

అజ్ఞత్తరనికాయే

ఏకకనిపాత-టీకా

గణ్ధారమ్భకథా

అనన్తజ్ఞాణం కరుణానికేతం,
నమామి నాథం జితపశ్చమారం;
ధమ్మం విసుద్ధం భవనాసహేతుం,
సజ్ఞశ్చ సేటం హతసబ్బపాపం.

కస్యపం తం మహాధేరం, సజ్ఞస్య పరిణాయకం;
దీపస్మిం తమ్బపణ్ణిమ్మి, సాసనోదయకారకం.

పటిపత్తిపరాధీనం, సదారణ్ణానివాసినం;
పాకటం గగనే చన్ద-మణ్డలం వియ సాసనే.

సజ్ఞస్య పితరం వందే, వినయే సువిసారదం;
యం నిస్సాయ వసన్తోహం, వుడ్డిప్పత్తోస్మి సాసనే.

అనుధేరం మహాపణ్ణం, సుమేధం సుతివిస్సుతం;
అవిఖణ్డతీసీలాది-పరిసుద్ధగుణోదయం.

బహుస్సుతం సతిమన్తం, దన్తం సన్తం సమాహితం;
నమామి సిరసా ధీరం, గరుం మే గణవాచకం.

ఆగతాగమతక్కేసు , సద్దసత్తనయణ్ణాసు;
యస్సన్తేవాసిభిక్షూసు, సాసనం సుప్పతిట్టితం.

యో సీహళిన్దో ధితిమా యసస్సీ,
ఉళారపణ్ణో నిపుణో కలాసు;
జాతో విసుద్ధే రవిసోమవంసే,
మహాబ్బలో అబ్బుతవృత్తితేజో.

జిత్వారివగ్గం అతిదుప్పసయ్యం,
అనజ్ఞసాధారణవిక్రమేన;
పత్తాభిసేకో జినధమ్మసేవీ,
అభిప్పసన్నో రతనత్తయమ్మి.

చిరం విభిన్నే జినసాసనస్మిం,
పచ్చత్తికే సుట్టు వినిగ్గహేత్వా;
సుధంవ సామగ్గిరసం పసత్థం,
పాయేసి భిక్షూ పరిసుద్ధసీలే.

కత్వా విహారే విపులే చ రమ్మే,
తత్తప్పితేనేకసహస్ససజ్జే;
భిక్షూ అసేసే చతుపచ్చయేహి,
సంతప్పయంతో సుచిరం అఖణ్డం.

సద్ధమ్మవుద్ధిం అభికజ్ఞమానో,
సయమ్మి భిక్షూ అనుసాసయిత్వా;
నియోజయం గన్ధవిపస్సనాసు,
అకాసి వుద్ధిం జినసాసనస్స.

తేనాహమచ్చంతమనుగ్గహీతో,
అనజ్ఞసాధారణసజ్గహేన;
యస్మా పరక్కంతభుజవ్హయేన,
అజ్ఞేసితో భిక్షుగణస్స మజ్జే.

తస్మా అనుత్తానపదానమత్థం,
సేట్టాయ అజ్ఞత్తరవణ్ణనాయ;
సంతస్సయిస్సం సకలం సుబోద్ధం,
నిస్సాయ పుట్టాచరియప్పభావం.

గన్ధారమ్మకథావణ్ణనా

౧. సంవణ్ణనారమ్మే రతనత్తయం నమస్సితుకామో తస్స విసిట్టగుణయోగసంతస్సనత్తం

“కరుణాసీతలహదయ”ని ఆదిమాహ. విసిట్టగుణయోగేన హి వన్దనారహభావో, వన్దనారహే చ కతా వన్దనా
యథాధిప్పేతమత్థం సాధేతి. ఏత్థ చ సంవణ్ణనారమ్మే రతనత్తయప్పణామకరణప్పయోజనం తత్థ తత్థ బహుధా పపజ్ఞోన్తి
ఆచరియా, మయం పన ఇథాధిప్పేతమేవ పయోజనం దస్సయిస్సామ, తస్మా సంవణ్ణనారమ్మే రతనత్తయప్పణామకరణం

యథాపటిష్ఠాతసంవణ్ణనాయ అనంతరాయేన పరిసమాపనత్తన్తి వేదితబ్బం. ఇదమేవ హి పయోజనం ఆచరియేన ఇథాధిప్పేతం. తథా హి వక్ఖతి -

“ఇతి మే పసన్నమతిసో, రతనత్తయవన్దనామయం పుణ్ణం;
యం సువిహతన్తరాయో, హుత్వా తస్సానుభావేనా”తి.

రతనత్తయప్పణామకరణేన చేత్త యథాపటిష్ఠాతసంవణ్ణనాయ అనంతరాయేన పరిసమాపనం రతనత్తయపూజాయ పుణ్ణాపాటవతో, తాయ పుణ్ణాపాటవహ్స రాగాదిమలవిధమనతో. వుత్తణ్ణోతం -

“యస్మిం, మహానామ, సమయే అరియసావకో తథాగతం అనుస్సరతి, నేవస్స తస్మిం సమయే రాగపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, న దోసపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, న మోహపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, ఉజ్జగతమేవస్స తస్మిం సమయే చిత్తం హోతీ”తిఆది (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧).

తస్మా రతనత్తయపూజనేన విక్ఖాలితమలాయ పుణ్ణాయ పాటవసిద్ధి.

అథ వా రతనత్తయపూజనస్స పుణ్ణాపదట్టానసమాధిహేతుత్తా పుణ్ణాపాటవం. వుత్తణ్ణో తస్స సమాధిహేతుత్తం -

“ఉజ్జగతచిత్తో ఖో పన, మహానామ, అరియసావకో లభతి అత్థవేదం, లభతి ధమ్మవేదం, లభతి ధమ్మాపసంహితం పామోజ్జం, పముదితస్స పీతి జాయతి, పీతిమనస్స కాయో పస్సమ్భతి, పస్సద్ధకాయో సుఖం వేదియతి, సుఖినో చిత్తం సమాధియతీ”తి (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧).

సమాధిస్స చ పుణ్ణాయ పదట్టానభావో వుత్తోయేవ - “సమాహితో యథాభూతం పజానాతీ”తి (సం. ని. ౩.౨; ౪.౯౯; ౨.౧౦౭౧). తతో ఏవం పటుభూతాయ పుణ్ణాయ పటిష్ఠామహత్తకతం ఖేదమభిభుయ్య అనంతరాయేన సంవణ్ణనం సమాపయిస్సతి.

అథ వా రతనత్తయపూజాయ ఆయువణ్ణసుఖబలవడ్డనతో అనంతరాయేన పరిసమాపనం వేదితబ్బం. రతనత్తయప్పణామేన హి ఆయువణ్ణసుఖబలాని వడ్డన్తి. వుత్తణ్ణోతం -

“అభివాదనసీలిస్స, నిచ్చం వుడ్డాపచాయినో;
చత్తారో ధమ్మా వడ్డన్తి, ఆయు వణ్ణో సుఖం బల”న్తి. (ధ. ప. ౧౦౯) -

తతో ఆయువణ్ణసుఖబలవుద్ధియా హోతేవ కారియనిట్టానం.

అథ వా రతనత్తయగారవస్స పటిభానాపరిహానావహత్తా. అపరిహానావహజ్ఞో తీసుపి రతనేసు గారవం. వుత్తణ్ణోతం -

“సత్తిమే, భిక్ఖవే, అపరిహానీయా ధమ్మా. కతమే సత్త? సత్తుగారవతా, ధమ్మగారవతా, సజ్జగారవతా, సిక్ఖాగారవతా, సమాధిగారవతా, సోవచస్సతా, కల్యాణమిత్తతా”తి (అ. ని. ౭.౩౪).

హోతేవ చ తతో పటిభానాపరిహానేన యథాపటిష్ఠాతపరిసమాపనం.

అథ వా పసాదవత్థూసు పూజాయ పుష్కాతసయభావతో. వుత్తష్ఠో తస్మా పుష్కాతసయత్తం -

“పూజారహే పూజయతో, బుద్ధే యది వ సావకే;

పపశ్చాసమతిక్రన్తే, తిష్ఠసోకపరిద్ధవే.

తే తాదీసే పూజయతో, నిబ్బుతే అకుతోభయే;

న సక్కా పుష్కం సజ్ఞాతుం, ఇమేత్తమపి కేనచీ”తి. (ధ. పం. ౧౯౮-౧౯౯; అప. ధేర ౧.౧౦.౧-౨);

పుష్కాతసయో చ యథాధిష్ఠేతపరిసమాపనూపాయో. యథాహ -

“ఏస దేవమనుస్సానం, సబ్బకామదదో నిధి;

యం యదేవాభిపత్తేన్తి, సబ్బమేతేన లబ్బతీ”తి. (ఖు. పా. ౮.౧౦);

ఉపాయేసు చ పటిపన్నస్స హోతేవ కారియనిట్టానం. రతనత్తయపూజా హి నిరతిసయపుష్కాక్షేత్తసమ్ముద్ధియా అపరిమేయ్యప్పభావో పుష్కాతసయోతి బహువిధస్తరాయేపి లోకసన్నివాసే అన్తరాయనిబన్ధనసకలసంకిలేసవిద్ధంసనాయ పహోతి, భయాదిఉపద్ధవశ్చ నివారేతి. తస్మా వుత్తం - “సంవణ్ణనారమ్భే రతనత్తయప్పణామకరణం యథాపటిష్ఠాతసంవణ్ణనాయ అనన్తరాయేన పరిసమాపనత్థ”న్తి.

ఏవశ్చ సప్పయోజనం రతనత్తయవన్ధనం కత్తుకామో పరమం తావ భగవతో వన్ధనం కాతుం తమ్ములకత్తా సేసరతనానం “కరుణాసీతలహదయం...పీ.... గతివిముత్త”న్తి ఆహ. తత్త యస్మా దేసనాయ సంవణ్ణనం కత్తుకామో, సా న వినయదేసనా వియ కరుణాపధానా, నాపి అభిధమ్మదేసనా వియ పజ్ఞాపధానా, అథ ఖో కరుణాపజ్ఞాపధానాతి తదుభయప్పధానమేవ తావ సమ్మాసమ్ముద్ధస్స ధోమనం కాతుం “కరుణాసీతలహదయం, పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”న్తి వుత్తం. తత్త కిరతీతి కరుణా, పరదుష్టం విష్టిపతి అపనేతీతి అత్తో. అథ వా కిణాతీతి కరుణా, పరదుష్టే సతి కారుణికం హింసతి విబాధతీతి అత్తో. పరదుష్టే సతి సాధూనం కమ్పనం హదయఖేదం కరోతీతి వా కరుణా. అథ వా కమితి సుఖం, తం రున్ధతీతి కరుణా. ఏసా హి పరదుష్టాపనయనకామతాలక్ష్ణణ అత్తసుఖనిరపేక్షతాయ కారుణికానం సుఖం రున్ధతి విబన్ధతీతి అత్తో. కరుణాయ సీతలం కరుణాసీతలం, కరుణాసీతలం హదయం అస్సాతి కరుణాసీతలహదయో, తం కరుణాసీతలహదయం.

తత్త కిణ్హాపి పరేసం హితోపసంహారసుఖాదిఅపరిహానిచ్చనసభావతాయ, బ్యాపాదారతీనం ఉజువిపచ్చనీకతాయ చ సత్తసన్తానగతసన్తాపవిచ్ఛేదనాకారప్పవత్తియా మేత్తాముదితానమ్పి చిత్తసీతలభావకారణతా ఉపలబ్ధతి, తథాపి దుష్టాపనయనాకారప్పవత్తియా పరూపతాపాసహనరసా అవిహింసభూతా కరుణా విసేసేన భగవతో చిత్తస్స చిత్తప్పస్సద్ధి వియ సీతిభావనిమిత్తన్తి వుత్తం - “కరుణాసీతలహదయ”న్తి. కరుణాముఖేన వా మేత్తాముదితానమ్పి హదయసీతలభావకారణతా వుత్తాతి దట్టబ్బం. అథ వా అసాధారణజ్ఞాణవిసేసనిబన్ధనభూతా సాతిసయం నిరవసేసశ్చ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం వియ సవిసయబ్యాపితాయ మహాకరుణాభావం ఉపగతా కరుణావ భగవతో అతిసయేన

హదయసీతలభావహేతుతా ఆహ - “కరుణాసీతలహదయ”ని. అథ వా సతిపి మేత్తాముదితానం సాతిసయే హదయసీతిభావనిబద్ధనత్తే సకలబుద్ధగుణవిసేసకారణతాయ తాసమ్మి కారణని కరుణావ భగవతో “హదయసీతలభావకారణ”ని వుత్తా. కరుణానిదానా హి సబ్బేపి బుద్ధగుణా.

కరుణానుభావనిబ్బాపియమానసంసారదుష్టసంతాపస్స హి భగవతో పరదుష్టాపనయనకామతాయ అనేకానిపి అసంఖ్యేయ్యాని కప్పానం అకిలంతరూపస్సేవ నిరవసేసబుద్ధకరధమ్మసమ్మరణనిరతస్స సమధిగతధమ్మాధిపతేయ్యస్స చ సన్నిహితేసుపి సత్తసంఖ్యారసముపసీతహదయాపతాపనిమిత్తేసు న ఈసకమ్మి చిత్తసీతిభావస్స అజ్ఞాధత్తమహోసీతి. ఏతస్మింశ్చ అత్థవికప్పే తీసుపి అవత్థాసు భగవతో కరుణా సజ్జహితాతి దట్టబ్బం.

పజానాతీతి పఞ్ణా, యథాసభావం పకారేహి పటివిజ్ఞతీతి అత్థో. పఞ్ణావ శోయ్యావరణప్పహానతో పకారేహి ధమ్మసభావావజ్ఞోతనట్టేన పజ్ఞోతోతి పఞ్ణాపజ్ఞోతో. సవాసనప్పహానతో విసేసేన హతం సముగ్ధాతితం విహతం. పఞ్ణాపజ్ఞోతేన విహతం పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహతం, ముయ్యున్తి తేన, సయం వా ముయ్యుతి, మోహనమత్తమేవ వా తన్తి మోహో, అవిజ్ఞా. స్వేవ విసయసభావప్పటిచ్చాదనతో అన్ధకారసరిక్ఖతాయ తమో వియాతి మోహతమో, పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహతో మోహతమో ఏతస్సాతి పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహతమోహతమో, తం పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహతమోహతమం. సబ్బేసమ్మి హి భీణాసవానం సతిపి పఞ్ణాపజ్ఞోతేన అవిజ్ఞన్ధకారస్స విహతభావే సద్ధాధిముత్తేహి వియ దిట్టిప్పత్తానం సావకేహి పచ్చేకసమ్మద్దేహి చ సవాసనప్పహానేన సమ్మాసమ్మద్ధానం కిలేసప్పహానస్స విసేసో విజ్ఞతీతి సాతిసయేన అవిజ్ఞాపహానేన భగవంతం ధోమేన్తో ఆహ - “పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”ని.

అథ వా అన్తరేన పరోపదేసం అత్తనో సన్తానే అచ్చంతం అవిజ్ఞన్ధకారవిగమస్స నిబ్బత్తితత్తా, తత్త చ సబ్బజ్ఞాతాయ బలేసు చ వసీభావస్స సమధిగతత్తా, పరసన్తతియశ్చ ధమ్మదేసనాతిసయానుభావేన సమ్మదేవ తస్స పవత్తితత్తా భగవావ విసేసతో మోహతమవిగమేన ధోమేతబ్బోతి ఆహ - “పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”ని. ఇమస్మింశ్చ అత్థవికప్పే “పఞ్ణాపజ్ఞోతో”తి పదేన భగవతో పటివేధపఞ్ణా వియ దేసనాపఞ్ణాపి సామజ్ఞానిద్దేసేన, ఏకసేసనయేన వా సజ్జహితాతి దట్టబ్బం.

అథ వా భగవతో జాణస్స శోయ్యపరియన్తికత్తా సకలశోయ్యధమ్మసభావావబోధనసమత్థేన అనావరణజాణసంఖ్యేతేన పఞ్ణాపజ్ఞోతేన సబ్బశోయ్యధమ్మసభావచ్చాదకస్స మోహన్ధకారస్స విధమితత్తా అనజ్ఞాసాధారణో భగవతో మోహతమవినానోతి కత్వా వుత్తం - “పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”ని. ఏత్త చ మోహతమవిధమనన్తే అధిగతత్తా అనావరణజాణం కారణోపచారేన ససన్తానమోహతమవిధమనం దట్టబ్బం. అభినీహారసమ్మత్తియా సవాసనప్పహానమేవ హి కిలేసానం శోయ్యావరణప్పహానన్తి, పరసన్తానే పన మోహతమవిధమనస్స కారణభావతో అనావరణజాణం “మోహతమవిధమన”ని వుచ్చతీతి.

కిం పన కారణం అవిజ్ఞాసముగ్ధాతోయేవేకో పహానసమ్మత్తివసేన భగవతో ధోమనానిమిత్తం గయ్యతి, న పన సాతిసయనిరవసేసకిలేసప్పహానన్తి? తప్పహానవచనేనేవ తదేకట్టతాయ సకలసంకిలేసగణసముగ్ధాతస్స వుత్తత్తా. న హి నో తాదిసో కిలేసో అత్తి, యో నిరవసేసఅవిజ్ఞాపహానేన న పహీయతీతి.

అథ వా విజ్ఞా వియ సకలకుసలధమ్మసముప్పత్తియా, నిరవసేసాకుసలధమ్మనిబ్బత్తియా సంసారప్పవత్తియా చ అవిజ్ఞా పధానకారణన్తి తబ్బిఘాతవచనేన సకలసంకిలేసగణసముఘ్ఘాతో వుత్తో ఏవ హోతీతి వుత్తం - “పఞ్ణాపజ్ఞోతవిహితమోహతమ”న్తి.

నరా చ అమరా చ నరామరా, సహ నరామరేహీతి సనరామరో, సనరామరో చ సో లోకో చాతి సనరామరలోకో, తస్స గరూతి సనరామరలోకగరు, తం సనరామరలోకగరుం. ఏతేన దేవమనుస్సానం వియ తదవసిట్ఠసత్తానమ్మి యథారహం గుణవిసేసావహతాయ భగవతో ఉపకారతం దస్సేతి. న చేత్థ పధానప్పధానభావో చోదేతబ్బో. అఞ్ఞో హి సద్దక్కమో, అఞ్ఞో అత్థక్కమో. ఈదిసేసు హి సమాసపదేసు పధానమ్మి అప్పధానం వియ నిద్దిసీయతి యథా “సరాజికాయ పరిసాయ”తి (చూళవ. 33౬). కామఞ్ఞోత్త సత్తసఙ్ఖారభాజనవసేన తివిధో లోకో, గరుభావస్స పన అధిప్పేతత్తా గరుకరణసమత్థస్సేవ యుజ్జనతో సత్తలోకస్స వసేన అత్థో గహేతబ్బో. సో హి లోకీయన్తి ఏత్థ పుఞ్ణాపాపాని తబ్బిపాకో చాతి “లోకో”తి వుచ్చతి. అమరగ్గహణేన చేత్థ ఉపపత్తిదేవా అధిప్పేతా.

అథ వా సమూహత్తో లోకసద్దో సముదాయవసేన లోకీయతి పఞ్ణాపీయతీతి. సహ నరేహీతి సనరా, సనరా చ తే అమరా చాతి సనరామరా, తేసం లోకోతి సనరామరలోకోతి పురిమనయేనేవ యోజేతబ్బం. అమరసద్దేన చేత్థ విసుద్ధిదేవాపి సఙ్గయ్యన్తి. తేపి హి మరణాభావతో పరమత్థతో అమరా. నరామరానయేవ చ గహణం ఉక్కుట్ఠనిద్దేసవసేన యథా “సత్థా దేవమనుస్సాన”న్తి (దీ. ని. ౧.౧౦౭). తథా హి సబ్బానత్థపరిహరణపుబ్బఙ్గమాయ నిరవసేసహితసుఖవిధానతప్పరాయ నిరతిసయాయ పయోగసమ్మత్తియా సదేవమనుస్సాయ పజాయ అచ్చన్తూపకారితాయ అపరిమితనిరుపమప్పభావగుణవిసేససమజ్ఞేతాయ చ సబ్బసత్తుత్తమో భగవా అపరిమాణాసు లోకధాతూసు అపరిమాణానం సత్తానం ఉత్తమగారవట్ఠానం. తేన వుత్తం - “సనరామరలోకగరు”న్తి.

సోభనం గతం గమనం ఏతస్సాతి సుగతో. భగవతో హి వేనేయ్యజనూపసఙ్కమనం ఏకన్తేన తేసం హితసుఖనిష్పాదనతో సోభనం, తథా లక్ష్ణణానుబ్యజ్ఞానప్పటిమణ్ణీతరూపకాయతాయ దుతవిలమ్మితఖలితానుకడ్డననిప్పీళనుక్కుటికకుటిలాకుటిలతాది- దోసరహితమవహాసితరాజహంసవసభవారణమిగరాజగమనం కాయగమనం ఇంద్రగమనఞ్చ విపులనిమ్మలకరుణాసతివీరియాదిగుణవిసేససహితమభినీహారతో యావ మహాబోధి అనవజ్జతాయ సోభనమేవాతి. అథ వా సయమ్ముఞ్ణాణేన సకలమ్మి లోకం పరిఞ్ఞాభిసమయవసేన పరిజానన్తో ఞ్ణాణేన సమ్మా గతో అవగతోతి సుగతో, తథా లోకసముదయం పహానాభిసమయవసేన పజహన్తో అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదేన్తో సమ్మా గతో అతీతోతి సుగతో, లోకనిరోధం నిబ్బానం సచ్చికిరియాభిసమయవసేన సమ్మా గతో అధిగతోతి సుగతో, లోకనిరోధగామినిపటిపదం భావనాభిసమయవసేన సమ్మా గతో పటిపన్నోతి సుగతో. “సోతాపత్తిమగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తే కిలేసే న పునేతి న పచ్చేతి న పచ్చాగచ్చతీతి సుగతో”తిఆదినా (చూళని. మేత్తగూమాణవపుచ్చానిద్దేసో ౨౭) నయేన అయమత్తో విభావేతబ్బో. అథ వా సున్దరం రానం సమ్మాసమ్మోధిం, నిబ్బానమేవ వా గతో అధిగతోతి సుగతో, యస్మా వా భూతం తచ్చం అత్థసంహితం వేనేయ్యానం యథారహం కాలయుత్తమేవ చ ధమ్మం భాసతి, తస్మా సమ్మా గదతీతి సుగతో, ద-కారస్స త-కారం కత్వా. ఇతి సోభనగమనతాదీహి సుగతో, తం సుగతం.

పుష్కరాపకమ్మేహి ఉపపజ్జనవసేన గంతబ్బతో గతియో, ఉపపత్తిభవవిసేసా. తా పన నిరయాదివసేన పశ్చాద్విధా.
తాహి సకలస్సపి భవగామికమ్మస్స అరియమగ్గాధిగమేన అవిపాకారహభావకరణేన నివత్తితత్తా భగవా పశ్చాహిపి గతిహి
సుట్టు ముత్తో వिसంయుత్తోతి ఆహ - “గతివిముత్త”న్తి. ఏతేన భగవతో కట్టచిపి గతియా అపరియాపన్నతం దస్సేతి, యతో
భగవా “దేవాదిదేవో”తి వుచ్చతి. తేనేవాహ -

“యేన దేవూపపత్తస్స, గంతబ్బో వా విహజ్జమో;
యక్ఖత్తం యేన గచ్ఛేయ్యం, మనుస్సత్తశ్చ అబ్బజే;
తే మయ్ఘం ఆసవా ఖీణా, విద్ధస్తా వినళీకతా”తి. (అ. ని. ౪.౩౬);

తంతంగతిసంవత్తనికానశ్చో కమ్మకిలేసానం అగ్గమగ్గేన బోధిమూలేయేవ సుప్పహీనత్తా నత్తి భగవతో
గతిపరియాపన్నతాతి అచ్చంతమేవ భగవా సబ్బభవయోనిగతివిజ్ఞాణట్టితిసత్తావాససత్తనికాయేహి సుపరిముత్తో, తం
గతివిముత్తం. వస్తేతి నమామి, ధోమేమీతి వా అత్తో.

అథ వా గతివిముత్తన్తి అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతుప్పత్తియా భగవంతం ధోమేతి. ఏత్త హి ద్వీహి ఆకారేహి భగవతో
ధోమనా వేదితబ్బా అత్తహితసమ్మత్తితో పరహితప్పటిపత్తితో చ. తేసు అత్తహితసమ్మత్తి అనావరణజ్ఞాణాధిగమతో
సవాసనానం సబ్బేసం కిలేసానం అచ్చంతప్పహానతో అనుపాదిసేసనిబ్బానప్పత్తితో చ వేదితబ్బా, పరహితప్పటిపత్తి
లాభసక్కారాదినిరపేక్షచిత్తస్స సబ్బదుక్ఖనియ్యానికథమ్మదేసనతో విరుద్ధేసుపి నిచ్చం హితజ్ఞాసయతో
జ్ఞాణపరిపాకకాలాగమనతో చ. సా పనేత్త ఆసయతో పయోగతో చ దువిధా, పరహితప్పటిపత్తి తివిధా చ, అత్తహితసమ్మత్తి
పకాసితా హోతి. కథం? “కరుణాసీతలహదయ”న్తి ఏతేన ఆసయతో పరహితప్పటిపత్తి , సమ్మాగదనత్తేన సుగతసద్దేన
పయోగతో పరహితప్పటిపత్తి, “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమం గతివిముత్త”న్తి ఏతేహి చతుసచ్చసమ్మటివేధనత్తేన చ
సుగతసద్దేన తివిధాపి అత్తహితసమ్మత్తి, అవసిట్ఠేన “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమం”న్తి ఏతేన చాపి అత్తహితసమ్మత్తి
పరహితప్పటిపత్తి పకాసితా హోతితి.

అథ వా తీహి ఆకారేహి భగవతో ధోమనా వేదితబ్బా హేతుతో, ఫలతో, ఉపకారతో చ. తత్త హేతు మహాకరుణా, సా
పరమపదేన దస్సితా. ఫలం చతుబ్బిధం జ్ఞాణసమ్మదా, పహానసమ్మదా, ఆనుభావసమ్మదా, రూపకాయసమ్మదా చాతి.
తాసు జ్ఞాణప్పహానసమ్మదా దుతియపదేన సచ్చప్పటివేధనత్తేన చ సుగతసద్దేన పకాసితా హోన్తి, ఆనుభావసమ్మదా
తతియపదేన, రూపకాయసమ్మదా యథావుత్తకాయగమనసోభనత్తేన సుగతసద్దేన లక్ఖణానుబ్యజ్జనపారిపూరియా వినా
తదభావతో. ఉపకారో అనంతరం అబాహిరం కరిత్వా తివిధయానముఖేన విముత్తిధమ్మదేసనా. సో సమ్మాగదనత్తేన
సుగతసద్దేన పకాసితో హోతితి వేదితబ్బం.

తత్త “కరుణాసీతలహదయ”న్తి ఏతేన సమ్మాసమ్మోధియా మూలం దస్సేతి. మహాకరుణాసమ్మోధితమానసో హి
భగవా సంసారపజ్కతో సత్తానం సముద్ధరణత్తం కతాభినీహారో అనుపుట్టేన పారమియో పూరేత్వా అనుత్తరం
సమ్మాసమ్మోధిం అధిగతోతి కరుణా సమ్మాసమ్మోధియా మూలం. “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమం”న్తి ఏతేన
సమ్మాసమ్మోధిం దస్సేతి. అనావరణజ్ఞాణపదట్ఠానశ్చో మగ్గజ్ఞాణం, మగ్గజ్ఞాణపదట్ఠానశ్చ అనావరణజ్ఞాణం
“సమ్మాసమ్మోధీ”తి వుచ్చతీతి. సమ్మాగమనత్తేన సుగతసద్దేన సమ్మాసమ్మోధియా పటిపత్తిం దస్సేతి

లీనుద్ధచ్చపతిట్టానాయూహనకామసుఖల్లికత్తకిలమథానుయోగసస్పృతుచ్చేదాభినివేసాదిఅన్తద్వయరహితాయ
కరుణాపజ్ఞాపరిగ్రహితాయ మజ్జిమాయ పటిపత్తియా పకాసనతో సుగతసద్దస్స. ఇతరేహి సమ్మాసమ్మోధియా
పధానప్పధానభేదం పయోజనం దస్సేతి. సంసారమహోఘతో సత్తసన్తారణజ్ఞోత్త పధానం పయోజనం, తదజ్ఞామప్పధానం.
తేసు పధానేన పరహితప్పటిపత్తిం దస్సేతి, ఇతరేన అత్తహితసమ్మత్తిం. తదుభయేన అత్తహితాయ పటిపన్నాదీసు
చతుసు పుగ్గలేసు భగవతో చతుత్థపుగ్గలభావం దస్సేతి. తేన చ అనుత్తరదక్షిణేయ్యభావం ఉత్తమవన్దనేయ్యభావం అత్తనో
చ వన్దనకిరియాయ ఖేత్తజ్ఞతభావం దస్సేతి.

ఏత్త చ కరుణాగహణేన లోకియేసు మహగ్గతభావప్పత్తాసాధారణగుణదీపనతో భగవతో సబ్బలోకియగుణసమ్మత్తి
దస్సేతా హోతి, పజ్ఞాగహణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపదట్టానమగ్గజ్ఞాణదీపనతో సబ్బలోకుత్తరగుణసమ్మత్తి. తదుభయగ్గహణసిద్ధో
హి అత్తో “సనరామరలోకగరు”న్తిఆదినా పపజ్ఞీయతీతి. కరుణాగహణేన చ ఉపగమనం నిరుపక్కిలేసం దస్సేతి,
పజ్ఞాగహణేన అపగమనం. తథా కరుణాగహణేన లోకసమజ్ఞానురూపం భగవతో పవత్తిం దస్సేతి లోకవోహరవిసయత్తా
కరుణాయ, పజ్ఞాగహణేన సమజ్ఞాయ అనతిధావనం. సభావానవబోధేన హి ధమ్మానం సమజ్ఞం అతిధావిత్త్వా
సత్తాదిపరామసనం హోతీతి. తథా కరుణాగహణేన మహాకరుణాసమాపత్తివిహారం దస్సేతి, పజ్ఞాగహణేన తీసు కాలేసు
అప్పటిహతజ్ఞాణం చతుసచ్చజ్ఞాణం, చతుపటిసమ్మిదాజ్ఞాణం, చతువేసారజ్ఞజ్ఞాణం. కరుణాగహణేన
మహాకరుణాసమాపత్తిజ్ఞాణస్స గహితత్తా సేసాసాధారణజ్ఞాణాని, ఛ అభిజ్ఞా, అట్టసు పరిసాసు అకమ్పనజ్ఞాణాని, దస
బలాని, చుద్దస బుద్ధజ్ఞాణాని, సోఢస జ్ఞాణచరియా, అట్టారస బుద్ధధమ్మా, చతుచత్తాలీస జ్ఞాణవత్థూని, సత్తసత్తతి
జ్ఞాణవత్థూనీతి ఏవమాదీనం అనేకేసం పజ్ఞాపభేదానం వసేన జ్ఞాణచారం దస్సేతి. తథా కరుణాగహణేన చరణసమ్మత్తిం,
పజ్ఞాగహణేన విజ్ఞాసమ్మత్తిం. కరుణాగహణేన అత్తాధిపతితా, పజ్ఞాగహణేన ధమ్మాధిపతితా. కరుణాగహణేన లోకనాథభావో,
పజ్ఞాగహణేన అత్తనాథభావో. తథా కరుణాగహణేన పుబ్బకారిభావో, పజ్ఞాగహణేన కత్తజ్ఞాతా. తథా కరుణాగహణేన
అపరన్తపతా, పజ్ఞాగహణేన అనత్తన్తపతా. కరుణాగహణేన వా బుద్ధకరధమ్మసిద్ధి, పజ్ఞాగహణేన బుద్ధభావసిద్ధి. తథా
కరుణాగహణేన పరేసం తారణం, పజ్ఞాగహణేన సయంతరణం. తథా కరుణాగహణేన సబ్బసత్తేసు అనుగ్గహచిత్తతా,
పజ్ఞాగహణేన సబ్బధమ్మేసు విరత్తచిత్తతా దస్సేతా హోతి.

సబ్బేసజ్ఞా బుద్ధగుణానం కరుణా ఆది తన్నిదానభావతో, పజ్ఞా పరియోసానం తతో ఉత్తరికరణీయాభావతో. ఇతి
ఆదిపరియోసానదస్సనేన సబ్బే బుద్ధగుణా దస్సేతా హోన్తి. తథా కరుణాగహణేన సీలక్ఖన్దపుబ్బజ్ఞమో సమాధిక్ఖన్దో దస్సేతో
హోతి. కరుణానిదానజ్ఞో సీలం తతో పాణాతిపాతాదివిరతిప్పవత్తితో, సా చ ఝానత్తయసమ్మయోగినీతి. పజ్ఞావచనేన
పజ్ఞాక్ఖన్దో. సీలజ్ఞా సబ్బేసం బుద్ధగుణానం ఆది, సమాధి మజ్ఞే, పజ్ఞా పరియోసానన్తి ఏవమ్మి
ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణా సబ్బే బుద్ధగుణా దస్సేతా హోన్తి నయతో దస్సేతత్తా. ఏసో ఏవ హి నిరవసేసతో బుద్ధగుణానం
దస్సనుపాయో, యదిదం నయగ్గహణం, అజ్ఞాథా కో నామ సమత్తో భగవతో గుణే అనుపదం నిరవసేసతో దస్సేతుం?
తేనేవాహ -

“బుద్ధోపి బుద్ధస్స భణేయ్య వణ్ణం,
కప్పమ్మి చే అజ్ఞామభాసమానో;
ఖీయేథ కప్పో చిరదీఘమన్తరే,

వణ్ణో న భీయేథ తథాగతస్సా”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౧.౩౦౪; ౩.౧౪౧; మ. ని. అట్ట. ౨.౪౨౫; ఉదా. అట్ట. ౫౩; బు.

వం. అట్ట. ౪.౪; అప. అట్ట. ౨.౭.పరప్పసాదకత్తేరఅపదానవణ్ణనా);

తేనేవ చ ఆయస్మతా సారిపుత్తత్తేరేనపి బుద్ధగుణపరిచ్ఛేదనం పతి అనుయుత్తేన “నో హేతం, భన్తే”తి పటిక్ఖిపిత్వా
“అపిచ మే, భన్తే, ధమ్మన్వయో విదితో”తి వుత్తం.

౨. ఏవం సజ్ఞేపేన సకలసబ్బజ్ఞాగుణేహి భగవంతం అభిత్థవిత్వా ఇదాని సద్ధమ్మం ధోమేతుం “బుద్ధోపి”తిఆదిమాహ.
తత్త బుద్ధోతి కత్తునిద్దేసో. బుద్ధభావన్తి కమ్మనిద్దేసో. భావేత్వా సచ్చికత్వాతి చ పుబ్బకాలకిరియానిద్దేసో. యన్తి అనియమతో
కమ్మనిద్దేసో. ఉపగతోతి అపరకాలకిరియానిద్దేసో. వన్దేతి కిరియానిద్దేసో. తన్తి నియమనం. ధమ్మన్తి వన్దనకిరియాయ
కమ్మనిద్దేసో. గతమలం అనుత్తరన్తి చ తబ్బిసేసనం.

తత్త బుద్ధసద్ధస్స తావ “బుజ్జితా సచ్ఛానీతి బుద్ధో, బోధేతా పజాయాతి బుద్ధో”తిఆదినా (మహాని. ౧౯౨; చూళని.
పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేసో ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౨) నిద్దేసనయేన అత్తో వేదితబ్బో. అథ వా సవాసనాయ అజ్ఞాణనిద్దాయ
అచ్చన్తవిగమతో, బుద్ధియా వా వికసితభావతో బుద్ధవాతి బుద్ధో జాగరణవికసనత్థవసేన. అథ వా కస్సచిపి శోయ్యధమ్మస్స
అనవబుద్ధస్స అభావేన శోయ్యవిసేసస్స కమ్మభావేన అగ్గహణతో కమ్మవచనిచ్ఛాయ అభావేన అవగమనత్థవసేనేవ
కత్తునిద్దేసో లబ్భతీతి బుద్ధవాతి బుద్ధో యథా “దిక్ఖితో న దదాతీ”తి. అత్తతో పన పారమితాపరిభావితో సయమ్ముజ్ఞాణేన
సహ వాసనాయ విహతవిద్ధంసితనిరవసేసకిలేసో మహాకరుణాసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదిఅపరిమేయ్యగుణగణాధారో ఖన్ధసన్తానో
బుద్ధో. యథాహ -

“బుద్ధోతి యో సో భగవా సయమ్ము అనాచరియకో పుట్టే అననుస్సుతేసు ధమ్మేసు సామం సచ్ఛాని

అభిసమ్ముజ్ఞి, తత్త చ సబ్బజ్ఞాతం పత్తో బలేసు చ వసీభావ”న్తి (మహాని. ౧౯౨; చూళని.

పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేసో ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౧).

అపి-సద్దో సమ్భావనే. తేన “ఏవం గుణవిసేసయుత్తో సోపి నామ భగవా”తి వక్ఖమానగుణధమ్మే సమ్భావనం దీపేతి.
బుద్ధభావన్తి సమ్మాసమ్పాధిం. భావేత్వాతి ఉప్పాదేత్వా వడ్డేత్వా చ. సచ్చికత్వాతి పచ్చక్షం కత్వా. ఉపగతోతి పత్తో,
అధిగతోతి అత్తో. ఏతస్స బుద్ధభావన్తి ఏతేన సమ్మన్దో. గతమలన్తి విగతమలం, నిద్దోసన్తి అత్తో. వన్దేతి పణమామి, ధోమేమి
వా. అనుత్తరన్తి ఉత్తరరహితం, లోకుత్తరన్తి అత్తో. ధమ్మన్తి యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానే అపాయతో చ సంసారతో చ
అపతమానే కత్వా ధారేతీతి ధమ్మా. అయశ్శోత్త సజ్ఞేపత్తో - ఏవం వివిధగుణగణసమన్నాగతో బుద్ధోపి భగవా యం
అరియమగ్గసజ్ఞాతం ధమ్మం భావేత్వా, ఫలనిబ్బానం పన సచ్చికత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్పాధిం అధిగతో, తమేవం
బుద్ధానమ్పి బుద్ధభావహేతుభూతం సబ్బదోసమలరహితం అత్తనో ఉత్తరితరాభావేన అనుత్తరం పటివేధసద్ధమ్మం
నమామీతి. పరియత్తిసద్ధమ్మస్సపి తప్పకాసనత్తా ఇథ సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

అథ వా “అభిధమ్మనయసమ్ముద్ధం అధిగశ్చ, తీణి పిటకాని సమ్మసీ”తి చ అట్టకథాయం వుత్తత్తా పరియత్తిధమ్మస్సపి
సచ్చికిరియాసమ్మసనపరియాయో లబ్భతీతి సోపి ఇథ వుత్తో ఏవాతి దట్టబ్బం. తథా “యం ధమ్మం భావేత్వా
సచ్చికత్వా”తి చ వుత్తత్తా బుద్ధకరధమ్మభూతాహి పారమితాహి సహ పుబ్బభాగే అధిసీలసిక్ఖాదయోపి ఇథ ధమ్మసద్దేన

సగ్లహితాతి వేదితబ్బా. తాపి హి విగతప్పటిపక్ష్తతాయ గతమలా, అనగ్లాసాధారణతాయ అనుత్తరా చాతి. తథా హి సత్తానం సకలవట్టదుక్ఖనిస్సరణాయ కతమహాభినీహారో మహాకరుణాధివాసనపేసలజ్ఞాసయో పజ్ఞావిసేసపరియోదాతనిమ్మలానం దానదమసజ్ఞమాదీనం ఉత్తమధమ్మానం సతసహస్సాధికాని కప్పానం చత్తారి అసజ్ఞేయ్యాని సక్కచ్చం నిరంతరం నిరవసేసానం భావనాపచ్చక్ఖకరణేహి కమ్మాదీసు అధిగతవసీభావో అచ్చరియాచిన్నేయ్యమహానుభావో అధిసీలఅధిచిత్తానం పరముక్కంసపారమిప్పత్తో భగవా పచ్చయాకారే చతువీసతికోటిసతసహస్సముఖేన మహావజిరజ్ఞాణం పేసేత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధోతి.

ఏత్థ చ “భావేత్వా”తి ఏతేన విజ్ఞాసమ్మదాయ ధమ్మం ధోమేతి, “సచ్చికత్వా”తి ఏతేన విముత్తిసమ్మదాయ. తథా పఠమేన ఝానసమ్మదాయ, దుతియేన విమోక్షసమ్మదాయ. పఠమేన వా సమాధిసమ్మదాయ, దుతియేన సమాపత్తిసమ్మదాయ. అథ వా పఠమేన ఖయజ్ఞాణభావేన, దుతియేన అనుప్పాదజ్ఞాణభావేన. పఠమేన వా విజ్ఞాపమతాయ, దుతియేన వజిరూపమతాయ. పురిమేన వా విరాగసమ్మత్తియా, దుతియేన నిరోధసమ్మత్తియా. తథా పఠమేన నియ్యానభావేన, దుతియేన నిస్సరణభావేన. పఠమేన వా హేతుభావేన, దుతియేన అసజ్ఞతభావేన. పఠమేన వా దస్సనభావేన, దుతియేన వివేకభావేన. పఠమేన వా అధిపతిభావేన, దుతియేన అమతభావేన ధమ్మం ధోమేతి. అథ వా “యం ధమ్మం భావేత్వా బుద్ధభావం ఉపగతో”తి ఏతేన స్వాక్షాతతాయ ధమ్మం ధోమేతి, “సచ్చికత్వా”తి ఏతేన సన్నిటికతాయ. తథా పురిమేన అకాలికతాయ, పచ్చిమేన ఏహిపస్సికతాయ. పురిమేన వా ఓపనేయ్యికతాయ, పచ్చిమేన పచ్చత్తం వేదితబ్బతాయ ధమ్మం ధోమేతి. “గతమల”న్తి ఇమినా సంకిలేసాభావదీపనేన ధమ్మస్స పరిసుద్ధతం దస్సేతి, “అనుత్తర”న్తి ఏతేన అజ్ఞాస్స విసిట్ఠస్స అభావదీపనేన విపులపరిపుణ్ణతం. పఠమేన వా పహానసమ్మదం ధమ్మస్స దస్సేతి, దుతియేన పభవసమ్మదం. భావేతబ్బతాయ వా ధమ్మస్స గతమలభావో యోజేతబ్బో. భావనాగుణేన హి సో దోసానం సముగ్ధాతకో హోతీతి. సచ్చికాతబ్బభావేన అనుత్తరభావో యోజేతబ్బో. సచ్చికిరియానిబ్బత్తితో హి తదుత్తరికరణీయాభావతో అనగ్లాసాధారణతాయ అనుత్తరోతి. తథా “భావేత్వా”తి ఏతేన సహ పుబ్బభాగసీలాదీహి సేక్ఖా సీలసమాధిపజ్ఞాక్షణ్ణా దస్సితా హోన్తి. “సచ్చికత్వా”తి ఏతేన సహ అసజ్ఞతాయ ధాతుయా అసేక్ఖా సీలసమాధిపజ్ఞాక్షణ్ణా దస్సితా హోన్తి.

౩. ఏవం సజ్ఞేపేవ సబ్బధమ్మగుణేహి సద్ధమ్మం అభిత్థవిత్వా ఇదాని అరియసజ్ఞం ధోమేతుం “సుగతస్సా”తిఆదిమాహ. తత్థ సుగతస్సాతి సమ్బుద్ధనిద్దేసో. “తస్స పుత్తాన”న్తి ఏతేన సమ్బుద్ధో. ఓరసానన్తి పుత్తవిసేసనం. మారసేనమథనానన్తి ఓరసపుత్తభావే కారణనిద్దేసో తేన కిలేసప్పహానమేవ భగవతో ఓరసపుత్తభావే కారణం అనుజానాతీతి దస్సేతి. అట్ఠన్నన్తి గణనపరిచ్ఛేదనిద్దేసో. తేన చ సతిపి తేసం సత్తవిసేసభావేన అనేకసతసహస్సభావే ఇమం గణనపరిచ్ఛేదం నాతివత్తన్తి దస్సేతి మగ్గట్ఠఫలట్ఠభావానతివత్తనతో. సమూహాన్తి సముదాయనిద్దేసో. అరియసజ్ఞన్తి గుణవిసిట్ఠసంహతభావనిద్దేసో. తేన అసతిపి అరియపుగ్గలానం కాయసామగ్గియం అరియసజ్ఞభావం దస్సేతి దిట్ఠిసీలసామజ్ఞోన సంహతభావతో.

తత్థ ఉరసి భవా జాతా సంబద్ధా చ ఓరసా. యథా హి సత్తానం ఓరసపుత్తా అత్తజతాయ పితు సంతకస్స దాయజ్ఞస్స విసేసేన భాగినో హోన్తి, ఏవమేతేపి అరియపుగ్గలా సమ్మాసమ్మద్ధస్స సవనన్తే అరియాయ జాతియా జాతతాయ భగవతో సంతకస్స విముత్తిసుఖస్స అరియధమ్మరతనస్స ఏకన్తేన భాగినోతి ఓరసా వియ ఓరసా. అథ వా భగవతో ధమ్మదేసనానుభావేన అరియభూమిం ఓక్కమమానా ఓక్కన్తా చ అరియసావకా భగవతో ఉరే

వాయామజనితాభిజాతితాయ నిష్పరియాయేన ఓరసపుత్రాతి వత్తబ్బతం అరహన్తి. సావకేహి పవత్తియమానాపి హి ధమ్మదేసనా “భగవతో ధమ్మదేసనా”ఇచ్చేవ వుచ్చతి తంమూలకత్తా లక్ఖణాదివిసేసాభావతో చ.

యదిపి అరియసావకానం అరియమగ్గాధిగమసమయే భగవతో వియ తదంతరాయకరణత్తం దేవపుత్తమారో , మారవాహినీ వా న ఏకంతేన అపసాదేతి, తేహి పన అపసాదేతబ్బతాయ కారణే విమథితే తేపి విమథితా ఏవ నామ హోంతీతి ఆహ - “మారసేనమథనాన”న్తి. ఇమస్మిం పనత్తే “మారమారసేనమథనాన”న్తి వత్తబ్బే “మారసేనమథనాన”న్తి ఏకదేససరూపేకసేసో కతోతి దట్టబ్బం. అథ వా ఖన్ధాభిసజ్ఞారమారానం వియ దేవపుత్తమారస్సపి గుణమారణే సహాయభావూపగమనతో కిలేసబలకాయో “సేనా”తి వుచ్చతి. యథాహ - “కామా తే పఠమా సేనా”తిఆది (సు. ని. ౪౩౮; మహాని. ౨౮, ౬౮, ౧౪౯). సా చ తేహి దియడ్డసహస్సభేదా, అనంతభేదా వా కిలేసవాహినీ సతిధమ్మవిచయవీరియసమథాదిగుణస్సహరణేహి ఓధిసో విమథితా విహతా విద్ధస్తా చాతి మారసేనమథనా, అరియసావకా. ఏతేన తేసం భగవతో అనుజాతపుత్తతం దస్సేతి.

ఆరకత్తా కిలేసేహి, అనయే న ఇరియనతో, అయే చ ఇరియనతో అరియా నిరుత్తినయేన. అథ వా సదేవకేన లోకేన సరణన్తి అరణీయతో ఉపగంతబ్బతో, ఉపగతానఞ్చ తదత్తసిద్ధితో అరియా, అరియానం సజ్ఞోతి అరియసజ్ఞో, అరియో చ సో సజ్ఞో చాతి వా అరియసజ్ఞో, తం అరియసజ్ఞం. భగవతో అపరభాగే బుద్ధధమ్మరతనానమ్మి సమధిగమో సజ్జరతనాధీనోతి అస్స అరియసజ్ఞస్స బహూపకారతం దస్సేతుం ఇధేవ “సిరసా వన్ఠే”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

ఏత్త చ “సుగతస్స ఓరసానం పుత్తాన”న్తి ఏతేన అరియసజ్ఞస్స పభవసమ్మదం దస్సేతి, “మారసేనమథనాన”న్తి ఏతేన పహానసమ్మదం సకలసంకిలేసప్పహానదీపనతో. “అట్టన్నమ్మి సమూహా”న్తి ఏతేన జాణసమ్మదం మగ్గట్టఫలట్టభావదీపనతో. “అరియసజ్ఞ”న్తి ఏతేన పభవసమ్మదం దస్సేతి సబ్బసజ్ఞానం అగ్గభావదీపనతో. అథ వా “సుగతస్స ఓరసానం పుత్తాన”న్తి అరియసజ్ఞస్స విసుద్ధనిస్సయభావదీపనం, “మారసేనమథనాన”న్తి సమ్మాఉజ్జాయసామీచిప్పటిపన్నభావదీపనం, “అట్టన్నమ్మి సమూహా”న్తి ఆహునేయ్యాదిభావదీపనం, “అరియసజ్ఞ”న్తి అనుత్తరపుణ్ణాక్షేత్రభావదీపనం. తథా “సుగతస్స ఓరసానం పుత్తాన”న్తి ఏతేన అరియసజ్ఞస్స లోకుత్తరసరణగమనసబ్బావం దీపేతి. లోకుత్తరసరణగమనేన హి తే భగవతో ఓరసపుత్రా జాతా. “మారసేనమథనాన”న్తి ఏతేన అభినీహారసమ్మదాసిద్ధం పుబ్బభాగే సమ్మాపటిపత్తిం దస్సేతి. కతాభినీహారా హి సమ్మాపటిపన్నా మారం మారపరిసం వా అభివిజినన్తి. “అట్టన్నమ్మి సమూహా”న్తి ఏతేన విద్ధస్తవిపక్ఖే సేక్ఖాసేక్ఖధమ్మే దస్సేతి పుగ్గలాధిట్టానేన మగ్గఫలధమ్మానం పకాసితత్తా. “అరియసజ్ఞ”న్తి అగ్గదక్ఖిణీయ్యభావం దస్సేతి. సరణగమనఞ్చ సావకానం సబ్బగుణానం ఆది, సపుబ్బభాగప్పటిపదా సేక్ఖా సీలక్ఖన్ధాదయో మజ్ఞే, అసేక్ఖా సీలక్ఖన్ధాదయో పరియోసానన్తి ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణా సజ్ఞేపతో సబ్బే అరియసజ్ఞగుణా పకాసితా హోన్తి.

౪. ఏవం గాఢాత్తయేన సజ్ఞేపతో సకలగుణసంకిత్తనముఖేన రతనత్తయస్స పణామం కత్వా ఇదాని తంనిపచ్చకారం యథాధిప్పేతే పయోజనే పరిణామేన్తో “ఇతి మే”తిఆదిమాహ. తత్త రతిజననట్టేన రతనం, బుద్ధధమ్మసజ్ఞా. తేసజ్ఞో “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినా యథాభూతగుణే ఆవజ్ఞేంతస్స అమతాధిగమహేతుభూతం అనప్పకం పీతిపామోజ్జం ఉప్పజ్జతి. యథాహ

“యస్మిం, మహానామ, సమయే అరియసావకో తథాగతం అనుస్సరతి, నేవస్స తస్మిం సమయే రాగపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, న దోస...పే... న మోహపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, ఉజగతమేవస్స తస్మిం సమయే చిత్తం హోతి తథాగతం ఆరబ్బ. ఉజగతచిత్తో ఖో పన, మహానామ, అరియసావకో లభతి అత్థవేదం, లభతి ధమ్మవేదం, లభతి ధమ్మాపసంహితం పామోజ్ఞం, పముదితస్స పీతి జాయతీ”తిఆది (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧).

చిత్తీకతాదిభావో వా రతనట్టో. వుత్తజ్ఞోతం -

“చిత్తీకతం మహగ్గఞ్ఞ, అతులం దుల్లభదస్సనం;

అనేమసత్తపరిభోగం, రతనం తేన వుచ్చత్తి”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౩; సం. ని. అట్ట. ౩.౫.౨౨౩; ఖు. పా. అట్ట.

౬.౩; సు. ని. అట్ట. ౧.౨౨౬);

చిత్తీకతభావాదయో చ అనఞ్ఞాసాధారణా బుద్ధాదీసు ఏవ లబ్బంతి.

వస్తనావ వస్తనామయం యథా “దానమయం, సీలమయ”ని (దీ. ని. ౩.౩౦౫; ఇతివు. ౬౦). వస్తనా చేత్త కాయవాచాచిత్తేహి తిణ్ణం రతనానం గుణనిన్నతా, ధోమనా వా. పుజ్జభావఫలనిబ్బత్తనతో పుజ్జం, అత్తనో సంతానం పునాతీతి వా. సువిహతంతరాయోతి సుట్టు విహతంతరాయో. ఏతేన అత్తనో పసాదసమ్మత్తియా, రతనత్తయస్స చ ఖేత్తభావసమ్మత్తియా తం పుజ్జం అత్తప్పకాసనస్స ఉపఘాతకఉపద్దవానం విహననే సమత్థన్తి దస్సేతి. హుత్వాతి పుబ్బకాలకిరియా. తస్స “అత్తం పకాసయిస్సామీ”తి ఏతేన సమ్మన్తో. తస్మాతి యం రతనత్తయవస్తనామయం పుజ్జం, తస్స. ఆనుభావేనాతి బలేన.

౫. ఏవం రతనత్తయస్స నిపచ్చకారకరణే పయోజనం దస్సేత్వా ఇదాని యస్సా ధమ్మదేసనాయ అత్తం సంవణ్ణేతుకామో, తస్మా తావ గుణాభిత్తవనవసేన ఉపఞ్ఞాపనత్తం “ఏకకదుకాదిపటిమణ్ణితస్సా”తిఆదిమాహ, ఏకకాదీని అఙ్గాని ఉపరూపరి వడ్డేత్వా దేసితేహి సుత్తన్తేహి పటిమణ్ణితస్స విసిట్టస్సాతి అత్తో. ఏతేన “అఙ్గత్తరో”తి అయం ఇమస్స ఆగమస్స అత్థానుగతా సమఞ్ఞాతి దస్సేతి. నను చ ఏకకాదివసేన దేసితాని సుత్తానియేవ ఆగమో. కస్స పన ఏకకదుకాదీహి పటిమణ్ణితభావోతి? సచ్చమేతం పరమత్తతో, సుత్తాని పన ఉపాదాయ పఞ్ఞత్తో ఆగమో. యథేవ హి అత్తబ్యఞ్జనసముదాయే సుత్తన్తి వోహరో, ఏవం సుత్తసముదాయే ఆగమోతి వోహరో. ఏకకాదీహి అఙ్గేహి ఉపరూపరి ఉత్తరో అధికోతి అఙ్గత్తరో, ఆగమిస్సన్తి ఏత్త, ఏతేన, ఏతస్మా వా అత్తత్తపరత్థాదయోతి ఆగమో, ఆదికల్యాణాదిగుణసమ్మత్తియా ఉత్తమత్థేన తంతంభిపత్తితసమిద్ధిహేతుతాయ పణ్ణితేహి వరితబ్బతో వరో, ఆగమో చ సో వరో చ సేట్టట్టేనాతి ఆగమవరో, ఆగమసమ్మతేహి వా వరోతి ఆగమవరో. అఙ్గత్తరో చ సో ఆగమవరో చాతి అఙ్గత్తరాగమవరో, తస్స.

పుఙ్గవా వుచ్చన్తి ఉసభా, అసంతసనపరిస్సయసహనస్స పరిపాలనాదిగుణేహి తంసదిసతాయ ధమ్మకథికా ఏవ పుఙ్గవాతి ధమ్మకథికపుఙ్గవా, తేసం. హేతుపమాదిప్పటిమణ్ణితనానావిధదేసనానయవిచిత్తతాయ విచిత్తపటిభానజననస్స. సుమఙ్గలవిలాసినీఆదీసు (దీ. ని. అట్ట. ౧.గఢారమ్మకథా; మ. ని. అట్ట. ౧.గఢారమ్మకథా; సం. ని. అట్ట. ౧.౧.గఢారమ్మకథా) పన “బుద్ధానుబుద్ధసంవణ్ణితస్సా”తి వుత్తం. బుద్ధానఞ్ఞో సచ్చప్పటివేధం అనుగమ్మ పటివిద్ధసచ్చా అగ్గసావకాదయో అరియా బుద్ధానుబుద్ధా. అయమ్మి ఆగమో తేహి అత్తసంవణ్ణనావసేన గుణసంవణ్ణనావసేన చ సంవణ్ణితో ఏవ. అథ వా బుద్ధా చ అనుబుద్ధా చ బుద్ధానుబుద్ధాతి యోజేతబ్బం. సమ్మాసమ్మద్ధేనేవ హి తిణ్ణం పేటకానం

అత్తవణ్ణనాక్కమో భాసితో, యా “పకిణ్ణకదేసనా”తి వుచ్చతి. తతో సజ్ఞాయనాదివసేనేవ సావకేహీతి ఆచరియా వదన్తి. ఇథ పన “ధమ్మకథికపుజ్ఞవానం విచిత్రపటిభానజననస్స”ఇచ్చేవ ధోమనా కతా. సంవణ్ణనాసు చాయం ఆచరియస్స పకతి, యా తంతంసంవణ్ణనాసు ఆదితో తస్స తస్స సంవణ్ణేతబ్బస్స ధమ్మస్స విసేసగుణకిత్తనేన ధోమనా. తథా హి సుమజ్జలవిలాసీనీపపిత్తాసూదనీసారత్థప్పకాసనీసు అట్టసాలినీఆదీసు చ యథాక్కమం “సద్ధావహగుణస్స, పరవాదమథనస్స, ఇణ్ణపపభేదజననస్స, తస్స గమ్మీరజ్జాణోహి ఓగాళ్లస్స అభిణ్ణసో నానానయవిచిత్రస్సా”తిఆదినా ధోమనా కతా.

౬. అట్టో కథీయతి ఏతాయాతి అత్తకథా, సా ఏవ అట్టకథా, త్థ-కారస్స ట్ట-కారం కత్వా యథా “దుక్ఖస్స పీళనట్టో”తి (పటి. మ. ౧.౧౭; ౨.౮). ఆదితోతిఆదిమ్మి పరమసజ్ఞీతియం . ఛళభిజ్ఞాతాయ పరమేన చిత్రవసీభావేన సమన్నాగతత్తా ఝానాదీసు పిత్తవిధవసితాసబ్బావతో చ వసినో, థేరా మహాకస్సపాదయో, తేసం సతేహి పిత్తాహి. యాతి యా అట్టకథా. సజ్ఞీతాతి అత్తం పకాసేతుం యుత్తట్టానే “అయం ఏతస్స అట్టో, అయం ఏతస్స అట్టో”తి సజ్ఞహీత్వా వుత్తా. అనుసజ్ఞీతా చ యసత్థేరాదీహి పిత్తాహి దుతియతతియసజ్ఞీతీసు. ఇమినా అత్తనో సంవణ్ణనాయ ఆగమనవిసుద్ధిం దస్సేతి.

౭. సీహస్స లానతో గహణతో సీహళో, సీహకుమారో. తంవంసజాతతాయ తమ్మపణ్ణిదీపే ఖత్తియానం, తేసం నివాసతాయ తమ్మపణ్ణిదీపస్స చ సీహళభావో వేదితబ్బో. ఆభతాతి జమ్బుదీపతో ఆనీతా. అథాతి పిత్తా. అపరభాగే హి అసజ్జరత్తం సీహళభాసాయ అట్టకథా రపితాతి. తేన సా మూలట్టకథా సబ్బసాధారణా న హోతీతి ఇదం అత్తప్పకాసనం ఏకంతేన కరణీయన్తి దస్సేతి. తేనేవాహ - “దీపవాసీనమత్థాయా”తి. తత్త దీపవాసీనన్తి జమ్బుదీపవాసీనం, దీపవాసీనన్తి వా సీహళదీపవాసీనం అత్థాయ సీహళభాసాయ రపితాతి యోజనా.

౮. అపనేత్వానాతి కిత్తాకసదిసం సీహళభాసంఅపనేత్వాన. తతోతి అట్టకథాతో. అహన్తి అత్తానం నిద్దిసతి. మనోరమం భాసన్తి మాగధభాసం. సా హి సభావనిరుత్తిభూతా పణ్ణితానం మనం రమయతీతి. తేనేవాహ - “తన్తినయానుచ్ఛవిక”న్తి, పాళిగతియా అనులోమికం పాళిచ్ఛాయానువిధాయినన్తి అట్టో. విగతదోసన్తి అసభావనిరుత్తిభాసంతరహితం.

౯. సమయం అవిలోమేన్తోతి సిద్ధంతం అవిరోధన్తో. ఏతేన అత్తదోసాభావమాహ. అవిరుద్ధత్తా ఏవ హి థేరవాదాపి ఇథ పకాసీయస్సన్తి. థేరవంసదీపానన్తి థిరేహి సీలక్ఖన్దాదీహి సమన్నాగతత్తా థేరా , మహాకస్సపాదయో, తేహి ఆగతా ఆచరియపరమ్మరా థేరవంసో. తప్పరియాపన్నా హుత్వా ఆగమాధిగమసమ్మన్నత్తా పిత్తాపజ్ఞోతేన తస్స సముజ్జలనతో థేరవంసదీపా, మహావిహారవాసినో థేరా, తేసం. వివిధేహి ఆకారేహి నిచ్చీయతీతి వినిచ్చయో, గణ్ణిట్టానేసు ఖీలమద్దనాకారేన పవత్తా విమతిచ్చేదకథా. సుట్టు నిపుణో సజ్ఞో వినిచ్చయో ఏతేసన్తి సునిపుణవినిచ్చయా. అథ వా వినిచ్చినోతీతి వినిచ్చయో, యథావుత్తత్థవిసయం ఇణ్ణం. సుట్టు నిపుణో ఛేకో వినిచ్చయో ఏతేసన్తి సునిపుణవినిచ్చయా. ఏతేన మహాకస్సపాదిత్థేరపరమ్మరాభతో, తతోయేవ చ అవిపరీతో సజ్ఞసుఖమో మహావిహారవాసీనం వినిచ్చయోతి తస్స పమాణభూతతం దస్సేతి.

౧౦. సుజనస్స చాతి చ-సద్ధో సమ్మిణ్ణనట్టో. తేన “న కేవలం జమ్బుదీపవాసీనంయేవ అత్థాయ, అథ ఖో సాధుజనానం తోసనత్థజ్ఞా”తి దస్సేతి. తేన చ “తమ్మపణ్ణిదీపవాసీనమ్మి అత్థాయా”తి అయమత్తో సిద్ధో హోతి ఉగ్గహణాదిసుకరతాయ

తేసమ్మి బహూపకారత్తా. చిరట్టితత్తని చిరట్టితిఅత్తం, చిరకాలావట్టానాయాతి అత్తో. ఇదత్తో అత్తప్పకాసనం
అవిపరీతబృజ్జానసునిక్లేపస్స అత్తసునీతస్స చ ఉపాయభావతో సద్ధమ్మస్స చిరట్టితియా సంవత్తతి. వుత్తత్తోతం భగవతా -

“ద్వేమే, భిక్షవే, ధమ్మా సద్ధమ్మస్స రితియా అసమ్మోసాయ అనంతరథానాయ సంవత్తన్తి. కతమే ద్వే?
సునిక్లేత్తత్తా పదబృజ్జానం, అత్తో చ సునీతో”తి (అ. ని. ౨.౨౧).

౧౧-౧౨. యం అత్తవణ్ణనం కత్తుకామో, తస్సా మహస్తత్తం పరిహరితుం “సావత్థిపభూతీన”నిఆదిమాహ. తేనాహ -
“న ఇధ విత్థారకథం కరిస్సామి, న తం ఇధ విచారయిస్సామీ”తి చ. తత్త దీఘస్సాతి దీఘనికాయస్స. మజ్జిమస్సాతి
మజ్జిమనికాయస్స. “సగ్గీతీనం ద్వీన్నం యా మే అత్తం వదన్తేనా”తిపి పారో. తత్తపి సగ్గీతీనం ద్వీన్నన్తి
దీఘమజ్జిమనికాయానన్తి అత్తో గహేతబ్బో. మేతి కరణత్తే సామివచనం, మయాతి అత్తో. సుదన్తి నిపాతమత్తం. హేట్టా
దీఘస్స మజ్జిమస్స చ అత్తం వదన్తేన సావత్థిపభూతీనం నగరానం యా వణ్ణనా కతా, తస్సా విత్థారకథం న ఇధ భియ్యో
కరిస్సామీతి యోజేతబ్బం. యాని చ తత్త వత్తూని విత్థారవసేన వుత్తాని, తేసమ్మి విత్థారకథం న ఇధ భియ్యో కరిస్సామీతి
సమ్మన్తో.

౧౩. ఇదాని “న ఇధ విత్థారకథం కరిస్సామీ”తి సామజ్ఞాతో వుత్తస్స అత్తస్స పవరం దస్సేతుం - “సుత్తానం
పనా”తిఆది వుత్తం. సుత్తానం యే అత్తా వత్తూహి వినా న పకాసన్తీతి యోజేతబ్బం.

౧౪. యం అత్తకథం కత్తుకామో, తదేకదేసభావేన విసుద్ధిమగ్గో చ గహేతబ్బోతి కథికానం ఉపదేసం కరోన్తో తత్త
విచారితథమ్మే ఉద్దేసవసేన దస్సేతి - “సీలకథా”తిఆదినా. తత్త సీలకథాతి చారిత్రవారితాదివసేన సీలస్స విత్థారకథా.
ధుతథమ్మాతి పిణ్డపాతికజ్ఞాదయో తేరస కిలేసధుననకథమ్మా. కమ్మట్టానాని సబ్బానీతి పాళియం ఆగతాని అట్టతీసం,
అత్తకథాయం ద్వేతి నిరవసేసాని యోగకమ్మస్స భావనాయ పవత్తిట్టానాని. చరియావిధానసహితోతి రాగచరితాదీనం
సభావాదివిధానేన సహితో. ఝానాని చత్తారి రూపావచరజ్ఞానాని, సమాపత్తియో చతస్సో ఆరుప్పసమాపత్తియో . అట్టపి వా
పటిలద్ధమత్తాని ఝానాని సమాపజ్ఞనవసీభావప్పత్తియా సమాపత్తియో. ఝానాని వా రూపారూపావచరజ్ఞానాని,
సమాపత్తియో ఫలసమాపత్తినిరోధసమాపత్తియో.

౧౫. లోకియలోకుత్తరభేదా చ అభిజ్ఞాయో సబ్బా అభిజ్ఞాయో. ఇథావిభజ్ఞాదీసు ఆగతనయేన ఏకవిధాదినా పజ్ఞాయ
సంకలేత్వా సమ్మిణ్ణేత్వా నిచ్చయో పజ్ఞాసజ్కలననిచ్చయో.

౧౬. పచ్చయథమ్మానం హేతుఆదీనం పచ్చయుప్పన్నథమ్మానం హేతుపచ్చయాదిభావో పచ్చయాకారో, తస్స
దేసనా పచ్చయాకారదేసనా, పటిచ్చసముప్పాదకథాతి అత్తో. సా పన ఘనవినిబ్బోగస్స సుదుక్కరతాయ సణ్ణసుఖుమా,
నికాయంతరలద్ధిసజ్కరరహితా, ఏకత్తనయాదిసహితా చ తత్త విచారితాతి ఆహ - “సుపరిసుద్ధనిపుణనయా”తి.
పటిసమ్మిదాదీసు ఆగతనయం అవిస్సజ్జేత్వావ విచారితత్తా అవిముత్తతన్తిమగ్గా.

౧౭. ఇతి పన సబ్బన్తి ఇతి-సద్దో పరిసమాపనే, పన-సద్దో వచనాలజ్కారే, ఏతం సబ్బన్తి అత్తో. ఇథాతి ఇమిస్సా
అత్తకథాయ న విచారయిస్సామి పునరుత్తిభావతోతి అధిప్పాయో.

౧౮. ఇదాని తస్సేవ అవిచారణస్స ఏకస్తకారణం నిద్ధారేన్తో “మజ్జే విసుద్ధిమగ్గో”తిఆదిమాహ. తథ “మజ్జే రత్తా”తి ఏతేన మజ్జభావదీపనేన విసేసతో చతున్నం ఆగమానం సాధారణట్టకథా విసుద్ధిమగ్గో, న సుమజ్జలవిలాసినీఆదయో వియ అసాధారణట్టకథాతి దస్సేతి. “విసేసతో”తి చ ఇదం వినయాభిధమ్మానమ్పి విసుద్ధిమగ్గో యధారహం అత్థవణ్ణనా హోతి ఏవాతి కత్వా వుత్తం.

౧౯. ఇచ్ఛేవాతి ఇతి ఏవ. తమ్పీతి విసుద్ధిమగ్గమ్పి. ఏతాయాతి మనోరథపూరణీయా. ఏత్థ చ “సీహళదీపం ఆభతా”తిఆదినా అత్థప్పకాసనస్స నిమిత్తం దస్సేతి, “దీపవాసీనమత్థాయ సుజనస్స చ తుట్టత్థం చిరట్టితత్థిత్థా ధమ్మస్సా”తి ఏతేన పయోజనం, అపనేత్వాన తతోహం, సీహళభాస”న్తిఆదినా. “సావత్తిపభుతీన”న్తిఆదినా చ కరణప్పకారం. హేటిమనికాయేసు విసుద్ధిమగ్గే చ విచారితానం అత్థానం అవిచారణమ్పి హి ఇథ కరణప్పకారో ఏవాతి.

గన్ధారమ్భకథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧. రూపాదివర్గవర్ణనా

నిదానవర్ణనా

విభాగవర్ణనానం సభావవిభావనం విభాగదస్సనవసేనేవ హోతితి పఠమం తావ నిపాతసుత్తవసేన విభాగం దస్సేతుం “తత్త అజ్ఞత్తరాగమో నామా”తిఆదిమాహ. తత్త తత్తాతి “అజ్ఞత్తరాగమస్స అత్తం పకాసయిస్సామీ”తి యదిదం వుత్తం, తస్మిం వచనే, “యస్స అత్తం పకాసయిస్సామీ”తి పటిజ్ఞాతం, సో అజ్ఞత్తరాగమో నామ నిపాతసుత్తవసేన ఏవం విభాగోతి అత్తో. అథ వా తత్తాతి “అజ్ఞత్తరనిస్సితం అత్త”న్తి ఏతస్మిం వచనే యో అజ్ఞత్తరాగమో వుత్తో, సో నిపాతసుత్తాదివసేన ఏదిసోతి అత్తో.

ఇదాని తం ఆదితో పట్టాయ సంవర్ణితుకామో అత్తనో సంవర్ణనాయ పఠమమహాసజ్ఞీతియం నిక్షిత్తానుక్రమేన పవత్తభావదస్సనత్తం “తస్స నిపాతేసు...పే... వుత్తం నిదానమాదీ”తిఆదిమాహ. తత్త యథాపచ్ఛయం తత్త తత్త దేసితత్తా పజ్ఞత్తత్తా చ విప్పకిణ్ణానం ధమ్మవినయానం సజ్ఞహత్వా గాయనం కథనం సజ్ఞీతి. ఏతేన తంతంసిక్ఖాపదానం సుత్తానశ్చ ఆదిపరియోసానేసు అంతరంతరా చ సమ్బంధవసేన రపితం సజ్ఞీతికారవచనం సజ్ఞహితం హోతి. సజ్ఞీయమానస్స అత్తస్స మహంతతాయ పూజనీయతాయ చ మహతీ సజ్ఞీతి మహాసజ్ఞీతి, పఠమా మహాసజ్ఞీతి పఠమమహాసజ్ఞీతి, తస్మా పవత్తికాలో పఠమమహాసజ్ఞీతికాలో, తస్మిం పఠమమహాసజ్ఞీతికాలో. నిదదాతి దేసనం దేసకాలాదివసేన అవిదితం విదితం కత్వా నిదస్సేతీతి నిదానం. యో లోకియేహి ఉపోగ్ఘాతోతి వుచ్చతి, స్వాయమేత్త “ఏవం మే సుత”న్తిఆదికో గన్తో వేదితబ్బో. న “సనిదానాహం, భిక్షవే, ధమ్మం దేసేమీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౩.౧౨౬) వియ అజ్ఞాసయాదిదేసనుప్పత్తిహేతు. తేనేవాహ - “ఏవం మే సుతన్తిఆదికం ఆయస్మతా ఆనన్దేన పఠమమహాసజ్ఞీతికాలో వుత్తం నిదానమాదీ”తి.

౧. “సా పనేసా”తిఆదినా బాహిరనిదానే వత్తబ్బం అతిదిసిత్వా ఇదాని అబ్బంతరనిదానం ఆదితో పట్టాయ సంవర్ణితుం “యం పనేత”న్తి వుత్తం. తత్త యస్మా సంవర్ణనం కరోన్దేన సంవర్ణేతబ్బే ధమ్మే పదాని పదవిభాగం తదత్థశ్చ దస్సేత్వా తతో పరం పిణ్ణత్థాదినిదస్సనవసేన చ సంవర్ణనా కాతబ్బా, తస్మా పదాని తావ దస్సేన్తో “ఏవన్తి నిపాతపద”న్తిఆదిమాహ . తత్త పదవిభాగోతి పదానం విసేసో, న పదవిగ్గహో. అథ వా పదాని చ పదవిభాగో చ పదవిభాగో, పదవిగ్గహో చ పదవిభాగో చ పదవిభాగోతి వా ఏకసేనవసేన పదపదవిగ్గహో పదవిభాగసద్దేన వుత్తాతి వేదితబ్బం. తత్త పదవిగ్గహో “జేతస్స వనం జేతవన”న్తిఆదినా సమాసపదేసు దట్టబ్బో.

అత్తతోతి పదత్తతో. తం పన పదత్తం అత్తుద్ధారక్రమేన పఠమం ఏవం-సద్దస్స దస్సేన్తో “ఏవం-సద్దో తావా”తిఆదిమాహ. అవధారణాదీతి ఏత్త ఆది-సద్దేన ఇదమత్తపుచ్చాపరిమాణాదిత్థానం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. తథా హి “ఏవంగతాని పుథుసిప్పాయతనాని, ఏవమాదీనీ”తిఆదీసు ఇదం-సద్దస్స అత్తే ఏవం-సద్దో. గత-సద్దో హి పకారపరియాయో, తథా విధాకార-సద్దా చ. తథా హి విధయుత్తగతసద్దే లోకియా పకారత్తే వదన్తి. “ఏవం సు తే సున్ఠాతా సువిలిత్తా కప్పితేకసమస్సూ ఆముక్కమణికుణ్ణలాభరణా ఓదాతవత్తవసనా పశ్చాహి కామగుణేహి సమప్పితా సమజ్ఞీభూతా పరిచారేన్తి సేయ్యథాపి త్వం ఏతరహి సాచరియకోతి. నో హిదం, భో గోతమా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౮౬) పుచ్చాయం. “ఏవం లహుపరివత్తం (అ. ని. ౧.౪౮), ఏవమాయుపరియన్తో”తి (దీ. ని. ౧.౨౪౪; పారా. ౧౨) చ ఆదీసు పరిమాణే.

నను చ “ఏవం సు తే సున్హతా సువిలితా ఏవమాయుపరియన్తో”తి ఏత్త ఏవం-సద్దేన పుచ్చనాకారపరిమాణాకారానం వుత్తత్తా ఆకారత్తో ఏవ ఏవం-సద్దోతి? న, విసేససబ్బావతో. ఆకారమత్తవాచకో హి ఏవం-సద్దో ఆకారత్తోతి అధిప్పేతో యథా “ఏవం బ్యాఖో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౩౪; పాచి. ౪౧౭; చూళవ. ౬౨), న పన ఆకారవిసేసవాచకో. ఏవశ్చ కత్వా “ఏవం జాతేన మచ్చేనా”తిఆదీని (ధ. ప. ౨౩) ఉపమాదిఉదాహరణాని ఉపపన్నాని హోన్తి. తథా హి “యథా హి...పే.... బహు”న్తి (ధ. ప. ౨౩) ఏత్త పుప్పరాసిట్టానియతో మనుస్సూపపత్తిసప్పురిసూపనిస్సయసద్ధమ్మస్సవనయోనిసోమనసికారభోగసమ్మత్తి-ఆదిదానాదిపుణ్ణకిరియాహేతుసముదాయతో సోభాసుగన్ధతాదిగుణయోగతో మాలాగుణసదిసియో పహూతా పుణ్ణకిరియా మరితబ్బసభావతాయ మచ్చేన సత్తేన కత్తబ్బాతి జోతితత్తా పుప్పరాసిమాలాగుణావ ఉపమా. తేసం ఉపమాకారో యథా-సద్దేన అనియమతో వుత్తోతి “ఏవం-సద్దో ఉపమాకారనిగమనత్తో”తి వత్తుం యుత్తం, సో పన ఉపమాకారో నియమియమానో అత్థతో ఉపమావ హోతీతి ఆహ - “ఉపమాయం ఆగతో”తి. తథా “ఏవం ఇమినా ఆకారేన అభిక్కమితబ్బ”న్తిఆదినా ఉపదిసియమానాయ సమణసారుప్పాయ ఆకప్పసమ్మత్తియా యో తత్త ఉపదిసనాకారో, సో అత్థతో ఉపదేసో ఏవాతి వుత్తం - “ఏవం తే...పే.... ఉపదేసే”తి. తథా ఏవమేతం భగవా, ఏవమేతం సుగతాతి ఏత్త భగవతా యథావుత్తమత్తం అవిపరీతతో జానన్తేహి కతం తత్త సంవిజ్ఞమానగుణానం పకారేహి హంసనం ఉదగ్గతాకరణం సమ్మహంసనం, యో తత్త సమ్మహంసనాకారోతి యోజేతబ్బం.

ఏవమేవం పనాయన్తి ఏత్త గరహణాకారోతి యోజేతబ్బం, సో చ గరహణాకారో “వసలీ”తిఆదిఖుంసనసద్దసన్నిధానతో ఇథ ఏవం-సద్దేన పకాసితోతి విజ్ఞాయతి. యథా చేత్త, ఏవం ఉపమాకారాదయోపి ఉపమాదివసేన వుత్తానం పుప్పరాసిఆదిసద్దానం సన్నిధానతోతి దట్టబ్బం. ఏవం, భన్తేతి ఖోతిఆదీసు పన ధమ్మస్స సాధుకం సవనమనసికారేన నియోజితేహి భిక్షూహి అత్తనో తత్త రితభావస్స పటిజాననవసేన వుత్తత్తా ఏత్త ఏవం-సద్దో వచనసమ్మటిచ్చనత్తో వుత్తో, తేన “ఏవం, భన్తే, సాధు భన్తే, సుట్టు భన్తే”తి వుత్తం హోతి. ఏవశ్చ వదేహీతి “యథాహం వదామి, ఏవం సమణం ఆనన్దం వదేహీ”తి వదనాకారో ఇదాని వత్తబ్బో ఏవం-సద్దేన నిదస్సీయతీతి నిదస్సనత్తో వుత్తో. ఏవం నోతి ఏత్థాపి తేసం యథావుత్తధమ్మానం అహితదుక్ఖావహభావే సన్నిట్టానజననత్తం అనుమతిగ్గహణవసేన “నో వా, కథం వో ఏత్త హోతీ”తి పుచ్చాయ కతాయ “ఏవం నో ఏత్త హోతీ”తి వుత్తత్తా తదాకారసన్నిట్టానం ఏవం-సద్దేన విభావితన్తి విజ్ఞాయతి. సో పన తేసం ధమ్మానం అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తనాకారో నియమియమానో అవధారణత్తో హోతీతి ఆహ - “ఏవం నో ఏత్త హోతీతిఆదీసు అవధారణో”తి.

నానానయనిపుణన్తి ఏకత్తనానత్తలబ్ధాపారఏవంధమ్మతాసజ్ఞాతా, నన్దియావట్టతిపుక్ఖలసీహవిక్కిళితలబ్ధసదిసాలోచనసజ్ఞాతా వా ఆధారాదిభేదవసేన నానావిధా నయా నానానయా. నయా వా పాళిగతియో, తా చ పజ్ఞాత్తిఆదివసేన సంకిలేసభాగియాదిలోకియాదితదుభయవోమిస్సకతాదివసేన కుసలాదివసేన ఖన్ధాదివసేన సక్ఖహోదివసేన సమయవిముత్తాదివసేన పధానాదివసేన కుసలమూలాదివసేన తికపట్టానాదివసేన చ నానప్పకారాతి నానానయా, తేహి నిపుణం సణ్ణం సుఖుమన్తి నానానయనిపుణం. ఆసయోవ అజ్ఞాసయో, తే చ సస్సతాదిభేదేన తత్త చ అప్పరజక్ఖతాదిభేదేన చ అనేకే, అత్తజ్ఞాసయాదయో ఏవ వా సముట్టానం ఉప్పత్తిహేతు ఏతస్సాతి అనేకజ్ఞాసయసముట్టానం. అత్థబ్యజ్ఞానసమ్మన్నన్తి అత్థబ్యజ్ఞానపరిపుణ్ణం ఉపనేతబ్బాభావతో.

సజ్జాసనపకాసనవివరణవిభజనఉత్తానీకరణపజ్జాత్తివసేన ఛహి అత్థపదేహి అక్ఖరపదబ్యజ్జనాకారనిరుత్తినిద్దేసవసేన ఛహి బ్యజ్జనపదేహి చ సమన్నాగతన్తి వా అత్తో దట్టబ్బో.

వివిధపాటిహరియన్తి ఏత్థ పాటిహరియపదస్స వచనత్తం “పటిపక్ఖహరణతో రాగాదికిలేసాపనయనతో చ పాటిహరియ”న్తి వదన్తి. భగవతో పన పటిపక్ఖ రాగాదయో న సన్తి , యే హరితబ్బా. పుధుజ్జనానమ్మి విగతూపక్కిలేసే అట్టగుణసమన్నాగతే చిత్తే హతపటిపక్ఖే ఇద్ధివిధం పవత్తతి, తస్మా తత్థ పవత్తవోహరేన చ న సక్కా ఇధ “పాటిహరియ”న్తి వత్తుం. సచే పన మహాకారుణికస్స భగవతో వేనేయ్యగతా చ కిలేసా పటిపక్ఖా, తేసం హరణతో “పాటిహరియ”న్తి వుత్తం, ఏవం సతి యుత్తమేతం. అథ వా భగవతో చ సాసనస్స చ పటిపక్ఖా తిద్ధియా, తేసం హరణతో పాటిహరియం. తే హి దిట్టిహరణవసేన చ దిట్టిప్పకాసనే అసమత్థభావేన చ ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనీహి హరితా అపనీతా హోన్తితి. “పటి”తి వా అయం సద్దో “పచ్చా”తి ఏతస్స అత్తం బోధేతి “తస్మిం పటిపవిట్టమ్మి, అత్తో ఆగఞ్చి బ్రాహ్మణో”తిఆదీసు (సు. ని. ౯౮౫; చూళని. పారాయనవగ్గో, వత్తుగాథా ౪) వియ, తస్మా సమాహితే చిత్తే విగతూపక్కిలేసే కతకిచ్చేన పచ్చా హరితబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి పటిహరియం, అత్తనో వా ఉపక్కిలేసేసు చతుత్తజ్ఞానమగ్గేహి హరితేసు పచ్చా హరణం పటిహరియం, ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనియో చ విగతూపక్కిలేసేన కతకిచ్చేన చ సత్తహితత్తం పున పవత్తేతబ్బా, హరితేసు చ అత్తనో ఉపక్కిలేసేసు పరసత్తానం ఉపక్కిలేసహరణాని హోన్తితి పటిహరియాని భవన్తి. పటిహరియమేవ పాటిహరియం, పటిహరియే వా ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనిసముదాయే భవం ఏకమేకం పాటిహరియన్తి వుచ్చతి. పటిహరియం వా చతుత్తజ్ఞానం మగ్గో చ పటిపక్ఖహరణతో, తత్థ జాతం, తస్మిం వా నిమిత్తభూతే, తతో వా ఆగతన్తి పాటిహరియం. తస్స పన ఇద్ధిఆదిభేదేన విసయభేదేన చ బహువిధస్స భగవతో దేసనాయం లబ్బమానత్తా ఆహ - “వివిధపాటిహరియ”న్తి.

న అజ్ఞాధాతి భగవతో సమ్ముఖా సుతాకారతో న అజ్ఞాధాతి అత్తో, న పన భగవతో దేసితాకారతో. అచిన్నేయ్యానుభావా హి భగవతో దేసనా. ఏవఞ్చ కత్వా “సబ్బప్పకారేన కో సమత్తో విజ్ఞాతు”న్తి ఇదం వచనం సమత్థితం భవతి, ధారణబలదస్సనఞ్చ న విరుజ్ఞతి సుతాకారావిరుజ్ఞనస్స అధిప్పేతత్తా. న హేత్థ అత్తంతరతాపరిహారో ద్విన్నం అత్థానం ఏకవిసయత్తా, ఇతరథా థేరో భగవతో దేసనాయ సబ్బధా పటిగ్గహణే సమత్తో అసమత్తో చాతి ఆపజ్జేయ్యాతి.

“యో పరో న హోతి, సో అత్తా”తి ఏవం వుత్తాయ నియకజ్ఞత్తసజ్ఞతాయ ససంతతియం వత్తనతో తివిధోపి మే-సద్దో కిఞ్చాపి ఏకస్మింయేవ అత్థే దిస్సతి, కరణసమ్మదానసామినిద్దేసవసేన పన విజ్ఞమానభేదం సన్ధాయాహ - “మే-సద్దో తీసు అత్థేసు దిస్సతీ”తి.

కిఞ్చాపి ఉపసగ్గో కిరియం విసేసేతి, జోతకభావతో పన సతిపి తస్మిం సుత-సద్దో ఏవ తం తమత్తం వదతీతి అనుపసగ్గస్స సుత-సద్దస్స అత్తుద్ధారే సఉపసగ్గస్స గహణం న విరుజ్ఞతీతి దస్సేన్తో “సఉపసగ్గో చ అనుపసగ్గో చా”తి ఆహ. అస్సాతి సుతసద్దస్స. కమ్మభావసాధనాని ఇధ సుతసద్దే సమ్మవన్తితి వుత్తం - “ఉపధారితన్తి వా ఉపధారణన్తి వా అత్తో”తి. మయాతి అత్థే సతీతి యదా మే-సద్దస్స కత్తువసేన కరణనిద్దేసో, తదాతి అత్తో. మమాతి అత్థే సతీతి యదా సమ్మన్దవసేన సామినిద్దేసో, తదా.

సుతసద్దసన్నిట్టానే పయుత్తేన ఏవం-సద్దేన సవనకిరియాజోతకేన భవితబ్బన్తి వుత్తం - “ఏవన్తి సోతవిజ్ఞాణాదివిజ్ఞాణకిచ్చనిదస్సన”న్తి. ఆది-సద్దేన సమ్మటిచ్చనాదీనం సోతద్వారికవిజ్ఞాణానం తదభిసహటానఞ్చ

మనోద్వారికవిజ్ఞానానం గహణం వేదితబ్బం. సబ్బేసమ్మి వాక్యానం ఏవకారత్తసహితత్తా “సుత”న్తి ఏతస్స సుతమేవాతి అయమత్థో లబ్బతీతి ఆహ - “అస్సవనభావప్పటిక్ఖేపతో”తి. ఏతేన అవధారణేన నియామతం దస్సేతి. యథా చ సుతం సుతమేవాతి నియామేతబ్బం, తం సమ్మా సుతం హోతీతి ఆహ - “అనూనాధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సన”న్తి. అథ వా సద్ధంతరత్థాపోహనవసేన సద్ధో అత్థం వదతీతి సుతన్తి అస్సుతం న హోతీతి అయమేతస్స అత్థోతి వుత్తం - “అస్సవనభావప్పటిక్ఖేపతో”తి. ఇమినా దిట్టాదివినివత్తనం కరోతి. ఇదం వుత్తం హోతి - న ఇదం మయా దిట్టం, న సయమ్ముజ్ఞాణేన సచ్చికతం, అథ ఖో సుతం, తస్మా సమ్మదేవాతి. తేనేవాహ - “అనూనాధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సన”న్తి. అవధారణత్థే వా ఏవం-సద్ధే అయమత్థయోజనా - “కరీయతీ”తి తదపేక్షస్స సుత-సద్ధస్స అయమత్థో వుత్తో “అస్సవనభావప్పటిక్ఖేపతో”తి. తేనేవాహ - “అనూనాధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సన”న్తి. సవన-సద్ధో చేత్థ కమ్మత్తో వేదితబ్బో “సుయ్యతీ”తి.

ఏవం సవనహేతుసవనవిసేసవసేన పదత్తయస్స ఏకేన పకారేన అత్థయోజనం దస్సేత్వా ఇదాని పకారంతరేహి తం దస్సేతుం - “తథా ఏవ”న్తిఆది వుత్తం. తత్థ తస్మాతి యా సా భగవతో సమ్ముఖా ధమ్మస్సవనాకారేన పవత్తా మనోద్వారవిజ్ఞాణవీధి, తస్సా. సా హి నానప్పకారేన ఆరమ్మణే పవత్తితుం సమత్థా. తథా చ వుత్తం - “సోతద్వారానుసారేనా”తి. నానప్పకారేనాతి వక్ఖమానానం అనేకవిహితానం బ్యజ్జనత్తగ్గహణానం నానాకారేన. ఏతేన ఇమిస్సా యోజనాయ ఆకారత్తో ఏవం-సద్ధో గహితోతి దీపేతి. పవత్తిభావప్పకాసనన్తి పవత్తియా అత్తిభావప్పకాసనం. సుతన్తి ధమ్మప్పకాసనన్తి యస్మిం ఆరమ్మణే వుత్తప్పకారా విజ్ఞాణవీధి నానప్పకారేన పవత్తా, తస్స ధమ్మత్తా వుత్తం, న సుతసద్ధస్స ధమ్మత్తత్తా. వుత్తస్సేవత్థస్స పాకటీకరణం “అయత్తోత్తా”తిఆది. తత్థ విజ్ఞాణవీధియాతి కరణత్థే కరణవచనం, మయాతి కత్తుఅత్తే.

ఏవన్తి నిద్దిసేతబ్బప్పకాసనన్తి నిదస్సనత్థం ఏవం-సద్ధం గహేత్వా వుత్తం నిదస్సేతబ్బస్స నిదస్సేతబ్బత్తాభావాభావతో . తేన ఏవం-సద్ధేన సకలమ్మి సుతం పచ్చామత్తన్తి దస్సేతి. సుతసద్ధస్స కిరియాసద్ధత్తా సవనకిరియాయ చ సాధారణవిజ్ఞాణప్పబద్ధప్పటిబద్ధత్తా తత్థ చ పుగ్గలవోహరోతి వుత్తం - “సుతన్తి పుగ్గలకిచ్చప్పకాసన”న్తి. న హి పుగ్గలవోహరరహితే ధమ్మప్పబద్ధే సవనకిరియా లబ్బతీతి.

యస్స చిత్తసంతానస్సాతిఆదిపి ఆకారత్తమేవ ఏవం-సద్ధం గహేత్వా పురిమయోజనాయ అజ్ఞాథా అత్థయోజనం దస్సేతుం వుత్తం. తత్థ ఆకారపజ్ఞాత్తీతి ఉపాదాపజ్ఞాత్తి ఏవ ధమ్మానం పవత్తిఆకారుపాదానవసేన తథా వుత్తా. సుతన్తి విసయనిద్దేసోతి సోతబ్బభూతో ధమ్మో సవనకిరియాకత్తుపుగ్గలస్స సవనకిరియావసేన పవత్తిట్టానన్తి కత్వా వుత్తం. చిత్తసంతానవినిముత్తస్స పరమత్థతో కస్సచి కత్తుఅభావేపి సద్ధవోహరేన బుద్ధిపరికప్పితభేదవచనిచ్చాయ చిత్తసంతానతో అజ్ఞాం వియ తంసమగ్గిం కత్వా వుత్తం - “చిత్తసంతానేన తంసమగ్గీనో”తి. సవనకిరియావిసయోపి సోతబ్బధమ్మో సవనకిరియావసేన పవత్తచిత్తసంతానస్స ఇథ పరమత్థతో కత్తుభావతో, సవనవసేన చిత్తపవత్తియా ఏవ వా సవనకిరియాభావతో తంకిరియాకత్తు చ విసయో హోతీతి కత్వా వుత్తం - “తంసమగ్గీనో కత్తువిసయే”తి. సుతాకారస్స చ థేరస్స సమ్మానిచ్చితభావతో ఆహ - “గహణసన్నిట్టాన”న్తి. ఏతేన వా అవధారణత్థం ఏవం-సద్ధం గహేత్వా అయమత్థయోజనా కతాతి దట్టబ్బం.

పుట్టే సుతానం నానావిహితానం సుతసంఖ్యాతానం అత్తబృజ్జానానం ఉపధారితరూపస్య ఆకారస్య నిదస్సనస్య,
 అవధారణస్య వా పకాసనసభావో ఏవం-సద్దోతి తదాకారాదిఉపధారణస్య పుగ్గలపజ్జాత్తియా
 ఉపాదానభూతధమ్మప్పబద్ధబ్యాపారతాయ వుత్తం - “ఏవన్తి పుగ్గలకిచ్చనిద్దేసో”తి. సవనకిరియా పన పుగ్గలవాదినోపి
 విజ్ఞాణనిరేపక్ఖా నత్థీతి విసేసతో విజ్ఞాణబ్యాపారోతి ఆహ - “సుతన్తి విజ్ఞాణకిచ్చనిద్దేసో”తి. మేతి సద్దప్పవత్తియా ఏకన్తేన
 సత్తవిసయత్తా విజ్ఞాణకిచ్చస్స చ తత్తేవ సమోదహితబ్బతో “మేతి ఉభయకిచ్చయుత్తపుగ్గలనిద్దేసో”తి వుత్తం.
 అవిజ్జమానపజ్జాత్తివిజ్జమానపజ్జాత్తిసభావా యథాక్కమం ఏవంసద్దసుతసద్ధానం అత్తాతి తే
 తథారూపపజ్జాత్తిఉపాదానబ్యాపారభావేన దస్సేన్తో ఆహ - “ఏవన్తి పుగ్గలకిచ్చనిద్దేసో, సుతన్తి విజ్ఞాణకిచ్చనిద్దేసో”తి. ఏత్త చ
 కరణకిరియాకత్తుకమ్మవిసేసప్పకాసనవసేన పుగ్గలబ్యాపారవిసయపుగ్గలబ్యాపారనిదస్సనవసేన
 గహణాకారగ్గాహకతబ్బిసయవిసేసనిద్దేసవసేన కత్తుకరణబ్యాపారకత్తునిద్దేసవసేన చ దుతియాదయో చతస్సో అత్తయోజనా
 దస్సితాతి దట్టబ్బం.

సబ్బస్సపి సద్ధాధిగమనీయస్స అత్తస్స పజ్జాత్తిముఖేనేవ పటిపజ్జితబ్బత్తా సబ్బపజ్జాత్తినఞ్చ విజ్జమానాదివసేన ఛసు
 పజ్జాత్తిభేదేసు అన్తోగధత్తా తేసు “ఏవ”న్తిఆదీనం పజ్జాత్తినం సరూపం నిద్ధారేన్తో ఆహ - “ఏవన్తి చ మేతి చా”తిఆది. తత్త ఏవన్తి
 చ మేతి చ వుచ్చమానస్సత్తస్స ఆకారాదినో ధమ్మానం అసల్లక్షణభావతో అవిజ్జమానపజ్జాత్తిభావోతి ఆహ -
 “సచ్చికట్టపరమత్థవసేన అవిజ్జమానపజ్జాత్తి”తి. తత్త సచ్చికట్టపరమత్థవసేనాతి భూతత్తఉత్తమత్థవసేన. ఇదం వుత్తం హోతి
 - యో మాయామరీచిఆదయో వియ అభూతత్తో, అనుస్సవాదీహి గహేతబ్బో వియ అనుత్తమత్తో చ న హోతి, సో
 రూపసద్ధాదిసభావో, రుప్పనానుభవనాదిసభావో వా అత్తో సచ్చికట్టో పరమత్తో చాతి వుచ్చతి, న తథా “ఏవం మే”తిపదానం
 అత్తోతి. ఏతమేవత్తం పాకటతరం కాతుం “కిత్తోత్త త”న్తిఆది వుత్తం. సుతన్తి పన సద్ధాయతనం సద్ధాయాహ -
 “విజ్జమానపజ్జాత్తి”తి. తేనేవ హి “యజ్ఞో తం ఏత్త సోతేన ఉపలద్ధ”న్తి వుత్తం. “సోతద్వారానుసారేన ఉపలద్ధ”న్తి పన వుత్తే
 అత్తబృజ్జానాది సబ్బం లబ్బతి. తం తం ఉపాదాయ వత్తబ్బతోతి సోతపథమాగతే ధమ్మే ఉపాదాయ తేసం
 ఉపధారితాకారాదినో పచ్చామసనవసేన ఏవన్తి, ససంతతిపరియాపన్నే ఖన్దే ఉపాదాయ మేతి వత్తబ్బత్తాతి అత్తో.
 దిట్టాదిసభావరహితే సద్ధాయతనే పవత్తమానోపి సుతవోహరో “దుతియం తతియ”న్తిఆదికో వియ పఠమాదీని
 దిట్టముతవిజ్ఞాతే అపేక్షిత్యా పవత్తోతి ఆహ - “దిట్టాదీని ఉపనిధాయ వత్తబ్బతో”తి. అస్సుతం న హోతీతి హి సుతన్తి
 పకాసితో అయమత్తోతి.

అత్తనా పటివిద్ధా సుతస్స పకారవిసేసా ఏవన్తి ధేరేన పచ్చామట్టాతి ఆహ - “అసమ్మోహం దీపేతీ”తి.
 నానప్పకారప్పటివేధసమత్తో హోతీతి ఏతేన వక్ఖమానస్స సుతస్స నానప్పకారతం దుప్పటివిజ్ఞతఞ్చ దస్సేతి. సుతస్స
 అసమ్మోహం దీపేతీతి సుతాకారస్స యాథావతో దస్సేయమానత్తా వుత్తం. అసమ్మోహేనాతి సమ్మోహాభావేన, పజ్ఞాయ ఏవ
 వా సవనకాలసమ్మూతాయ తదుత్తరికాలపజ్ఞాసిద్ధి. ఏవం అసమ్మోహేనాతి ఏత్థాపి వత్తబ్బం. బృజ్జానానం పటివిజ్ఞతబ్బో
 ఆకారో నాతిగమ్మీరో, యథాసుతధారణమేవ తత్త కరణీయన్తి సతియా బ్యాపారో అధికో, పజ్ఞా తత్త గుణీభూతాతి వుత్తం -
 “పజ్ఞాపుబ్బగ్గమాయా”తిఆది “పజ్ఞాయ పుబ్బగ్గమా”తి కత్వా. పుబ్బగ్గమతా చేత్త పధానభావో
 “మనోపుబ్బగ్గమా”తిఆదీసు (ధ. ప. ౧, ౨) వియ, పుబ్బగ్గమతాయ వా చక్షువిజ్ఞాణాదీసు ఆవజ్జనాదీనం వియ
 అప్పధానత్తే పజ్ఞా పుబ్బగ్గమా ఏతిస్సాతి అయమ్మి అత్తో యుజ్జతి, ఏవం సతిపుబ్బగ్గమాయాతి ఏత్థాపి
 వుత్తనయానుసారేన యథాసమ్మవమత్తో వేదితబ్బో. అత్తబృజ్జానసమ్మన్నస్సాతి అత్తబృజ్జానపరిపుణ్ణస్స,

సజ్జాసనప్పకాసనవివరణవిభజనఉత్తానీకరణపజ్ఞాత్రివసేన ఛహి అత్థపదేహి అక్ఖరపదబ్యజ్ఞానాకారనిరుత్తినిద్దేసవసేన ఛహి బ్యజ్ఞానపదేహి చ సమన్నాగతస్సాతి వా అత్థో దట్టబ్బో.

యోనిసోమనసికారం దీపీతి ఏవం-సద్దేన వుచ్చమానానం ఆకారనిదస్సనావధారణత్తానం
అవిపరీతసద్దమ్మవిసయత్తాతి అధిప్పాయో. అవిక్ఖేపం దీపీతీతి “చిత్తపరియాదానం కత్త భాసిత”నిఆదిపుచ్చావసే
పకరణప్పత్తస్స వక్ఖమానస్స సుత్తస్స సవనం సమాధానమన్తరేన న సమ్మవతీతి కత్వా వుత్తం. విక్ఖిత్తచిత్తస్సాతిఆది
తస్సేవత్తస్స సమత్తనవసేన వుత్తం. సబ్బసమ్మత్తియాతి అత్థబ్యజ్ఞానదేసకప్పయోజనాదిసమ్మత్తియా.
అవిపరీతసద్దమ్మవిసయేహి వియ ఆకారనిదస్సనావధారణత్థేహి యోనిసోమనసికారస్స, సద్దమ్మస్సవసేన వియ చ
అవిక్ఖేపస్స యథా యోనిసోమనసికారేన ఫలభూతేన అత్తసమ్మాపణిధిపుట్టేకతపుజ్ఞాతానం సిద్ధి వుత్తా తదవినాభావతో.
ఏవం అవిక్ఖేపేన ఫలభూతేన కారణభూతానం సద్దమ్మస్సవనసప్పురిసూపనిస్సయానం సిద్ధి దస్సేతబ్బా సీయా
అస్సుతవతో సప్పురిసూపనిస్సయరహితస్స చ తదభావతో. న హి విక్ఖిత్తచిత్తోతిఆదినా సమత్తనవచనేన పన అవిక్ఖేపేన
కారణభూతేన సప్పురిసూపనిస్సయేన చ ఫలభూతస్స సద్దమ్మస్సవనస్స సిద్ధి దస్సేతా. అయం పనేత్త అధిప్పాయో
యుత్తో సీయా, సద్దమ్మస్సవనసప్పురిసూపనిస్సయా న ఏకన్తేన అవిక్ఖేపస్స కారణం బాహిరజ్ఞత్తా, అవిక్ఖేపో పన
సప్పురిసూపనిస్సయో వియ సద్దమ్మస్సవనస్స ఏకన్తకారణన్తి. ఏవమ్మి అవిక్ఖేపేన సప్పురిసూపనిస్సయసిద్ధిజోతనా న
సమత్తితావ. నో న సమత్తితా విక్ఖిత్తచిత్తానం సప్పురిసపయిరుపాసనాభావస్స అత్థసిద్ధత్తా. ఏత్త చ పురిమం ఫలేన కారణస్స
సిద్ధిదస్సనం నదీపూరేన వియ ఉపరి వుట్టిసబ్బావస్స, దుతియం కారణేన ఫలస్స సిద్ధిదస్సనం దట్టబ్బం ఏకన్తవస్సినా
వియ మేఘువుట్టానేన వుట్టిప్పవత్తియా.

భగవతో వచనస్స అత్థబ్యజ్ఞానప్పభేదపరిచ్ఛేదవసేన సకలసాసనసమ్మత్తిఁగాహనాకారో
నిరవసేసపరహితపారిపూరితాకారణన్తి వుత్తం - “ఏవం భద్దకో ఆకారో”తి. యస్మా న హోతీతి సమ్మన్తో.
పచ్చిమచక్కద్వయసమ్మత్తిన్తి అత్తసమ్మాపణిధిపుట్టేకతపుజ్ఞాతాసజ్ఞాతగుణద్వయం. అపరాపరం వుత్తియా చేత్త
చక్కభావో, చరన్తి ఏతేహి సత్తా సమ్మత్తిభవేసూతి వా. యే సన్ధాయ వుత్తం - “చత్తారిమాని, భిక్షవే, చక్కాని, యేహి
సమన్నాగతానం దేవమనుస్సానం చతుచక్కం వత్తతీ”తిఆది (అ. ని. ౪.౩౧). పురిమపచ్చిమభావో చేత్త దేసనాక్కమవసేన
దట్టబ్బో. పచ్చిమచక్కద్వయసిద్ధియాతి పచ్చిమచక్కద్వయస్స అత్తితాయ. సమ్మాపణిహితత్తో పుట్టే చ కతపుజ్ఞో
సుద్ధాసయో హోతి తదసిద్ధిహేతూనం కిలేసానం దూరీభావతోతి ఆహ - “ఆసయసుద్ధి సిద్ధా హోతీ”తి. తథా హి వుత్తం -
“సమ్మాపణిహితం చిత్తం, సేయ్యసో నం తతో కరే”తి (ధ. ప. ౪౩), “కతపుజ్ఞోసి త్వం, ఆనన్ద, పధానమనుయుజ్ఞ, ఖిప్పం
హోహిసి అనాసవో”తి (దీ. ని. ౨.౨౦౭) చ. తేనేవాహ - “ఆసయసుద్ధియా అధిగమబ్యత్తిసిద్ధీ”తి. పయోగసుద్ధియాతి
యోనిసోమనసికారపుబ్బజ్ఞమస్స ధమ్మస్సవనప్పయోగస్స విసదభావేన. తథా చాహ - “ఆగమబ్యత్తిసిద్ధీ”తి , సబ్బస్స
వా కాయవచీపయోగస్స నిద్దోసభావేన. పరిసుద్ధకాయవచీపయోగో హి విప్పటిసారాభావతో అవిక్ఖిత్తచిత్తో పరియత్తియం
విసారదో హోతీతి.

నానప్పకారపటివేధదీపకేనాతిఆదినా అత్థబ్యజ్ఞానేసు ధేరస్స ఏవం-సద్దసుత-సద్దానం అసమ్మోహదీపనతో
చతుప్పటిసమ్మిదావసేన అత్థయోజనం దస్సేతి. తత్త సోతప్పభేదపటివేధదీపకేనాతి ఏతేన అయం సుత-సద్దో ఏవం-
సద్దసన్నిధానతో, వక్ఖమానాపేక్షాయ వా సామజ్ఞోనేవ సోతబ్బధమ్మవిసేసం ఆమసతీతి దస్సేతి. మనోదిట్ఠికరణానం

పరియత్తిధమ్మానం అనుపేక్షనసుప్పటివేధా విసేసతో మనసికారప్పటిబద్ధాతి తే వుత్తనయేన యోనిసోమనసికారదీపకేన ఏవం-సద్దేన యోజేత్వా, సవనధారణవచీపరిచయా పరియత్తిధమ్మా విసేసేన నోతావధానప్పటిబద్ధాతి తే అవిక్షేపదీపకేన సుత-సద్దేన యోజేత్వా దస్సేన్తో సాసనసమ్మత్తియా ధమ్మస్సవనే ఉస్సాహం జనేతి. తత్త ధమ్మాతి పరియత్తిధమ్మా. మనసా అనుపేక్షితాతి “ఇధ సీలం కథితం, ఇధ సమాధి, ఇధ పజ్ఞా, ఏత్తకా ఏత్త అనుసన్ధయో”తిఆదినా నయేన మనసా అను అను పేక్షితా. దిట్టియా సుప్పటివిద్ధాతి నిజ్ఞానక్ఖన్తి భూతాయ, ఇంతపరిజ్ఞాసజ్ఞాతాయ వా దిట్టియా తత్త తత్త వుత్తరూపారూపధమ్మే “ఇతి రూపం, ఏత్తకం రూప”న్తిఆదినా సుట్టు వవత్తపేత్వా పటివిద్ధా.

సకలేన వచనేనాతి పుట్టే తీహి పదేహి విసుం విసుం యోజితత్తా వుత్తం. అసప్పురిసభూమిన్తి అకతజ్ఞాతం, “ఇధేకచ్చో పాపభిక్ఖు తథాగతప్పవేదితం ధమ్మవినయం పరియాపుణిత్వా అత్తనో దహాతీ”తి (పారా. ౧౯౫) ఏవం వుత్తం అనరియవోహరావత్తం. సా ఏవ అనరియవోహరావత్తా అసద్ధమ్మా. నను చ ఆనన్దత్తేరస్స “మమేదం వచన”న్తి అధిమానస్స, మహాకస్సపత్తేరాదీనశ్చ తదాసజ్ఞాయ అభావతో అసప్పురిసభూమిసమతిక్కమాదివచనం నిరత్తకన్తి? నయిదమేవం, “ఏవం మే సుత”న్తి వదన్తేన అయమ్మి అత్తో విభావితోతి దస్సనతో. కేచి పన “దేవతానం పరివిత్తక్కాపేక్షం తథావచనన్తి ఏదిసీ చోదనా అనవకాసా”తి వదన్తి. తస్మిం కిర ఖణే ఏకచ్ఛానం దేవతానం ఏవం చేతనో పరివిత్తక్కో ఉదపాది “భగవా పరినిబ్బుతో, అయశ్చ ఆయస్మా దేసనాకుసలో ఇదాని ధమ్మం దేసేతి, సక్యకులప్పసుతో తథాగతస్స భాతా చూళపితుపుత్తో, కిం ను ఖో సయం సచ్చికతం ధమ్మం దేసేతి, ఉదాహు భగవతో ఏవ వచనం యథాసుత”న్తి, ఏవం తదాసజ్ఞితప్పకారతో అసప్పురిసభూమిసమోక్కమాదితో అతిక్కమాది విభావితన్తి. అత్తనో అదహన్తోతి “మమేద”న్తి అత్తని అట్టపేన్తో. అప్పీతీతి నిదస్సేతి. దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్తేసు యథారహం సత్తే నేతీతి నేత్తి, ధమ్మాయేవ నేత్తి ధమ్మనేత్తి.

దళ్ళతరనివిట్టా విచికిచ్చా కజ్ఞా. నాతిసంసప్పనం మతిభేదమత్తం విమతి. అస్సద్ధియం వినాసేతి భగవతా భాసితత్తా సమ్ముఖా చస్స పటిగ్గహితత్తా ఖలితదురుత్తాదిగ్గహణదోసాభావతో చ. ఏత్త చ పశ్చాత్తాదయో తిస్సో అత్తయోజనా ఆకారాదిఅత్తేసు అగ్గహితవిసేసమేవ ఏవం-సద్దం గహేత్వా దస్సితా, తతో పరా చతస్సో ఆకారత్తమేవ ఏవం-సద్దం గహేత్వా విభావితా, పచ్చిమా పన తిస్సో యథాక్కమం ఆకారత్తం నిదస్సనత్తం అవధారణత్తశ్చ ఏవం-సద్దం గహేత్వా యోజితాతి దట్టబ్బం.

ఏక-సద్దో అజ్ఞాసేట్టఅసహాయసజ్ఞాదీసు దిస్సతి. తథా హేస “సస్సతో అత్తా చ లోకో చ, ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞాన్తి ఇత్థేకే అభివదన్తి”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౨౭) అజ్ఞాత్తే దిస్సతి, “చేతనో ఏకోదిభావ”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౨౮; పారా. ౧౧) సేట్టే, “ఏకో వూపకట్టో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౪౦౫; ౨.౨౧౫; మ. ని. ౧.౮౦; సం. ని. ౩.౬౩; చూళవ. ౪౪౫) అసహాయే “ఏకోవ ఖో, భిక్ఖవే, ఖణో చ సమయో చ బ్రహ్మచరియవాసాయా”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౨౯) సజ్ఞాయం. ఇథాపి సజ్ఞాయన్తి దస్సేన్తో ఆహ - “ఏకన్తి గణనపరిచ్ఛేదనిద్దేసో”తి. కాలశ్చ సమయశ్చాతి యుత్తకాలశ్చ పచ్చయసామగ్గిశ్చ. ఖణోతి ఓకాసో. తథాగతుప్పాదాదికో హి మగ్గబ్రహ్మచరియస్స ఓకాసో తప్పచ్చయప్పటిలాభహేతుత్తా. ఖణో ఏవ చ సమయో. యో ఖణోతి చ సమయోతి చ వుచ్చతి, సో ఏకో ఏవాతి హి అత్తో. మహాసమయోతి మహాసమూహో. సమయోపి ఖోతి సిక్ఖాపదపూరణస్స హేతుపి. సమయప్పవాదకేతి దిట్టిప్పవాదకే. తత్త హి నిసిన్నా తిత్తియా అత్తనో అత్తనో సమయం పవదన్తితి. అత్తాభిసమయోతి హేతుప్పటిలాభా. అభిసమేతబ్బోతి అభిసమయో, అభిసమయో అత్తో అభిసమయట్టోతి

పీళనాదీని అభిసమేతబ్బభావేన ఏకీభావం ఉపనేత్వా వుత్తాని. అభిసమయస్స వా పటివేధస్స విసయభూతో అత్థో అభిసమయత్తోతి తానేవ తథా ఏకత్తేన వుత్తాని. తత్త పీళనం దుక్ఖసచ్చస్స తంసమగ్గీనో హింసనం అవిప్పారికతాకరణం. సంతాపో దుక్ఖదుక్ఖతాదివసేన సంతపనం పరిదహనం.

తత్త సహకారికారణే సనిజ్ఞం సమేతి సమవేతీతి సమయో, సమవాయో. సమేతి సమాగచ్ఛతి ఏత్త మగ్గబ్రహ్మచరియం తదాధారపుగ్గలేహీతి సమయో, ఖణో. సమేతి ఏత్త, ఏతేన వా సంగచ్ఛతి సత్తే, సభావధమ్మో వా సహజాతాదీహి, ఉప్పాదాదీహి వాతి సమయో, కాలో. ధమ్మప్పవత్తిమత్తతాయ అత్తతో అభూతోపి హి కాలో ధమ్మప్పవత్తియా అధికరణం కరణం వియ చ కప్పనామత్తసిద్ధేన రూపేన వోహరీయతీతి. సమం, సహ వా అవయవానం అయనం పవత్తి అవట్ఠానన్తి సమయో, సమూహో యథా “సముదాయో”తి. అవయవసహవట్ఠానమేవ హి సమూహోతి. అవసేసపచ్చయానం సమాగమే ఏతి ఫలం ఏతస్మా ఉప్పజ్జతి పవత్తతి చాతి సమయో, హేతు యథా “సముదాయో”తి. సమేతి సంయోజనభావతో సమ్మద్ధో ఏతి అత్తనో విసయే పవత్తతి, దళ్ళగ్గహణభావతో వా సంయుత్తా అయన్తి పవత్తన్తి సత్తా యథాభినివేసం ఏతేనాతి సమయో, దిట్టి. దిట్ఠిసంయోజనేన హి సత్తా అతివియ బజ్జన్తీతి. సమితి సజ్గతి సమోధానన్తి సమయో, పటిలాభో. సమస్స యానం, సమ్మా వా యానం అపగమోతి సమయో, పహానం. అభిముఖం ఇాణేన సమ్మా ఏతబ్బో అభిసమేతబ్బోతి అభిసమయో, ధమ్మానం అవిపరీతో సభావో. అభిముఖభావేన సమ్మా ఏతి గచ్ఛతి బుజ్జతీతి అభిసమయో, ధమ్మానం అవిపరీతసభావావబోధో. ఏవం తస్మిం తస్మిం అత్తే సమయసద్దస్స పవత్తి వేదితబ్బా. సమయసద్దస్స అత్థుద్ధారే అభిసమయసద్దస్స ఉదాహరణం వుత్తనయేన వేదితబ్బం. అస్సాతి సమయసద్దస్స. కాలో అత్తో సమవాయాదీనం అత్థానం ఇథ అసమ్మవతో, దేసదేసకపరిసానం వియ సుత్తస్స నిదానభావేన కాలస్స అపదిసితబ్బతో చ.

కస్మా పనేత్థ అనియమితవసేనేవ కాలో నిద్దిట్టో, న ఉతుసంవచ్చరాదివసేన నియమేత్వాతి ఆహ - “తత్త కిఞ్చాపీ”తిఆది. ఉతుసంవచ్చరాదివసేన నియమం అకత్వా సమయసద్దస్స వచనే అయమ్మి గుణో లద్ధో హోతీతి దస్సేన్తో “యే వా ఇమే”తిఆదిమాహ. సామన్వజోతనా హి విసేసే అవతిట్ఠతీతి. తత్త దిట్ఠధమ్మసుఖవిహారసమయో దేవసికం ఝానసమాపత్తీహి వీతినామనకాలో, విసేసతో సత్తసత్తాహాని. సుప్పకాసాతి దససహస్సిలోకధాతుయా పకమ్పనఓభాసపాతుభావాదీహి పాకటా. యథావుత్తభేదేసు ఏవ సమయేసు ఏకదేసం పకారంతరేహి సజ్గహేత్వా దస్సేతుం “యో చాయ”న్తిఆదిమాహ. తథా హి ఇాణకిచ్చసమయో అత్తహితప్పటిపత్తిసమయో చ అభిసమ్మోధిసమయో, అరియతుణ్ణీభావసమయో దిట్ఠధమ్మసుఖవిహారసమయో, కరుణాకిచ్చపరహితప్పటిపత్తిధమ్మికథాసమయో దేసనాసమయాయేవ.

కరణవచనేన నిద్దేసో కతోతి సమ్మన్తో. తత్తాతి అభిధమ్మవినయేసు. తథాతి భుమ్మకరణేహి. అధికరణత్తో ఆధారత్తో. భావో నామ కిరియా, కిరియాయ కిరియంతరలక్షణం భావేనభావలక్షణం. తత్త యథా కాలో సభావధమ్మపరిచ్ఛిన్నో సయం పరమత్తతో అవిజ్ఞమానోపి ఆధారభావేన పజ్ఞాతో తజ్ఞణప్పవత్తానం తతో పుట్టే పరతో చ అభావతో “పుబ్బణ్ణో జాతో, సాయన్ఠే గచ్ఛతీ”తి చ ఆదీసు, సమూహో చ అవయవవినిముత్తో అవిజ్ఞమానోపి కప్పనామత్తసిద్ధో అవయవానం ఆధారభావేన పజ్ఞాపీయతి “రుక్ఖే సాఖా, యవరాసియం సమ్మూతో”తిఆదీసు, ఏవం ఇథాపీతి దస్సేన్తో ఆహ - “అధికరణం...పీ.... ధమ్మాన”న్తి. యస్మిం కాలే, ధమ్మపుజ్జో వా కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి, తస్మిం ఏవ కాలే, ధమ్మపుజ్జో చ ఫస్సాదయోపి హోన్తీతి అయన్తో తత్త అత్తో. యథా “గావీసు దుయ్వుమానాసు గతో, దుద్ధాసు ఆగతో”తి

దోహనకిరియాయ గమనకిరియా లక్ష్మీయతి, ఏవం ఇథాపి “యస్మిం సమయే, తస్మిం సమయే”తి చ వుత్తే “సతీ”తి అయమత్తో విజ్ఞాయమానో ఏవ హోతి పదత్తస్య సత్తావిరహభావతోతి సమయస్య సత్తాకిరియాయ చిత్తస్య ఉప్పాదకిరియా, ఫస్సాదీనం భవనకిరియా చ లక్ష్మీయతీతి. యస్మిం సమయేతి యస్మిం నవమే ఖణే, యస్మిం యోనిసోమనసికారాదిహేతువ్హి, పచ్చయసమవాయే వా సతి కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి, తస్మింయేవ ఖణే హేతువ్హి పచ్చయసమవాయే చ ఫస్సాదయోపి హోంతీతి ఉభయత్త సమయసద్దే భుమ్మనిద్దేసో కతో లక్ష్ఠణభూతభావయుత్తోతి దస్సేన్తో ఆహ - “ఖణ...పే... లక్ష్మీయతీ”తి.

హేతుఅత్తో కరణత్తో చ సమ్భవతి “అన్నేన వసతి, అజ్ఞేన వసతి, ఫరసునా చిన్దతి, కుదాలేన ఖణతీ”తిఆదీసు వియ. వీతిక్కమజ్ఞో సుత్వా భిక్కుసజ్ఞం సన్నిపాతాపేత్వా ఓతిణ్ణే వత్తుస్మిం తం పుగ్గలం పటిపుచ్చిత్వా విగరహిత్వా చ తం తం వత్తుం ఓతిణ్ణకాలం అనతిక్కమిత్వా తేనేవ కాలేన సిక్ఖాపదాని పజ్ఞాపేన్తో భగవా విహరతి సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తిహేతుఇచ్చ అపేక్షమానో తతియపారాజికాదీసు వియ.

అచ్చంతమేవ ఆరమ్మతో పట్టాయ యావ దేసనానిట్టానం పరహితప్పటిపత్తిసజ్ఞాతేన కరుణావిహారేన. తదత్తజ్ఞోతనత్తన్తి అచ్చంతసంయోగత్తజ్ఞోతనత్తం. ఉపయోగవచననిద్దేసో కతో యథా “మాసం అజ్ఞేతి”తి. పోరాణాతి అట్టకథాచరియా. అభిలాపమత్తభేదోతి వచనమత్తేన విసేసో. తేన సుత్తవినయేసు విభత్తిబృత్తయో కతోతి దస్సేతి.

ఇదాని “భగవా”తి ఇమస్య అత్తం దస్సేన్తో ఆహ - “భగవాతి గరూ”తిఆది. భగవాతి వచనం సేట్టన్తి సేట్టవాచకం వచనం, సేట్టగుణసహచరణం సేట్టన్తి వుత్తం. అథ వా వుచ్చతీతి వచనం, అత్తో. యస్మా యో “భగవా”తి వచనేన వచనీయో అత్తో, సో సేట్టోతి అత్తో. భగవాతి వచనముత్తమన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. గారవయుత్తోతి గరుభావయుత్తో గరుగుణయోగతో. గరుకరణం వా సాతిసయం అరహతీతి గారవయుత్తో, గారవారహోతి అత్తో. సిప్పాదిసిక్ఖాపకా గరూ హోన్తి, న చ గారవయుత్తా, అయం పన తాదిసో న హోతి, తస్మా గరూతి వత్వా గారవయుత్తోతి వుత్తన్తి కేచి. వుత్తోయేవ, న ఇథ వత్తబ్బో విసుద్ధిమగ్గస్య ఇమిస్సా అట్టకథాయ ఏకదేసభావతోతి అధిప్పాయో.

ధమ్మసరీరం పచ్చక్షం కరోతీతి “యో వో, ఆనన్ద, మయా ధమ్మో చ వినయో చ దేసితో పజ్ఞాత్తో , సో వో మమచ్చయేన సత్థా”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౬) వచనతో ధమ్మస్య సత్తుభావపరియాయో విజ్ఞతీతి కత్వా వుత్తం. వజిరసజ్ఞాతసమానకాయో పరేహి అభేజ్ఞసరీరత్తా. న హి భగవతో రూపకాయే కేనచి సక్కా అన్తరాయో కాతున్తి. దేసనాసమ్మత్తిం నిద్దిసతి వక్ఖమానస్య సకలసుత్తస్య ఏవన్తి నిద్దిసనతో. సావకసమ్మత్తిం నిద్దిసతి పటిసమ్మిదాపత్తేన పఞ్చసు రానేసు భగవతా ఏతదగ్గే రపితేన మయా మహాసావకేన సుతం, తఞ్చ ఖో మయా సుతం, న అనుస్సుతికం, న పరమ్పరాభతన్తి ఇమస్య అత్తస్య దీపనతో. కాలసమ్మత్తిం నిద్దిసతి “భగవా”తి పదస్య సన్నిధానే పయుత్తస్య సమయసద్దస్య కాలస్య బుద్ధుప్పాదప్పటిమణ్ణితభావదీపనతో . బుద్ధుప్పాదపరమా హి కాలసమ్మదా. తేనేతం వుచ్చతి -

“కప్పకసాయే కలియుగే, బుద్ధుప్పాదో అహో మహచ్చరియం;

హుతావహమజ్ఞే జాతం, సముదితమకరన్దమరవిన్ద”న్తి. (దీ. ని. టీ. ౧.౧; సం. ని. టీ. ౧.౧.౧ దేవతాసంయుత్త);

భగవాతి దేసకసమ్మత్తిం నిద్దిసతి గుణవిసేట్టసత్తుత్తమగరుగారవాధివచనభావతో.

ఏవంనామకే నగరేతి కథం పనేతం నగరం ఏవంనామకం జాతన్తి? వుచ్చతే, యథా కాకన్దస్స ఇసిసో నివాసట్టానే మాపితా నగరీ కాకన్దీ, మాకన్దస్స నివాసట్టానే మాపితా మాకన్దీ, కుసమ్మస్స నివాసట్టానే మాపితా కోసమ్మీతి వుచ్చతి, ఏవం సవత్థస్స ఇసిసో నివాసట్టానే మాపితా నగరీ సావత్థీతి వుచ్చతి. ఏవం తావ అక్ఖరచిన్తకా వదన్తి. అట్టకథాచరియా పన భణన్తి - “యం కిళ్ళి మనుస్సానం ఉపభోగపరిభోగం, సబ్బమేత్థ అట్టి”తి సావత్థి. సత్థసమాయోగే చ ‘కిం భణ్ణమట్టి’తి పుచ్చితే ‘సబ్బమట్టి’తి వచనముపాదాయ సావత్థి.

“సబ్బదా సబ్బూపకరణం, సావత్థియం సమోహితం;

తస్మా సబ్బముపాదాయ, సావత్థీతి పవుచ్చతి. (మ. ని. అట్ట. ౧.౧౪; ఖు. పా. అట్ట. ౫.మగ్గలసుత్తవణ్ణనా; ఉదా. అట్ట. ౫; పటి. మ. ౨.౧.౧౮౪);

“కోసలానం పురం రమ్మం, దస్సనేయ్యం మనోరమం;
దసహి సద్దేహి అవివిత্তం, అన్నపానసమాయుతం.

“వుద్ధిం వేపుల్లతం పత్తం, ఇద్ధం ఫీతం మనోరమం;

ఆళకమన్దావ దేవానం, సావత్థిపురముత్తమ”న్తి. (మ. ని. అట్ట. ౧.౧౪; ఖు. పా. అట్ట. ౫.మగ్గలసుత్తవణ్ణనా);

అవిసీసేనాతి న విసీసేన, విహరభావసామజ్ఞోనాతి అత్తో. **ఇరియాపథవిహరో...పి.... విహరేసూతి** ఇరియాపథవిహరో దిబ్బవిహరో బ్రహ్మవిహరో అరియవిహరోతి ఏతేసు చత్తూసు విహరేసు. సమజ్ఞిపరిదీపనన్తి సమజ్ఞిభావపరిదీపనం. ఏతన్తి విహరతీతి ఏతం పదం. తథా హి తం “ఇధేకచ్చో గిహిసంసట్టో విహరతి సహనన్దీ సహసోకీ”తిఆదీసు (సం. ని. ౪.౨౪౧) ఇరియాపథవిహరే ఆగతం, “యస్మిం సమయే, భిక్షవే, భిక్షు వివిచ్చేవ కామేహి ... పరమం ఝూనం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తిఆదీసు (ధ. సం. ౪౯౯; విభ. ౬౨౪) దిబ్బవిహరే, “సో మేత్తాసహగతేన చేతసా ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౫౫౬; ౩.౩౦౮; మ. ని. ౧.౭౭, ౪౫౯, ౫౦౯; ౨.౩౦౯, ౩౧౫, ౪౫౧, ౪౭౧; ౩.౨౩౦, విభ. ౬౪౨, ౬౪౩) బ్రహ్మవిహరే, “సో ఖోహం, అగ్గివేస్సన, తస్సాయేవ కథాయ పరియోసానే తస్మింయేవ పురిమస్మిం సమాధినిమిత్తే అజ్ఞత్తమేవ చిత్తం సణ్ణపేమి సన్నిసాదేమి ఏకోదిం కరోమి, సమాదహామి, యేన సుదం నిచ్చకప్పం విహరామీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౮౭) అరియవిహరే.

తత్థ ఇరియనం పవత్తనం ఇరియా, కాయప్పయోగో. తస్సా పవత్తనూపాయభావతో రానాది **ఇరియాపథో**. రానసమగ్గీ వా హి కాయేన కిళ్ళి కరేయ్య గమనాదీసు అజ్ఞాతరసమగ్గీ వా. అథ వా ఇరియతి పవత్తతి ఏతేన అత్తభావో, కాయకిచ్చం వాతి ఇరియా, తస్సా పవత్తియా ఉపాయభావతో పథోతి ఇరియాపథో, రానాది ఏవ. సో చ అత్థతో గతినివత్తిఆదికారేన పవత్తో చతుసన్తరితూపప్పబద్ధో ఏవ. విహరణం, విహరతి ఏతేనాతి వా **విహరో**. దివి భవో దిబ్బో, తత్థ బహులప్పవత్తియా బ్రహ్మపారిసజ్ఞాదిదేవలోకే భవోతి అత్తో. తత్థ యో దిబ్బానుభావో, తదత్థాయ సంవత్తతీతి వా దిబ్బో, అభిజ్ఞాభినీహారవసేన మహాగతికత్తా వా దిబ్బో, దిబ్బో చ సో విహరో చాతి **దిబ్బవిహరో**, చతస్సో రూపావచరసమాపత్తియో. అరూపసమాపత్తియోపి ఏత్థేవ సగ్గహం గచ్ఛన్తి. బ్రహ్మనం, బ్రహ్మనో వా విహరా **బ్రహ్మవిహరా**, చతస్సో అప్పమజ్ఞాయో. అరియో, అరియానం వా విహరో **అరియవిహరో**, చత్తారి సామజ్ఞాఫలాని. సో హి ఏకం ఇరియాపథబాధనన్తిఆది యదిపి

భగవా ఏకేనపి ఇరియాపథేన చిరతరం కాలం అత్తభావం పవత్రేతుం సక్యోతి, తథాపి ఉపాదిన్నకసరీరస్స అయం సభావోతి దస్సేతుం వుత్తం. యస్మా వా భగవా యత్త కత్థచి వసన్తో వేనేయ్యానం ధమ్మం దేసేన్తో నానాసమాపత్తిహి చ కాలం వీతినామేన్తో వసతీతి సత్తానం అత్తనో చ వివిధహితసుఖం హరతి ఉపనేతి ఉప్పాదేతి, తస్మా వివిధం హరతీతి విహరతీతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో.

జేతస్స రాజకుమారస్సాతి ఏత్థ అత్తనో పచ్చత్తికజనం జినాతీతి జేతో. సోతసద్దో వియ హి కత్తుసాధనో జేతసద్దో. అథ వా రజ్ఞో పసేనదికోసలేన అత్తనో పచ్చత్తికజనే జితే జాతోతి జేతో. రజ్ఞో హి జయం ఆరోపేత్వా కుమారో జితవాతి జేతోతి వుత్తో. మజ్జలకామతాయ వా తస్స ఏవంనామమేవ కతన్తి జేతో. మజ్జలకామతాయ హి జేయ్యాతి ఏతస్మిం అత్తే జేతోతి వుత్తం. విత్థారో పనాతిఆదినా “అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామే”తి ఏత్థ సుదత్తో నామ సో, గహపతి, మాతాపితూహి కతనామవసేన, సబ్బకామసమిద్ధతాయ పన విగతమచ్చేరతాయ కరుణాదిగుణసమజ్ఞితాయ చ నిచ్చకాలం అనాథానం పిణ్ణమదాసి. తేన అనాథపిణ్ణికోతి సజ్ఞం గతో. ఆరమన్తి ఏత్థ పాణినో, విసేసేన వా పబ్బజితాతి ఆరామో, తస్స పుప్పఫలాదిసోభాయ నాతిదురనచ్చాసన్నతాదిపజ్జావిధసేనాసనజ్ఞసమ్మత్తియా చ తతో తతో ఆగమ్మ రమన్తి అభిరమన్తి, అనుక్కణ్ణితా హుత్వా నివసన్తీతి అత్తో. వుత్తప్పకారాయ వా సమ్మత్తియా తత్త తత్త గతేపి అత్తనో అబ్బన్తరంయేవ ఆనేత్వా రమేతీతి ఆరామో. సో హి అనాథపిణ్ణికేన గహపతివా జేతస్స రాజకుమారస్స హత్తతో అట్టారసహిరజ్ఞాకోటిహి సన్ధారేన కిణ్ణిత్వా అట్టారసహిరజ్ఞాకోటిహి సేనాసనాని కారాపేత్వా అట్టారసహిరజ్ఞాకోటిహి విహారమహం నిట్టాపేత్వా ఏవం చతుపజ్ఞాసహిరజ్ఞాకోటిపరిచ్ఛాగేన బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్ఞస్స నియ్యాతితో, తస్మా “అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామో”తి వుచ్చతీతి ఇమమత్థం నిదస్సేతి.

తత్థాతి “ఏకం సమయం భగవా సావత్థియం విహరతి జేతవనే అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామే”తి యం వుత్తం వాక్యం, తత్త. సియాతి కస్సచి ఏవం పరివితక్కో సియా, వక్ఖమానాకారేన కదాచి చోదేయ్య వాతి అత్తో. అథ తత్త విహరతీతి యది జేతవనే అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామే విహరతి. న వత్తబ్బన్తి నానారానభూతత్తా సావత్థిజేతవనానం, “ఏకం సమయ”న్తి చ వుత్తత్తాతి అధిప్పాయో. ఇదాని చోదకో తమేవ అత్తనో అధిప్పాయం “న హి సక్కా”తిఆదినా వివరతి. ఇతరో సబ్బమేతం అవిపరీతం అత్తం అజానన్తేన తయా వుత్తన్తి దస్సేన్తో “న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బ”న్తిఆదిమాహ. తత్త ఏతన్తి “సావత్థియం విహరతి జేతవనే అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామే”తి ఏతం వచనం. ఏవన్తి “యది తావ భగవా”తిఆదినా యం తం భవతా చోదితం, తం అత్తతో ఏవం న ఖో పన దట్టబ్బం, న ఉభయత్త అపుబ్బం అచరిమం విహారదస్సనత్తన్తి అత్తో. ఇదాని అత్తనా యథాధిప్పేతం అవిపరీతమత్తం, తస్స చ పటికచ్చేవ వుత్తభావం, తేన చ అప్పటివిద్ధతం పకాసేన్తో “నను అవోచుమ్మ...పే.... జేతవనే”తి ఆహ. ఏవమ్మి “జేతవనే అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామే విహరతి”చ్చేవ వత్తబ్బం, న “సావత్థియ”న్తి చోదనం మనసి కత్వా వుత్తం – “గోచరగామనిదస్సనత్త”న్తిఆది.

అవస్సజ్ఞేత్థ గోచరగామకిత్తనం కత్తబ్బం. తథా హి తం యథా జేతవనాదికిత్తనం పబ్బజితానుగ్గహకరణాదిఅనేకప్పయోజనం, ఏవం గోచరగామకిత్తనమ్మి గహట్టానుగ్గహకరణాదివివిధపయోజనన్తి దస్సేన్తో “సావత్థివచనేనా”తిఆదిమాహ. తత్త పచ్చయగ్గహణేన ఉపసజ్కమపయిరుపాసనానం ఓకాసదానేన ధమ్మదేసనాయ సరణేసు సీలేసు చ పతిట్టాపనేన యథూపనిస్సయం ఉపరివిసేసాధిగమావహనేన చ గహట్టానుగ్గహకరణం, ఉగ్గహపరిపుచ్ఛానం కమ్మట్టానానుయోగస్స చ అనురూపవసనట్టానపరిగ్గహేనేత్త పబ్బజితానుగ్గహకరణం వేదితబ్బం.

కరుణాయ ఉపగమనం, న లాభాదినిమిత్తం. పశ్చాత్తాపం అపగమనం, న విరోధాదినిమిత్తం ఉపగమనాపగమనానం నిరుపక్కిల్సతం విభావేతి. ధమ్మికసుఖం నామ అనవజ్ఞసుఖం. దేవతానం ఉపకారబహులతా జనవివితృతాయ. పచురజనవివితృత్తో రానం దేవా ఉపసంక్రమితబ్బం మజ్ఞాన్తి. తదత్థపరినిష్పాదనన్తి లోకత్థనిష్పాదనం, బుద్ధకిచ్చసమ్మాదనన్తి అత్థో. ఏవమాదినాతి ఆది-సద్దేన సావత్తికిత్తనేన రూపకాయస్స అనుగ్గణ్ణం దస్సేతి, జేతవనాదికిత్తనేన ధమ్మకాయస్స. తథా పురిమేన పరాధీనకిరియాకరణం, దుతియేన అత్తాధీనకిరియాకరణం. పురిమేన వా కరుణాకిచ్చం, ఇతరేన పశ్చాత్తాపం. పురిమేన చస్స పరమాయ అనుకమ్మాయ సమన్నాగమం, పచ్చిమేన పరమాయ ఉపేక్షాయ సమన్నాగమం దీపేతి. భగవా హి సబ్బసత్తే పరమాయ అనుకమ్మాయ అనుకమ్మతి, న చ తత్థ సినేహదోసానుపతితో పరముపేక్షకభావతో. ఉపేక్షకో చ న పరహితసుఖకరణే అప్పోస్సుక్కో మహాకారుణికభావతో. తస్స మహాకారుణికతాయ లోకనాథతా, ఉపేక్షకతాయ అత్తనాథతా.

తథా హేస బోధిసత్తభూతో మహాకరుణాయ సశ్చోదితమానసో సకలలోకహితాయ ఉస్సుక్కమాపన్నో మహాభినిహారతో పట్టాయ తదత్థనిష్పాదనత్తం పుజ్జాగౌణసమ్భారే సమ్మాదేన్తో అపరిమితం కాలం అనప్పకం దుక్ఖమనుభోసి, ఉపేక్షకతాయ సమ్మా పతితేహి దుక్ఖేహి న వికమ్పితతా. మహాకారుణికతాయ సంసారాభిముఖతా, ఉపేక్షకతాయ తతో నిబ్బిన్ననా. తథా ఉపేక్షకతాయ నిబ్బానాభిముఖతా, మహాకారుణికతాయ తదధిగమో. తథా మహాకారుణికతాయ పరేసం అహింసాపనం, ఉపేక్షకతాయ సయం పరేహి అభాయనం. మహాకారుణికతాయ పరం రక్షతో అత్తనో రక్షణం, ఉపేక్షకతాయ అత్తానం రక్షతో పరేసం రక్షణం. తేనస్స అత్తహితాయ పటిపన్నాదీసు చతుత్థపుగ్గలభావో సిద్ధో హోతి. తథా మహాకారుణికతాయ సచ్చాధిట్టానస్స చ చాగాధిట్టానస్స చ పారిపూరి, ఉపేక్షకతాయ ఉపసమాధిట్టానస్స చ పశ్చాద్ధిట్టానస్స చ పారిపూరి. ఏవం పురిసుద్ధాసయప్పయోగస్స మహాకారుణికతాయ లోకహితత్థమేవ రజ్జసమ్మదాదిభవసమ్మత్తియా ఉపగమనం, ఉపేక్షకతాయ తిణాయపి అమజ్జమానస్స తతో అపగమనం. ఇతి సువిసుద్ధఉపగమాపగమస్స మహాకారుణికతాయ లోకహితత్థమేవ దానవసేన సమ్మత్తీనం పరిచ్చజనా, ఉపేక్షకతాయ చస్స ఫలస్స అత్తనో అపచ్చాసీసనా. ఏవం సముదాగమనతో పట్టాయ అచ్చరియబ్బుతగుణసమన్నాగతస్స మహాకారుణికతాయ పరేసం హితసుఖత్తం అతిదుక్కరకారితా, ఉపేక్షకతాయ కాయమ్పి అనలజ్ఞోరితా.

తథా మహాకారుణికతాయ చరిమత్తభావే జిణ్ణాతురమతదస్సనేన సజ్జాతసంవేగో, ఉపేక్షకతాయ ఉళారేసు దేవభోగసదిసేసు భోగేసు నిరపేక్షో మహాభినిష్ఠమనం నిష్ఠమి. తథా మహాకారుణికతాయ “కిచ్చం వతాయం లోకో ఆపన్నో”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౨౭; సం. ని. ౨.౪, ౧౦) కరుణాముఖేనేవ విపస్సనారమ్భో, ఉపేక్షకతాయ బుద్ధభూతస్స సత్త సత్తాహాని వివేకసుఖేనేవ వీతినామనం. మహాకారుణికతాయ ధమ్మగమ్భీరతం పచ్చవేక్షిత్యా ధమ్మదేసనాయ అప్పోస్సుక్కనం ఆపజ్జిత్యాపి మహాబ్రహ్మణో అజ్ఞేసనాపదేసేన ఓకాసకరణం, ఉపేక్షకతాయ పశ్చాద్ధిగ్గియాదివేనేయ్యానం అననురూపసముదాచారేపి అనజ్ఞాధాభావో. మహాకారుణికతాయ కత్థచి పటిఘాతాభావేనస్స సబ్బత్థ అమితసజ్జాభావో, ఉపేక్షకతాయ కత్థచిపి అనురోధాభావేన సబ్బత్థ సినేహసన్ధవాభావో. మహాకారుణికతాయ పరేసం పసాదనా, ఉపేక్షకతాయ పసన్నాకారేహి న వికమ్పనా. మహాకారుణికతాయ ధమ్మానురాగాభావేన తత్థ ఆచరియముట్టిలభావో, ఉపేక్షకతాయ సావకానురాగాభావేన పరివారపరికమ్మతాభావో. మహాకారుణికతాయ ధమ్మం దేసేతుం పరేహి సంసగ్గముపగచ్ఛతోపి ఉపేక్షకతాయ న తత్థ అభిరతి. మహాకారుణికతాయ గామాదీనం ఆసన్నట్టానే వసతోపి ఉపేక్షకతాయ అరణ్ణట్టానే ఏవ విహరణం. తేన వుత్తం - “పురిమేనస్స పరమాయ అనుకమ్మాయ సమన్నాగమం దీపేతి”తి.

తన్ని తత్రాతి పదం. “దేసకాలపరిదీపన”ని యే దేసకాలా ఇధ విహరణకిరియావిసేసనభావేన వుత్తా, తేసం పరిదీపనని దస్సేన్తో “యం సమయం...పి.... దీపీతీ”తి ఆహ. తం-సద్దో హి వుత్తస్స అత్థస్స పటినిద్దేసో, తస్మా ఇధ కాలస్స దేసస్స వా పటినిద్దేసో భవితుమరహతి, న అజ్ఞాస్స. అయం తావ తత్ర-సద్దస్స పటినిద్దేసభావే అత్థవిభావనా. యస్మా పన ఈదిసేసు తానేసు తత్ర-సద్దో ధమ్మదేసనావిసిట్టం దేసకాలజ్ఞా విభావేతి, తస్మా వుత్తం - “భాసితబ్బయుత్తే వా దేసకాలే దీపీతీ”తి. తేన తత్రాతి యత్ర భగవా ధమ్మదేసనత్తం భిక్షూ ఆలపతి భాసతి, తాదిసే దేసే, కాలే వాతి అత్తో. న హీతిఆదినా తమేవత్తం సమత్థేతి. నను చ యత్థ రితో భగవా “అకాలో ఖో తావా”తిఆదినా బాహియస్స ధమ్మదేసనం పటిక్ఖిపి, తత్తేవ అన్తరవీధియం రితో తస్స ధమ్మం దేసేసీతి? సచ్చమేతం, అదేసేతబ్బకాలే అదేసనాయ ఇదం ఉదాహరణం. తేనేవాహ - “అకాలో ఖో తావా”తి.

యం పన తత్త వుత్తం - “అన్తరఘరం పవిట్టమ్మా”తి, తమ్పి తస్స అకాలభావస్సేవ పరియాయేన దస్సనత్తం వుత్తం. తస్స హి తదా అద్ధానపరిస్సమేన రూపకాయే అకమ్మజ్జతా అహోసి, బలవపీతివేగేన నామకాయే. తదుభయస్స వూపసమం ఆగమేన్తో పపజ్జపరిహారత్తం భగవా “అకాలో ఖో”తి పరియాయేన పటిక్ఖిపి. అదేసేతబ్బదేసే అదేసనాయ పన ఉదాహరణం “అధ ఖో భగవా మగ్గా ఓక్కమ్మ అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే నిసీది (సం. ని. ౨.౧౭౪), విహరపచ్చాయాయం పజ్జాత్తే ఆసనే నిసీదీ”తి (దీ. ని. ౧.౩౬౩) చ ఏవమాదికం ఇధ ఆదిసద్దేన సఙ్గహితం. “అధ ఖో సో, భిక్షవే, బాలో ఇధ పుట్టే నేసాదో ఇధ పాపాని కమ్మాని కరిత్వా”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౨౭౧) పదపూరణమత్తే ఖో-సద్దో, “దుక్ఖం ఖో అగారవో విహరతి అప్పతిస్సో”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౨౧) అవధారణే, “కిత్తావతా ను ఖో, ఆవుసో, సత్తు పవివిత్తస్స విహరతో సావకా వివేకం నానుసిక్ఖన్తి”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౧) ఆదికాలత్తే, వాక్యారమ్భేతి అత్తో. తత్త పదపూరణేన వచనాలజ్ఞానమత్తం కతం హోతి, ఆదికాలత్తేన వాక్యస్స ఉపజ్ఞాసమత్తం. అవధారణత్తేన పన నియమదస్సనం, తస్మా ఆమన్తేసి ఏవాతి ఆమన్తనే నియమో దస్సితో హోతి.

భగవాతి లోకగరుదీపనని కస్మా వుత్తం, నను పుట్టేపి భగవాసద్దస్స అత్తో వుత్తోతి? యదిపి వుత్తో, తం పనస్స యథావుత్తే తానే విహరణకిరియాయ కత్తు విసేసదస్సనత్తం కతం, న ఆమన్తనకిరియాయ, ఇధ పన ఆమన్తనకిరియాయ, తస్మా తదత్తం పున “భగవా”తి పాళియం వుత్తని తస్సత్తం దస్సేతుం “భగవాతి లోకగరుదీపన”ని ఆహ. తేన లోకగరుభావతో తదనురూపం పటిపత్తిం పత్తేన్తో అత్తనో సన్నికం ఉపగతానం భిక్షూనం అజ్ఞాసయానురూపం ధమ్మం దేసేతుం తే ఆమన్తేసీతి దస్సేతి. కథాసవనయుత్తపుగ్గలవచనని వక్తమానాయ చిత్తపరియాదానదేసనాయ సవనయోగ్గపుగ్గలవచనం. చతుసుపి పరిసాసు భిక్షూ ఏవ ఏదిసానం దేసనానం విసేసేన భాజనభూతాతి సాతిసయం సాసనసమ్మటిగ్గాహకభావదస్సనత్తం ఇధ భిక్షుగ్గహణని దస్సేత్వా ఇదాని సద్దత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్త భిక్షకోతి భిక్షూతి భిక్షనధమ్మతాయ భిక్షూతి అత్తో. భిక్షాచరియం అజ్ఞపగతోతి బుద్ధాదీహి అజ్ఞపగతం భిక్షాచరియం, ఉజ్ఞాచరియం, అజ్ఞపగతత్తా అనుట్టితత్తా భిక్షు. యో హి అప్పం వా మహన్తం వా భోగక్ఖన్తం పహాయ అగారస్మా అనగారియం పబ్బజితో, సో కసిగోరక్ఖాదిజీవికాకప్పనం హిత్వా లిజ్గసమ్మటిచ్చనేనేవ భిక్షాచరియం అజ్ఞపగతత్తా భిక్షు, పరప్పటిబద్ధజీవికత్తా వా విహరమజ్జే కాజభత్తం భుజ్జమానోపి భిక్షాచరియం అజ్ఞపగతోతి భిక్షు, పిణ్ణియాలోపభోజనం నిస్సాయ పబ్బజ్జాయ ఉస్సాహజాతత్తా వా భిక్షాచరియం అజ్ఞపగతోతి భిక్షూతి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో. ఆదినా నయేనాతి

“చిన్నచిన్నపటధరోతి భిక్షు, భిక్షుతి పాపకే అకుసలే ధమ్మేతి భిక్షు, భిన్నతా పాపకానం అకుసలానం ధమ్మానం భిక్షూ”తిఆదినా (విభ. ౨౧౦) విభజ్ఞే ఆగతనయేన. ఇాపనేతి అవబోధనే, పటివేదనేతి అత్తో.

భిక్షనసీలతాతి భిక్షనేన జీవనసీలతా, న కసివాణిజ్ఞాదినా జీవనసీలతా. **భిక్షనధమ్మతా**తి “ఉద్దిస్స అరియా తిట్టన్తి”తి (జా. ౧.౭.౨౯) ఏవం వుత్తా భిక్షనసభావతా, న యాచనకోహజ్ఞాసభావతా. **భిక్షనే సాధుకారితా**తి “ఉత్తిట్టే నప్పమజ్జేయ్యా”తి (ధ. ప. ౧౬౮) వచనం అనుస్సరిత్వా తత్త అప్పమజ్జనా. అథ వా సీలం నామ పకతిసభావో, ఇథ పన తదధిట్టానం. **ధమ్మో**తి వతం. **సాధుకారితా**తి సక్కచ్చకారితా ఆదరకిరియా. **హీనాధికజనసేవితన్తి** యే భిక్షుభావే రితాపి జాతిమదాదివసేన ఉద్ధతా ఉన్నళా, యే చ గిహిభావే పరేసం అధికభావమ్మి అనుపగతత్తా భిక్షాచరియం పరమకారుజ్ఞాతం మజ్జన్తి, తేసం ఉభయేసమ్మి యథాక్కమం “భిక్షవో”తి వచనేన హీనజనేహి దలిద్దేహి పరమకారుజ్ఞాతం పత్తేహి పరకులేసు భిక్షాచరియాయ జీవికం కప్పేన్తేహి సేవితం వుత్తిం పకాసేన్తో **ఉద్ధతభావనిగ్గహం కరోతి**. అధికజనేహి ఉళారభోగఖత్తియకులాదితో పబ్బజితేహి బుద్ధాదీహి ఆజీవనిసోధనత్తం సేవితం వుత్తిం పకాసేన్తో దీనభావనిగ్గహం కరోతీతి యోజేతబ్బం. యస్మా “భిక్షవో”తి వచనం ఆమన్తనభావతో అభిముఖీకరణం, పకరణతో సామత్థియతో చ సుస్సుసాజననం సక్కచ్చసవనమనసికారనియోజనశ్చ హోతి, తస్మా తమత్తం దస్సేన్తో “**భిక్షవోతి ఇమినా**”తిఆదిమాహ. తత్త **సాధుకం సవనమనసికారే**తి సాధుకసవనే సాధుకమనసికారే చ. కథం పన పవత్తితా సవనాదయో సాధుకం పవత్తితా హోన్తీతి? “అద్ధా ఇమాయ సమ్మాపటిపత్తియా సకలసాసనసమ్మత్తి హత్థగతా భవిస్సతీ”తి ఆదరగారవయోగేన కథాదీసు అపరిభవాదినా చ. వుత్తజ్ఞో “పశ్చాహి, భిక్షవే, ధమ్మేహి సమన్నాగతో సుణన్తో సద్ధమ్మం భబ్బో నియామం ఓక్కమితుం కుసలేసు ధమ్మేసు సమ్మత్తం. కతమేహి పశ్చాహి? కథం న పరిభోతి, కథితం న పరిభోతి, న అత్తానం పరిభోతి, అవిక్లిత్తచిత్తో ధమ్మం సుణాతి ఏకగ్గచిత్తో, యోనిసో చ మనసికరోతి. ఇమేహి ఖో, భిక్షవే, పశ్చాహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో సుణన్తో సద్ధమ్మం భబ్బో నియామం ఓక్కమితుం కుసలేసు ధమ్మేసు సమ్మత్త”న్తి (అ. ని. ౨.౧౨౧). తేనేవాహ – “**సాధుకం సవనమనసికారాయత్తా హి సాసనసమ్మత్తీ**”తి.

పుట్టే సబ్బపరిసాసాధారణత్తేపి భగవతో ధమ్మదేసనాయ “జేట్టసేట్టా”తిఆదినా భిక్షూనం ఏవ ఆమన్తనే కారణం దస్సేత్వా ఇదాని భిక్షూ ఆమన్తేత్వావ ధమ్మదేసనాయ పయోజనం దస్సేతుం “**కిమత్థం పన భగవా**”తి చోదనం సముట్టాపేతి. తత్త **అజ్ఞం చిన్తేనా**తి అజ్ఞావిహితా. **విక్లిత్తచిత్తా**తి అసమాహితచిత్తా. **ధమ్మం పచ్చవేక్ఖనా**తి హియ్యో తతో పరం దివసేసు వా సుతధమ్మం పతి పతి మనసా అవేక్ఖనా. భిక్షూ ఆమన్తేత్వా ధమ్మ దేసియమానే ఆదితో పట్టాయ దేసనం సల్లక్ఖేతుం సక్కోన్తీతి ఇమమత్తం బృతిరేకముఖేన దస్సేతుం “**తే అనామన్తేత్వా**”తిఆది వుత్తం.

భిక్షవోతి చేత్త సన్నివసేన ఇ-కారలోపో దట్టబ్బో. **భిక్షవో ఇతీ**తి అయం **ఇతి-సద్దో** హేతుపరిసమాపనాదిఅత్థపదత్థవిపరియాయపకారావధారణనిదస్సనాదిఅనేకత్థప్పభేదో. తథా హేస “రుప్పతీతి ఖో, భిక్షవే, తస్మా రూపన్తి వుచ్చతీ”తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౭౯) హేత్వత్తే దిస్సతి. “తస్మాతిహ మే, భిక్షవే, ధమ్మదాయాదా భవథ, మా ఆమిసదాయాదా. అత్తి మే తుమ్మేసు అనుకమ్మా. కిన్తి మే సావకా ధమ్మదాయాదా భవేయ్యుం, నో ఆమిసదాయాదా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౯) పరిసమాపనే. “ఇతి వా ఇతి ఏవరూపా నచ్చగీతవాదితవిసూకదస్సనా పటివిరతో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౧౩) ఆదిఅత్తే. “మాగణ్ణీయోతి తస్స బ్రాహ్మణస్స సజ్ఞా సమజ్ఞా పజ్ఞాత్తి వోహరో నామం

నామకమ్మం నామధేయ్యం నిరుత్తి బృజ్జనమభిలాషో"తిఆదీసు (మహాని. ౭౩, ౭౪) పదత్థవిపరియాయే. "ఇతి ఖో, భిక్షవే, సప్పటిభయో బాలో, అప్పటిభయో పణ్ణితో, సఉపద్దవో బాలో, అనుపద్దవో పణ్ణితో, సఉపసగ్గో బాలో, అనుపసగ్గో పణ్ణితో"తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౨౪) పకారే. "అత్తి ఇదప్పచ్చయా జరామరణన్ని పుట్టేన సతా, 'ఆనన్ద, అత్తి'తిస్స వచనీయం. 'కిం పచ్చయా జరామరణన్ని ఇతి చే వదేయ్య. జాతిపచ్చయా జరామరణం ఇచ్చస్స వచనీయ"న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౯౬) అవధారణే. "అత్తితి ఖో, కచ్చాన, అయమేకో అన్తో, నత్తితి ఖో, కచ్చాన, అయం దుతియో అన్తో"తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౧౦; సం. ని. ౩.౯౦) నిదస్సనే. ఇధాపి నిదస్సనే ఏవ దట్టబ్బో. భిక్షవోతి హి ఆమన్తనాకారో. తమేస ఇతి-సద్దో నిదస్సేతి "భిక్షవోతి ఆమన్తేసీ"తి. ఇమినా నయేన "భద్దన్తే"తిఆదీసుపి యధారహం ఇతి-సద్దస్స అత్తో వేదితబ్బో. పుట్టే "భగవా ఆమన్తేసీ"తి వుత్తత్తా "భగవతో పచ్చస్సోసు"న్తి ఇథ "భగవతో"తి సామివచనం ఆమన్తనమేవ సమ్మన్దిఅన్తరం అపేక్షతీతి ఇమినా అధిప్పాయేన "భగవతో ఆమన్తనం పటిఅస్సోసు"న్తి వుత్తం. "భగవతో"తి పన ఇదం పటిస్సవసమ్మన్తేన సమ్మదానవచనం యథా "దేవదత్తాయ పటిస్సణోతీ"తి. యం నిదానం భాసితన్తి సమ్మన్తో. ఇమస్స సుత్తస్స సుఖావగాహణత్థన్తి కమలకువలయుజ్జలవిమలసాదురససలిలాయ పోక్షరణియా సుఖావతరణత్థం నిమ్మలసిలాతలరచనావిలాససోభితరతనసోపానం విప్పకిణ్ణముత్తాతలసదిసవాలుకాచుణ్ణపణ్ణరభూమిభాగం తిత్థం వియ సువిభత్తభిత్తివిచిత్రవేదికాపరిక్షిత్తస్స నక్ఖత్తపథం పుసితుకామతాయ వియ పటివిజమ్భితసముస్సయస్స పాసాదవరస్స సుఖారోహనత్థం దన్తమయసణ్ణముదుఫలకఞ్చనలతావినద్దమణిగణప్పభాసముదయుజ్జలసోభం సోపానం వియ సువణ్ణవలయనూపురాదిసఙ్ఖట్టనసద్దసమ్మిస్సితస్స కథితహాసితమధురస్సరగేహజనవిజమ్భితవిచరితస్స ఉఱారఞ్చరియవిభవసోభితస్స మహాఘరస్స సుఖప్పవేసనత్థం సువణ్ణరజతమణిముత్తాపవాళాదిజుతివిస్సరవిజ్ఞోతితసుప్పతిట్టితవిసాలద్వారబాహం మహాద్వారం వియ చ అత్థబృజ్జనసమ్మన్నస్స బుద్ధానం దేసనాఞ్చాణగమ్మీరభావసంసూచకస్స ఇమస్స సుత్తస్స సుఖావగాహత్థం.

ఏత్థాహ - "కిమత్థం పన ధమ్మవినయసగ్గహే కయిరమానే నిదానవచనం, నను భగవతా భాసితవచనస్సేవ సగ్గహో కాతబ్బో"తి? వుచ్చతే, దేసనాయ రితిఅసమ్మోససద్ధేయ్యభావసమ్మాదనత్థం. కాలదేసదేసకనిమిత్తపరిసాపదేసేహ ఉపనిబద్ధిత్వా రపితా హి దేసనా చిరట్టితా హోతి అసమ్మోసధమ్మా సద్ధేయ్యా చ. దేసకాలకత్తుహేతునిమిత్తేహి ఉపనిబద్ధో వియ వోహరవినిచ్చయో. తేనేవ చ ఆయస్మతా మహాకస్సపేన "చిత్తపరియాదానసుత్తం, ఆవుసో ఆనన్ద, కత్త భాసిత"న్తిఆదినా దేసాదిపుచ్చాసు కతాసు తాసం విస్సజ్జనం కరోన్తేన ధమ్మభణ్ణాగారికేన "ఏవం మే సుత"న్తిఆదినా ఇమస్స సుత్తస్స నిదానం భాసితం. అపిచ సత్థుసమ్మత్తిప్పకాసనత్థం నిదానవచనం. తథాగతస్స హి భగవతో పుబ్బచరణానుమానాగమతక్కాభావతో సమ్మాసమ్మద్ధభావసిద్ధి. న హి సమ్మాసమ్మస్స పుబ్బచరణాదీహి అత్తో అత్తి సబ్బత్థి అప్పటిహతఞ్చాణచారతాయ ఏకప్పమాణత్తా చ ఇోయ్యధమ్మేసు. తథా ఆచరియముట్టిధమ్మమచ్చరియసాసనసావకానానురాగాభావతో ఖీణాసవభావసిద్ధి. న హి సబ్బసో ఖీణాసవస్స తే సమ్మవన్తీతి సువిసుద్ధస్స పరానుగహప్పవత్తి. ఏవం దేసకసంకిలేసభూతానం దిట్టిసేలసమ్మదాదూసకానం అవిజ్ఞాతజ్ఞానం అచ్చన్తాభావసంసూచకేహి ఇాణప్పహానసమ్మదాభిబృజ్జనకేహి చ సమ్మద్ధవిసుద్ధభావేహి పురిమవేసారజ్జద్వయసిద్ధి, తతో చ అన్తరాయికనియ్యానికధమ్మేసు సమ్మోహాభావసిద్ధితో పచ్చిమవేసారజ్జద్వయసిద్ధితి భగవతో చతువేసారజ్జసమన్నాగమో అత్తహితపరహితప్పటిపత్తి చ నిదానవచనేన పకాసితా హోతి. తత్త తత్త సమ్మత్తపరిసాయ అజ్ఞాసయానురూపం

రానుప్పత్తికప్పటిభాసేన ధమ్మదేసనాదీపనతో, ఇథ పన రూపగరుకానం పుగ్గలానం అజ్ఞాసయానురూపం
రానుప్పత్తికప్పటిభాసేన ధమ్మదేసనాదీపనతోతి యోజేతబ్బం. తేన వుత్తం - “సత్తుసమ్మత్తిప్పకాసనత్తం నిదానవచన”న్తి.

తథా సాసనసమ్మత్తిప్పకాసనత్తం నిదానవచనం. జాణకరుణాపరిగ్గహితసబ్బకిరియస్స హి భగవతో నత్తి నిరత్థకా
పటిపత్తి, అత్తహితత్థా వా. తస్మా పరేసం ఏవ అత్థాయ పవత్తసబ్బకిరియస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స సకలమ్మి
కాయవచీమనోకమ్మం యథాపవత్తం వుచ్చమానం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్తేహి యథారహం సత్తానం
అనుసాసనత్తేన సాసనం, న కప్పరచనా. తయిదం సత్తుచరితం కాలదేసదేసకపరిసాపదేసేహి సద్ధిం తత్త తత్త
నిదానవచనేహి యథారహం పకాసీయతి. “ఇథ పన రూపగరుకానం పుగ్గలాన”న్తిఆది సబ్బం పురిమసదిసమేవ. తేన
వుత్తం - “సాసనసమ్మత్తిప్పకాసనత్తం నిదానవచన”న్తి. అపిచ సత్తునో పమాణభావప్పకాసనేన వచనేన సాసనస్స
పమాణభావదస్సనత్తం నిదానవచనం, తఇచ్చ దేసకప్పమాణభావదస్సనం హేత్తా వుత్తనయానుసారేన “భగవా”తి చ ఇమినా
పదేన విభావితన్తి వేదితబ్బం. భగవాతి హి తథాగతస్స రాగదోసమోహాదిసబ్బకిలేసమలదుచ్చరితదోసప్పహానదీపనేన
వచనేన అనన్తసాధారణసుపరిసుద్ధజాణకరుణాదిగుణవిసేసయోగపరిదీపనేన తతో ఏవ సబ్బసత్తుత్తమభావదీపనేన
అయమత్తో సబ్బథా పకాసితో హోతీతి. ఇదమేత్త నిదానవచనప్పయోజనస్స ముఖమత్తనిదస్సనం.

నిక్ఖిత్తస్సాతి దేసితస్స. దేసనా హి దేసేతబ్బస్స సీలాదిఅత్తస్స వేనేయ్యసన్తానేసు నిక్ఖిపనతో “నిక్ఖిపో”తి వుచ్చతి.
సుత్తనిక్ఖేపం విచారేత్వావ వుచ్చమానా పాకటా హోతీతి సామన్వితో భగవతో దేసనాయ సముట్థానస్స విభాగం దస్సేత్వా
“ఏత్థాయం దేసనా ఏవంసముట్థానా”తి దేసనాయ సముట్థానే దస్సితే సుత్తస్స సమ్మదేవ నిదానపరిజాననేన వణ్ణనాయ
సువిజ్ఞోయ్యత్తా వుత్తం. తత్త యథా అనేకసతఅనేకసహస్సభేదానిపి సుత్తన్తాని సంకిలేసభాగియాదిపట్టాననయవసేన
సోఽసవిధతం నాతివత్తన్తి, ఏవం అత్తజ్ఞాసయాదిసుత్తనిక్ఖేపవసేన చతుబ్బిధభావన్తి ఆహ - “చత్తారో హి సుత్తనిక్ఖేపా”తి. ఏత్త
చ యథా అత్తజ్ఞాసయస్స అట్టుప్పత్తియా చ పరజ్ఞాసయపుచ్చాహి సద్ధిం సంసగ్గభేదో సమ్భవతి “అత్తజ్ఞాసయో చ
పరజ్ఞాసయో చ, అత్తజ్ఞాసయో చ పుచ్చావసీకో చ, అట్టుప్పత్తికో చ పరజ్ఞాసయో చ, అట్టుప్పత్తికో చ పుచ్చావసీకో చా”తి
అజ్ఞాసయపుచ్చానుసన్ధిసబ్బావతో, ఏవం యదిపి అట్టుప్పత్తియా అత్తజ్ఞాసయేనపి సంసగ్గభేదో సమ్భవతి,
అత్తజ్ఞాసయాదీహి పన పురతో రితేహి అట్టుప్పత్తియా సంసగ్గో నత్తితి న ఇథ నిరవసేసో విత్థారనయో సమ్భవతీతి “చత్తారో
సుత్తనిక్ఖేపా”తి వుత్తం. తదన్తోగధత్తా వా సేసనిక్ఖేపానం మూలనిక్ఖేపవసేన చత్తారోవ దస్సితా. యథాదస్సనన్తోత్త అయం
సంసగ్గభేదో గహేతబ్బోతి.

తత్తాయం వచనత్తో - నిక్ఖిపీయతీతి నిక్ఖిపో, సుత్తం ఏవ నిక్ఖిపో సుత్తనిక్ఖేపో. అథ వా నిక్ఖిపనం నిక్ఖిపో, సుత్తస్స నిక్ఖిపో
సుత్తనిక్ఖేపో, సుత్తదేసనాతి అత్తో. అత్తనో అజ్ఞాసయో అత్తజ్ఞాసయో, సో అస్స అత్తి కారణభూతోతి అత్తజ్ఞాసయో. అత్తనో
అజ్ఞాసయో ఏతస్సాతి వా అత్తజ్ఞాసయో. పరజ్ఞాసయేపి ఏసేవ నయో. పుచ్చాయ వసో పుచ్చావసో, సో ఏతస్స అత్తితి
పుచ్చావసీకో. సుత్తదేసనావత్తుభూతస్స అత్తస్స ఉప్పత్తి అట్టుప్పత్తి, అట్టుప్పత్తియేవ అట్టుప్పత్తి త్థ-కారస్స త్థ-కారం కత్వా.
సా ఏతస్స అత్తితి అట్టుప్పత్తికో. అథ వా నిక్ఖిపీయతి సుత్తం ఏతేనాతి సుత్తనిక్ఖేపో, అత్తజ్ఞాసయాది ఏవ. ఏతస్మిం అత్థవికప్పే
అత్తనో అజ్ఞాసయో అత్తజ్ఞాసయో. పరేసం అజ్ఞాసయో పరజ్ఞాసయో. పుచ్చీయతీతి పుచ్చా, పుచ్చితబ్బో అత్తో. పుచ్చావసేన
పవత్తం ధమ్మప్పటిగ్గాహకానం వచనం పుచ్చావసీకం, తదేవ నిక్ఖిపసద్ధాపేక్షాయ పుల్లిజ్ఞవసేన వుత్తం - “పుచ్చావసీకో”తి.
తథా అట్టుప్పత్తి ఏవ అట్టుప్పత్తికోతి ఏవమేత్త అత్తో వేదితబ్బో.

అపిచేత్త పరేసం ఇన్ద్రియపరిపాకాదికారణనిరపేక్షత్వా అత్తజ్ఞాసయస్స విసుం సుత్తనిక్లేపభావో యుత్తో కేవలం అత్తనో అజ్ఞాసయేనేవ ధమ్మతన్తిట్టపనత్తం పవత్తితదేసనత్తా. పరజ్ఞాసయపుచ్చావసీకానం పన పరేసం అజ్ఞాసయపుచ్చానం దేసనాపవత్తిహేతుభూతానం ఉప్పత్తియం పవత్తితానం కథమట్టుప్పత్తియా అనవరోధో, పుచ్చావసీకఅట్టుప్పత్తికానం వా పరజ్ఞాసయానురోధేన పవత్తితానం కథం పరజ్ఞాసయే అనవరోధోతి? న చోదేతబ్బమేతం. పరేసజ్ఞో అభినీహారపరిపుచ్చాదివినిముత్తస్సేవ సుత్తదేసనాకారణప్పాదస్స అట్టుప్పత్తిభావేన గహితత్తా పరజ్ఞాసయపుచ్చావసీకానం విసుం గహణం. తథా హి బ్రహ్మజాలధమ్మదాయాదసుత్తాదీనం వణ్ణావణ్ణఆమిసుప్పాదాదిదేసనానిమిత్తం “అట్టుప్పత్తి”తి వుచ్చతి. పరేసం వుచ్చం వినా అజ్ఞాసయం ఏవ నిమిత్తం కత్వా దేసితో పరజ్ఞాసయో, పుచ్చావసీన దేసితో పుచ్చావసీకోతి పాకటోయమత్తోతి. అత్తనో అజ్ఞాసయేనేవ కథేసీతి ధమ్మతన్తిట్టపనత్తం కథేసి. విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా సద్ధిన్ద్రియాదయో. అజ్ఞాసయన్తి అధిముత్తిం. ఖన్తిన్తి దిట్టినిజ్ఞానక్ఖన్తిం. మనన్తి పజ్జత్తిచిత్తం. అభినీహారన్తి పణిధానం. బుజ్జనభావన్తి బుజ్జనసభావం, పటివిజ్జనాకారం వా. రూపగరుకానన్తి పఞ్చసు ఆరమ్మణేసు రూపారమ్మణగరుకా రూపగరుకా. చిత్తేన రూపనిన్నా రూపపోణా రూపపబ్బారా రూపదస్సనప్పసుతా రూపేన ఆకడ్డితహదయా, తేసం రూపగరుకానం.

పటిసేధత్తోతి పటిక్లేపత్తో. కస్స పన పటిక్లేపత్తోతి? కిరియాపధానజ్ఞో వాక్యం, తస్మా “న సమనుపస్సామీ”తి సమనుపస్సనాకిరియాపటిసేధత్తో. తేనాహ - “ఇమస్స పన పదస్సా”తిఆది. యో పరో న హోతి, సో అత్తాతి లోకసమజ్ఞామత్తసిద్ధం సత్తసన్తానం సన్ధాయ - “అహ”న్తి సత్తా వదతి, న బాహిరకపరికప్పితం అహంకారవిసయం అహంకారస్స బోధిమూలేయేవ సముచ్చిన్నత్తా. లోకసమజ్ఞానతిక్రమన్తా ఏవ హి బుద్ధానం లోకియే విసయే దేసనాపవత్తి. భిక్ఖవేతి ఆలపనే కారణం హేత్తా వుత్తమేవ. అజ్ఞాన్తి అపేక్షాసిద్ధత్తా అజ్ఞాత్థస్స “ఇదాని వత్తబ్బఇత్తిరూపతో అజ్ఞా”న్తి ఆహ. ఏకమ్మి రూపన్తి ఏకం వణ్ణాయతనం. సమం విసమం సమ్మా యాథావతో అను అను పస్సతీతి సమనుపస్సనా, ఇాణం. సంకిలీస్సనవసేన అను అను పస్సతీతి సమనుపస్సనా, దిట్టి. నో నిచ్చతోతి ఏత్త ఇతి-సద్ధో ఆదిఅత్తో, ఏవమాదికోతి అత్తో. తేన “దుక్ఖతో సమనుపస్సతీ”తి ఏవమాదీని సజ్జణ్ణాతి. ఓలోకేన్తోపీతి దేవమనుస్సవిమానకప్పురుక్ఖమణికనకాదిగతాని రూపాని అనవసేసం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన ఓలోకేన్తోపి. సామజ్ఞావచనోపి యం-సద్ధో “ఏకరూపమ్మీ”తి రూపస్స అధిగతత్తా రూపవిసయో ఇచ్చితోతి “యం రూప”న్తి వుత్తం. తథా పురిససద్ధో పరియాదియితబ్బచిత్తపుగ్గలవిసయోతి రూపగరుకస్సాతి విసేసితం. గహణం “ఖేపన”న్తి చ అధిప్పేతం, పరియాదానఇన్స ఉప్పత్తినివారణన్తి ఆహ - “చతుభూమకకుసలచిత్త”న్తి. తజ్ఞో రూపం తాదిసస్స పరిత్తకుసలస్సపి ఉప్పత్తిం నివారేతి, కిమజ్ఞం పన మహగ్గతానుత్తరచిత్తస్సాతి లోకుత్తరకుసలచిత్తస్సపి ఉప్పత్తియా నివారణం హోతుం సమత్తం, లోకియకుసలుప్పత్తియా నివారకత్తే వత్తబ్బమేవ నత్థీతి “చతుభూమకకుసలచిత్తం పరియాదియత్వా”తి వుత్తం. న హి కామగుణస్సాదప్పసుతస్స పురిసస్స దానాదివసేన సవిప్పారికా కుసలుప్పత్తి సమ్భవతి. గణ్ణేత్వా ఖేపేత్వాతి అత్తానం అస్సాదేత్వా పవత్తమానస్స అకుసలచిత్తస్స పచ్చయో హోన్తం పవత్తినివారణేన ముట్టిగతం వియ గహేత్వా అనుప్పాదనిరోధేన ఖేపేత్వా వియ తిట్టతి. తావ మహతి లోకసన్నివాసే తస్స పరియాదియట్టానం అవిచ్ఛేదతో లబ్బతీతి ఆహ - “తిట్టతీ”తి యథా “పబ్బతా తిట్టన్తి, నజ్ఞో సన్దన్తీ”తి. తేనాహ - “ఇథ ఉభయమ్మి వట్టతీ”తిఆది.

యథయిదన్తి సద్ధివసేన ఆకారస్స రస్సత్తం యకారాగమో చాతి ఆహ - “యథా ఇద”న్తి. ఇత్థియా రూపన్తి ఇత్థిసరీరగతం తప్పటిబద్ధఇన్స రూపాయతనం. పరమత్తస్స నిరుత్తో, పరమం సాధారణతో సద్దసత్తలక్ఖణాని విభావేతబ్బాని,

పచ్చా అసాధారణతోతి తాని పాళివసేన విభావేతుం - “రుప్పతీతి ఖో...పే.... వేదితబ్బ”ని ఆహ. తత్త రుప్పతీతి సీతాదివిరోధిపచ్చయేహి వికారం ఆపాదీయతి, ఆపజ్జతీతి వా అత్తో. వికారుప్పత్తి చ విరోధిపచ్చయసన్నిపాతే వినదిసుప్పత్తి విభూతతరా, కుతో పనాయం వినేసోతి చే? “సీతేనా”తిఆదివచనతో. ఏవఞ్చ కత్వా వేదనాదీసు అనవసేసరూపసమజ్ఞా సామజ్జలక్ష్ణణని సబ్బరూపధమ్మసాధారణం రూప్పనం. ఇదాని అత్తుద్ధారనయేన రూపసద్ధం సంవణ్ణేనో “అయం పనా”తిఆదిమాహ. రూపక్ఖన్డే వత్తతీతి “ఓళారికం వా సుఖుమం వా”తిఆదివచనతో (మ. ని. ౧.౩౬౧; ౨.౧౧౩; ౩.౮౬, ౮౯; విభ. ౨). రూపూపపత్తియాతి ఏత్త రూపభవో రూపం ఉత్తరపదలోపేన. రూపభవూపపత్తియాతి అయజ్ఞోత్త అత్తో. కసిణనిమిత్తేతి పథవికసిణాదిసజ్జితే పటిభాగనిమిత్తే. రూప్పతి అత్తనో ఫలస్స సభావం కరోతీతి రూపం, సభావహేతుాతి ఆహ - “సరూపా...పే.... ఏత్త పచ్చయే”తి. కరచరణాదిఅవయవసజ్జాతభావేన రూపీయతి నిరూపీయతీతి రూపం, రూపకాయోతి ఆహ - “ఆకాసో...పే.... ఏత్త సరీరే”తి.

రూపయతి వణ్ణవికారం ఆపజ్జమానం హదయఙ్గతభావం పకాసేతీతి రూపం, వణ్ణాయతనం. ఆరోహపరిణాహోదిభేదరూపగతం సణ్ణానసమ్మత్తిం నిస్సాయ పసాదం ఆపజ్జమానో రూపప్పమాణోతి వుత్తీతి ఆహ - “ఏత్త సణ్ణానే”తి. పీయరూపనిఆదీసు సభావత్తో రూపసద్ధో. ఆదిసద్ధేన రూపజ్ఞానాదీనం సజ్గహో. “రూపీ రూపాని పస్సతీ”తి ఏత్త అజ్ఞత్తం కేసాదీసు పరికమ్మసజ్ఞావసేన పటిలద్ధరూపజ్ఞానం రూపం, తం అస్స అత్తీతి రూపీతి వుత్తో. ఇత్థియా చతుసముట్టానే వణ్ణేతి ఇత్థిసరీరపరియాపన్నమేవ రూపం గహితం, తప్పటిబద్ధవత్తాలజ్ఞారాదిరూపమ్మి పన పురిసచిత్తస్స పరియాదాయకం హోతీతి దస్సేతుం - “అపిచా”తిఆది వుత్తం. గన్ధవణ్ణగ్గహణేన విలేపనం వుత్తం. కామం “అసుకాయ ఇత్థియా పసాధన”ని సల్లక్ఖితస్స అకాయప్పటిబద్ధస్సపి వణ్ణో పటిబద్ధచిత్తస్స పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్టేయ్య, తం పన న ఏకన్తికన్తి ఏకన్తికం దస్సేనో “కాయప్పటిబద్ధో”తిఆహ. ఉపకప్పతీతి చిత్తస్స పరియాదానాయ ఉపకప్పతి. పురిమస్సేవాతి పుట్టే వుత్తలత్తస్సేవ దళ్ళీకరణత్తం వుత్తం యథా “ద్విక్ఖత్తం బన్ధం సుబన్ధ”ని. నిగమనవసేన వా ఏతం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. ఓపమ్మవసేన వుత్తన్తి “యం ఏవం పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్టతీ”తి సకలమేవిదం పురిమవచనం ఉపమావసేన వుత్తం, తత్త పన ఉపమాభూతం అత్తం దస్సేతుం - “యథయిదం...పే.... ఇత్థిరూప”ని వుత్తం. పరియాదానే ఆనుభావో సమ్మవో పరియాదానానుభావో, తస్స దస్సనవసేన వుత్తం.

ఇదం పన “ఇత్థిరూప”నిఆదివచనం పరియాదానానుభావే సాధేతబ్బే దీపేతబ్బే వత్తు కారణం. నాగో నామ సో రాజా, దీఘదారికత్తా పన “మహాదారికనాగరాజా”తి వుత్తో. అసంవరనియామేనాతి చక్కుద్వారికేన అసంవరనీహారేన. నిమిత్తం గహేత్వాతి రాగుప్పత్తిహేతుభూతం రూపం సుభనిమిత్తం గహేత్వా. విసికాదస్సనం గన్తాతి సివధికదస్సనం గన్తా. తత్త హి ఆదీనవానుపస్సనా ఇజ్జతి. వత్తులోభేన కుతో తాదిసాయ మరణన్తి అసద్దహన్తో “ముఖం తుష్ఠాకం ధూమవణ్ణ”ని తే దహరసామణేరే ఉప్పణ్ణేనో వదతి.

రతనత్తయే సుప్పసన్నత్తా కాకవణ్ణతిస్సాదీహి వినేసనత్తఞ్చ సో తిస్సమహారాజా సద్ధాసద్ధేన వినేసేత్వా వుచ్చతి. దహరస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్టతీతి అధికారవసేన వుత్తం. నిట్టితుద్దేసకిచ్చోతి గామే అసప్పాయరూపదస్సనం ఇమస్స అనత్థాయ సియాతి ఆచరియేన నివారితగామప్పవేసో పచ్చా నిట్టితుద్దేసకిచ్చో హుత్వా రితో. తేన వుత్తం - “అత్తకామానం వచనం అగ్గహేత్వా”తి . నివత్తవత్తం సజ్ఞానిత్వాతి అత్తనా దిట్టదివసే నివత్తవత్తం తస్సా మతదివసే సివధికదస్సనత్తం గతేన లద్ధం సజ్ఞానిత్వా. ఏవమ్మీతి ఏవం మరణసమ్మాపనవసేనపి. అయం తావేత్త అట్టకథాయ అనుత్తానత్తదీపనా.

నేత్తినయవణ్ణనా

ఇదాని పకరణనయేన పాళియా అత్తవణ్ణనం కరిస్సామ. సా పన అత్తసంవణ్ణనా యస్మా దేసనాయ సముట్టానప్పయోజనభాజనేసు పిణ్డత్తేసు చ నిద్ధారితేసు సుకరా హోతి సువిణ్ణోయ్యా చ, తస్మా సుత్తదేసనాయ సముట్టానాదీని పఠమం నిద్ధారయిస్సామ. తత్త సముట్టానం నామ దేసనానిదానం, తం సాధారణమసాధారణన్తి దువిధం. తత్త సాధారణమ్మి అజ్జత్తికబాహిరభేదతో దువిధం. తత్త సాధారణం అజ్జత్తికసముట్టానం నామ లోకనాథస్స మహాకరుణా. తాయ హి సముస్సాహితస్స భగవతో వేనేయ్యానం ధమ్మదేసనాయ చిత్తం ఉదపాది, యం సన్ధాయ వుత్తం - “సత్తేసు చ కారుణ్ణతం పటిచ్చ బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేసీ”తిఆది (మ. ని. ౧.౨౮౩; మహావ. ౯; సం. ని. ౧.౧౭౩). ఏత్త చ హేతావత్తాయపి మహాకరుణాయ సజ్ఞహో దట్టబ్బో యావదేవ సంసారమహోఘతో సద్ధమ్మదేసనాహత్తదానేహి సత్తసన్తారణత్తం తదుప్పత్తితో. యథా చ మహాకరుణా, ఏవం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం దసబలజ్ఞాణాదయో చ దేసనాయ అబ్బన్తరసముట్టానభావేన వత్తబ్బా. సబ్బజ్ఞో శోయ్యధమ్మం తేసం దేసేతబ్బాకారం సత్తానశ్చ ఆసయానుసయాదిం యాథావతో జానన్తో భగవా రానాట్టానాదీసు కోసల్లేన వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం విచిత్తనయదేసనం పవత్తేసీతి. బాహిరం పన సాధారణం సముట్టానం దససహస్సమహాబ్రహ్మపరివారస్స సహమ్మతిబ్రహ్మణో అజ్ఞేసనం. తదజ్ఞేసనుత్తరకాలజ్ఞో ధమ్మగమ్భీరతాపచ్చవేక్షణాజనితం అప్పోస్సుక్కతం పటిప్పస్సమ్మేత్వా ధమ్మస్సామీ ధమ్మదేసనాయ ఉస్సాహజాతో అహోసి. అసాధారణమ్మి అబ్బన్తరబాహిరభేదతో దువిధమేవ. తత్త అబ్బన్తరం యాయ మహాకరుణాయ యేన చ దేసనాజ్ఞాణేన ఇదం సుత్తం పవత్తితం, తదుభయం వేదితబ్బం. బాహిరం పన రూపగరుకానం పుగ్గలానం అజ్ఞాసయో. స్వాయమత్తో అట్టకథాయం వుత్తో ఏవ.

పయోజనమ్మి సాధారణాసాధారణతో దువిధం. తత్త సాధారణం యావ అనుపాదాపరినిబ్బానం విముత్తిరసత్తా భగవతో దేసనాయ. తేనేవాహ - “ఏతదత్థా కథా, ఏతదత్థా మన్తనా”తిఆది. అసాధారణం పన తేసం రూపగరుకానం పుగ్గలానం రూపే ఛన్దరాగస్స జహాపనం, ఉభయమ్మేతం బాహిరమేవ. సచే పన వేనేయ్యసన్తానగతమ్మి దేసనాబలసిద్ధిసజ్ఞాతం పయోజనం అధిష్పాయసమిజ్జనభావతో యథాధిష్పేతత్తసిద్ధియా మహాకారుణికస్స భగవతోపి పయోజనమేవాతి గణ్ఠేయ్య, ఇమినా పరియాయేనస్స అబ్బన్తరతాపి సియా.

అపిచ తేసం రూపగరుకానం పుగ్గలానం రూపస్మిం విజ్జమానస్స ఆదీనవస్స యాథావతో అనవబోధో ఇమిస్సా దేసనాయ సముట్టానం, తదవబోధో పయోజనం. సో హి ఇమాయ దేసనాయ భగవన్తం పయోజేతి తన్నిష్పాదనపరాయం దేసనాతి కత్వా. యజ్ఞో దేసనాయ సాధేతబ్బం ఫలం, తం ఆకట్టేతబ్బత్తా దేసకం దేసనాయ పయోజేతీతి పయోజనన్తి వుచ్చతి. తథా తేసం పుగ్గలానం తదజ్ఞోసశ్చ వేనేయ్యానం రూపముఖేన పశ్చాదు ఉపాదానక్ఖన్డేసు ఆదీనవదస్సనశ్చోత్త పయోజనం. తథా సంసారచక్రనివత్తిసద్ధమ్మచక్రప్పవత్తిసస్సతాదిమిచ్ఛావాదనిరాకరణం సమ్మావాదపురేక్షారో అకుసలమూలసమూహననం కుసలమూలసమారోపనం అపాయద్వారపిదహనం సగ్గమగ్గద్వారవివరణం పరియుట్టానవ్రాపసమనం అనుసయసముగ్ధాతనం “ముత్తో మోచేస్సామీ”తి పురిమపటిజ్ఞావిసంవాదనం తప్పటిపక్ఖమారమనోరథవిసంవాదనం తిత్తియధమ్మనిమ్మధనం బుద్ధధమ్మపతిట్టాపనన్తి ఏవమాదీనిపి పయోజనాని ఇధ వేదితబ్బాని.

యథా తే పుగ్గలా రూపగరుకా, ఏవం తదజ్ఞో చ సక్కాయగరుకా సక్కాయస్మిం అల్లీనా సజ్జతథమ్మానం
సమ్మాసమ్మద్ధస్స చ పటిపత్తిం అజానంతా అసద్ధమ్మస్సవనసాధారణపరిచరియమనసీకారపరా
సద్ధమ్మస్సవనధారణపరిచయప్పటివేధవిముఖా చ భవవిప్పమోక్షేసిసో వేనేయ్యా ఇమిస్సా దేసనాయ భాజనం.

పిణ్డత్తా చేత్త రూపగ్గహణేన రూపధాతురూపాయతనరూపక్ఖన్ధపరిగ్గణ్ఠనం రూపముఖేన చతుధమ్మానం
వట్టత్తయవిచ్ఛేదనూపాయో ఆసవోఘాదివివేచనం అభినన్దననివారణసజ్జతిక్కమో వివాదములపరిచ్ఛాగో
సిక్ఖత్తయానుయోగో పహానత్తయదీపనా సమధవిపస్సనానుట్టానం భావనాసచ్చికిరియాసిద్ధీతి ఏవమాదయో వేదితబ్బా.

ఇతో పరం పన సోళస హరా దస్సేతబ్బా. తత్త “రూప”న్తి సహజాతా తస్స నిస్సయభూతా తప్పటిబద్ధా చ సబ్బే
రూపారూపధమ్మా తణ్ణావజ్ఞా దుక్ఖసచ్చం. తంసముట్టాపికా తదారమ్మణా చ తణ్ణా సముదయసచ్చం. తదుభయేసం
అప్పవత్తి నిరోధసచ్చం. నిరోధప్పజాననా పటిపదా మగ్గసచ్చం. తత్త సముదయేన అస్సాదో, దుక్ఖేన ఆదీనవో, మగ్గనిరోధేహి
నిస్సరణం, రూపారమ్మణస్స అకుసలచిత్తస్స కుసలచిత్తస్స చ పరియాదానం ఫలం. యజ్ఞో దేసనాయ సాధేతబ్బం
పయోజనం, తం ఫలన్తి వుత్తోవాయమత్తో. తదత్తం హిదం సుత్తం భగవతా దేసితన్తి. యథా తం కుసలచిత్తం న
పరియాదియతి, ఏవం పటిసజ్ఞానభావనాబలపరిగ్గహితా ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా ఉపాయో. పురిసస్స
కుసలచిత్తపరియాదానేనస్స రూపస్స అజ్ఞారూపాసాధారణతాదస్సనాపదేసేన అత్థకామేహి తతో చిత్తం సాధుకం రక్ఖితబ్బం.
అయమేత్త భగవతో ఆణత్తితి అయం దేసనాహరో. అస్సాదాదిసన్దస్సనవిభావనలక్ఖణో హి దేసనాహరో. వుత్తజ్ఞోతం
నేత్తిప్పకరణే -

“అస్సాదాదీనవతా, నిస్సరణమ్మి చ ఫలం ఉపాయో చ;

ఆణత్తి చ భగవతో, యోగీనం దేసనాహరో”తి. (నేత్తి. ౪ నిద్దేసవార);

దేసీయతి సంవణ్ణీయతి ఏతాయ సుత్తత్తోతి దేసనా, దేసనాయ సహచరణతో వా దేసనా. నను చ అజ్ఞోపి హరా
దేసనాసజ్ఞాతస్స సుత్తస్స అత్థసంవణ్ణాతో దేసనాయ సహచారిసో వాతి? సచ్చమేతం, అయం పన హరో యేభుయ్యేన
యథారుతవసేనేవ విజ్ఞాయమానో దేసనాయ సహ చరతీతి వత్తబ్బతం అరహతి, న తథాపరే. న హి
అస్సాదాదీనవనిస్సరణాదిసన్దస్సనరహితా సుత్తదేసనా అత్తి. కిం పన తేసం అస్సాదాదీనం అనవసేసానం వచనం
దేసనాహరో, ఉదాహు ఏకచ్ఛానన్తి? నిరవసేసానంయేవ. యస్మిన్జ్ఞో సుత్తే అస్సాదాదీనవనిస్సరణాని సరూపతో ఆగతాని,
తత్త వత్తబ్బమేవ నత్తి. యత్త పన ఏకదేసేన ఆగతాని, న చ సరూపేన, తత్త అనాగతం అత్థవసేన నిద్ధారేత్వా హరో
యోజేతబ్బో.

సయం సమన్తచక్ఖుభావతో తందస్సనేన సభావతో చ “అహ”న్తి వుత్తం. భిక్ఖనసీలతాదిగుణయోగతో
అభిముఖీకరణత్తజ్ఞా, “భిక్ఖవే”తి వుత్తం. అత్తాభావతో అపరతాదస్సనత్తజ్ఞా “అజ్ఞా”న్తి వుత్తం. ఏకస్స
అనుపలబ్ధదస్సనత్తం అనేకభావప్పటిసేధనత్తజ్ఞా “ఏకరూపమ్మీ”తి వుత్తం. తాదిసస్స రూపస్స అభావతో అదస్సనతో చ
“న సమనుపస్సామీ”తి వుత్తం. తస్స పచ్ఛామసనతో అనియమతో చ “య”న్తి వుత్తం. ఇదాని
వుచ్చమానాకారపరామసనతో తదజ్ఞాకారనిసేధనతో చ “ఏవ”న్తి వుత్తం. విసభాగిన్ద్రియవత్తుతో సభాగవత్తుస్మిం తదభావతో
చ “పురిసస్సా”తి వుత్తం. నిమిత్తగ్గాహస్స వత్తుభావతో తథా పరికప్పితత్తా చ “చిత్తం పరియాదాయ తిట్ఠతీ”తి వుత్తం.

ఏవని వుత్తాకారపరామసనత్తశ్చోవ నిదస్సనత్తశ్చ “యథా”తి వుత్తం. అత్తనో పచ్చక్షభావతో భిక్షూనం పచ్చక్షకరణత్తశ్చ “ఇద”ని వుత్తం. ఇత్తిసంతానపరియాపన్నతో తప్పటిబద్ధభావతో చ “ఇత్తిరూప”ని వుత్తని ఏవం అనుపదవిచయతో విచయో హరో. విచీయని ఏతేన, ఏత్త వా పదపఞ్ఞాదయోతి విచయో, విచితి ఏవ వా తేసని విచయో.

పదపుచ్చావిస్సజ్జనపుట్టాపరానుగ్గహనం అస్సాదాదీనశ్చ విసేసనిద్ధారణవసేన పవిచయలక్ఖణో హి విచయో హరో.

వుత్తమ్మి చేతం -

“యం పుచ్చితశ్చ విస్సజ్జితశ్చ, సుత్తస్స యా చ అనుగీతి;

సుత్తస్స యో పవిచయో, హరో విచయోతి నిద్దిట్టో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

అనాదిమతి సంసారే ఇత్తిపురిసానం అఞ్ఞామఞ్ఞరూపాభిరామతాయ “ఇత్తిరూపం పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్టతీ”తి యుజ్జతీతి అయం యుత్తిహరో. బృజ్జనత్తానం యుత్తాయుత్తవిభాగవిభావనలక్ఖణో హి యుత్తిహరో. వుత్తమ్మి చేతం -

“సబ్బేసం హారానం, యా భూమీ యో చ గోచరో తేసం;

యుత్తాయుత్తిపరిక్ఖా, హరో యుత్తీతి నిద్దిట్టో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

యుత్తీతి చ ఉపపత్తి సాధనయుత్తి, ఇథ పన యుత్తివిచారణా యుత్తి ఉత్తరపదలోపేన “రూపభవో రూప”ని యథా. యుత్తిసహచరణతో వా యుత్తి.

ఇత్తిరూపం అయోనిసో ఓలోకియమానం ఇన్ద్రియేసు అగుత్తద్వారతాయ పదట్టానం, సా కుసలానం ధమ్మానం అభావనాయ పదట్టానం, సా సబ్బస్సపి సంకిలేసపక్ఖస్స పరివుద్ధియా పదట్టానం. బృతిరేకతో పన ఇత్తిరూపం యోనిసో ఓలోకియమానం సతిపట్టానభావనాయ పదట్టానం, సా బోఙ్ఞానం భావనాపారిపూరియా పదట్టానం, సా విజ్ఞావిముత్తీనం పారిపూరియా పదట్టానం, కుసలస్స చిత్తస్స పరియాదానం సమ్మోహాభినివేసస్స పదట్టానం, సో సఙ్ఖారానం పదట్టానం, సఙ్ఖారా విఞ్ఞాణస్సాతి సబ్బం ఆవత్తతి భవచక్కిం. బృతిరేకతో పన కుసలస్స చిత్తస్స అపరియాదానం తేసం తేసం కుసలానం ధమ్మానం ఉప్పాదాయ పారిపూరియా పదట్టానని అయం తావ అవిసేసతో నయో. విసేసతో పన సీలస్స అపరియాదానం అవిప్పటిసారస్స పదట్టానం, అవిప్పటిసారో పామోజ్జస్సాతిఆదినా యావ అనుపాదాపరినిల్పానం నేతబ్బం. అయం పదట్టానో హరో. సుత్తే ఆగతధమ్మానం పదట్టానభూతే ధమ్మే తేసశ్చ పదట్టానభూతేతి సమ్మవతో పదట్టానభూతధమ్మనిద్ధారణలక్ఖణో హి పదట్టానో హరో. వుత్తశ్చోతం -

“ధమ్మం దేసేతి జినో, తస్స చ ధమ్మస్స యం పదట్టానం;

ఇతి యావ సబ్బధమ్మా, ఏసో హరో పదట్టానో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

పదట్టానని ఆసన్నకారణం. ఇథ పన పదట్టానవిచారణా పదట్టానోతిఆది యుత్తిహరే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

ఏకరూపని చ రూపాయతనగ్గహణేన ఛన్నమ్మి బాహిరానం ఆయతనానం గహణం బాహిరాయతనభావేన ఏకలక్ఖణత్తా. చిత్తని మనాయతనగ్గహణేన ఛన్నమ్మి అజ్ఞత్తికానం ఆయతనానం గహణం అజ్ఞత్తికాయతనభావేన

ఏకలక్ష్మణత్వా. ఏవం ఖన్ధధాతాదివసేనపి ఏకలక్ష్మణత్వా వత్తబ్బా. అయం లక్ష్మణో హరో. లక్ష్మీయన్తి ఏతేన, ఏత్థ వా
ఏకలక్ష్మణధమ్మా అవుత్తాపి ఏకచ్చవచనేనాతి లక్ష్మణో. సుత్తే అనాగతేపి ధమ్మే వుత్తప్పకారే ఆగతే వియ నిద్ధారేత్వా యా
సంవణ్ణనా, సో లక్ష్మణో హరో. వుత్తమ్మి చేతం -

“వుత్తమ్మి ఏకధమ్మే, యే ధమ్మా ఏకలక్ష్మణా కేచి;

వుత్తా భవన్తి సబ్బే, సో హరో లక్ష్మణో నామా”తి. (నేత్తి. ౪ నిద్దేసవార);

నిదానే ఇమిస్సా దేసనాయ రూపగరుకానం పుగ్గలానం రూపస్మిం అనాదీనవదస్సీతా వుత్తా, “కథం ను ఖో ఇమే
ఇమం దేసనం సుత్వా రూపే ఆదీనవదస్సనముఖేన సబ్బస్మిమ్మి ఖన్ధపశ్చాకే సబ్బసో ఛన్దరాగం పహాయ సకలవట్టదుక్ఖతో
ముచ్చేయ్యుం, పరే చ తత్థ పతిట్టాపేయ్యు”న్తి అయమేత్థ భగవతో అధిష్సాయో. పదనిబ్బచనం నిరుత్తం, తం
“ఏవ”న్తిఆదినిదానపదానం “నాహ”న్తిఆదిపాళిపదానశ్చ అట్టకథాయం తస్సా లీనత్థవణ్ణనాయ చ వుత్తనయానుసారేన
సుకరత్తా న విత్థారయిష్ఠు.

పదపదత్థదేసనాదేసనానిక్లేపసుత్తసన్ధివసేన పశ్చావిధా సన్ధి. తత్థ పదస్స పదన్తరేన సమ్పన్దో పదసన్ధి. పదత్థస్స
పదత్థన్తరేన సమ్పన్దో పదత్థసన్ధి, యో “కిరియాకారకసమ్పన్దో”తి వుచ్చతి. నానానుసన్ధికస్స సుత్తస్స తంతంఅనుసన్ధీహి
సమ్పన్దో, ఏకానుసన్ధికస్స చ పుబ్బాపరసమ్పన్దో దేసనాసన్ధి, యా అట్టకథాయం “పుద్గానుసన్ధి, అజ్ఞాసయానుసన్ధి,
యథానుసన్ధి”తి తిధా విభత్తా. అజ్ఞాసయో చేత్థ అత్తజ్ఞాసయో పరజ్ఞాసయోతి ద్విధా వేదితబ్బో. దేసనానిక్లేపసన్ధి చతున్నం
సుత్తనిక్లేపానం వసేన వేదితబ్బా. సుత్తసన్ధి ఇథ పరమనిక్లేపవసేనేవ వేదితబ్బా. “కస్మా పనేత్థ ఇదమేవ
చిత్తపరియాదానసుత్తం పరమం నిక్లేత్త”న్తి నాయమనుయోగో కత్థచి న పవత్తతి. అపిచ ఇమే సత్తా అనాదిమతి సంసారే
పరిబ్బమన్తా ఇత్థిపురిసా అజ్ఞామజ్ఞోసం పశ్చాకామగుణసజ్ఞాతరూపాభిరామా, తత్థ ఇత్థి పురిసస్స రూపే సత్తా గిద్ధా గధితా
లగ్గా లగ్గితా ఆసత్తా, సా చస్సా తత్థ ఆసత్తి దుబ్బివేచనీయా . తథా పురిసో ఇత్థియా రూపే, తత్థ చ దస్సనసంసగ్గో గరుతరో
ఇతరేసశ్చ మూలభూతో. తేనేవ హి భగవా “కథం ను ఖో మాతుగామే పటిపజ్జితబ్బ”న్తి (దీ. ని. ౨.౨౦౩) పుట్టో
“అదస్సనమేవా”తి అవోచ. తస్మా భగవా పశ్చాసు కామగుణేసు రూపే ఛన్దరాగహాపనత్థం ఇదమేవ సుత్తం పరమం దేసేసి.
నిబ్బానాధిగమాయ పటిపత్తియా ఆది రేసా పటిపత్తితి. యం పన ఏకిస్సా దేసనాయ దేసనన్తరేన సంసన్దనం, అయమ్మి
దేసనాసన్ధి. సా ఇథ ఏవం వేదితబ్బా. “నాహం, భిక్ఖవే...పే.... తిట్టతి”తి అయం దేసనా. “యే ఖో, భిక్ఖవే, చక్ఖవిజ్ఞోయ్యా
రూపా ఇట్టా కన్తా మనాపా పియరూపా కామూపసంహితా రజనీయా , తశ్చో భిక్ఖు అభినన్దతి అభివదతి అజ్ఞోసాయ తిట్టతి,
తస్స తం అభినన్దతో అభివదతో అజ్ఞోసాయ తిట్టతో ఉప్పజ్జన్తి అనేకే పాపకా అకుసలా ధమ్మా”తి (సం. ని. ౪.౧౧౮)
ఇమాయ దేసనాయ సంసన్దతి. తథా “రూపే మజ్ఞాతి, రూపేసు మజ్ఞాతి, రూపతో మజ్ఞాతి, రూపం ‘మే’తి మజ్ఞాతి. రూపం,
భిక్ఖవే, అనభిజానం అపరిజానం అవిరాజయం అప్పజహం అభబ్బో దుక్ఖక్ఖయాయా”తి (సం. ని. ౪.౧౧౨) ఏవమాదీహి
దేసనాహి సంసన్దతీతి అయం చతుబ్బూహో హరో. వియూహీయన్తి విభాగేన పిణ్డీయన్తి ఏతేన, ఏత్థ వాతి బ్యూహో,
నిబ్బచనాదీనం చతున్నం బ్యూహోతి చతుబ్బూహో, చతున్నం వా బ్యూహో ఏత్థాతి చతుబ్బూహో. నిబ్బచనాధిష్సాయాదీనం
చతున్నం విభాగలక్ష్మణో హి చతుబ్బూహో హరో. వుత్తజ్ఞోతం -

“నేరుత్తమధిష్సాయో, బ్యజ్జనమథ దేసనానిదానశ్చ;

పుట్టాపరానుసన్ధి, ఏసో హరో చతుర్బుహో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేశవార);

“నాహం, భిక్షవే, అజ్ఞాం...పే.... ఇత్థిరూప”ని ఏతేన అయోనిసోమనసికారో దీపితో. యం తత్త చిత్తం పరియాదియతి, తేన యోనిసోమనసికారో. తత్త అయోనిసోమనసికారోతో తత్తావిజ్ఞా పరివడ్డన్తి, తాసు తత్తాగహణేన నవ తత్తామూలకా ధమ్మా ఆవట్టన్తి, అవిజ్ఞాగహణేన అవిజ్ఞామూలకం సబ్బం భవచక్కుం ఆవట్టతి, యోనిసోమనసికారగహణేన చ యోనిసోమనసికారమూలకా ధమ్మా ఆవట్టన్తి, చతుర్బిధశ్చ సమ్మత్తిచక్కున్తి. అయం ఆవట్టో హరో. ఆవట్టయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా సభాగవిసభాగా చ ధమ్మా, తేసం వా ఆవట్టనన్తి ఆవట్టో. దేసనాయ గహితధమ్మానం సభాగాసభాగధమ్మవసేన ఆవట్టనలక్ఖణో హి ఆవట్టో హరో. వుత్తమ్మి చేతం -

“ఏకమ్మి పదట్టానే, పరియేసతి సేసకం పదట్టానం;

ఆవట్టతి పటిపక్ఖే, ఆవట్టో నామ సో హరో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేశవార);

రూపం చతుర్బిధం కమ్మసమ్మట్టానం, చిత్తసమ్మట్టానం, ఉత్తుసమ్మట్టానం, ఆహారసమ్మట్టానం, తథా ఇట్టం ఇట్టమజ్జత్తం అనిట్టం అనిట్టమజ్జత్తన్తి. ఇథ పన ఇట్టం అధిప్పేతం. చిత్తం కుసలచిత్తమేత్త వేదితబ్బం. తం కామావచరం, రూపావచరం, అరూపావచరం, లోకుత్తరన్తి చతుర్బిధం. వేదనాదిసమ్మయుత్తధమ్మభేదతో అనేకవిధన్తి అయం విభత్తిహరో. విభజీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా సాధారణాసాధారణానం సంకిలేసవోదానధమ్మానం భూమియోతి విభత్తి. విభజనం వా ఏతేసం భూమియోతి విభత్తి. సంకిలేసధమ్మే వోదానధమ్మే చ సాధారణాసాధారణతో పదట్టానతో భూమితో విభజనలక్ఖణో హి విభత్తిహరో. వుత్తమ్మి చేతం -

“ధమ్మశ్చ పదట్టానం, భూమిశ్చ విభజ్జతే అయం హరో;

సాధారణే అసాధారణే చ నేయ్యో విభత్తీ”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేశవార);

ఇత్థిరూపం పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్టతి అయోనిసో మనసికారోతో, యోనిసో మనసికారోతో న పరియాదియతి సుసంవుత్తిన్ద్రియత్తా సీలేసు సమాహితస్సాతి అయం పరివత్తో హరో. పటిపక్ఖవసేన పరివత్తీయన్తి ఇమినా, ఏత్త వా సుత్తే వుత్తధమ్మా, పరివత్తనం వా తేసన్తి పరివత్తో. నిద్దిట్టానం ధమ్మానం పటిపక్ఖతో పరివత్తనలక్ఖణో హి పరివత్తో హరో. వుత్తజ్ఞోతం -

“కుసలాకుసలే ధమ్మే, నిద్దిట్టే భావితే పహీనే చ;

పరివత్తతి పటిపక్ఖే, హరో పరివత్తనో నామా”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేశవార);

భిక్షవే, సమణా పబ్బజితాతి పరియాయవచనం. అజ్ఞాం పరం కిశ్చీతి పరియాయవచనం. రూపం వణ్ణం చక్ఖవిజ్ఞోయ్యన్తి పరియాయవచనం. సమనుపస్సామి ఓలోకేస్సామి జానామీతి పరియాయవచనం. ఏవం ఇత్థం ఇమం పకారన్తి పరియాయవచనం. పురిసస్స పుగ్గలస్సాతి పరియాయవచనం. చిత్తం విజ్ఞాణం మనోతి పరియాయవచనం. పరియాదాయ గహేత్వా ఖేపేత్వాతి పరియాయవచనం. తిట్టతి ధరతి రాతీతి పరియాయవచనం. యథా యేన పకారేన యేనాకారేనాతి పరియాయవచనం. ఇత్థి నారీ మాతుగామోతి పరియాయవచనన్తి అయం వేవచనో హరో. వివిధం వచనం

ఏకస్వేవత్తస్స వాచకమేత్థాతి వివచనం, వివచనమేవ వేవచనం. వివిధం వుచ్చతి ఏతేన అత్థోతి వా వివచనం, వివచనమేవ వేవచనం. ఏకస్మిం అత్థే అనేకపరియాయసద్దప్పయోజనలక్ఖణో హి వేవచనో హరో. వుత్తజ్ఞోతం -

“వేవచనాని బహూని తు, సుత్తే వుత్తాని ఏకధమ్మస్స;

యో జానాతి సుత్తవిదూ, వేవచనో నామ సో హరో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

రూపం కాళసామాదివసేన అనేకధా పజ్ఞాతం. పురిసో ఖత్తియాదివసేన అనేకధా పజ్ఞాతో. చిత్తం పరిత్తమహగ్గతాదివసేన అనేకధా పజ్ఞాతం. “పరియాదాయా”తి ఏత్థ పరియాదానం పరియాదాయకానం పాపధమ్మానం వసేన ఏతిక్కమపరియుట్టానాదినా చ అనేకధా పజ్ఞాతం. అయం పజ్ఞాత్తిహరో. పకారేహి, పభేదతో వా ఇహపీయన్తి ఇమినా, ఏత్థ వా అత్థాతి పజ్ఞాత్తి. ఏకేకస్స ధమ్మస్స అనేకాహి పజ్ఞాత్తిహి పజ్ఞాపేతబ్బాకారవిభావనలక్ఖణో హి పజ్ఞాత్తిహరో. వుత్తజ్ఞోతం -

“ఏకం భగవా ధమ్మం, పజ్ఞాత్తిహి వివిధాహి దేసేతి;

సో ఆకారో ఇయ్యో, పజ్ఞాత్తి నామ సో హరో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

విరోధిపచ్చయసమవాయే వినదిసుప్పత్తిరుప్పనవణ్ణవికారాపత్తియా తంసమజ్ఞినో హదయఙ్గతభావప్పకాసనం రూపట్టోతి అనిచ్చతాముఖేన ఓతరణం, అనిచ్చస్స పన దుక్ఖత్తా దుక్ఖతాముఖేన, దుక్ఖస్స చ అనత్తకత్తా సుజ్ఞాతాముఖేన ఓతరణం. చిత్తం మనోవిజ్ఞాణధాతు, తస్సా పరియాదాయకా తణ్ణా తదేకత్తా చ పాపధమ్మా ధమ్మధాతుతి ధాతుముఖేన ఓతరణం. ఏవం ఖన్ధాయతనాదిముఖేహిపి ఓతరణం వత్తబ్బన్తి అయం ఓతరణో హరో. ఓతారీయన్తి అనుప్పవేసీయన్తి ఏతేన, ఏత్థ వా సుత్తాగతా ధమ్మా పటిచ్చసముప్పాదాదీసూతి ఓతరణో. పటిచ్చసముప్పాదాదిముఖేన సుత్తత్థస్స ఓతరణలక్ఖణో హి ఓతరణో హరో. వుత్తజ్ఞోతం -

“యో చ పటిచ్చప్పాదో, ఇన్ద్రియఖన్ధా చ ధాతుఆయతనా;

ఏతేహి ఓతరతి యో, ఓతరణో నామ సో హరో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

నాహం, భిక్ఖవే...పి... సమనుపస్సామీతి ఆరమ్భో. ఏవం పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్ఠతీతి పదసుద్ధి, న పన ఆరమ్భసుద్ధి. యథయిదన్తిఆది పదసుద్ధి చేవ ఆరమ్భసుద్ధి చాతి అయం సోధనో హరో. సోధీయన్తి సమాధీయన్తి ఏతేన, ఏత్థ వా సుత్తే పదపదత్థపఞ్ఞారమ్భాతి సోధనో. సుత్తే పదపదత్థపఞ్ఞారమ్భానం సోధనలక్ఖణో హి సోధనో హరో. వుత్తజ్ఞోతం -

“విస్సజ్జితమ్హి పఞ్ఞో, గాఢాయం పుచ్చితాయమారబ్బ;

సుద్ధాసుద్ధపరిక్ఖా, హరో సో సోధనో నామా”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

అజ్ఞాన్తి సామజ్ఞతో అధిట్టానం కస్సచి వీసేసస్స అనామట్టత్తా. ఏకరూపమ్మీతి తం అవికప్పేత్త్వా వీసేసవచనం. యథయిదన్తి సామజ్ఞతో అధిట్టానం అనియమవచనభావతో. ఇత్థిరూపన్తి తం అవికప్పేత్త్వా వీసేసవచనన్తి అయం అధిట్టానో హరో. అధిట్ఠీయన్తి అనుప్పవత్తియన్తి ఏతేన, ఏత్థ వా సామజ్ఞావీసేసభూతా ధమ్మా వినా వికప్పేనాతి అధిట్టానో. సుత్తాగతానం ధమ్మానం అవికప్పనవసేనేవ సామజ్ఞావీసేసనిద్ధారణలక్ఖణో హి అధిట్టానో హరో. వుత్తమ్మి చేతం -

“ఏకత్తతాయ ధమ్మా, యేపి చ వేమత్తతాయ నిద్దిట్టా;

తేన వికప్పయితబ్బా, ఏసో హరో అధిట్టానో”తి. (నేత్తి. ౪ నిద్దేసవార);

రూపస్స కమ్మవిజ్ఞాదయో కమ్మచిత్తాదయో చ హేతు. సమనుపస్సనాయ ఆవజ్ఞనాదయో. కుసలస్స చిత్తస్స యోనిసో మనసికారాదయో. పరియాదాయాతి ఏత్థ పరియాదానస్స అయోనిసోమనసికారాదయోతి అయం పరిక్ఖారో హరో. పరికరోతి అభిసంఘరోతి ఫలన్తి పరిక్ఖారో, హేతు పచ్చయో చ. పరిక్ఖారం ఆచిక్ఖతీతి పరిక్ఖారో, హరో. పరిక్ఖారవిసయత్తా, పరిక్ఖారసహచరణతో వా పరిక్ఖారో. సుత్తే ఆగతధమ్మానం పరిక్ఖారసంఘాతహేతుపచ్చయే నిద్ధారేత్వా సంవణ్ణనాలక్ఖణో హి పరిక్ఖారో హరో. వుత్తణ్ణోతం -

“యే ధమ్మా యం ధమ్మం, జనయన్తిప్పచ్చయా పరమ్మరతో;

హేతుమవకడ్డయిత్వా, ఏసో హరో పరిక్ఖారో”తి. (నేత్తి. ౪ నిద్దేసవార);

పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్టతీతి ఏత్థ పరియాదాయికా విసేసతో తణ్ణావిజ్ఞా వేదితబ్బా తాసం వసేన పరియాదానసమ్మవతో. తాసు తణ్ణాయ రూపమధిట్టానం, అవిజ్ఞాయ అరూపం. విసేసతో తణ్ణాయ సమథో పటిపక్ఖో, అవిజ్ఞాయ విపస్సనా. సమధస్స చేతోవిముత్తి, ఫలవిపస్సనాయ పఞ్ణావిముత్తి. తథా హి తా రాగవిరాగా అవిజ్ఞావిరాగాతి విసేసేత్వా వుచ్చన్తీతి అయం సమారోపనో హరో. సమారోపీయన్తి ఏతేన, ఏత్థ వా పదట్టానాదిముఖేన ధమ్మాతి సమారోపనో. సుత్తే ఆగతధమ్మానం పదట్టానవేవచనభావనాపహానసమారోపనవిచారణలక్ఖణో హి సమారోపనో హరో. వుత్తణ్ణోతం -

“యే ధమ్మా యం మూలా, యే చేకత్తా పకాసితా మునినా;

తే సమారోపయితబ్బా, ఏస సమారోపనో హరో”తి. (నేత్తి. ౪ నిద్దేసవార);

ఏత్తావతా చ -

“దేసనా విచయో యుత్తి, పదట్టానో చ లక్ఖణో;

చతుబ్బాహో చ ఆవట్టో, విభత్తి పరివత్తనో.

వేవచనో చ పఞ్ణత్తి, ఓతరణో చ సోధనో;

అధిట్టానో పరిక్ఖారో, సమారోపనో సోళసో”తి. (నేత్తి. ౧ ఉద్దేసవార) -

ఏవం వుత్తా సోళస హారా దస్సిత్తాతి వేదితబ్బా. హరీయన్తి ఏతేహి, ఏత్థ వా సుత్తగేయ్యాదివిసయా అఞ్ఞాణసంసయవిపల్లాసాతి హారా. హరన్తి వా సయం తాని, హరణమత్తమేవ వాతి హారా ఫలూపచారేన. అథ వా హరీయన్తి వోహరీయన్తి ధమ్మసంవణ్ణకథమ్మప్పటిగ్గాహకేహి ధమ్మస్స దానగ్గహణవసేనాతి హారా. అథ వా హారా వియాతి హారా. యథా హి అనేకరతనావలిసమూహో హరసంఘాతో అత్తనో అవయవభూతరతనసమ్మస్సేహి సముపజనియమానహిలాదసుఖో హుత్వా తదుపభోగిజనసరీరసంతాపం నిదాఘపరిళాహూపజనితం వూపసమేతి, ఏవమేవ తేపి నానావిధపరమత్థరతనప్పబద్ధా సంవణ్ణనావిసేసా అత్తనో అవయవభూతపరమత్థరతనాధిగమేన సముప్పాదియమాననిబ్బుతిసుఖా ధమ్మప్పటిగ్గాహకజనహదయపరితాపం కామరాగాదికిలేసహేతుకం వూపసమేన్తీతి.

అథ వా హరయన్తి అజ్ఞాణాదినీహరం అపగమం కరోన్తి ఆచిక్షన్తి వా హరా. అథ వా సోతుజనచిత్తస్స హరణతో రమణతో చ హరా నిరుత్తినయేన యథా “భవేసు వస్తగమనో భగవా”తి (విసుద్ధి. ౧.౧౪౪; పారా. అట్ట. ౧.వేరజ్జకణ్డవణ్ణనా).

ఇతో పరం పన నన్దియావట్టాదిపశ్చాద్విధనయా వేదితబ్బా - తత్త తత్తావిజ్ఞా సముదయసచ్ఛం, తాసం అధిట్ఠానాదిభూతా రూపధమ్మా దుక్ఖసచ్ఛం, తేసం అప్పవత్తి నిరోధసచ్ఛం, నిరోధప్పజాననా పటిపదా మగ్గసచ్ఛం. తత్తాగహణేన చేత్త మాయాసారేయ్యమానాతిమానమదప్పమాదపాపిచ్చతాపాపమిత్తతాఅహరికలనేత్తప్పాదివసేన అకుసలపక్ఖో నేతబ్బో. అవిజ్ఞాగహణేన విపరీతమనసికారకోధూపనాహమక్ఖపళాసఇస్సామచ్ఛరియ- సారమ్మదోచవస్సతాభవదిట్టివిభవదిట్టిఆదివసేన అకుసలపక్ఖో నేతబ్బో. వుత్తవిపరియాయతో కుసలపక్ఖో నేతబ్బో. కథం? అమాయాఅసారేయ్యాదివసేన అవిపరీతమనసికారాదివసేన చ. తథా సమధపక్ఖియానం సద్ధిన్దియాదీనం , విపస్సనాపక్ఖియానం అనిచ్ఛసజ్ఞాదీనశ్చ వసేన వోదానపక్ఖో నేతబ్బోతి అయం నన్దియావట్టస్స నయస్స భూమి. యో హి తత్తావిజ్ఞాహి సంకిలేసపక్ఖస్స సుత్తత్తస్స సమధవిపస్సనాహి వోదానపక్ఖస్స చ చతుసచ్ఛయోజనముఖేన నయనలక్ఖణో సంవణ్ణనావిసేసో, అయం నన్దియావట్టనయో నామ. వుత్తజ్ఞోతం -

“తత్తాశ్చ అవిజ్ఞమ్మి చ, సమధేన విపస్సనాయ యో నేతి;

సచ్ఛేహి యోజయిత్వా, అయం నయో నన్దియావట్టో”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

నన్దియావట్టస్స వియ ఆవట్టో ఏతస్సాతి నన్దియావట్టో. యథా హి నన్దియావట్టో అన్తో రితేన పధానావయవేన బహిద్ధా ఆవట్టతి, ఏవమయమ్మి నయోతి అట్టో. అథ వా నన్దియా తత్తాయ పమోదస్స వా ఆవట్టో ఏత్తాతి నన్దియావట్టో.

హేట్టా వుత్తనయేన గహితేసు తత్తావిజ్ఞాతప్పక్ఖియధమ్మేసు తత్తా లోభో, అవిజ్ఞా మోహో, అవిజ్ఞాయ సమ్మయ్యుత్తో లోహితే సతి పుట్టో వియ తత్తాయ సతి సిజ్ఞమానో ఆఘాతో దోసో ఇతి తీహి అకుసలమూలేహి గహితేహి, తప్పటిపక్ఖతో కుసలచిత్తగహణేన చ తీణి కుసలమూలాని గహితాని ఏవ హోన్తి. ఇథాపి లోభో సబ్బాని వా సాసవకుసలమూలాని సముదయసచ్ఛం, తన్నిబ్బత్తా తేసం అధిట్ఠానగోచరభూతా ఉపాదానక్ఖన్దా దుక్ఖసచ్ఛన్తిఆదినా సచ్ఛయోజనా వేదితబ్బా. ఫలం పనేత్త విమోక్షత్తయవసేన నిర్ధారేత్తబ్బం, తీహి అకుసలమూలేహి తివిధదుచ్ఛరితసంకిలేసమలవిసమఅకుసలసజ్ఞావితక్కాదివసేన అకుసలపక్ఖో నేతబ్బో, తథా తీహి కుసలమూలేహి తివిధసుచరితసమకుసలసజ్ఞావితక్కసద్ధమ్మసమాధివిమోక్షముఖాదివసేన వోదానపక్ఖో నేతబ్బోతి అయం తిపుక్ఖలస్స నయస్స భూమి. యో హి అకుసలమూలేహి సంకిలేసపక్ఖస్స కుసలమూలేహి వోదానపక్ఖస్స సుత్తత్తస్స చ చతుసచ్ఛయోజనముఖేన నయనలక్ఖణో సంవణ్ణనావిసేసో, అయం తిపుక్ఖలనయో నామ. తీహి అవయవేహి లోభాదీహి సంకిలేసపక్ఖే, అలోభాదీహి చ వోదానపక్ఖే పుక్ఖలో సోభనోతి తిపుక్ఖలో. వుత్తజ్ఞోతం -

“యో అకుసలే సమూలేహి,

నేతి కుసలే చ కుసలమూలేహి;

భూతం తథం అవితథం,

తిపుక్ఖలం తం నయం ఆహూ”తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేసవార);

వుత్తనయేన గహితేసు తణ్ణావిజ్ఞాతప్పక్ఖియధమ్మేసు విసేసతో తణ్ణాదిట్ఠీనం వసేన అసుభే “సుభ”న్తి, దుక్ఖే “సుఖ”న్తి చ విపల్లాసా, అవిజ్ఞాదిట్ఠీనం వసేన అనిచ్ఛే “నిచ్ఛ”న్తి, అనత్తని “అత్తా”తి విపల్లాసా వేదితబ్బా. తేసం పటిపక్ఖతో కుసలచిత్తగ్గహణేన సిద్ధేహి సతివీరియసమాధిపజ్ఞోన్దియేహి చత్తారి సతిపట్టానాని సిద్ధానియేవ హోన్తి.

తత్త చతుహి ఇన్దియేహి చత్తారో పుగ్గలా నిద్దిసిత్తబ్బా. కథం? దువిధో హి తణ్ణాచరితో ముదిన్దియో తిక్ఖిన్దియోతి, తథా దిట్ఠీచరితో. తేసు పరమో అసుభే “సుభ”న్తి విపరియేసగ్గాహీ సతిబలేన యథాభూతం కాయసభావం సల్లక్ఖేన్తో భావనాబలేన తం విపల్లాసం సముగ్ఘాతేత్వా సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతి. దుతియో అసుభే “సుఖ”న్తి విపరియేసగ్గాహీ “ఉప్పన్నం కామవితక్కం నాధివాసేతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౬; అ. ని. ౪.౧౪; ౬.౨౮) వుత్తేన వీరియసంవరభూతేన వీరియబలేన పటిపక్ఖం వినోదేన్తో భావనాబలేన తం విపల్లాసం విధమేత్వా సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతి. తతియో అనిచ్ఛే “నిచ్ఛ”న్తి విపల్లాసగ్గాహీ సమధబలేన సమాహితచిత్తో సజ్ఞారానం ఖణికభావం సల్లక్ఖేన్తో భావనాబలేన తం విపల్లాసం సముగ్ఘాతేత్వా సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతి. చతుత్తో సంతతిసమూహకిచ్చార్మమణఘనవజ్ఞేతతాయ ఫస్సాద్దిధమ్మపుజ్జమత్తే అనత్తని “అత్తా”తి మిచ్చాభినివేసీ చతుకోటికసుజ్ఞతామనసికారేన తం మిచ్చాభినివేసం విద్ధంసేన్తో సామజ్ఞఫలం సచ్చికరోతి. సుభసజ్ఞాదీహి చతుహిపి వా విపల్లాసేహి సముదయసచ్చం, తేసమధిట్ఠానారమ్మణభూతా పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా దుక్ఖసచ్చన్తిఆదినా సచ్చయోజనా వేదితబ్బా. ఫలం పనేత్త చత్తారి సామజ్ఞఫలాని, చతుహి చేత్త విపల్లాసేహి చతురాసవోఘయోగగన్ధఅగతితణ్ణపాదానసల్లవిజ్ఞాణట్ఠితీఅపరిజ్ఞాదివసేన అకుసలపక్ఖో నేతబ్బో, తథా చతుహి సతిపట్టానేహి చతుబ్బిధజ్ఞానవిహారాధిట్ఠానసుఖభాగియధమ్మఅప్పమజ్ఞాసమ్మప్పధానఇద్దిపాదాదివసేన వోదానపక్ఖో నేతబ్బోతి అయం సీహావిక్కిళితస్స నయస్స భూమి. యో హి సుభసజ్ఞాదీహి విపల్లాసేహి సకలస్స సంకిలేసపక్ఖస్స సద్దిన్దియాదీహి చ వోదానపక్ఖస్స చతుసచ్చయోజనావసేన నయనలక్ఖణో సంవణ్ణనావిసేసో, అయం సీహావిక్కిళితో నామ. వుత్తజ్ఞోతం -

“యో నేతి విపల్లాసేహి,
కిలేసే ఇన్దియేహి సద్ధమ్మే;
ఏతం నయం నయవిదూ,
సీహావిక్కిళితం ఆహూ”తి. (నేత్తి. ౪ నిద్దేసవార);

అసన్తాసనజవపరక్కమాదివిసేసయోగేన సీహో భగవా, తస్స విక్కిళితం దేసనా వచీకమ్మభూతో విహారోతి కత్వా విపల్లాసతప్పటిపక్ఖపరిదీపనతో సీహస్స విక్కిళితం ఏత్థాతి సీహావిక్కిళితో, నయో. బలవిసేసయోగదీపనతో వా సీహావిక్కిళితసదిసత్తా నయో సీహావిక్కిళితో. బలవిసేసో చేత్త సద్ధాదిబలం, దసబలాని ఏవ వా.

ఇమేసం పన తిణ్ణం అత్తనయానం సిద్ధియా వోహారనయద్వయం సిద్ధమేవ హోతి. తథా హి అత్తనయత్తయదిసాభావేన కుసలాదిధమ్మానం ఆలోచనం దిసాలోచనం. వుత్తజ్ఞోతం -

“వేయ్యాకరణేసు హి యే,
కుసలాకుసలా తహిం తహిం వుత్తా;
మనసా ఓలోకయతే,

తం ఖు దిసాలోచనం ఆహూ"తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేశవార);

తథా ఆలోచితానం తేసం ధమ్మానం అత్థనయత్తయయోజనే సమానయనతో అజ్ఞసో వియ అజ్ఞసో. వుత్తజ్ఞోతం -

“ఓలోకేత్వా దిసలోచనేన, ఉక్తిపీయ యం సమానేతి;

సబ్బే కుసలాకుసలే, అయం నయో అజ్ఞసో నామా"తి. (నేత్తి. ౪ నిర్దేశవార);

తస్మా మనసావ అత్థనయానం దిసాభూతధమ్మానం లోచనం దిసాలోచనం, తేసం సమానయనం అజ్ఞసోతి పఞ్చపి నయాని యుత్తాని హోన్తి.

ఏత్తావతా చ -

“పఠమో నన్దియావట్టో, దుతియో చ తిప్పుక్ఖలో;

సీహవిక్కిళితో నామ, తతియో నయలజ్ఞకో.

దిసాలోచనమాహంసు, చతుత్థం నయముత్తమం;

పఞ్చమో అజ్ఞసో నామ, సబ్బే పఞ్చ నయా గతా"తి. (నేత్తి. ౧ ఉద్దేశవార) -

ఏవం వుత్తపఞ్చనయాపి ఏత్థ దస్సితాతి వేదితబ్బా. నయతి సంకిలేసం వోదానఞ్చ విభాగతో ఇహపేతీతి నయో, లజ్ఞోతి పకాసేతి సుత్తత్థన్తి లజ్ఞకో, నయో చ సో లజ్ఞకో చాతి నయలజ్ఞకో. ఇదఞ్చ సుత్తం సోళసవిధే సుత్తంతపట్టానే సంకిలేసభాగియం బృతిరేకముఖేన నిబ్బేధాసేక్షభాగియన్తి దట్టబ్బం. అట్టవీసతివిధే పన సుత్తంతపట్టానే లోకియలోకుత్తరం సత్తధమ్మాధిట్టానం ఇహణ్ణోయ్యం దస్సనభావనం సకవచనం విస్సజ్జనీయం కుసలాకుసలం అనుజ్ఞాతం పటిక్కిత్తఞ్చాతి వేదితబ్బం.

తత్థ సోళసవిధసుత్తంతం పట్టానం నామ “సంకిలేసభాగియం సుత్తం, వాసనాభాగియం సుత్తం, నిబ్బేధభాగియం సుత్తం, అసేక్షభాగియం సుత్తం, సంకిలేసభాగియఞ్చ వాసనాభాగియఞ్చ సుత్తం, సంకిలేసభాగియఞ్చ నిబ్బేధభాగియఞ్చ సుత్తం, సంకిలేసభాగియఞ్చ అసేక్షభాగియఞ్చ సుత్తం, వాసనాభాగియఞ్చ నిబ్బేధభాగియఞ్చ సుత్తం, వాసనాభాగియఞ్చ అసేక్షభాగియఞ్చ సుత్తం, నిబ్బేధభాగియఞ్చ అసేక్షభాగియఞ్చ సుత్తం, సంకిలేసభాగియఞ్చ వాసనాభాగియఞ్చ నిబ్బేధభాగియఞ్చ సుత్తం, సంకిలేసభాగియఞ్చ అసేక్షభాగియఞ్చ సుత్తం, వాసనాభాగియఞ్చ నిబ్బేధభాగియఞ్చ అసేక్షభాగియఞ్చ సుత్తం, సంకిలేసభాగియఞ్చ వాసనాభాగియఞ్చ నిబ్బేధభాగియఞ్చ అసేక్షభాగియఞ్చ సుత్తం, నేవ సంకిలేసభాగియం న వాసనాభాగియం న నిబ్బేధభాగియం న అసేక్షభాగియం సుత్త"న్తి (నేత్తి. ౮౯) ఏవం వుత్తసోళససాసనపట్టానాని.

తత్థ సంకిలిస్సన్తి ఏతేనాతి సంకిలేసో, సంకిలేసభాగే సంకిలేసకోట్టాసే పవత్తం సంకిలేసభాగియం. వాసనా పుజ్జభావనా, వాసనాభాగే పవత్తం వాసనాభాగియం, వాసనం భజాపేతీతి వా వాసనాభాగియం. నిబ్బిజ్జనం లోభక్షన్దాదీనం పదాలనం నిబ్బేధో, నిబ్బేధభాగే పవత్తం, నిబ్బేధం భజాపేతీతి వా నిబ్బేధభాగియం. పరినిట్టితసిక్ఖా ధమ్మా అసేక్ఖా,

అసేక్ష్టభాగే పవత్రం, అసేక్ష్టే భజాపీఠీతి వా అసేక్ష్టభాగియం. తేసు యత్త తత్త్వాదిసంకిలేనో విభత్తో, ఇదం సంకిలేసభాగియం. యత్త దానాదిపుష్కాకిరియవత్తు విభత్తం, ఇదం వాసనాభాగియం. యత్త సేక్ష్టా సీలక్ష్టన్దాదయో విభత్తా, ఇదం నిబ్బేధభాగియం. యత్త పన అసేక్ష్టా సీలక్ష్టన్దాదయో విభత్తా, ఇదం అసేక్ష్టభాగియం. ఇతరాని తేసం వోమిస్సకనయవసేన వుత్తాని. సబ్బాసవసంవరపరియాయాదీనం వసేన సబ్బభాగియం వేదితబ్బం. తత్త హి సంకిలేసధమ్మా లోకియసుచరితధమ్మా సేక్ష్టా ధమ్మా అసేక్ష్టా ధమ్మా చ విభత్తా. సబ్బభాగియం పన “పస్సం న పస్సంతీ”తిఆదికం ఉదకాదిఅనువాదవచనం వేదితబ్బం.

అట్టవీసతివిధం సుత్తంతపట్టానం పన “లోకియం, లోకుత్తరం, లోకియఞ్చ లోకుత్తరఞ్చ, సత్తాధిట్టానం, ధమ్మాధిట్టానం, సత్తాధిట్టానఞ్చ ధమ్మాధిట్టానఞ్చ, ఇణం, ఇణ్యం, ఇణఞ్చ ఇణ్యఞ్చ, దస్సనం, భావనా, దస్సనఞ్చ భావనా చ, సకవచనం, పరవచనం, సకవచనఞ్చ పరవచనఞ్చ, విస్సజ్జనీయం, అవిస్సజ్జనీయం, విస్సజ్జనీయఞ్చ అవిస్సజ్జనీయఞ్చ, కమ్మం, విపాకో, కమ్మఞ్చ విపాకో చ కుసలం, అకుసలం, కుసలఞ్చ అకుసలఞ్చ అనుజ్ఞాతం, పటిక్ఖితం, అనుజ్ఞాతఞ్చ పటిక్ఖితఞ్చ, ధవో”తి (నేత్తి. ౧౧౨) ఏవమాగతాని అట్టవీసతి సాసనపట్టానాని. తత్త లోకియన్తి లోకే నియుత్తో, లోకే వా విదితో లోకియో. ఇథ పన లోకియో అత్తో యస్మిం సుత్తే వుత్తో, తం సుత్తం లోకియం. తథా లోకుత్తరం. యస్మిం పన సుత్తే పదేసేన లోకియం, పదేసేన లోకుత్తరం వుత్తం, తం లోకియఞ్చ లోకుత్తరఞ్చ. సత్తఅధిప్పాయసత్తపజ్జత్తిముఖేన దేసితం సత్తాధిట్టానం. ధమ్మవసేన దేసితం ధమ్మాధిట్టానం. ఉభయవసేన దేసితం సత్తాధిట్టానఞ్చ ధమ్మాధిట్టానఞ్చ. ఇమినా నయేన సబ్బపదేసు అత్తో వేదితబ్బో. బుద్ధాదీనం పన గుణాభిత్తవనవసేన పవత్రం సుత్తం ధవో నామ -

“మగ్గానట్టజ్ఞోకో సేట్టో, సచ్చానం చతురో పదా;

విరాగో సేట్టో ధమ్మానం, ద్విపదానఞ్చ చక్కుమా”తి. (ధ. ప. ౨౭౩; నేత్తి. ౧౭౦; పేటకో. ౩౦) ఆదికం వియ -

నేత్తినయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సద్దగరుకాదీనన్తి ఆదిసద్దేన గన్ధరసఫోటబ్బగరుకే సజ్గణ్ణాతి. అసయవసేనాతి అజ్ఞాసయవసేన. ఉత్తుసముట్టానోపి ఇత్థిసన్తానగతో సద్దో లబ్బతి, సో ఇథ నాధిప్పేతోతి “చిత్తసముట్టానో”తి వుత్తం. కథితసద్దో ఆలాపాదిసద్దో. గీతసద్దో సరేన గాయనసద్దో. ఇత్థియా హసనసద్దోపేత్త సజ్గహేతబ్బో తస్సపి పురిసేన అస్సాదేతబ్బతో. తేనాహ - “అపిచ ఖో మాతుగామస్స సద్దం సుణాతి తిరోకుట్టా వా తిరోపాకారా వా హసన్తియా వా భణన్తియా వా గాయన్తియా వా, సో తదస్సాదేతీ”తిఆది. నివత్థనివాసనస్సాతి ఖలిత్తద్ధస్స నివాసనస్స. అలజ్కారస్సాతి నూపురాదికస్స అలజ్కారస్స. ఇత్థిసద్దోత్వేవ వేదితబ్బోతి ఇత్థిపటిబద్ధభావతో వుత్తం. తేనాహ - “సబ్బోపీ”తిఆది. అవిదురట్టానేతి తస్స హత్తికులస్స వసనట్టానతో అవిదురట్టానే. కాయూపపన్నోతి సమ్మన్నకాయో ధిరకథినమహాకాయో. మహాహత్థీతి మహానుభావో హత్థీ. జేట్టకం కత్వాతి యూధపతిం కత్వా.

కథినతిక్ష్ఠభావేన సిగ్గసదిసత్తా అళసజ్ఞాతాని సిగ్గాని ఏతస్స అత్థీతి సిగ్గీ, సువణ్ణవణ్ణతాయ మహాబలతాయ చ సీహాహత్తిఆదిమిగసదిసత్తా మిగో వియాతి మిగో. తత్త తత్త కిచ్చం నేతుభావేన చక్కుయేవ నేత్తం, తం ఉగ్గతట్టేన ఆయతం ఏతస్సాతి ఆయతచక్కునేత్తో. అట్టి ఏవ తచో ఏతస్సాతి అట్టిత్తచో. తేనాభిభూతోతి తేన మిగేన అభిభూతో అజ్ఞోత్థటో నిచ్చలగ్గహితో హుత్వా. కరుణం రుదామీతి కారుణ్ణపత్తో హుత్వా రోదామి విరవామి. పచ్చత్తికభయతో ముత్తి నామ యథా

తథా సహాయవతో హోతి, న ఏకాకినోతి ఆహ - “మా హేవ మం పాణసమం జహేయ్య”తి. తత్త మా హేవ మన్తి మం ఏవరూపం బృసనం పత్తం అత్తనో పాణసమం పియసామికం త్వం మాహేవ జహి.

కుశ్చో గిరికూటే రమతి అభిరమతి, తత్త వా విచరతి, కోజ్జనాదం నదన్తో వా విచరతి, కు వా పథవీ, తదభిఘాతేన జీరతీతి కుజ్జరో. సట్టిహాయనన్తి జాతియా సట్టివస్సకాలస్మిం కుజ్జరా థామేన పరిహాయన్తి, తం సన్ధాయ ఏవమాహ. పథబ్యా చాతురన్తాయాతి చతుసు దిసాసు సముద్ధం పత్వా రితాయ చాతురన్తాయ పథవియా. సుప్పీయోతి సుట్టు పియో. తేసం త్వం వారిజో సేట్టోతి యే సముద్ధే వా గజ్ఞాయ వా యమునాయ వా నమ్మదానదియా వా కుళీరా, తేసం సబ్బేసం వణ్ణసమ్మత్తియా మహన్తతేన చ వారిష్ఠి జాతత్తా వారిజో త్వమేవ సేట్టో పసత్థతరో. ముఞ్చ రోదన్తియా పతిన్తి సబ్బేసం సేట్టత్తా తమేవ యాచామి, రోదమానాయ మయ్యం సామికం ముఞ్చ. అథాతి గహణస్స సిథిలకరణసమనన్తరమేవ. ఏతస్సాతి పటిసత్తుమద్దనస్స.

పబ్బతగహనం నిస్సాయాతి తిస్సో పబ్బతరాజియో అతిక్కమిత్వా చతుత్థాయ పబ్బతరాజియం పబ్బతగహనం ఉపనిస్సాయ. ఏవం వదతీతి “ఉడేతయం చక్కుమా”తిఆదినా (జా. ౧.౨.౧౭) ఇమం బుద్ధమన్తం మన్తేన్తో వదతి.

తత్త ఉడేతీతి పాచీనలోకధాతుతో ఉగ్గచ్చతి. చక్కుమాతి సకలచక్రవాళవాసీనం అన్తకారం విధమిత్వా చక్కుప్పటిలాభకరణేన యన్తేన తేసం దిన్నం చక్కు, తేన చక్కునా చక్కుమా. ఏకరాజాతి సకలచక్రవాళే ఆలోకకరానం అన్తరే సేట్టట్టేన రజ్జానట్టేన చ ఏకరాజా. హరిస్సవణ్ణోతి హరిసమానవణ్ణో, సువణ్ణవణ్ణోతి అట్టో. పథవిం పభాసేతీతి పథవిప్పభాసో. తం తం నమస్సామీతి తస్మా తం ఏవరూపం భవన్తం నమస్సామి వన్దామి. తయాజ్ఞ గుత్తా విహరేమ్మ దివసన్తి తయా అజ్ఞ రక్షితా హుత్వా ఇమం దివసం చతుశ్చరియాపథవిహరేన సుఖం విహరేయ్యామ.

ఏవం బోధిసత్తో ఇమాయ గాథాయ సూరియం నమస్సిత్వా దుతియగాథాయ అతీతే పరినిబ్బుతే బుద్ధే చేవ బుద్ధగుణే చ నమస్సతి “యే బ్రాహ్మణా”తిఆదినా. తత్త యే బ్రాహ్మణాతి యే బాహితపాపా పరిసుద్ధా బ్రాహ్మణా. వేదగూతి వేదానం పారం గతా, వేదేహి పారం గతాతి వా వేదగూ. ఇథ పన సబ్బే సజ్జతథమ్మే విదితే పాకటే కత్వా కతాతి వేదగూ. తేనేవాహ - “సబ్బధమ్మే”తి. సబ్బే ఖన్ధాయతనధాతుధమ్మే సలక్ఖణసామజ్ఞలక్ఖణవసేన అత్తనో ఇాణస్స విదితే పాకటే కత్వా తిణ్ణం మారానం మత్తకం మద్దిత్వా సమ్మాసమ్మోధిం పత్తా, సంసారం వా అతిక్కున్తాతి అట్టో. తే మే నమోతి తే మమ ఇమం నమక్కారం పటిచ్చన్తు. తే చ మం పాలయన్తూతి ఏవం మయా నమస్సితా చ తే భగవన్తో మం పాలయన్తు రక్ఖన్తు. నమత్తు బుద్ధానం...పే... విముత్తియాతి అయం మమ నమక్కారో అతీతానం పరినిబ్బుతానం బుద్ధానం అత్తు, తేసంయేవ చతుసు ఫలేసు ఇాణసజ్ఞతాయ బోధియా అత్తు, తథా తేసజ్ఞోవ అరహత్తఫలవిముత్తియా విముత్తానం అత్తు, యా చ నేసం తదగ్గవిక్ఖమ్భనసముచ్చేదప్పటిప్పస్సద్ధినిస్సరణసజ్ఞతా పశ్చావిధా విముత్తి, తాయ విముత్తియాపి అయం మయ్యం నమక్కారో అత్తూతి అట్టో. ఇమం సో పరిత్తం కత్వా, మోరో చరతి ఏసనాతి ఇదం పన పదద్వయం సత్థా అభిసమ్మద్ధో హుత్వా ఆహ. తస్సత్తో - భిక్ఖవే, సో మోరో ఇమం పరిత్తం ఇమం రక్ఖం కత్వా అత్తనో గోచరభూమియం పుప్పఫలాదీనం అత్తాయ నానప్పకారాయ ఏసనాయ చరతీతి.

ఏవం దివసం చరిత్వా సాయం పబ్బతమత్తకే నిసీదిత్వా అత్తం గచ్చన్తం సూరియం ఓలోకేన్తో బుద్ధగుణే ఆవజ్ఞేత్వా నివాసట్టానే రక్ఖావరణత్తాయ పున బ్రహ్మమన్తం వదన్తో “అపేతయ”న్తిఆదిమాహ. తేనేవాహ - “దివసం గోచరం

గహేత్వా”తిఆది. తత్త అపీతీతి అపయాలి అత్తం గచ్చతి. ఇమం సో పరిత్రం కత్వా మోరో వాసమకప్పయాలి ఇదమ్ని అభిసమ్బుద్ధో హుత్వా ఆహ. తస్యతో - భిక్షవే, సో మోరో ఇమం పరిత్రం ఇమం రక్షం కత్వా అత్తనో నివాసట్టానే వాసం సంకప్పయిత్థాలి. పరిత్తకమ్మతో పురేతరమేవాలి పరిత్తకమ్మకరణతో పురేతరమేవ. మోరకుక్కుటికాయాలి కుక్కుటికాసదిసాయ మోరచ్ఛాపికాయ.

౩. తతియే రూపాయతనస్స వియ గన్ఠాయతనస్సపి సముట్టాపకపచ్చయవసేన విసేసో నత్తీతి ఆహ - “చతుసముట్టానిక”న్తి. ఇత్తియా సరీరగన్ఠస్స కాయారుళ్లఅనులేపనాదిగన్ఠస్స చ తప్పటిబద్ధభావతో అవిసేసేన గహణప్పసజ్ఞే ఇధాధిప్పేతగన్ఠం నిద్ధారేన్తో “స్వాయ”న్తిఆదిమాహ. తత్త ఇత్తియాలి పాకతికాయ ఇత్తియా. దుగ్గణ్ఠోతి పాకతికాయ ఇత్తియా సరీరగన్ఠభావతో దుగ్గణ్ఠో హోతి. ఇధాధిప్పేతోతి ఇట్టభావతో అస్సాదేతబ్బత్తా వుత్తం. కథం పన ఇత్తియా సరీరగన్ఠస్స దుగ్గణ్ఠభావోతి ఆహ - “ఏకచ్ఛా హి”తిఆది. తత్త అస్సస్స వియ గన్ఠో అస్సా అత్తీతి అస్సగన్ఠినీ. మేణ్ణకస్స వియ గన్ఠో అస్సా అత్తీతి మేణ్ణకగన్ఠినీ. సేదస్స వియ గన్ఠో అస్సా అత్తీతి సేదగన్ఠినీ. సోణితస్స వియ గన్ఠో అస్సా అత్తీతి సోణితగన్ఠినీ. రజ్జతేవాలి అనాదిమతి సంసారే అవిజ్ఞాదికిలేసవాసనాయ పరికడ్డితహదయత్తా ఫోటబ్బస్సాదగధితచిత్తతాయ చ అన్ఠబాలో ఏవరూపాయపి దుగ్గణ్ఠసరీరాయ ఇత్తియా రజ్జతియేవ. పాకతికాయ ఇత్తియా సరీరగన్ఠస్స దుగ్గణ్ఠభావం దస్సేత్వా ఇదాని విసేట్టాయ ఏకచ్ఛాయ ఇత్తియా తదభావం దస్సేతుం - “చక్కువత్తిసో పనా”తిఆదిమాహ. యది ఏవం ఈదిసాయ ఇత్తియా సరీరగన్ఠోపి ఇథ కస్మా నాధిప్పేతోతి ఆహ - “అయం న సబ్బాసం హోతీ”తిఆది. తిరచ్ఛానగతాయ ఇత్తియా ఏకచ్ఛాయ చ మనుస్సిత్తియా సరీరగన్ఠస్స అతివియ అస్సాదేతబ్బభావదస్సనతో పున తమ్ని అవిసేసేన అనుజానన్తో “ఇత్తికాయే గన్ఠో వా హోతూ”తిఆదిమాహ. ఇత్తిగన్ఠోత్వేవ వేదితబ్బోతి తప్పటిబద్ధభావతో వుత్తం.

౪. చతుత్థాదీసు కిం తేనాలి జిహ్వావిఞ్ఞోయ్యరసే ఇధాధిప్పేతే కిం తేన అవయవరసాదినా వుత్తేన పయోజనం. ఓట్టమంసం సమ్మక్ఖేతీతి ఓట్టమంససమ్మక్ఖనో, ఖేళాదీని. ఆదిసద్దేన ఓట్టమంసమక్ఖనో తమ్ములముఖవాసాదిరసో గయ్యతి. సబ్బో సో ఇత్తిరసోతి ఇత్తియావస్స గహేతబ్బత్తా.

౫. ఇత్తిఫోటబ్బోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. యది పనేత్త ఇత్తిగతాని రూపారమ్మణాదీని అవిసేసతో పురిసస్స చిత్తం పరియాదాయ తిట్టన్తి, అథ కస్మా భగవతా తాని విసుం విసుం గహేత్వా దేసేతానీతి ఆహ - “ఇతి సత్థా”తిఆది. యథా హీతిఆదినా తమేవత్తం సమత్తేతి. గమేతీతి విక్లేపం గమేతి, అయమేవ వా పాఠో. గమేతీతి చ సజ్ఞమేతి. న తథా సేసా సద్దాదయో, న తథా రూపాదీని ఆరమ్మణానీతి ఏతేన సత్తేసు రూపాదిగరుకతా అసంకిణ్ఠా వియ దస్సేత్తా, న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం అనేకవిధత్తా సత్తానం అజ్ఞాసయస్సాతి దస్సేతుం - “ఏకచ్చస్స చా”తిఆది వుత్తం. పఞ్చగరుకవసేనాలి పఞ్చారమ్మణగరుకవసేన. ఏకచ్చస్స హి పురిసస్స యథావుత్తేసు పఞ్చసుపి ఆరమ్మణేసు గరుకతా హోతి, ఏకచ్చస్స తత్త కతిపయేసు, ఏకస్మిం ఏవ వా, తే సబ్బేపి పఞ్చగరుకత్వేవ వేదితబ్బా యథా “సత్తిసయో అట్టవిమోక్షా”తి. న పఞ్చగరుకజాతకవసేన ఏకేకారమ్మణే గరుకస్సేవ నాధిప్పేతత్తా. ఏకేకారమ్మణగరుకానఞ్ఞో పఞ్చన్నం పుగ్గలానం తత్త ఆగతత్తా తం జాతకం “పఞ్చగరుకజాతక”న్తి వుత్తం. యది ఏవం తేన ఇథ పయోజనం నత్తీతి ఆహ - “సక్ఖిభావత్థాయా”తి. ఆహరిత్వా కథేతబ్బన్తి రూపాదిగరుకతాయ ఏతే అనయబ్యసనం పత్తాతి దస్సేతుం కథేతబ్బం.

౬-౮. తేనని సుతానం. ఉప్పణ్ణేత్వా గణ్ణీతుం న ఇచ్ఛీతి తస్య ధోకం విరూపధాతుకత్తా న ఇచ్ఛి. అనతిక్కుమన్తోతి సంసన్దేన్తో. ద్వే హత్థం పత్తానీతి ద్వే ఉప్పలాని హత్థం గతాని. పహట్టాకారం దస్సేత్వాతి అపరాహి ఇట్టిహి ఏకేకం లద్ధం, మయా ద్వే లద్ధానీతి సన్తుట్టాకారం దస్సేత్వా. పరోదీతి తస్మా పుబ్బసామికస్స ముఖగన్ధం సరిత్వా. తస్స హి ముఖతో ఉప్పలగన్ధో వాయతి. హరేత్వాతి తస్మా రానా అపనేత్వా, “హరాపేత్వా”తి వా పారో, అయమేవత్తో.

సాధు సాధూతి భాసతోతి ధమ్మకథాయ అనుమోదనవసేన “సాధు సాధూ”తి భాసతో. ఉప్పలంవ యథోదకేతి యథా ఉప్పలం ఉప్పలగన్ధో ముఖతో నిబ్బత్తోతి. వట్టమేవ కథితన్తి యథారుతవసేన వుత్తం. యదిపి ఏవం వుత్తం, తథాపి యథారుతమత్థే అవత్వా వివట్టం నీహరిత్వా కథేతట్టం విముత్తిరసత్తా భగవతో దేసనాయ.

రూపాదివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి మనోరథపూరణియా అజ్ఞత్తరనికాయ-అట్టకథాయ

పరమవగ్గవణ్ణనాయ అనుత్తానత్తదీపనా నిట్టితా.

౨. నీవరణప్పహానవగ్గవణ్ణనా

౧౧. దుతియస్సాతి దుతియవగ్గస్స. ఏకధమ్మమ్మీతి ఏత్థ “ఏకసభావమ్మీ”తి ఇమినా సభావత్థోయం ధమ్మసద్దో “కుసలా ధమ్మా”తిఆదీసు వియాతి దస్సితం హోతి. యదగ్గేన చ సభావత్థో, తదగ్గేన నిస్సత్తత్థో సిద్ధో ఏవాతి “నిస్సత్తత్థేన ధమ్మా వేదితబ్బో”తి వుత్తం. సుభనిమిత్తన్తి ధమ్మపరియాయేన వుత్తం. తత్థో అత్థతో కామచ్చన్తో వా సియా. సో హి అత్తనో గహణాకారేన సుభన్తి, తేనాకారేన పవత్తనకస్స అజ్ఞాస్స కామచ్చన్దస్స నిమిత్తత్తా “సుభనిమిత్త”న్తి చ వుచ్చతి. తస్స ఆరమ్మణం వా సుభనిమిత్తం. ఇట్థజ్ఞో ఇట్థాకారేన వా గయ్ఘమానం రూపాదిఆరమ్మణం “సుభనిమిత్త”న్తి వుచ్చతి. ఆరమ్మణమేవ చేత్థ నిమిత్తం. తథా హి వక్ఖతి - “సుభనిమిత్తన్తి రాగట్ఠానియం ఆరమ్మణ”న్తి. సముచ్చయత్థో వా-సద్దో అనేకత్థత్తా నిపాతానం. భియ్యోభావాయాతి పునప్పునం భావాయ. వేపుల్లాయాతి విపులభావాయ, వడ్డియాతి అత్థో. అజాతో నిజ్ఞాతో. సేసపదాని తస్సేవ వేవచనాని. కామేసుతి పిజ్జాసు కామగుణేసు. కామచ్చన్తోతి కామసజ్ఞాతో ధన్తో, న కత్తుకమ్మతాధన్తో న ధమ్మచ్చన్తో. కామనవసేన రజ్జనవసేన చ కామో ఏవ రాగో కామరాగో. కామనవసేన నన్దనవసేన చ కామో ఏవ నన్దీతి కామనన్దీ. కామనవసేన తణ్ణాయనవసేన చ కామతణ్ణా. ఆదిసద్దేన “కామస్సేహో కామపరిళాహో కామముచ్చా కామజ్ఞోసాన”న్తి ఏతేసం పదానం సజ్ఞహో దట్ఠబ్బో. తత్థ వుత్తనయేనేవ కామత్తం విదిత్వా సినేహనట్టేన కామస్సేహో, పరిళాహనట్టేన కామపరిళాహో, ముచ్చనట్టేన కామముచ్చా, గిలిత్వా పరినిట్ఠాపనట్టేన కామజ్ఞోసానం వేదితబ్బం. కామచ్చన్తో ఏవ కుసలప్పవత్తితో చిత్తస్స నీవరణట్టేన కామచ్చన్దనీవరణం, సోతి కామచ్చన్తో. అసముదాచారవసేనాతి అసముదాచారభావేన. అననుభూతారమ్మణవసేనాతి “ఇదం నామేత”న్తి వత్తువసేన ఉత్వా తస్మిం అత్తభావే అననుభూతస్స ఆరమ్మణస్స వసేన. రూపసద్దాదిభేదం పన ఆరమ్మణం ఏకస్మిమ్మి అత్తభావే అననుభూతం నామ నట్టేవ, కిమజ్ఞం పన అనాదిమతి సంసారే.

యం వుత్తం - “అసముదాచారవసేన చా”తిఆది, తం అతిసంఖిత్తన్తి విత్థారతో దస్సేతుం - “తత్థా”తిఆదిమాహ. తత్థ భవగ్గహణేన మహగ్గతభవో గహితో. సో హి ఓళారికకిలేససముదాచారరహితో. తజ్జనీయకమ్మకతాదికాలే పారివాసికకాలే చ చరితబ్బాని ద్వేఅసీతి ఖుద్దకవత్తాని నామ. న హి తాని సబ్బాసు అవత్థాసు చరితబ్బాని, తస్మా తాని న మహావత్తేసు అన్తోగధానీతి “చుద్దస మహావత్తానీ”తి వుత్తం. తథా ఆగన్తుకవత్తఆవాసికగమిక-అనుమోదనభత్తగ్గ-పిణ్డచారికఆరజ్ఞాకసేనాసనజన్తాఘరవచ్చకుటిఉపజ్ఞాయ- సద్ధివిహారికఆచరియ-అన్తేవాసికవత్తానీతి ఏతాని చుద్దస మహావత్తాని నామాతి వుత్తం. ఇతరాని పన “పారివాసికానం భిక్షూనం వత్తం పజ్ఞాపేస్సామ్మీ”తి (చూళవ. ౭౦) ఆరభిత్వా “న ఉపసమ్మాదేతబ్బం, న ధమాయం చక్కమన్తే చక్కమే చక్కమితబ్బ”న్తి (చూళవ. ౮౧) వుత్తాని పకతత్తే చరితబ్బవత్తాని ధసట్టి, తతో పరం “న, భిక్షవే, పారివాసికేన భిక్షునా పారివాసికవుడ్డతరేన భిక్షునా సద్ధిం, మూలాయపటికస్సనారహేన, మానత్తారహేన, మానత్తచారికేన, అబ్బానారహేన భిక్షునా సద్ధిం ఏకచ్చన్నే ఆవాసే వత్తబ్బ”న్తిఆదీని పకతత్తే చరితబ్బేహి అనజ్ఞత్తా విసుం విసుం అగణేత్వా పారివాసికవుడ్డతరాదీసు పుగ్గలన్తరేసు చరితబ్బత్తా తేసం వసేన సమ్మిణ్ణేత్వా ఏకేకం కత్వా గణితాని పిజ్జాతి ఏకసత్తతివత్తాని. ఉక్ఖేపనీయకమ్మకతవత్తేసు వత్తపజ్ఞాపనవసేన వుత్తం - “న పకతత్తస్స భిక్షునో అభివాదనం పచ్చుట్టానం...పే... పిట్టిపరికమ్మం సాదితబ్బ”న్తి ఇదం అభివాదనాదీనం అస్సాదియనం ఏకం, “న పకతత్తే భిక్షు సీలవిపత్తియా అనుద్ధంసేతబ్బో”తిఆదీని (చూళవ. ౮౧) చ దసాతి ఏవం ద్వాసీతి హోన్తి. ఏతేస్సేవ పన కానిచి తజ్జనీయకమ్మకతాదివత్తాని కానిచి పారివాసికాదివత్తానీతి అగ్గహితగ్గహణేన ద్వావీసతివత్తన్తి

వేదితబ్బం. “చుద్దస మహావత్తానీ”తి వత్తాపి “ఆగన్తుకగమికవత్తాని చా”తి ఇమేసం విసుం గహణం ఇమాని అభిణ్ణం సమ్మవన్తీతి కత్వా. కిలేసో ఓకాసం న లభతి సబ్బదా వత్తప్పటిపత్తియంయేవ బ్యావటచిత్తతాయ. అయోనిసోమనసికారన్ని అనిచ్ఛాదీసు “నిచ్చ”న్తిఆదినా పవత్తం అనుపాయమనసికారం. సతివోస్సగ్గన్తి సతియా విస్సజ్జనం, సతివిరహన్తి అత్తో. ఏవమ్మీతి వక్ఖమానాపేక్ఖాయ అపుత్తసమ్మిణ్ణనత్తో పి-సద్దో.

అనుసన్ధివసేనాతి పుచ్ఛానుసన్ధిఆదిఅనుసన్ధివసేన. పుబ్బాపరవసేనాతి పుబ్బాపరగన్ధసల్లక్షణవసేన. గణ్ఠస్తస్సాతి ఆచరియముఖతో గణ్ఠస్తస్స. సజ్ఞాయస్తస్సాతి ఆచరియముఖతో ఉగ్గహితగన్ధం సజ్ఞాయస్తస్స. వాచేస్తస్సాతి పాళిం తదత్థిగ్గా ఉగ్గణ్ఠాపనవసేన పరేసం వాచేస్తస్స. దేసేస్తస్సాతి దేసనావసేన పరేసం ధమ్మం దేసేస్తస్స. పకాసేస్తస్సాతి అత్తనో అత్తనో సంసయట్ఠానే పుచ్చన్తానం యాథావత్తో అత్తం పకాసేస్తస్స. కిలేసో ఓకాసం న లభతి రత్తిన్దివం గన్ధకమ్మేసుయేవ బ్యావటచిత్తతాయ. ఏవమ్మీతి పుత్తసమ్మిణ్ణనత్తో పి-సద్దో. ఏవం సేసేసుపి.

ధుతజ్ఞధరో హోతీతి పుత్తమేవత్తం పకాసేతి “తేరస ధుతజ్ఞగుణే సమాదాయ వత్తతీ”తి. బాహుల్లాయాతి చీవరాదిపచ్చయబాహుల్లాయ. యథా చీవరాదయో పచ్చయా బహులం ఉప్పజ్జన్తి, తథా ఆవత్తస్స పవత్తస్సాతి అత్తో. పరిహీనజ్ఞానస్సాతి ఝానస్తరాయకరేన విసభాగరూపదస్సనాదినా కేనచి నిమిత్తేన పరిహీనజ్ఞానస్స. విస్సట్టజ్ఞానస్సాతి అసమాపజ్జనవసేన పరిచ్చత్తజ్ఞానస్స. భస్సాదీసూతి ఆది-సద్దేన గణసజ్ఞణికనిద్దానవకమ్మాదిం సజ్ఞణ్ఠాతి. సత్తసు వా అనుపస్సనాసూతి ఏత్థ సత్త అనుపస్సనా నామ అనిచ్ఛానుపస్సనా దుక్ఖానుపస్సనా అనత్తానుపస్సనా నిబ్బిదానుపస్సనా విరాగానుపస్సనా నిరోధానుపస్సనా పటినిస్సగ్గానుపస్సనా ఖయానుపస్సనా వయానుపస్సనా విపరిణామానుపస్సనా అనిమిత్తానుపస్సనా అప్పణిహితానుపస్సనా సుజ్ఞాతానుపస్సనా అధిపజ్ఞాధమ్మవిపస్సనా యథాభూతజ్ఞానదస్సనం ఆదీనవానుపస్సనా పటిసజ్ఞానుపస్సనా వివట్టానుపస్సనాతి ఇమాసు అట్ఠారససు మహావిపస్సనాసు ఆదితో వుత్తా అనిచ్ఛానుపస్సనాది-పటినిస్సగ్గానుపస్సనాపరియన్తా సత్త. ఏత్థ యం వత్తబ్బం, తం విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాతో (విసుద్ధి. మహాటీ. ౨.౭౪౧) గహేతబ్బం.

అనాసేవనతాయాతి పురిమత్తభావే ఝానేన విక్ఖమ్భితకిలేసస్స కామచ్చన్దాదిఆసేవనాయ అభావతో. అననుభూతపుబ్బన్తి తస్మిం అత్తభావే అననుభూతపుబ్బం. జాతోతి ఏతస్సేవ వేవచనం సజ్ఞాతోతిఆది. నను చ ఖణికత్తా సబ్బధమ్మానం ఉప్పన్నస్స కామచ్చన్దస్స తజ్ఞణంయేవ అవస్సం నిరోధసమ్మవతో నిరుద్ధే చ తస్మిం పున అజ్ఞాసేవ ఉప్పజ్జనతో చ కథం తస్స పునప్పునభావో రాసిభావో చాతి ఆహ - “తత్థి సకిం ఉప్పన్నో కామచ్చన్దో”తిఆది. అట్ఠానమేతన్తి అకారణమేతం. యేన కారణేన ఉప్పన్నో కామచ్చన్దో న నిరుజ్ఞతి, నిరుద్ధో చ స్వేవ పున ఉప్పజ్జిస్సతి, తాదిసం కారణం నత్తితి అత్తో.

రాగట్ఠానియన్తి రాగజనకం. అనిచ్ఛాదీసు నిచ్ఛాదివసేన విపరీతమనసికారో, ఇథ అయోనిసోమనసికారోతి ఆహ - “అనిచ్ఛే నిచ్చ”న్తిఆది. అయోనిసోమనసికారోతి అనుపాయమనసికారో, కుసలధమ్మప్పవత్తియా అకారణభూతో మనసికారోతి అత్తో. ఉప్పథమనసికారోతి కుసలధమ్మప్పవత్తియా అమగ్గభూతో మనసికారో. సచ్చవిప్పటికూలేనాతి సచ్ఛాభిసమయస్స అనునులోమవసేన. ఆవజ్ఞనాతిఆదినా ఆవజ్ఞనాయ పచ్చయభూతా తతో పురిముప్పన్నా మనోద్వారికా అకుసలజవనప్పవత్తి ఫలవోహరేన తథా వుత్తా. తస్స హి వసేన సా అకుసలప్పవత్తియా ఉపనిస్సయో హోతి. ఆవజ్ఞనాతి భవజ్ఞచిత్తం ఆవజ్ఞయతీతి ఆవజ్ఞనా. అను అను ఆవజ్ఞేతీతి అన్వావజ్ఞనా. భవజ్ఞారమ్మణతో అజ్ఞం

ఆభుజతీతి ఆభోగో. సమన్నాహరతీతి సమన్నాహరో. తదేవారమ్మణం అత్తానం అనుబద్ధిత్వా ఉప్పజ్జమానో మనసి కరోతి రపేతీతి మనసికారో. అయం వుచ్చతి అయోనిసోమనసికారోతి అయం అనుపాయఉప్పధమనసికారలక్ష్ణో అయోనిసోమనసికారో నామ వుచ్చతి.

౧౨. దుతియే భత్తబ్యాపత్తి వియాతి భత్తస్స పూతిభావేన విప్పకారప్పత్తి వియ, చిత్తస్స బ్యాపజ్జనన్తి చిత్తస్స వికారభావాపాదనం. తేనేవాహ - “పకతివిజహనభావో”తి. బ్యాపజ్జతి తేన చిత్తం పూతికుమ్మాసాదయో వియ పురిమపకతిం జహతీతి బ్యాపాదో. పటిఘాయేవ ఉపరూపరి ఉప్పజ్జమానస్స పటిఘస్స నిమిత్తభావతో పటిఘనిమిత్తం, పటిఘస్స చ కారణభూతం ఆరమ్మణం పటిఘనిమిత్తన్తి ఆహ - “పటిఘస్సపి పటిఘారమ్మణస్సపి ఏతం అధివచన”న్తి. అట్టకథాయన్తి మహాఅట్టకథాయం.

౧౩. తతియే ధినతా ధినం, సప్పిపిణ్ణో వియ అవిప్పారికతాయ చిత్తస్స ఘనభావో బద్ధతాతి అట్టో. మేధతీతి మిద్ధం, అకమ్మిజ్ఞాభావేన హింసతీతి అట్టో. “యా తస్మిం సమయే చిత్తస్స అకల్యతా”తిఆదినా (ధ. స. ౧౧౬౨) ధినస్స, “యా తస్మిం సమయే కాయస్స అకల్యతా”తిఆదినా (ధ. స. ౧౧౬౩) చ మిద్ధస్స అభిధమ్మే నిద్దిట్టత్తా వుత్తం - “చిత్తస్స అకమ్మిజ్ఞాతా ధినం, తిణ్ణం ఖిన్నానం అకమ్మిజ్ఞాతా మిద్ధ”న్తి. సతిపి అజ్ఞామజ్ఞావిప్పయోగే చిత్తకాయలహుతాదీనం వియ చిత్తచేతసికానం యథాక్కమం తంతంవిసేసో సియా, యా తేసం అకల్యతాదీనం విసేసపచ్చయతా, అయమేతేసం సభావోతి దట్టబ్బం. కపిమిద్ధస్సాతి వుత్తమేవత్తం విభావేతి “పచలాయికభావస్సా”తి. అక్ఖిదలానం పచలభావం కరోతీతి పచలాయికో, పచలాయికస్స భావో పచలాయికభావో, పచలాయికత్తన్తి వుత్తం హోతి. ఉభిన్నన్తి ధినమిద్ధానం. “విత్థారో వేదితబ్బో”తి ఇమినా సమ్మన్తో వేదితబ్బో. చిత్తస్స అకల్యతాతి చిత్తస్స గిలానభావో. గిలానో హి అకల్యకోతి వుచ్చతి. వినయేపి వుత్తం - “నాహం, భన్తే, అకల్యకో”తి (పారా. ౧౫౧). కాలం ఖమతీతి హి కల్యం, అరోగతా, తస్సం నియుత్తో కల్యకో, న కల్యకో అకల్యకో. అకమ్మిజ్ఞాతాతి చిత్తగేలజ్ఞాసజ్ఞాతోవ అకమ్మిజ్ఞాతాకారో. ఓలీయనాతి ఓలీయనాకారో. ఇరియాపథూపత్థమ్మితజ్ఞో చిత్తం ఇరియాపథం సన్ధారేతుం అసక్కింతం రుక్ఖే వగ్గులి వియ ఖీలే లగ్గితఫాణితవారకో వియ చ ఓలీయతి లమ్మతి, తస్స తం ఆకారం సన్ధాయ - “ఓలీయనా”తి వుత్తం. దుతియపదం ఉపసగ్గేన వడ్డితం. కాయస్సాతి వేదనాదిక్ఖింతయసజ్ఞాతస్స నామకాయస్స. అకల్యతా అకమ్మిజ్ఞాతాతి హేట్థా వుత్తనయమేవ. మేఘా వియ ఆకాసం ఓనయ్వాతీతి ఓనాహో. ఓనయ్వాతీతి చ ఛాదేతి అవత్తరతి వాతి అట్టో. సబ్బతోభాగేన ఓనాహోతి పరియోనాహో. అరతిఆదీనం అట్టో విభజ్ఞే (విభ. ౮౫౬) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బోతి తత్త వుత్తపాళియా దస్సేతుం - “వుత్తం హేత”న్తిఆదిమాహ.

తత్త పన్నేసూతి దూరేసు, వివిత్తేసు వా. అధికుసలేసూతి సమధవిపస్సనాధమ్మేసు. అరతీతి రతిప్పటిక్ఖేవో. అరతితాతి అరమనాకారో. అనభిరతీతి అనభిరతభావో. అనభిరమనాతి అనభిరమనాకారో. ఉక్కణ్ణితాతి ఉక్కణ్ణనాకారో. పరితస్సితాతి ఉక్కణ్ణనవసేనేవ పరితస్సనా, ఉక్కణ్ణితస్సేవ తత్త తత్త తణ్ణాయనాతి వుత్తం హోతి. పరితస్సితాతి వా కమ్మనా. తస్సీతి జాతిఆలసియం, పకతిఆలసియన్తి అట్టో. తథా హి కుసలకరణే కాయస్స అవిప్పారికతా లీనతా జాతిఆలసియం తస్సీ నామ, న రోగఉతుజాదీహి కాయగేలజ్ఞం. తస్సీయనాతి తస్సీయనాకారో. తస్సీమనతాతి తస్సీయా అభిభూతచిత్తతా. అలసస్స భావో ఆలస్యం, ఆలస్యాయనాకారో ఆలస్యాయనా. ఆలస్యాయితస్స భావో ఆలస్యాయితత్తం. ఇతి సబ్బేహిపి ఇమేహి పదేహి కిలేసవసేన కాయాలసియం కథితం. ధినమిద్ధకారణానజ్ఞో రాగాదికిలేసానం వసేన నామకాయస్స ఆలసియం, తదేవ రూపకాయస్సాపీతి దట్టబ్బం. జమ్మనాతి ఫన్దనా. పునప్పునం జమ్మనా విజమ్మనా. ఆనమనాతి పురతో నమనా.

వినమనాతి పచ్చతో నమనా. సన్నమనాతి సమస్తతో నమనా. పణమనాతి యథా తంతో ఉట్టితపసకారో కిస్మిచ్చిదేవ గహేత్వా ఉజం కాయం ఉస్సాపేతి, ఏవం కాయస్స ఉద్ధం రపనా. బ్యాధియకన్తి ఉప్పన్నబ్యాధితా. ఇతి సబ్బేహిపి ఇమేహి పదేహి ధినమిద్ధకారణానం రాగాదికిలేసానం వసేన కాయబద్ధనమేవ కథితం. భుత్తావిస్సాతి భుత్తవతో. భత్తముచ్చాతి భత్తగేలజ్ఞం. బలవభత్తేన హి ముచ్చాపత్తో వియ హోతి. భత్తకిలమథోతి భత్తేన కిలన్తభావో. భత్తపరిహహోతి భత్తదరథో. తస్మిజ్ఞో సమయే పరిహహుప్పత్తియా ఉపహతిన్త్రియో హోతి, కాయో జీరతీతి. కాయదుట్టుల్లన్తి భత్తం నిస్సాయ కాయస్స అకమ్మజ్ఞతం. అకల్యతాతిఆది హేత్తా వుత్తనయమేవ. శీనన్తి అవిప్పారికతాయ పటికుటితం. ఇతరే ద్వే ఆకారభావనిద్దేసా. ధినన్తి సప్పిపిజ్ఞో వియ అవిప్పారికతాయ ఘనభావేన రితం. ధియనాతి ఆకారనిద్దేసో. ధియిభావో ధియితత్తం , అవిప్పారవసేనేవ బద్ధతాతి అత్తో. ఇమేహి పన సబ్బేహిపి పదేహి ధినమిద్ధకారణానం రాగాదికిలేసానం వసేన చిత్తస్స గిలానాకారో కథితోతి వేదితబ్బో. పురిమా చత్తారో ధమ్మాతి అరతి, తన్తి, విజమ్మితా, భత్తసమ్మదోతి ఏతే చత్తారో ధమ్మా. యదా ధినమిద్ధం ఉప్పన్నం హోతి, తదా అరతిఆదీనమ్మి సమ్మవతో “ఉపనిస్సయకోటియా పన హోతి”తి వుత్తం, ఉపనిస్సయకోటియా పచ్చయో హోతితి అత్తో.

౧౪. చతుత్తే ఉద్ధతస్స భావో ఉద్ధచ్చం. యస్స ధమ్మస్స వసేన ఉద్ధతం హోతి చిత్తం, తంసమ్మయుత్తా వా ధమ్మా, సో ధమ్మో ఉద్ధచ్చం. కుచ్చితం కతం కుకతం, దుచ్చరితం సుచరితజ్ఞా. అకతమ్మి హి కుకతమేవ. ఏవజ్ఞో వత్తారో హోన్తి “యం మయా న కతం, తం కుకత”న్తి. ఏవం కతాకతం దుచ్చరితం సుచరితజ్ఞా కుకతం, తం ఆరబ్బ విప్పటిసారవసేన పవత్తం పన చిత్తం ఇథ కుకతన్తి వేదితబ్బం. తస్స భావో కుక్కుచ్చం. చిత్తస్స ఉద్ధతాకారోతి చిత్తస్స అవూపసమాకారోవ వుత్తో. అవూపసమలక్షణజ్ఞో ఉద్ధచ్చం. యథాపవత్తస్స కతాకతాకారవిసిట్టస్స దుచ్చరితసుచరితస్స అనుసోచనవసేన విరూపం పటిసరణం విప్పటిసారో. కుక్కుచ్చస్సపి కతాకతానుసోచనవసేన చిత్తవిక్ఖేపభావతో అవూపసమాకారో సమ్మవతీతి ఆహ - “చేతసో అవూపసమోతి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చస్సేవతం నామ”న్తి. స్వేవ చ చేతసో అవూపసమోతి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చమేవ నిద్దిట్టం. తజ్ఞా అత్తనోవ అత్తనా సహజాతం న హోతితి ఆహ - “అయం పన ఉపనిస్సయకోటియా పచ్చయో హోతి”తి. ఉపనిస్సయపచ్చయతా చ పురిముప్పన్నవసేన వేదితబ్బా.

౧౫. పజ్చమే విగతా చికిచ్చా అస్సాతి విచికిచ్చా. సభావం విచినన్తో తాయ కిచ్చతీతి వా విచికిచ్చా.

౧౬. ఛట్ఠో హేతుం వా పచ్చయం వా న లభతీతి ఏత్థ హేతుగ్గహణేన జనకం కారణమాహ, పచ్చయగ్గహణేన అనుపాలనకం కారణం. హేతున్తి వా ఉపాదానకారణం. పచ్చయన్తి సహకారణం వుత్తం. తన్తి కిలేసం. ఏవట్ఠేత్వా అరహత్తం గణ్ఠాతీతి ఏవట్ఠాభిముఖం చిత్తం పేసేత్వా విపస్సనం వడ్డేన్తో అరహత్తఫలం గణ్ఠాతి. భిక్ఖాయ చరన్తి ఏత్థాతి భిక్ఖాచారో, గోచరగామస్సేతం అధివచనం, తస్మిం భిక్ఖాచారే. వయం ఆగమ్మాతి దారభరణానురూపం వయం ఆగమ్మ. ఆయుహన్తోతి ఉపచినన్తో. అభ్రాపక్కన్తి వీతచ్చికభ్రారేసు పక్కం. కిం నామేతన్తి భిక్ఖా గరహన్తో ఆహ. జీవమానపేతకసత్తోతి జీవమానో హుత్వా “తేనేవ అత్తభావేన పేతభావం పత్తసత్తో భవిస్సతీ”తి పరికప్పవసేన వుత్తం. కుటన్తి పానీయఘటం. యావ దారుణన్తి అతివియ దారుణం. విపాకో కీదిసో భవిస్సతీతి తయా కతకమ్మస్స ఆయతిం అనుభవితబ్బవిపాకో కీదిసో భవిస్సతి.

విసజ్జరిత్వాతి ఛేదనభేదనాదీహి వినాసేత్వా. దీపకమిగపక్ఖినోతి అత్తనో నిసిన్నభావస్స దీపనతో ఏవంలద్ధనామా మిగపక్ఖినో, యేన అరజ్ఞం నేత్వా నేసాదో తేసం సద్దేన ఆగతాగతే మిగపక్ఖినో వధిత్వా గణ్ఠాతి. ఛేరన్తి చూళపిణ్డపాతికతిస్సత్థేరం. ఇద్ధియా అభిసజ్జరిత్వాతి అధిట్ఠానాదివసేన ఇద్ధిం అభిసజ్జరిత్వా. ఉపయోగత్థే చేతం

కరణవచనం. అగ్గిపపటికన్తి అచ్చికరణం, విప్పులిగ్గన్తి అట్టో. పస్సన్తస్సేవాతి అనాదరే సామివచనం. తస్స థేరస్సాతి తస్స మిలక్ఖతిస్సత్తేరస్స. తస్సాతి తస్సా అగ్గిపపటికాయ. పటిబలస్సాతి ఉగ్గహణసజ్ఞాయాదీసు పటిబలస్స. దుక్ఖం ఉపనిసా కారణమేతిస్సాతి దుక్ఖాపనిసా, దుక్ఖనిబన్ధనా దుక్ఖహేతుకా సద్ధాతి వుత్తం హోతి. వత్తముఖేన కమ్మట్టానస్స కథితత్తా “వత్తసీసే రత్వా”తి వుత్తం. పలాలవరణకన్తి పలాలపుజ్ఞం.

ఆరమ్మథాతి సమధవిపస్సనాదీసు వీరియం కరోథ. నిక్కమథాతి కోసజ్ఞతో నిక్ఖమథ, కామానం వా పనూదనాయ నిక్ఖమథ, ఉభయేనపి వీరియమేవ వుత్తం. వీరియజ్ఞో ఆరమ్భనకవసేన ఆరమ్భో, కోసజ్ఞతో నిక్ఖమనవసేన “నిక్కమో”తి వుచ్చతి. యుజ్ఞాథ బుద్ధసాసనేతి బుద్ధస్స భగవతో పరియత్తిపటిపత్తిపటివేధసజ్ఞాతే తివిధసాసనే యుజ్ఞాథ యోగం కరోథ. ఏవమనుయుజ్ఞాన్తా మచ్చునో సేనం ధునాథ విద్ధంసేథ. తత్త మచ్చునో సేనన్తి -

“కామా తే పరమా సేనా, దుతియా అరతి వుచ్చతి;
తతియా ఖుప్పిపాసా తే, చతుత్థీ తత్తా పవుచ్చతి.

“పశ్చామం థినమిద్ధం తే, ఛట్టా భీరూ పవుచ్చతి;
సత్తమీ విచికిచ్చా తే, మక్ఖో ధమ్మో తే అట్టమో.

“లాభో సిలోకో సక్కారో,
మిచ్చాలద్ధో చ యో యసో;
యో చత్తానం సముక్కుంసే,
పరే చ అవజానాతి.

“ఏసా నముచి తే సేనా, కణ్ఠస్సాభిప్పహారిన్;
న నం అసూరో జినాతి, జేత్వా చ లభతే సుఖ”న్తి. (సు. ని. ౪౩౮-౪౪౧) -

ఏవమాగతం కామాదిభేదం మచ్చునో సేనం. ఏత్త చ యస్మా ఆదితోవ అగారియభూతే సత్తే వత్తుకామేసు కిలేసకామా మోసయన్తి, తే అభిభుయ్య అనగారియభావం ఉపగతానం పన్నేసు సేనాసనేసు అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేసు వా అధికుసలేసు ధమ్మేసు అరతి ఉప్పజ్జతి. వుత్తజ్ఞోతం - “పబ్బజితేన ఖో, ఆవుసో, అభిరతి దుక్కరా”తి (సం. ని. ౪.౩౩౧). తతో తే పరప్పటిబద్ధజీవికత్తా ఖుప్పిపాసా బాధతి, తాయ బాధితానం పరియేసనతత్తా చిత్తం కిలమయతి. అథ నేసం కిలన్తచిత్తానం థినమిద్ధం ఓక్కమతి, తతో విసేసమనధిగచ్ఛన్తానం దురభిసమ్భవేసు అరజ్ఞావనపత్తేసు పన్నేసు సేనాసనేసు విహరతం ఉత్తాససజ్ఞాతా భీరు జాయతి. తేసం ఉస్సజ్ఞీతపరిసజ్ఞీతానం దీఘరత్తం వివేకరసమనస్సాదయమానానం విహరతం “న సియా ను ఖో ఏస మగ్గో”తి పటిపత్తియం విచికిచ్చా ఉప్పజ్జతి. తం వినోదేత్వా విహరతం అప్పమత్తకేన విసేసాధిగమేన మానమక్ఖథమ్భా జాయన్తి. తేపి వినోదేత్వా విహరతం తతో అధికతరం విసేసాధిగమనం నిస్సాయ లాభసక్కారసిలోకా ఉప్పజ్జన్తి. లాభాదీహి ముచ్చిత్వా ధమ్మప్పతిరూపకాని పకాసేన్తో మిచ్చాయసం అధిగన్త్వా తత్త రితా జాతిఆదీహి అత్తానం ఉక్కుంసేన్తి, పరం వమ్భేన్తి, తస్మా కామాదీనం పరమసేనాదిభావో వేదితబ్బో. నళాగారన్తి నళేహి వినద్ధతిణచ్చన్నగేహం.

విహస్సతీతి ఉగ్రహణసజ్ఞాయనమనసికారాదీహి విహరిస్సతి. జాతిసంసారంతి పునపునం జాతిసజ్ఞాతసంసారవట్టం. దుక్ఖస్సంతం కరిస్సతీతి దుక్ఖస్స అంతసజ్ఞాతం నిబ్బానం సచ్చికరిస్సతి. పలాలపుజ్ఞాహంతి పలాలపుజ్ఞం అహంతి పదచ్ఛేదో. తతియం తానంతి అనాగామిఫలం సన్ధాయ వదతి.

తివస్సభిక్ఖుకాలేతి ఉపసమ్మదతో తీణి వస్సాని అస్సాతి తివస్సో, తివస్సో చ సో భిక్ఖు చాతి తివస్సభిక్ఖు, తస్స, తేన వా ఉపలక్ఖితో కాలో తివస్సభిక్ఖుకాలో, తస్మిం. యదా సో తివస్సో భిక్ఖు నామ హోతి, తదాతి వుత్తం హోతి. కమ్మం కరోతీతి భావనాకమ్మం కరోతి. గన్ధకమ్మంతి గన్ధవిసయం ఉగ్రహణాదికమ్మం. పిణ్డాపచితిం కత్వాతి అన్తోవస్సే తేమాసం దిన్నపిణ్ణస్స కిలేసక్ఖయకరణేన అపచితిం పూజం కత్వా. పిణ్డాపచితిం కరోన్తో హి భిక్ఖు యేహి అత్తనో యో పిణ్ణపాతో దిన్నో, తేసం తస్స మహప్పలభావం ఇచ్చన్తో అత్తనో సంతానమేవ కిలేసక్ఖయకరణేన వినోధేత్వా అరహత్తం గణ్ఠాతి.

మహాభూతీతి ఏత్థ పూజావచనో మహాంతసద్దో, భూతీతి చ నామేకదేసేన తిస్సభూతిత్థేరం ఆలపతి. భవతి హి నామేకదేసేనపి వోహరో యథా “దేవదత్తో దత్తో”తి. మహాభూతీతి వా పియసముదాహరో, సో మహతి భూతి విభూతి పుజ్ఞాఞాణాదిసమ్మదా అస్సాతి మహాభూతి. ఛన్నం సేవణ్ణిగచ్ఛములంతి సాఖాపలాసాదీహి ఛన్నం ఘనచ్ఛాయం సేవణ్ణిగచ్ఛములం. అసుభకమ్మట్టానం పాదకం కత్వాతి కేసాదిఅసుభకోట్టాసభావనాయ పటిలద్ధం ఉపచారసమాధిం అప్పనాసమాధిం వా పాదకం కత్వా. అసుభవిసయం ఉపచారజ్ఞానాదికమ్మమేవేత్థ ఉపరి పవత్తేతబ్బభావనాకమ్మస్స కారణభావతో తానంతి కమ్మట్టానం.

సహస్సద్విసహస్ససజ్ఞామత్తత్తా “మహాగణే”తి వుత్తం. అత్తనో వసనట్టానతో థేరస్స సంతికం గన్తాతి అత్తనో వసనట్టానతో ఆకాసేన గన్తా విహారసమీపే ఓతరిత్వా దివాట్టానే నిసిన్నత్థేరస్స సంతికం గన్తా. కిం ఆగతోసీతి కింకారణా ఆగతోసి. సబ్బేసు రత్తిదివసభాగేసు ఓకాసం అలభన్తోతి సో కిర థేరో “తుయ్ఠం ఓకాసో న భవిస్సతి, ఆవుసో”తి వుత్తేపి “వితక్కుమాళకే రితకాలే పుచ్చిస్సామి, భన్తే”తి వత్తా “తస్మిం తానే అజ్ఞో పుచ్చిస్సన్తీ”తి వుత్తే “భిక్ఖాచారమగ్గే, భన్తే”తి వత్తా “తత్తాపి అజ్ఞో పుచ్చన్తీ”తి వుత్తే దుపట్టనివాసనట్టానే, సజ్ఞాటిపారుపనట్టానే, పత్తనీహరణట్టానే, గామే చరిత్వా ఆసనసాలాయ యాగుపీతకాలే, భన్తేతి. తత్తాపి థేరా అత్తనో కజ్ఞం వినోదేన్తి, ఆవుసోతి. అన్తోగామతో నిక్ఖమనకాలే పుచ్చిస్సామి, భన్తేతి. తత్తాపి అజ్ఞో పుచ్చన్తి, ఆవుసోతి. అన్తరామగ్గే, భన్తేతి. భోజనసాలాయ భత్తకిచ్చపరియోసానే, భన్తే. దివాట్టానే పాదధోవనకాలే, భన్తేతి. తతో పట్టాయ యావ అరుణా అపరే పుచ్చన్తి, ఆవుసోతి. దన్తకట్టం గహేత్వా ముఖధోవనత్థం గమనకాలే, భన్తేతి. తదాపి అజ్ఞో పుచ్చన్తీతి. ముఖం ధోవిత్వా ఆగమనకాలే, భన్తేతి. తత్తాపి అజ్ఞో పుచ్చిస్సన్తీతి. సేనాసనం పవిసిత్వా నిసిన్నకాలే, భన్తేతి. తత్తాపి అజ్ఞో పుచ్చన్తి, ఆవుసోతి. ఏవం సబ్బేసు రత్తిదివసభాగేసు యాచమానో ఓకాసం న లభి, తం సన్ధాయేతం వుత్తం – “ఏవం ఓకాసే అసతి మరణస్స కథం ఓకాసం లభిస్సథా”తి. భన్తే, నను ముఖం ధోవిత్వా సేనాసనం పవిసిత్వా తయో చత్తారో పల్లజ్జే ఉడ్డాపేత్వా యోనిసోమనసికారకమ్మం కరోన్తానం ఓకాసలాభేన భవితబ్బం సియాతి అధిప్పాయేన వదతి. మణివణ్ణేతి ఇన్ద్రనీలమణివణ్ణే.

ఘటేన్తస్సేవాతి వాయామన్తస్సేవ. విసుద్ధిపవారణంతి “పరిసుద్ధో అహ”ంతి ఏవం పవత్తం విసుద్ధిపవారణం. అరహంతానమేవ హేసా పవారణా. కాళకం వాతి మహాంతం కాళకం సన్ధాయ వదతి, తిలకో వాతి ఖుద్ధకం సన్ధాయ. ఉభయేనపి సీలస్స పరిసుద్ధభావమేవ విభావేతి.

పధానకమ్మికాతి పధానకమ్మే నియుత్తా. లద్ధమగ్గన్తి లద్ధూపాయం, పరమమేవ లద్ధూపదేసన్తి వుత్తం హోతి. అపత్తానీతి ఛడ్డితాని. అలాబూనేవ సారదేతి సరదకాలే వాతాతపహతాని తత్త తత్త విప్పకిణ్ణలలాబూని వియ. కాపోతకానీతి కపోతకవణ్ణాని. తాని దిస్వాన కా రతీతి తాని ఏవరూపాని అట్టిని దిస్వా తుమ్మాకం కా నామ రతి, నను అప్పమత్తకాపి రతి కాతుం న వట్టతియేవాతి అత్తో. దుతియకథం అకథితపుబ్బోతి అత్తనో వుడ్డతరేన సద్ధిం వుత్తవచనస్స పచ్చనీకం దుతియకథం అకథితపుబ్బో.

తదజ్ఞేన, తదజ్ఞస్స పహానం తదజ్ఞప్పహానం. యజ్ఞో రత్తిభాగే సముజ్జలితేన దీపేన అన్ధకారస్స వియ తేన తేన విపస్సనాయ అవయవభూతేన జాణజ్ఞేన పటిపక్ఖవసేనేవ తస్స తస్స పహాతబ్బధమ్మస్స పహానమిదం తదజ్ఞప్పహానం నామ. యథా కామచ్చన్దాదయో న చిత్తం పరియుట్టాయ తిట్టన్తి, ఏవం పరియుట్టానస్స నిసేధనం అప్పవత్తికరణం విక్ఖమ్భనం విక్ఖమ్భనప్పహానం. యజ్ఞో ససేవాలే ఉదకే పక్ఖితేన ఘటేన సేవాలస్స వియ తేన తేన లోకియసమాధినా నీవరణాదీనం పచ్చనీకథమ్మానం విక్ఖమ్భనమిదం విక్ఖమ్భనప్పహానం నామ. సమ్మా ఉపచ్చిజ్జన్తి ఏతేన కిలేసాతి సముచ్చేదో, పహీయన్తి ఏతేన కిలేసాతి పహానం, సముచ్చేదసజ్ఞాతం పహానం నిరవసేసప్పహానన్తి సముచ్చేదప్పహానం. యజ్ఞో అసనివిచక్కాభిహతస్స రుక్ఖస్స వియ అరియమగ్గజాణేన సంయోజనాదీనం ధమ్మానం యథా న పున వత్తన్తి, ఏవం పహానమిదం సముచ్చేదప్పహానం నామ. పటిప్పస్సమ్మతి వూపసమ్మతి కిలేసదరథో ఏతాయాతి పటిప్పస్సద్ధి, ఫలం, సాయేవ పహానన్తి పటిప్పస్సద్ధిప్పహానం. సబ్బే కిలేసా సబ్బసజ్ఞతా వా నిస్సరన్తి అపగచ్ఛన్తి ఏతేనాతి నిస్సరణం, నిబ్బానం, తదేవ పహానన్తి నిస్సరణప్పహానం. పటిప్పస్సమ్మయమానన్తి పటిప్పస్సమ్మం కిలేసవూపసమం కురుమానం. లోకియలోకుత్తరేహీతి తదజ్ఞవిక్ఖమ్భనప్పహానానం లోకియత్తా, ఇతరేసం లోకుత్తరత్తా వుత్తం.

నిమీయతి ఫలం ఏతేన ఉప్పజ్జనట్టానే పక్ఖిపమానం వియ హోతీతి నిమిత్తం, కారణస్సేతం అధివచనం. అసుభస్స నిమిత్తం, అసుభమేవ వా నిమిత్తన్తి అసుభనిమిత్తం. అసుభనిస్సేతమ్మి హి ఝూనం నిస్సేతే నిస్సయవోహరేన అసుభన్తి వోహరీయతి యథా “మజ్ఞా ఉక్కుట్టిం కరోన్తి”తి. తేనేవాహ – “దససు అసుభేసు ఉప్పన్నం సారమ్మణం పరమజ్ఞాన”న్తి. అనిచ్చే అనిచ్చన్తిఆదినా నయేన వుత్తస్సాతి ఇమినా చతుబ్బిధం యోనిసోమనసికారం దస్సేతి. హేట్టా చేత్త ఇధ చ చతుబ్బిధస్స అయోనిసోమనసికారస్స యోనిసోమనసికారస్స చ గహణం నిరవసేసదస్సనత్తం కతన్తి దట్టబ్బం. తేసు పన అసుభే “అసుభ”న్తి మనసికారో ఇధాధిప్పేతో, తదనుకూలత్తా వా ఇతరేసమ్మి గహణం దట్టబ్బం.

ఏకాదససు అసుభేసు పటికూలాకారస్స ఉగ్గణ్ణనం, యథా వా తత్త ఉగ్గహానిమిత్తం ఉప్పజ్జతి, తథా పటిపత్తి అసుభనిమిత్తస్స ఉగ్గహో. ఉపచారప్పనావహాయ అసుభభావనాయ అనుయుజ్జానం అసుభభావనానుయోగో. భోజనే మత్తజ్ఞానో ధినిమిద్ధాభిభవాభావా ఓతారం అలభమానో కామచ్చన్తో పహీయతీతి వదన్తి. భోజననిస్సేతం పన ఆహారే పటికూలసజ్ఞం, తబ్బిపరిణామస్స తదాధారస్స తస్స చ ఉదరియభూతస్స అసుభతాదస్సనం, కాయస్స చ ఆహారట్టికతాదస్సనం యో ఉప్పాదేతి, సో విసేసతో భోజనే పమాణజ్ఞా నామ, తస్స చ కామచ్చన్తో పహీయతేవ. దసవిధజ్ఞో అసుభనిమిత్తన్తి పాకటవసేన వుత్తం. కాయగతాసతిం పన గహేత్వా ఏకాదసవిధమ్మి అసుభనిమిత్తం వేదితబ్బం.

అభుత్వా ఉదకం పివేతి పానీయస్స ఓకాసదానత్తం చత్తారో పజ్జా ఆలోపే అభుత్వా పానీయం పివేయ్యాతి అత్తో. తేన వుత్తం – “చతున్నం పజ్జాన్నం ఆలోపానం ఓకాసే సతీ”తి. అభిధమ్మటికాకారేన పనేత్త “చత్తారో పజ్జా ఆలోపే, భుత్వాన ఉదకం పివే”తి పారం పరికప్పేత్వా అజ్ఞాథా అత్తో వణ్ణితో, సో అట్టకథాయ న సమేతి. అసుభకమ్మికతిస్సత్థేరో దన్తట్టిదస్సావీ.

౧౭. సత్తమే మిజ్జతి హితఫరణవసేన సినియ్యతీతి మిత్తో, హితేసీ పుగ్గలో, తస్మిం మిత్తే భవా, మిత్తస్స వా ఏసాతి మేత్తా, హితేసితా. తత్త “మేత్తా”తి వుత్తే అప్పనాపి ఉపచారోపి వట్టతి సాధారణవచనభావతోతి ఆహ - “మేత్తాతి ఏత్తావతా పుబ్బభాగోపి వట్టతీ”తి. అపి-సద్ధో అప్పనం సమ్మిజ్జేతి. అప్పనం అప్పత్తాయ మేత్తాయ సుట్టు ముచ్చనస్స అభావతో చేతోవిముత్తీతి “అప్పనావ అధిప్పేతా”తి వుత్తం.

సత్తేసు మేత్తాయనస్స హితూపసంహారస్స ఉప్పాదనం పవత్తనం మేత్తానిమిత్తస్స ఉగ్గహో. పఠముప్పన్నో మేత్తామనసికారో పఠతో ఉప్పజ్జనకస్స కారణభావతో మేత్తామనసికారోవ మేత్తానిమిత్తం. కమ్మంయేవ సకం ఏతేసన్ని కమ్మస్సకా, సత్తా, తట్టావో కమ్మస్సకతా, కమ్మదాయాదతా. దోసమేత్తాసు యాథావతో ఆదీనవానిసంసానం పటిసజ్ఞానవీమంసా ఇథ పటిసజ్ఞానం. మేత్తావిహారీకల్యాణమిత్తవంతతా ఇథ కల్యాణమిత్తతా.

ఓదిస్సకఅనోదిస్సకదిసాఫరణానన్తి అత్తలతిపియమజ్జత్తవేరివసేన ఓదిస్సకతా, సీమాసమ్మేదే కతే అనోదిస్సకతా, ఏకాదిదిసాఫరణవసేన దిసాఫరణతా మేత్తాయ ఉగ్గహణే వేదితట్టా. విహారరచ్చగామాదివసేన వా ఓదిస్సకదిసాఫరణం. విహారాదిఉద్దేశసరహితం పురత్తిమాదిదిసావసేన అనోదిస్సకదిసాఫరణం. ఏవం వా ద్విధా ఉగ్గహణం సన్ధాయ - “ఓదిస్సకఅనోదిస్సకదిసాఫరణ”న్తి వుత్తం. ఉగ్గహో చ యావ ఉపచారా దట్టబ్బో. ఉగ్గహితాయ ఆసేవనా భావనా. తత్త సబ్బే సత్తా, పాణా, భూతా, పుగ్గలా, అత్తభావపరియాపన్నాతి ఏతేసం వసేన పఞ్చవిధా. ఏకేకస్మిం అవేరా హోస్తు, అభ్యాపజ్ఞా, అనీఘా, సుఖీ అత్తానం పరిహరంతూతి చతుధా పవత్తితో వీసతివిధా అనోధిసోఫరణా మేత్తా. సట్టా ఇత్తియో, పురిసా, అరియా, అనరియా, దేవా, మనుస్సా, వినిపాతికాతి సత్తాధికరణవసేన పవత్తా సత్తవిధా అట్టవీసతివిధా వా, దసహి దిసాహి దిసాధికరణవసేన పవత్తా దసవిధా చ, ఏకేకాయ వా దిసాయ సత్తాదిఇత్థాదిఅవేరాదిభేదేన అసీతాధికచతుసత్తప్పభేదా చ ఓధిసోఫరణా వేదితట్టా. మేత్తం భావేంతస్సాతి మేత్తార్ఘానం భావేంతస్స. త్వం ఏతస్స కుద్ధోతిఆది పచ్చవేక్షణావిధిదస్సనం. అప్పటిచ్చితపహేణకం వియాతి అసమ్పటిచ్చితపణ్ణాకారం వియ. పటిసజ్ఞానేతి వీమంసాయం. వత్తనిఅటవియం అత్తగుత్తత్తేరసదిసే.

౧౮. అట్టమే కుసలధమ్మసమ్మటిపత్తియా పట్టపనసభావతాయ తప్పటిపక్ఖానం వినోసనసభావతాయ చ ఆరమ్మధాతుఆదితో పవత్తవీరియన్తి ఆహ - “పఠమారమ్మవీరియ”న్తి. యస్మా పఠమారమ్మమత్తస్స కోసజ్జవిధమనం ధామగమనఞ్చ నత్తి, తస్మా వుత్తం - “కోసజ్జతో నిక్ఖంతతా తతో బలవతర”న్తి. యస్మా పన అపరాపరుప్పత్తియా లద్ధాసేవనం ఉపరూపరి విసేసం ఆవహంతం అతివియ ధామగతమేవ హోతి, తస్మా వుత్తం - “పరం పరం తానం అక్కమనతో తతోపి బలవతర”న్తి. పనూదనాయాతి నీహరణాయ. యథా మహతో పలిఘస్స ఉగ్ఘాటకజనస్స మహంతో ఉస్సాహో ఇచ్చితట్టో, ఏవమిధాపీతి “నిక్కమో చేతసో పలిఘుగ్ఘాటనాయా”తి వుత్తం. మహాపరక్కమో ఏవ పరేన కతం బన్ధనం చిన్దేయ్య, ఏవమిధాపీతి వుత్తం - “పరక్కమో చేతసో బన్ధనచ్ఛేదనాయా”తి.

ఆరద్ధం సంసాధితం పరిపూరితం వీరియం ఏతస్సాతి ఆరద్ధవీరియో, నిప్పన్నవీరియో, ఆరద్ధం పట్టపితం వీరియం ఏతస్సాతి ఆరద్ధవీరియో. వీరియారమ్మప్పసుతోతి ఆహ - “ఆరద్ధవీరియస్సాతి పరిపుణ్ణవీరియస్సచేవ పగ్గహితవీరియస్స చా”తి. చతుదోసాపగతన్తి అతిలీనతాదీహి చతుహి దోసేహి అపగతం. చతుదోసాపగతత్తమేవ విభావేతి “న చ అతిలీన”న్తిఆదినా. అతిలీనఞ్చ భావనాచిత్తం కోసజ్జపక్ఖికం సియా, అతిపగ్గహితఞ్చ ఉద్ధచ్చపక్ఖికం. భావనావీధిం అనజ్ఞోగాహేత్వా సజ్జోచాపత్తి అతిలీనతా. అజ్ఞోగాహేత్వా అన్తోసజ్జోచో అజ్ఞత్తం సంఖిత్తతా. అతిపగ్గహితతా

అచ్చారద్ధవీరియతా. బహిద్ధా విక్లితతా బహివిసటవితక్కానుధావనా. తదేతం వీరియం చక్కమాదికాయికప్పయోగావహం
కాయికం, తదజ్ఞం చేతసికం. రత్తిదివస్స పశ్చా కోట్టాసీతి పుబ్బణ్ణసాయన్థపరమమజ్జిమపచ్చిమయామసజ్ఞాతే పశ్చా
కోట్టాసే. తదుభయమ్పీతి కాయికం చేతసికశ్చ వీరియం. మిలక్ఖతిస్సత్థేరస్స మహాసీవత్థేరస్స చ వత్తు హేట్టా దస్సితమేవ.

పీతిమల్లకత్థేరస్స వత్తు పన ఏవం వేదితబ్బం. సో కిర గిహికాల్ మల్లయుద్ధాయ ఆహిణ్ణస్తో తీసు రజ్జేసు పటాకం
గహేత్వా తమ్మపణ్ణిదీపం ఆగమ్మ రాజానం దిస్వా రజ్ఞా కతానుగ్గహో ఏకదివసం కిలశ్చకాసనసాలాద్వారేన గచ్ఛన్తో
“రూపం, భిక్షవే, న తుమ్హాకం, తం పజహథ, తం వో పహీనం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ భవిస్సతీ”తి (సం. ని.
3.33-34; 4.౧౦౨; మ. ని. ౧.౨4౭) నతుమ్హాకవగ్గం సుత్వా చిన్తేసి - “నేవ కిర రూపం అత్తవో, న వేదనా”తి. సో తంయేవ
అజ్కసం కత్వా నిక్ఖమిత్వా మహావిహారం గత్వా పబ్బజ్జం యాచిత్వా పబ్బజితో ఉపసమ్మన్నో ద్వేమాతికా పగుణం కత్వా
తింస భిక్షూ గహేత్వా అవరవాలీయఅగ్గణం గత్వా సమణధమ్మం అకాసి. పాదేసు అవహంతేసు జణ్ణుకేహి చక్కమతి.
తమేనం రత్తిం ఏకో మిగలుద్దకో “మిగో”తి మజ్జమానో పహరి, సత్తి వినివిజ్ఞిత్వా గతా. సో తం సత్తిం హరాపేత్వా
పహరముఖాని తిణవట్టియా పూరాపేత్వా పాసాణపిట్టియం అత్తానం నిసీదాపేత్వా ఓకాసం కారేత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా
సహ పటిసమ్మిద్దాహి అరహత్తం పత్వా ఉక్కాసితసద్దేన ఆగతానం భిక్షూనం బ్యాకరిత్వా ఇమం ఉదానం ఉదానేసి -

“భాసితం బుద్ధసేట్టస్స, సబ్బలోకగ్గవాదినో;

న తుమ్హాకం ఇదం రూపం, తం జహేయ్యాథ భిక్షవో. (దీ. ని. అట్ట. ౨.3౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬);

“అనిచ్చా వత సజ్ఞారా, ఉప్పాదవయధమ్మినో;

ఉప్పజ్జిత్వా నిరుజ్ఞన్తి, తేసం వూపసమో సుఖో”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౨.3౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬; థేరగా.
౧౧౬౮);

కుటుమ్మియపుత్తతిస్సత్థేరస్సపి వత్తు ఏవం వేదితబ్బం. సావత్థియం కిర తిస్సో నామ కుటుమ్మియపుత్తో చత్తాలీస
హిరజ్ఞకోటియో పహాయ పబ్బజిత్వా అగామకే అరజ్ఞో విహరతి, తస్స కనిట్టభాతుభరియా “గచ్ఛథ, నం జీవితా వోరోపేథా”తి
పశ్చాసతే చోరే పేసేసి, తే గత్వా థేరం పరివారేత్వా నిసీదింసు. థేరో ఆహ - “కస్మా ఆగతత్థ ఉపాసకా”తి? తం జీవితా
వోరోపేస్సామాతి. పాటిభోగం మే ఉపాసకా గహేత్వా అజ్ఞేకరత్తిం జీవితం దేధాతి. కో తే, సమణ, ఇమస్మిం రానే పాటిభోగో
భవిస్సతీతి? థేరో మహంతం పాసాణం గహేత్వా ఉరుట్టిని భిన్నిత్వా “వట్టతి ఉపాసకా పాటిభోగో”తి ఆహ. తే అపక్కమిత్వా
చక్కమనసీసే అగ్గిం కత్వా నిపజ్జింసు. థేరస్స వేదనం విక్ఖమ్మేత్వా సీలం పచ్చవేక్ఖతో పరిసుద్ధసీలం నిస్సాయ
పీతిపామోజ్జం ఉప్పజ్జి. తతో అనుక్కమేన విపస్సనం వడ్డేన్తో తియామరత్తిం సమణధమ్మం కత్వా అరుణగ్గమనే అరహత్తం
పత్తో ఇమం ఉదానం ఉదానేసి -

“ఉభో పాదాని భిన్నిత్వా, సజ్ఞాపేస్సామి వో అహం;

అట్టియామి హరాయామి, సరాగమరణం అహం.

“ఏవాహం చిన్తయిత్వాన, యథాభూతం విపస్సీసం;

సమ్మత్తే అరుణగ్గమ్మి, అరహత్తం అపాపుణి”న్తి. (విసుద్ధి. ౧.౨౦; దీ. ని. అట్ట. ౨.3౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬);

అతిభోజనే నిమిత్తగ్రాహోతి అతిభోజనే ధినమిద్ధస్య నిమిత్తగ్రాహో, “ఏత్తకే భుత్తే తం భోజనం ధినమిద్ధస్య కారణం హోతి, ఏత్తకే న హోతి”తి ధినమిద్ధస్య కారణాకారణగ్రాహో హోతీతి అథ్థో. బృతిరేకవసేన చేతం వుత్తం, తస్మా ఏత్తకే భుత్తే తం భోజనం ధినమిద్ధస్య కారణం న హోతీతి భోజనే మత్తజ్ఞాతావ అత్థతో దస్సితాతి దట్టబ్బం. తేనాహ - “చతుపిత్తా...పీ.... తం న హోతి”తి. దివా సూరియాలోకన్తి దివా గహితనిమిత్తం సూరియాలోకం రత్తియం మనసికరోంతస్సపీతి ఏవమేత్థ అథ్థో వేదితబ్బో. ధుతజ్ఞానం వీరియనిస్సితత్తా వుత్తం - “ధుతజ్ఞనిస్సితసప్పాయకథాయపీ”తి.

౧౯. నవమే ఝూనేన వా విపస్సనాయ వా వూపసమితచిత్తస్సాతి ఝూనేన వా విపస్సనాయ వా అవూపసమకరకిలేసవిగమనేన వూపసమితచిత్తస్య. కుక్కుచ్చమ్మి కతాకతానుసోచనవసేన పవత్తమానం చేతసో అవూపసమావహతాయ ఉద్ధచ్చేన సమానలక్షణన్తి ఉభయస్య పహానకారణం అభిన్నం కత్వా వుత్తం. బహుస్సుతస్య గన్థతో అత్థతో చ సుత్తాదీని విచారేంతస్య తబ్బహులవిహారిణో అత్థవేదాదిప్పటిలాభసమ్భవతో విక్లేపో న హోతి. యథా విధిప్పటిపత్తియా యథానురూపపత్తికారప్పవత్తియా చ విక్లేపో చ కతాకతానుసోచనజ్ఞా న హోతీతి “బాహుసచ్చేనపి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం పహీయతీ”తి ఆహ. యదగ్గేన బాహుసచ్చేన ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం పహీయతి, తదగ్గేన పరిపుచ్చకతావినయప్పకతజ్ఞాతాహిపి తం పహీయతీతి దట్టబ్బం. వుద్ధసేవితా చ వుద్ధసీలీతం ఆవహతీతి చేతసో వూపసమకరత్తా “ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చప్పహానకారీ”తి వుత్తం, వుద్ధతం పన అనపేక్షీత్వా కుక్కుచ్చవినోదకా వినయధరా కల్యాణమిత్తాతి వుత్తాతి దట్టబ్బం. విక్లేపో చ పబ్బజితానం యేభుయ్యేన కుక్కుచ్చహేతుకో హోతీతి “కప్పియాకప్పియపరిపుచ్చాబహులస్సా”తిఆదినా వినయనయేనేవ పరిపుచ్చకతాదయో నిద్దిట్టా.

౨౦. దసమే బహుస్సుతానం ధమ్మసభావావబోధసమ్భవతో విచికిచ్చా అనవకాసా ఏవాతి ఆహ - “బాహుసచ్చేనపి...పీ.... విచికిచ్చా పహీయతీ”తి. కామం బాహుసచ్చపరిపుచ్చకతాహి సబ్బాపి అట్టవత్థుకా విచికిచ్చా పహీయతి, తథాపి రతనత్తయవిచికిచ్చామూలికా సేసవిచికిచ్చాతి ఆహ - “తీణి రతనాని ఆరబ్బ పరిపుచ్చాబహులస్సపీ”తి. రతనత్తయగుణావబోధేహి “సత్థరి కజ్జతీ”తిఆదివిచికిచ్చాయ అసమ్భవోతి. వినయే పకతజ్ఞాతా “సిక్ఖాయ కజ్జతీ”తి (ధ. స. ౧౦౦౮; విభ. ౯౧౭) వుత్తాయ విచికిచ్చాయ పహానం కరోతీతి ఆహ - “వినయే చిణ్ణవసీభావస్సపీ”తి. ఓకప్పనియసద్ధాసజ్ఞాతఅధిమోక్షబహులస్సాతి సద్ధేయ్యవత్తునో అనుప్పవినససద్ధాసజ్ఞాతఅధిమోక్షేన అధిముచ్చనబహులస్య. అధిముచ్చనజ్ఞా అధిమోక్షుప్పాదనమేవాతి దట్టబ్బం. సద్ధాయ వా తంనిన్నపోణతా అధిముత్తి అధిమోక్షో . నీవరణానం పచ్చయస్య చేవ పచ్చయఘాతస్య చ విభావితత్తా వుత్తం - “వట్టవివట్టం కథిత”న్తి.

నీవరణప్పహానవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

3. అకమ్మనియవగ్గవణ్ణనా

౨౧. తతియస్స పరమే అభావితన్తి సమధవిపస్సనాభావనావసేన న భావితం తథా అభావితత్తా. తథ్ఞో “అవడ్డిత”న్తి వుచ్చతి పటిపక్ఖాభిభవేన పరిట్రూహనాభావతో. తేనాహ భగవా - “అకమ్మనియం హోతీ”తి.

౨౨. దుతియే వుత్తవిపరియాయేన అత్థో వేదితబ్బో. పరమేతి తతియవగ్గస్స పరమసుత్తే. వట్టవసేనాతి విపాకవట్టవసేన. తేభూమకవట్టన్తి తేభూమకవిపాకవట్టం. వట్టపటిలాభాయ కమ్మన్తి విపాకవట్టస్స పటిలాభాయ ఉపనిస్సయభూతం కమ్మం, తస్స సహాయభూతం కిలేసవట్టమ్మి కమ్మగ్గహణేసేవ సజ్ఞహితన్తి దట్టబ్బం. వివట్టపటిలాభాయ కమ్మన్తి వివట్టాధిగమస్స ఉపనిస్సయభూతం కమ్మం. యం పన చరిమభవనిబ్బత్తకం కమ్మం, తం వివట్టప్పటిలాభాయ కమ్మం హోతి, న హోతీతి? న హోతి వట్టపాదకభావతో. చరిమభవపటిసన్ధి వియ పన వివట్టూపనిస్సయోతి సక్కా విజ్ఞాతుం. న హి కదాచి తిహేతుకపటిసన్ధియా వినా వినీసాధిగమో సమ్మవతి. ఇమేసు సుత్తేసూతి ఇమేసు పన పరమదుతియసుత్తేసు యథాక్మమం వట్టవివట్టమేవ కథితం.

౨౩. తతియే అభావితన్తి ఏత్థ భావనా నామ సమాధిభావనా. సా యత్థ ఆసజ్జితబ్బా, తం కామావచరపరమమహాకుసలచిత్తాదిఅభావితన్తి అధిప్పేత్తన్తి ఆహ - “దేవమనుస్ససమ్మత్తియో”తిఆది.

౨౪. చతుత్థే యస్మా చిత్తన్తి వివట్టవసేసేవ ఉప్పన్నచిత్తం అధిప్పేతం, తస్మా జాతిజరాభ్యాధిమరణసోకాదిదుక్ఖస్స అనిబ్బత్తనతో మహతో అత్థాయ సంవత్తతీతి యోజనా వేదితబ్బా.

౨౫-౨౬. పఞ్చమధట్టేసు ఉప్పన్నన్తి అవిగతుప్పాదాదిఖణత్తయమ్మి అభావితం భావనారహితం అపాతుభూతమేవ పణ్ణితసమ్మతస్స ఉప్పన్నకిచ్చస్స అసాధనతో యథా “అపుత్తో”తి. సో హి సమత్థో హుత్వా పితు పుత్తకిచ్చం అసాధేన్తో అపుత్తోతి లోకే వుచ్చతి, ఏవం సమ్మదమిదం. తేనాహ - “కస్మా”తిఆది. తేసు ధమ్మేసూతి లోకుత్తరపాదకజ్ఞానాదీసు. థేరో పన మత్థకప్పత్తమేవ భావితం చిత్తం దస్సేన్తో “మగ్గచిత్తమేవా”తి ఆహ.

౨౭-౨౮. సత్తమట్టమేసు పునప్పునం అకతన్తి భావనాబహులీకారవసేన పునప్పునం న కతం. ఇమానిపి ద్వేతి ఇమేసు ద్వీసు సుత్తేసు ఆగతాని ఇమానిపి ద్వే చిత్తాని.

౨౯-౩౦. నవమే అధివహతీతి ఆనేతి. దుక్ఖేనాతి కిచ్చేన. దుప్పేసనతోతి దుక్ఖేన పేసేతబ్బతో. మత్థకప్పత్తం విపస్సనాసుఖం పాకతికజ్ఞానసుఖతో సంతతరపణీతతరమేవాతి ఆహ - “ఝానసుఖతో విపస్సనాసుఖ”న్తి. తేనాహ భగవా -

“సుజ్ఞాగారం పవిట్టస్స, సంతచిత్తస్స భిక్షునో;

అమానుసీ రతి హోతి, సమ్మా ధమ్మం విపస్సతో.

“యతో యతో సమ్మసతి, ఖడ్ధానం ఉదయబ్బయం;

లభతీ పీతిపామోజ్జం, అమతం తం విజానత”న్తి. (ధ. ప. ౩౭౪);

తల్లో చిత్తం విస్సట్టశ్చంద్దవజిరసదిసం అమోఘభావతో.

అకమ్మనియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అదంతవగ్గవణ్ణనా

౩౧-౩౬. చతుత్థస్స పరమే అదంతన్తి చిత్తభావనాయ వినా న దంతం. తేనాహ - “సతిసంవరరహిత”న్తి. చతుత్థే తతియే వుత్తవిపరియాయేన అత్థో వేదితబ్బో. పఞ్చమఛట్టేసు పురిమసదిసోయేవాతి తతియచతుత్థసదిసో ఏవ.

౩౭-౩౮. సత్తమట్టమేసు ఉపమా పనేత్థాతి యథా పరమాదీసు అదంతహత్తిఅస్సాదయో ఉపమాభావేన గహితా, ఏవమేత్థ సత్తమట్టమేసు “అసంవుతఘరద్వారాదివసేన వేదితబ్బా”తి వుత్తం.

౩౯-౪౦. నవమదసమేసు చతుహిపి పదేహీతి అదంతాదీహి చతుహి పదేహి యోజేత్వా నవమదసమాని సుత్తాని వుత్తానీతి యోజనా.

అదంతవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పణిహితఅచ్చవగ్గవణ్ణనా

౪౧. పశ్చాదున్న పరమే ఉపమావ ఓపమ్మం, నో ఏవ అత్తో, తస్మిం ఓపమ్మత్తే బోధేతప్పే నిసాతో. సేయ్యథాపీతి యథాతి అత్తో. ఏత్త చ తత్త భగవా కత్తచి అత్తేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతి వత్తసుత్తే వియ, పారిచ్చత్తకోపమ (అ. ని. ౭.౬౬) అగ్గిక్ఖన్ధోపమాది (అ. ని. ౭.౭౨) సుత్తేసు వియ చ. కత్తచి ఉపమాయ అత్తం పరివారేత్వా దస్సేతి లోణమ్మిలసుత్తే (అ. ని. ౩.౧౦౧) వియ, సువణ్ణకారసత్తసూరియోపమాదిసుత్తేసు (అ. ని. ౭.౬౬) వియ చ. ఇమస్మిం పన సాలిసూకోపమే ఉపమాయ అత్తం పరివారేత్వా దస్సేన్తో “సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే”తిఆదిమాహాతి పోత్తకేసు లిఖన్తి, తం మజ్జిమట్టకథాయ వత్తసుత్తవణ్ణనాయ (మ. ని. అట్ట. ౧.౭౦) న సమేతి. తత్త హి ఇదం వుత్తం -

సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే, వత్తన్తి ఉపమావచనమేవేతం. ఉపమం కరోన్తో చ భగవా కత్తచి పరమంయేవ ఉపమం దస్సేత్వా పచ్చా అత్తం దస్సేతి, కత్తచి పరమం అత్తం దస్సేత్వా పచ్చా ఉపమం, కత్తచి ఉపమాయ అత్తం పరివారేత్వా దస్సేతి, కత్తచి అత్తేన ఉపమం. తథా హేస “సేయ్యథాపిస్సు, భిక్ఖవే, ద్వే అగారా సద్వారా, తత్త చక్కుమా పురిసో మజ్జే రితో పస్సేయ్యా”తి సకలమ్మి దేవదూతసుత్తం (మ. ని. ౩.౨౬౧ ఆదయో) ఉపమం పరమం దస్సేత్వా పచ్చా అత్తం దస్సేన్తో ఆహ. “తిరోకుట్టం తిరోపాకారం తిరోపబ్బతం అసజ్జమానో గచ్ఛతి, సేయ్యథాపి, ఆకాసే”తిఆదినా పన నయేన సకలమ్మి ఇద్ధివిధం అత్తం పరమం దస్సేత్వా పచ్చా ఉపమం దస్సేన్తో ఆహ.

“సేయ్యథాపి, బ్రాహ్మణపురిసో సారత్తికో సారగవేసీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౩౧౪) నయేన సకలమ్మి చూళసారోపమసుత్తం ఉపమాయ అత్తం పరివారేత్వా దస్సేన్తో ఆహ. “ఇథ పన, భిక్ఖవే, ఏకచ్ఛే కులపుత్తా ధమ్మం పరియాపుణన్తి సుత్తం...పే... సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే, పురిసో అలగద్దత్తికో”తిఆదినా నయేన సకలమ్మి అలగద్దసుత్తం (మ. ని. ౧.౨౩౮) మహాసారోపమసుత్తన్తి ఏవమాదీని సుత్తాని అత్తేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేన్తో ఆహ. స్వాయం ఇథ పరమం ఉపమం దస్సేత్వా పచ్చా అత్తం దస్సేతీతి.

ఏత్త హి చూళసారోపమాదీసు (మ. ని. ౧.౩౧౨) పరమం ఉపమం వత్వా తదనన్తరం ఉపమేయ్యత్తం వత్వా పున ఉపమం వదన్తో ఉపమాయ అత్తం పరివారేత్వా దస్సేతీతి వుత్తో. అలగద్ధూపమసుత్తాదీసు పన అత్తం పరమం వత్వా తదనన్తరం ఉపమం వత్వా పున అత్తం వదన్తో అత్తేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతీతి వుత్తో. తేనేవేత్త లీనత్తప్పకాసినియం వుత్తం - “ఉపమేయ్యత్తం పరమం వత్వా తదనన్తరం అత్తం వత్వా పున ఉపమం వదన్తో ఉపమాయ అత్తం పరివారేత్వా దస్సేతీ”తి వుత్తో. అత్తేన ఉపమం పరివారేత్వాతి ఏత్తాపి ఏసేవ నయోతి. ఇథ పన కత్తచి అత్తేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతి. “వత్తసుత్తే వియ పారిచ్చత్తకోపమఅగ్గిక్ఖన్ధోపమాదిసుత్తేసు వియ చా”తి వుత్తం. తత్త వత్తసుత్తే తావ “సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే, వత్తం సంకిలిట్టం మలగ్గహితం, తమేనం రజకో యస్మిం యస్మిం రజ్జజాతే ఉపసంహరేయ్య. యది నీలకాయ, యది పీతకాయ, యది లోహితకాయ, యది మజ్జిట్టకాయ, దురత్తవణ్ణమేవస్స అపరిసుద్ధవణ్ణమేవస్స. తం కిస్స హేతు? అపరిసుద్ధత్తా, భిక్ఖవే, వత్తస్స. ఏవమేవ ఖో, భిక్ఖవే, చిత్తే సంకిలిట్టే దుగ్గతి పాటికజ్ఞా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౭౦) పరమం ఉపమం దస్సేత్వా పచ్చా ఉపమేయ్యత్తో వుత్తో, న పన పరమం అత్తం వత్వా తదనన్తరం ఉపమం దస్సేత్వా పున అత్తో వుత్తో. యేన కత్తచి అత్తేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతి. వత్తసుత్తే వియాతి వదేయ్య.

తథా పారిచ్ఛత్తకోపమేపి “యస్మిం, భిక్షవే, సమయే దేవానం తావతినసానం పారిచ్ఛత్తకో కోవిళారో పణ్ణపలాసో హోతి, అత్తమనా, భిక్షవే, దేవా తావతినసా, తస్మిం సమయే హోన్తి పణ్ణపలాసో దాని పారిచ్ఛత్తకో కోవిళారో, న చిరస్సేవ దాని పన్నపలాసో భవిస్సతి...పే... ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, యస్మిం సమయే అరియసావకో అగారస్మా అనగారియం పబ్బజ్ఞాయ చేతేతి. పణ్ణపలాసో, భిక్షవే, అరియసావకో తస్మిం సమయే హోతీ”తిఆదినా (అ. ని. ౭.౬౯) పరమం ఉపమం దస్సేత్వా పచ్ఛా అత్థో వుత్తో. అగ్గిక్ఖన్ధోపమే “పస్సథ నో తుష్ఠే, భిక్షవే, అముం మహంతం అగ్గిక్ఖన్ధం ఆదిత్తం సమ్మజ్జలితం సజోతిభూతన్తి. ఏవం, భన్తేతి. తం కిం మజ్ఞాథ, భిక్షవే, కతమం ను ఖో వరం యం అముం మహంతం అగ్గిక్ఖన్ధం ఆదిత్తం సమ్మజ్జలితం సజోతిభూతం ఆలిజ్ఞేత్వా ఉపనిసీదేయ్య వా ఉపనిపజ్జేయ్య వా, యం ఖత్తియకణ్ణం వా బ్రాహ్మణకణ్ణం వా గహపతికణ్ణం వా ముదుతలునహత్థపాదం ఆలిజ్ఞేత్వా ఉపనిసీదేయ్య వా ఉపనిపజ్జేయ్య వా”తిఆదినా (అ. ని. ౭.౭౨) పరమం ఉపమంయేవ దస్సేత్వా పచ్ఛా అత్థో వుత్తో, న పన పరమం అత్థం వత్వా తదనన్తరం ఉపమం దస్సేత్వా పున అత్థో వుత్తో, తస్మా “కత్థచి అత్థేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతి వత్థసుత్తే వియ పారిచ్ఛత్తకోపమఅగ్గిక్ఖన్ధోపమాదిసుత్తేసు వియ చా”తి న వత్తబ్బం.

కేచి పనేత్థ ఏవం వణ్ణయన్తి “అత్థం పరమం వత్వా పచ్ఛా చ ఉపమం దస్సేన్తో అత్థేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతి నామ, ఉపమం పన పరమం వత్వా పచ్ఛా అత్థం దస్సేన్తో ఉపమాయ అత్థం పరివారేత్వా దస్సేతి నామ, తదుభయస్సపి ఆగతట్ఠానం నిదస్సేన్తో ‘వత్థసుత్తే వియా’తిఆదిమాహ”తి. తమ్పి “కత్థచి అత్థేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతి వత్థసుత్తే వియ పారిచ్ఛత్తకోపమఅగ్గిక్ఖన్ధోపమాదిసుత్తేసు వియ చా”తి వత్తబ్బం, ఏవఇచ్చ వుచ్చమానే “కత్థచి ఉపమాయ అత్థం పరివారేత్వా దస్సేతి లోణమ్పిలసుత్తే వియా”తి విసుం న వత్తబ్బం “అగ్గిక్ఖన్ధోపమాదిసుత్తే వియా”తి ఏత్థ ఆదిసద్దేనేవ సజ్ఞహితత్తా. లోణమ్పిలసుత్తేపి హి -

“సేయ్యథాపి, భిక్షవే, పణ్ణితో బృత్తో కుసలో సూదో రాజానం వా రాజమహామత్తం వా నానచ్చయేహి సూపేహి పచ్చపట్టితో అస్స అమ్పిలగ్గేహిపి తిత్తకగ్గేహిపి కటుకగ్గేహిపి మధురగ్గేహిపి ఖారికేహిపి అఖారికేహిపి లోణికేహిపి అలోణికేహిపి.

“స ఖో సో, భిక్షవే, పణ్ణితో బృత్తో కుసలో సూదో సకస్స భత్తస్స నిమిత్తం ఉగ్గణ్ఠాతి ‘ఇదం వా మే అజ్ఞ భత్తసూపేయ్యం రుచ్చతి, ఇమస్స వా అభిహరతి, ఇమస్స వా బహుం గణ్ఠాతి, ఇమస్స వా వణ్ణం భాసతి. అమ్పిలగ్గం వా మే అజ్ఞ భత్తసూపేయ్యం రుచ్చతి, అమ్పిలగ్గస్స వా అభిహరతి, అమ్పిలగ్గస్స వా బహుం గణ్ఠాతి, అమ్పిలగ్గస్స వా వణ్ణం భాసతి...పే... అలోణికస్స వా వణ్ణం భాసతీ”తి. స ఖో సో, భిక్షవే, పణ్ణితో బృత్తో కుసలో సూదో లాభీ చేవ హోతి అచ్ఛాదనస్స, లాభీ వేతనస్స, లాభీ అభిహారానం. తం కిస్స హేతు? తథా హి సో, భిక్షవే, పణ్ణితో బృత్తో కుసలో సూదో సకస్స భత్తనిమిత్తం ఉగ్గణ్ఠాతి. ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, ఇధేకచ్ఛే పణ్ణితో బృత్తో కుసలో భిక్షు కాయే కాయానుపస్సీ విహరతి...పే... వేదనాసు...పే... చిత్తే...పే... ధమ్మేసు ధమ్మానుపస్సీ విహరతి ఆతాపీ సమ్మజానో సతిమా వినేయ్య లోకే అభిజ్ఞాదోమనస్సం. తస్స ధమ్మేసు ధమ్మానుపస్సీనో విహరతో చిత్తం సమాధియతి, ఉపక్కిలేసా పహీయన్తి, సో తం నిమిత్తం ఉగ్గణ్ఠాతి.

“స ఖో, భిక్షవే, పణ్ణితో బృత్తో కుసలో భిక్షు లాభీ చేవ హోతి దిట్టేవ ధమ్మే సుఖవిహారానం, లాభీ హోతి సతిసమ్మజ్ఞాస్స. తం కిస్స హేతు? తథా హి నో, భిక్షవే, పణ్ణితో బృత్తో కుసలో భిక్షు సకస్స చిత్తస్స నిమిత్తం ఉగ్గణ్ఠాతీ”తి (సం. ని. ౫.౩౭౪) -

ఏవం పఠమం ఉపమం దస్సేత్వా పచ్ఛా అత్థో వుత్తో. “సువణ్ణకారసూరియోపమాదిసుత్తేసు వియ చా”తి ఇదశ్చ ఉదాహరణమత్తేన సజ్ఞహం గచ్ఛతి సువణ్ణకారసుత్తాదీసు పఠమం ఉపమాయ అదస్సేతత్తా. ఏతేసు హి సువణ్ణకారోపమసుత్తే (అ. ని. ౩.౧౦౩) తావ -

“అధిచిత్తమనుయుత్తేన, భిక్షవే, భిక్షునా తీణి నిమిత్తాని కాలేన కాలం మనసి కాతబ్బాని, కాలేన కాలం సమాధినిమిత్తం మనసి కాతబ్బం, కాలేన కాలం పగ్గహనిమిత్తం మనసి కాతబ్బం, కాలేన కాలం ఉపేక్షానిమిత్తం మనసి కాతబ్బం. సచే, భిక్షవే, అధిచిత్తమనుయుత్తో భిక్షు ఏకంతం సమాధినిమిత్తంయేవ మనసి కరేయ్య, రానం తం చిత్తం కోసజ్ఞాయ సంవత్తేయ్య. సచే, భిక్షవే, అధిచిత్తమనుయుత్తో భిక్షు ఏకంతం పగ్గహనిమిత్తంయేవ మనసి కరేయ్య, రానం తం చిత్తం ఉద్ధచ్చాయ సంవత్తేయ్య. సచే, భిక్షవే, అధిచిత్తమనుయుత్తో భిక్షు ఏకంతం ఉపేక్షానిమిత్తంయేవ మనసి కరేయ్య, రానం తం చిత్తం న సమ్మా సమాధియేయ్య ఆసవానం ఖయాయ. యతో చ ఖో, భిక్షవే, అధిచిత్తమనుయుత్తో భిక్షు కాలేన కాలం సమాధినిమిత్తం...పే... పగ్గహనిమిత్తం...పే... ఉపేక్షానిమిత్తం మనసి కరోతి, తం హోతి చిత్తం ముదుశ్చా కమ్మనియశ్చా పభస్సరశ్చా, న చ పభజ్ఞ, సమ్మా సమాధియతి ఆసవానం ఖయాయ.

“సేయ్యథాపి, భిక్షవే, సువణ్ణకారో వా సువణ్ణకారస్తేవాసీ వా ఉక్కం బద్ధేయ్య, ఉక్కం బద్ధిత్వా ఉక్కాముఖం ఆలిమ్పేయ్య, ఉక్కాముఖం ఆలిమ్పిత్వా సణ్ణాసేన జాతరూపం గహేత్వా ఉక్కాముఖే పక్ఖేపేయ్య, ఉక్కాముఖే పక్ఖేపిత్వా కాలేన కాలం అభిధమతి, కాలేన కాలం ఉదకేన పరిపోసేతి, కాలేన కాలం అజ్ఞపేక్షతి. సచే, భిక్షవే, సువణ్ణకారో వా సువణ్ణకారస్తేవాసీ వా తం జాతరూపం ఏకంతం అభిధమేయ్య, రానం తం జాతరూపం దహేయ్య. సచే, భిక్షవే, సువణ్ణకారో వా సువణ్ణకారస్తేవాసీ వా తం జాతరూపం ఏకంతం ఉదకేన పరిపోసేయ్య, రానం తం జాతరూపం నిబ్బాపేయ్య. సచే, భిక్షవే, సువణ్ణకారో వా సువణ్ణకారస్తేవాసీ వా తం జాతరూపం ఏకంతం అజ్ఞపేక్షేయ్య, రానం తం జాతరూపం న సమ్మా పరిపాకం గచ్ఛేయ్య. యతో చ ఖో, భిక్షవే, సువణ్ణకారో వా సువణ్ణకారస్తేవాసీ వా తం జాతరూపం కాలేన కాలం అభిధమతి, కాలేన కాలం ఉదకేన పరిపోసేతి, కాలేన కాలం అజ్ఞపేక్షతి, తం హోతి జాతరూపం ముదుశ్చా కమ్మనియశ్చా పభస్సరశ్చా, న చ పభజ్ఞ, సమ్మా ఉపేతి కమ్మాయ. యస్సా యస్సా చ పిళన్ధనవికతియా ఆకజ్ఞతి, యది పట్టికాయ యది కుణ్డలాయ యది గీవేయ్యకేన యది సువణ్ణమాలాయ, తశ్చాస్స అత్థం అనుభోతి.

“ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, అధిచిత్తమనుయుత్తేన భిక్షు...పే... సమ్మా సమాధియతి ఆసవానం ఖయాయ. యస్స యస్స చ అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయస్స ధమ్మస్స చిత్తం అభినిన్నామేతి అభిజ్ఞాసచ్చికిరియాయ, తత్ర తత్రేవ సక్ఖిభబ్బతం పాపుణాతి సతి సతిఆయతనే”తి (అ. ని. ౩.౧౦౩) -

ఏవం పరమం అర్థం దస్సేత్వా తదనంతరం ఉపమం వత్వా పునపి అర్థో ఏవం పరమం అర్థం దస్సేత్వా తదనంతరం ఉపమం వత్వా పునపి అర్థో వుత్తో.

సత్తసూరియోపమే చ -

“అనిచ్ఛా, భిక్షవే, సజ్జారా, అధువా, భిక్షవే, సజ్జారా, అనస్సాసికా, భిక్షవే, సజ్జారా, యావఞ్చిదం, భిక్షవే, అలమేవ సబ్బసజ్జారేసు నిబ్బిందితుం అలం విరజ్జితుం అలం విముచ్చితుం. సినేరు, భిక్షవే, పబ్బతరాజా చతురాసీతియోజనసహస్సాని ఆయామేన, చతురాసీతియోజనసహస్సాని విత్థారేన, చతురాసీతియోజనసహస్సాని మహాసముద్ధే అఙ్ఞోగాఙ్ఞో, చతురాసీతియోజనసహస్సాని మహాసముద్ధా అచ్చుగ్గతో. హోతి సో ఖో, భిక్షవే, సమయో, యం కదాచి కరహచి దీఘస్స అద్ధునే అచ్చయేన బహూని వస్సాని బహూని వస్ససతాని బహూని వస్ససహస్సాని బహూని వస్ససతసహస్సాని దేవో న వస్సతి, దేవే ఖో పన, భిక్షవే, అవస్సంతే యే కేచిమే బీజగామభూతగామా ఓసధితిణవనప్పతయో, తే ఉస్సుస్సంతి విసుస్సంతి న భవంతి. ఏవం అనిచ్ఛా, భిక్షవే, సజ్జారా, ఏవం అధువా, భిక్షవే, సజ్జారా”తిఆదినా (అ. ని. ౭.౬౬) -

పరమం అర్థం దస్సేత్వా తదనంతరం ఉపమం వత్వా పునపి అర్థో వుత్తో. అథ వా “సూరియస్స, భిక్షవే, ఉదయతో ఏతం పుబ్బభగ్గమం ఏతం పుబ్బనిమిత్తం, యదిదం అరుణుగ్గం. ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, భిక్షునో అరియస్స అట్టభిగ్గకస్స మగ్గస్స ఉప్పాదాయ ఏతం పుబ్బభగ్గమం ఏతం పుబ్బనిమిత్తం, యదిదం కల్యాణమిత్తతా”తి యదేతం సంయుత్తనికాయే (సం. ని. ౨.౪౯) ఆగతం, తం ఇథ సూరియోపమసుత్తంతి అధిప్పేతం సియా. తమ్పి “కత్థచి ఉపమాయ అర్థం పరివారేత్వా దస్సేత్తి”తి ఇమినా న సమేతి పరమం ఉపమం వత్వా తదనంతరం అర్థం దస్సేత్వా పున ఉపమాయ అవుత్తత్తా. పరమమేవ హి తత్త ఉపమా దస్సేత్తా, “ఇమస్మిం పన సాలిసూకోపమే ఉపమాయ అర్థం పరివారేత్వా దస్సేన్తో సేయ్యథాపి, భిక్షవేతి ఆదిమాహా”తి. ఇదమ్పి వచనమసగ్గహితం వత్తసుత్తస్స ఇమస్స చ విసేసాభావతో. ఉభయత్థాపి హి పరమం ఉపమం దస్సేత్వా పచ్ఛా అర్థో వుత్తో, తస్మా ఏవమేత్త పారేన భవితబ్బం “తత్త భగవా కత్థచి పరమంయేవ ఉపమం దస్సేత్వా పచ్ఛా అర్థం దస్సేతి వత్తసుత్తే వియ పారిచ్ఛత్తకోపమ- (అ. ని. ౭.౬౯) అగ్గిక్ఖన్తోపమాదిసుత్తేసు (అ. ని. ౭.౭౨) వియ చ, కత్థచి అర్థేన ఉపమం పరివారేత్వా దస్సేతి సువణ్ణకారసత్తసూరియోపమాదిసుత్తేసు (అ. ని. ౭.౬౬) వియ, ఇమస్మిం పన సాలిసూకోపమే పరమం ఉపమం దస్సేత్వా పచ్ఛా అర్థం దస్సేన్తో సేయ్యథాపి, భిక్షవేతి ఆదిమాహా”తి. అఙ్ఞాథా మజ్జిమట్టకథాయ విరుజ్జుతి. ఇథాపి చ పుట్టేనాపరం న సమేతి. మజ్జిమట్టకథాయ వుత్తనయేనేవ వా ఇథాపి పారో గహేతబ్బో.

కణసదిసో సాలిఫలస్స తుణ్ణే ఉప్పజ్జనకవాలో సాలిసూకం, తథా యవసూకం. సూకస్స తనుకభావతో భేదవతో భేదో నాతిమహా హోతీతి ఆహ - “భిద్దిస్సతి, ఛవిం భిద్దిస్సతీతి అర్థో”తి. యథా మిచ్ఛారపితసాలిసూకాది అక్కంతమ్పి హత్థాదిం న భిద్దితి భిద్దితుం అయోగ్గభావేన రితత్తా, ఏవం ఆచయగామిచిత్తం అవిజ్ఞం న భిద్దితి భిద్దితుం అయోగ్గభావేన ఉప్పన్నత్తాతి ఇమమత్తం దస్సేతి “మిచ్ఛారపితేనా”తిఆదినా. అట్టసు తానేసూతి “దుక్ఖే అఙ్ఞాణ”న్తిఆదినా వుత్తేసు దుక్ఖాదీసు చతుసు సచ్ఛేసు పుబ్బంతాదీసు చతుసు చాలి అట్టసు తానేసు. ఘనబహులన్తి చిరకాలపరిభావనాయ అతివియ బహులం. మహావిసయతాయ మహాపటిపక్ఖతాయ బహుపరివారతాయ బహుదుక్ఖతాయ చ మహతీ అవిజ్ఞాతి మహాఅవిజ్ఞా. తం

మహాఅవిజ్ఞం. మహాసద్దో హి బహుభావద్దోపి హోతి “మహాజనో”తిఆదీసు వియ. తథ్ఞావానతో నిక్ఖంతభావేనాతి తథ్ఞ తథ్ఞాయ అభావమేవ వదతి.

౪౨. దుతియే పాదేనేవ అవమద్దితే అక్కంతన్తి వుచ్చమానే హత్తేన అవమద్దితం అక్కంతం వియ అక్కంతన్తి రుళ్ళీ హేసాతి ఆహ - “అక్కంతనేవ వుత్త”న్తి. అరియవోహరోతి అరియదేసవాసీనం వోహరో. మహంతం అగ్గహత్వా అప్పమత్తకస్సేవ గహణే పయోజనం దస్సేతుం - “కస్మా పనా”తిఆది ఆరద్ధం. తేన “వివట్టూపనిస్సయకుసలం నామ యోనిసో ఉప్పాదితం అప్పక”న్తి న చింతేబ్బం, అనుక్కమేన లద్ధపచ్చయం హుత్వా వడ్డమానం ఖుద్దకనదీ వియ పక్ఖంతమహోఘా సముద్ధం, అనుక్కమేన నిబ్బానమహాసముద్ధమేవ పురిసం పాపేతీతి దీపేతి. పచ్చేకబోధిం బుద్ధభూమిన్తి చ పచ్చత్తే ఉపయోగవచనం. వట్టవివట్టం కథితన్తి యథాక్కమేన వుత్తం.

౪౩. తతియే దోసేన పదుట్టచిత్తన్తి సమ్మయుత్తధమ్మానం, యస్మిం సన్తానే ఉప్పజ్జతి, తస్స చ దూసనేన విససంసట్టపూతిముత్తసదిసేన దోసేన పదుసితచిత్తం. అత్తనో చిత్తేనాతి అత్తనో చేతోపరియజ్ఞాణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన వా సహితేన చిత్తేన. పరిచ్ఛిన్దిత్వాతి జ్ఞాణేన పరిచ్ఛిన్దిత్వా . ఇట్టాకారేన ఏతీతి అయో, సుఖం. సబ్బసో అపేతో అయో ఏతస్స, ఏతస్మాతి వా అపాయో, కాయికస్స చేతసికస్స చ దుక్ఖస్స గతి పవత్తిట్టానన్తి దుగ్గతి, కారణావసేన వివిధం వికారేన చ నిపాతియన్తి ఏత్థాతి వినిపాతో, అప్పకోపి నత్తి అయో సుఖం ఏత్థాతి నిరయోతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో.

౪౪. చతుత్తే సద్ధాపసాదేన పసన్నన్తి సద్ధాసజ్ఞాతేన పసాదేన పసన్నం, న ఇన్ద్రియానం అవిప్పసన్నతాయ. సుఖస్స గతిన్తి సుఖస్స పవత్తిట్టానం. సుఖమేవేత్థ గచ్ఛన్తి, న దుక్ఖన్తి వా సుగతి. మనాపియరూపాదితాయ సహ అగ్గేహీతి సగ్గం, లోకం.

౪౫. పఞ్చమే పరిహాహవూపసమకరో రహదో ఏత్థాతి రహదో, ఉదకపుణ్ణో రహదో ఉదకరహదో. ఉదకం దహతి ధారేతీతి ఉదకదహో. ఆవిలోతి కలలబహులతాయ ఆకులో. తేనాహ - “అవిప్పసన్నో”తి. లుళితోతి వాతేన ఆలోళితో. తేనాహ - “అపరిసణ్ణితో”తి. వాతాభిఘాతేన వీచితరగ్గమలసమాకులతాయ హి పరితో న సణ్ణితో వా అపరిసణ్ణితో. వాతాభిఘాతేన ఉదకస్స చ అప్పభావేన కలలీభూతో కద్దమభావప్పత్తోతి ఆహ - “కద్దమీభూతో”తి. సిప్పియో ముత్తసిప్పిఆదయో. సమ్మకా సజ్ఞసలకవిసేసా. చరంతమ్మి తిట్టంతమ్మితి యథాలాభవచనమేతం దట్టబ్బం. తమేవ హి యథాలాభవచనతం దస్సేతుం - “ఏత్థా”తిఆది ఆరద్ధం.

పరియోనద్ధేనాతి పటిచ్ఛాదితేన. తయిదం కారణేన ఆవిలభావస్స దస్సనం. దిట్టధమ్మే ఇమస్మిం అత్తభావే భవో దిట్టధమ్మికో, సో పన లోకియోపి హోతి లోకుత్తరోపితి ఆహ - “లోకియలోకుత్తరమిస్సకో”తి. పేచ్చ సమ్మరేతబ్బతో సమ్మరాయో, పరలోకో. తేనాహ - “సో హి పరత్థ అత్తోతి పరత్తో”తి. ఇతి ద్విధాపి సకసంతపరియాపన్నో ఏవ గహితోతి ఇతరమ్మి సగ్గహత్వా దస్సేతుం - “అపిచా”తిఆదిమాహ. అయన్తి కుసలకమ్మపథసజ్ఞాతో దసవిధో ధమ్మో. సత్తంతరకప్పావసానేతి ఇదం తస్స ఆసన్నభావం సన్ధాయ వుత్తం. యస్స కస్సచి అంతరకప్పస్సావసానేతి వేదితబ్బం. అరియానం యుత్తన్తి అరియానం అరియభావాయ యుత్తం, తతో ఏవ అరియభావం కాతుం సమత్థం. జ్ఞాణమేవ జోయ్యస్స పచ్చక్ఖకరణట్టేన దస్సనన్తి ఆహ - “జ్ఞాణమేవ హి”తిఆది. కిం పన తన్తి ఆహ - “దిబ్బచక్ఖా”తిఆది.

౪౬. ఛట్టే అచ్చోతి తనుకో. తనుభావమేవ హి సన్ధాయ “అబహలో”తి వుత్తం. యస్మా పసన్నో నామ అచ్చో న బహలో, తస్మా “పసన్నోతిపి వట్టతీ”తి వుత్తం. విప్ససన్నోతి విసేసన పసన్నో . సో పన సమ్మా పసన్నో నామ హోతితి ఆహ - “సుట్టు పసన్నో”తి. అనావిలోతి అకలుసో. తేనాహ - “పరిసుద్ధో”తిఆది. సజ్ఞంతి ఖుద్ధకసేవాలం, యం “తిలబీజక”న్తి వుచ్చతి. సేవాలన్తి కణ్ణికసేవాలం. పణకన్తి ఉదకమలం. చిత్తస్స ఆవిలభావో నీవరణహేతుకోతి ఆహ - “అనావిలేనాతి పఞ్చనీవరణవిముత్తేనా”తి.

౪౭. సత్తమే రుక్ఖజాతానీతి ఏత్థ జాతసద్దేన పదవడ్డనమేవ కతం యథా “కోసజాత”న్తి ఆహ - “రుక్ఖానమేవేతం అధివచన”న్తి. కోచి హి రుక్ఖో వడ్డేన అగ్గో హోతి యథా తం రత్తచన్దనాది. కోచి గడ్డేన యథా తం గోసీతచన్దనం. కోచి రసేన ఖదిరాది. కోచి థద్ధతాయ చమ్మకాది. మగ్గఫలావహతాయ విపస్సనావసేన భావితమ్మి గహితం. “తత్త తత్తేవ సక్ఖిభబ్బతం పాపుణాతీ”తి (అ. ని. ౩.౧౦౩) వచనతో “అభిజ్ఞాపాదకచతుత్థజ్ఞానచిత్తమేవ, ఆవుసో”తి పుస్సమిత్తత్థేరో వదతి.

౪౮. అట్టమే చిత్తస్స పరివత్తనం ఉప్పాదనిరోధా ఏవాతి ఆహ - “ఏవం లహుం ఉప్పజ్జిత్వా లహుం నిరుజ్జనక”న్తి. అధిమత్తపమాణత్థేతి అతిక్కున్తపమాణత్థే, పమాణాతీతతాయన్తి అత్థో. తేనాహ - “అతివియ న సుకరా”తి. చక్ఖవిజ్ఞాణమ్మి అధిప్పేతమేవాతి సబ్బస్సపి చిత్తస్స సమానఖణత్తా వుత్తం. చిత్తస్స అతివియ లహుపరివత్తిభావం ధేరవాదేన దీపేతుం - “ఇమస్మిం పనత్థే”తిఆది వుత్తం. చిత్తసజ్ఞారాతి ససమ్మయుత్తం చిత్తం వదతి. వాహసతానం ఖో, మహారాజ, వీహీనన్తి పోత్తకేసు లిఖన్తి, “వాహసతం ఖో, మహారాజ, వీహీన”న్తి పన పారేన భవితబ్బం. మిలిన్దపఞ్ఛోపి (మి. ప. ౪.౧.౨) హి కత్థచి అయమేవ పాఠో దిస్సతి. “వాహసతాన”న్తి వా పచ్చత్తే సామివచనం బృత్తయేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అడ్డచూళన్తి ధోకేన ఊనం ఉపడ్డం. కస్స పన ఉపడ్డన్తి? అధికారతో వాహస్సాతి విజ్ఞాయతి. “అడ్డచుద్దస”న్తి కేచి. “అడ్డచతుత్త”న్తి అపరే. సాధికం దియడ్డసతం వాహాతి దళ్లం కత్వా వదన్తి, వీమంసితబ్బం. చతునాళికో తుమ్మా. పుచ్చాయ అభావేనాతి “సక్కా పన, భన్నే, ఉపమం కాతు”న్తి ఏవం పవత్తాయ పుచ్చాయ అభావేన న కతా ఉపమా. ధమ్మదేసనాపరియోసానేతి సన్నిపతితపరిసాయ యథారద్ధధమ్మదేసనాయ పరియోసానే.

౪౯. నవమే పభస్సరన్తి పరియోదాతం సభావపరిసుద్ధట్టేన. తేనాహ - “పణ్డరం పరిసుద్ధ”న్తి. పభస్సరతాదయో నామ వణ్ణధాతుయం లబ్బనకవిసేసాతి ఆహ - “కిం పన చిత్తస్స వణ్ణో నామ అట్ఠీ”తి? ఇతరో అరూపతాయ “నట్ఠీ”తి పట్టిక్ఖిపిత్వా పరియాయకథా అయం తాదిసస్స చిత్తస్స పరిసుద్ధభావనాదీపనాయాతి దస్సేన్తో “నీలాదీన”న్తిఆదిమాహ. తథా హి “సో ఏవం సమాహితే చిత్తే పరిసుద్ధే పరియోదాతే”తి (దీ. ని. ౧.౨౪౩-౨౪౪; మ. ని. ౧.౩౮౪-౩౮౬, ౪౩౧-౪౩౩; పారా. ౧౨-౧౩) వుత్తం . తేనేవాహ - “ఇదమ్మి నిరుపక్కిలేసతాయ పరిసుద్ధన్తి పభస్సర”న్తి. కిం పన భవజ్ఞచిత్తం నిరుపక్కిలేసన్తి? ఆమ సభావతో నిరుపక్కిలేసం, ఆగన్తుకఉపక్కిలేసవసేన పన సియా ఉపక్కిలిట్టం. తేనాహ - “తఞ్చ ఖో”తిఆది. తత్త అత్తనో తేసఞ్చ భిక్ఖూనం పచ్చక్ఖభావతో పుట్టే “ఇద”న్తి వత్వా ఇదాని పచ్చామసనవసేన “త”న్తి ఆహ. చ-సద్దో అత్థాపనయనే. ఖో-సద్దో వచనాలజ్కారే, అవధారణే వా. వక్ఖమానస్స అత్తస్స నిచ్చితభావతో భవజ్ఞచిత్తేన సహవట్టానాభావతో ఉపక్కిలేసానం ఆగన్తుకతాతి ఆహ - “అసహజాతేహీ”తిఆది. రాగాదయో ఉపేచ్చ చిత్తసన్తానం కిలిస్సన్తి విబాధేన్తి ఉపతాపేన్తి చాతి ఆహ - “ఉపక్కిలేసేహీతి రాగాదీహీ”తి. భవజ్ఞచిత్తస్స నిప్పరియాయతో ఉపక్కిలేసేహి ఉపక్కిలిట్టతా నామ నత్తి అసంసట్టభావతో, ఏకసన్తతిపరియాపన్నతాయ పన సియా ఉపక్కిలిట్టతాపరియాయోతి ఆహ - “ఉపక్కిలిట్టం నామాతి వుచ్చతీ”తి. ఇదాని తమత్తం ఉపమాయ విభావేతుం “యథా హి”తిఆదిమాహ. తేన భిన్నసన్తానగతాయపి నామ

ఇరియాయ లోకే గారయ్తా దిస్సతి, పగేవ ఏకసన్తానగతాయ ఇరియాయాతి ఇమం విసేసం దస్సేతి. తేనాహ -
“జవనక్ఖణే...పే.... ఉపక్కిలిట్టం నామ హోతీ”తి.

౨౦. దసమే భవజ్ఞచిత్తమేవ చిత్తన్తి “పభస్సరమిదం, భిక్ఖవే, చిత్త”న్తి వుత్తం భవజ్ఞచిత్తమేవ. యదగ్గేన భవజ్ఞచిత్తం
తాదిసపచ్చయసమవాయే ఉపక్కిలిట్టం నామ వుచ్చతి, తదగ్గేన తబ్బిధురపచ్చయసమవాయే ఉపక్కిలేసతో విముత్తన్తి
వుచ్చతి. తేనాహ - “ఉపక్కిలేసేహి విప్పముత్తం నామ హోతీ”తి. సేసమేత్థ నవమసుత్తే వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం.

పణిహితలచ్చవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అచ్చరాసజ్ఞతవగ్గవణ్ణనా

౨౧. ఛట్టస్స పరమే అస్సుతవాతి ఏత్థ “సాధు పజ్ఞాణవా నరో”తిఆదీసు (జా. ౨.౧౮.౧౦౧) అత్థితామత్తస్స బోధకో వా-సద్దో. “సీలవా హోతి కల్యాణధమ్మో”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౩౮౧) పసంసావిసిట్టాయ అత్థితాయ. “పజ్ఞావా హోతి ఉదయత్థగామినియా పజ్ఞాయ సమన్నాగతో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౧౭; మ. ని. ౨.౨౨) అతిసయత్థవిసిట్టాయ అత్థితాయ, తస్మా యస్స పసత్థం అతిసయేన వా సుతం అత్థి, సో సుతవా, సంకిలేసవిద్ధంసనసమత్థం పరియత్తిధమ్మస్సవనం, తం సుత్వా తథత్తాయ పటిపత్తి చ “సుతవా”తి ఇమినా పదేన పకాసితా. సోతబ్బయుత్తం సుత్వా కత్తబ్బనిప్పత్తివసేన సుణీతి వా సుతవా, తప్పటిక్ఖేపేన న సుతవాతి అస్సుతవా.

అయశ్శో అకారో “అహేతుకా ధమ్మా (ధ. స. ౨ దుకమాతికా), అభిక్కుకో ఆవాసో”తిఆదీసు (పాచి. ౧౦౪౭) తంసమాయోగనివత్తియం దిట్టో. “అప్పచ్చయా ధమ్మా”తి (ధ. స. ౭ దుకమాతికా) తంసమ్బన్ధిభావనివత్తియం. పచ్చయుప్పన్నశ్శో పచ్చయసమ్బన్ధీతి అపచ్చయుప్పన్నత్తా అతంసమ్బన్ధితా ఏత్థ జోతితా. “అనిదస్సనా ధమ్మా”తి (ధ. స. ౯ దుకమాతికా) తంసభావనివత్తియం. నిదస్సనశ్శో ఏత్థ దట్టబ్బతా. అథ వా పస్సతీతి నిదస్సనం, చక్ఖవిజ్ఞాణం. తగ్గహేతబ్బతానివత్తియం, తథా “అనాసవా ధమ్మా”తి (ధ. స. ౧౨ దుకమాతికా). “అప్పటిఘా ధమ్మా (ధ. స. ౧౦ దుకమాతికా) అనారమ్మణా ధమ్మా”తి (ధ. స. ౧౨ దుకమాతికా) తంకిచ్చనివత్తియం. “అరూపినో ధమ్మా అచేతసికాధమ్మా”తి తంసభావనివత్తియం. తదశ్శతా హి ఇథ పకాసితా. “అమనుసో”తి తబ్బావమత్తనివత్తియం. మనుస్సత్తమత్తం నత్తి, అజ్ఞం తంసదిసన్తి. సదిసతా హి ఏత్థ సూచితా. “అస్సమణో సమణపటిశ్శో అబ్రహ్మచారీ బ్రహ్మచారిపటిశ్శో”తి (అ. ని. ౩.౧౩) చ తంసమ్భావనీయగుణనివత్తియం. గరహా హి ఇథ జాయతి. “కచ్చి భోతో అనామయం (జా. ౧.౧౨.౧౪౬; ౨.౨౦.౧౨౯) అనుదరా కజ్జా”తి చ తదనప్పభావనివత్తియం. “అనుప్పన్నా ధమ్మా”తి (ధ. స. ౧౭ తికమాతికా) తంసదిసభావనివత్తియం. అతీతానశ్శో ఉప్పన్నపుబ్బత్తా ఉప్పాదిధమ్మానశ్శా పచ్చయేకదేససిద్ధియా ఆరద్ధుప్పాదభావతో కాలవినిముత్తస్స చ విజ్జమానత్తా ఉప్పన్నానుకూలతా, పగేవ పచ్చుప్పన్నానన్తి తబ్బిధురతా హేత్థ విజ్ఞాయతి. “అసేక్ఖా ధమ్మా”తి (ధ. స. ౧౧ తికమాతికా) తదపరియోసాననివత్తియం. తన్నిట్టానశ్శోత్థ పకాసితన్తి ఏవం అనేకేసం అత్థానం జోతకో. ఇథ పన “అరూపినో ధమ్మా (ధ. స. ౧౧ దుకమాతికా), అచేతసికా ధమ్మా”తిఆదీసు (ధ. స. ౧౭ దుకమాతికా) వియ తంసభావనివత్తియం దట్టబ్బో, అజ్ఞత్తేతి అత్థో. ఏతేనస్స సుతాదిజ్ఞాణవిరహం దస్సేతి. తేన వుత్తం – “ఆగమాధిగమాభావా శోయ్యో అస్సుతవా ఇతీ”తి.

ఇదాని తస్సత్థం వివరన్తో “యో హి”తిఆదిమాహ. తత్థ యస్మా ఖిన్దధాతాదికోసల్లేనపి ఉపక్కిలేసఉపక్కిలిట్టానం జాననహేతుభూతం బాహుసచ్చం హోతి. యథాహ – “కిత్తావతా ను ఖో, భన్తే, బహుస్సుతో హోతి? యతో ఖో, భిక్కు, ఖిన్దకుసలో హోతి. ధాతు...పే... ఆయతన...పే... పటిచ్చసముప్పాదకుసలో హోతి. ఏత్తావతా ఖో, భిక్కు, బహుస్సుతో హోతీ”తి. తస్మా “యస్స చ ఖిన్దధాతుఆయతనపచ్చయాకారసతిపట్టానాదీసూ”తిఆది వుత్తం. తత్థ వాచుగ్గతకరణం ఉగ్గహో. అత్థపరిపుచ్చనం పురిపుచ్చా. కుసలేహి సహ చోదనాపరిహరణవసేన వినిచ్చయకరణం వినిచ్చయో. ఆచరియే పన

పయిరుపాసిత్వా అర్థధమ్మానం ఆగమనం సుతమయశాణవసేన అవబుజ్జనం ఆగమో. మగ్గఫలనిబ్బానానం సచ్చికిరియా అధిగమో.

బహూనం నానప్పకారానం సక్కాయదిట్టాదీనం అవిహతత్తా తా జనేన్తి, తాహి వా జనితాతి పుథుజ్జనా. అవిఘాతమేవ వా జన-సద్ధో వదతి. పుథు సత్తారానం ముఖుల్లోకికాతి ఏత్త పుథూ జనా సత్తపటిజ్ఞా ఏతేసన్తి పుథుజ్జనా. సబ్బగతీహి అమృటితాతి ఏత్త జనేతబ్బా, జాయన్తి వా ఏత్త సత్తాతి జనా, గతియో, తా పుథూ ఏతేసన్తి పుథుజ్జనా. ఇతో పరే జాయన్తి ఏతేహితి జనా, అభిసంజ్ఞారాదయో, తే ఏతేసం పుథూ విజ్ఞన్తితి పుథుజ్జనా. అభిసంజ్ఞారాదిఅత్తో ఏవ వా జన-సద్ధో దట్టబ్బో. ఓఘా కామోఘాదయో. రాగగ్గిఆదయో సన్తాపా. తే ఏవ సట్టేపి వా కిలేసా పరిఘాహా. పుథు పశ్చాసు కామగుణేసు రత్తాతి ఏత్త జాయతీతి జనో, రాగో గేధోతి ఏవమాదికో, పుథు జనో ఏతేసన్తి పుథుజ్జనా. పుథూసు జనా జాతా రత్తాతి ఏవం రాగాదిఅత్తో ఏవ వా జన-సద్ధో దట్టబ్బో.

రత్తాతి వత్తం వియ రజ్జజాతేన చిత్తస్స విపరిణామకరేన ఛన్దరాగేన రత్తా సారత్తా. గిద్ధాతి అభికిజ్ఞనసభావేన అభిగిజ్ఞనేన గిద్ధా గేధం ఆపన్నా. గథితాతి గన్ధితా వియ దుమ్మోచనీయభావేన తత్త పటిబద్ధా. ముచ్చితాతి కిలేసవసేన విసంజ్ఞాభూతా వియ అనంజ్ఞాకిచ్చా మోహమాపన్నా. అజ్ఞోపన్నాతి అనంజ్ఞాసాధారణే వియ కత్వా గిలిత్వా పరినిట్టాపేత్వా రితా. లగ్గాతి వజ్జకణ్ఠకే వియ ఆసత్తా, మహాపలిపే యావ నాసికగ్గా పలిపన్నపురిసో వియ ఉద్ధరితుం అసక్కుణేయ్యభావేన నిముగ్గా . లగ్గితాతి మక్కుటాలేపే ఆలగ్గభావేన సమ్మసితో వియ మక్కుటో పశ్చాన్నం ఇన్ద్రియానం వసేన ఆలగ్గితా. పలిబుద్ధాతి సమ్మద్ధా, ఉపద్దుతా వా. ఆమృతాతి ఆవరితా. నిమృతాతి నివారితా. ఓమృతాతి పలిగుణితా, పరియోనద్ధా వా. పిహితాతి పిదహితా. పటిచ్చన్నాతి ఛాదితా. పటికుజ్జితాతి హేట్టాముఖజాతా.

“అస్సుతవా”తి ఏతేన అవిజ్ఞన్తతా వుత్తాతి ఆహ - “అన్ధపుథుజ్జనో వుత్తో”తి. చిత్తటితి చిత్తపరిగ్గహో నత్థీతి యాయ పటిపత్తియా చిత్తస్స ఉపక్కిలేసం తతో విప్పముత్తిశ్చా యథాసభావతో జానేయ్య, సా చిత్తభావనా చిత్తటితి. ఏకారమ్మణే సుట్ట సమాధానవసేన అవట్టితిం పాదకం కత్వా పవత్తితా సమ్మయుత్తధమ్మేహి నిస్సయారమ్మణేహి చ సద్ధిం చిత్తస్స పరిగ్గహసంజ్ఞితా విపస్సనాభావనాపి నత్థి, యాయ వుత్తమత్తం యథాసభావతో జానేయ్య.

౨౨. దుతియే సుతవాతి పదస్స అత్తో అనన్తరసుత్తే వుత్తోయేవ. అరియసావకోతి ఏత్త చతుక్కుం సమ్భవతీతి తం దస్సేతుం - “అత్తి అరియో”తిఆది ఆరద్ధం. పచ్చేకం సచ్చాని బుద్ధవన్తోతి పచ్చేకబుద్ధా. నను సట్టేపి అరియా పచ్చేకమేవ సచ్చాని పటివిజ్ఞన్తి ధమ్మస్స పచ్చత్తవేదనీయభావతో? నయిదమీదిసం పటివేధం సన్ధాయ వుత్తం. యథా పన సావకా అఞ్ఞోసం నిస్సయేన సచ్చాని పటివిజ్ఞన్తి పరతోఘాసేన వినా తేసం దస్సనమగ్గస్స అనుప్పజ్జనతో. యథా చ సమ్మాసమ్మద్ధా అఞ్ఞోసం నిస్సయభావేన సచ్చాని అభిసమ్మజ్ఞన్తి, న ఏవమేతే, ఏతే పన అపరనేయ్యా హుత్వా అపరనాయకభావేన సచ్చాని పటివిజ్ఞన్తి. తేన వుత్తం - “పచ్చేకం సచ్చాని బుద్ధవన్తోతి పచ్చేకబుద్ధా”తి.

అత్తి సావకో న అరియోతి ఏత్త పోథుజ్జనికాయ సద్ధాయ రతనత్తయే అభిప్పసన్నో సద్ధోపి గహితో ఏవ. గిహి అనాగతఫలోతి ఇదం పన నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. యథావుత్తపుగ్గలో హి సరణగమనతో పట్టాయ సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నోఇచ్చేవ వత్తబ్బతం లభతి. స్వాయమత్తో దక్ఖిణావిసుద్ధిసుత్తేన (మ. ని. ౩.౩౭౬ ఆదయో) దీపేతబ్బో. సుతవాతి ఏత్త వుత్తఅత్తో నామ అత్తహితపరహితప్పటిపత్తి, తస్స వసేన సుతసమ్మన్నో. యం

సద్దాయ వుత్తం - “సో చ హోతి సుతేన ఉపపన్నో, అప్పమ్మి చే సహితం భాసమానో”తి చ ఆది. అరియసావకోతి వేదితబ్బోతి అరియస్స భగవతో ధమ్మస్సవనకిచ్చే యుత్తప్పయుత్తభావతో వుత్తం. ఉపక్కిల్లేసేహి విప్పముత్తి అనుపక్కిలిట్టతా, తస్సా యథాసభావజాననం దళ్లతరాయ ఏవ చిత్తభావనాయ సతి హోతి, న అజ్ఞాధాతి “బలవవిపస్సనా కథితా”తి వుత్తం.

౨౩. తతియే అగ్గిక్ఖన్దోపమసుత్తంతటప్పత్తియన్తి అగ్గిక్ఖన్దోపమసుత్తే (అ. ని. ౭.౭౨) దేసనాఅట్టప్పత్తియం . తందేసనాహేతుకజ్ఞో ఏకచ్ఛానం భిక్షూనం మిచ్ఛాపటిపత్తిం నిమిత్తం కత్వా భగవా ఇమం సుత్తం దేసేసి. అవిజహితమేవ హోతి సబ్బకాలం సుప్పతిట్టితసతిసమ్మజ్జత్తా. యస్మా బుద్ధానం రూపకాయో బాహిరబ్బంతరేహి మలేహి అనుపక్కిలిట్టో సుద్ధోతజాతిమణిసదిసో, తస్మా వుత్తం - “ఉపట్టాకానుగ్గహత్థం సరీరఫాసుకత్థజ్ఞా”తి. వీతినామేత్వాతి ఫలసమాపత్తిహి వీతినామేత్వా. కాలపరిచ్ఛేదవసేన వివిత్తాసనే వీతినామనం వివేకనిన్నతాయ చేవ పరేసం దిట్టానుగతిఆపజ్జనత్థజ్ఞా. నివాసేత్వాతి విహరనివాసనపరివత్తనవసేన నివాసేత్వా. కదాచి ఏకకస్స, కదాచి భిక్షుసజ్జపరిపుతస్స, కదాచి పకతియా, కదాచి పాటిహారియేహి వత్తమానేహి చ గామప్పవేసో తథా తథా వినేతబ్బపుగ్గలవసేన. ఉపసంహరిత్వాతి హిమవంతాదీసు పుప్పితరుక్ఖాదితో ఆనేత్వా. ఓణతుణ్ణతాయ భూమియా సత్థు పదనిక్ఖేపసమయే సమభావాపత్తి, సుఖసమ్మస్సవికసితపదుమసమ్మటిచ్చనజ్ఞా సుప్పతిట్టితపాదతాయ నిస్సన్దఫలం, న ఇద్ధినిమ్మానం. నిదస్సనమత్తజ్ఞోతం సక్ఖరాకరలకణ్ణకసజ్జకలలాదిఅపగమో సుచిభావాపత్తితి ఏవమాదీనమ్మి తదా లబ్ధనతో.

ఇన్ద్రభీలస్స అన్తో రపితమత్తేతి ఇదం యావదేవ వేనేయ్యజనవినయత్థాయ సత్థు పాటిహారియం పవత్తన్తి కత్వా వుత్తం. దక్ఖిణపాదేతి ఇదం బుద్ధానం సబ్బపదక్ఖిణతాయ. “చబ్బణ్ణరస్మియో”తి వత్వాపి “సువణ్ణరసపిజ్జారాని వియా”తి ఇదం బుద్ధానం సరీరే పీతాభాయ యేభుయ్యతాయ వుత్తం. మధురేనాకారేన సద్దం కరోన్తి దట్టబ్బసారస్స దిట్టతాయ. భేరిఆదీనం పన సద్దాయనం ధమ్మతావ. పటిమానేన్తీతి “సుదుల్లభం ఇదం అజ్జ అష్టేహి లబ్బతి, యే మయం ఈదిసేన పణీతేన ఆహారేన భగవన్తం ఉపట్టహమా”తి పత్తితమానసా మానేన్తి పూజేన్తి. తేసం సన్తానాని ఓలోకేత్వాతి తేసం తథా ఉపట్టాకానం పుగ్గలానం అతీతే ఏతరహి చ పవత్తచిత్తసన్తానాని ఓలోకేత్వా. అరహత్తే పత్తిట్టహన్తితి సమ్మన్దో. తత్థాతి విహరే. గన్ధమణ్డలమాళేతి చతుజ్ఞాతియగన్ధేన కతపరిభణ్డే మణ్డలమాళే.

దుల్లభా ఖణసమ్మత్తితి సతిపి మనుస్సత్తప్పటిలాభే పతిరూపదేసవాసఇన్ద్రియావేకల్లసద్ధాపటిలాభాదయో గుణా దుల్లభాతి అత్తో. చాతుమహారాజిక...పే.... వనవత్తిభవనం గచ్ఛన్తీతి ఇదం తత్త సుజ్ఞావిమానాని సద్దాయ వుత్తం. భగవా గన్ధకుటిం పవిసిత్వా పచ్ఛాభత్తం తయో భాగే కత్వా పరమభాగే సచే ఆకఙ్ఘతి, దక్ఖిణేన పస్సేన సీహసేయ్యం కప్పేతి. సచే ఆకఙ్ఘతి, బుద్ధాచిణ్ణఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జతి. అథ యథాకాలపరిచ్ఛేదం తతో వుట్టహిత్వా దుతియభాగే పచ్చిమయామే తతియకోట్టాసే వియ లోకం వోలోకేతి వేనేయ్యానం జాణపరిపాకం పస్సితుం. తేనాహ - “సచే ఆకఙ్ఘతీ”తిఆది.

కాలయుత్తన్తి పత్తకల్లం, “ఇమిస్సా వేలాయ ఇమస్స ఏవం వత్తబ్బ”న్తి తంకాలానురూపం. సమయయుత్తన్తి తస్సేవ వేవచనం, అట్టుప్పత్తిఅనురూపం వా. సమయయుత్తన్తి వా అరియసమయసంయుత్తం. దేసకాలానురూపమేవ హి బుద్ధా భగవన్తో ధమ్మం దేసేన్తి, దేసేన్తా చ అరియసమ్మతం పటిచ్చసముప్పాదనయం దీపేన్తావ దేసేన్తి. అథ వా సమయయుత్తన్తి హేతూదాహరణసహితం. కాలేన సాపదేసజ్ఞో భగవా ధమ్మం దేసేతి, కాలం విదిత్వా పరిసం ఉయ్యోజేతి, న యావ సమన్దకారా ధమ్మం దేసేతి.

ఉతుం గడ్డాపీతి, న పన మలం పక్ష్టలేతీతి అధిష్పాయో. న హి భగవతో కాయే రజోజల్లం ఉపలిమ్పతీతి. తతో తతోతి అత్తనో అత్తనో దివాట్టానాదితో. ఓకాసం లభమానాతి పురేభత్తపచ్చాభత్తపురిమయామేసు ఓకాసం అలభిత్వా ఇదాని మజ్జిమయామే ఓకాసం లభమానా, భగవతా వా కతోకాసతాయ ఓకాసం లభమానా. పచ్చాభత్తస్స తీసు భాగేసు పరమభాగే సీహసేయ్యకప్పనం ఏకన్తికం న హోతీతి ఆహ - “పురేభత్తతో పట్టాయ నిసజ్జాపీళితస్స సరీరస్సా”తి. తేనేవ హి తత్థ “సచే ఆకజ్జతీ”తి తదా సీహసేయ్యకప్పనస్స అనిబద్ధతా విభావితా. కీలాసుభావో పరిస్సమో . సీహసేయ్యం కప్పేతి సరీరస్స కీలాసుభావమోచనత్థన్తి యోజేతబ్బం. బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేతీతి ఇదం పచ్చిమయామే భగవతో బహులం ఆచిణ్ణవసేన వుత్తం. అప్పేకదా అవసిట్టబలజాణేహి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేనేవ చ భగవా తమత్తం సాధేతీతి.

ఇమస్మింయేవ కిచ్చేతి పచ్చిమయామకిచ్చే. బలవతా పచ్చనుతాపేన సంవడ్డమానేన కరజకాయే మహాపరిళాహో ఉప్పజ్జతీతి ఆహ - “నామకాయే సంతతే కరజకాయో సంతతో”తి. నిధానగతన్తి సన్నిచితలోహితం సన్ధాయ వుత్తం. ఉణ్ఠం లోహితం ముఖతో ఉగ్గశ్చేతి లోహితం ఉణ్ఠం హుత్వా ముఖతో ఉగ్గశ్చే. రానన్తి భిక్కుపటిజ్ఞం. తం పాపం వడ్డమానన్తి భిక్కుపటిజ్ఞాయ అవిజహితత్తా తథా పవడ్డమానపాపం. అన్తిమవత్థులజ్ఞాపన్నానమ్పి ఉపాయేన పవత్తియమానో యోనిసోమనసికారో సాత్థకో హోతియేవాతి దస్సేన్తో “జాతసంవేగా”తిఆదిమాహ. అహో సల్లేఖితన్తి అహో అతివియ సల్లేఖేన ఇతం పవత్తం. కాసావపజ్జతోతి భిక్కునం బహుభావతో ఇతో చిత్తో చ విచరన్తానం తేసం కాసావజ్జతియా పజ్జోతితో. ఇసివాతపరివాతోతి సీలక్ఖన్ధాదీనం నిబ్బానస్స చ ఏసనతో ఇసీనం భిక్కునం గుణగన్ధేన చేవ గుణగన్ధవాసితేన సరీరగన్ధేన చ పరితో సమన్తతో వాయితో.

ధమ్మసంవేగో ఉప్పజ్జి అనావజ్జనేన పుట్టే తస్స అత్తస్స అసంవిదితత్తా. ధమ్మసంవేగోతి చ తాదిసే అత్తే ధమ్మతావసేన ఉప్పజ్జనకం సహోత్తప్పజ్ఞాణం. అస్సాసట్టానన్తి చిత్తస్సాసకారణం కమ్మట్టానం. సట్టేసం కిచ్చానం పుబ్బభాగో సబ్బపుబ్బభాగో. “సట్టే సత్తా అవేరా హోన్తూ”తిఆదినా హి చిత్తస్స పట్టానం ఉపట్టానం హితఫరణం. ఇతరం ఇతో ధోకం మహాన్తన్తి కత్వా ఇదం “చూళచ్చరాసజ్ఞాతసుత్త”న్తి వుత్తం. అచ్చరాసజ్ఞాతో వుచ్చతి అజ్గలిఫోటనక్ఖణో అక్ఖినిమిసకాలో, యో ఏకస్స అక్ఖరస్స ఉచ్చారణక్ఖణో. తేనాహ - “ద్వే అజ్గలియో పహరిత్వా సద్ధకరణమత్త”న్తి. సబ్బసత్తానం హితఫరణచిత్తన్తి సట్టేసమ్పి సత్తానం సమ్మదేవ హితేసితవసేన పవత్తచిత్తం. ఆవజ్జేన్తో ఆసేవతీతి హితేసితవసేన ఆవజ్జేన్తో. ఆవజ్జనేన ఆభుజన్తోపి ఆసేవతి నామ జాణవిప్పయుత్తేన. జానన్తోతి తథా జాణమత్తం ఉప్పాదేన్తోపి. పస్సన్తోతి తథా జాణచక్షునా పచ్చక్ఖతో వియ విపస్సన్తోపి. పచ్చవేక్ఖన్తోతి తమత్తం పతి పతి అవేక్ఖన్తోపి. సన్ధాయ అధిముచ్చన్తోతిఆది పఞ్చన్నం ఇన్ద్రియానం వసేన వుత్తం. అభిజ్ఞోయ్యన్తిఆది చతుసచ్చవసేన వుత్తం. సబ్బమేవ చేతం విత్థారతో, సామజ్ఞోన ఆసేవనదస్సనమేవాతి ఇధాధిప్పేతమేవ ఆసేవనత్తం దస్సేతుం - “ఇథ పనా”తిఆది వుత్తం.

అరిత్తజ్ఞానోతి అవిరహితజ్ఞానో. అతుచ్చజ్ఞానోతి యూనేన అతుచ్చో. చాగో వా వేవచనన్తి ఆహ - “అపరిచ్చత్తజ్ఞానో”తి. విహరతీతి పదస్స విభజ్జే (విభ. ౨౪౦) ఆగతనయేన అత్తం దస్సేన్తో “విహరతీతి ఇరియతీ”తిఆదిమాహ. అయం పనేత్త సద్ధత్తో - విహరతీతి ఏత్త వి-సద్ధో విచ్చేదత్తజోతనే. హరతీతి నేతి, పవత్తేతీతి అత్తో, విచ్చిన్దిత్వా హరతి విహరతీతి వుత్తం హోతి. సో హి ఏకం ఇరియాపథబాధనం అజ్ఞోన ఇరియాపథేన విచ్చిన్దిత్వా అపరిపతన్తం అత్తభావం హరతి పవత్తేతి, తస్మా “విహరతీ”తి వుచ్చతి. ఇరియతీతి రాననిసజ్జాదికిరియం కరోన్తో పవత్తతి. పవత్తతీతి రానాదిసమగ్గీ హుత్వా పవత్తతి. పాలేతీతి ఏకం ఇరియాపథబాధనం ఇరియాపథన్తరేహి రక్ఖన్తో పాలేతి. యపేతి యాపేతీతి తస్సేవ వేవచనం. ఏకజ్ఞో

ఇరియాపథబాధనం అజ్ఞోన ఇరియాపథేన విచ్చిన్దిత్వా అపరిపతన్తం అత్తభావం పాలేన్తో యపేతి యాపేతితి వుచ్చతి. చరతీతి తాననిసజ్ఞాదీసు అజ్ఞాతరసమగ్గీ హుత్వా పవత్తతి. ఇమినా పదేనాతి “విహరతీ”తి ఇమినా పదేన.

ఇరియాపథవిహరోతి ఏత్థ ఇరియనం పవత్తనం ఇరియా, కాయప్పయోగో కాయికకిరియా. తస్సా పవత్తనూపాయభావతో ఇరియాయ పథో ఇరియాపథో, తాననిసజ్ఞాది. న హి తాననిసజ్ఞాదీహి అవత్తాహి వినా కిఞ్చి కాయికకిరియం పవత్తేతుం సక్కా. తానసమగ్గీ వా హి కాయేన కిఞ్చి కరేయ్య, గమనాదీసు అజ్ఞాతరసమగ్గీ వా. విహరణం, విహరతి ఏతేనాతి వా విహరో, ఇరియాపథోవ విహరో ఇరియాపథవిహరో, సో చ అత్థతో తాననిసజ్ఞాదికారప్పవత్తో చతుసన్తతిరూపప్పబద్ధో ఏవ. ఓవాదానుసాసనీనం ఏకానేకవారాదివిసిట్ఠోయేవ భేదో, న పన పరమత్థతో తేసం నానాకరణన్ని దస్సేతుం - “పరమత్థతో పనా”తిఆదిమాహ. తత్థ ఏసే ఏకే ఏకట్ఠేతిఆదిసు ఏసో ఏకో ఏకట్ఠేతిఆదినా అత్థో వేదితబ్బో.

రట్ఠస్స, రట్ఠతో వా లద్ధో పిణ్ణో రట్ఠపిణ్ణో. తేనాహ - “జాతిపరివట్టం పహాయా”తిఆది. తత్థ “అష్ఠాకమేతే”తి విజ్ఞాయన్తీతి జాతీ, పితామహపితుపుత్తాదివసేన పరివట్టనట్టేన పరివట్టో, జాతియేవ పరివట్టో జాతిపరివట్టో. థేయ్యపరిభోగో నామ అనరహస్స పరిభోగో. భగవతా హి అత్తనో సాసనే సీలవతో పచ్చయా అనుజ్ఞాతా, న దుస్సీలస్స. దాయకానమ్మి సీలవతో ఏవ పరిచ్ఛాగో, న దుస్సీలస్స అత్తనో కారానం మహప్పలభావస్స పచ్చాసీననతో. ఇతి సత్థారా అననుజ్ఞాతత్తా దాయకేహి చ అపరిచ్ఛత్తత్తా సజ్ఞమజ్ఞేపి నిసీదిత్వా పరిభుజ్జన్తస్స దుస్సీలస్స పరిభోగో థేయ్యాయ పరిభోగో థేయ్యపరిభోగో. ఇణవసేన పరిభోగో ఇణపరిభోగో పటిగ్గాహకతో దక్షిణావిసుద్ధియా అభావతో ఇణం గహేత్వా పరిభోగో వియాతి అత్థో.

దాతబ్బట్టేన దాయం, తం ఆదియన్తీతి దాయాదా, పుత్తానమేతం అధివచనం, తేసం భావో దాయజ్ఞం, దాయజ్ఞవసేన పరిభోగో దాయజ్ఞపరిభోగో, పుత్తభావేన పరిభోగోతి వుత్తం హోతి. సేక్ఖా హి భిక్ఖూ భగవతో ఓరసపుత్తా, తే పితు సన్తకానం దాయాదా హుత్వా తే పచ్చయే పరిభుజ్జన్తి. కిం పన తే భగవతో పచ్చయే పరిభుజ్జన్తి, ఉదాహు గిహీనన్తి? గిహీహి దిన్నాపి భగవతా అనుజ్ఞాతత్తా భగవతో సన్తకా అననుజ్ఞాతేసు సబ్బేన సబ్బం పరిభోగాభావతో, అనుజ్ఞాతేసుయేవ చ పరిభోగసమ్భవతో. ధమ్మదాయాదసుత్తజ్ఞోత్థే సాధకం.

వీతరాగా ఏవ తణ్ణాయ దాసబ్బం అతీతత్తా సామినో హుత్వా పరిభుజ్జన్తీతి ఆహ - “ఖీణాసవస్స పరిభోగో సామిపరిభోగో నామా”తి. అవీతరాగానజ్ఞో తణ్ణాపరవసతాయ పచ్చయపరిభోగే సామిభావో నత్తి, తదభావేన వీతరాగానం తత్థ సామిభావో యథారుచిపరిభోగసమ్భవతో. తథా హి తే పటికూలమ్మి అప్పటికూలాకారేన, అప్పటికూలమ్మి పటికూలాకారేన, తదుభయమ్మి వజ్జేత్వా అజ్ఞపేక్షనాకారేన పచ్చయే పరిభుజ్జన్తి, దాయకానజ్ఞ మనోరథం పూరేన్తి. యో పనాయం సీలవతో పచ్చవేక్షితపరిభోగో, సో ఇణపరిభోగస్స పచ్చనీకత్తా ఆణణ్యపరిభోగో నామ హోతి. యథా హి ఇణాయికో అత్తనో రుచియా ఇచ్చితం దేసం గన్తుం న లభతి, ఏవం ఇణపరిభోగయుత్తో లోకతో నిస్సరితుం న లభతీతి తప్పటిపక్షత్తా సీలవతో పచ్చవేక్షితపరిభోగో “ఆణణ్యపరిభోగో”తి వుచ్చతి, తస్మా నిప్పరియాయతో చతుపరిభోగవినిముత్తో విసుంయేవాయం పరిభోగోతి వేదితబ్బో. సో ఇథ విసుం న వుత్తో, దాయజ్ఞపరిభోగేయేవ వా సజ్గహం గచ్చతి. సీలవాపి హి ఇమాయ సిక్ఖాయ సమన్నాగత్తా “సేఖో”త్వేవ వుచ్చతి. ఇమేసు పరిభోగేసు సామిపరిభోగో దాయజ్ఞపరిభోగో చ అరియానం పుథుజ్జనానజ్ఞా వట్టతి, ఇణపరిభోగో న వట్టతి. థేయ్యపరిభోగే కథాయేవ నత్తి. కథం పనేత్థ సామిపరిభోగో దాయజ్ఞపరిభోగో చ పుథుజ్జనానం సమ్భవతి? ఉపచారవసేన. యో హి పుథుజ్జనస్సపి సల్లేఖప్పటిపత్తియం రితస్స

పచ్చయగేధం పహాయ తత్త అనుపలితైన చిత్తేన పరిభోగో, సో సామిపరిభోగో వియ హోతి. సీలవతో పన పచ్చవేక్షితపరిభోగో దాయజ్ఞపరిభోగో వియ హోతి దాయకానం మనోరథస్స అవిరాధనతో. కల్యాణపుధుజ్ఞనస్స పరిభోగే వత్తబ్బమేవ నత్తి తస్స సేక్ఖసంఘహతో. **సేక్ఖసుత్తం** (సం. ని. ౨.౧౩) హేతస్స అత్తస్స సాధకం.

ఇమస్స భిక్షునోతి అచ్చరాసజ్ఞాతమత్తమ్మి కాలం మేత్తచిత్తం ఆసేవన్తస్స భిక్షునో. అమోఘో రట్టపిణ్డపరిభోగోతి “అయం పబ్బజితో సమణో భిక్షూతి ఆమిసం దేన్తానం తాయ మేత్తాసేవనాయ అత్తనో సన్తానే దోసమలస్స వా తదేకట్థానఞ్చ పాపధమ్మానం పబ్బాజనతో వూపసమనతో సంసారే చ భయస్స సమ్మావ ఇక్షణతో అజ్ఞాసయస్స అవిసంవాదనేనస్స అమోఘో రట్టపిణ్డపరిభోగో. మహాట్ఠియన్తి మహాత్తికం మహాపయోజనం. మహాప్పలన్తి విపులప్పలం. మహానిసంసన్తి మహానిస్సన్దప్పలం. మహాజుతికన్తి మహానుభావం. మహావిప్పారన్తి మహావిత్థారం. ఏత్త చ పరమం కారణం మేత్తాసేవనాయ తస్స భిక్షునో సామిఆదిభావేన రట్టపిణ్డపరిభోగారహితా, దుత్తియం పరేహి దిన్నస్స దానస్స మహాట్ఠియభావకరణం. కో పన వాదోతి మేత్తాయ ఆసేవనమత్తమ్మి ఏవంమహానుభావం, కో పన వాదో బహులీకారే, ఏత్త వత్తబ్బమేవ నత్తి”తి అత్తో.

౨౪. చతుత్థే ఉప్పాదేతి వడ్డేతీతి ఏత్త భావనాసద్ధస్స ఉప్పాదనవడ్డనత్తతా పుట్టే వుత్తా ఏవ.

౨౫. పఞ్చమే ఇమేసు ద్వీసూతి చతుత్తపఞ్చమేసు. “తతియే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బ”న్తి వత్తా తథా వేదితబ్బతం దస్సేతుం - “యో హి ఆసేవతీ”తిఆది వుత్తం. తేన ఆసేవనాభావనామనసికారానం అత్తవిసేసాభావమాహ. యది ఏవం సుత్తన్తస్స దేసనా కథన్తి ఆహ - “సమ్మాసమ్మద్ధో పనా”తిఆది. యాయ ధమ్మధాతుయాతి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమాహ. తేన హి ధమ్మానం ఆకారభేదం ఇత్తా తదనురూపం ఏకమ్మి ధమ్మం తథా విభజిత్వా భగవా దస్సేతి. తీహి కోట్టాసేహీతి ఆసేవనాభావనామనసికారభాగేహి. మేత్తా హి సబ్బవత్తునో మేత్తాయనవసేన ఆనీతా సేవనా ఆసేవనా, తస్సా వడ్డనా భావనా, అవిస్సజ్జేత్వా మనసి రపనం మనసికారో.

౨౬. ఛట్ఠే అనియమితవచనం “ఇమే నామా”తి నియమేత్వా అవుత్తత్తా. నియమితవచనం “అకుసలా”తి సరూపేనేవ వుత్తత్తా. అసేసతో పరియాదిన్నా హోన్తి అప్పకస్సపి అకుసలభాగస్స అగ్గహితస్స అభావతో. అకుసలం భజన్తీతి అకుసలభాగియా. అకుసలపక్షే భవాతి అకుసలపక్షికా. తేనాహ - “అకుసలాయేవా”తిఆది. పరమతరం గచ్ఛతీతి పరమతరం పవత్తతి, పరమో పధానో హుత్వా వత్తతీతి అత్తో. ఏకుప్పాదాదివసేన హి ఏకజ్ఞం పవత్తమానేసు చత్తూసు అరూపక్షన్దేసు అయమేవ పరమం ఉప్పజ్జతీతి ఇదం నత్తి, లోకుత్తరమగ్గేసు వియ పన పజ్ఞాన్త్రియస్స, లోకియధమ్మేసు మనిన్త్రియస్స పురేతరస్స భావో సాతిసయోతి “సట్టేతే మనోపుబ్బభగమా”తి వుత్తం. తథా హి అభిధమ్మేపి (ధ. సం. ౧) “యస్మిం సమయే కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతీ”తి చిత్తం పుబ్బభగమం జేట్టం కత్వా దేసనా పవత్తా. సుత్తేసుపి వుత్తం - “మనోపుబ్బభగమా ధమ్మా (ధ. పం. ౧, ౨), ఛద్వారాధిపతి రాజా”తి (ధ. పం. అట్ట. ౨.బుద్ధవగ్గో, ఏరకపత్తనాగరాజవత్తు). తేనాహ - “ఏతే హి”తిఆది. తేసం మనో ఉప్పాదకోతి చ యదగ్గేన మనో సమ్మయుత్తధమ్మానం జేట్టకో హుత్వా పవత్తతి, తదగ్గేన తే అత్తానం అనువత్తాపేన్తో తే తథా ఉప్పాదేన్తో నామ హోతీతి కత్వా వుత్తం. అట్టకథాయం పన చిత్తస్స జేట్టకభావమేవ సన్ధాయ రాజగమనజ్ఞాయేన సహుప్పత్తిపి పరముప్పత్తి వియ కత్వా వుత్తాతి అయమత్తో దస్సేతో. అన్వదేవాతి ఏతేనేవ చిత్తస్స ఖణవసేన పరముప్పత్తియా అభావో దీపితోతి దట్టబ్బో. తేనేవాహ - “ఏకతోయేవాతి అత్తో”తి.

౧౭. సత్తమే చతుర్థామకాపి కుసలా ధమ్మా కథితాతి “యే కేచి కుసలా ధమ్మా”తి అనవసేసపరియాదానతో వుత్తం.

౧౮. అట్టమే ఇదన్తి లిజ్జవిపల్లాసేన నిద్దేసో, నిపాతపదం వా ఏతం “యదిద”న్తిఆదీసు వియాతి ఆహ - “అయం పమాదోతి అత్తో”తి. పమజ్జనాకారోతి పమాదాపత్తి. చిత్తస్స వోస్సగ్గోతి ఇమేసు ఏత్తకేసు రానేసు సతియా అనిగ్గణ్ఠిత్యా చిత్తస్స వోస్సజ్జనం సతివిరహో. వోస్సగ్గానుప్పదానన్తి వోస్సగ్గస్స అను అను పదానం పునప్పునం విస్సజ్జనం. అసక్కచ్చకిరియతాతి ఏతేసం దానాదీనం కుసలధమ్మానం పవత్తనే పుగ్గలస్స వా దేయ్యధమ్మస్స వా అసక్కచ్చకిరియా. సతతభావో సాతచ్చం, సాతచ్చేన కిరియా సాతచ్చకిరియా, సాయేవ సాతచ్చకిరియతా, న సాతచ్చకిరియతా అసాతచ్చకిరియతా. అనట్టితకిరియతాతి అనిట్టితకిరియతా నిరస్తరం న అనుట్టితకిరియతా చ. ఓలీనవుత్తితాతి నిరస్తరకరణసజ్ఞాతస్స విప్పారస్స అభావేన ఓలీనవుత్తితా. నిక్ఖిత్తధన్దతాతి కుసలకిరియాయ వీరియధన్దస్స నిక్ఖిత్తభావో. నిక్ఖిత్తధురతాతి వీరియధురస్స ఓరోపనం, ఓసక్కితమానసతాతి అత్తో. అనధిట్టానన్తి కుసలకరణే అప్పతిట్టితభావో. అననుయోగోతి అననుయుజ్జనం. కుసలధమ్మేసు ఆసేవనాదీనం అభావో అనాసేవనాదయో. పమాదోతి సరూపనిద్దేసో. పమజ్జనాతి ఆకారనిద్దేసో. పమజ్జితత్తన్తి భావనిద్దేసో. పరిహాయన్తీతి ఇమినా పమాదస్స సావజ్జతం దస్సేతి. తయిదం లోకియానం వసేన, న లోకుత్తరానన్తి ఆహ - “ఉప్పన్నా...పే.... ఇద”న్తిఆది.

౧౯. నవమే న పమజ్జతి ఏతేనాతి అప్పమాదో, పమాదస్స పటిపక్ఖో సతియా అవిప్పవాసో. అత్థతో నిచ్చం ఉపట్టితాయ సతియా ఏతం నామం. పమాదో పన సతియా సతిసమ్మజ్జాస్స వా పటిపక్ఖభూతో అకుసలచిత్తుప్పాదో దట్టబ్బో. తేనాహ - “పమాదస్స పటిపక్ఖవసేన విత్థారతో వేదితబ్బో”తి.

౨౦. దసమే కుచ్చితం సీదతీతి కుసీతో ద-కారస్స త-కారం కత్వా, తస్స భావో కోసజ్జం, ఆలసియన్తి అత్తో.

అచ్చరాసజ్ఞాతవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. వీరియారమ్భాదివగ్గవణ్ణనా

౬౧. సత్తమస్స పఠమే వీరానం కమ్మన్తి వీరియం, విధినా వా ఈరయితబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి వీరియం, తదేవ కుసలకిరియాయ పధానట్టేన ఆరమ్భో వీరియారమ్భో. ఆరద్ధవీరియతా పగ్గహితవీరియతా పరిపుణ్ణవీరియతాతి పచ్చేకం వీరియతాసద్ధో యోజేతబ్బో.

౬౨. దుతియే మహతీ ఇచ్ఛా ఏతస్సాతి మహిచ్ఛో, తస్స భావో మహిచ్ఛతా. మహావిసయో లోభో మహలోభో మహన్తానం వత్థానం బహూనఇచ్ఛ అభిగిజ్జనతో. ఇతరీతరాతిఆదినా పబ్బజితానం ఉప్పజ్జనమహిచ్ఛతా వుత్తా. పిచ్చహి కామగుణోపాతిఆది గహట్టానం వసేన వుత్తం. ఇచ్ఛాతి సభావనిద్దేసో. ఇచ్ఛాగతాతి ఇచ్ఛాపవత్తా. మహిచ్ఛతాతి మహాఇచ్ఛతా. అత్థతో పనాయం రాగో ఏవాతి వుత్తం - “రాగో సారాగో”తిఆది.

౬౩. తతియే అప్పిచ్ఛస్సాతి ఏత్థ అప్ప-సద్ధో అభావత్థో “అప్పాబాధో హోతి అప్పాతజ్జో”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౩౦౪) వియాతి ఆహ - “అనిచ్ఛస్సా”తి. లోకే పాకటస్స హి అక్ఖిరోగకుచ్చిరోగాదిభేదస్స ఆబాధస్స అభావం సన్ధాయ “అప్పాబాధో”తి వుత్తం. ఇదాని వుత్తమేవత్తం పాకటతరం కాతుం “ఏత్థ హి”తిఆది వుత్తం. బృజ్జనం సావసేసం వియ పరిత్తకేపి అప్పసద్ధస్స దిస్సమానత్తా. అత్థో పన నిరవసేసో సబ్బసో పచ్చయిచ్ఛాయ అభావస్స అధిప్పేతత్తా. తేనాహ - “న హి”తిఆది.

ఇచ్ఛాయ అభావేనేవ అప్పిచ్ఛో నామ హోతీతి ఇమమత్తం పకారస్తరేన దీపేతుం - “అపిచా”తిఆది వుత్తం. అత్తిచ్ఛతా నామ అత్త అత్త ఇచ్ఛా. అసన్తగుణసమ్భావనతాయ పాపా లామికా నిహీనా ఇచ్ఛా పాపిచ్ఛతా. యాయ పచ్చయుప్పాదనత్తం అత్తని విజ్జమానగుణే సమ్భావేతి, పచ్చయానం పటిగ్గహణే చ న మత్తం జానాతి, అయం మహిచ్ఛతా. అసన్తగుణసమ్భావనతాతి అత్తని అవిజ్జమానానం గుణానం విజ్జమానానం వియ పరేసం పకాసనా. సన్తగుణసమ్భావనతాతి ఇచ్ఛాచారే రత్త్వా అత్తని విజ్జమానసీలధుతథమ్మాదిగుణవిభావనా. తాదిసస్సపి పటిగ్గహణే అమత్తజ్ఞాతాపి హోతి, సాపి అభిధమ్మే ఆగతాయేవాతి సమ్మన్తో. దుస్సన్తప్పయోతి దుత్తప్పయో.

అతిలూఖభావన్తి పత్తచీవరవసేన అతివియ లూఖభావం. తదస్స దిస్సా మనుస్సా “అయం అమజ్జలదివసో , సుమ్మకసినిద్ధపత్తచీవరో అయ్యో పుబ్బజ్జమో కాతబ్బో”తి చిన్తేత్త్వా, “భన్తే, థోకం బహి హోథా”తి ఆహంసు. ఉమ్ముజ్జీతి మనుస్సానం అజానన్తానంయేవ పథవియం నిముజ్జేత్త్వా గణ్ణన్తోయేవ ఉమ్ముజ్జి. యది థేరో “ఖీణాసవభావం జానన్తూ”తి ఇచ్ఛేయ్య, న నం మనుస్సా “బహి హోథా”తి వదేయ్యం, ఖీణాసవానం పన తథాచిత్తమేవ న ఉప్పజ్జేయ్య.

అప్పిచ్ఛతాపధానం పుగ్గలాధిట్టానం చతుబ్బిధఇచ్ఛాపభేదం దస్సేత్త్వా పునపి పుగ్గలాధిట్టానేన చతుబ్బిధం ఇచ్ఛాభేదం దస్సేన్తో “అపరోపి చతుబ్బిధో అప్పిచ్ఛో”తిఆదిమాహ. పచ్చయఅప్పిచ్ఛోతి పచ్చయేసు ఇచ్ఛారహితో. ధుతజ్జఅప్పిచ్ఛోతి ధుతగుణసమ్భావనాయ ఇచ్ఛారహితో. పరియత్తిఅప్పిచ్ఛోతి బహుస్సుతసమ్భావనాయ ఇచ్ఛారహితో. అధిగమఅప్పిచ్ఛోతి “అరియో”తి సమ్భావనాయ ఇచ్ఛారహితో. దాయకస్స వసన్తి అప్పం వా యం దాతుకామో బహుం వాతి దాయకస్స చిత్తస్స వసం, అజ్ఞాసయన్తి అత్థో. దేయ్యధమ్మస్స వసన్తి దేయ్యధమ్మస్స అబహుభావం. అత్తనో థామన్తి

అత్తనో పమాణం. యత్తకేన అత్తా యాపేతి, తత్తకస్సేవ గహణం. యది హీతిఆది సజ్జేపతో వుత్తస్స అత్తస్స వివరణం. పమాణేనేవాతి యాపనప్పమాణేనేవ.

ఏకభిక్షుపి నాజ్ఞాసీతి సోసానికవత్తే సమ్మదేవ వత్తితత్తా ఏకోపి భిక్షు న అజ్ఞాసి. అబ్బోకిణ్ణి అవిచ్ఛేదం. దుతియో మం జానేయ్యాతి దుతియో సహాయభూతోపి యథా మం జానితుం న సక్కుణేయ్య, తథా సట్టి వస్సాని నిరంతరం సుసానే వసామి, తస్మా అహం అహో సోసానికుత్తమా. ఉపకారో హుత్వాతి ఉగ్గహపరిపుచ్చాదీహి పరియత్తిధమ్మవసేన ఉపకారో హుత్వా. ధమ్మకథాయ జనపదం ఖోభేత్వాతి లోమహంసనసాధుకారదానచేలుక్ఖేపాదివసేన సన్నిపతితం ఇతరశ్చ “కథం ను ఖో అప్పం అయ్యస్స సన్నికే ధమ్మం సోస్సామా”తి కోలాహలవసేన మహాజనం ఖోభేత్వా? యది థేరో బహుస్సుతభావం జానాపేతుం ఇచ్ఛేయ్య, పుట్టేవ జనపదం ఖోభేత్తో ధమ్మం కథేయ్య. గతోతి “అయం సో, యేన రత్తియం ధమ్మకథా కతా”తి జాననభావేన పరియత్తిఅప్పిచ్చతాయ పురారుణావ గతో.

తయో కులపుత్తా వియాతి పాచీనవంసదాయే సామగ్గివాసంపుట్టా అనురుద్ధో, నద్దియో, కిమిలోతి ఇమే తయో కులపుత్తా వియ. ఏతేసుపి హి అనురుద్ధత్తేరేన భగవతా “అత్తి పన వో అనురుద్ధా ఏవం అప్పమత్తానం ఆతాపీనం పహితత్తానం విహరంతానం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో అలమరియశాణదస్సనవిసేసో అధిగతో ఫాసువిహరో”తి (మ. ని. ౧.౩౨౮) పుట్టేన “ఇథ పన మయం, భన్తే, యావదేవ ఆకజ్ఞామ, వివిచ్ఛేవ కామేహి వివిచ్చ అకుసలేహి ధమ్మేహి సవితక్కుం సవిచారం వివేకజం పీతిసుఖం పరమం ఝూనం ఉపసమ్మజ్జ విహరామా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౩౨౮) అనుపుబ్బవిహరసమాపత్తిసు ఆరోచితాసు ఇతరే థేరా న ఇచ్చింసు. తథా హి తే పక్కన్తే భగవతి ఆయస్మంతం అనురుద్ధం ఏతదవోచుం – “కిన్ను మయం ఆయస్మతో అనురుద్ధస్స ఏవమారోచిష్టు ‘ఇమాసశ్చ ఇమాసశ్చ విహరసమాపత్తీనం మయం లాభినో’తి? యం నో ఆయస్మా అనురుద్ధో భగవతో సమ్ముఖాపి ఆసవానం ఖయం పకాసేతి”తి? ఘటికారోపి అత్తనో అరియభావే కికిస్స రజ్ఞో భగవతా ఆరోచితే న అత్తమనో అహోసి? తేనాహ – “ఘటికారకుమ్భకారో వియా”తి. ఇమస్మిం పనత్థేతి “యథయిదం, భిక్షవే, అప్పిచ్చతా”తి వుత్తే అప్పిచ్చతాసజ్ఞాతే అత్తే. బలవఅలోభేనాతి దళ్లతరప్పవత్తికేన అలోభేన.

౬౪. చతుత్థే నత్తి ఏతస్స సన్తుట్టితి అసన్తుట్టి, తస్స భావో అసన్తుట్టితా. తం పన సరూపతో దస్సేన్తో “అసన్తుట్టి పుగ్గలే...పి.... లోభో”తి ఆహ. సేవంతస్సాతిఆదీని అజ్ఞామజ్ఞావేవచనాని.

౬౫-౬౭. పశ్చామే తుస్సనం తుట్టి, సమం, సకేన, సన్తేన వా తుట్టి ఏతస్సాతి సన్తుట్టి, తస్స భావో సన్తుట్టితా. యస్స సన్తోసస్స అత్తితాయ భిక్షు “సన్తుట్టి”తి వుచ్చతి, తం దస్సేన్తో “ఇతరీతరపచ్చయసన్తోసేన సమన్నాగతస్సా”తి ఆహ – చీవరాదికే యత్త కత్తచి కప్పియే పచ్చయే సన్తుస్సనేన సమగ్గీభూతస్సాతి అత్తో. అథ వా ఇతరం వుచ్చతి హీనం పణీతతో అజ్ఞాత్తా, తథా పణీతమ్మి ఇతరం హీనతో అజ్ఞాత్తా. అపేక్షాసిద్ధా హి ఇతరతా. ఇతి యేన ధమ్మేన హీనేన వా పణీతేన వా చీవరాదిపచ్చయేన సన్తుస్సతి, సో తథా పవత్తో అలోభో ఇతరీతరపచ్చయసన్తోసో, తేన సమన్నాగతస్స. యథాలాభం అత్తనో లాభానురూపం సన్తోసో యథాలాభసన్తోసో. సేనపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. లబ్భతీతి వా లాభో, యో యో లాభో యథాలాభో, తేన సన్తోసో యథాలాభసన్తోసో. బలన్తి కాయబలం. సారుప్పన్తి భిక్షునో అనుచ్చవికతా.

యథాలద్ధతో అజ్ఞాస్స అపత్తనా నామ సీయా అప్పిచ్చతాపి పవత్తిఆకారోతి తతో వినివేచితమేవ సన్తోసస్స సరూపం దస్సేన్తో “లభన్తోపి న గజ్ఞాతీ”తి ఆహ. తం పరివత్తేత్వా పకతిదుబ్బలాదీనం గరుచీవరం అఫాసుభావావహం

సరీరభేదావహాన్ హోతీతి పయోజనవసేన న అత్రిచ్ఛతాదివసేన తం పరివత్తేత్వా లహుకచీవరపరిభోగో సన్తోసవిరోధి న హోతీతి ఆహ - “లహుకేన యాపేన్తోపి సన్తుట్తోవ హోతీ”తి. మహాగ్ధచీవరం బహూని వా చీవరాని లభిత్వా తాని విస్సజ్జేత్వా తదశ్లాస్స గహణం యథాసారుప్పనయే రితత్తా న సన్తోసవిరోధీతి ఆహ - “తేసం...పే.... ధారేన్తోపి సన్తుట్తోవ హోతీ”తి. ఏవం సేసపచ్ఛయేసుపి యథాసారుప్పనిద్దేసే అపి-సద్దగ్గహణే అధిప్పాయో వేదితబ్బో. ముత్తహరీతకన్తి గోముత్తపరిభావితం, పూతిభావేన వా ఛడ్డితం హరీతకం. బుద్ధాదీహి వణ్ణితన్తి అప్పిచ్ఛతాసన్తుట్టీసు భిక్షూ నియోజేతుం “పూతిముత్తభేసజ్జం నిస్సాయ పబ్బజ్జా”తిఆదినా (మహావ. ౭౩, ౧౨౮) బుద్ధాదీహి పసత్థం. పరమసన్తుట్తోవ హోతి పరమేన ఉక్కుంసగతేన సన్తోసేన సమన్నాగతత్తా. యథాసారుప్పసన్తోసోవ అగ్గోతి తత్త తత్త భిక్షు సారుప్పంయేవ నిస్సాయ సన్తుస్సనవసేన పవత్తనతో అగ్గో. ఛట్టసత్తమేసు నత్తి వత్తబ్బం.

౬౮-౬౯. అట్టమనవమేసు న సమ్మజానాతీతి అసమ్మజానో, తస్స భావో అసమ్మజజ్ఞం. వుత్తప్పటిపక్ఖేన సమ్మజజ్ఞం వేదితబ్బం.

౭౦. దసమే పాపమిత్తా దేవదత్తసదిసా. తే హి హీనాచారతాయ, దుష్టస్స వా సమ్మాపకతాయ “పాపా”తి వుచ్చన్తి. తేనాకారేన పవత్తానన్తి యో పాపమిత్తస్స ఖన్తి రుచి అధిముత్తి తన్నిన్నతాతంసమ్మవజ్జుతాదిఆకారో, తేనాకారేన పవత్తానం. చతున్నం ఖన్ధానమేవేతం నామన్తి చతున్నం అరూపక్షన్ధానం “పాపమిత్తతా”తి ఏతం నామం. యస్మా అస్సద్ధియాదిపాపధమ్మసమన్నాగతా పుగ్గలా విసేసతో పాపా పుజ్జాధమ్మవిమోక్షతాయ, తే యస్స మిత్తా సహాయా, సో పాపమిత్తో, తస్స భావో పాపమిత్తతా. తేనాహ - “యే తే పుగ్గలా అస్సద్ధా”తిఆది.

వీరియారమ్భాదివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కల్యాణమిత్రాదివగ్గవణ్ణనా

౭౧. అట్టమస్స పరమే బుద్ధా, సారిపుత్తాదయో వా కల్యాణమిత్రా. వుత్తపటిపక్ఖనయేనాతి “పాపమిత్తతా”తి పదే వుత్తస్స పటిపక్ఖనయేన.

౭౨-౭౩. దుతియే యోగోతి సమజ్జీభావో. పయోగోతి పయుజ్జానం పటిపత్తి. అయోగోతి అసమజ్జీభావో. అప్పయోగోతి అప్పయుజ్జానం అప్పటిపత్తి. అనుయోగేనాతి అనుయోగహేతు.

౭౪. చతుత్థే బుజ్జనకసత్తస్సాతి చతున్నం అరియసచ్ఛానం పటివిజ్ఞనకపుగ్గలస్స. అజ్ఞభూతాతి తస్సేవ పటివేధస్స కారణభూతా. ఏత్థ చ చత్తారి అరియసచ్ఛాని బుజ్జతి, అజ్ఞాణనిద్దాయ వాపి బుజ్జతీతి బోధీతి లద్ధనామో అరియసావకో బుజ్జనకసత్తో, తస్స బుజ్జనకసత్తస్స. బోధియాతి తస్సా ధమ్మసామగ్గిసజ్ఞతాయ బోధియా. బుజ్జనట్టేన బోధియో, బోధియో ఏవ సచ్చసమ్మటిబోధస్స అజ్ఞాతి వుత్తం. “బుజ్జన్తితి బోజ్జణ్ణ”తి. విపస్సనాదీనం కారణానం బుజ్జితబ్బానజ్ఞా సచ్ఛానం అనురూపం బుజ్జనతో అనుబుజ్జన్తితి బోజ్జణ్ణ, పటిముఖం పచ్చక్షభావేన అభిముఖం బుజ్జనతో పటిబుజ్జన్తితి బోజ్జణ్ణ, సమ్మా అవిపరీతతో బుజ్జనతో సమ్మబుజ్జన్తితి బోజ్జణ్ణాతి ఏవం అత్థవిసేసదీపకేహి ఉపసగ్గేహి అనుబుజ్జన్తితి ఆది వుత్తం. బోధిసద్ధో సబ్బవిసేసయుత్తం బుజ్జనసామజ్ఞోన సజ్ఞణ్ణాతి. బోధాయ సంవత్తన్తితి ఇమినా తస్సా ధమ్మసామగ్గియా బుజ్జనస్స ఏకంతకారణతం దస్సేతి. ఏవం పనేతం పదం విభత్తమేవాతి వుత్తప్పకారేన ఏతం “బోజ్జణ్ణ”తి (పటి. మ. ౨.౧౭) పదం నిద్దేసే పటిసమ్మిదామగ్గే విభత్తమేవ.

౭౫. పజ్ఞామే యాథావసరసభూమీతి యాథావతో సకిచ్చకరణభూమి. సాతి యాథావసరసభూమి. విపస్సనాతి బలవవిపస్సనా. కేచి “భజ్జజాణతో పట్టాయా”తి వదన్తి. విపస్సనాయ పాదకజ్ఞానే చ సతి ఆదయో బోజ్జణ్ణపక్ఖికా ఏవ పరియాయబోధిపక్ఖియభావతో. తత్థాతి ఆది చతుబ్బిధానం బోజ్జణ్ణానం భూమివిభాగదస్సనం.

౭౬. ఛట్టే తేసం అన్తరేతి తేసం భిక్షూనం అన్తరే. కామం సజ్గీతి ఆరుళ్లవసేన అప్పకమిదం సుత్తపదం, భగవా పనేత్థ సన్నిపతితపరిసాయ అజ్ఞాసయానురూపం విత్థారికం కరోతీతి కత్వా ఇదం వుత్తం – “మహతీ దేసనా భవిస్సతీ”తి. గామనిగమాదికథా నత్థీతి తస్సా కథాయ అతిరచ్ఛానకథాభావమాహు. తథా హి సా పుట్టే బహుజాతికం అహోసి బహుపక్ఖం, ఇదాని అప్పజాతికం అప్పపక్ఖన్తి అనిచ్చతాముఖేన నియ్యానికపక్ఖికా జాతా. ఏతాయాతి యథావుత్తాయ పరిహానియా. పతికిత్తిన్తి నిహీనం. మమ సాసనేతి ఇదం కమ్మస్సకతజ్ఞానపజ్ఞానమ్మి విసేసనమేవ. తదుభయమ్మి హి బాహిరకానం తప్పజ్ఞాద్వయతో సాతిసయమేవ సబ్బజ్ఞాబుద్ధానం దేసనాయ లద్ధవిసేసతో వివట్టాపనిస్సయతో చ.

౭౭. సత్తమే తేసం చిత్తాచారం ఇత్వాతి తథా కథేన్తానం తేసం భిక్షూనం తత్థ ఉపగమనేన అత్తనో దేసనాయ భాజనభూతం చిత్తప్పవత్తిం ఇత్వా. కమ్మస్సకతాదీతి ఆదిసద్దేన ఝానపజ్ఞాదీనం చతున్నమ్మి పజ్ఞానం గహణం.

౭౮-౮౦. అట్టమాదీసు హేట్టా వుత్తనయేనేవాతి “యా ఏస మమ సాసనే”తి ఆదినా హేట్టా వుత్తనయేనేవ. సేసమేత్థ ఉత్తానత్తమేవ.

కల్యాణమితాదివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౮౧-౮౨. నవమే వగ్గే నత్తి వత్తబ్బం.

౧౦. దుతియపమాదాదివగ్గవణ్ణనా

౯౮-౧౧౫. దసమే వగ్గే అజ్ఞత్తసన్తానే భవం అజ్ఞత్తికం. అజ్ఞత్తసన్తానతో బహిద్ధా భవం బాహిరం. వుత్తపటిపక్ఖనయేనాతి “అవినాసాయా”తి ఏవమాదినా అట్టో గహేతబ్బో. చతుక్కోటికేతి “అనుయోగో అకుసలానం , అననుయోగో కుసలానం, అనుయోగో కుసలానం, అననుయోగో అకుసలాన”న్తి (అ. ని. ౧.౯౬) ఏవం పరియోసానసుత్తే ఆగతనయం గహేత్వా “నాహం, భిక్ఖవే, అజ్ఞాం ఏకధమ్మమ్మి సమనుపస్సామీ”తిఆదినా (అ. ని. ౧.౧౧) ఆగతసుత్తానం సమజ్ఞా జాతా.

౧౩౦. సుత్తన్తనయే యథాచోదనా సంకిలేసధమ్మానం విపరియేసనం, తంతంధమ్మకోట్టాసానజ్ఞా ఊనతో అధికతో చ పవేదనం అధమ్మం ధమ్మోతి దీపనం. తేసంయేవ పన అవిపరీతతో అనూనాధికతో చ పవేదనం ధమ్మం ధమ్మోతి దీపనం. ఏవం వినయప్పటిపత్తియా అయథావిధిప్పవేదనం అధమ్మం ధమ్మోతి దీపనం. యథావిధిప్పవేదనం ధమ్మం ధమ్మోతి దీపనం. సుత్తన్తనయేన పజ్ఞావిధో సంవరవినయో పహానవినయో చ వినయో, తప్పటిపక్ఖేన అవినయో. వినయనయేన వత్తుసమ్మదాదినా యథావిధిప్పటిపత్తి ఏవ వినయో, తబ్బిపరియాయేన అవినయో వేదితబ్బో. తింస నిస్సగ్గియా పాచిత్తియాతి ఏత్థ ఇతి-సద్ధో ఆద్యట్టో. తేన ద్వేనవుతి పాచిత్తియా, చత్తారో పాటిదేసనియా, సత్త అధికరణసమథాతి ఇమేసం సజ్ఞహో. ఏకతింస నిస్సగ్గియాతి ఏత్థ “తేనవుతి పాచిత్తియా”తిఆదినా వత్తబ్బం. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

అధిగంతబ్బతో అధిగమో, మగ్గఫలాని. నిబ్బానం పన అంతరథానాభావతో ఇథ న గయ్వాతి. పటిపజ్జనం పటిపత్తి, సిక్ఖత్తయసమాయోగో. పటిపజ్జితబ్బతో వా పటిపత్తి. పరియాపుణితబ్బతో పరియత్తి, పిటకత్తయం. మగ్గగ్గహణేన గహితాపి తతియవిజ్ఞాచట్టాభిజ్ఞా విజ్ఞాభిజ్ఞాసామజ్ఞతో “తిస్సో విజ్ఞా ఛ అభిజ్ఞా”తి పునపి గహితా. తతో పరం ఛ అభిజ్ఞాతి వస్ససహస్సతో పరం ఛ అభిజ్ఞా నిబ్బత్తేతుం సక్కోన్తి, న పటిసమ్మిదాతి అధిప్పాయో. తతోతి అభిజ్ఞాకాలతో పచ్చా. తాతి అభిజ్ఞాయో. పుబ్బభాగే ఝానసినేహావేన కేవలాయ విపస్సనాయ రత్వా అగ్గఫలప్పత్తా సుక్ఖవిపస్సకా నామ, మగ్గక్ఖణే పన “ఝానసినేహో నత్థీ”తి న వత్తబ్బో “సమథవిపస్సనం యుగనద్ధం భావేతీ”తి (అ. ని. ౪.౧౭౦) వచనతో. పచ్చిమకస్సాతి సబ్బపచ్చిమస్స. కిజ్ఞాపి అరియో అపరిహానధమ్మో , సోతాపన్నస్స పన ఉద్ధం జీవితపరియాదానా అధిగతధమ్మో ఉప్పన్నో నామ నత్థి, పచ్చయసామగ్గియా అసతి యావ ఉపరివిసేసం నిబ్బత్తేతుం న సక్కోన్తి, తావ అధిగమస్స అసమ్భవో ఏవాతి ఆహ - “సోతాపన్నస్స...పే.... నామ హోతీ”తి. తస్సిదం మనుస్సలోకవసేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

న చోదేన్తితి అజ్ఞామజ్ఞాస్మిం విజ్ఞమానం దోసం జానంతాపి న చోదేన్తి న సారేన్తి. అకుక్కుచ్చకా హోన్తితి కుక్కుచ్చం న ఉప్పాదేన్తి. “అసక్కుచ్చకారినో హోన్తి”తి చ పరన్తి, సాధలికతాయ సిక్ఖాసు అసక్కుచ్చకారినో హోన్తితి అట్టో. భిక్ఖూనం సతేపి సహస్సేపి ధరమానేతి ఇదం బాహుల్లవసేన వుత్తం. అన్తిమవత్తుఅనజ్ఞాపన్నేసు కతిపయమత్తేసుపి భిక్ఖూసు ధరన్తేసు, ఏకస్మిం వా ధరన్తే పటిపత్తి అనంతరహితా ఏవ నామ హోతి. తేనేవాహ - “పచ్చిమకస్స...పే.... అంతరహితా హోతీ”తి.

అన్తేవాసికే గహేతున్తి అన్తేవాసికే సజ్ఞహేతుం. అత్థవసేనాతి అట్టకథావసేన. మత్థకతో పట్టాయాతి ఉపరితో పట్టాయ. ఉపోసథక్ఖన్ధకమత్తన్తి వినయమాలికాపాళిమాహ. ఆళవకపజ్ఞాదీనం వియ దేవేసు పరియత్తియా పవత్తి అప్పమాణన్తి ఆహ - “మనుస్సేసూ”తి.

ఓటట్టివణ్ణి ఓట్టానం అట్టివణ్ణం, దంతకసావం ఏకం వా ద్వే వా వారే రజిత్వా దంతవణ్ణం కత్వా ధారేన్తితి వుత్తం హోతి. కేసేసు వా అల్లియాపేన్తితి తేన కాసావఖణ్ణేన కేసే బద్ధంతా అల్లియాపేన్తి. భిక్షుగోత్రస్య అభిభవనతో వినాసనతో గోత్రభునో. అథ వా గోత్రం వుచ్చతి సాధారణం నామం, మత్తసద్ధో లుత్తనిద్దిట్టో, తస్మా “సమణా”తి గోత్రమత్తం అనుభవన్తి ధారేన్తితి గోత్రభునో, నామమత్తసమణాతి అట్టో. కాసావగతకణ్ణతాయ, కాసావగ్గహణహేతుఉప్పజ్జనకసోకతాయ వా కాసావకణ్ణా. సజ్జగతన్తి సజ్జం ఉద్దిస్స దిన్నత్తా సజ్జగతం. తం సరీరన్తి తం ధాతుసరీరం.

తేనేవాతి పరియత్తిఅన్తరధానమూలకత్తా ఏవ ఇతరఅన్తరధానస్య. సక్కో దేవరాజా ఛాతకభయే పరతీరగమనాయ భిక్షూ ఉస్సుక్కుమకాసీతి అధిప్పాయో. నేతి ఉభయేపి పంసుకూలికత్థేరే ధమ్మకథికత్థేరే చ. థేరాతి తత్థ రితా సక్ఖిభూతా థేరా. ధమ్మకథికత్థేరా “యావ తిట్టన్తి సుత్తన్తా...పే.... యోగక్ఖేమా న ధంసతీ”తి ఇదం సుత్తం ఆహరిత్వా “సుత్తన్తే రక్ఖితే సన్తే, పటిపత్తి హోతి రక్ఖితా”తి ఇమినా వచనేన పంసుకూలికత్థేరే అప్పటిభాసే అకంసు . ఇదాని పరియత్తియా అనన్తరధానమేవ ఇతరేసం అనన్తరధానహేతుాతి ఇమమత్తం బృతిరేకతో అన్వయతో చ ఉపమాహి విభావేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

దుతియపమాదాదివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪౦-౧౫౦. ఏకాదసమద్వాదసమవగ్గా సువిజ్ఞోయ్యా ఏవ.

౧౩. ఏకపుగ్గలవగ్గవణ్ణనా

౧౭౦. ఏకపుగ్గలస్సాతి ఏకపుగ్గలవగ్గస్స. తేనాహ - “పఠమే”తి. ఏకోతి గణనపరిచ్ఛేదో, తతో ఏవ దుతియాదిపటిక్షేపణో. పధానాసహాయణోపి ఏకసద్దో హోతీతి తన్నివత్తనత్తం “గణనపరిచ్ఛేదో”తి ఆహ. సమ్ముతియా దేసనా సమ్ముతిదేసనా. పరమత్థస్స దేసనా పరమత్థదేసనా. తత్తాతి సమ్ముతిపరమత్థదేసనాసు, న సమ్ముతిపరమత్థేసు. తేనాహ - “ఏవరూపా సమ్ముతిదేసనా, ఏవరూపా పరమత్థదేసనా”తి. తత్రిదం సమ్ముతిపరమత్థానం లక్ష్ణణం - యస్మిం భిన్నే, బుద్ధియా వా అవయవవినిర్భోగే కతే న తంసమజ్ఞా, సా ఘటపటాదిప్పభేదా సమ్ముతి, తద్భిపరియాయేన పరమత్థా. న హి కక్షళపుసనాదిసభావే నో నయో లబ్ధతి. తత్త రూపాదిధమ్మసమూహం సంతానవసేన పవత్తమానం ఉపాదాయ పుగ్గలవోహరోతి పుగ్గలోతి సమ్ముతిదేసనా. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. ఉప్పాదవయవంతో సభావధమ్మా న నిచ్ఛాతి అనిచ్ఛాతి ఆహ - “అనిచ్ఛంతి పరమత్థదేసనా”తి. ఏస నయో సేసపదేసుపి. నను ఖన్ధదేసనాపి సమ్ముతిదేసనావ. రాసట్టో వా హి ఖన్ధట్టో కోట్టాసట్టో వాతి? సచ్చమేతం, అయం పన ఖన్ధసమజ్ఞా ఫస్సాదీసు పవత్తతజ్ఞాపజ్ఞాత్తి వియ పరమత్థసన్నిస్సయా తస్స ఆసన్నతరా, పుగ్గలసమజ్ఞాదయో వియ న దూరేతి పరమత్థసంఘహ వుత్తా. ఖన్ధసేసిన వా తదుపాదానసభావధమ్మా ఏవ గహితా. నను చ సభావధమ్మా సట్టేపి సమ్ముతిముఖేనేవ దేసనం ఆరోహంతి, న సమ్ముఖేనాతి సట్టాపి దేసనా సమ్ముతిదేసనావ సియాతి? నయిదమేవం, దేసేతబ్బధమ్మవిభాగేన దేసనావిభాగస్స అధిప్పేతత్తా. న హి సద్దో కేనచి పవత్తినిమిత్తేన వినా అత్తం పకాసేతీతి.

సమ్ముతివసేన దేసనం సుత్వాతి “ఇధేకచ్ఛో పుగ్గలో అత్తంతపో హోతి అత్తపరితాపానుయోగమనుయుత్తో”తిఆదినా (పు. ప. ౧౭౪) సమ్ముతిముఖేన పవత్తితదేసనం సుతమయజాణుప్పాదవసేన సుత్వా. అత్తం పటివిజ్ఞిత్వాతి తదనుసారేన చతుసచ్చసంఘాతం అత్తం సహ విపస్సనాయ మగ్గపజ్ఞాయ పటివిజ్ఞిత్వా. మోహం పహాయాతి తదేకట్టకిలేసేహి సద్ధిం అనవసేసం మోహం పజహిత్యా. విసేసంతి అగ్గఫలనిబ్బానసంఘాతం విసేసం. తేసంతి తాదిసానం వేనేయ్యానం. పరమత్థవసేనాతి “పఞ్చమాని, భిక్షవే, ఇన్ద్రియానీ”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౪౭౧-౪౭౬ ఆదయో) పరమత్థధమ్మవసేన. సేసం అనంతరనయే వుత్తసదిసమేవ.

తత్తాతి తస్సం సమ్ముతివసేన పరమత్థవసేన చ దేసనాయం. దేసభాసాకుసలోతి నానాదేసభాసాసు కుసలో. తిణ్ణం వేదానంతి నిదస్సనమత్తం, తిణ్ణం వేదానం సిప్పుగ్గహణ్ణానానమ్మేతి అధిప్పాయో. తేనేవ సిప్పుగ్గహణం పరతో వక్ఖతి. సిప్పాని వా విజ్ఞాట్టానభావేన వేదంతోగధాని కత్వా “తిణ్ణం వేదాన”ంతి వుత్తం. కథేతబ్బభావేన రితాని, న కత్తిది సన్నిచితభావేనాతి వేదానమ్మి కథేతబ్బభావేనేవ రానం దీపేంతో “గుహ తీణి నిహితా న గయ్యంతి”తిఆదిమిచ్ఛావాదం పటిక్షిపతి. నానావిధా దేసభాసా ఏతేసంతి నానాదేసభాసా.

పరమో ఉత్తమో అత్తో పరమత్తో, ధమ్మానం యథాభూతసభావో. లోకసజ్జేతమత్తసిద్ధా సమ్ముతి. యది ఏవం కథం సమ్ముతికథాయ సచ్చతాతి ఆహ - “లోకసమ్ముతికారణా”తి, లోకసమజ్ఞం నిస్సాయ పవత్తనతోతి అత్తో. లోకసమజ్ఞా హి అభినివేసేన విజ్ఞోయ్యా, నాజ్ఞాపనా ఏకచ్చస్స సుతస్స సావనా వియ న ముసా అనతిధావితబ్బతో తస్సా. తేనాహ భగవా - “జనపదనిరుత్తిం నాభినివేసేయ్య, సమజ్ఞం నాతిధావయే”తి. ధమ్మానంతి సభావధమ్మానం. భూతకారణాతి

యథాభూతకారణా యథాభూతం నిస్సాయ పవత్యంతో. సమ్ముతిం వోహరంతస్సాతి “పుగ్గలో, సత్తో”తిఆదినా లోకసమ్మజ్ఞం కథేంతస్స.

హిరోత్తప్పదీపనత్థంతి లోకపాలనకిచ్చే హిరోత్తప్పధమ్మే కిచ్చతో పకాసేతుం. తేసమ్మో కిచ్చం సత్తసంతానే ఏవ పాకటం హోతీతి పుగ్గలాధిట్ఠానాయ కథాయ తం వత్తబ్బం. ఏస నయో సేసేసుపి. యస్మిమ్మో చిత్తుప్పాదే కమ్మం ఉప్పన్నం, తంసంతానే ఏవ తస్స ఫలస్స ఉప్పత్తి కమ్మస్సకతా. ఏవమ్మో కతవిజ్ఞాణనాసో అకతాగమో చ నత్తీతి సా పుగ్గలాధిట్ఠానాయ ఏవ దేసనాయ దీపేతబ్బా. తేహి సత్తేహి కాతబ్బపుజ్ఞాకిరియా పచ్చత్తపురిసకారో. సోపి సంతానవసేన నిట్ఠపేతబ్బతో పుగ్గలాధిట్ఠానాయ ఏవ కథాయ దీపేతబ్బో. ఆనంతరియదీపనత్థంతి చుతిఅనంతరం ఫలం అనంతరం నామ, తస్మిం అనంతరే నియుత్తాని తంనిబ్బత్తనేన అనంతరకరణసీలాని, అనంతరకరణపయోజనాని వాతి ఆనంతరియాని, మాతుఘాతాదీని, తేసం దీపనత్థం. తానిపి హి సంతానవసేన నిట్ఠపేతబ్బతో “మాతరం జీవితా వోరోపేతీ”తిఆదినా (పట్టం. ౧.౧.౪౨౩) పుగ్గలాధిట్ఠానాయ ఏవ కథాయ దీపేతబ్బాని, తథా “సో మేత్తాసహగతేన చేతసా ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౫౬; ౩.౩౦౮; మ. ని. ౧.౭౭; ౨.౩౦౯; ౩.౨౩౦; విభ. ౬౪౨-౬౪౩) “సో అనేకవిహితం పుట్టేనివాసం అనుస్సరతి ఏకమ్మి జాతి”నిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౪౪-౨౪౫; మ. ని. ౧.౧౪౮, ౩౮౪, ౪౩౧; పారా. ౧౨), “అత్తి దక్ఖిణా దాయకతో విసుజ్ఞతి, నో పటిగ్గాహకతో”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౩౮౧) చ పవత్తా బ్రహ్మవిహారపుట్టేనివాసదక్ఖిణావిసుద్ధికథా పుగ్గలాధిట్ఠానా ఏవ కత్వా దీపేతబ్బా సత్తసంతానవిసయత్తా. “అట్ట పురిసపుగ్గలా (సం. ని. ౧.౨౪౯) న సమయవిముత్తో పుగ్గలో”తిఆదినా (పు. ప. ౨) చ పరమత్థకథం కథేంతోపి లోకసమ్ముతియా అప్పహానత్థం పుగ్గలకథం కథేతి. ఏతేన వుత్తావసేసాయ కథాయ పుగ్గలాధిట్ఠానభావే పయోజనం సామమ్మోవసేన సజ్గహితంతి దట్టబ్బం. కామశ్చోతం సబ్బం అపరిజ్ఞాతవత్తుకానం వసేన వుత్తం, పరిజ్ఞాతవత్తుకానమ్మి పన ఏవం దేసనా సుఖావహా హోతి.

ఏకపుగ్గలోతి విసిట్ఠసమాచారాపస్సయవిరహితో ఏకపుగ్గలో. బుద్ధానమ్మో సీలాదిగుణేన సదేవకే లోకే విసిట్ఠో నామ కోచి నత్తి, తథా సదిసోపి సమానకాలే. తేనాహ - “న ఇమస్మిం లోకే పరస్మిం వా పన బుద్ధేన సేట్ఠో సదిసో చ విజ్ఞతీ”తి (వి. వ. ౧౦౪౭; కథా. ౭౯౯), తస్మా సదిసోపి కోచి నత్తి. హీనోపి అపస్సయభూతో నత్తేవ. తేన వుత్తం - “విసిట్ఠసమాచారాపస్సయవిరహితో ఏకపుగ్గలో”తి. యే చ సీలాదిగుణేహి నత్తి ఏతేసం సమాతి అసమా, పురిమకా సమ్మాసమ్మద్ధా. తేహి సమో మజ్ఞే భిన్నసువణ్ణనేఘ్టం వియ నిబ్బిసిట్ఠోతి అసమసమట్ఠేనపి ఏకపుగ్గలో అజ్ఞాస్స తాదిసస్స అభావా. తేన వుత్తం - “అసదిసట్ఠేనా”తిఆది.

సత్తలోకో అధిప్పేతో సత్తనికాయే ఉప్పజ్జంతో. మనుస్సలోకే ఏవ ఉప్పజ్జతి దేవబ్రహ్మలోకానం బుద్ధానం ఉప్పత్తియా అనేకాసభావతో. కామదేవలోకే తావ నుప్పజ్జతి బ్రహ్మచరియవాసస్స అట్ఠానభావతో తథా అనచ్ఛరియభావతో. అచ్ఛరియధమ్మా హి బుద్ధా భగవంతో. తేసం సా అచ్ఛరియధమ్మతా దేవత్తభావే రితానం లోకే న పాకటా హోతి యథా మనుస్సభూతానం. దేవభూతే హి సమ్మాసమ్మద్ధే దిస్సమానం బుద్ధానుభావం దేవానుభావతోవ లోకే దహతి, న బుద్ధానుభావతో. తథా సతి “అయం సమ్మాసమ్మద్ధో”తి నాధిముచ్చతి న సమ్మసీదతి, ఇస్సరకుత్తగ్గాహం న విస్సజ్జేతి, దేవత్తభావస్స చ చిరకాలావట్ఠానతో ఏకచ్ఛసస్సతవాదతో న పరిముచ్చతి. బ్రహ్మలోకే నుప్పజ్జతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సత్తానం తాదిసగ్గాహవినిమోచనత్థమ్మో బుద్ధా భగవంతో మనుస్ససుగతియంయేవ ఉప్పజ్జంతి, న దేవసుగతియం. యస్మా

ఇమం చక్కవాళం మజ్జే కత్వా ఇమినా సద్ధిం చక్కవాళానం దససహస్సస్సేవ జాతిక్షేత్రభావో దీపితో ఇతో అజ్ఞాస్స బుద్ధానం ఉప్పత్తిటానస్స తేపిటకే బుద్ధవచనే ఆగతట్టానస్స అభావతో. తస్మా వుత్తం - “ఇమస్మింయేవ చక్కవాళే ఉప్పజ్జతీ”తి.

ఇథ ఉప్పజ్జంతోపి కస్మా జమ్బుదీపే ఏవ ఉప్పజ్జతి, న సేసదీపేసూతి? కేచి తావ ఆహు - “యస్మా పథవియా నాభిభూతా బుద్ధభావసహ అచలట్టానభూతా బోధిమణ్ణభూమి జమ్బుదీపే ఏవ , తస్మా జమ్బుదీపే ఏవ ఉప్పజ్జతీ”తి. ఏతేనేవ “తత్త మజ్జిమదేసే ఏవ ఉప్పజ్జతీ”తి ఏతమ్మి సంవణ్ణితన్తి దట్టబ్బం తథా ఇతరేసమ్మి అవిజహితట్టానానం తత్తేవ లబ్బనతో. యస్మా పురిమబుద్ధానం మహాబోధిసత్తానం పచ్చేకబుద్ధానం నిబ్బత్తియా సావకబోధిసత్తానం సావకబోధియా అభినీహరో సావకపారమియా సమ్మరణపరిపాచనం బుద్ధక్షేత్రభూతే ఇమస్మింయేవ చక్కవాళే జమ్బుదీపే ఏవ ఇజ్జతి, న అజ్జతీ. వేనేయ్యజనవినయనంతో చ బుద్ధుప్పాదో, తస్మా అగ్గసావకమహాసావకాదివేనేయ్యవిసేసాపేక్షాయ ఇమస్మిం జమ్బుదీపే ఏవ బుద్ధా నిబ్బత్తన్తి, న సేసదీపేసు. అయం నయో సబ్బబుద్ధానం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణోతి తేసం ఉత్తమపురిసానం తత్తేవ ఉప్పత్తి సమ్మత్తిచక్కానం వియ అజ్ఞామజ్ఞాపనిస్సయతాయ దట్టబ్బా. తేన వుత్తం - అట్టకథాయం “తేసు దీపేసు బుద్ధా న నిబ్బత్తన్తి, జమ్బుదీపే ఏవ నిబ్బత్తన్తి దీపం పస్సీ”తి (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౭; బు. వం. అట్ట. ౨౭ అవిదురేనిదానకథా).

ఉభయమ్మిదం విప్పకతవచనమేవ ఉప్పాదకిరియాయ వత్తమానకాలికత్తా. ఉప్పజ్జమానోతి వా ఉప్పజ్జితుం సమత్తో. సత్తిఅత్తో చాయం మాన-సద్ధో. యావతా హి సామత్తియేన మహాబోధిసత్తానం చరిమభవే ఉప్పత్తి ఇచ్చితబ్బా, తత్తకేన బోధిసమ్మారసమ్మాతేన పరిపుణ్ణేన సమన్నాగతోతి అత్తో. భేదోతి విసేసో. తమేవ హి తివిధం విసేసం దస్సేతుం - “ఏస హీ”తిఆది వుత్తం. అట్టజ్ఞసమన్నాగతస్స మహాభినీహరస్స సిద్ధకాలతో పట్టాయ మహాబోధిసత్తో బుద్ధభావాయ నియతభావప్పత్తతాయ బోధిసమ్మారపటిపదం పటిపజ్జమానో యథావుత్తసామత్తియయోగేన ఉప్పజ్జమానో నామాతి అత్తో ఉప్పాదస్స ఏకన్తికత్తా. పరియేసన్తోతి విచినన్తో. పరిపక్కగతే జాణేతి ఇమినా తతో పుట్టే జాణస్స అపరిపక్కతాయ ఏవ లద్ధావసరాయ కమ్మపిలోతియా వసేన బోధిసత్తో తథా మహాపథానం పదహీతి దస్సేతి. అరహత్తఫలక్షణే ఉప్పన్నో నామ “ఉప్పన్నో హోతీ”తి వత్తబ్బత్తా. ఆగతోవ నామ హేతుసమ్మదాయ సమ్మదేవ నిప్పన్నత్తా.

హితత్థాయాతి లోకియలోకుత్తరస్స హితస్స సిద్ధియా. సుఖత్థాయాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తస్మాతి తస్స సత్తలోకస్స. సో పనాయం సత్తలోకో యేన అనుక్కమేన ధమ్మాభిసమయం పాపుణి, తం తేనేవ అనుక్కమేన దస్సేన్తో “మహాబోధిమణ్ణో”తిఆదిమాహ. యావజ్జదివసాతి ఏత్త అజ్జ-సద్దేన సాసనస్స అవట్టానకాలం వదతి. దేవమనుస్సానన్తి ఉక్కుట్టనిద్దేసోతి దస్సేతుం - “న కేవల”న్తిఆది వుత్తం. ఏతేసమ్మీతి నాగసుపణ్ణాదీనమ్మి.

అయం పుచ్చాతి ఇమినా “కతమో”తి పదస్స సామజ్ఞతో పుచ్చాభావో దస్సితో, న విసేసతోతి తస్స పుచ్చావిసేసభావజ్ఞాపనత్తం మహానిద్దేసే (మహాని. ౧౫౦) ఆగతా సబ్బాపి పుచ్చా అత్థుద్ధారనయేన దస్సేతి “పుచ్చా చ నామేసా”తిఆదినా. అదిట్టం జోతీయతి ఏతాయాతి అదిట్టజోతనా. దిట్టం సంసన్దీయతి ఏతాయాతి దిట్టసంసన్దనా. సంసన్దనం సాకచ్చావసేన వినిచ్చయకరణం. విమతిం చిన్దతి ఏతాయాతి విమతిచ్చేదనా. అనుమతియా పుచ్చా అనుమతిపుచ్చా. “తం కిం మజ్జాథ, భిక్షవే”తిఆది పుచ్చాయ “కా తుమ్హాకం అనుమతీ”తి అనుమతి పుచ్చితా హోతి. కథేతుకమ్యతాపుచ్చాతి కథేతుకమ్యతాయ పుచ్చా. లక్షణన్తి జాతుం ఇచ్చితో యో కోచి సభావో. అజ్ఞాతన్తి యేన కేనచి జాణేన అజ్ఞాతభావమాహ. అదిట్టన్తి దస్సనభూతేన జాణేన పచ్చక్షం వియ అదిట్టతం. అతులితన్తి “ఏత్తకం ఏత”న్తి

తులాభూతేన అతులితతం. అతీరితన్తి తీరణభూతేన అకతజ్ఞాణకిరియాసమాపనతం. అవిభూతన్తి జ్ఞాణస్స అపాకటభావం. అవిభావితన్తి జ్ఞాణేన అపాకటకతభావం.

యేహి గుణవిసేసేహి నిమిత్తభూతేహి భగవతి “తథాగతో”తి అయం సమజ్ఞా పవత్తా, తందస్సనత్తం “అట్టహి కారణేహి భగవా తథాగతో”తిఆది వుత్తం. గుణవిసేసనేమిత్తికానేవ హి భగవతో సబ్బాని నామాని. యథాహ -

“అసఙ్ఖ్యేయ్యాని నామాని, సగుణేన మహేసిన్తో;

గుణేన నామముద్ధేయ్యం, అపి నామసహస్సతో”తి. (ధం. స. అట్టం. ౧౩౧౩; ఉదా. అట్టం. ౨౩; పటి. మ. అట్టం. ౧.౧.౭౬);

తథా ఆగతోతి ఏత్త ఆకారనియమనవసేన ఓపమ్మసమ్మటిపాదనత్తో తథా-సద్దో. సామజ్ఞజోతనాపి హి విసేసే అవతిట్ఠతీతి. పటిపదాగమనత్తో ఆగత-సద్దో, న జ్ఞాణగమనత్తో “తథలక్ఖణం ఆగతో”తిఆదీసు (దీ. ని. అట్టం. ౧.౭; మ. ని. అట్టం. ౧.౧౨; సం. ని. అట్టం. ౨.౩.౭౮; అ. ని. అట్టం. ౧.౧.౧౭౦; ఉదా. అట్టం. ౧౮) వియ, నాపి కాయగమనత్తో “ఆగతో ఖో మహాసమణో, మగధానం గిరిబ్బజ”న్తిఆదీసు (మహావ. ౬౩) వియ. తత్త యదాకారనియమనవసేన ఓపమ్మసమ్మటిపాదనత్తో తథా-సద్దో, తంకరుణాపధానత్తా మహాకరుణాముఖేన పురిమబుద్ధానం ఆగమనప్పటిపదం ఉదాహరణవసేన సామజ్ఞతో దస్సేన్తో యం-తం-సద్దానం ఏకంతసమ్మన్దభావతో “యథా సబ్బలోక...పే.... ఆగతా”తి సాధారణతో వత్తా పున తం పటిపదం మహాపధానసుత్తాదీసు (దీ. ని. ౨.౧ ఆదయో) సమ్మహులనిద్దేసేన సుపాకటానం ఆసన్నానజ్ఞా విపస్సిఆదీనం ఛన్నం సమ్మాసమ్మద్ధానం వసేన నిదస్సేన్తో “యథా విపస్సీ భగవా”తిఆదిమాహ. తత్త యేన అభినీహారేనాతి మనుస్సత్తలిక్ఖసమ్మత్తిహేతుసత్తదస్సనపబ్బజ్జాఅభిజ్ఞాదిగుణసమ్మత్తిఅధికారచ్చన్దానం వసేన అట్టక్ఖసమన్నాగతేన మహాపణిధానేన. సట్టేసజ్ఞో బుద్ధానం కాయప్పణిధానం ఇమినావ అభినీహారేన సమిజ్ఞతీతి. ఏవం మహాభినీహారవిసేసేన “తథాగతో”తి పదస్స అత్తం దస్సేత్తా ఇదాని పారమిపూరణవసేన దస్సేతుం - “యథా విపస్సీ భగవా...పే.... కస్సవో భగవా దానపారమిం పూరేత్తా”తిఆదిమాహ.

ఏత్త చ సుత్తన్తికానం మహాబోధిప్పటిపదాయ కోసల్లజననత్తం కా పనేతా పారమియో, కేనట్టేన పారమియో, కతివిధా చేతా, కో తాసం కమో, కాని లక్ఖణరసపచ్చుపట్టానపదట్టానాని, కో పచ్చయో, కో సంకిలేసో, కిం వోదానం, కో పటిపక్ఖో, కా పటిపత్తి, కో విభాగో, కో సజ్ఞహో, కో సమ్మాదనూపాయో, కిత్తకేన కాలేన సమ్మాదనం, కో ఆనిసంసో, కిళ్ళేతాసం ఫలన్తి పారమీసు అయం విత్థారకథా వేదితబ్బా. సా పనేసా ఇచ్చన్తేన దీఘాగమటీకాయం (దీ. ని. టీ. ౧.౭) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా, న ఇధ దస్సేతా. యథావుత్తాయ పటిపదాయ యథావుత్తవిభాగానం పారమీనం పూరితభావం సన్ధాయాహ - “సమతింస పారమియో పూరేత్తా”తి.

సతిపి మహాపరిచ్ఛాగానం దానపారమిభావే పరిచ్ఛాగవిసేసభావదస్సనత్తజ్ఞేవ సుదుక్కరభావదస్సనత్తజ్ఞా మహాపరిచ్ఛాగేహి విసుం గహణం. తతోయేవ చ అజ్ఞపరిచ్ఛాగతో విసుం నయనపరిచ్ఛాగగహణం, పరిచ్ఛాగభావసామజ్ఞోపి ధనరజ్జపరిచ్ఛాగతో పుత్తదారపరిచ్ఛాగగహణజ్ఞా కతం. గతపచ్ఛాగతికవత్తసజ్ఞాతాయ పుబ్బభాగప్పటిపదాయ సద్ధిం అభిజ్ఞాసమాపత్తినిప్పాదనం పుబ్బయోగో. దానాదీసుయేవ సాతిసయప్పటిపత్తినిప్పాదనం పుబ్బచరియా, యా వా

చరియాపిటకసంఘహితా. “అభినీహరో పుబ్బయోగో, దానాదిప్పటిపత్తి వా కాయవివేకవసేన ఏకచరియా వా పుబ్బచరియా”తి కేచి. దానాదీనశ్చోవ అప్పిచ్చతాదీనశ్చ సంసారనిబ్బానేసు ఆదీనవానిసంసారశ్చ విభావనవసేన సత్తానం బోధిత్యే పతిట్టాపనపరిపాచనవసేన చ పవత్తా కథా ధమ్మక్ఖానం. శ్వాతీనం అత్తచరియా శ్వాతత్తచరియా. సాపి కరుణాయనవసేనేవ. ఆది-సద్దేన లోకత్తచరియాదయో సజ్జణ్ణాతి. కమ్మస్సకతశాణవసేన

అనవజ్జకమ్మాయతనసిప్పాయతనవిజ్ఞాట్టానపరిచయవసేన ఖిన్నాయతనాదిపరిచయవసేన లక్ఖణత్తయతీరణవసేన చ శ్వాణచారో బుద్ధిచరియా. సా పన అత్తతో పజ్ఞాపారమీయేవ, శ్వాణసమ్మారదస్సనత్తం విసుం గహణం. కోటీతి పరియన్తో, ఉక్కుంసోతి అత్తో. చత్తారో సతిపట్టానే భావేత్వాతి సమ్మన్తో. తత్త భావేత్వాతి ఉప్పాదేత్వా. బ్రూహేత్వాతి వడ్డేత్వా. సతిపట్టానాదిగ్గహణేన ఆగమనప్పటిపదం మత్తకం పాపేత్వా దస్సేతి. విపస్సనాసహగతా ఏవ వా సతిపట్టానాదయో దట్టబ్బా. ఏత్త చ “యేన అభినీహరేనా”తిఆదినా ఆగమనప్పటిపదాయ ఆదిం దస్సేతి, “దానపారమి”న్తిఆదినా మజ్ఞం, “చత్తారో సతిపట్టానే”తిఆదినా పరియోసానన్తి వేదితబ్బం.

సమ్మతిజాతోతి ముహుత్తజాతో నిక్ఖంతమత్తో. నిక్ఖంతమత్తజ్ఞో మహాసత్తం పరమం బ్రహ్మణో సువణ్ణజాలేన పటిగ్గణ్ణింసు, తేసం హత్తతో చత్తారో మహారాజానో అజినప్పవేణియా, తేసం హత్తతో మనుస్సా దుకూలచుమ్మటకేన పటిగ్గణ్ణింసు, మనుస్సానం హత్తతో ముచ్చిత్వా పథవియం పతిట్టితో. యథాహాతిఆదినా మహాపదానదేసనాయ వుత్తవచనం నిదస్సేతి. సేతమ్మి ఛత్తేతి దిబ్బసేతచ్చత్తే. అనుధారియమానేతి ధారియమానే. ఏత్త చ ఛత్తగ్గహణేనేవ ఖిన్నాదీని పశ్చా కకుధభణ్ణాని వుత్తానేవాతి దట్టబ్బం. ఖిగ్గతాలవణ్ణమోరహత్తకవాలబీజనిఉణ్ణిసపట్టాపి హి ఛత్తేన సహ తదా ఉపట్టితా అహేసుం. ఛత్తాదీనియేవ చ తదా పజ్ఞాయంసు, న ఛత్తాదిగ్గాహకా. సబ్బా చ దిసాతి దస దిసా, నయిదం సబ్బదిసావిలోకనం సత్తపదవీతిహారత్తరకాలం. మహాసత్తో హి మనుస్సానం హత్తతో ముచ్చిత్వా పురత్తిమం దిసం ఓలోకేసి, తత్త దేవమనుస్సా గన్ధమాలాదీహి పూజయమానా, “మహాపురిస, ఇధ తుమ్హేహి సదిసోపి నత్తి, కుతో ఉత్తరితరో”తి ఆహంసు. ఏవం చతస్సో దిసా చతస్సో అనుదిసా హేట్టా ఉపరీతి సబ్బా దిసా అనువిలోకేత్వా సబ్బత్త అత్తనా సదిసం అదిస్వా “అయం ఉత్తరా దిసా”తి సత్తపదవీతిహారేన అగమాసి. ఆసభిన్తి ఉత్తమం. అగ్గోతి సబ్బపరమో. జేట్తోతి సేట్తోతి చ తస్సేవ వేవచనం. అయమన్తిమా జాతి, నత్తి దాని పునబ్బవోతి ఇమస్మిం అత్తభావే పత్తబ్బం అరహత్తం బ్యాకాసి. “అనేకేసం విసేసాధిగమానం పుబ్బనిమిత్తభావేనా”తి సంఖితేన వుత్తమత్తం “యజ్ఞో”తిఆదినా విత్థారతో దస్సేతి. తత్త ఏత్థాతి -

“అనేకసాఖశ్చ సహస్సమణ్ణలం,
ఛత్తం మరూ ధారయుమన్తలిక్ఖే;
సువణ్ణదణ్ణా వీతిపతన్తి చామరా,
న దిస్సరే చామరఛత్తగాహకా”తి. (సు. ని. ౬౯౩) -

ఇమిస్సా గాథాయ. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ సబ్బత్త అప్పటిహతచారతాయ అనావరణశ్వాణన్తి ఆహ -

“సబ్బజ్ఞాతానావరణశ్వాణపటిలాభస్సా”తి. తథా అయం భగవాపి గతో...పి... పుబ్బనిమిత్తభావేనాతి ఏతేన అభిజాతీయం ధమ్మతావసేన ఉప్పజ్జనకవిసేసా సబ్బబోధిసత్తానం సాధారణాతి దస్సేతి. పారమితానిస్సన్దా హి తేతి.

విక్కుమీతి అగమాసి. మరూతి దేవా. సమాతి విలోకనసమతాయ సమా సదిసియో. మహాపురిసో హి యథా ఏకం దిసం విలోకేసి, ఏవం సేసదిసాపి, న కత్తచి విలోకనే విబద్ధో తస్స అహోసీతి. సమాతి వా విలోకేతుం యుత్తాతి అత్తో. న హి

తదా బోధిసత్తస్స విరూపబీభచ్ఛవిసమరూపాని విలోకేతుం అయుత్తాని దిసాసు ఉపట్టహస్తీతి.

“ఏవం తథా గతో”తి కాయగమనట్టేన గతసద్దేన తథాగతసద్దం నిద్దిసిత్వా ఇదాని జ్ఞాణగమనట్టేన తం దస్సేతుం - “అథ వా”తిఆదిమాహ. తత్త నేక్ఖమ్మేనాతి అలోభప్పధానేన కుసలచిత్తుప్పాదేన. కుసలా హి ధమ్మా ఇథ నేక్ఖమ్మం, న పబ్బజ్జాదయో. “పరమజ్ఞానేనా”తి చ వదన్తి. పహాయాతి పజహిత్వా. గతో అధిగతో, పటిపన్నో ఉత్తరివిసేసన్తి అత్తో. పహాయాతి వా పహనహేతు, పహనలక్ఖణం వా. హేతులక్ఖణత్తో హి అయం పహయసద్దో. కామచ్ఛన్దాదిప్పహనహేతుకణ్ఠో “గతో”తి ఏత్త వుత్తం గమనం అవబోధో, పటిపత్తి ఏవ వా కామచ్ఛన్దాదిప్పహనేన చ లక్ఖీయతి. ఏస నయో పదాలేత్వాతిఆదీసుపి. అబ్యాపాదేనాతి మేత్తాయ. ఆలోకసజ్ఞాయాతి విభూతం కత్వా మనసికరణేన ఉపట్టితఆలోకసజ్ఞాననేన. అవిక్ఖేపేనాతి సమాధినా. ధమ్మవవత్థానేనాతి కుసలాదిధమ్మానం యాథావనిచ్ఛయేన. “సప్పచ్ఛయనామరూపవవత్థానేనా”తిపి వదన్తి. ఏవం కామచ్ఛన్దాదినీవరణప్పహనేన “అభిజ్ఞం లోకే పహాయా”తిఆదిమా (విభ. ౨౦౮) వుత్తాయ పరమజ్ఞానస్స పుబ్బభాగప్పటిపదాయ భగవతో తథాగతభావం దస్సేత్వా ఇదాని సహ ఉపాయేన అట్టహి సమాపత్తిహి అట్టారసహి చ మహావిపస్సనాహి తం దస్సేతుం - “జ్ఞాణేనా”తిఆదిమాహ. నామరూపపరిగ్గహకజ్ఞావితరణానజ్ఞో విబుద్ధభూతస్స మోహస్స దూరీకరణేన జ్ఞాతపరిజ్ఞాయం రితస్స అనిచ్ఛసజ్ఞాదయో సిజ్ఞన్తి, తథా రూపసమాపత్తిసు అభిరతినిమిత్తేన పామోజ్జేన తత్త అనభిరతియా వినోదితాయ రూపానాదీనం సమధిగమోతి సమాపత్తివిపస్సనానం అరతివినోదనఅవిజ్ఞాపదాలనాదిఉపాయో, ఉప్పటిపాటినిద్దేసో పన నీవరణసభావాయ అవిజ్ఞాయ హేత్థా నీవరణేసుపి సగ్గహదస్సనత్తన్తి దట్టబ్బో. సమాపత్తివిహరప్పవేసవిబుద్ధనేన నీవరణాని కవాటసదిసానీతి ఆహ - “నీవరణకవాటం ఉగ్ఘాటేత్వా”తి.

“రత్తిం వితక్కేత్వా విచారేత్వా దివా కమ్మస్తే పయోజేతీ”తి (మ. ని. ౧.౨౦౧) వుత్తట్టానే వితక్కువిచారా ధూమాయనా అధిప్పేతాతి ఆహ - “వితక్కువిచారధూమ”న్తి. కిఞ్చాపి పరమజ్ఞానూపచారేయేవ దుక్ఖం, చతుత్థజ్ఞానోపచారేయేవ చ సుఖం పహీయతి, అతిసయప్పహనం పన సన్ధాయాహ - “చతుత్థజ్ఞానేన సుఖదుక్ఖం పహాయా”తి. రూపసజ్ఞాతి సజ్ఞాసీసేన రూపావచరజ్ఞానాని చేవ తదారమ్మణాని చ వుత్తాని. రూపావచరజ్ఞానమ్మి హి “రూప”న్తి వుచ్చతి ఉత్తరపదలోపేన “రూపీ రూపాని పస్సతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౨౪౮; ౩.౩౧౨; ధ. స. ౨౪౮; పటి. మ. ౧.౨౦౯). తస్స ఆరమ్మణమ్మి కసిణరూపం “రూప”న్తి వుచ్చతి పురిమపదలోపేన “బహిద్ధా రూపాని పస్సతి సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౧౭౩-౧౭౪; మ. ని. ౨.౨౪౯; ధ. స. ౨౪౪-౨౪౫). తస్మా ఇథ రూపే రూపజ్ఞానే తంసహగతసజ్ఞా రూపసజ్ఞాతి ఏవం సజ్ఞాసీసేన రూపావచరజ్ఞానాని వుత్తాని. రూపం సజ్ఞా అస్సాతి రూపసజ్ఞం, రూపస్స నామన్తి వుత్తం హోతి. ఏవం పథవీకసిణాదిభేదస్స తదారమ్మణస్స చేతం అధివచనన్తి వేదితబ్బం. పటిఘసజ్ఞాతి చక్ఖాదీనం వత్తూనం రూపాదీనం ఆరమ్మణానజ్ఞా పటిఘాతేన పటిహననేన విసయివిసయసమోధానే సముప్పన్నా ద్విపజ్ఞావిజ్ఞాణసహగతా సజ్ఞా పటిఘసజ్ఞా. నానత్తసజ్ఞాయోతి నానత్తే గోచరే పవత్తా సజ్ఞా, నానత్తా వా సజ్ఞా నానత్తసజ్ఞా, అట్ట కామావచరకుసలసజ్ఞా, ద్వాదస అకుసలసజ్ఞా, ఏకాదస కామావచరకుసలవిపాకసజ్ఞా, ద్వే అకుసలవిపాకసజ్ఞా, ఏకాదస కామావచరకిరియసజ్ఞాతి ఏతాసం చతుచత్తాలీససజ్ఞానమేతం అధివచనం. ఏతా హి యస్మా రూపసజ్ఞాదిభేదే నానత్తే నానాసభావే గోచరే పవత్తన్తి, యస్మా చ నానత్తా నానాసభావా అజ్ఞామజ్ఞం అసదిసా, తస్మా “నానత్తసజ్ఞా”తి వుచ్చన్తి.

అనిచ్చస్స, అనిచ్చన్తి వా అనుపస్సనా అనిచ్చానుపస్సనా, తేభూమకథమ్మానం అనిచ్చతం గహీత్వా పవత్తాయ అనుపస్సనాయేతం నామం. నిచ్చసజ్ఞాన్తి సజ్ఞతథమ్మే “నిచ్చా సస్సతా”తి పవత్తం మిచ్చాసజ్ఞం. సజ్ఞాసీసేన దిట్టిచిత్రానమ్మి గహణం దట్టబ్బం. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి. నిబ్బిదానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారేసు నిబ్బిజ్జనాకారేన పవత్తాయ అనుపస్సనాయ. నన్దిన్తి సప్పీతికతణ్ణం. విరాగానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారేసు విరజ్జనాకారేన పవత్తాయ అనుపస్సనాయ. నిరోధానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారానం నిరోధస్స అనుపస్సనాయ. “తే సజ్ఞారా నిరుజ్జన్తియేవ, ఆయతిం సముదయవసేన న ఉప్పజ్జన్తి”తి ఏవం వా అనుపస్సనా నిరోధానుపస్సనా. తేనేవాహ - “నిరోధానుపస్సనాయ నిరోధేతి, నో సముదేతీ”తి. ముచ్చితుకమ్యతా హి అయం బలప్పత్తాతి. పటినిస్సజ్జనాకారేన పవత్తా అనుపస్సనా పటినిస్సగ్గానుపస్సనా. పటిసజ్ఞా సన్తిట్టనా హి అయం. ఆదానన్తి నిచ్చాదివసేన గహణం. సంతతిసమూహాకిచ్చారమ్మణానం వసేన ఏకత్తగ్గహణం ఘనసజ్ఞా. ఆయాహనం అభిసజ్ఞరణం. అవత్థావిసేసాపత్తి విపరిణామో. ధువసజ్ఞాన్తి ధిరభావగ్గహణం. నిమిత్తన్తి సమూహాధిఘనవసేన సకిచ్చపరిచ్ఛేదతాయ చ సజ్ఞారానం సవిగ్గహగ్గహణం. పణిధిన్తి రాగాదిపణిధిం. సా పనత్తతో తణ్ణావసేన సజ్ఞారేసు నన్దితా. అభినివేసన్తి అత్తానుదిట్టిం.

అనిచ్చదుక్ఖాదివసేన సబ్బధమ్మతీరణం అధిపజ్ఞాధమ్మవిపస్సనా. సారాదానాభినివేసన్తి అసారే సారగ్గహణవిపల్లాసం. ఇస్సరకుత్తాదివసేన లోకో సముప్పన్నోతి అభినివేసో సమ్మోహాభినివేసో . కేచి పన “అహోసిం ను ఖో అహమతీతమద్ధానన్తిఆదినా పవత్తసంసయాపత్తి సమ్మోహాభినివేసో”తి వదన్తి. సజ్ఞారేసు లేణతాణభావగ్గహణం ఆలయాభినివేసో. “ఆలయరతా ఆలయసమ్ముదితా”తి (దీ. ని. ౨.౬౪; మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౭) వచనతో ఆలయో తణ్ణా, సాయేవ చక్ఖాదీసు రూపాదీసు చ అభినివేసవసేన పవత్తియా ఆలయాభినివేసోతి కేచి. “ఏవంవిధా సజ్ఞారా పటినిస్సజ్జీయన్తి”తి పవత్తం ఇాణం పటిసజ్ఞానుపస్సనా. వట్టతో విగతత్తా వివట్టం, నిబ్బానం. తత్త ఆరమ్మణకరణసజ్ఞాతేన అనుపస్సనేన పవత్తియా వివట్టానుపస్సనా, గోత్రభూ. సంయోగాభినివేసన్తి సంయుజ్జనవసేన సజ్ఞారేసు అభినివిసనం. దిట్టికట్టితి దిట్టియా సహజాతేకట్టే పహనేకట్టే చ. ఓళారికేతి ఉపరిమగ్గవజ్ఞే కిలేసే అప్పేక్షిత్వా వుత్తం, అజ్ఞాధా దస్సనపహతబ్బాపి దుతియమగ్గవజ్ఞహి ఓళారికాతి. అణుసహగతేతి అణుభూతే. ఇదం హేటిమమగ్గవజ్ఞే అప్పేక్షిత్వా వుత్తం. సబ్బకిలేసేతి అవసిట్టసబ్బకిలేసే. న హి పఠమాదిమగ్గేహిపి పహీనా కిలేసా పున పహీయన్తితి.

కళ్ళళత్తం కథినభావో. పగ్గరణం ద్రవభావో. లోకియవాయునా భస్తాయ వియ యేన తంతంకలాపస్స ఉద్దుమాయనం, ధద్ధభావో వా, తం విత్థమ్మనం. విజ్జమాసేపి కలాపన్తరభూతానం కలాపన్తరభూతేహి పుట్టభావే తంతంభూతవివిత్తతా రూపపరియన్తో ఆకాసోతి యేసం యో పరిచ్ఛేదో, తేహి సో అసమ్ముట్టోవ, అజ్ఞాధా భూతానం పరిచ్ఛేదభావో న సియా బ్యాపితభావాపత్తితో. యస్మిం కలాపే భూతానం పరిచ్ఛేదో, తేహి అసమ్ముట్టభావో అసమ్ముట్టలక్షణం. తేనాహ - భగవా ఆకాసధాతునిద్దేసే (ధ. సం. ౬౩౭) “అసమ్ముట్టో చతూహి మహాభూతేహి”తి.

విరోధిపచ్చయసన్నిపాతే విసదిసుప్పత్తి రుప్పనం. చేతనాపధానత్తా సజ్ఞారక్షణధమ్మానం చేతనావసేనేతం వుత్తం - “సజ్ఞారానం అభిసజ్ఞరణలక్షణ”న్తి. తథా హి సుత్తన్తభాజనీయే సజ్ఞారక్షణవిభజ్ఞే (విభ. ౯౨) “చక్షుసమ్మస్సజా చేతనా”తిఆదినా చేతనావ విభత్తా. అభిసజ్ఞరణలక్షణా చ చేతనా. యథాహ - “తత్త కతమో పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో, కుసలా చేతనా కామావచరా”తిఆది. ఫరణం సవిప్పారికతా. అస్సద్ధియేతి అస్సద్ధియహేతు. నిమిత్తత్తే భుమ్మం. ఏస నయో కోసజ్ఞేతిఆదీసు.

వూపసమలక్ష్మణుని కాయచిత్తపరిహాసాపసమలక్ష్మణం. లీనుద్ధచ్చరహితే అధిచిత్తే పవత్తమానే పగ్గహనిగ్గహసమ్మహంసనేసు అబ్యావటతాయ అజ్ఞపేక్షనం పటిసజ్ఞానం పక్షపాతుపచ్చేదతో.

ముసావాదాదీనం విసంవాదనాదికిచ్చతాయ లూఖానం అపరిగ్గాహకానం పటిపక్షభావతో పరిగ్గాహకసభావా సమ్మావాచా, సినిద్ధభావతో సమ్మయుత్తధమ్మే సమ్మావాచాపచ్చయసుభాసితానం సోతారణ్ణ పుగ్గలం పరిగ్గణ్ణాతీతి సా పరిగ్గహలక్ష్మణా. కాయకకిరియా కిణ్ఠి కత్తబ్బం సముట్టాపేతి, సయణ్ణ సముట్టహనం ఘటనం హోతీతి సమ్మాకమ్మంతసజ్ఞాతా విరతీపి సముట్టానలక్ష్మణా దట్టబ్బా, సమ్మయుత్తధమ్మానం వా ఉక్ఖిపనం సముట్టాపనం కాయకకిరియాయ భారుక్ఖిపనం వియ. జీవమానస్స సత్తస్స, సమ్మయుత్తధమ్మానం వా జీవిత్తిన్ద్రియపవత్తియా, ఆజీవస్సేవ వా సుద్ధి వోదానం. “సజ్ఞారా”తి ఇథ చేతనా అధిప్పేతాతి వుత్తం – “సజ్ఞారానం చేతనాలక్ష్మణ”న్తి. నమనం ఆరమ్మణాభిముఖభావో. ఆయతనం పవత్తనం. ఆయతనవసేన హి ఆయసజ్ఞాతానం చిత్తచేతసికానం పవత్తి. తజ్ఞాయ హేతులక్ష్మణుని వట్టస్స జనకహేతుభావో, మగ్గస్స పన నిబ్బానసమ్మాపకత్తన్తి అయమేతేసం విసేసో.

తథలక్ష్మణం అవిపరీతసభావో. ఏకరసో అజ్ఞామజ్ఞానాతివత్తనం అనూనాధికభావో. యుగనద్ధా సమథవిపస్సనావ. “సద్ధాపజ్ఞా పగ్గహవిక్ఖేపా”తిపి వదన్తి. ఖయోతి కిలేసక్ఖయో మగ్గో. అనుష్పాదపరియోసానతాయ అనుష్పాదో ఫలం. పస్సద్ధి కిలేసవూపసమో. ఛన్దస్సాతి కత్తుకామతాఛన్దస్స. మూలలక్ష్మణం పతిట్టాభావో. సముట్టానలక్ష్మణం ఆరమ్మణప్పటిపాదకతాయ సమ్మయుత్తధమ్మానం ఉప్పత్తిహేతుతా. సమోధానం విసయాదిసన్నిపాతేన గహేతబ్బాకారో, యా సజ్ఞతీతి వుచ్చతి. సమం, సహ ఓదహన్తి అనేన సమ్మయుత్తధమ్మాతి వా సమోధానం, ఫస్సో. సమోసరన్తి సన్నిపత్తన్తి ఏత్థాతి సమోసరణం. వేదనాయ వినా అప్పవత్తమానా సమ్మయుత్తధమ్మా వేదనానుభవననిమిత్తం సమోసటా వియ హోన్తీతి ఏవం వుత్తం. గోపానసీనం కూటం వియ సమ్మయుత్తానం పామోక్షభావో పముఖలక్ష్మణం. తతో, తేసం వా సమ్మయుత్తధమ్మానం ఉత్తరి పధానన్తి తత్తుత్తరి. పజ్ఞాత్తరా హి కుసలా ధమ్మా. విముత్తియాతి ఫలస్స. తజ్ఞో సీలాదిగుణసారస్స పరముక్కుంసభావేన సారం. అయణ్ణ లక్ష్మణవిభాగో ఛధాతుపణ్ణాయూనజ్ఞాదివసేన తంతంసుత్తపదానుసారేన పోరాణట్టకథాయం ఆగతనయేన చ కతోతి దట్టబ్బం. తథా హి పుట్టే వుత్తోపి కోచి ధమ్మో పరియాయన్తరప్పకాసనత్తం పున దస్సితో, తతో ఏవ చ “ఛన్దమూలకా కుసలా ధమ్మా మనసికారసముట్టానా ఫస్ససమోధానా వేదనాసమోసరణా”తి, “పజ్ఞాత్తరా కుసలా ధమ్మా”తి, “విముత్తిసారమిదం బ్రహ్మచరియ”న్తి, “నిబ్బానోగధజ్ఞో, ఆవుసో, బ్రహ్మచరియం నిబ్బానపరియోసాన”న్తి (సం. ని. ౨.౨౧౨) చ సుత్తపదానం వసేన “ఛన్దస్స మూలలక్ష్మణ”న్తిఆది వుత్తం.

తథధమ్మా నామ చత్తారి అరియసద్ధాని అవిపరీతసభావత్తా. తథాని తంసభావత్తా, అవితథాని అముసాసభావత్తా, అనజ్ఞాథాని అజ్ఞాకారరహితత్తా. జాతిపచ్చయసమ్భూతసముదాగతట్తో జాతిపచ్చయా సమ్భూతం హుత్వా సహితస్స అత్తనో పచ్చయానురూపస్స ఉద్ధం ఉద్ధం ఆగతభావో, అనుపవత్తట్తోతి అత్తో. అథ వా సమ్భూతట్తో చ సముదాగతట్తో చ సమ్భూతసముదాగతట్తో, న జాతితో జరామరణం న హోతి, న చ జాతిం వినా అజ్ఞతో హోతీతి జాతిపచ్చయసమ్భూతట్తో, ఇత్థణ్ణ జాతితో సముదాగచ్ఛతీతి జాతిపచ్చయసముదాగతట్తో. యా యా జాతి యథా యథా పచ్చయో హోతి, తదనురూపం పాతుభావోతి అత్తో. అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారానం పచ్చయట్తోతి ఏత్థాపి న అవిజ్ఞా సజ్ఞారానం పచ్చయో న హోతి, న

చ అవిజ్ఞం వినా సజ్ఞారా ఉప్పజ్జన్తి. యా యా అవిజ్ఞా యేసం యేసం సజ్ఞారానం యథా యథా పచ్చయో హోతి, అయం అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారానం పచ్చయట్టో, పచ్చయభావోతి అత్తో.

భగవా తం జానాతి పస్సతీతి సమ్మన్తో. తేనాతి భగవతా. తం విభజ్జమానన్తి యోజేతబ్బం. తన్తి రూపాయతనం. ఇట్టానిట్టాదీతి ఆది-సద్దేన మజ్జతం సజ్జణ్ణాతి, తథా అతీతానాగతపచ్చప్పన్నపరిత్తఅజ్జత్తబహిద్ధాతదుభయాదిభేదం. లబ్బమానకపదవసీనాతి “రూపాయతనం దిట్టం, సద్ధాయతనం సుతం, గద్ధాయతనం రసాయతనం ఫోటబ్బాయతనం ముతం, సబ్బం రూపం మనసా విజ్ఞాత”న్తి (ధం. స. ౯౬౬) వచనతో దిట్టపదశ్చ విజ్ఞాతపదశ్చ రూపారమ్మణే లబ్బతి. అనేకేహి నామేహితి “రూపారమ్మణం ఇట్టం అనిట్టం మజ్జతం పరిత్తం అతీతం అనాగతం పచ్చప్పన్నం అజ్జత్తం బహిద్ధా దిట్టం విజ్ఞాతం రూపం రూపాయతనం రూపధాతు వణ్ణనిభా సనిదస్సనం సప్పటిఘం నీలం పీతక”న్తి ఏవమాదీహి అనేకేహి నామేహి. తేరసహి వారేహితి రూపకణ్ఠే ఆగతే తేరస నిద్దేసవారే సద్ధాయాహ. ద్వేపజ్ఞాసాయ నయేహితి ఏకేకస్మిం వారే చతున్నం చతున్నం వవత్థాపననయానం వసీన ద్వేపజ్ఞాసాయ నయేహి. తథమేవాతి అవిపరీతదస్సితాయ అప్పటివత్తియదేసనతాయ చ తథమేవ హోతి. జానామి అబ్బజ్ఞాసీన్తి వత్తమానాతీతకాలేసు ఇణప్పవత్తిదస్సనేన అనాగతేపి ఇణప్పవత్తి వుత్తాయేవాతి దట్టబ్బా. విదిత-సద్దో అనామట్టకాలవిసేసో వేదితబ్బో “దిట్టం సుతం ముత”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౧౮౮; మ. ని. ౧.౭-౮; సుం. ని. ౩.౨౦౮; అ. ని. ౪.౨౩) వియ. న ఉపట్టాసీతి అత్తత్తనియవసీన న ఉపగశ్చి . యథా రూపారమ్మణాదయో ధమ్మా యంసభావా యంపకారా చ, తథా నే పస్సతి జానాతి గచ్ఛతీతి తథాగతోతి ఏవం పదసమ్భవో వేదితబ్బో. కేచి పన “నిరుత్తినయేన పిసోదరాదిపక్షేపిన వా దస్సీసద్దస్స లోపం, ఆగత-సద్దస్స చాగమం కత్వా తథాగతో”తి వణ్ణేన్తి.

యం రత్తిన్తి యస్సం రత్తియం. అచ్చన్తసంయోగే చేతం ఉపయోగవచనం. తిణ్ణం మారానన్తి కిలేసాభిసజ్ఞారదేవపుత్తసజ్ఞాతానం తిణ్ణం మారానం. అనుపవజ్జన్తి నిద్దోసతాయ న ఉపవజ్జం. అనూనన్తి పక్ఖపితబ్బాభావేన న ఉనం. అనధికన్తి అపనేతబ్బాభావేన న అధికం. సబ్బాకారపరిపుణ్ణన్తి అత్తబ్బజ్జనాదిసమ్మత్తియా సబ్బాకారేన పరిపుణ్ణం. నో అజ్ఞాథాతి “తథేవా”తి పుత్తమేవత్థం బృతిరేకేన సమ్మాదేతి. తేన యదత్థం భాసితం, తదత్థనిష్పాదనతో యథా భాసితం భగవతా, తథేవాతి అవిపరీతదేసనతం దస్సేతి. గదత్తోతి ఏతేన తథం గదతీతి తథాగతోతి ద-కారస్స త-కారం కత్వా నిరుత్తినయేన పుత్తన్తి దస్సేతి. తథా గతమస్సాతి తథాగతో. గతన్తి చ కాయస్స వాచాయ వా పవత్తీతి అత్తో. తథాతి చ వుత్తే యం-తం-సద్ధానం అబ్బభిచారితసమ్మన్తతాయ యథాతి అయమత్తో ఉపట్టితోయేవ హోతి. కాయవాచాకిరియానశ్చ అజ్ఞామజ్ఞానులోమేన వచనిచ్చాయం కాయస్స వాచా, వాచాయ చ కాయో సమ్మన్తభావేన ఉపతిట్టతీతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో ఆహ - “భగవతో హి”తిఆది. ఇమస్మిం పన అత్థే తథావాదితాయ తథాగతోతి అయమ్మి అత్తో సిద్ధో హోతి. సో పన పుట్టే పకారన్తరేన దస్సితోతి ఆహ - “ఏవం తథాకారితాయ తథాగతో”తి.

తిరియం అపరిమాణాసు లోకధాతుసూతి ఏతేన యదేకే “తిరియం వియ ఉపరి అద్దో చ సన్తి లోకధాతుయో”తి వదన్తి, తం పటిసేధేతి. దేసనావిలాసోయేవ దేసనావిలాసమయో యథా “పుజ్జమయం దానమయ”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౦౮; ఇతిపు. ౬౦; నేత్తి. ౩౩). నిపాతానం వాచకసద్దసన్నిధానే తదత్తజ్ఞేతనభావేన పవత్తనతో గత-సద్దోయేవ అవగతత్థం అతీతత్థశ్చ వదతీతి ఆహ - “గతోతి అవగతో అతీతో”తి. అథ వా అభినీహారతో పట్టాయ యావ సమ్మోధి, ఏత్తన్తరే మహాబోధియానపటిపత్తియా హానట్టానసంకిలేసనివత్తీనం అభావతో యథా పణిధానం, తథా గతో అభినీహారానురూపం

పటిపన్నోతి తథాగతో. అథ వా మహిద్ధికతాయ పటిసమ్మిదానం ఉక్కుంసాధిగమేన అనావరణజాణతాయ చ కట్ఠచిపి
పటిఘాతాభావతో యథా రుచి, తథా కాయవాచాచిత్తానం గతాని గమనాని పవత్తియో ఏతస్సాతి తథాగతో. యస్మా చ లోకే
విధయుత్తగతపకారసద్ధా సమానత్థా దిస్సంతి, తస్మా యథావిధా విపస్సీఆదయో భగవంతో, అయమ్మి భగవా తథావిధోతి
తథాగతో. యథా యుత్తా చ తే భగవంతో, అయమ్మి భగవా తథా యుత్తోతి తథాగతో. అథ వా యస్మా సచ్చం తత్త్వం తచ్చం
తథంతి ఇణిస్సేతం అధివచనం, తస్మా తథేన ఇణేన ఆగతోతి తథాగతోతి ఏవమ్మి తథాగతసద్దస్స అత్తో వేదితబ్బో.

“పహాయ కామాదిమలే యథా గతా,
సమాధిజాణేహి విపస్సీఆదయో;
మహేసి నో సక్యమునీ జుత్తిన్దరో,
తథాగతో తేన తథాగతో మతో.

“తథిచ్చ ధాతాయతనాదిలక్ఖణం,
సభావసామజ్ఞావిభాగభేదతో;
సయమ్మి ఇణేన జినోయమాగతో,
తథాగతో వుచ్చతి సక్యపుట్ఠవో.

“తథాని సచ్ఛాని సమంతచక్కునా,
తథా ఇదప్పచ్చయతా చ సబ్బసో;
అనజ్ఞనేయ్యేన యతో విభావితా,
యాథావతో తేన జినో తథాగతో.

“అనేకభేదాసుపి లోకధాతుసు,
జినస్స రుపాయతనాదిగోచరే;
విచిత్తభేదే తథమేవ దస్సనం,
తథాగతో తేన సమంతలోచనో.

“యతో చ ధమ్మం తథమేవ భాసతి,
కరోతి వాచాయనులోమమత్తనో;
గుణేహి లోకం అభిభుయ్యరీయతి,
తథాగతో తేనపి లోకనాయకో.

“యథాభినీహారమతో యథారుచి,
పవత్తవాచా తనుచిత్తభావతో;
యథావిధా యేన పురా మహేసి నో,
తథావిధో తేన జినో తథాగతో”తి. (దీ. ని. టీ. ౧.౭) -

సభాగాగా ముఖమత్తమేవ, కస్మా? అప్పమాదపదం వియ సకలకుసలధమ్మసమ్మటిపత్తియా సబ్బబుద్ధగుణానం సజ్ఞాహకత్తా. తేనేవాహ - “సబ్బాకారేనా”తిఆది. సేసమేత్థ ఉత్తానత్తమేవ.

౧౭౧. దుతియే ఉప్పత్తితి పఠమాయ జాతియా నిబ్బత్తిం వత్వా అరియాయ జాతియా నిబ్బత్తిం దస్సేతుం - “నిప్పత్తి”తి ఆహ. తదా హిస్స బుద్ధభావనిప్పత్తితి. “దుల్లభో”తిఆదిం వత్వా కారణస్స దూరసమ్భారభావతో తత్థ కారణం దస్సేన్తో “ఏకవార”న్తిఆదిమాహ. ఇదం వుత్తం హోతి - తత్థ వారగణనా నామ మాససంవచ్చరకప్పగణనాదికా, కప్పానం ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం ద్వే అసఙ్ఖేయ్యాని తీణి అసఙ్ఖేయ్యానిపి పారమియో పూరేత్వాపి బుద్ధేన భవితుం న సక్కా, హేటిమకోటియా పన చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పసతసహస్సస్సా నిరంతరం దస పారమియో పూరేత్వా బుద్ధభావం పత్తుం సక్కా, న ఇతో అఙ్గాధాతి ఇమినా కారణేన దుల్లభో పాతుభావో బుద్ధానన్తి.

౧౭౨. తతియే నిచ్చం న హోతీతి అభిణ్ణప్పవత్తికం న హోతి కదాచిదేవ సమ్భవతో. యేభుయ్యేన మనుస్సా అచ్చరియం దిస్సా అచ్చరం పహరన్తి, తం సన్ధాయ వుత్తం - “అచ్చరం పహరిత్వా పస్సితబ్బో”తి. సమన్నాగతత్తాతి ఏతేన అచ్చరియా గుణధమ్మా ఏతస్మిం సన్తీతి అచ్చరియోతి దస్సేతి. అపిచ ఆదితో పభుతి అభినీహరావహో, తతో పరమ్మి అనఙ్గాసాధారణే గుణధమ్మే ఆచిణ్ణవాతి అచ్చరియోతి ఆహ - “ఆచిణ్ణమనుస్సోతిపి అచ్చరియమనుస్సో”తిఆది. మహాబోధిజాణమేవ మణ్ణభూతం మహాబోధిమణ్ణో. సబ్బఙ్గాతఙ్గాణపదట్ఠానఙ్గా మగ్గఙ్గాణం, మగ్గఙ్గాణపదట్ఠానఙ్గా సబ్బఙ్గాతఙ్గాణం “మహాబోధీ”తి వుచ్చతి. అనివత్తకేనాతి బోధియా నియతభావాపత్తియా మహాబోధిసత్తభావతో అనివత్తనసభావేన. బుద్ధకారకధమ్మానం పూరణమ్మి న అఙ్గాస్స కస్సచి ఆచిణ్ణన్తిఆదినా హేతుఅవత్తాయ ఫలావత్తాయ సత్తానం ఉపకారావత్తాయ చాతి తీసుపి అవత్తాసు లోకనాథో అనఙ్గాసాధారణానం గుణధమ్మానం ఆచిణ్ణతాయ అచ్చరియమనుస్సో వుత్తోతి దస్సేతి.

౧౭౩. చతుత్తే కాలే కిరియాతి కాలకిరియా. కతరస్మిం కాలే కీదిసీ కిరియా. సామఙ్గాజోతనా హి విసేసే అవతిట్ఠతి, విసేసత్థినా చ విసేసో అనుప్పయోజితబ్బోతి ఆహ - “ఏకస్మిం కాలే పాకటా కిరియా”తి. కతరస్మిం పన ఏకస్మిం కాలే, కథఙ్గా పాకటాతి? కప్పానం సతసహస్సాధికాని అనేకాని అసఙ్ఖేయ్యాని అభిక్కుమిత్వా యథాధిప్పేతమనేరథపారిపూరివసేన సముపలద్ధే ఏకస్మిం కాలే, సదేవలోకే అతివియ అచ్చరియమనుస్సస్స పరినిబ్బానన్తి అచ్చంతపాకటా. అనుతాపకరాతి చేతోదుక్ఖావహా. దససహస్సచక్కువాళేసూతి వుత్తం తస్స బుద్ధక్షేత్రభావేన పరిచ్చిన్నత్తా, తదఙ్గాసఙ్గా అవిసయత్తా.

౧౭౪. పఞ్చమే దుతియస్స బుద్ధస్సాతి దుతియస్స సబ్బఙ్గాబుద్ధస్స అభావా. సుతబుద్ధో నామ సుతమయేన జాణేన బుజ్జితబ్బస్స బుద్ధత్తా. చతుసచ్చబుద్ధో నామ చతున్నం అరియసచ్ఛానం అనవసేసతో బుద్ధత్తా. పచ్చేకబుద్ధో నామ పచ్చేకం అత్తనోయేవ యథా చతుసచ్చసమ్మోద్ధో హోతి, ఏవం బుద్ధత్తా. సమ్మాసమ్మద్ధో ఏవ హి యథా సదేవకస్స లోకస్స చతుసచ్చసమ్మోద్ధో హోతి, ఏవం సచ్ఛాని అభిసమ్మజ్జతి. చత్తారి వా అట్ట వా సోళస వాతి ఇదం కతమహాభినీహరానం మహాబోధిసత్తానం పఞ్జాధికసద్ధాధికవీరియాధికవిభాగవసేన వుత్తం. “పఞ్జాధికానఙ్గా సద్ధా మన్దా హోతి, పఞ్జా తిక్ఖా. సద్ధాధికానం పఞ్జా మజ్జిమా హోతి. వీరియాధికానం పఞ్జా మన్దా, పఞ్జానుభావేన చ సమ్మాసమ్మోధి అధిగంతబ్బా”తి అట్టకథాయం వుత్తం. అవిసేసేన పన విముత్తిపరిపాచనీయధమ్మానం తిక్ఖమజ్జిమముదుభావేన తయోపేతే భేదా యుత్తాతి వదన్తి. తివిధా హి బోధిసత్తా అభినీహరక్ఖణే భవన్తి ఉగ్గటితఙ్గావిపఞ్చితఙ్గానేయ్యభేదేన. తేసు ఉగ్గటితఙ్గా

సమ్మాసమ్మద్ధస్స సమ్మఖా చాతుప్పదికం గాథం సుణన్తో తతియపదే అపరియోసితేయేవ ఛహి అభిజ్ఞాహి సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పత్తుం సమత్థాపనిస్సయో హోతి. దుతియో సత్తు సమ్మఖా ఏకం గాథం సుణన్తో అపరియోసితేయేవ చతుత్తపదే ఛహి అభిజ్ఞాహి అరహత్తం పత్తుం సమత్థాపనిస్సయో హోతి. ఇతరో భగవతో సమ్మఖా చాతుప్పదికగాథం సుత్వా పరియోసితాయ గాథాయ ఛహి అభిజ్ఞాహి అరహత్తం పత్తుం సమత్థాపనిస్సయో హోతి. తయోపేతే వినా కాలభేదేన కతాభినీహరా లద్ధబ్యాకరణా పారమియో పూరేన్తో యథాక్కమం యథావుత్తభేదేన కాలేన సమ్మాసమ్మోధిం పాపుణన్తి, తేసు తేసు పన కాలభేదేసు అపరిపుణ్ణేసు తే తే మహాసత్తా దివసే దివసే వేస్సంతరదానసదిసం దానం దేంతాపి తదనురూపం సీలాదిసేసపారమిధమ్మే ఆచినంతాపి అంతరా బుద్ధా భవిస్సంతీతి అకారణమేతం. కస్మా? ఇాణస్స అపరిపచ్చనతో. పరిచ్ఛిన్నకాలనిష్పాదితం వియ హి సస్సం పరిచ్ఛిన్నకాలే నిష్పాదితా సమ్మాసమ్మోధి తదంతరా సమ్మసాహసేన వాయమంతేనపి న సక్కా పాపుణీతున్తి పారమిపూరీ యథావుత్తకాలవిసేసేన సమ్మజ్జతీతి వేదితబ్బం. సద్ధిన్తి సమానకాలే.

అసహాయోతి నిప్పరియాయతో వుత్తం. సహాయనట్టో హి సహాయట్టో. పటిపత్తివసేన భగవతా సహ సమం అయనం నామ కస్సచిపి నత్థేవ. హత్థాదిఅవయవతో పటి పటి మినితబ్బతో పటిమా వుచ్చతి అత్తభావో. సమత్తో నామ నత్తితి దేవో వా మారో వా బ్రహ్మ వా కోచి నత్తి. పటిసమోతి పటినిధిభావేన సమో. పటిభాగం దాతున్తి “చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆదినా వుత్తస్స ధమ్మభాగస్స ధమ్మకోట్టాసస్స పటిపక్షభూతం కత్వా భాగం కోట్టాసం పటివచనం దాతుం సమత్తో నామ నత్తి. నత్తి ఏతస్స సీలాదిగుణేహి పటిబిమ్మభూతో పుగ్గలేతి అప్పటిపుగ్గలో. తేనాహ - “అజ్ఞో కోచీ”తిఆది. తిసహస్సిమహాసహస్సీనం విభాగో పరతో ఆవి భవిస్సతి. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

౧౭౫. ఛట్టాదీసు తస్మిం పుగ్గలేతి సమ్మాసమ్మద్ధే. తన్తి పజ్ఞాచక్ఖు. పాతుభూతమేవ హోతి తస్స సహస్స ఉప్పజ్జనతో. ఉప్పత్తీతి ఉప్పజ్జనం. నిప్పత్తీతి పరివుద్ధి. కీవరూపస్సాతి కీదిసస్స. సావకవిసయేవ హత్థగతం పజ్ఞాచక్ఖు నామ ద్విన్నం అగ్గసావకానంయేవాతి ఆహ - “సారిపుత్తత్థేరస్సా”తిఆది. సమాధిపజ్ఞాతి సమాధిసహగతా పజ్ఞా. “సమాధిసంవత్తనికా ఖిప్పనిసన్తిఆదివిసేసావహా పజ్ఞా”తి కేచి. ఆలోకోతి పజ్ఞాఆలోకో ఏవ. తథా ఓభాసో. తీణిపీతి తీణిపి సుత్తాని. లోకియలోకుత్తరమిస్సకానీతి పుబ్బభాగపజ్ఞాయ అధిప్పేతత్తా వుత్తం.

ఉత్తమధమ్మానన్తి అత్తనో ఉత్తరితరస్స అభావేన సేట్టధమ్మానం. దట్టబ్బతో దస్సనం, భగవతో రూపకాయో. తత్థపి విసేసతో రూపాయతనం. తేనాహ - “చక్ఖువిజ్ఞాణేన దట్టం లభతీ”తి. నత్తి ఇతో ఉత్తరన్తి అనుత్తరం, తదేవ అనుత్తరియం, దస్సనన్తా తం అనుత్తరియన్తాతి దస్సనానుత్తరియం. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. అయం పన పదవిసేసో - సుయ్యతీతి సవనం, భగవతో వచనం. లబ్బతీతి లాభో, భగవతి సద్ధా. సిక్ఖితబ్బతో సిక్ఖా. సీలసమాధిపజ్ఞాపరిచరణం పారిచరియా, ఉపట్టానం. అనుస్సరణం అనుస్సతి, సత్థు గుణానుస్సరణం. ఇమేసన్తి యథావుత్తానం ఛన్నం అనుత్తరియానం. పాతుభావో హోతీతి తథాగతస్స పాతుభావా తప్పటిబద్ధత్తా తబ్బిసయత్తా చ పాతుభావో హోతి. “దస్సనానుత్తరియ”న్తి చ సదేవకే లోకే ఉత్తరితరస్స భగవతో రూపస్స న దస్సనమత్తం అధిప్పేతం, అథ ఖో తస్స రూపదస్సనముఖేన అవేచ్చప్పసాదేన బుద్ధగుణే ఓకప్పేత్వా ఓగాహేత్వా దస్సనం దట్టబ్బం. తేనాహ - “ఆయస్మా హి”తిఆది. ఇదమ్మి దస్సనానుత్తరియన్తి పుట్టే వుత్తతో నిబ్బిసేసత్తా వుత్తం. దసబలం దస్సనాయ లభిత్వాతి ఆనన్దత్థేరో వియ పసాదభత్తిమేత్తాపుబ్బకం దసబలం దస్సనాయ లభిత్వా. దస్సనం వడ్డేత్వాతి దస్సనముఖేన పవత్తం విపస్సనాచారం వడ్డేత్వా. దస్సనముఖేన యావ అనులోమజాణం

విపస్ననాచారం వడ్డేత్వా తదనంతరం అట్టమకమహాభూమిం ఓక్కమన్తో దస్సనం నోతాపత్తిమగ్గం పాపేతి నామ. ఇథ పరతో పవత్తం దస్సనం దస్సనమేవ నామ, మూలదస్సనం పన సచ్చదస్సనస్సపి కారణభావతో దస్సనానుత్తరియం నామ. ఏస నయో సేసానుత్తరియేసుపి.

దసబలే సద్ధం పటిలభతీతి సమ్మాసమ్మద్ధే భగవతి సద్ధం పటిలభతి. తిస్సో సిక్ఖా సిక్ఖీత్వాతి తిస్సో పుబ్బభాగసిక్ఖా సిక్ఖీత్వా. పరిచరతీతి ఉపట్టానం కరోతి. “ఇతిపి నో భగవా”తిఆదినా బుద్ధానుస్సతివసేన అనుస్సతిజ్ఞానం ఉప్పాదేత్వా తం పదట్టానం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్తో “అనుస్సతిం వడ్డేత్వా”తి వుత్తో.

సచ్చికిరియా హోతీతి పచ్చక్షకరణం హోతి. మగ్గక్షణే హి లబ్బమానా పటిసమ్మిదా ఫలక్షణే సచ్చికతా నామ హోతి తతో పరం అత్థాదీసు యథిచ్చితం వినియోగక్షమభావతో. చతస్సోతి గణనపరిచ్ఛేదో. పటిసమ్మిదాతి పభేదా. కస్స పన పభేదాతి? “అత్థే ఇథిం అత్థపటిసమ్మిదా”తిఆదివచనతో (విభ. 208-209) ఇథింస్సేతా పభేదా. తస్మా చతస్సో పటిసమ్మిదాతి చత్తారో ఇథింస్సేతాతి అత్థో. అత్థపటిసమ్మిదాతి అత్థే పటిసమ్మిదా, అత్థపభేదస్స సలక్షణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం అత్థే పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి అత్థో. తథా ధమ్మపభేదస్స సలక్షణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం ధమ్మే పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి ధమ్మపటిసమ్మిదా. నిరుత్తిపభేదస్స సలక్షణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం నిరుత్తాభిలాపే పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి నిరుత్తిపటిసమ్మిదా. పటిభానపభేదస్స సలక్షణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం పటిభానే పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి పటిభానపటిసమ్మిదా.

అత్థేసు ఇథింస్సేతాతి అత్థోతి సజ్ఞేపతో హేతుఫలం. తస్మా హేతువసేన అరణీయం గంతబ్బం పత్తబ్బం, తస్మా “అత్థో”తి వుచ్చతి. పభేదతో పన యం కిఞ్చ పచ్చయుప్పన్నం, నిబ్బానం, భాసితత్తో, విపాకో, కిరియాతి ఇమే పఞ్చ ధమ్మా “అత్థో”తి వేదితబ్బా. తం అత్థం పచ్చవేక్షంతస్స తస్మిం పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి అత్థపటిసమ్మిదా. ధమ్మాతి సజ్ఞేపతో పచ్చయో. నో హి యస్మా తన్తి దహతి విదహతి పవత్తేతి చేవ పాపేతి చ రపేతి చ, తస్మా “ధమ్మా”తి వుచ్చతి. పభేదతో పన యో కోచి ఫలనిబ్బత్తకో హేతు అరియమగ్గో భాసితం కుసలం అకుసలన్తి పఞ్చవిధోతి వేదితబ్బో, తం ధమ్మం పచ్చవేక్షంతస్స తస్మిం ధమ్మే పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి ధమ్మపటిసమ్మిదా.

అత్థధమ్మనిరుత్తాభిలాపే ఇథింస్సేతాతి తస్మిం అత్థే చ ధమ్మే చ సభావనిరుత్తిసద్ధం ఆరమ్మణం కత్వా పచ్చవేక్షంతస్స తస్మిం సభావనిరుత్తిఅభిలాపే పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి. ఏవమయం నిరుత్తిపటిసమ్మిదా సద్ధారమ్మణా నామ జాతా, న పఞ్చత్తిఆరమ్మణా. కస్మా? యస్మా సద్ధం సుత్వా “అయం సభావనిరుత్తి, అయం న సభావనిరుత్తీ”తి పజానాతి. పటిసమ్మిదాపతో హి “ఘస్సో”తి వుత్తే “అయం సభావనిరుత్తీ”తి జానాతి, “ఘస్సా”తి వా “ఘస్స”న్తి వా వుత్తే “అయం న సభావనిరుత్తీ”తి జానాతి. వేదనాదీసుపి ఏసేవ నయో. అయం పనేస నామాఖ్యాతోపసగ్గాబ్యయపదమ్మి జానాతియేవ సభావనిరుత్తియా యాథావతో జాననతో. ఇథింస్సేతాతి సబ్బత్తకఇథింస్సేతాతి ఆరమ్మణం కత్వా పచ్చవేక్షంతస్స పభేదగతం ఇథింస్సేతాతి.

ఇమా పన చతస్సో పటిసమ్మిదా సేక్ఖభూమియం అసేక్ఖభూమియన్తి ద్వీసు రానేసు పభేదం గచ్చన్తి. అధిగమో పరియత్తి సవనం పరిపుచ్చా పుబ్బయోగోతి ఇమేహి పఞ్చహి కారణేహి వినదా హోన్తి. అధిగమో నామ సచ్చప్పటివేధో. పరియత్తి నామ బుద్ధవచనం. తస్మా గణ్ఠంతస్స పటిసమ్మిదా వినదా హోన్తి. సవనం నామ ధమ్మస్సవనం. సక్కచ్చం ధమ్మం

సుణస్తస్సపి హి పఠిసమ్మిదా విసదా హోంతి. పరిపుచ్చా నామ అట్టకథా. ఉగ్గహితపాళియా అత్తం కథేంతస్సపి హి పఠిసమ్మిదా విసదా హోంతి. పుబ్బయోగో నామ పుబ్బయోగావచరతా. హరణపచ్చాహరణనయేన పఠిపాకటకమ్మట్టానస్సపి పఠిసమ్మిదా విసదా హోంతి. లోకియలోకుత్తరా వాతి ఏత్త తిస్సో పఠిసమ్మిదా లోకియా, అత్తపఠిసమ్మిదా సియా లోకియా, సియా లోకుత్తరాతి ఏవం విభజిత్వా అత్తో వేదితబ్బో.

బుద్ధుస్సాదేయేవాతి అవధారణేన బుద్ధుస్సాదే ఏవ లబ్బనతో, అబుద్ధుస్సాదే అలబ్బనతో అనజ్ఞసాధారణో పటివేధో అధిప్పేతో. ఏవ ఇచ్చ కత్వా “మహతో చక్కుస్సా”తిఆదీసు పజ్ఞామహత్తాదికమ్మి అనజ్ఞసాధారణమేవ అధిప్పేతన్తి దట్టబ్బం. తథా విజ్ఞావిముత్తిఫలసచ్చికిరియాదయోపి పరేసం తబ్బావావహో దట్టబ్బా. యా కాచి ధాతుయో లోకియా లోకుత్తరా వా, సబ్బా తా ఇమాహేవ సజ్గహితా, ఏత్థేవ అన్తోగధాతి వుత్తం – “ఇమావ అట్టారస ధాతుయో నానాసభావతో నానాధాతుయో”తి. స్వాయమత్తో అనేకధాతునానాధాతుజాణవిభజ్ఞేన (విభ. ౭౦౧) దీపేతబ్బో. “సచ్చికిరియా”తి వుత్తత్తా “విజ్ఞాతి ఫలే జాణ”న్తి వుత్తం.

౧౮౭. యస్మా చక్కుతి అపరాపరం పరివత్తతీతి చక్కుం, తస్మా ఇరియాపథాపి అపరాపరం పరివత్తనట్టేన చక్కుసదిసత్తా చక్కున్తి వుత్తా, తథా పతిరూపదేసవాసాదిసమ్మత్తియో. తతో పట్టాయ ధమ్మచక్కుం అభినీహరతి నామాతి ఏత్త తదా మహాసత్తో అత్తానం అభినీహరయోగం కరోన్తో “ధమ్మచక్కుం అభినీహరతి నామా”తి వుత్తో తతో పట్టాయ ధమ్మచక్కుభినీహరవిబద్ధకరధమ్మానుప్పజ్జనతో. అభినీహటం నామాతి ఏత్థపి అయమేవ నయో. అరహత్తమగ్గం పటివిజ్ఞన్తోపి ధమ్మచక్కుం ఉస్సాదేతియేవ నామ తదత్తం జాణం పరిపాచేతీతి కత్వా. అరహత్తఫలక్షణే ధమ్మచక్కుం ఉస్సాదితం నామ తస్మిం ఖణే ధమ్మచక్కుస్స ఉస్సాదనాయ కాతబ్బకిచ్చస్స కస్సచి అభావా. పటివేధజ్ఞాణజ్ఞో ఇథ “ధమ్మచక్కు”న్తి అధిప్పేతం. ఇదాని దేసనాజాణవసేన ధమ్మచక్కుం దస్సేతుం – “కదా పవత్తేతి నామా”తిఆదిమాహ. న కేవలం ధేరస్సేవ, అథ ఖో సబ్బేసమ్మి సాసనికానం ధమ్మకథా భగవతో ధమ్మదేసనా చతున్నం అరియసచ్చానం చతున్న ఇచ్చ ఏకత్తాదినయానం అవిరాధనతోతి దస్సేతుం – “యో హి కోచి భిక్కు వా”తిఆది ఆరద్ధం. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఏకపుగ్గలవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. ఏతదగ్గవగ్గో

(౧౪) ౧. పఠమఏతదగ్గవగ్గో

ఏతదగ్గపదవణ్ణనా

౧౮౮. ఏతదగ్గేసు పఠమవగ్గస్సు పఠమే ఆదిమ్మి దిస్సతీతి ఏత్త అగ్గసద్దోతి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. అజ్జతగ్గేతి అజ్జదివసం ఆదిం కత్వాతి అత్తో. అజ్జలగ్గేనాతి అజ్జలికోటియా. అమ్మిలగ్గన్తి అమ్మిలకోట్టాసో. కోటిభూతాతి పఠమకోటిభూతా తస్మిం రానే తాదిసానం అజ్ఞోసం అభావతో. తతో ఏవ సేట్టభూతాతిపి అగ్గా. ఏతదగ్గసన్నిక్ఖేపోతి ఏతదగ్గే రపనం అట్టుప్పత్తిఆదీహి చతూహిపి కారణేహి. మహాపజ్జతాయ ధేరేన ఏతదగ్గట్టానస్సు లద్ధభావం విత్థారతో దస్సేతుం - “కథ”న్తిఆదిమాహ. ద్వే పదంతరానీతి కణ్డమ్మమ్మాలే యుగన్ధరపబ్బతేతి ద్వీసు రానేసు ద్వే పదాని దస్సేత్వా. ముణ్డపీఠకన్తి యం సత్తజ్ఞం పఞ్చజ్ఞం వా న హోతి, కేవలం ముణ్డకపీఠం, తం సన్ధాయేతం వుత్తం. అవత్థరిత్వా నిసీదీతి బుద్ధానుభావేన అజ్ఞోత్థరిత్వా నిసీది. తేనాహ - “ఏవం నిసీదన్తో”తిఆది. కాయసక్ఖం కత్వాతి నామకాయేన దేసనాయ సమ్మటిచ్చనవసేన సక్ఖిభూతం కత్వా. కుసలా ధమ్మా అకుసలా ధమ్మా అబ్యాకతా ధమ్మాతి ఇతి-సద్దో ఆద్యత్తో, తేన సబ్బం అభిధమ్మదేసనం సజ్జణ్ణాతి.

పాటిహారియట్టానేతి యమకపాటిహారియస్సు కతట్టానే. పస్సథాతి తేసం బహుభావం సన్ధాయ వుత్తం. అస్సాతి మనుస్ససమ్మాహస్సు ఏకభావం. ఆకప్పన్తి ఆకారం. మహాజనోతి సదేవకే లోకే సబ్బో మహాజనో. యథా నిరయదస్సనం సంవేగజననత్థం, ఏవం దేవలోకదస్సనమ్మి సంవేగజననత్థమేవ “అనుపుబ్బికథాయం సగ్గకథా వియ ఏవం సబ్బసమ్మత్తిసమ్మపేతోపి సగ్గో అనిచ్చో అద్ధవో చవనధమ్మా”తి. సజ్జేత్వాతి సమపణ్ణాసాయ ముచ్చనాహి యథా కామేన నివాదేతుం సక్కా, ఏవం సజ్జేత్వా.

పుథుజ్జనపఞ్చకం పఞ్చాన్తి పుథుజ్జనపఞ్చం ఆదిం కత్వా పవత్తితం ఖీణాసవపఞ్చపరియన్తం పఞ్చపఞ్చకం. పఠమం... పీ.... పుచ్చీతి పుథుజ్జనవిసయే పఞ్చం పుచ్చి. పటిసమ్మిదా యథాభినీహారం యథాసకం విపస్సనాభినీహారేన పఠమభూమియాదయో వియ పవత్తితవిసయాతి వుత్తం - “తే అత్తనో అత్తనో పటిసమ్మిదావిసయే రత్వా కథయింసూ”తి. బుద్ధవిసయే పఞ్చం పుచ్చీతి -

“యే చ సజ్ఞాతధమ్మాసే, యే చ సేఖా పుథూ ఇథ;

తేసం మే నిపకో ఇరియం, పుట్టో పట్రూహి మారిసా”తి. (సు. ని. ౧౦౪౪) -

ఇదం పఞ్చం పుచ్చి. తత్త సజ్ఞాతధమ్మాతి సజ్ఞాతా ఇతా చతుసచ్చధమ్మా, యే చ సజ్ఞాతధమ్మా చతూహి మగ్గేహి పటివిద్ధచతుసచ్చధమ్మాతి అత్తో. ఇమినా అసేక్ఖా కథితా. పుథు-సద్దో ఉభయత్థపి యోజేతబ్బో “యే పుథూ సజ్ఞాతధమ్మా, యే చ పుథూ సేఖా”తి. తేసన్తి తేసం ద్వీన్నం సేక్ఖాసేక్ఖపుగ్గలానం మే పుట్టోతి యోజేతబ్బం, మయా పుట్టోతి అత్తో. ఇరియన్తి సేక్ఖాసేక్ఖభూమియా ఆగమనప్పటిపదం. ఇరియతి గచ్ఛతి సేక్ఖభూమిం అసేక్ఖభూమిశ్చ ఏతాయాతి ఇరియా, తం తేసం ఇరియం ఆగమనప్పటిపదం మయా పుట్టో పట్రూహి కథేహితి అత్తో. ఏవం భగవా బుద్ధవిసయే పఞ్చం పుచ్చిత్వా “ఇమస్సు ను ఖో, సారిపుత్త, సంఖితేన భాసితస్సు కథం విత్థారేన అత్తో దట్టబ్బో”తి ఆహ. ధేరో పఞ్చం ఓలోకేత్వా “సత్థా మం

సేక్ష్వాసేక్ష్వానం భిక్ష్వానం ఆగమనప్పటిపదం పుచ్చతి”తి పశ్చో నిక్కట్టో హుత్వా “ఆగమనప్పటిపదా నామ ఖిన్నాదివసేన బహూహిపి ముఖేహి సక్కా కథేతుం, కతరాకారేన ను ఖో కథేన్తో సత్థు అజ్ఞాసయం గణ్ఠేతుం సక్ఖిస్సామ్”తి అజ్ఞాసయే కట్ఠి, తం సన్ధాయేతం వుత్తం - “ధమ్మసేనాపతి...పే.... న సక్కోతీ”తి. పుచ్చితపశ్చాం విస్సజ్జేతుం పటిభానే అసతి దిసావిలోకనం సత్తానం సభావోతి దస్సేన్తో, “పురత్థిమ...పే... నాసక్ఖీ”తి ఆహ. తత్థ పశ్చాప్పత్తిట్టానన్తి పశ్చాప్పత్తికారణం.

ధేరస్స కిలమనభావం జానిత్వాతి “సారిపుత్తో పశ్చో నిక్కట్టో, అజ్ఞాసయే మే కట్ఠమానో కిలమతీ”తి ధేరస్స కిలమనభావం ఇత్వా. చతుమహాభూతికకాయపరిగ్గహన్తి ఏతేన ఖిన్నముఖేన నామరూపపరిగ్గహో వుత్తో. “భూతమిదన్తి, సారిపుత్త, సమనుపస్ససీ”తి హి వదన్తేన భగవతా ఖిన్నవసేన నామరూపపరిగ్గహో దస్సితో. ఏవం కిరస్స భగవతో అహోసి “సారిపుత్తో మయా నయే అదిన్నే కథేతుం న సక్ఖిస్సతి, దిన్నే పన నయే మమజ్ఞాసయం గహేత్వా ఖిన్నవసేన కథేస్సతీ”తి. ధేరస్స సహ నయదానేన సో పశ్చో నయసతేన నయసహస్సేన ఉపట్టాసి. తేనాహ - “అజ్ఞాతం భగవా, అజ్ఞాతం సుగతా”తి.

అరూపావచరే పటిసన్ధి నామ న హోతీతి బోధిసమ్మారసమ్మరణస్స అనేకాసభావతో వుత్తం. తేనాహ - “అభబ్బట్టానత్తా”తి, లద్ధబ్యాకరణానం బోధిసత్తానం ఉప్పత్తియా అభబ్బదేసత్తాతి అత్తో . రూపావచరే నిబ్బత్తీతి కమ్మవసితాసమ్మవతో అరూపావచరే అనిబ్బత్తిత్వా రూపావచరే నిబ్బత్తి.

పరోసహస్సన్తిఆదినా పరోసహస్సజాతకం దస్సేతి. తత్థ పరోసహస్సమ్మీతి అతిరేకసహస్సమ్మి. సమాగతానన్తి సన్నిపతితానం భాసితస్స అత్థం జానితుం అసక్కోత్తానం బాలానం. కన్ఠేయ్యం తే వస్ససతం అపశ్చాతి తే ఏవం సమాగతా అపశ్చా ఇమే బాలత్తా ససా వియ వస్ససతమ్మి వస్ససహస్సమ్మి రోదేయ్యం పరిదేవేయ్యం. రోదమానాపి పన అత్థం వా కారణం వా నేవ జానేయ్యన్తి దీపేతి. ఏకోవ సేయ్యో పురిసో సపశ్చోతి ఏవరూపానం బాలానం పరోసహస్సతోపి ఏకో పణ్ణితపురిసోవ సేయ్యో వరతరోతి అత్తో. కీదిసో సపశ్చోతి ఆహ - “యో భాసితస్స విజానాతి అత్థ”న్తి, అయం జేట్ఠన్తేవాసికో వియ యో భాసితస్స అత్థం జానాతి, సో తాదిసో సపశ్చో వరతరోతి అత్తో. దుతియే పరోసతజాతకే ఝాయేయ్యన్తి యాథావతో అత్థం జానితుం సమాహితా హుత్వా చిన్తేయ్యం. సేసమేత్థ వుత్తనయమేవ.

తతియజాతకే యే సశ్శోనోతి రపేత్వా నేవసశ్శానాసశ్శాయతనలాభినో అవసేసచిత్తకసత్తే దస్సేతి. తేపి దుగ్గతాతి తస్సా నేవసశ్శానాసశ్శాయతనసమాపత్తియా అలాభతో తేపి దుగ్గతా దుక్ఖం ఉపగతా సశ్శోభవే. “సశ్శా రోగో సశ్శా గణ్ఠో సశ్శా సల్ల”న్తి (మ. ని. ౩.౨౪) హి తే సశ్శాయ ఆదీనవదస్సినో. యేపి అసశ్శోనోతి అసశ్శోభవే నిబ్బత్తే అచిత్తకసత్తే దస్సేతి. తేపి ఇమిస్సాయేవ సమాపత్తియా అలాభతో దుగ్గతాయేవ. ఝానసుఖం అనగ్గణం నిద్దోసం యథావుత్తదోసాభావతో. బలవచిత్రేకగ్గతాసభావేనపి తం అనగ్గణం నామ జాతం. నేవసశ్శో నాసశ్శోతి ఆహాతి అతీతే కిర బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే బోధిసత్తో అరశ్శాయతనే కాలం కరోన్తో అన్తేవాసికేహి పుట్టో “నేవసశ్శో నాసశ్శో”తి ఆహ. పురిమజాతకే వుత్తనయేనేవ తాపసా జేట్ఠన్తేవాసికస్స కథం న గణ్ఠింసు. బోధిసత్తో ఆభస్సరతో ఆగత్వా ఆకాసే రత్వా ఇమం గాథమాహ. తేన వుత్తం - “సేసం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బ”న్తి.

చతుత్థజాతకే (జా. ౧.౧.౧౩౩) చన్దస్స వియ ఆభా ఏతస్సాతి చన్దాభం, ఓదాతకసిణం. సూరియాభన్తి సూరియస్స వియ ఆభా ఏతస్సాతి సూరియాభం, పీతకసిణం. యోధ పశ్చాయ గాధతీతి యో పుగ్గలో ఇధ సత్తలోకే ఇదం కసిణద్వయం

పంజాబీ గాథ, ఆరమ్మణం కత్వా అనుప్పవినతి, తత్త వా పతిట్టహతి. అవితక్సేన దుతియజ్ఞానేన ఆభస్సరూపగో హోతితి సో పుగ్గలో తథా కత్వా పటిలద్ధేన దుతియేన రూనేన ఆభస్సరబ్రహ్మలోకూపగో హోతి. సేసం పురిమనయేనేవ వేదితబ్బన్తి ఇమినా ఇమం దస్సేతి (జా. అట్ట. ౧.౧.౧౩౩: చందాభజాతకవణ్ణనా) - అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే బోధిసత్తో అరజ్ఞాయతనే కాలం కరోన్తో అన్తేవాసికేహి పుచ్చితో “చందాభం సూరియాభ”న్తి వత్వా ఆభస్సరే నిబ్బత్తో. తాపసా జేట్టన్తేవాసికస్స న సద్దహింసు. బోధిసత్తో ఆగన్తా ఆకాసే రితో ఇమం గాథం అభాసి.

పంజామజాతకే ఆసీసేథేవాతి ఆసాచ్చేదం అకత్వా అత్తనో కమ్మేసు ఆసం కరేయ్యేవ. న నిబ్బిన్తేయ్యాతి న నిబ్బేదం ఉప్పాదేయ్య, న ఉక్కుణ్ణేయ్యాతి అత్తో. వోతి నిపాతమత్తం. యథా ఇచ్చిన్తి అహజ్ఞో సట్టిహత్థా నరకా ఉట్టానం ఇచ్చిం, సోమ్మి తథేవ జాతో, తతో ఉట్టితోయేవాతి దీపేతి.

అతీతే (జా. అట్ట. ౪.౧౩.సరభమిగజాతకవణ్ణనా) కిర బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే బోధిసత్తో సరభమిగయోనియం నిబ్బత్తిత్వా అరజ్ఞో పటివసతి. రాజా మిగవితక్సో అహోసి ధామసమ్మన్నో. ఏకదివసం గన్తా అమచ్చే ఆహ - “యస్స పస్సేన మిగో పలాయతి, తేనేవ సో దాతబ్బో”తి. అథేకదివసం సరభమిగో ఉట్టాయ రజ్ఞో రితట్టానేన పలాయి. అథ నం అమచ్చా ఉప్పణ్ణేసుం. రాజా చిన్తేసి - “ఇమే మం పరిహాసన్తి, మమ పమాణం న జానన్తి”తి గాళ్ళం నివాసేత్వా పత్తికోవ ఖగ్గం ఆదాయ “సరభం గణ్ఠిస్సామీ”తి వేగేన పక్వన్తి. అథ నం దిస్సా తీణి యోజనాని అనుబన్తి. సరభో అరజ్ఞం పావిసి. రాజాపి పావిసియేవ. తత్త సరభమిగస్స గమనమగ్గే సట్టిహత్థమత్తో మహాపూతిపాతనరకఆవాటో అత్తి, సో తింసహత్థమత్తం ఉదకేన పుణ్ణో తిణేహి చ పటిచ్చన్తో. సరభో ఉదకగన్ధం ఘాయిత్యావ ఆవాటభావం ఇత్వా ధోకం ఓసక్కిత్వా గతో. రాజా పన ఉజ్జకమేవ ఆగచ్చన్తో తస్మిం పతి.

సరభో తస్స పదసద్ధం అసుణన్తో నివత్తిత్వా తం అపస్సన్తో “నరకఆవాటే పతితో భవిస్సతీ”తి ఇత్వా ఆగన్తా ఓలోకేన్తో తం గమ్మీరే ఉదకే అప్పతిట్టే కిలమన్తం దిస్సా తేన కతాపరాధం హదయే అకత్వా సజ్ఞాతకారుజ్ఞో “మా మయి పస్సన్తే వరాకో నస్సతు, ఇమమ్మా తం దుక్ఖా మోచేస్సామీ”తి ఆవాటతీరే రితో “మా భాయి, మహారాజ, అహం తం దుక్ఖా మోచేస్సామీ”తి వత్వా అత్తనో పియపుత్తం ఉద్ధరితుం ఉస్సాహం కరోన్తో వియ తస్సుద్ధరణత్థాయ సెలాయ యోగం కత్వా “విజ్ఞిస్సామీ”తి ఆగతం రాజానం సట్టిహత్థా నరకా ఉద్ధరిత్వా అస్సాసేత్వా పిట్టిం ఆరోపేత్వా అరజ్ఞా నీహరిత్వా సేనాయ అవిదురే ఓతారేత్వా ఓవాదమస్స దత్వా పంజామ సీలేసు పతిట్టాపేసి. రాజా సేనభగపరివృతో నగరం గన్తా “ఇతో పట్టాయ సకలరట్టవాసి నో పంజా సీలాని రక్ఖన్తూ”తి ధమ్మభేరిం చరాపేసి. మహాసత్తేన పన అత్తనో కతగుణం కస్సచి అకథేత్వా సాయం నానగ్గరసభోజనం భుజ్జేత్వా అలబ్బతసయనే సయిత్యా పచ్చాసకాలే మహాసత్తస్స గుణం సరిత్వా ఉట్టాయ సయనపిట్టే పల్లజ్జేన నిసీదిత్వా పీతిపుణ్ణేన హదయేన ఉదానం ఉదానేన్తో “ఆసీసేథేవ పురిసో”తిఆదినా ఇమా ఛ గాథా అభాసి.

తత్త అహితా హితా చాతి దుక్ఖఫస్సా సుఖఫస్సా చ, మరణఫస్సా, జీవితఫస్సాతిపి అత్తో. సత్తానజ్ఞో మరణఫస్సో అహితో, జీవితఫస్సో హితో. తేసం అచిన్తితో మరణఫస్సో ఆగచ్చతీతి దస్సేతి . అచిన్తితమ్మీతి మయా “ఆవాటే పతిస్సామీ”తి న చిన్తితం, “సరభం మారేస్సామీ”తి చిన్తితం. ఇదాని పన మే చిన్తితం నట్టం, అచిన్తితమేవ జాతన్తి ఉదానవసేన వదతి. భోగాతి యసపరివారా, ఏతే చిన్తామయా న హోన్తి. తస్మా ఇథావతా వీరియమేవ కాతబ్బన్తి వదతి. వీరియవతో హి అచిన్తితమ్మి హోతియేవ.

తస్మిన్ ఉదానం ఉదానేన్తస్మిన్ అరుణం ఉట్పహి. పురోహితో పాతోవ సుఖసేయ్యపుచ్చనత్తం ఆగన్త్యా ద్వారే రితో తస్య ఉదానగీతసద్దం సుత్వా చిన్తేసి - “రాజా హియ్యో మిగవం అగమాసి, తత్త సరభమిగం విద్ధో భవిస్సతి, తేన మజ్ఞో ఉదానం ఉదానేతి”తి. ఏవం బ్రాహ్మణస్య రజ్ఞో పరిపుణ్ణబ్యజ్జనం ఉదానం సుత్వా సుమజ్జితే ఆదాసే ముఖం ఓలోకేన్తస్య ఛాయా వియ రజ్ఞో చ సరభేన చ కతకారణం పాకటం అహోసి, సో నఖగ్గేన ద్వారం ఆకోటేసి. రాజా “కో ఏసో”తి పుచ్చి. అహం, దేవ, పురోహితోతి. అథస్య ద్వారం వివరిత్వా “ఇతో ఏహాచరియా”తి ఆహ. సో పవిసిత్వా రాజానం జయాపేత్వా ఏకమన్తం రితో “అహం, మహారాజ, తయా అరజ్ఞో కతకారణం జానామి, త్వం ఏకం సరభమిగం అనుబన్ధన్తో నరకే పతితో, అథ నం సో సరభో సిలాయ యోగ్గం కత్వా నరకతో ఉద్ధరి, సో త్వం తస్య గుణం సరిత్వా ఉదానం ఉదానేసి”తి వత్వా “సరభం గిరిదుగ్గస్మి”న్తిఆదినా ద్వే గాథా అభాసి.

తత్త అనుసరీతి అనుబన్ధి. విక్కున్తన్తి ఉద్ధరణత్థాయ కతపరక్కమం. అనుజీవసీతి ఉపజీవసి, తస్మానుభావేన తయా జీవితం లద్ధన్తి అత్తో. సముద్ధరీతి ఉద్ధరణం అకాసి. సిలాయ యోగ్గం సరభో కరిత్వాతి సిలాయ సోపానసదిసాయ నరకతో ఉద్ధరణయోగ్గతం కరిత్వా. అలీనచిత్తన్తి సజ్జోచం అప్పత్తచిత్తం. త మిగం వదేసీతి సువణ్ణసరభమిగం ఇథ సిరిసయనే నిపన్నో వణ్ణేసి. తం సుత్వా రాజా, “అయం మయా సద్ధిం న మిగవం ఆగతో, సబ్బజ్ఞా పవత్తిం జానాతి, కథం ను ఖో జానాతి, పుచ్చిస్సామి న”న్తి చిన్తేత్వా - “కిం త్వం ను తత్థేవా”తి నవమగాధమాహ . తత్త భింసరూపన్తి కిం ను తే ఇాణం బలవజాతికం, తేనేతం జానాసీతి వదతి. బ్రాహ్మణో “నాహం సబ్బజ్ఞాబుద్ధో, బ్యజ్జనం అమక్ఖేత్వా తయా కథితగాథాయ పన మయ్మం అత్తో ఉపట్టాతీ”తి దీపేన్తో “న చేవహ”న్తి దసమగాధమాహ . తత్త సుభాసితానన్తి బ్యజ్జనం అమక్ఖేత్వా సుట్టు భాసితానం. అత్తం తదానేన్తీతి యో తేసం అత్తో, తం ఆనేన్తి ఉపధారేన్తీతి అత్తో. తదా పురోహితో ధమ్మసేనాపతి అహోసి. తేనేవాహ - “అతీతేపీ”తిఆది. సేసం ఉత్తానత్థమేవ.

అజ్ఞాసికోజ్జజ్ఞాత్థేరవత్తు

అజ్ఞాసికోజ్జజ్ఞాత్థేరాదయోతిఆదీసు పన యాథావసరసగుణవసేనాతి యథాసభావగుణవసేన. పబ్బజ్ఞావసేన పటివేధవసేన సుచిరం సునిపుణం రత్తిన్దివపరిచ్ఛేదజాననవసేన చ రత్తజ్ఞాతా వేదితబ్బాతి తం దస్సేన్తో “రపేత్వా హి సమ్మాసమ్మద్ధ”న్తిఆదిమాహ. పాకటో వ హోతీతి సతిపజ్ఞావేపుల్లప్పత్తికో పాకటో విభూతో హోతి. అజ్ఞాసికోజ్జజ్ఞోతి సావకేసు సబ్బపఠమం చత్తారి అరియసద్ధాని ఇాతకోజ్జజ్ఞో. సబ్బేసుపి ఏతదగ్గేసూతి సబ్బేసుపి ఏతదగ్గసుత్తేసు, సబ్బేసు వా ఏతదగ్గట్టపనేసు.

ధురపత్తానీతి పత్తానం పముఖభూతాని బాహిరపత్తాని. నవ్వుతిహత్తానీతి మజ్జిమపురిసస్స హత్థేన నవ్వుతిరతనాని. పదుమేనేవ తం తం పదేసం ఉత్తరతి అతిక్కుమతీతి పదుముత్తరో, భగవా. గన్ధదామమాలాదామాదీహీతి ఆదిసద్దేన పత్తదామాదిం సజ్జణ్ణాతి. తత్త గన్ధదామేహి కతమాలా గన్ధదామం. లవజ్జత్తోలజాతిపుప్పాదీహి కతమాలా మాలాదామం. తమాలపత్తాదీహి కతమాలా పత్తదామం. వజ్జపట్టేతి వజ్జదేసే ఉప్పన్నఘనసుఖుమవత్థే. ఉత్తమసుఖుమవత్తన్తి కాసికవత్తమాహ.

తేపరివట్టధమ్మచక్కుప్పవత్తనసుత్తన్తపరియోసానేతి ఏత్త “ఇదం దుక్ఖం అరియసచ్చ”న్తిఆదినా సచ్చవసేన, “దుక్ఖం అరియసచ్చం పరిజ్ఞోయ్య”న్తిఆదినా కిచ్చవసేన, “దుక్ఖం అరియసచ్చం పరిజ్ఞాత”న్తిఆదినా కతవసేన చ తీహి ఆకారేహి

పరివట్టేత్వా చతున్నం సద్ధానం దేసితత్తా తయో పరివట్టా ఏతస్స అట్టితి తిపరివట్టం, తిపరివట్టమేవ తేపరివట్టం, తేపరివట్టా ఇచ్చ తం ధమ్మచక్రప్పవత్తనశ్చాతి తేపరివట్టధమ్మచక్రప్పవత్తనం, తదేవ సుత్తంతం, తస్స పరియోసానేతి అట్టో.

సాలిగబ్బం ఫాలేత్వా ఆదాయాతి సాలిగబ్బం ఫాలేత్వా తత్త లబ్బమానం సాలిఖీరరసం ఆదాయ. అనుచ్ఛవికన్తి బుద్ధానం అనుచ్ఛవికం ఖీరపాయసం పచాపేమ. వేణీయో పురిసభావవసేన బద్ధిత్వా కలాపకరణే కలాపగ్గం. ఖలే కలాపానం రపనదివసే ఖలగ్గం. మద్దిత్వా వీహీనం రాసికరణదివసే ఖలభణ్ణగ్గం. కోట్టేసు హి ధణ్ణస్స పక్ఖిపనదివసే కోట్టగ్గం.

ద్వే గతియోతి ద్వే ఏవ నిప్పత్తియో, ద్వే నిట్టాతి అట్టో. తస్మిం కుమారే సబ్బజ్ఞాతం పత్తేతి కోట్టజ్ఞామాణవస్సేవ లద్దియం రత్వా ఇతరేపి ఛ జనా పుత్తే అనుసాసింసు. బోధిరుక్ఖమూలే పాచీనపస్సం అచలట్టానం నామ, యం “వజిరాసన”న్తిపి వుచ్చతి. మహతం మహతియో వహతీతి “పాచీనముఖో”తి అవత్వా “పాచీనలోకధాతుఅభిముఖో”తి వుత్తం. మంసచక్కుపి లోకనాథస్స అప్పటిఘాతం మహావిసయశ్చాతి. చతురజ్జసమన్నాగతన్తి “కామం తచో చ వ్హారు చ, అట్టి చ అవసిస్సతూ”తిఆదినా (మ. ని. ౨.౧౮౪; సం. ని. ౨.౨౨, ౨౩౭; అ. ని. ౨.౫; మహాని. ౧౯౬) వుత్తచతురజ్జసమన్నాగతం.

ఇదం పన సబ్బమేవాతి “కస్స ను ఖో అహం పరమం ధమ్మం దేసేస్సామీ”తిఆదినయప్పవత్తం (మ. ని. ౧.౨౮౪; ౨.౩౪౧; మహావ. ౧౦) సబ్బమేవ. పరివితక్కమత్తమేవ తథా అత్థసిద్ధియా అభావతో. పుష్పితఫలితం కత్వాతి అభిజ్ఞాపటిసమ్మిదాహి సబ్బపాలిపుల్లం, మగ్గఫలేహి సబ్బసో ఫలభారభరితశ్చా కరోన్తో పుష్పితం ఫలితం కత్వా. అపక్కమితుకామో హుత్వాతి ద్వేపి అగ్గసావకే అత్తనో నిపచ్చకారం కరోన్తే దిస్వా తేసం గుణాతిరేకతం బహు మజ్ఞాన్తో బుద్ధానం సన్తికా అపక్కమితుకామో హుత్వా. తత్థేవాతి ఛద్దంతదహతీరేయేవ.

సారిపుత్త-మోగ్గల్లానత్తేరవత్తు

౧౮౯-౧౯౦. దుతియతతియేసు ఇద్ధిమన్తానన్తి ఏత్థ మన్త-సద్ధో అతిసయత్తవిసయోతి ధేరస్స అతిసయికఇద్ధితం దస్సేతుం - “ఇద్ధియా సమ్మన్నాన”న్తి వుత్తం. సహ పంసూహి కీళింసూతి సహపంసుకీళితా. ఇధలోకత్తభావమేవాతి దిట్టధమ్మికఅత్తభావమేవ. సోళస పజ్ఞా పటివిజ్ఞిత్వా రితోతి మజ్ఞిమనికాయే అనుపదసుత్తంతదేసనాయ “మహాపజ్ఞో, భిక్ఖవే, సారిపుత్తో, పుథుపజ్ఞో, భిక్ఖవే, సారిపుత్తో, హాసపజ్ఞో, భిక్ఖవే, సారిపుత్తో, జవనపజ్ఞో, భిక్ఖవే, సారిపుత్తో, తిక్ఖపజ్ఞో, భిక్ఖవే, సారిపుత్తో, నిట్టేధికపజ్ఞో, భిక్ఖవే, సారిపుత్తో”తి (మ. ని. ౩.౯౩) ఏవమాగతా మహాపజ్ఞాదికా ఛ, తస్మింయేవ సుత్తే ఆగతా నవానుపుబ్బవిహారసమాపత్తిపజ్ఞా, అరహత్తమగ్గపజ్ఞాతి ఇమా సోళసవిధా పజ్ఞా పటివిజ్ఞిత్వా సచ్చికత్వా రితో.

పజ్ఞాసాకచ్చన్తి పజ్ఞాస్స పుచ్చనవసేన విస్సజ్జనవసేన చ సాకచ్చం కరోతి. అత్థికేహి ఉపజ్ఞాతం మగ్గన్తి ఏతం అనుబద్ధనస్స కారణవచనం. ఇదజ్ఞో వుత్తం హోతి - యంనూనాహం ఇమం భిక్కుం పిట్టితో పిట్టితో అనుబద్ధేయ్యం. కస్మా? యస్మా ఇదం పిట్టితో పిట్టితో అనుబద్ధనం నామ అత్థికేహి ఉపజ్ఞాతం మగ్గం, ఇతో చేవ ఉపగతో చ మగ్గోతి అట్టో. అథ వా అత్థికేహి అప్ఛేహి మరణే సతి అమతేనపి భవితబ్బన్తి ఏవం కేవలం అట్టితి ఉపజ్ఞాతం, అనుమానజ్ఞాణేన ఉపగత్వా ఇతో నిబ్బానం నామ అత్థి, తం మగ్గన్తో పరియేసన్తోతి ఏవమ్పేత్థ అట్టో దట్టబ్బో.

నేను పరిసాయాతి ద్విన్నం అగ్గసావకానం పరివారభూతపరిసాయ. ద్వే అగ్గసావకేతి సారిపుత్తమోగ్గల్లానే ద్వే మహానుభావే సావకే. తానంతరేతి అగ్గసావకత్తసజ్జితే తానంతరే రపేసి. కస్మా పనేత్థ “అగ్గసావకే”తి అవత్వా “మహాసావకే”తి వుత్తం. యది అజ్ఞోపి మహాధేరా అభిజ్ఞాతాదిగుణవిసేసయోగేన “మహాసావకా”తి వత్తబ్బతం లభన్తి, ఇమేయేవ పన సావకేసు అనజ్ఞసాధారణభూతా విసేసతో “మహాసావకా”తి వత్తబ్బాతి దస్సనత్థం “ద్వేపి మహాసావకే”తి వుత్తం.

మహాకస్సపత్తేరవత్తు

౧౯౧. చతుత్తే యస్మా ధుతవాదధుతధమ్మధుతజ్ఞాని ధుతమూలకాని, తస్మా “ధుతో వేదితబ్బో”తి ఆరద్ధం, తత్థ కిలేసే ధుని ధుతవాతి ధుతో, ధుతకిలేసో పుగ్గలో, కిలేసధుననో వా ధమ్మో, కిలేసధుననో ధమ్మోతి చ సపుబ్బభాగో అరియమగ్గో దట్టబ్బో. తం ధుతసజ్జితం కిలేసధుననధమ్మం వదతి, పరే తత్థ పతిట్టాపేతీతి ధుతవాదో. చతుక్కుశ్చోత్త సమ్భవతీతి తం దస్సేతుం - “ఏత్థ పనా”తిఆది ఆరద్ధం. తయిదన్తి నిపాతో, తస్స సో అయన్తి అత్తో. ధుతభూతస్స ధుతభూతా ధమ్మా ధుతధమ్మా. అప్పిచ్చతా సన్తుట్టితా హేత్తా వుత్తా ఏవ . కిలేసే సమ్మా లిఖతి తచ్చతీతి సల్లేఖో, కిలేసజేగుచ్చీ, తస్స భావో సల్లేఖతా. ద్వీహిపి కామేహి వివిచ్చతీతి పవివేకో, యోనిసోమనసికారబహులో పుగ్గలో, తస్స భావో పవివేకతా. ఇమినా సరీరట్టపనమత్తేన అత్తీతి ఇదమట్టి త్థ-కారస్స ట్ట-కారం కత్వా, తస్స భావో ఇదమట్టితా, ఇమేహి వా కుసలధమ్మేహి అత్తి ఇదమట్టి, యేన జాణేన “పబ్బజితేన నామ పంసుకూలికజ్ఞాదీసు పతిట్టితేన భవితబ్బ”న్తి యథానుసిట్టం ధుతగుణే సమాదియతి చేవ పరిహరతి చ, తం జాణం ఇదమట్టితా. తేనాహ - “ఇదమట్టితా జాణమేవా”తి. ధుతధమ్మా నామాతి ధుతజ్ఞసేవనాయ పటిపక్ఖభూతానం పాపధమ్మానం ధుననవసేన పవత్తియా ధుతోతి లద్ధనామాయ ధుతజ్ఞచేతనాయ ఉపకారకా ధమ్మాతి కత్వా ధుతధమ్మా నామ . అనుపతన్తీతి తదన్తోగధా తప్పరియాపన్నా హోన్తి తదుభయస్సేవ పవత్తివిసేసభావతో. పటిక్ఖేపవత్థూసూతి ధుతజ్ఞసేవనాయ పటిక్ఖీపితబ్బవత్థూసు పహాతబ్బవత్థూసు.

పంసుకూలికజ్ఞం...పి.... నేసజ్జికజ్ఞన్తి ఉద్దేసోపి పేయ్యాలనయేన దస్సితో. యదేత్థ వత్తబ్బం, తం సబ్బం విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౨౨ ఆదయో) విత్థారతో వుత్తం. ధుతవాదగ్గహణేనవ ధేరస్స ధుతభావోపి గహితో హోతీతి “ధుతవాదాన”న్తేవ వుత్తం. అయం మహాతి అభినీహారాదిమహంతతాయపి సాసనస్స ఉపకారితాయపి అయం ధేరో మహా, గుణమహంతతాయ పసంసావచనమేవ వా ఏతం ధేరస్స యదిదం మహాకస్సపోతి యథా “మహామోగ్గల్లానో”తి.

సత్తు ధమ్మదేసనాయ వత్తుత్తయే సజ్ఞాతప్పసాదతాయ ఉపాసకభావే రితత్తా వుత్తం - “ఉపోసథజ్ఞాని అధిట్టాయా”తిఆది. ఏతస్స అగ్గభావస్సాతి యోజేతబ్బం. సచ్చకారోతి సచ్చభావావహో కారో, అవిసంవాదనవసేన వా తదత్థసాధనోతి అత్తో. కోలాహలన్తి కుతూహలవిప్పారో. సత్థా సత్తమే సత్తమే సంవచ్చరే ధమ్మం కథేన్తో సత్తానం సవనయోగ్గం కాలం సల్లక్ఖేన్తో దివా సాయన్తసమయం కథేతి, రత్తియం సకలయామం. తేనాహ - “బ్రాహ్మణో బ్రాహ్మణే ఆహ - ‘భోతి కిం రత్తిం ధమ్మం సుణిస్ససి దివా’”తి. విస్సాసికోతి విస్సాసికభావో. “తతో పట్టాయ సో”తి వా పాఠో.

ద్వే అసక్ఖేయ్యాని పూరితపారమిస్సాతి ఇదం సా పరమ్మరాయ సోతపత్తితం అత్థం గహేత్వా ఆహ. అదిన్నవిపాకస్సాతి అవిపక్కవిపాకస్స. భద్దకే కాలేతి యుత్తే కాలే. నక్ఖత్తన్తి నక్ఖత్తేన లక్ఖితం ఛణం. తస్మిం తస్మిన్తో నక్ఖత్తే అనుభవితబ్బఛణాని నక్ఖత్తాని నామ, ఇతరాని పన ఛణాని నామ. సమ్మాపతితదుక్ఖతో విమోచనేన తతో నియ్యానావహతాయ ఇచ్చితత్తస్స లభాపనతో చ నియ్యానికం. తేసన్తి సువణ్ణపదుమానం. ఓలమ్మకాతి సువణ్ణరతనవిచిత్రా

రతనదామా. పుష్కనియామేనాతి పుష్కానుభావసిద్ధేన నియామేన. స్వస్స బారాణసిరజ్జం దాతుం కతోకానో. పుస్సరథని మజ్జలరథం. సేతచ్చత్తఉణ్ణీసవాలబీజనిఖగ్గమణిపాదుకాని పశ్చావిధం రాజకకుధభణ్ణని వదన్తి. ఇథ పన సేతచ్చత్తం విసుం గహితన్తి సీహాసనం పశ్చామం కత్వా వదన్తి. పారుపనకణ్ణని పారుపనవత్తస్స దసన్తం. దిబ్బవత్తదాయపుష్కానుభావచోదితో “నను తాతా ధూల”న్తి ఆహ. అహో తపస్సీతి అహో కపణో అహం రాజాతి అత్తో. బుద్ధానం సద్దహిత్యాతి బుద్ధానం సాసనం సద్దహిత్యా. చక్రమనసతానీతి ఇతి-సద్దో ఆద్యత్తో. తేన హి అగ్గిసాలాదీని పబ్బజితసారుప్పాని రానాని సజ్జణ్ణాతి.

సాధుకీళితన్తి అరియానం పరినిబ్బుతట్టానే కాతబ్బసక్కారం వదతి. నప్పమజ్జి, నిరోగా అయ్యాతి పుచ్చితాకారదస్సనం. పరినిబ్బుతా దేవాతి దేవీ పటివచనం అదాసి. పటియాదేత్వాతి నియ్యాతేత్వా. సమణకపబ్బజ్జని సమితపాపేహి అరియేహి అనుట్టాతబ్బపబ్బజ్జం. సో హి రాజా పచ్చేకబుద్ధానం వేసస్స దిట్టత్తా “ఇదమేవ భద్దక”న్తి తాదిసంయేవ లిజ్గం గణ్ణి. తత్థేవాతి బ్రహ్మలోకే ఏవ. వీసతిమే వస్సే సమ్మత్తేతి ఆహరిత్వా సమ్మన్దో. బ్రహ్మలోకతో చవిత్వా నిబ్బత్తత్తా, బ్రహ్మచరియాధికారస్స చ చిరకాలసమ్మాతత్తా “ఏవరూపం కథం మా కథేథా”తి ఆహ. వీసతి ధరణాని నిక్ఖన్తి వదన్తి, పశ్చాపలం నిక్ఖన్తి అపరే. ఇత్థాకరోతి ఇత్థిరతనస్స ఉప్పత్తిట్టానం. అయ్యధీతాతి అమ్మాకం అయ్యస్స ధీతా, భద్దకాపిలానీతి అత్తో. సమానపణ్ణని సదిసపణ్ణం సదిసలేఖం కుమారస్స కుమారికాయ చ యుత్తం పణ్ణలేఖం. తే పురిసా సమాగతట్టానతో మగధరట్టే మహాతిట్టామం మద్దరట్టే సాగలనగరశ్చ ఉద్దిస్స అపక్కమన్తా అజ్ఞామజ్ఞం విస్సజ్జన్తా నామ హోన్తీతి “ఇతో చ ఏత్తో చ పేసేసు”న్తి వుత్తా.

పుప్పదామన్తి హత్తిహత్తప్పమాణం పుప్పదామం. తానీతి తాని ఉభోహి గన్ధాపితాని ద్వే పుప్పదామాని. తేతి ఉభో భద్దా చేవ పిప్పలికుమారో చ . లోకామిసేనాతి కామస్సాదేన. అసంసత్థాతి న సంయుత్తా ఘటే జలన్తేన వియ పదీపేన అజ్ఞాసయే సముజ్జలన్తేన విమోక్షబీజేన సముస్సాహితచిత్తత్తా. యన్తబద్ధానీతి సస్ససమ్మాదనత్తం తత్త తత్త ద్వారకవాటయోజనవసేన బద్ధాని నిక్ఖమనతుమ్బాని. కమ్మన్తోతి కసికమ్మకరణట్టానం. దాసికగామాతి దాసానం వసనగామా. ఓసారేత్వాతి పక్ఖిపేత్వా. ఆకప్పకుత్తవసేనాతి ఆకారవసేన కిరియావసేన. అననుచ్ఛవికన్తి పబ్బజితభావస్స అననురూపం. తస్స మత్తకేతి ద్వేధాపథస్స ద్వేధాభూతట్టానే. ఏతేసం సజ్గహం కాతుం వట్టతీతి నిసీదతీతి సమ్మన్దో. సా పన తత్త సత్త నిసజ్జా ఏదిసీతి దస్సేతుం – “నిసీదన్తో పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త యా బుద్ధానం అపరిమితకాలసమ్మాతాచిన్తేయ్యాపరిశ్లోయ్యపుష్కాసమ్మారూపచయనిబ్బత్తా రూపప్పభావబుద్ధగుణవిజ్ఞోతితా ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణఅసీతిఅనుబ్యజ్జానసముజ్జలితా బ్యామప్పభాకేతుమాలాలక్ఖతా సభావసిద్ధితాయ అకిత్తిమా రూపకాయసిరీ, తంయేవ మహాకస్సపస్స అదిట్టపుబ్బప్పసాదసంవద్దనత్తం అనిగ్గాహిత్యా నిసినో భగవా “బుద్ధవేసం గహిత్యా...పి... నిసీదీ”తి వుత్తో. అసీతిహత్తప్పదేసం బ్యాపేత్వా పవత్తియా అసీతిహత్థాతి వుత్తా. సతసాఖోతి బహుసాఖో అనేకసాఖో. సువణ్ణవణ్ణోవ అహోసి నిరన్తరం బుద్ధరస్మిహి సమన్తతో సమోకిణ్ణభావతో.

తీసు రానేసూతి దూరతో నాతిదూరే ఆసన్నేతి తీసు రానేసు. తీహి ఓవాదేహీతి “తస్మాతిహ తే, కస్సప, ఏవం సిక్ఖితబ్బం ‘తిబ్బం మే హిరోత్తప్పం పచ్చుపట్టితం భవిస్సతి ధేరేసు నవేసు మజ్జిమేసూ’తి. ఏవణ్ణో తే, కస్సప, సిక్ఖితబ్బం. తస్మాతిహ తే, కస్సప, ఏవం సిక్ఖితబ్బం ‘యం కిశ్చి ధమ్మం సుణిస్సామి కుసలూపసంహితం, సబ్బం తం అట్టిం కత్వా మనసి కరిత్వా సబ్బం చేతసా సమన్నాహరిత్వా ఓహితసోతో ధమ్మం సుణిస్సామీ’తి, ఏవణ్ణో తే, కస్సప, సిక్ఖితబ్బం. తస్మాతిహ తే, కస్సప, ఏవం సిక్ఖితబ్బం ‘సాతసహగతా చ మే కాయగతాసతి న విజహిస్సతీ’తి, ఏవణ్ణో తే, కస్సప,

సిక్ష్టితబ్బ”ని (సం. ని. ౨.౧౦౪) ఇమేహి తేహి ఓవాదేహి. ఏత్థ హి భగవా పరమం ఓవాదం ధేరస్స బ్రాహ్మణజాతికత్తా జాతిమానప్పహానత్థమభాసి, దుతియం బాహుసచ్చం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకలహంకారప్పహానత్థం, తతియం ఉపధిసమ్మత్తిం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకలత్తసినేహప్పహానత్థం . ముదుకా ఖో త్యాయన్తి ముదుకా ఖో తే అయం. కస్మా పన భగవా ఏవమాహ? ధేరేన సహ చీవరం పరివత్తేతుకామతాయ. కస్మా పరివత్తేతుకామో జాతోతి? ధేరం అత్తనో రానే రపేతుకామతాయ. కిం సారిపుత్తమోగ్గల్లానా నత్తితి? అత్తి, ఏవం పనస్స అహోసి “ఇమేన చిరం రస్సన్తి, కస్సపో పన వీసతివస్ససతాయుకో, సో మయి పరినిబ్బుతే సత్తపణ్ణిగుహాయం వసిత్వా ధమ్మవినయసంఘహం కత్వా మమ సాసనం పశ్చావస్ససహస్సపరిమాణకాలప్పవత్తనకం కరిస్సతీతి అత్తనో రానే రపేసి. ఏవం భిక్షూ కస్సపస్స సుస్సూసితబ్బం మజ్జేస్సన్తి”తి. తస్మా ఏవమాహ.

చన్దూపమోతి చన్దసదిసో హుత్వా. కిం పరిమణ్ణలతాయ? నో, అపిచ ఖో యథా చన్దో గగనతలం పక్ష్వన్దమానో న కేనచి సద్ధిం సన్దవం వా సినేహం వా ఆలయం వా కరోతి, న చ న హోతి మహాజనస్స పియో మనాపో, అయమ్మి ఏవం కేనచి సద్ధిం సన్దవాదీనం అకరణేన బహుజనస్స పియో మనాపో చన్దూపమో హుత్వా ఖత్తియకులాదీని చత్తారి కులాని ఉపసంజ్ఞమతీతి అత్తో. అపకస్సేవ కాయం అపకస్స చిత్తన్తి తేనేవ సన్దవాదీనం అకరణేన కాయశ్చ చిత్తశ్చ అపకడ్డిత్వా, అపనేత్వాతి అత్తో. నిచ్చం నవోతి నిచ్చనవకోవ, ఆగన్తుకసదిసో హుత్వాతి అత్తో. ఆగన్తుకో హి పటిపాటియా సమ్మత్తగేహం పవిసిత్వా సచే నం ఘరసామికా దిస్వా “అమ్మాకమ్మి పుత్తభాతో విప్పవాసం గన్త్వా ఏవం విచరింసు”తి అనుకమ్పమానా నిసీదాపేత్వా భోజేన్తి, భుత్తమత్తోయేవ “తుమ్హాకం భాజనం గణ్ణాధా”తి ఉట్ఠాయ పక్కమతి, న తేహి సద్ధిం సన్దవం వా కరోతి, కిచ్చకరణీయాని వా సంవిదహతి, ఏవమయమ్మి పటిపాటియా సమ్మత్తం ఘరం పవిసిత్వా యం ఇరియాపథే పసన్నా మనుస్సా దేన్తి, తం గహేత్వా చిన్నసన్దవో తేసం కిచ్చకరణీయే అభ్యావటో హుత్వా నిక్ఖమతీతి దీపేతి.

అప్పగబ్బోతి నప్పగబ్బో, అట్టట్టానేన కాయపాగబ్బియేన, చతుట్టానేన వచీపాగబ్బియేన, అనేకట్టానేన మనోపాగబ్బియేన చ విరహితోతి అత్తో. అట్టట్టానం కాయపాగబ్బియం నామ సజ్జగణపుగ్గలభోజనసాలజన్తాఘరనహానతిత్థభిక్షాచారమగ్గేసు అన్తరఘరపవేసనే చ కాయేన అప్పతిరూపకరణం. చతుట్టానం వచీపాగబ్బియం నామ సజ్జగణపుగ్గలఅన్తరఘరేసు అప్పతిరూపవాచానిచ్ఛారణం. అనేకట్టానం మనోపాగబ్బియం నామ తేసు తేసు రానేసు కాయవాచాహి అజ్ఞాచారం అనాపజ్జిత్వాపి మనసా కామవితక్కాదీనం వితక్కనం. సబ్బేసమ్మి ఇమేసం పాగబ్బియానం అభావేన అప్పగబ్బో హుత్వా కులాని ఉపసంజ్ఞమతీతి అత్తో. కస్సపసంయుత్తేన చ చన్దూపమప్పటిపదాదిధేరస్స ధుతవాదేసు అగ్గభావస్స బోధితత్తా వుత్తం “ఏతదేవ కస్సపసంయుత్తం అట్టప్పత్తిం కత్వా”తి.

అనురుద్ధతేరవత్తు

౧౯౨. పశ్చామే భోజనపపశ్చామత్తన్తి గోచరగామే పిణ్డాయ చరణాహరపరిభోగసంజ్ఞితం భోజనపపశ్చామత్తం. దీపరుక్ఖానన్తి లోహదన్తకట్టమయానం మహన్తానం దీపరుక్ఖానం. లోహమయేసుపి హి తేసు దీపాధారేసు దీపరుక్ఖకాతి రుళ్ళిరేసా దట్టబ్బా. ఓలమ్మకదీపమణ్ణలదీపసశ్చరణదీపాదికా సేసదీపా.

అనుపరియాయ పదక్షణికరణవసేన. అహం తేనాతి యేన తుయ్యం అత్తో, అహం తేన పవారేమి, తస్మా తం ఆహరాపీత్వా గణ్ఠాతి అత్తో. సువణ్ణపాతియంయేవస్స భత్తం ఉప్పజ్జీతి దేవతానుభావేన ఉప్పజ్జి, న కిఞ్చి పచనకిచ్చం అత్తి. సత్త మహాపురిసవిత్తక్కే విత్తక్కేసీతి “అప్పిచ్చస్సాయం ధమ్మో, నాయం ధమ్మో మహిచ్చస్స”తిఆదికే సత్త మహాపురిసవిత్తక్కే విత్తక్కేసి. అట్టమేతి “నిప్పపఞ్చారామస్సాయం ధమ్మో, నాయం ధమ్మో పపఞ్చారామస్స”తి ఏతస్మిం పురిసవిత్తక్కే.

మమ సజ్కప్పమఞ్ఘాయాతి “అప్పిచ్చస్సాయం ధమ్మో, నాయం ధమ్మో మహిచ్చస్స”తిఆదినా (దీ. ని. ౩.౩౫౮; అ. ని. ౮.౩౦) మహాపురిసవిత్తక్కవసేన ఆరద్ధమత్తం మత్థకం పాపేతుం అసమత్థభావేన రితం మమ సజ్కప్పం జానిత్వా. మనోమయేనాతి మనోమయేన వియ మనసా నిమ్మితసదిసేన, పరిణామితేనాతి అత్తో. ఇద్ధియాతి “అయం కాయో ఇదం చిత్తం వియ హోతూ”తి ఏవం పవత్తాయ అధిట్టానిద్ధియా.

యదా మే అహు సజ్కప్పోతి యస్మిం కాలే మయ్యం “కీదిసో ను ఖో అట్టమో మహాపురిసవిత్తక్కే”తి పరివిత్తక్కే అహోసి, యదా మే అహు సజ్కప్పో, తతో మమ సజ్కప్పమఞ్ఘాయ ఇద్ధియా ఉపసజ్కమి, ఉత్తరి దేసయీతి యోజనా. ఉత్తరి దేసయీతి “నిప్పపఞ్చారామస్సాయం ధమ్మో నిప్పపఞ్చరతినో , నాయం ధమ్మో పపఞ్చారామస్స పపఞ్చరతినో”తి (దీ. ని. ౩.౩౫౮; అ. ని. ౮.౩౦) ఇమం అట్టమం మహాపురిసవిత్తక్కం పూరేన్తో ఉపరి దేసయి. తం పన దేసితం దస్సేన్తో ఆహ – “నిప్పపఞ్చరతో బుద్ధో, నిప్పపఞ్చమదేసయీ”తి, పపఞ్చా నామ రాగాదయో కిలేసా, తేసం వూపసమనతాయ తదభావతో చ లోకుత్తరధమ్మా నిప్పపఞ్చా నామ. యథా తం పాపుణాతి, తథా ధమ్మం దేసేసి, సాముక్కుంసికం చతుసచ్చదేసనం అదేసయీతి అత్తో.

తస్సాహం ధమ్మమఞ్ఘాయాతి తస్స సత్తు దేసనాధమ్మం జానిత్వా. విహాసిన్తి యథానుసిట్టం పటిపజ్జన్తో విహరిం. సాసనే రతోతి సిక్ఖత్తయసఙ్గహే సాసనే అభిరతో. తిస్సో విజ్ఞా అనుప్పత్తాతి పుట్టేనివాసఞ్ఘాణం, దిబ్బచక్ఖుఞ్ఘాణం, ఆసవక్ఖయఞ్ఘాణన్తి ఇమా తిస్సో విజ్ఞా మయా అనుప్పత్తా సచ్చికతా. తతో ఏవ కతం బుద్ధస్స సాసనం, అనుసిట్టి ఓవాదో అనుట్టితోతి అత్తో.

భద్దియత్తేరవత్తు

౧౯౩. ఛట్టే ఉచ్చ-సద్దేన సమానత్తో ఉచ్చ-సద్దోతి ఆహ – “ఉచ్చాకులికానన్తి ఉచ్చే కులే జాతాన”న్తి. కాళీ సా దేవీతి కాళవణ్ణతాయ కాళీ సా దేవీ. కులానుక్కమేన రజ్ఞానుప్పత్తి మహాకులినస్సేవాతి వుత్తం – “సోయేవ చా”తిఆది.

లకుణ్ణకభద్దియత్తేరవత్తు

౧౯౪. సత్తమే రిత్తకోతి దేయ్యవత్తురహితో. గుణే ఆవజ్ఞేత్వాతి భగవతో రూపగుణే చేవ ఆకప్పసమ్మదాదిగుణే చ అత్తనో అధిప్పాయం ఇత్వా అమ్బపక్కస్స పటిగ్గహణం పరిభుజ్జానన్తి ఏవమాదికే యథాఉపట్టితే గుణే ఆవజ్ఞేత్వా.

పిణ్డోలభారద్వాజత్తేరవత్తు

౧౯౫. అట్టమే అభీతనాదభావేన సీహస్సు వియ నాదో సీహనాదో, సో ఏతేసం అట్టితి సీహనాదికా, తేసం సీహనాదికానం. గరహితబృహసంసితబృధమ్మే యాథావతో జానంతస్సేవ గరహ పసంసా చ యుత్తరూపాతి ఆహ - “బుద్ధా చ నామా”తిఆది. ఖీణా జాతీతిఆదీహి పచ్చవేక్షణజ్ఞాణస్స భూమిం దస్సేతి. తేన హి జ్ఞాణేన అరియసావకో పచ్చవేక్షణో “ఖీణా జాతీ”తిఆదిం పజానాతి. కతమా పనస్స జాతి ఖీణా, కథజ్ఞా పజానాతీతి? న తావస్స అతీతా ఖీణా పుట్టేవ ఖీణత్తా, న అనాగతా అనాగతే వాయామాభావతో, న పచ్చప్పన్నా విజ్ఞమానత్తా. యా పన మగ్గస్స అభావితత్తా ఉప్పజ్జేయ్య ఏకచతుపఞ్చవోకారభవేసు ఏకచతుపఞ్చక్షణస్థప్పభేదా జాతి, సా మగ్గస్స భావితత్తా అనుప్పాదధమ్మతం ఆపజ్జనేన ఖీణా. తం సో మగ్గభావనాయ పహీనకిలేసే పచ్చవేక్షిత్యా “కిలేసాభావే విజ్ఞమానమ్మి కమ్మం ఆయతిం అప్పటిసన్నికం హోతీ”తి జానంతో పజానాతి.

పుసితన్తి వుట్టం పరివుట్టం, కతం చరితం నిట్టితన్తి అత్తో. బ్రహ్మచరియన్తి మగ్గబ్రహ్మచరియం. పుధుజ్ఞనకల్యాణకేన హి సద్ధిం సత్త సేక్ఖా మగ్గబ్రహ్మచరియం వసన్తి నామ, ఖీణాసవో వుట్టవాసో. తస్మా అరియసావకో అత్తనో బ్రహ్మచరియవాసం పచ్చవేక్షణో “పుసితం బ్రహ్మచరియ”న్తి పజానాతి. కతం కరణీయన్తి చత్తూసు సచ్ఛేసు చత్తూహి మగ్గేహి పరిజ్ఞాపహానసచ్చికిరియాభావనాభిసమయవసేన సోళసవిధం కిచ్చం నిట్టాపితన్తి అత్తో. పుధుజ్ఞనకల్యాణకాదయో హి తం కిచ్చం కరోన్తి, ఖీణాసవో కతకరణీయో. తస్మా అరియసావకో అత్తనో కరణీయం పచ్చవేక్షణో “కతం కరణీయ”న్తి పజానాతి. నాపరం ఇత్థత్తాయాతి ఇదాని పున ఇత్థభావాయ ఏవం సోళసవిధకిచ్చభావాయ, కిలేసక్ఖయాయ వా మగ్గభావనాయ కిచ్చం మే నట్టితి పజానాతి. అథ వా ఇత్థత్తాయాతి ఇత్థభావతో ఇమస్మా ఏవంపకారా ఇదాని వత్తమానక్ఖన్దసన్తానా అపరం ఖిన్దసన్తానం మయ్హం నత్తి, ఇమే పన పఞ్చక్షణా పరిజ్ఞాతా తిట్టన్తి చిన్నమూలకా రుక్ఖా వియ, తే చరిమకవిజ్ఞాణనిరోధేన అనుపాదానో వియ జాతవేదో నిబ్బాయిస్సన్తీతి పజానాతి.

మన్తాణిపుత్తపుణ్ణత్థేరవత్తు

౧౯౬. నవమే అట్టారససుపి విజ్ఞాట్టానేసు నిప్పత్తిం గతత్తా “సబ్బసిప్పేసు కోవిదో హుత్వా”తి వుత్తం. అభిదయాఅబ్బజ్ఞావహాస్సేవ ధమ్మస్స తత్త ఉపలబ్ధనతో “మోక్షధమ్మం అదిస్సా”తి వుత్తం. తేనాహ - “ఇదం వేదత్తయం నామా”తిఆది . తథా హి అనేన దుగ్గతిపరిముచ్చనమ్మి దుల్లభం, అభిజ్ఞాపరివారానం అట్టన్నం సమాపత్తీనం లాభితాయ సయం ఏకదేసేన ఉపసన్తో పరముక్కుంసగతం ఉత్తమదమధసమధం అనజ్ఞాసాధారణం భగవన్తం సమ్భావేన్తో “అయం పురిసో”తిఆదిమాహ. పిటకాని గహేత్వా ఆగచ్ఛన్తీతి ఫలభాజనాని గహేత్వా అస్సామికాయ ఆగచ్ఛన్తి. బుద్ధానన్తి గారవవసేన బహువచననిద్దేసో కతో. పరిభుజ్జాతి దేవతాహి పక్ఖిత్తదిబ్బోజం వనమూలఫలాఫలం పరిభుజ్జో. పత్తే పతిట్టాపితసమనన్తరమేవ హి దేవతా తత్త దిబ్బోజం పక్ఖిపింసు. సమ్మసిత్వాతి పచ్చవేక్షిత్యా, పరివత్తేత్వాతి చ వదన్తి. అరహత్తం పాపుణింసూతి మహాదేవత్తేరస్స అనుమోదనకథాయ అనుపుబ్బికథాసక్ఖికాయ సువిసోధితచిత్తసన్తానా అరహత్తం పాపుణింసు.

దసహి కథావత్థాహీతి అప్పిచ్చకథా సన్తుట్టికథా పవివేకకథా అసంసగ్గకథా వీరియారమ్మకథా సీలసమ్మదాకథా సమాధిసమ్మదాకథా పజ్ఞాసమ్మదాకథా విముత్తిసమ్మదాకథా విముత్తిజ్ఞాణదస్సనసమ్మదాకథాతి ఇమేహి దసహి కథావత్థాహి. జాతిభూమిరట్టవాసినోతి జాతిభూమివన్తదేసవాసినో, సత్తు జాతదేసవాసినోతి అత్తో. సీసానులోకికోతి పురతో గచ్ఛన్తస్స సీసం అను అను పస్సన్తో. ఓకాసం సల్లక్ఖేత్వాతి సాకచ్ఛాయ అవసరం సల్లక్ఖేత్వా. సత్తవిసుద్ధిక్కుమం పుచ్చీతి

“కిం ను ఖో, ఆవుసో, సీలవిసుద్ధత్తం భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౦౭) సత్త విసుద్ధియో పుచ్చి. ధమ్మకథికానం అగ్గట్టానే రపేసి సవిసేసేన దసకథావత్తులాభితాయ.

మహాకచ్ఛాపత్తేరవత్తు

౧౯౭. దసమే సంఖితేన కథితధమ్మస్సాతి మధుపిణ్డీకసుత్తన్తదేసనాసు వియ సజ్ఞేపేన దేసితధమ్మస్స. తం దేసనం విత్థారేత్వాతి తం సజ్ఞేపదేసనం ఆయతనాదివసేన విత్థారేత్వా. అత్తం విభజమానానన్తి తస్సా సజ్ఞేపదేసనాయ అత్తం విభజిత్వా కథేనానం. అత్థవసేన వాతి “ఏత్తకా ఏతస్స అత్థా”తి అత్థవసేన వా దేసనం పూరేతుం సక్కోన్తి. బృజ్జానవసేన వాతి “ఏత్తకాని ఏత్థ బృజ్జానాని దేసనావసేన వత్తబ్బానీ”తి బృజ్జానవసేన వా పూరేతుం సక్కోన్తి. అయం పన మహాకచ్ఛాపత్తేరో ఉభయవసేనపి సక్కోతి తస్స సజ్ఞేపేన ఉద్దిట్టస్స విత్థారేన సత్తు అజ్ఞాసయానురూపం దేసనతో, తస్మా తత్త అగ్గోతి వుత్తో. వుత్తనయేనేవాతి “పాతోవ సుభోజనం భుజ్జిత్వా ఉపోసథజ్ఞాని అధిట్టాయా”తిఆదినా హేట్టా వుత్తనయేనేవ. అజ్ఞోహీతి అజ్ఞాసం ఇత్థీనం కేసేహి అతివియ దీఘా. న కేవలజ్ఞా దీఘా ఏవ, అథ ఖో సినిద్ధనీలముదుకజ్ఞీకా చ. నిక్కేసీతి అప్పకేసీ యథా “అనుదరా కజ్ఞా”తి.

పణియన్తి విక్కేతబ్బభణ్డం. ఆవజ్ఞేత్వాతి ఉపనిస్సయం కేసానం పకతిభావాపత్తిజ్ఞా ఆవజ్ఞేత్వా. గారవేనాతి ముణ్డసీసాపి థేరే గారవేన ఏకవచనేనేవ ఆగన్త్యా. నిమన్తేత్వాతి స్వాతనాయ నిమన్తేత్వా. ఇమిస్సా ఇత్థియాతి యథావుత్తసేట్టిధీతరమాహ. దిట్టధమ్మికోవాతి అవధారణం అట్టానపయుత్తం, దిట్టధమ్మికో యసపటిలాభోవ అహోసీతి అత్తో. యసపటిలాభోతి చ భవసమ్మత్తిపటిలాభో. సత్తసు హి జవనచేతనాసు పరమా దిట్టధమ్మవేదనీయఫలా, పచ్చిమా ఉపపజ్జవేదనీయఫలా, మజ్ఞే పజ్జా అపరాపరియవేదనీయఫలా, తస్మా పరమం ఏకం చేతనం రపేత్వా సేసా యథాసకం పరిపుణ్ణఫలదాయినో హోన్తి, పరమచేతనాయ పన దిట్టధమ్మికో యసపటిలాభోవ అహోసి.

పరమవితదగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. ఏతదగ్గవగ్గో

(౧౪) ౨. దుతియఏతదగ్గవగ్గవణ్ణనా

చూళపన్థకత్తేరవత్తు

౧౯౮-౨౦౦. దుతియస్స పఠమే మనేన నిబ్బత్తితన్తి అభిజ్ఞామనేన ఉప్పాదితం. మనేన కతకాయోతి అభిజ్ఞాచిత్తేన దేసన్తరం పత్తకాయో. మనేన నిబ్బత్తితకాయోతి అభిజ్ఞామనసా నిమ్మితకాయో “అజ్ఞం కాయం అభినిమ్మినాతో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౩౬-౨౩౭; పటి. మ. ౩.౧౪) వియ. ఏకసదిసేయేవాతి అత్తసదిసేయేవ. ఏకవిధమేవాతి అత్తనా కతప్పకారమేవ. ఏతప్పరమో హి యేభుయ్యేన సావకానం ఇద్ధినిమ్మానవిధి. అగ్గో నామ జాతో ఏకదేసేన సత్తు ఇద్ధినిమ్మానానువిధానతో.

లాభితాయాతి ఏత్థ లాభీతి ఈకారో అతిసయత్తో. తేన థేరస్స చతున్నం రూపావచరజ్ఞానానం అతిసయేన సవిసేసలాభితం దస్సేతి. అరూపావచరజ్ఞానానం లాభితాయాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. న కేవలజ్ఞోతా

చేతోసజ్ఞావివట్టకుసలతా రూపారూపజ్ఞానలాభితాయ ఏవ, అథ ఖో ఇమేహిపి కారణేహితి దస్సేతుం - “చూళపన్థకో చా”తిఆది వుత్తం. చేతోతి చేత్త చిత్తసీసేన సమాధి వుత్తో, తస్మా చేతనో సమాధిస్స వివట్టనం చేతోవివట్తో, ఏకస్మింయేవారమ్మణే సమాధిచిత్తం వివట్టేత్వా హేటిమస్స హేటిమస్స ఉపరూపరి హాపనతో రూపావచరజ్ఞానలాభీ చేతోవివట్టకుసలో నామ. “సబ్బనో రూపసజ్ఞాన”న్తిఆదినా (ధ. స. ౨౬౫) వుత్తసజ్ఞా అతిక్కుమిత్వా “ఆకాసానజ్ఞాయతనసజ్ఞాసహగతం...పే... నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనసజ్ఞాసహగత”న్తి (ధ. స. ౨౬౫-౨౬౮) సజ్ఞాసీసేన వుత్తజ్ఞానానం వివట్టకుసలో, తథా ఇత్థిపురిసాదిసజ్ఞా నిచ్చసజ్ఞాదితో చిత్తం వివట్టేత్వా కేవలే రూపారూపధమ్మమత్తే అసంభుతే నిబ్బానే చ విసేసతో వట్టనతో చ సుజ్ఞాతానుపస్సనాబహులో సజ్ఞావివట్టకుసలో. సమాధికుసలతాయ చేతోవివట్టకుసలతా తబ్బహులవిహరితాయ. తథా విపస్సనాకుసలతాయ సజ్ఞావివట్టకుసలతా. ఏకోతి చూళపన్థకత్థేరం వదతి. సమాధిలక్ఖణేతి సవితక్కుసవిచారాదిసమాధిసభావే. పున ఏకోతి మహాపన్థకత్థేరమాహ. విపస్సనాలక్ఖణేతి సత్తలనుపస్సనా అట్టారసమహావిపస్సనాదివిపస్సనాసభావే. సమాధిగాళ్ళోతి సమాధిస్మిం ఓగాళ్ళచిత్తో సుభావితభావనతా. అజ్ఞసంఖితేతి చతురస్థికతివజ్ఞికాదివసేన యూనజ్ఞానం సజ్ఞిపనే. ఆరమ్మణసంఖితేతి కసిణగ్ఘాటిమాకాసాదినిబ్బత్తనేన కసిణాదిఆరమ్మణానం సంఖిపనే. అజ్ఞవవత్థాపనేతి వితక్కాదీనం యూనజ్ఞానం వవత్థాపనే. ఆరమ్మణవవత్థాపనేతి పథవీకసిణాదిజ్ఞానారమ్మణానం వవత్థాపనే.

యూనజ్ఞేహితి రూపావచరజ్ఞానజ్ఞేహి, యూనజ్ఞానేవ యూనం. పున యూనజ్ఞేహితి అరూపావచరజ్ఞానజ్ఞేహి. భాతాతి జేట్టభాతా. అస్సాతి కుటుమ్పియస్స. సువణ్ణపూజన్తి సోవణ్ణమయం పుప్పపూజం కత్వా. దేవపురేతి తావతింసభవనే సుదస్సనమహానగరే. అగ్గద్వారేనాతి తస్మిం దివసే అగ్గం సబ్బపరమం వివట్టేన నగరద్వారేన నిక్ఖమిత్వా.

కోకనదన్తి పదుమవిసేసనం యథా “కోకాసక”న్తి. తం కిర బహుపత్తం వణ్ణసమ్మన్నం అతిసుగన్ధశ్చ హోతి. “కోకనదం నామ సేతపదుమ”న్తిపి వదన్తి. పాతోతి పగేవ. అయశ్శోత్థ అత్తో - యథా కోకనదసజ్ఞాతం పదుమం పాతో సూరియుగ్గమనవేలాయం పుల్లం వికసితం అవీతగన్ధం సియా విరోచమానం, ఏవం సరీరగన్ధేన గుణగన్ధేన చ సుగన్ధం సరదకాలే అన్తలిక్ఖే ఆదిచ్చమివ అత్తనో తేజసా తపన్తం అజ్ఞేహి నిచ్చరణకజుతియా అజ్ఞీరసం సమ్మాసమ్మద్ధం పస్సాతి.

చూళపన్థకో కిర కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధకాలే పబ్బజిత్వా పజ్జావా హుత్వా అజ్ఞాతరస్స దన్ధభిక్ఖునో ఉద్దేసగహణకాలే పరిహాసకేళిం అకాసి. సో భిక్ఖు తేన పరిహాసేన లజ్జితో నేవ ఉద్దేసం గణ్ఠి, న సజ్ఞాయమకాసి. తేన కమ్మేనాయం పబ్బజిత్వావ దన్తో జాతో, తస్మా గహితగహితపదం ఉపరిఉపరిపదం గణ్ఠంతస్స నస్సతి. ఇద్ధియా అభిసంభుతిత్వా సుద్ధం చోళఖణ్డం అదాసీతి తస్స పుబ్బహేతుం దిస్సా తదనురూపే కమ్మట్టానే నియోజేన్తో సుద్ధం చోళఖణ్డం అదాసి. సో కిర పుట్టే రాజా హుత్వా నగరం పదక్ఖిణం కరోన్తో నలాటతో సేదే ముచ్చన్తే పరిసుద్ధేన సాటకేన నలాటం పుశ్శి, సాటకో కిలిట్తో అహోసి. సో “ఇమం సరీరం నిస్సాయ ఏవరూపో పరిసుద్ధసాటకో పకతిం జహిత్వా కిలిట్తో జాతో, అనిద్దా వత సజ్ఞారా”తి అనిచ్చసజ్ఞం పటిలభి. తేన కారణేనస్స రజోహరణమేవ పచ్చయో జాతో.

లోమానీతి చోళఖణ్డతన్తగతఅంసుకే వదతి. “కిలిట్టధాతుకానీ”తి కిలిట్టసభావాని. ఏవంగతికమేవాని ఇదం చిత్తమ్మి భవజ్ఞవసేన పకతియా పణ్డరం పరిసుద్ధం రాగాదిసమ్మయుత్తధమ్మవసేన సంకిలిట్టం జాతన్తి దస్సేతి. నక్ఖత్తం సమానేత్వాతి నక్ఖత్తం సమన్నాహరిత్వా, ఆవజ్ఞేత్వాతి అత్తో . బిళారస్సత్థాయాతి బిళారస్స గోచరత్థాయ. జలపథకమ్మికేనాతి

సముద్ధకమ్మికేన. చారిన్తి ఖాదితబ్బతిణం. సచ్చకారన్తి సచ్చభావావహం కారం, “అత్తనా గహితే భణ్ణే అణ్ణోసం న దాతబ్బ”న్తి వత్వా దాతబ్బలజ్జన్తి వుత్తం హోతి. తతియేన పటిహరేనాతి తతియేన సాసనేన. పత్తికా హుత్వాతి సామినో హుత్వా.

అప్పకేనపీతి ధోకేనపి పరిత్తేనపి. మేధావీతి పజ్జావా. పాభతేనాతి భణ్ణమూలేన. విచక్ఖణోతి వోహరకుసలో. సముట్టాపేతి అత్తానన్తి మహన్తం ధనం యసజ్జ ఉప్పాదేత్వా తత్త అత్తానం సణ్ణపేతి పతిట్టాపేతి . యథా కిం? అణుం అగ్గింవ సన్ధమం, యథా పణ్ణితో పురినో పరిత్తకం అగ్గిం అనుక్కమేన గోమయచుణ్ణాదీని పక్కిపిత్వా ముఖవాతేన ధమేన్తో సముట్టాపేతి వడ్డేతి, మహన్తం అగ్గిక్ఖన్తం కరోతి, ఏవమేవ పణ్ణితో ధోకమ్మి పాభతం లభిత్వా నానాఉపాయేహి పయోజేత్వా ధనజ్జ యసజ్జ వడ్డేతి, వడ్డేత్వా పున తత్త అత్తానం పతిట్టాపేతి. తాయ ఏవ వా పన ధనస్స మహన్తతాయ అత్తానం సముట్టాపేతి, అభిజ్ఞాతం పాకటం కరోతీతి అత్తో.

సుభూతిత్థేరవత్తు

౨౦౧-౨౦౨. తతియే రణాతి హి రాగాదయో కిలేసా వుచ్చన్తితి “సరణా ధమ్మా”తిఆదీసు (ధ. స. ౧౦౦ దుకమాతికా) రాగాదయో కిలేసా “రణా”తి వుచ్చన్తి. రణన్తి ఏతేహీతి రణా. యేహి అభిభూతా సత్తా నానప్పకారేన కన్తన్తి పరిదేవన్తి, తస్మా తే రాగాదయో “రణా”తి వుత్తా. దేసితనియామతో అనోక్కమిత్వాతి దేసితానోక్కమనతో అనుపగన్త్వా దేసేతి, సత్థారా దేసితనియామేనేవ అనోదిస్సకం కత్వా ధమ్మం దేసేతీతి వుత్తం హోతి. ఏవన్తి ఏవం మేత్తార్ఘానతో వుట్టాయ భిక్ఖాగహణే సతి. భిక్ఖాదాయకానం మహప్పలం భవిస్సతీతి ఇదం చూళచ్చరాసజ్ఞాతసుత్తేన (అ. ని. ౧.౨౧ ఆదయో) దీపేతబ్బం. అచ్చరాసజ్ఞాతమత్తమ్మి హి కాలం మేత్తచిత్తం ఆసేవన్తస్స భిక్ఖునో దిన్నదానం మహప్పలం హోతి మహానిసంసం, తేన చ సో అమోఘం రట్టపిణ్ణం భుజ్జతీతి అయమత్తో తత్త ఆగతోయేవ. నిమిత్తం గణ్ణిత్యాతి ఆకారం సల్లక్ఖేత్వా.

ఖదిరవనియరేవతత్థేరవత్తు

౨౦౩. పజ్జామే వనసభాగన్తి సభాగం వనం, సభాగన్తి చ సప్పాయన్తి అత్తో. యజ్ఞో పకతివిరుద్ధం బ్యాధివిరుద్ధజ్జా న హోతి, తం “సభాగ”న్తి వుచ్చతి. ఉదకసభాగన్తిఆదీసుపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో. కల్యాణకమ్మాయూహనక్ఖణోతి కల్యాణకమ్మూపచయస్స ఓకాసో. తిణ్ణం భాతికానన్తి ఉపతిస్సో, చున్తో, ఉపసేనోతి ఇమేసం తిణ్ణం జేట్టభాతికానం. తిస్సన్నజ్జా భగినీనన్తి చాలా, ఉపచాలా, సీసుపచాలాతి ఇమేసం తిస్సన్నం జేట్టభగినీనం. ఏత్త చ సారిపుత్తత్థేరో సయం పబ్బజిత్వా చాలా, ఉపచాలా, సీసుపచాలాతి తిస్సో భగినియో, చున్తో ఉపసేనోతి ఇమే భాతరో పబ్బాజేసి, రేవతకుమారో ఏకోవ గేహే అవనిస్సతి. తేన వుత్తం – “అవ్హాకం...పే... పబ్బాజేన్తి”తి. మహల్లకతరాతి వుద్ధతరా. ఇదజ్జ కుమారికాయ చిరజీవితం అభికజ్ఞమానా ఆహంసు. సా కిర తస్స అయ్యికా వీసతివస్ససతికా ఖణ్ణదన్తా పలితకేసా వలిత్తచా తిలకాహతగత్తా గోపానసివజ్ఞా అహోసి. విధావనికన్తి విధావనకీళికం. తిస్సన్నం సమ్మతీనన్తి అనుస్సవవసేన మనుస్సదేవమోక్షసమ్మత్తియో సన్ధాయ వదతి, మనుస్సదేవబ్రహ్మసమ్మత్తియో వా. సీవలిస్స పుజ్జాం వీమంసిస్సామాతి “సీవలినా కతపుజ్జస్స విపాకదానట్టానమిద”న్తి ఇత్వా ఏవమాహ. సభాగట్టానన్తి సమం దేసం.

తం భూమిరామణీయకన్తి కిజ్జాపి అరహన్తో గామన్తే కాయవివేకం న లభన్తి, చిత్తవివేకం పన లభన్తేవ. తేసజ్ఞో దిబ్బప్పటిభాగానిపి ఆరమ్మణాని చిత్తం చాలేతుం న సక్కిన్తి, తస్మా గామో వా హోతు అరజ్ఞాదీనం వా అజ్ఞాతరం, ‘యత్త

అరహన్తో విహరన్తి, తం భూమిరామణేయ్యకం', నో భూమిప్పదేనో రమణీయో ఏవాతి అత్తో.

కఙ్ఖారేవతత్తేరవత్తు

౨౦౪. ఛట్టే అకప్పియో, అవుసో, గుళోతి ఏకదివసం థేరో అన్తరామగ్గే గుళకరణం ఓక్కుమిత్వా గుళే పిట్టమ్మి ఛారికమ్మి పక్కిత్తే దిస్సాన “అకప్పియో గుళో, సామిసో న కప్పతి గుళో వికాల్ పరిభుజ్జేతు”న్తి కుక్కుచ్చాయన్తో ఏవమాహ. అకప్పియో ముగ్గాతి ఏకదివసం అన్తరామగ్గే వచ్చే ముగ్గం జాతం దిస్సా “అకప్పియో ముగ్గా, పక్కాపి ముగ్గా జాయన్తీ”తి కుక్కుచ్చాయన్తో ఏవమాహ. సేసమేత్త సబ్బం ఉత్తానమేవ.

సోణకోళివిసత్తేరవత్తు

౨౦౫. సత్తమే హపేతబ్బమేవ అహోసి అచ్చారద్ధవీరియత్తా. ఉదకేన సముపబ్యూళ్ళేతి ఉదకేన థలం ఉస్సారేత్వా తత్త తత్త రాసికతే. హరితూపలిత్తాయాతి గోమయపరిభణ్ణకతాయ. తివిధేన ఉదకేన పోసేన్తీతి ఖేరోదకం గన్ధోదకం కేవలోదకన్తి ఏవం తివిధేన ఉదకేన పోసేన్తి పరిపాలేన్తి. పరిసాన్వేత్వాతి పరిసోధేత్వా గహితే తణ్ణులేతి యోజేతబ్బం. దేవో మజ్జేతి దేవో వియ . వీణోవాదేనాతి “తం కిం మజ్జసి, సోణ, యదా తే వీణాయ తన్తియో అచ్చాయతా హోన్తి, అపి ను తే వీణా తస్మిం సమయే సరవతి వా హోతి కమ్మజ్జా వాతి? నో హేతం, భన్తేతి. ఏవమేవ ఖో, సోణ, అచ్చారద్ధవీరియం ఉద్ధచ్చాయ సంవత్తతి, అతిసిథిలవీరియం కోసజ్జాయ సంవత్తతి. తస్మాత్తిహ త్వం, సోణ, వీరియసమతం అధిట్టహ, ఇన్ద్రియానశ్చ సమతం పటివిజ్ఞా”తి (మహావ. ౨౪౩) ఏవం వీణం ఉపమం కత్వా పవత్తితేన వీణోపమోవాదేన. వీరియసమథయోజనత్థాయాతి వీరియస్స సమథేన యోజనత్థాయ.

సోణకుటికణ్ణత్తేరవత్తు

౨౦౬. అట్టమే కుటికణ్ణోతి వుచ్చవీతి “కోటికణ్ణో”తి వత్తబ్బే “కుటికణ్ణో”తి వోహరియతి. కులఘరే భవా కులఘరికా. సా కిర అవన్తిరట్టే కులఘరే మహావిభవస్స సేట్టిస్స భరియా. దసబలస్స ధమ్మకథం సుత్వా సోతాపత్తిఫల పతిట్టాయ చిన్తేసీతి ఇదం అజ్ఞత్తరభాణకానం మతేన వుత్తం. సుత్తనిపాతట్టకథాయం పన “సపరిసో భగవన్తం ఉపసజ్కమ్మ ధమ్మదేసనం అస్సోసి, న చ కశ్చో విసేసం అధిగశ్చి. కస్మా? సో హి ధమ్మం సుణన్తో హేమవతం అనుస్సరిత్వా ‘ఆగతో ను ఖో మే సహాయకో, నోతి దిసాదిసం ఓలోకేత్వా తం అపస్సన్తో ‘వశ్చతో మే సహాయో, యో ఏవం విచిత్తప్పటిభానం భగవతో దేసనం న సుణాతీతి విక్ఖిత్తచిత్తో అహోసీ”తి వుత్తం.

యస్మా పటిసన్ధిజాతిఅభినిక్ఖమనబోధిపరినిబ్బానేస్వేవ ద్వత్తింస పుబ్బనిమిత్తాని హుత్వావ పటివిగచ్ఛన్తి, న చిరట్టితికాని హోన్తి, ధమ్మచక్కప్పవత్తనే (సం. ని. ౫.౧౦౮౧; పటి. మ. ౨.౩౦) పన తాని సవిసేసాని హుత్వా చిరతరం రత్వా నిరుజ్ఞన్తి, తస్మా వుత్తం – “తియోజనసహస్సం హేమవన్తం అకాలపుప్పితం దిస్సా”తిఆది. అగ్గబలకాయాతి సబ్బపురతో గచ్ఛన్తా బలకాయా. కేన పుప్పితభావం జానాసీతి కేన కారణేన హేమవన్తస్స పుప్పితభావం జానాసీతి, యేన కారణేన ఇమం అకాలపుప్పపాటిహారియం జాతం, తం జానాసీతి వుత్తం హోతి. తస్స పవత్తితభావన్తి తస్స ధమ్మచక్కస్స భగవతా పవత్తితభావం. సద్దే నిమిత్తం గణ్ఠీతి సద్దే ఆకారం సల్లక్ఖేసి. తతోతి “అహం ‘ఏతం అమతధమ్మం తమ్మి జానాపేస్సామీ’తి తవ సన్తికం ఆగతోస్మీ”తి యం వుత్తం, తదనన్తరన్తి అత్తో.

సాతాగిరో హేమవతస్సు బుద్ధుత్పాదం కథేత్వా తం భగవతో సన్నికం ఆనేతుకామో “అజ్ఞ పన్నరసో”తిఆదిగాథమాహ. తత్త (సు. ని. అట్టం. ౧.౧౦౩) అజ్ఞాతి అయం రత్తిన్దివో పక్ఖగణనతో పన్నరసో, ఉపవసితబ్బతో ఉపోసథో. తీసు వా ఉపోసథసు అజ్ఞ పన్నరసో ఉపోసథో, న చాతుద్దసిఉపోసథో, న సామగ్గీఉపోసథో. దివి భవాని దిబ్బాని, దిబ్బాని ఏత్త అత్తితి దిబ్బాని. కాని తాని? రూపాని. తస్సో రత్తిం దేవానం దససహస్సిలోకధాతుతో సన్నిపతితానం సరీరవత్థాభరణవిమానప్పభాహి అబ్బాదిఉపక్కిలేసవిరహితాయ చన్దప్పభాయ చ సకలజమ్బుదీపో అలజ్ఞతో అహోసీతి అతివియ అలజ్ఞతో చ పరివిసుద్ధిదేవస్స భగవతో సరీరప్పభాయ. తేనాహ – “దిబ్బా రత్తి ఉపత్తితా”తి.

ఏవం రత్తిగుణవణ్ణాపదేసేనపి సహాయస్స చిత్తం పసాదం జనేన్తో బుద్ధుత్పాదం కథేత్వా ఆహ – “అనోమనామం సత్థారం, హన్త పస్సామ గోతమ”న్తి. తత్త అనోమేహి అలామకేహి సబ్బాకారపరిపూరేహి గుణేహి నామం అస్సాతి అనోమనామో. తథా హిస్స “బుజ్జితా సచ్చానీతి బుద్ధో, బోధేతా పజాయాతి బుద్ధో”తిఆదినా (మహాని. ౧౯౨; చూళని. పారాయనత్థులిగాథానిద్దేసో ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౨) నయేన బుద్ధోతి అనోమేహి గుణేహి నామం. “భగ్గరాగోతి భగవా, భగ్గదోసోతి భగవా”తిఆదినా (మహాని. ౮౪) నయేన భగవతి అనోమేహి గుణేహి నామం. ఏస నయో “అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో విజ్ఞాచరణసమ్మన్నో”తిఆదీసు. దిట్టధమ్మికాదిత్థేహి దేవమనుస్సే అనుసాసతి “ఇమం పజహథ, ఇమం సమాదాయ వత్తథా”తి సత్థా. తం అనోమనామం సత్థారం. హన్తాతి వచసాయత్తే నిపాతో. పస్సామాతి తేన అత్తానం సహ సజ్ఞహేత్వా పచ్చప్పన్నబహువచనం. గోతమన్తి గోతమగోతం. ఇదం వుత్తం హోతి – “సత్థా, న సత్థా”తి మా విమతిం అకాసి, ఏకన్తబ్బవసితో హుత్వావ ఏహి పస్సామ గోతమన్తి.

ఏవం వుత్తే హేమవతో “అయం సాతాగిరో ‘అనోమనామం సత్థార’న్తి భణన్తో తస్స సబ్బజ్ఞాతం పకాసేతి, సబ్బజ్ఞానో చ దుల్లభా లోకే, సబ్బజ్ఞాపటిజ్ఞోహి పూరణాదిసదిసేహేవ లోకో ఉపద్దుతో. సో పన యది సబ్బజ్ఞా, అద్ధా తాదిలక్ఖణం పత్తో భవిస్సతి, తేన ఏవం గహేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా తాదిలక్ఖణం పుచ్చన్తో ఆహ – “కచ్చి మనో”తిఆది. తత్త కచ్చితి పుచ్చా. మనోతి చిత్తం. సుపణిహితోతి సుట్టు రపితో అచలో అసమ్మవేధీ. సబ్బేసు భూతేసు సబ్బభూతేసు. తాదినోతి తాదిలక్ఖణం పత్తస్సేవ సతో. పుచ్చా ఏవ వా అయం “సో తవ సత్థా సబ్బభూతేసు తాదీ, ఉదాహు నో”తి. ఇట్టే అనిట్టేచాతి ఏవరూపే ఆరమ్మణే. సజ్ఞప్పాతి వితక్కా. వసీకతాతి వసం గమితా. ఇదం వుత్తం హోతి – యం తం సత్థారం వదసి, తస్స తే సత్థునో కచ్చి తాదిలక్ఖణం సమ్మత్తస్స సతో సబ్బభూతేసు మనో సుపణిహితో, ఉదాహు యావ పచ్చయం న లభతి, తావ సుపణిహితో వియ ఖాయతి. సో వా తే సత్థా కచ్చి సబ్బభూతేసు సత్తేసు తాదీ, ఉదాహు నో, యే చ ఇట్టానిట్టేసు ఆరమ్మణేసు రాగదోసవసేన సజ్ఞప్పా ఉప్పజ్జేయ్యం, త్యాస్స కచ్చి వసీకతా, ఉదాహు కదాచి తేసమ్మి వసేన వత్తతీతి.

తీణి వస్సానీతి సోణస్స పబ్బజితదివసతో పట్టాయ తీణి వస్సాని. తదా కిర భిక్షూ యేభుయ్యేన మజ్జిమదేసేయేవ వసింసు, తస్మా తత్త కతిపయా ఏవ అహేసుం. తే చ ఏకస్మిం నిగమే ఏకో ద్వేతి ఏవం విసుం విసుం వసింసు, ధేరానశ్చ కతిపయే భిక్షూ ఆనేత్వా అజ్ఞోసు ఆనీయమానేసు పుబ్బం ఆనీతా కేనచిదేవ కరణీయేన పక్కమింసు, కశ్చి కాలం ఆగమేత్వా పున తేసు ఆనీయమానేసు ఇతరే పక్కమింసు, ఏవం పునప్పునం ఆనయనేన సన్నిపాతో చిరేనేవ అహోసి, ధేరో చ తదా ఏకవిహారి అహోసి. తేన వుత్తం – “తీణి వస్సాని గణం పరియేసిత్వా”తి. తీణి వస్సానీతి చ అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం. సత్థు అధిష్ఠాయం ఇత్వాతి అత్తనో ఆణాపనేనేవ “ఇమినా సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసేతుకామో

భగవా"తి సత్తు అధిష్టాయం జానిత్వా. భగవా కిర యేన సద్ధిం ఏకగద్ధకుటియం వసీతుకామో, తస్య సేనాసనపజ్ఞాత్రియం ఆనన్దతేరం ఆణాపేతి.

అజ్ఞోకాసే వీతినామేత్వాతి అజ్ఞోకాసే నిసజ్ఞాయ వీతినామేత్వా. యస్మా భగవా ఆయస్మతో సోణస్య సమాపత్తిసమాపజ్ఞనేన పటిసన్ధారం కరోన్తో సావకసాధారణా సబ్బా సమాపత్తియో అనులోమప్పటిలోమం సమాపజ్ఞన్తో బహుదేవ రత్తిం అజ్ఞోకాసే నిసజ్ఞాయ వీతినామేత్వా పాదే పక్ఖాలేత్వా విహారం పావిసి, తస్మా ఆయస్మాపి సోణో భగవతో అధిష్టాయం ఇత్వా తదనురూపం సబ్బా తా సమాపత్తియో సమాపజ్ఞన్తో బహుదేవ రత్తిం అజ్ఞోకాసే నిసజ్ఞాయ వీతినామేత్వా పాదే పక్ఖాలేత్వా విహారం పావిసీతి వదన్తి. పవిసిత్వా చ భగవతా అనుజ్ఞాతో చీవరతిరోకరణీయం కత్వా భగవతో పాదపస్సే నిసజ్ఞాయ వీతినామేసి. **అజ్ఞేసీతి** ఆణాపేసి. **పటిభాతు తం భిక్కు ధమ్మో భాసితున్తి** భిక్కు తుయ్యం ధమ్మో భాసితుం ఉపట్టాతు, ఇంద్రముఖం ఆగచ్ఛతు, యథాసుతం యథాపరియత్తం ధమ్మం భణాహీతి అత్తో. **అట్టకవగ్గియానీతి** అట్టకవగ్గభూతాని కామసుత్తాదిసోళససుత్తాని (మహాని. ౧). **సుగ్గహీతోతి** సమ్మా ఉగ్గహీతో. **సబ్బే వరే యాచీతి** వినయధరపశ్చామేన గణేన ఉపసమ్మదా ధువన్తానం చమ్మత్థరణం గణగ్గణూపాహనం చీవరవిప్పవాసోతి ఇమే పశ్చా వరే యాచి. **సుత్తే ఆగతమేవాతి** ఉదానపాళియం ఆగతసుత్తం సన్ధాయ వదతి.

సీవలితేరవత్తు

౨౦౭. నవమే సాకచ్చిత్వా సాకచ్చిత్వాతి రజ్ఞా సద్ధిం పటివిరుజ్ఞనవసేన పునప్పునం సాకచ్చం కత్వా. **గుళదధిన్తి** పత్తిన్నం గుళసదిసం కరినదధిం. **అతిఅశ్శేతున్తి** అతివియ ఆకడ్డితుం. **కజ్జోయం వాహేత్వా**తి దధిమత్తుం పవాహేత్వా, పరిస్సావేత్వాతి అత్తో. “దధితో కజ్జోయం గహేత్వా”తిపి పారో. నన్తి సుప్పవాసం. బీజపచ్చిం పుసాపేన్తీతి ఇమినా సమ్మన్తో. **యావ న ఉక్కడ్డన్తీతి** యావ దానే న ఉక్కడ్డన్తి, దాతుకామావ హోన్తీతి అధిష్టాయో **మహాదుక్ఖం అనుభోసీతి** పసవనిబద్ధనం మహాన్తం దుక్ఖం అనుభోసి. **సామికం ఆమన్తేత్వా**తి సత్తాహం మూళ్లగబ్బా తిబ్బాహి ఖరాహి దుక్ఖవేదనాహి పుట్టా “సమ్మాసమ్మద్ధో వత సో భగవా, యో ఇమస్స ఏవరూపస్స దుక్ఖస్స పహానాయ ధమ్మం దేసేతి. సుప్పటిపన్నో వత తస్య భగవతో సావకసజ్ఞో, యో ఇమస్స ఏవరూపస్స దుక్ఖస్స పహానాయ పటిపన్నో. సుసుఖం వత నిబ్బానం, యత్థిదం ఏవరూపం దుక్ఖం న సంవిజ్జతీ”తి (ఉదా. ౧౮) ఇమేహి తీహి వితక్కేహి తం దుక్ఖం అధివాసేన్తి సత్తు సన్తికం పేసేతుకామతాయ సామికం ఆమన్తేత్వా. **పురే మరణాతి** మరణతో పురేతరమేవ. **ఇజ్జితన్తి** ఆకారం. **జీవితభత్తన్తి** జీవితసంసయే దాతబ్బభత్తం. **సబ్బకమ్మక్ఖమో అహోసీతి** సత్తవన్సికేహి దారకేహి కాతబ్బం యం కిశ్చి కమ్మం కాతుం సమత్థతాయ సబ్బస్స కమ్మస్స ఖమో అహోసి. తేనేవ సో సత్తాహం మహాదానే దీయమానే జాతదివసతో పట్టాయ ధమ్మకరణం ఆదాయ సజ్ఞస్స ఉదకం పరిస్సావేత్వా అదాసి.

యోమన్తిఆదిగాధాయ “యో భిక్కు ఇమం రాగపలిపథశ్చేవ కిలేసదుగ్గశ్చ సంసారవట్టశ్చ చతున్నం సద్చానం అప్పటివిజ్ఞనకమోహశ్చ అతీతో చత్తారో ఓమే తిణ్ణో హుత్వా పారం అనుప్పత్తో, దువిధేన ఝూనేన **ఝూయీ**, తణ్ణాయ అభావేన **అనేజో**, కథంకథాయ అభావేన **అకథంకథీ**, ఉపాదానానం అభావేన **అనుపాదియిత్వా** కిలేసనిబ్బానేన నిబ్బుతో, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీ”తి అత్తో.

సబ్బేసంయేవ పన కేసానం ఓరోపనశ్చ అరహత్తసచ్చికిరియా చ అపచ్ఛాఅపురిమా అహోసీతి ఇమినా థేరస్స ఖురగ్గేయేవ అరహత్తుప్పత్తి దీపితా. ఏకచ్ఛే పన ఆచరియా ఏవం వదన్తి “హేట్టా వుత్తనయేన ధమ్మసేనాపతినా ఓవాదే దిన్నే ‘యం మయా కాతుం సక్కా, తమహం జానిస్సామీ’తి పబ్బజిత్వా విపస్సనాకమ్మట్టానం గహేత్వా తం దివసంయేవ అజ్ఞాతరం విచిత్తం కుటికం దిస్సా పవిసిత్వా మాతుకుచ్చియం సత్త వస్సాని అత్తనా అనుభూతదుక్ఖం అనుస్సరిత్వా తదనుసారేన అతీతానాగతే ఇాణం నేన్తస్స ఆదిత్తా వియ తయో భవా ఉపట్టహింసు. ఇాణస్స పరిపాకం గతత్తా విపస్సనావీధిం ఓతరిత్వా తావదేవ మగ్గప్పటిపాటియా సబ్బేపి ఆసవే భేపేన్తో అరహత్తం పాపుణీ”తి. ఉభయథాపి థేరస్స అరహత్తుప్పత్తియేవ పకాసితా, థేరో పన పభిన్నప్పటిసమ్మిదో చళభిజ్ఞో అహోసి.

వక్కులిత్తేరవత్తు

౨౦౮. దసమే ఆహారకరణవేలన్తి భోజనకిచ్చవేలం. అధిగచ్ఛే పదం సన్తన్తి సజ్ఞారూపసమం సుఖన్తి లద్ధనామం సన్తం పదం నిబ్బానం అధిగచ్ఛేయ్య. పరమపాదేన పబ్బతే రితోయేవాతి పరమేన పాదేన గిజ్జకూటే పబ్బతే రితోయేవ. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

దుతియఏతదగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. ఏతదగ్గవగ్గో

(౧౪) ౩. తతియఏతదగ్గవగ్గవణ్ణనా

రాహుల-రట్టపాలత్తేరవత్తు

౨౦౯-౨౧౦. తతియస్స పరమదుతియేసు తిస్సో సిక్ఖాతి అధిసీలఅధిచిత్తఅధిపజ్ఞాసజ్ఞాతా తిస్సో సిక్ఖా. చుద్దస భత్తచ్ఛేదే కత్వాతి సత్తాహం నిరాహారతాయ ఏకేకస్మిం దివసే ద్వీన్నం భత్తచ్ఛేదానం వసేన చుద్దస భత్తచ్ఛేదే కత్వా.

తేసన్తి తేసం తాపసానం. లాబుభాజనాదిపరిక్ఖారం సంవిధాయాతి లాబుభాజనాదితాపసపరిక్ఖారం సంవిదహిత్యా. సపరిహాహకాయధాతుకోతి ఉస్సన్నపిత్తతాయ సపరిహాహకాయసభావో. సతసహస్సాతి సతసహస్సపరిమాణా. సతసహస్సం పరిమాణం ఏతేసన్తి సతసహస్సా ఉత్తరపదలోపేన యథా “రూపభవో రూప”న్తి, అత్తిఅత్తే వా అకారపచ్చయో దట్టట్టో. పాణాతిపాతాదిఅకుసలధమ్మసముదాచారసజ్ఞాతో ఆమగన్తో కుణపగన్తో నత్తి ఏతేసన్తి నిరామగన్థా, యథావుత్తకిలేససముదాచారరహితాతి అత్తో. కిలేససముదాచారో హేత్థ “ఆమగన్తో”తి వుత్తో. కింకారణా? అమనుజ్ఞత్తా, కిలేసఅసుచిమిస్సత్తా, సబ్బి జిగుచ్చితత్తా, పరమదుగ్గన్ధభావవహత్తా చ. తథా హి యే యే ఉస్సన్నకిలేసా సత్తా, తే తే అతిదుగ్గన్థా హోన్తి. తేనేవ నిక్కిలేసానం మతసరీరమ్మి దుగ్గన్థం న హోతి. దానగ్గపరివహనకేతి దానగ్గధురవహనకే. మాపకోతి దివసే దివసే పరిమితపరిబ్బయదానవసేన ధజ్ఞమాపకో.

పాళియన్తి వినయపాళియం. మిగజాతకం ఆహరిత్వా కథేసీతి అతీతే కిర బోధిసత్తో మిగయోనియం నిబ్బత్తిత్వా మిగగణపరివుతో అరజ్ఞో వసతి. అథస్స భగినీ అత్తనే పుత్తకం ఉపనేత్వా “భాలిక ఇమం భాగినేయ్యం మిగమాయం సిక్ఖాపేహీ”తి ఆహ. బోధిసత్తో “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా “గచ్చ తాత, అసుకవేలాయం నామ ఆగన్త్వా సిక్ఖేయ్యాసీ”తి ఆహ.

సో మాతులేన వుత్తవేలం అనతిక్రమిత్వా తం ఉపసంక్రమిత్వా మిగమాయం సిక్తి. సో ఏకదివసం వనే విచరన్తో పాసేన బద్ధో బద్ధరవం విరవి. మిగగణో పలాయిత్యా “పుత్రో తే పాసేన బద్ధో”తి తస్య మాతుయా ఆరోచేసి. సా భాతు సన్తికం గన్త్యా “భాతిక భాగినేయ్యో తే మిగమాయం సిక్తాపితో”తి పుచ్చి. బోధిసత్తో “మా త్వం పుత్రస్య కిశ్చో పాపకం ఆసజ్జీ, సుగ్గహితా తేన మిగమాయా, ఇదాని తం హాసయమానో ఆగచ్ఛిస్సతీ”తి వత్వా “మిగం తిపల్లత్థ”నిఆదిమాహ.

తత్త మిగన్తి భాగినేయ్యమిగం. తిపల్లత్తం వుచ్చతి సయనం, ఉభోహి పస్సేహి ఉజుకమేవ చ నిపన్నకవసేన తీహాకారేహి పల్లత్తం అస్స, తీణి వా పల్లత్తాని అస్సాతి తిపల్లత్తో, తం తిపల్లత్తం. అనేకమాయన్తి బహుమాయం బహువశ్శానం. అట్టట్టరన్తి ఏకేకస్మిం పాదే ద్విన్నం ద్విన్నం వసేన అట్టహి ఖురేహి సమన్నాగతం. అడ్డరత్తాపపాయిన్తి పురిమయామం అతిక్రమిత్వా మజ్జిమయామే అరణ్ణతో ఆగమ్మ పానీయస్స పివనతో అడ్డరత్తే ఆపం పివతీతి అడ్డరత్తాపపాయి. “అడ్డరత్తే ఆపపాయి”న్తిపి పారో. మమ భాగినేయ్యం మిగం అహం సాధుకం మిగమాయం ఉగ్గణ్ణాపేసిం. కథం? యథా ఏకేన సోతేన ఛమాయం అస్ససన్తో ఛహి కలాహి అతిభోతి భాగినేయ్యో. ఇదం వుత్తం హోతి – అయశ్శో తవ పుత్తం తథా ఉగ్గణ్ణాపేసిం, యథా ఏకస్మిం ఉపరిమనాసికాసోతే వాతం సన్నిరుమ్భిత్వా పథవియం అల్లీనేన ఏకేన హేటిమనాసికాసోతేన తథేవ ఛమాయం అస్ససన్తో ఛహి కలాహి లుద్దకం అతిభోతి, ఛహి కోట్టాసేహి అజ్జోత్తరతి వశ్శోతీతి అత్తో. కతమేహి ఛహి? చత్తారో పాదే పసారేత్వా ఏకేన పస్సేన సేయ్యా, ఖురేహి తిణపంసుఖణనేన, జిహ్వానిన్నామనేన, ఉదరస్స ఉద్దుమాతభావకరణేన, ఉచ్చారపస్సావవిస్సజ్జనేన, వాతస్స నిరుమ్భనేనాతి. అథ వా తథా నం ఉగ్గణ్ణాపేసిం, యథా ఏకేన సోతేన ఛమాయం అస్ససన్తో. ఛహీతి హేట్టా వుత్తేహి ఛహి కారణేహి. కలాహీతి కలాయిస్సతి, లుద్దకం వశ్శోస్సతీతి అత్తో. భోతీతి భగినిం ఆలపతి. భాగినేయ్యోతి ఏవం ఛహి కారణేహి వశ్శాకం భాగినేయ్యం నిద్దిసతి.

ఏవం బోధిసత్తో భాగినేయ్యస్స మిగమాయం సాధుకం ఉగ్గహితభావం వదన్తో భగినిం సమస్సాసేసి. సోపి మిగపోతకో పాసే బద్ధో అనిబద్ధిత్వాయేవ భూమియం మహాపాసుకపస్సేన పాదే పసారేత్వా నిపన్నో పాదానం ఆసన్నట్టానే ఖురేహి ఏవ పహరిత్వా పంసుశ్చ తిణాని చ ఉప్పాటేత్వా ఉచ్చారపస్సావం విస్సజ్జేత్వా సీసం పాతేత్వా జిహ్వం నిన్నామేత్వా సరీరం ఖోళకిలిన్నం కత్వా వాతగ్గహణేన ఉదరం ఉద్దుమాతకం కత్వా అక్కిని పరివత్తేత్వా హేట్టానాసికాసోతేన వాతం సజ్జారాపేన్తో ఉపరిమనాసికాసోతేన వాతం సన్నిరుమ్భిత్వా సకలసరీరం థద్దభావం గాహపేత్వా మతకాకారం దస్సేసి, నీలమక్కికాపి నం సమ్మరివారేసుం, తస్మిం తస్మిం తానే కాకా నిలీయింసు. లుద్ధో ఆగన్త్యా ఉదరే హత్తేన పహరిత్వా “పాతోవ బద్ధో భవిస్సతి, పూతికో జాతో”తి తస్య బద్ధనరజ్జం మోచేత్వా “ఏత్థేవ దాని నం ఉక్కన్తిత్వా మంసం ఆదాయ గమిస్సామీ”తి నిరాసజ్జో హుత్వా సాఖాపలాసం గహేతుం ఆరద్ధో. మిగపోతకోపి ఉట్టాయ చత్తూహి పాదేహి రత్వా కాయం విధునిత్వా గీవం పసారేత్వా మహావాతేన చిన్నవలాహకో వియ వేగేన మాతు సన్తికం అగమాసి. సత్థా “న, భిక్ఖవే, రాహులో ఇదానేవ సిక్తాకామో, పుట్టేపి సిక్తాకామోయేవా”తి ఏవం మిగజాతకం ఆహరిత్వా కథేసి.

అమ్మలట్టియరాహులోవాదం దేసీసీతి “పస్ససి నో త్వం, రాహుల, ఇమం పరిత్తం ఉదకావసేసం ఉదకాదానే రపితన్తి? ఏవం, భన్తే. ఏవం పరిత్తకం ఖో, రాహుల, తేసం సామణ్ణం, యేసం నత్తి సమ్మజానముసావాదే లజ్జా”తి ఏవమాదినా అమ్మలట్టియరాహులోవాదం (మ. ని. ౨.౧౦౭ ఆదయో) కథేసి. గేహసితం వితక్కం వితక్కేన్నస్సాతి ఆయస్మా కిర రాహులో భగవతో పిట్టితో పిట్టితో గచ్ఛన్తోవ పాదతలతో యావ ఉపరి కేసన్తా తథాగతం ఓలోకేసి, సో భగవతో బుద్ధవేసవిలాసం దిస్సా “సోభతి భగవా ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ష్మణవిచిత్తసరీరో బ్యామప్పభాపరిక్ఖిత్తతాయ

విప్పకిణ్ణసువణ్ణచుణ్ణమణ్ణగతో వియ విజ్జులతాపరిక్షితో కనకపబ్బతో వియ యంతసమాకడ్డితరతనవిచిత్రసువణ్ణఅగ్గికం వియ పంసుకూలచీవరప్పటిచ్చన్నోపి రత్తకమ్మలపరిక్షితకనకపబ్బతో వియ పవాళలతాపటిమణ్ణితసువణ్ణఘటికం వియ చీనపిట్టచుణ్ణపూజితసువణ్ణచేతియం వియ లాఖారసానులితో కనకధూపో వియ రత్తవలాహకన్తరగతో తణ్ణణముగ్గతపుణ్ణచన్దో వియ అహో సమతింసపారమితానుభావేన సజ్జితస్స అత్తభావస్స సిరిసమ్మత్తి”తి చిన్తేసి. తతో అత్తానమ్మి ఓలోకేత్వా “అహమ్మి సోభామి, సచే భగవా చతుసు మహాదీపేసు చక్కవత్తిరజ్జం అకరిస్స, మయ్హం పరిణాయకట్టానన్తరమదస్స, ఏవం సన్తే అతివియ జమ్మదీపతలం అతినోభిస్సా”తి అత్తభావం నిస్సాయ గేహసితం ఛన్దరాగం ఉప్పాదేసి. తం సన్ధాయేతం వుత్తం - “సత్థు చేవ అత్తనో చ రూపసమ్మత్తిం దిస్సా గేహసితం వితక్కం వితక్కేన్తస్సా”తి.

భగవాపి పురతో గచ్ఛన్తోవ చిన్తేసి - “పరిపుణ్ణచ్చవిమంసలోహితో దాని రాహులస్స అత్తభావో, రజనీయేసు రూపారమ్మణాదీసు చిత్రస్స పక్ఖన్దనకాలో జాతో, నిప్పలతాయ ను ఖో రాహులో వీతినామేతీ”తి. అథ సహవజ్జనేనేవ పసన్నే ఉదకే మచ్చం వియ పరిసుద్ధే ఆదాసమణ్ణలే ముఖనిమిత్తం వియ చ తస్స తం చిత్తుప్పాదం అద్దస, దిస్సా చ “అయం రాహులో మయ్హం అత్తజో హుత్వా మమ పచ్చతో ఆగచ్ఛన్తో ‘అహం సోభామి, మయ్హం వణ్ణాయతనం పసన్న’న్తి అత్తభావం నిస్సాయ గేహసితం ఛన్దరాగం ఉప్పాదేతి, అతిత్థే పక్ఖన్దో, ఉప్పథం పటివన్నో, అగోచరే చరతి, దిసామూళ్ళఅద్దికో వియ అగన్తబ్బం దిసం గచ్ఛతి, అయం ఖో పనస్స కిలేసో అబ్బన్తరే వడ్డన్తో అత్తత్థమ్మి యథాభూతం పస్సితం న దస్సీస్సతి పరత్థమ్మి ఉభయత్థమ్మి, తతో నిరయేపి పటిసన్ధిం గణ్ణాపేస్సతి, తిరచ్ఛానయోనియమ్మి పేత్తివిసయేపి అసురకాయేపి సమ్మాధేపి మాతుకుచ్చిస్మిన్తి అనమతగ్గే సంసారవట్టే పరిపాతేస్సతి. యథా ఖో పన అనేకరతనపూరా మహానావా భిన్నఫలకన్తరేన ఉదకం ఆదియమానా ముహుత్తమ్మి న అజ్ఞాపేక్షితబ్బా హోతి, వేగేన వేగేనస్సా వివరం పిదహితం వట్టతి, ఏవమేవ అయమ్మి న అజ్ఞాపేక్షితబ్బో. యావస్స అయం కిలేసో అబ్బన్తరే సీలరతనాదీని న వినాసేతి, తావదేవ నం నిగ్గణ్ణిస్సామీ”తి అజ్ఞాసయం అకాసి. తతో రాహులం ఆమన్తేత్వా “యం కిళ్ళి, రాహుల, రూపం అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నం అజ్ఞత్తం వా బహిద్ధా వా ఓళారికం వా సుఖుమం వా హీనం వా పణీతం వా యం దూరే సన్తికే వా, సబ్బం రూపం ‘నేతం మమ, నేనోహమస్మి, న మేసో అత్తా’తి ఏవమేతం యథాభూతం సమ్మప్పజ్ఞాయ దట్టబ్బన్తి. రూపమేవ ను ఖో భగవా రూపమేవ ను ఖో సుగతాతి. రూపమ్మి రాహుల, వేదనాపి రాహుల, సజ్ఞాపి రాహుల, సజ్ఞారాపి రాహుల, విజ్ఞాణమ్మి రాహులా”తి మహారాహులోవాదసుత్తం (మ. ని. ౨.౧౧౩ ఆదయో) అభాసి. తం దస్సేతుం - “యం కిళ్ళి రాహుల...పే.... కథేసీ”తి వుత్తం.

సంయుత్తకే పన రాహులోవాదోతి రాహులసంయుత్తే వుత్తరాహులోవాదం సన్ధాయ వదన్తి. తత్థ “సాధు మే, భన్తే, భగవా సంఖితేన ధమ్మం దేసేతు, యమహం, భన్తే, భగవతో ధమ్మం సుత్వా ఏకో వూపకట్టో అప్పమత్తో ఆతాపీ పహితత్తో విహరేయ్య”న్తి థేరేన యాచితో “తం కిం మజ్ఞాసి, రాహుల, చక్ఖు నిచ్చం వా అనిచ్చం వాతి? అనిచ్చం, భన్తే. యం పనానిచ్చం , దుక్ఖం వా తం సుఖం వాతి? దుక్ఖం, భన్తే. యం పనానిచ్చం దుక్ఖం విపరిణామధమ్మం, కల్లం ను తం సమనుపస్సితం ‘ఏతం మమ, ఏనోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా’”తిఆదినా రాహులోవాదం (సం. ని. ౨.౧౮౮ ఆదయో) ఆరభి. థేరస్స విపస్సనాచారోయేవ, న పన మహారాహులోవాదో వియ వితక్కుపచ్చేదాయ వుత్తోతి అధిష్సాయో.

అథస్స సత్థా శాణపరిపాకం శాత్వాతిఆదీసు భగవతో కిర రహోగతస్స పటినల్లీనస్స ఏవం చేతనో పరివితక్కో ఉదపాది “పరిపక్కా ఖో రాహులస్స విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా, యన్నానాహం రాహులం ఉత్తరి ఆసవానం ఖయే వినేయ్య”న్తి?

అధస్య భగవా పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ సావత్తియం పిణ్డాయ చరిత్వా పచ్చాభతం పిణ్డపాతపటిక్కన్తో ఆయస్మంతం రాహులం ఆమన్తేసి - “గణ్ఠాహి, రాహుల, నిసీదనం, యేన అన్ధవనం తేనుపసజ్జమిస్సామ దివావిహారాయ”తి. “ఏవం, భన్తే”తి ఖో ఆయస్మా రాహులో భగవతో పటిస్సుత్వా నిసీదనం ఆదాయ భగవతో పిట్టితో పిట్టితో అనుబద్ధి. తేన ఖో పన సమయేన అనేకాని దేవతాసహస్సాని భగవంతం అభివన్దిత్వా అనుబద్ధితా హోన్తి “అజ్ఞ భగవా ఆయస్మంతం రాహులం ఉత్తరి ఆసవానం ఖయే వినేస్సంతీ”తి. అథ ఖో భగవా అన్ధవనం అజ్ఞోగాహేత్వా అజ్ఞతరస్మిం రుక్ఖమూలే పజ్ఞత్తే ఆసనే నిసీది. ఆయస్మాపి రాహులో భగవంతం అభివాదేత్వా ఏకమంతం నిసీది. అథ ఆయస్మంతం రాహులం ఆమన్తేత్వా “తం కిం మజ్ఞాసి, రాహుల, చక్ఖు నిచ్చం వా అనిచ్చం వాతి? అనిచ్చం, భన్తే. యం పనానిచ్చం, దుక్ఖం వా తం సుఖం వాతి? దుక్ఖం, భన్తే. యం పనానిచ్చం దుక్ఖం విపరిణామధమ్మం, కల్లం ను తం సమనుపస్సితుం “ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా”తిఆదినా రాహులోవాదం (సం. ని. ౪.౧౨౧) అదాసి. తం సన్ధాయేతం వుత్తం - “అన్ధవనే నిసినో చూళరాహులోవాదం కథేసి”తి.

కోటిసతసహస్సదేవతాహీతి ఆయస్మతా రాహులేన పదుముత్తరస్య భగవతో పాదమూలే పథవిన్ధరరాజకాలే పత్థనం రపేన్తేన సద్ధిం పత్థనం రపితదేవతాయేవేతా. తాసు పన కాచి భూమట్టదేవతా, కాచి అన్తలిక్ఖట్టకా, కాచి చాతుమహారాజికాదిదేవలోకే, కాచి బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తా, ఇమస్మిం పన దివసే సబ్బా ఏకట్ఠానే అన్ధవనస్మింయేవ సన్నిపతితా.

ఆభిదోసికన్తి పారివాసికం ఏకరత్తాతిక్కంతం పూతిభూతం. ఏకరత్తాతిక్కన్తస్సవ హి నామసజ్ఞా ఏసా, యదిదం ఆభిదోసికోతి. అయం పనేత్థ వచనత్తో - పూతిభావదోసేన అభిభూతోతి అభిదోసో, అభిదోసోయేవ ఆభిదోసికో. కుమ్మాసన్తి యవకుమ్మాసం. అధివాసేత్వాతి “తేన హి, తాత రట్ఠపాల, అధివాసేహి స్వాతనాయ భత్త”న్తి పితరా నిమన్తితో స్వాతనాయ భిక్ఖం అధివాసేత్వా. ఏత్థ చ థేరో పకతియా ఉక్కట్టసపదానచారికో స్వాతనాయ భిక్ఖం నామ నాధివాసేతి, మాతు అనుగ్గహేన పన అధివాసేతి. మాతు కిరస్స థేరం అనుస్సరిత్వా అనుస్సరిత్వా మహాసోకో ఉప్పజ్జతి, రోదనేనేవ దుక్ఖీ వియ జాతా, తస్మా థేరో “సచాహం తం అపస్సిత్వా గమిస్సామి, హదయమ్పిస్సా ఫలేయ్యా”తి అనుగ్గహేన అధివాసేసి. పణ్ణితా హి భిక్ఖూ మాతాపితూనం ఆచరియుపజ్ఞాయానం వా కాతబ్బం అనుగ్గహం అజ్ఞపేక్షిత్వా ధుతజ్గసుద్ధికా న భవన్తి.

అలజ్జతపటియత్తే ఇత్థిజనేతి పితరా ఉయ్యోజితే ఇత్థిజనే. పితా కిరస్స దుతియదివసే సకనివేసనే మహంతం హిరజ్జసువణ్ణస్స పుజ్జం కారాపేత్వా కిలజ్జోహి పటిచ్చాదాపేత్వా ఆయస్మతో రట్ఠపాలస్స పురాణదుతియికాయో “ఏథ తుమ్హే వధూ, యేన అలజ్జారేన అలజ్జతా పుట్టే రట్ఠపాలస్స కులపుత్తస్స పియా హోథ మనాపా, తేన అలజ్జారేన అలజ్జరోథా”తి ఆణాపేత్వా పణీతం ఖాదనీయం భోజనీయం పటియాదాపేత్వా కాలే ఆరోచితే ఆగన్త్వా పజ్ఞత్తే ఆసనే నిసినన్తం “ఇదం తే, రట్ఠపాల, మత్తికం ధనం, అజ్ఞం పేత్తికం, అజ్ఞం పితామహం; సక్కా, తాత రట్ఠపాల, భోగే చ భుజ్జేతుం, పుజ్జాని చ కాతుం? ఏహి త్వం, తాత రట్ఠపాల, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తిత్వా భోగే చ భుజ్జాస్సు, పుజ్జాని చ కరోహి”తి యాచిత్వా తేన పటిష్ఠిపిత్వా ధమ్మే దేసితే “అహం ఇమం ఉప్పట్టాజేస్సామీ”తి ఆనయిం, సో “దాని మే ధమ్మకథం కాతుం ఆరద్ధో, అలం మే వచనం న కరిస్సంతీ”తి ఉట్ఠాయ గన్త్వా తస్స ఓరోధానం ద్వారం వివరాపేత్వా “అయం వో సామికో, గచ్ఛథ, యం కిజ్ఞీ కత్వాన గణ్ణేతుం వాయమథా”తి ఉయ్యోజేసి. తీసు వయేసు రితా నాటకిత్తియో థేరం

పరివారయింసు. తాసు అయం అసుభసజ్ఞం ఉప్పాదేసి. తేన వుత్తం - “అలఙ్కతపటియత్తే ఇత్తిజనే అసుభసజ్ఞం ఉప్పాదేత్వా”తి.

రితకోవ ధమ్మం దేసేత్వాతి -

“పస్స చిత్తకతం బిమ్బం, అరుకాయం సముస్సితం;
ఆతురం బహుసజ్కప్పం, యస్స నత్తి ధువం రితి.

“పస్స చిత్తకతం రూపం, మణినా కుణ్డలేన చ;
అట్టిం తచేన ఓనద్ధం, సహ వత్థేహి సోభతి.

“అలత్తకకతా పాదా, ముఖం చుణ్ణకమక్ఖితం;
అలం బాలస్స మోహాయ, నో చ పారగవేసిసో.

“అట్టాపదకతా కేసా, నేత్తా అఙ్ఘనమక్ఖితా;
అలం బాలస్స మోహాయ, నో చ పారగవేసిసో.

“అఙ్ఘనీవణ్ణవా చిత్తా, పూతికాయో అలఙ్కతో;
అలం బాలస్స మోహాయ, నో చ పారగవేసిసో.

“ఓదహి మిగవో పాసం, నాసదా వాగురం మిగో;

భుత్వా నివాపం గచ్ఛామి, కన్ధన్తే మిగబన్ధకే”తి. (మ. ని. ౨.౩౦౨; థేరగా. ౭౬౯-౭౭౪) -

ఇమాహి గాథాహి ధమ్మం దేసేత్వా.

ఆకాసం ఉప్పతిత్వాతి ఆకాసం పక్ఖన్దిత్వా. కస్మా పన థేరో ఆకాసేన గతో? పితా కిరస్స సేట్టి సత్తసు ద్వారకోట్టకేసు అగ్గళాని దాపేత్వా మల్లే ఆణాపేసి “సచే నిక్ఖమిత్వా గచ్ఛతి, హత్థపాదేసు నం గహేత్వా కాసాయాని హరిత్వా గిహివేసం గణ్ఠాపేథా”తి. తస్మా థేరో “ఏతే మాదిసం మహాఖీణాసవం హత్థే వా పాదే వా గహేత్వా అపుఙ్గాం పసవేయ్యం, తం నేసం మా అహోసీ”తి చిన్తేత్వా ఆకాసేన అగమాసి. మిగచీరన్తి ఏవంనామకం ఉయ్యానం. చతుపారిజుఙ్గాపటిమణ్ణితన్తి జరాపారిజుఙ్గాం, బ్యాధిపారిజుఙ్గాం, భోగపారిజుఙ్గాం, ఇంతిపారిజుఙ్గాన్తి ఇమేహి చతుహి పారిజుఙ్గాహి పటిమణ్ణితం. పారిజుఙ్గాన్తి చ పరిహాసీతి అత్తో. సేసమేత్త సువిఙ్ఘోయ్యమేవ.

కుణ్డధానత్థేరవత్తు

౨౧౧. తతియే సలాకం గణ్ఠన్తితి సలాకగాహకా. సునాపరస్తజనపదం గచ్ఛన్తేపి పరమమేవ సలాకం గణ్ఠీతి సమ్బన్ధో. ఛబ్బస్సన్తరేతి ఛన్నం వస్సానం అబ్బన్తరే. మేత్తితి మిత్తభావో. భేదకే సతీతి భేదకరణే సతి. గుమ్మసభాగతోతి గుమ్మసమీపతో, అయమేవ వా పారో. ఇత్థీ హుత్వాతి ఇత్థీ వియ హుత్వా, మనుస్సిత్థివణ్ణం మాపేత్వాతి అత్తో.

దీపురత్తానుగతోతి దీపుకాలం అనుబద్ధో. ఏత్తకం అద్ధానన్తి ఏత్తకం కాలం. హన్దావుసోతి గడ్డావుసో. అత్తం గహిత్యాతి భూతత్తం గహిత్యా, అయమేవ వా పారో. కోణ్ణో జాతోతి ధుత్తో జాతో.

మావోచ ఫరుసం కశ్చీతి కశ్చీ ఏకపుగ్గలం ఫరుసం మా అవోచ. వుత్తా పటివదేయ్యు తన్తి తయా పరే దుస్సీలాతి వుత్తా తమ్మి తథేవ పటివదేయ్యుం. దుక్ఖా హి సారమ్మకథాతి ఏసా కారణత్తరా యుగ్గాహకథా నామ దుక్ఖా. పటిదణ్ణా ఫుసేయ్యు తన్తి కాయదణ్ణాదీహి పరం పహరన్తస్స తాదిసావ పటిదణ్ణా తవ మత్తకే పతేయ్యుం.

సచే నేరేసి అత్తానన్తి సచే అత్తానం నిచ్చలం కాతుం సక్కిస్ససి. కంసో ఉపహతో యథాతి ముఖవట్టియం చిన్దిత్వా తలమత్తం కత్వా రపితం కంసతాలం వియ. తాదిసజ్ఞో హత్థేహి పాదేహి దణ్ణేన వా పహతమ్మి సద్దం న కరోతి. ఏస పత్తోసి నిబ్బానన్తి సచే ఏవరూపో భవితుం సక్కిస్ససి, ఇమం పటిపదం పూరయమానో ఏసో త్వం ఇదాని అప్పత్తోపి నిబ్బానం పత్తోసి నామ. సారమ్మో తే న విజ్జతీతి “ఏవ ఇచ్చ సతి త్వం దుస్సీలో, అహం సుసీలో”తి ఏవమాదికో ఉత్తరికరణవాచాలక్ష్ణో సారమ్మో తే న విజ్జతి, న భవిస్సతియేవాతి అత్తో. పరిక్కిలేసేనాతి సంకిలేసహేతునా.

వజ్జీసత్థేరవత్తు

౨౧౨. చతుత్థే సమ్మన్నపటిభానానన్తి పరిపుణ్ణపటిభానానం. చుతిం యో వేది...పి... సబ్బసోతి యో సత్తానం చుతిఇచ్చ పటిసన్ధిఇచ్చ సబ్బాకారేన పాకటం కత్వా జానాతి, తం అహం అలగ్గనతాయ అసత్తం, పటిపత్తియా సుట్టు గతత్తా సుగతం, చతున్నం సద్దానం సమ్మద్ధత్తా బుద్ధం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో. యస్స గతిన్తి యస్సేతే దేవాదయో గతిం న జానన్తి, తమహం ఆసవానం ఖీణతాయ ఖీణాసవం, కిలేసేహి ఆరకత్తా అరహన్తం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

ఉపసేనవజ్జన్తపుత్తత్థేరవత్తు

౨౧౩. పఇచ్చమే సబ్బపాసాదికానన్తి సబ్బసో పసాదం జనేన్తానం. కిన్తాయన్తి కిం తే అయం. అతిలహున్తి అతిసీఘం. యస్స తస్మిం అత్తభావే ఉప్పజ్జనారహానం మగ్గఫలానం ఉపనిస్సయో నత్తి, తం బుద్ధా “మోఘపురిసో”తి వదన్తి అరిట్టలాళుదాయిఆదికే వియ. ఉపనిస్సయే సతిపి తస్మిం ఖణే మగ్గే వా ఫలే వా అసతి “మోఘపురిసా”తి వదన్తియేవ ధనియత్థేరాదికే వియ. ఇమస్సపి తస్మిం ఖణే మగ్గఫలానం అభావతో “మోఘపురిసా”తి ఆహ, తుచ్చమనుస్సాతి అత్తో. బాహుల్లాయాతి పరిసబాహుల్లాయ. అనేకపరియాయేనాతి అనేకకారణేన.

ఇచ్చామహం, భిక్షవేతి భగవా కిర తం అద్ధమాసం న కశ్చీ బోధనేయ్యసత్తం అద్ధస, తస్మా ఏవమాహ, ఏవం సన్తేపి తన్తివసేన ధమ్మదేసనా కత్తబ్బా సీయా. యస్మా పనస్స ఏతదహోసి – “మయి ఓకాసం కారేత్వా పటిసల్లీనే భిక్షా అధమ్మికం కతికవత్తం కరిస్సన్తి, తం ఉపసేనో భిన్దిస్సతి, అహం తస్స పసీదిత్వా భిక్షానం దస్సనం అనుజానిస్సామి. తతో మం పస్సితుకామా బహూ భిక్షా ధుతజ్ఞాని సమాదియిస్సన్తి, అహ ఇచ్చ తేహి ఉజ్జితసన్ధతపచ్చయా సిక్ఖాపదం పఞ్ణాపేస్సామీ”తి, తస్మా ఏవమాహ. థేరస్సాతి ఉపసేనత్థేరస్స. మనాపాని తే భిక్షు పంసుకూలానీతి “భిక్షు తవ ఇమాని పంసుకూలాని మనాపాని అత్తనో రుచియా ఖన్తియా గహితానీ”తి పుచ్చతి. న ఖో మే, భన్తే, మనాపాని పంసుకూలానీతి, భన్తే, న మయా అత్తనో రుచియా ఖన్తియా గహితాని, గలగ్గాహేన వియ మత్తకతాళనేన వియ చ గాహితో మయాతి దస్సేతి. పాళియం ఆగతమేవాతి వినయపాళిం సన్ధాయ వదతి.

దబ్బతేరవత్తు

౨౧౪. చట్టే అట్టారససు మహావిహారేసూతి రాజగహస్స సమంతతో రితేసు అట్టారససు మహావిహారేసు. ఉపవిజ్ఞాతి ఆసన్నపసూతికాలా. రహోగతోతి రహసి గతో. సజ్ఞస్స వేయ్యావచ్చకరణే కాయం యోజేతుకామో చింతేసీతి ధేరో కిర అత్తనో కతికిచ్చభావం దిస్సా “అహం ఇమం సరీరం ధారేమి, తజ్ఞా ఖో వాతముఖే రితపదీపో వియ అనిచ్చతాముఖే రితం నచిరస్సేవ నిబ్బాయనధమ్మం యావ న నిబ్బాయతి, తావ కిం ను ఖో అహం సజ్ఞస్స వేయ్యావచ్చం కరేయ్య”న్తి చింతేస్తో ఇతి పటిసజ్ఞీక్ఖతి “తిరోరట్టేసు బహూ కులపుత్తా భగవంతం అదిస్సావ పబ్బజన్తి, తే ‘భగవంతం పస్సిస్సామ చేవ వన్దిస్సామా’తి చ దూరతోపి ఆగచ్ఛన్తి, తత్త యేసం సేనాసనం నప్పహోతి, తే సిలాపత్తకేపి సేయ్యం కప్పేన్తి. పహోమి ఖో పనాహం అత్తనో ఆనుభావేన తేసం తేసం కులపుత్తానం ఇచ్ఛావసేన పాసాదవిహారలడ్డయోగాదీని మజ్ఞాపీఠత్థరణాని నిమ్మినిత్వా దాతుం? పునదివసే చేత్థ ఏకచ్ఛే అతివియ కిలంతరూపా హోన్తి, తే గారవేన భిక్ఖూనం పురతో రత్వా భత్తానిపి న ఉద్దిసాపేన్తి, అహం ఖో పన తేసం భత్తానిపి ఉద్దిసేతుం పహోమీ”తి. ఇతి పటిసజ్ఞీక్ఖన్తో “యంనూనాహం సజ్ఞస్స సేనాసనజ్ఞా పజ్ఞాపేయ్యం, భత్తాని చ ఉద్దిసేయ్య”న్తి చింతేసి. సభాగసభాగానన్తి సుత్తన్తికాదిగుణవసేన సభాగానం, న మిత్తసన్ధవవసేన. ధేరో హి యావతికా సుత్తన్తికా హోన్తి, తే ఉచ్చినిత్వా ఉచ్చినిత్వా ఏకతో తేసం అనురూపమేవ సేనాసనం పజ్ఞాపేతి. వేనయికాభిధమ్మికకమ్మట్టానికకాయదళ్ళిబహులేసుపి ఏసేవ నయో. తేనేవ పాళియం (పారా. ౩౮౦) వుత్తం – “యేతే భిక్ఖూ సుత్తన్తికా, తేసం ఏకజ్ఞం సేనాసనం పజ్ఞాపేతి”తిఆది.

అజ్గలియా జలమానాయాతి తేజోకసిణచతుత్థజ్ఞానం సమాపజ్ఞిత్వా వుట్టాయ అభిజ్ఞాగ్గాణేన అజ్గలిజలనం అధిట్టహిత్వా తేనేవ తేజోధాతుసమాపత్తిజనితేన అగ్గిజాలేన అజ్గలియా జలమానాయ. అయం మజ్ఞోతిఆదీసు పన ధేరే “అయం మజ్ఞో”తిఆదిం వదన్తే నిమ్మితాపి అత్తనో అత్తనో గతట్టానే “అయం మజ్ఞో”తిఆదిం వదన్తి. అయజ్ఞో నిమ్మితానం ధమ్మతా.

“ఏకస్మిం భాసమానస్మిం, సబ్బే భాసన్తి నిమ్మితా;

ఏకస్మిం తుణ్ణిమాసిన్, సబ్బే తుణ్ణీ భవన్తి తే”తి. (దీ. ని. ౨.౨౮౬);

యస్మిం పన విహారే మజ్ఞాపీఠాదీని న పరిపూరేన్తి, తత్త అత్తనో ఆనుభావేన పూరేన్తి, తేన నిమ్మితానం అవత్తుకం వచనం న హోతి సబ్బత్త మజ్ఞాపీఠాదీనం సబ్బావతో. సబ్బవిహారేసు చ గమనమగ్గే సమప్పమాణే కత్వా అధిట్టాతి. కతికసన్ఠానాదీనం పన నానప్పకారత్తా తస్మిం తస్మిం విహారే కతికవత్తాని విసుం విసుం కథాపేటితి వేదితబ్బం. అనియమేత్వా నిమ్మితానజ్ఞో “ఏకస్మిం భాసమానస్మిం”న్తిఆదిధమ్మతా వుత్తా. తథా హి యే వణ్ణవయసరీరావయవపరిక్ఖారకిరియావిసేసాదీహి నియమం అకత్వా నిమ్మితా హోన్తి, తే అనియమేత్వా నిమ్మితత్తా ఇద్ధిమతా సదిసావ హోన్తి. రాననిసజ్ఞాదీసు భాసితతుణ్ణీభావాదీసు వా యం యం ఇద్ధిమా కరోతి, తం తదేవ కరోన్తి. సచే పన నానప్పకారే కాతుకామో హోతి, కేచి పరమవయే, కేచి మజ్ఞిమవయే, కేచి పచ్చిమవయే, తథా దీఘకేసే ఉపడ్డముణ్ణే మిస్సకకేసే ఉపడ్డరత్తచీవరే పణ్ణుకచీవరే, పదభాణధమ్మకథాసరభజ్ఞాపజ్ఞాపుచ్చనపజ్ఞావిస్సజ్జనరజనపచనచీవరసిబ్బనధోవనాదీని కరోన్తే, అపరేపి వా నానప్పకారే కాతుకామో హోతి, తేన పాదకజ్ఞానతో వుట్టాయ “ఏత్తకా భిక్ఖూ పరమవయా హోన్తూ”తిఆదినా నయేన పరికమ్మం కత్వా పున సమాపజ్ఞిత్వా వుట్టాయ అధిట్టితే అధిట్టానచిత్తేన సద్ధిం ఇచ్చితిచ్చితప్పకారాయేవ హోన్తి. పున అత్తనో వసనట్టానమేవ

ఆగచ్ఛతీతి తేహి సద్ధిం జనపదకథం కథేన్తో అనిసీదిత్వా అత్తనో వసనట్టానం వేళువనమేవ పచ్చాగచ్ఛతి. పాళియన్తి వినయపాళియం.

పిలిన్దవచ్చత్థేరవత్తు

౨౧౫. సత్తమే పియానన్తి పియాయితబ్బానం. మనాపానన్తి మనవడ్డనకానం. పిలిన్దోతి పనస్స గోత్తం, వచ్చోతి నామన్తి ఏత్త వుత్తవిపరియాయేనపి వదన్తి “పిలిన్దోతి నామం, వచ్చోతి గోత్త”న్తి. తేనేవ ఆచరియధమ్మపాలత్థేరేన ధేరగాథాసంవణ్ణనాయ (ధేరగా. అట్ట. ౧.౮ పిలిన్దవచ్చత్థేరగాథావణ్ణనా) వుత్తం - “పిలిన్దోతిస్స నామం అకంసు, వచ్చోతి పన గోత్తం. తేన సో అపరభాగే పిలిన్దవచ్చోతి పఞ్ఞాయితా”తి. సంసన్దేత్వాతి ఏకతో కత్వా.

సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వాతి ఇదం అజ్ఞత్తరభాణకానం కథామగ్గేన వుత్తం. అపరే పన భణన్తి - అనుప్పన్నేయేవ అష్టాకం భగవతి సావత్థియం బ్రాహ్మణగేహ నిబ్బత్తిత్వా పిలిన్దవచ్చోతి పఞ్ఞాతో సంసారే సంవేగబహులతాయ పరిబ్బాజకపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా చూళగన్ధారం నామ విజ్ఞం సాధేత్వా ఆకాసచారీ పరచిత్తవిదూ చ హుత్వా రాజగహే లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో పటివసతి. అథ యదా అష్టాకం భగవా అభిసమ్ముద్ధో హుత్వా అనుక్కమేన రాజగహం ఉపగతో, తతో పట్టాయ బుద్ధానుభావేన తస్స సా విజ్ఞా న సమ్మజ్జతి, అత్తకిచ్చం న సాధేతి. సో చిన్తేసి - “సుతం ఖో పన మేతం ‘ఆచరియపాచరియానం భాసమానానం యత్త మహాగన్ధారవిజ్ఞా ధరతి, తత్త చూళగన్ధారవిజ్ఞా న సమ్మజ్జతీ’తి. సమణస్స పన గోతమస్స ఆగతకాలతో పట్టాయ నాయం మమ విజ్ఞా సమ్మజ్జతి, నిస్సంసయం సమణో గోతమో మహాగన్ధారవిజ్ఞం జానాతి, యన్నానాహం తం పయిరుపాసిత్వా తస్స సన్తికే విజ్ఞం పరియాపుణేయ్య”న్తి. సో భగవన్తం ఉపసక్కుమిత్వా ఏతదవోచ - “అహం, మహాసమణ, తవ సన్తికే ఏకం విజ్ఞం పరియాపుణేతుకామో, ఓకాసం మే కరోహి”తి. భగవా “తేన హి పబ్బజా”తి ఆహ. సో “విజ్ఞాయ పరికమ్మం పబ్బజ్జా”తి మఱ్ఱామానో పబ్బజీతి. పరవమ్మనవసేనాతి పరేసం గరహనవసేన.

అకక్కసన్తి అపరుసం. విజ్ఞాపనిన్తి అత్థవిజ్ఞాపనిం. సచ్చన్తి భూతత్తం. నాభిసజ్జేతి యాయ గిరాయ అఞ్ఞం కుజ్ఞాపనవసేన న లగాపేయ్య, వీణాసవో నామ ఏవరూపమేవ గిరం న భాసేయ్య, తస్మా తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

అనువిచినిత్వాతి అనువిచారేత్వా. చణ్డీకతం గచ్ఛన్తన్తి సీఘగతియా గచ్ఛన్తం.

బాహియదారుచీరియత్థేరవత్తు

౨౧౬. అట్టమే ఏకరత్తివాసేన గన్త్వాతి దేవతానుభావేన గన్త్వా. “బుద్ధానుభావేనా”తిపి వదన్తి. ఏవం గతో చ విహారం పవిసిత్వా సమ్మహులే భిక్షూ భుత్తపాతరాసే కాయాలసియవిమోచనత్తాయ అబ్బోకాసే చక్కుమన్తే దిస్వా “కహం ఏతరహి సత్థా”తి పుచ్చి. భిక్షూ “సావత్థియం పిణ్డాయ పవిత్తో”తి వత్వా తం పుచ్చింసు - “త్వం పన కుతో ఆగతో”తి? సుప్పారకా ఆగతోష్ఠీతి. కదా నిక్ఖన్తోసీతి? హియ్యా సాయం నిక్ఖన్తోష్ఠీతి. దూరతో ఆగతో, తవ పాదే ధోవిత్వా తేలేన మక్ఖేత్వా ధోకం విస్సమాహి, ఆగతకాలే సత్థారం దక్ఖిస్సతీతి. అహం, భన్తే, సత్తు వా అత్తనో వా జీవితన్తరాయం న జానామి, ఏకరత్తేనేవమ్మి కత్థచి అట్టత్వా అనిసీదిత్వా వీసయోజనసతికం మగ్గం ఆగతో, సత్థారం పస్సిత్వావ విస్సమిస్సామీతి. సో ఏవం వత్వా

తరమానరూపో సావత్తిం పవిసిత్వా భగవన్తం అనోపమాయ బుద్ధసిరియా పిణ్డాయ చరన్తం దిస్సా “చిరస్సం వత మే దిట్టో సమ్మాసమ్మద్ధో”తి దిట్టట్టానతో పట్టాయ ఓణతసరీరో గన్త్యా అన్తరవీధియమేవ పశ్చాపతిట్టితేన వన్దిత్వా గోప్పకేసు దళ్లం గహేత్వా ఏవమాహ - “దేసేతు మే, భన్తే, భగవా ధమ్మం, దేసేతు మే సుగతో ధమ్మం, యం మమస్స దీఘురత్తం హితాయ సుఖాయ”తి.

అథ నం సత్థా “అకాలో ఖో తావ, బాహియ, అన్తరఘరం పవిట్టోమ్మి పిణ్డాయ”తి పటిక్కిపి . తం సుత్వా బాహియో, “భన్తే, సంసారే సంసరన్తేన కబళీకారాహరో న నో లద్ధపుట్టో, తుమ్హాకం వా మయ్యం వా జీవితన్తరాయం న జానామి, దేసేథ మే ధమ్మ”న్తి. సత్థా దుతియమ్మి పటిక్కిపియేవ. ఏవం కిరస్స అహోసి “ఇమస్స మం దిట్టకాలతో పట్టాయ సకలసరీరం పీతియా నిరన్తరం అజ్ఞోత్థటం హోతి, బలవపీతివేగేన ధమ్మం సుత్వాపి న సక్కిస్సతి పటివిజ్ఞితుం, మజ్జత్తుపేక్షా తావ తిట్టతు, ఏకరత్తేనేవ వీసయోజనసతం మగ్గం ఆగతత్తా దరథోపిస్స బలవా, సోపి తావ పటిప్పస్సమ్మత్తూ”తి. తస్మా ద్విక్ఖత్తుం పటిక్కిపిత్వా తతియం యాచితో అన్తరవీధియం రితోవ “తస్మాతిహ తే, బాహియ, ఏవం సిక్కితబ్బం దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతీ”తిఆదినా (ఉదా. ౧౦) నయేన ధమ్మం దేసేతి. ఇమమత్తం సంఖిపిత్వా దస్సేన్తో “సత్థారం పిణ్డాయ పవిట్ట”న్తిఆదిమాహ. తత్త అన్తరఘరేతి అన్తరవీధియం.

అపరిపుణ్ణపత్తచీవరతాయ పత్తచీవరం పరియేసన్తోతి సో కిర వీసతివస్ససహస్సాని సమణధమ్మం కరోన్తో “భిక్కునా నామ అత్తనో పచ్చయే లభిత్వా అణ్ణం అనోలోకేత్వా సయమేవ భుజ్జేతుం వట్టతీ”తి ఏకభిక్కుస్సపి పత్తేన వా చీవరేన వా సజ్ఘహం నాకాసి. తేనస్స “ఇద్ధిమయపత్తచీవరం న ఉప్పజ్జిస్సతీ”తి ఇత్వా ఏహిభిక్కుభావేన పబ్బజ్జం న అదాసి. తావదేవ చ పబ్బజ్జం యాచితో “పరిపుణ్ణం తే పత్తచీవర”న్తి పుచ్చిత్వా “అపరిపుణ్ణ”న్తి వుత్తే “తేన హి పత్తచీవరం పరియేసాహి”తి వత్వా పక్కామి. తస్మా సో పత్తచీవరం పరియేసన్తో సజ్కారట్టానతో చోళఖణ్డాని సంకడ్డతి.

సహస్సమపీతి పరిచ్ఛేదవచనం. ఏకసహస్సం ద్వేసహస్సానీతి ఏవం సహస్సేన చే పరిచ్చిన్నా గాథా హోన్తి, తా చ అనత్థపదసంహితా ఆకాసవణ్ణపబ్బతవణ్ణాదీని పకాసకేహి అనిబ్బానదీపకేహి అనత్థకేహి పదేహి సంహితా యావ బహుకా హోన్తి, తావ పాపికా ఏవాతి అత్థో . ఏకం గాథాపదం సేయ్యోతి “అప్పమాదో అమతపదం...పే.... యథా మతా”తి (ధ. ప. ౨౧) ఏవరూపా ఏకగాథాపి సేయ్యోతి అత్థో.

కుమారకస్సపత్తేరవత్తు

౨౧౭. నవమే ఏకం బుద్ధన్తరం సమ్మత్తిం అనుభవమానోతి సావకబోధియా నియతతాయ పుణ్ణసమ్మారస్స చ సాతిసయత్తా వినిపాతం అగన్త్యా ఏకం బుద్ధన్తరం దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సమ్మత్తిం అనుభవమానో. “ఏకిస్సా కులదారికాయ కుచ్చిమ్మి ఉప్పన్నో”తి వత్వా తమేవస్స ఉప్పన్నభావం మూలతో పట్టాయ దస్సేతుం - “సా చా”తిఆది వుత్తం. తత్త సాతి కులదారికా. చ-సద్దో బృతిరేకత్తో. తేన వుచ్చమానం విసేసం జోతయతి. కులఘరన్తి పతికులగేహం. గబ్బనిమిత్తన్తి గబ్బస్స సణ్ణితభావవిగ్గహం. సతిపి విసాఖాయ సావత్తివాసికులపరియాపన్నత్తే తస్మా తత్త పధానభావదస్సనత్తం “విసాఖిన్యా”తిఆది వుత్తం యథా “బ్రాహ్మణా ఆగతా, వాసిట్టోపి ఆగతో”తి. భగవతా ఏవం గహితనామత్తాతి యోజనా. యస్మా రాజపుత్తా లోకే “కుమారా”తి వోహరీయన్తి, అయశ్చ రణ్ణో కిత్తిమపుత్తో, తస్మా ఆహ - “రణ్ణో...పే.... సజ్జానింసూ”తి.

పశ్చాదస పశ్చో అభిసంభరిత్వాతి “భిక్తు, భిక్తు, అయం వమ్మికో రత్తిం ధూపాయతి, దివా పజ్జలతి”తిఆదినా వమ్మికసుత్తే (మ. ని. ౧.౨౪౯) ఆగతనయేన పశ్చాదస పశ్చో అభిసంభరిత్వా. పాయాసిరశ్శోతి “నత్తి పరలోకో, నత్తి సత్తా ఓపపాతికా, నత్తి సుకతదుక్కుటానం కమ్మానం ఫలం విపాకో”తి (దీ. ని. ౨.౪౧౦, ౪౧౨) ఏవంలద్దికస్స పాయాసిరాజస్స. రాజా హి తదా అనభిసిత్తో హుత్వా పసేనదినా కోసలేన దిన్నసేతబ్బనగరం అజ్ఞావసంతో ఇమం దిట్టిం గణ్ఠి. పశ్చాదసహి పశ్చోహి పటిమణ్ణేత్వాతి “తం కిం మణ్ణాసి, రాజణ్ణా, ఇమే చన్దిమసూరియా ఇమస్మిం వా లోకే పరస్మిం వా దేవా వా తే మనుస్సా”తి ఏవమాదీహి (దీ. ని. ౨.౪౧౧) పశ్చాదసహి పశ్చోహి పటిమణ్ణితం కత్వా. సుత్తంతేతి పాయాసిసుత్తంతే (దీ. ని. ౨.౪౦౬ ఆదయో).

మహాకోటికత్థేరవత్తు

౨౧౮. దసమం ఉత్తానత్తమేవ.

తతియవితదగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. ఏతదగ్గవగ్గో

(౧౪) ౪. చతుత్థఏతదగ్గవగ్గవణ్ణనా

ఆనన్దత్థేరవత్తు

౨౧౯-౨౨౩. చతుత్థవగ్గస్స పరమే హేటా వుత్తప్పమాణన్తి హేటా కోణ్ణజ్ఞత్థేరస్స వత్తుమ్మి “తస్స ధురపత్తాని నవుతిహత్థాని హోన్తి, కేసరం తింసహత్థం, కణ్ఠికా ద్వాదసహత్థా, పాదేన పతిట్టితట్టానం ఏకాదసహత్థ”న్తి ఏవం వుత్తప్పమాణం. రశ్శో పేసేసీతి పచ్చంతస్స కుపితభావం ఆరోచేత్వా పేసేసి. థేరగాథాసంవణ్ణనాయం (థేరగా. అట్ట. ౨.౧౦౧౬ ఆనన్దత్థేరగాథావణ్ణనా) పన “పచ్చంతస్స కుపితభావం రశ్శో అనారోచేత్వా సయమేవ తం వూపసమేసి, తం సుత్వా రాజా తుట్టమానసో పుత్తం పక్కోసాపేత్వా ‘వరం తే, సుమన, దమ్మి, గణ్ణాహి’తి ఆహ”తి వుత్తం. న మేతం చిత్తం అట్టితి మమ ఏవరూపం చిత్తం నత్తి. అవణ్ణన్తి అతుచ్చం. అజ్ఞం వరేహితి అజ్ఞం పత్థేహి, అజ్ఞం గణ్ణాహితి వుత్తం హోతి. ఉదకం అధిట్టాయాతి “ఉదకం హోతూ”తి అధిట్టహిత్వా. గతేనాతి గమనేన. న ఆమిసచక్కుకాతి చీవరాదిపచ్చయసజ్ఞాతం ఆమిసం న ఓలోకేన్తి.

వసనట్టానసభాగేయేవాతి వసనట్టానసమీపేయేవ. ఏకన్తవల్లభోతి ఉపట్టాకట్టానే ఏకన్తేన వల్లభో. ఏతస్సేవాతి ఏతస్సేవ భిక్కుస్స. ద్వేజ్జకథా న హోన్తితి ద్విధాభూతకథా న హోన్తి, అనేకన్తికకథా న హోన్తితి వుత్తం హోతి. అనిబద్ధాతి అనియతా. లోహితేన గలన్తేనాతి ఇత్థమ్ముత్తక్వానే కరణవచనం, గలన్తేన లోహితేన యుత్తోతి అత్తో. అన్వాసత్తోతి అనుగతో. ఉట్టేహి, ఆవుసో ఆనన్ద, ఉట్టేహి, ఆవుసో ఆనన్దాతి తురితే ఇదమామేడితవచనం. దువిధేన ఉదకేనాతి సీతుదకేన ఉణ్ణుదకేన చ. తివిధేన దన్తకట్టేనాతి ఖుద్దకం మహన్తం మజ్జిమన్తి ఏవం తిప్పకారేన దన్తకట్టేన. నవ వారే అనుపరియాయతీతి సత్థరి పక్కోసన్తే పటివచనదానాయ ధినమిద్ధవిసోదనత్తం నవక్ఖత్తం అనుపరియాయతి. తేనేవాహ - “ఏవశ్శాస్స అహోసీ”తిఆది. సేసమేత్త సువిశ్శోయ్యమేవ.

ఉరువేలకస్సపత్తేరవత్తు

౨౨౪. దుతియే యం వత్తబ్బం, తం విత్థారతో వినయపాళియం ఆగతమేవ.

కాళుదాయిత్తేరవత్తు

౨౨౫. తతియే గమనాకప్పన్తి గమనాకారం. సేసమేత్త ఉత్తానమేవ.

బాకులత్తేరవత్తు

౨౨౬. చతుత్తే నిరాబాధానన్తి ఆబాధరహితానం. యథా “ద్వావీసతి ద్వత్రింసా”తిఆదిమ్మి వత్తబ్బే “బావీసతి బాత్రింసా”తిఆదీని వుచ్చన్తి, ఏవమేవం ద్వే కులాని అస్సాతి ద్వికులో, ద్వేకులోతి వా వత్తబ్బే బాకులోతి వుత్తన్తి ఆహ - “బాకులోతి ద్వీసు కులేసు వడ్డితత్తా ఏవంలద్ధనామో”తి. ఉపయోగేనాతి ఆనుభావేన. ఫాసుకకాలేతి అరోగకాలే. గద్దుహనమత్తమ్మీతి గోదుహనమత్తమ్మి కాలం. ఇథ పన న సకలో గోదుహనక్ఖణో అధిప్పేతో, అథ ఖో గావిం థనే గహేత్వా ఏకఖీరబిన్దుదుహనకాలమత్తం అధిప్పేతం. ఆరోగ్యసాలన్తి ఆతురానం అరోగభావకరణత్తాయ కతసాలం.

నిముజ్జనుమ్ముజ్జనవసేనాతి జాణుప్పమాణే ఉదకే ధోకంయేవ నిముజ్జనుమ్ముజ్జనవసేన. ఛడ్డేత్వా పలాయీతి మచ్చస్స ముఖసమీపేయేవ ఛడ్డేత్వా పలాయి. దారకస్స తేజేనాతి దారకస్స పుణ్ణతేజేన. మారియమానావ మరన్తీతి దణ్ణాదీహి పోథేత్వా మారియమానావ మరన్తి, న జాలేన బద్ధతామత్తేన అమారియమానా. నీహటమత్తోవ మతోతి నీహటక్ఖణేయేవ మతో. తేనస్స మారణత్థం ఉపక్కమో న కతో, యేన ఉపక్కమేన దారకస్స ఆబాధో సీయా. తన్తి మచ్చం. సకలమేవాతి అవికలమేవ పరిపుణ్ణావయవమేవ. న కేళాయతీతి న నన్దతి, కిస్మిఇస్స న మజ్జతి. పిట్టితో ఫాల్లన్తీతి దారకస్స పుణ్ణతేజేన పిట్టితో ఫాల్లన్తీ. భేరిం చరాపేత్వాతి “పుత్తం లభి”న్తి ఉగ్గోసనవసేన భేరిం చరాపేత్వా. పకతిం ఆచిక్ఖీతి అత్తనో పుత్తభావం కథేసి. కుచ్చియా ధారితత్తా అమాతా కాతుం న సక్కాతి జననీభావతో అమాతా కాతుం న సక్కా. మచ్చం గణ్ణన్తాపీతి మచ్చం విక్కిణిత్వా గణ్ణన్తాపి. తథా గణ్ణన్తా చ తప్పరియాపన్నం సబ్బం గణ్ణన్తి నామాతి ఆహ - “వక్కుయకనాదీని బహి కత్వా గణ్ణన్తా నామ నత్థీ”తి. అయమ్మి అమాతా కాతుం న సక్కాతి దిన్నపుత్తభావతో న సక్కా.

సోభితత్తేరవత్తు

౨౨౭. పఞ్చమం ఉత్తానత్థమేవ.

ఉపాలిత్తేరవత్తు

౨౨౮. ఛట్టే భారుకచ్చకవత్తున్తి అజ్ఞాతరో కిర భారుకచ్చదేసవాసీ భిక్షు సుపినన్తే పురాణదుతియికాయ మేఘనం ధమ్మం పటిసేవిత్వా “అస్సమణో అహం విబ్భమిస్సామీ”తి భారుకచ్చం గచ్చన్తో అన్తరామగ్గే ఆయస్మంతం ఉపాలిం పస్సిత్వా ఏతమత్థం ఆరోచేసి. ఆయస్మా ఉపాలి, ఏవమాహ - “అనాపత్తి, ఆవుసో, సుపినన్తేనా”తి. యస్మా సుపినన్తే అవిసయత్తా ఏవం హోతి. తస్మా ఉపాలిత్తేరో భగవతా అవినిచ్చితపుబ్బమ్మి ఇమం వత్తుం నయగ్గాహేన ఏవం వినిచ్చిని. గహపతితో ద్వే దారకా హోన్తి పుత్తో చ భాగినేయ్యా చ. అథ సో గహపతి గిలానో హుత్వా ఆయస్మంతం అజ్ఞకం ఏతదవోచ - “ఇమం, భన్తే,

ఓకాసం యో ఇమేసం దారకానం సద్ధో హోతి పసన్నో, తస్య ఆచిక్షేయ్యాసీ”తి. తేన చ సమయేన తస్య చ గహపతినో భాగినేయ్యో సద్ధో హోతి పసన్నో. అథాయస్మా అజ్ఞకో తం ఓకాసం తస్య దారకస్య ఆచిక్షి. సో తేన సాపతేయ్యేన కుటుమ్బ్యా సణ్ణపేసి, దాన్యా పట్టపేసి. అథ తస్య గహపతినో పుత్తో ఆయస్మంతం ఆనన్దం ఏతదవోచ - “కో ను ఖో, భన్తే ఆనన్ద, పితునో దాయజ్ఞో పుత్తో వా భాగినేయ్యో వా”తి. పుత్తో ఖో, ఆవుసో, పితునో దాయజ్ఞోతి. ఆయస్మా, భన్తే, అయ్యో అజ్ఞకో అష్టాకం సాపతేయ్యం అష్టాకం మేధునకస్య ఆచిక్షితి. అస్సమణో, ఆవుసో, సో అజ్ఞకోతి. అథాయస్మా అజ్ఞకో ఆయస్మంతం ఆనన్దం ఏతదవోచ - “దేహి మే, ఆవుసో ఆనన్ద, వినిచ్చయ”న్తి. తే ఉభోపి ఉపాలిత్థేరస్య సన్తికం అగమంసు. అథాయస్మా ఉపాలి, ఆయస్మంతం ఆనన్దం ఏతదవోచ - “యో ను ఖో, ఆవుసో ఆనన్ద, సామికేన ‘ఇమం ఓకాసం ఇత్థన్నామస్య ఆచిక్షా’తి వుత్తో, తస్య ఆచిక్షతి, కిం సో ఆపజ్జతీ”తి? న, భన్తే, కిఞ్చ ఆపజ్జతి అన్తమసో దుక్కటమత్థమ్పీతి. అయం, ఆవుసో, ఆయస్మా అజ్ఞకో సామికేన “ఇమం ఓకాసం ఇత్థన్నామస్య ఆచిక్షా”తి వుత్తో తస్య ఆచిక్షతి, అనాపత్తి, ఆవుసో, ఆయస్మతో అజ్ఞకస్సాతి. భగవా తం సుత్వా “సుకథితం, భిక్షవే, ఉపాలినా”తి వత్వా సాధుకారమదాసి, తం సన్దాయేతం వుత్తం. కుమారకస్యపవత్తు (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౧౭) పన హేట్టా ఆగతమేవ.

ధన్నం ఖత్తియానన్తి భద్దియో సక్యరాజా అనురుద్ధో ఆనన్దో భగు కిమిలో దేవదత్తోతి ఇమేసం ధన్నం ఖత్తియానం. పసాధకోతి మణ్ణయితా. పాళియన్తి సజ్జభేదక్ఖన్దకపాళియన్తి (చూళవ. ౩౩౦ ఆదయో).

నన్దకత్థేరవత్తు

౨౨౯. సత్తమే ఏకసమోధానేతి ఏకస్మిం సమోధానే, ఏకస్మిం సన్నిపాతేతి అత్తో. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

నన్దకత్థేరవత్తు

౨౩౦. అట్టమే న తం చతుసమ్మజ్జావసేన అపరిచ్ఛిన్దిత్వా ఓలోకేతీతి

సాత్థకసప్పాయగోచరఅసమ్మోహసమ్మజ్జాసజ్ఞాతానం చతున్నం సమ్మజ్జానం వసేన అపరిచ్ఛిన్దిత్వా తం దిసం న ఓలోకేతి. సో హి ఆయస్మా “యమేవాహం ఇన్ద్రియేసు అగుత్తద్వారతం నిస్సాయ సాసనే అనభిరతిఆదివిప్పకారప్పత్తో, తమేవ సుట్టు నిగ్గహస్సామీ”తి ఉస్సాహజాతో బలవహిరోత్తప్పో, తత్త చ కతాధికారత్తా ఇన్ద్రియసంవరో ఉక్కంసపారమిప్పత్తో చతుసమ్మజ్జాం అముఞ్చిత్వావ సబ్బదిసం ఆలోకేతి. వుత్తఞ్చోతం భగవతా -

“సచే, భిక్షవే, నన్దస్య పురత్తిమా దిసా ఆలోకేతబ్బా హోతి, సబ్బం చేతసో సమన్నాహరిత్వా నన్దో పురత్తిమం దిసం ఆలోకేతి ‘ఏవం మే పురత్తిమం దిసం ఆలోకయతో నాభిజ్ఞాదోమనస్సా పాపకా అకుసలా ధమ్మా అన్వాసవిస్సన్తీ’తి. ఇతిహ తత్త సమ్మజానో హోతి. సచే, భిక్షవే, నన్దస్య పచ్చిమా దిసా, ఉత్తరా దిసా, దక్షిణా దిసా, ఉద్ధం, అద్ధో, అనుదిసా అనువిలోకేతబ్బా హోతి, సబ్బం చేతసో సమన్నాహరిత్వా నన్దో అనుదిసం అనువిలోకేతి ‘ఏవం మే అనుదిసం అనువిలోకయతో...పే... సమ్మజానో హోతీ’తి (అ. ని. ౮.౯).

అభిసేకగేహపవేసనఆవాహమజ్జలేసు వత్తమానేసూతి ఇథ తీణి మజ్జలాని వుత్తాని, వినయట్టకథాయం పన “తం దివసమేవ నన్దకుమారస్య కేసవిస్సజ్జనం, పట్టబద్ధో, ఘరమజ్జలం, చత్తమజ్జలం, ఆవాహమజ్జలన్తి పఞ్చ మజ్జలాని హోన్తీ”తి

వుత్తం. తథా కులమరియాదవసేన కేసోరోపనం కేసవిస్సజ్జనం. యువరాజపట్టబన్ధనం పట్టబన్ధో. అభినవఘురప్పవేసనమహో ఘురమజ్గలం. వివాహకరణమహో ఆవాహమజ్గలం. యువరాజభత్తమహో భత్తమజ్గలం.

నన్దకుమారం అభిసేకమజ్గలం న తథా పీళేసి, యథా జనపదకల్యాణీయా వుత్తవచనన్తి అజ్ఞాహరితబ్బం. తదేవ పన వచనం సరూపతో దస్సేతుం - “పత్తం ఆదాయ గమనకాలే”తిఆది వుత్తం. జనపదకల్యాణీతి జనపదమ్మి కల్యాణీ ఉత్తమా ఛ సరీరదోసరహితా పఞ్చ కల్యాణసమన్నాగతా. సా హి యస్మా నాతిదీఘా నాతిరస్సా నాతికిసా నాతిధూలా నాతికాళీ నాచ్ఛేదాతాతి అతిక్కున్తా మానుసవణ్ణం, అసమ్మత్తా దిబ్బవణ్ణం, తస్మా ఛ సరీరదోసరహితా. ఛవికల్యాణం మంసకల్యాణం న్హారుకల్యాణం అట్టికల్యాణం వయకల్యాణన్తి ఇమేహి పన కల్యాణేహి సమన్నాగతత్తా పఞ్చ కల్యాణసమన్నాగతా నామ. తస్సా హి ఆగన్తుకోభాసకిచ్చం నత్తి, అత్తవో సరీరోభాసేనేవ ద్వాదసహత్థే రానే ఆలోకం కరోతి, పియజ్గసామా వా హోతి సువణ్ణసామా వా, అయమస్సా ఛవికల్యాణతా. చత్తారో పనస్సా హత్థపాదా ముఖపరియోసానఞ్చ లాఖారసపరికమ్మకతం వియ రత్తపవాళరత్తకమ్మలసదిసం హోతి, అయమస్సా మంసకల్యాణతా. వీసతి పన నఖపత్తాని మంసతో అముత్తట్టానే లాఖారసపూరితాని వియ, ముత్తట్టానే భీరధారాసదిసాని హోన్తి, అయమస్సా న్హారుకల్యాణతా. ద్వత్తింస దన్తా సుపుసితా సుధోతవజిరపన్తి వియ ఖాయన్తి, అయమస్సా అట్టికల్యాణతా. వీసంవస్ససతికాపి సమానా సోళసవస్సుద్దేసికా వియ హోతి నిప్పలితేన, అయమస్సా వయకల్యాణతా. ఇతి ఇమేహి పఞ్చహి కల్యాణేహి సమన్నాగతత్తా “జనపదకల్యాణీ”తి వుచ్చతి. తువటన్తి సీఘం.

ఇమస్మిం రానే నివత్తేస్సతి, ఇమస్మిం రానే నివత్తేస్సతీతి చిన్తేన్తమేవాతి సో కిర తథాగతే గారవవసేన “పత్తం వో, భన్తే, గణ్ఢా”తి వత్తుం అవిసహన్తో ఏవం చిన్తేసి - “సోపానసీసే పత్తం గణ్ఢేస్సతీ”తి . సత్థా తస్మిమ్మి రానే న గణ్ఢీ. ఇతరో “సోపానపాదమూలే గణ్ఢేస్సతీ”తి చిన్తేసి. సత్థా తత్థాపి న గణ్ఢీ. ఇతరో “రాజభుజే గణ్ఢేస్సతీ”తి చిన్తేసి. సత్థా తత్థాపి న గణ్ఢీ. ఏవం “ఇథ గణ్ఢేస్సతి, ఏత్థ గణ్ఢేస్సతీ”తి చిన్తేన్తమేవ సత్థా విహారం నేత్వా పబ్బాజేసి.

మహాకప్పినత్థేరవత్తు

౨౩౧. నవమే సుతవిత్తకోతి ధమ్మస్సవనపియో. పటిహారకస్సాతి దోవారికస్స. సచ్చకారేనాతి సచ్చకిరియాయ. సత్థా “ఉప్పలవణ్ణా ఆగచ్చతూ”తి చిన్తేసి. థేరీ ఆగన్తా సబ్బా పబ్బాజేత్వా భిక్కునీఉపస్సయం గతాతి ఇదం అజ్ఞత్తరభాణకానం కథామగ్గం దస్సేన్తేన వుత్తం. తేనేవ ధమ్మపదటకథాయం (ధ. ప. అట్ట. ౧.మహాకప్పినత్థేరవత్తు) వుత్తం -

“తా సత్థారం వన్దిత్వా ఏకమన్తం రితా పబ్బజ్జం యాచింసు. ఏవం కిర వుత్తే సత్థా ఉప్పలవణ్ణాయ ఆగమనం చిన్తేసీతి ఏకచ్చే వదన్తి. సత్థా పన తా ఉపాసికాయో ఆహ - ‘సావత్థిం గన్తా భిక్కునీఉపస్సయే పబ్బాజేథా’తి. తా అనుపుబ్బేన జనపదచారికం చరమానా అన్తరామగ్గే మహాజనేన అభిహటసక్కారసమ్మానా పదసావ వీసయోజనసతికం మగ్గం గన్తా భిక్కునీఉపస్సయే పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణింసూ”తి.

ధమ్మపీతీతి ధమ్మపాయకో, ధమ్మం పివన్తోతి అత్థో. ధమ్మో చ నామేస న సక్కా భాజనేన యాగుఆదీని వియ పాతుం, నవవిధం పన లోకుత్తరధమ్మం నామకాయేన పునన్తో ఆరమ్మణతో సచ్చికరోన్తో పరిజ్ఞాభిసమయాదీహి దుక్ఖాదీని అరియసచ్చాని పటివిజ్ఞన్తో ధమ్మం పివతి నామ. సుఖం సీతీతి దేసనామత్తమేతం, చతూహిపి ఇరియాపథేహి సుఖం

విహరతీతి అట్టో. విప్పసన్నేనాతి అనావిలేన నిరుపక్కిలేసేన. అరియప్పవేదితేతి బుద్ధాదీహి అరియేహి పవేదితే సతిపట్టానాదిభేదే బోధిపక్తియధమ్మే. సదా రమతీతి ఏవరూపో ధమ్మపీతి విప్పసన్నేన చేతసా విహరంతో పణ్ణిచ్చేన సమన్నాగతో సదా రమతి అభిరమతి. బాహితపాపత్తా “బ్రాహ్మణా”తి ధేరం ఆలపతి.

సాగతత్థేరవత్తు

౨౩౨. దసమే ఛబ్బగ్గియానం వచనేనాతి కోసమ్మికా కిర ఉపాసకా ఆయస్మంతం సాగతం ఉపసజ్జమిత్వా అభివాదేత్వా ఏకమంతం రితా ఏవమాహంసు - “కిం, భన్తే, అయ్యానం దుల్లభశ్చ మనాపశ్చ, కిం పటియాదేమా”తి? ఏవం వుత్తే ఛబ్బగ్గియా భిక్షా కోసమ్మికే ఉపాసకే ఏతదవోచుం - “అత్థావుసో కాపోతికా, నామ పసన్నా భిక్షానం దుల్లభా చ మనాపా చ, తం పటియాదేథా”తి. అథ కోసమ్మికా ఉపాసకా ఘరే ఘరే కాపోతికం పసన్నం పటియాదేత్వా ఆయస్మంతం సాగతం పిణ్ణాయ చరంతం దిస్సా ఏతదవోచుం - “పివతు, భన్తే, అయ్యో సాగతో కాపోతికం పసన్నం, పివతు, భన్తే, అయ్యో సాగతో కాపోతికం పసన్న”న్తి. అథాయస్మా సాగతో ఘరే ఘరే కాపోతికం పసన్నం పివిత్వా నగరమ్మా నిక్ఖమంతో నగరద్వారే పతి. తేన వుత్తం - “ఛబ్బగ్గియానం వచనేన సబ్బగేహీసు కాపోతికం పసన్నం పటియాదేత్వా”తిఆది. తత్థ కాపోతికా నామ కపోతపాదసమానవణ్ణా రత్తోభాసా. పసన్నాతి సురామణ్ణస్సేతం అధివచనం. వినయే సముట్టితన్తి సురాపానసిక్ఖాపదే (పాచి. ౩౨౬ ఆదయో) ఆగతం.

రాధత్థేరవత్తు

౨౩౩. ఏకాదసమే సత్థా సారిపుత్తత్థేరస్స సజ్ఞం అదాసీతి బ్రాహ్మణం పబ్బాజేతుం సజ్ఞం అదాసి, ఆణాపేసీతి వుత్తం హోతి. భగవా కిర తం బ్రాహ్మణం పబ్బజ్జం అలభిత్వా కిసం లూఖం దుబ్బణ్ణం ఉప్పణ్ణుప్పణ్ణుకజాతం దిస్సా భిక్షా ఆమస్తేసి - “కో, భిక్షవే, తస్స బ్రాహ్మణస్స అధికారం సరతీ”తి. ఏవం వుత్తే ఆయస్మా సారిపుత్తో భగవంతం ఏతదవోచ - “అహం ఖో, భన్తే, తస్స బ్రాహ్మణస్స అధికారం సరామీ”తి. కిం పన త్వం, సారిపుత్త, బ్రాహ్మణస్స అధికారం సరసీతి. ఇథ మే, భన్తే, సో బ్రాహ్మణో రాజగహీ పిణ్ణాయ చరంతస్స కటచ్చుభిక్షం దాపేసి, ఇమం ఖో అహం, భన్తే, తస్స బ్రాహ్మణస్స అధికారం సరామీ”తి. సాధు సాధు, సారిపుత్త. కతజ్ఞానో హి, సారిపుత్త, సప్పురిసా కతవేదిసో, తేన హి త్వం, సారిపుత్త, తం బ్రాహ్మణం పబ్బాజేహి ఉపసమ్మాదేహీతి. అట్టప్పత్తియం ఆగతోతి అలీనచిత్తజాతకస్స (జా. ౧.౨.౧౧-౧౨) అట్టప్పత్తియం (జా. అట్ట. ౨.౨.అలీనచిత్తజాతకవణ్ణనా) ఆగతో.

నిధీనన్తి తత్థ తత్థ నిదహిత్వా రపితానం హిరజ్ఞసువణ్ణాదిపూరానం నిధికుమ్మీనం. పవత్తారన్తి కిచ్చజీవికే దుగ్గతమనుస్సే అనుకమ్పం కత్వా “ఏహి, తే సుఖేన జీవనుపాయం దస్సేస్సామీ”తి నిధిట్టానం నేత్వా హత్తం పసారేత్వా “ఇమం గహేత్వా సుఖం జీవా”తి ఆచిక్కితారం వియ. వజ్జదస్సినన్తి ద్వే వజ్జదస్సినో “ఇమినా నం అసారుప్పేన వా ఖలితేన వా సజ్జమజ్జే నిగ్గణ్ణిస్సామీ”తి రన్థగవేసకో చ, అనజ్ఞాతం శౌపనత్తాయ శౌతం అనుగ్గణ్ణనత్తాయ సీలాదీనమస్స వుద్ధికామతాయ తం తం వజ్జం ఓలోకనేన ఉల్లుమ్పనసభావసణ్ణితో చ. అయం ఇథ అధిప్పేతో. యథా హి దుగ్గతమనుస్సో “ఇమం గణ్ణాహీ”తి తజ్జేత్వాపి పోథేత్వాపి నిధిం దస్సేన్తే కోపం న కరోతి, పముదితోవ హోతి, ఏవమేవం ఏవరూపే పుగ్గలే అసారుప్పం వా ఖలితం వా దిస్సా ఆచిక్ఖన్తే కోపో న కాతబ్బో, తుట్టేనేవ భవితబ్బం. “భన్తే, మహంతం వో కమ్మం కతం మయ్ఠం ఆచరియుపజ్ఞాయట్టానే రత్వా ఓవదన్తేహి, పునపి మం వదేయ్యాథా”తి పవారేతబ్బమేవ.

నిగ్గయ్యవాదిని ఏకచ్ఛో హి సద్ధివిహారికాదీనం అసారుప్సం వా ఖలితం వా దిస్వా “అయం మే ముఖోదకదానాదీహి సక్యచ్చం ఉపట్టహతి, సచే నం వక్తామి, న మం ఉపట్టహిస్సతి, ఏవం మే పరిహాని భవిస్సతీ”తి తం వత్తుం అవిసహన్తో న నిగ్గయ్యవాదీ నామ హోతి, సో ఇమస్మిం సాసనే కచవరం ఆకిరతి. యో పన తథారూపం వజ్జం దిస్వా వజ్జానురూపం తజ్జేన్తో పణామేన్తో దణ్డకమ్మం కరోన్తో విహారా నీహరన్తో సిక్ఖాపేతి, అయం నిగ్గయ్యవాదీ నామ సేయ్యథాపి, సమ్మాసమ్మద్ధో.

వుత్తజ్ఞోతం - “నిగ్గయ్య నిగ్గయ్యాహం, ఆనన్ద, వక్తామి, పవయ్య పవయ్య , ఆనన్ద, వక్తామి, యో సారో, సో రస్సతీ”తి (మ. ని. ౩.౧౯౬). మేధావిని ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతం. తాదిసన్ని ఏవరూపం పణ్ణీతం భజేయ్య పయిరుపాసేయ్య. తాదిసజ్ఞో ఆచరియం భజమానస్స అన్తేవాసికస్స సేయ్యో హోతి న పాపియో, వడ్డియేవ హోతి, నో పరిహానీతి.

మోఘరాజత్థేరవత్తు

౨౩౪. ద్వాదసమే కట్టవాహననగరేతి కట్టవాహనేన గహితత్తా ఏవంలద్ధనామకే నగరే. అతీతే కిర బారాణసివాసీ ఏకో రుక్ష్తవడ్డకీ సకే ఆచరియకే అదుతియో. తస్స సోళస సిస్సా ఏకమేకస్స సహస్సం అన్తేవాసికా. ఏవం తే సత్తరసాధికా సోళస సహస్సా ఆచరియన్తేవాసికా సబ్బేపి బారాణసిం ఉపనిస్సాయ జీవికం కప్పేన్తా పబ్బతసమీపం గన్త్యా రుక్ఖే గహేత్వా తత్తేవ నానాపాసాదవికతియో నిట్టాపేత్వా కుల్లం బన్ధిత్వా గజ్ఞాయ బారాణసిం ఆనేత్వా సచే రాజా అట్టికో హోతి, రజ్ఞో ఏకభూమకం వా సత్తభూమకం వా పాసాదం యోజేత్వా దేన్తి. నో చే, అజ్ఞోసమ్మి విక్కిణిత్వా పుత్తదారం పోసేన్తి. అథ నేసం ఏకదివసం ఆచరియో “న సక్కా వడ్డకికమ్మేన నిచ్చం జీవితుం, దుక్కరజ్ఞో జరాకాలే ఏతం కమ్మ”న్తి చిన్తేత్వా అన్తేవాసికే ఆమన్తేసి - “తాతా, ఉదుమ్పరాదయో అప్పసారరుక్ఖే ఆనేథా”తి. తే “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా ఆనయింసు. సో తేహి కట్టసకుణం కత్వా తస్సబ్బన్తరం పవిసిత్వా వాతేన యన్తం పూరేసి. కట్టసకుణో సువణ్ణహంసరాజా వియ ఆకాసే లబ్ధిత్వా వనస్స ఉపరి చరిత్వా అన్తేవాసీనం పురతో ఓరుహి.

అథాచరియో సిస్సే ఆహ - “తాతా ఈదిసాని కట్టవాహనాని కత్వా సక్కా సకలజమ్బుదీపే రజ్జే గహేతుం, తుమ్హేపి తాతా ఏతాని కరోథ, రజ్జం గహేత్వా జీవిస్సామ, దుక్కరం వడ్డకిసిప్పేన జీవితు”న్తి. తే తథా కత్వా ఆచరియస్స పటివేదేసుం. తతో నే ఆచరియో ఆహ - “కతమం తాతా రజ్జం గణ్ఠామా”తి? బారాణసిరజ్జం ఆచరియాతి. అలం తాతా, మా ఏతం రుచిత్త, మయజ్ఞో తం గహేత్వాపి “వడ్డకిరాజా, వడ్డకియువరాజా”తి వడ్డకివాదా న ముచ్చిస్సామ, మహన్తో జమ్బుదీపో, అజ్ఞాత్త గచ్ఛామాతి. తతో సపుత్తదారకా కట్టవాహనాని అభిరుహిత్వా సజ్జావుధా హుత్వా హిమవన్తాభిముఖా గన్త్యా హిమవతి అజ్ఞాతరం నగరం పవిసిత్వా రజ్ఞో నివేసనేయేవ పచ్చుట్టంసు. తే తత్త రజ్జం గహేత్వా ఆచరియం రజ్జే అభిసిగ్ఘోసు. సో “కట్టవాహనో రాజా”తి పాకటో అహోసి, తం నగరం తేన గహితత్తా “కట్టవాహననగర”న్తేవ నామం లభి.

తపచారన్ని తపచరణం. పాసాణచేతియే పిట్టిపాసాణే నిసీదీతి పాసాణకచేతియన్ని లద్ధవోహరే పిట్టిపాసాణే సక్కేన మాపితే మహామణ్ణపే నిసీది. తత్త కిర మహతో పాసాణస్స ఉపరి పుట్టే దేవట్టానం అహోసి, ఉప్పన్నే పన భగవతి విహరో జాతో, సో తేనేవ పురిమవోహరేన “పాసాణచేతియ”న్తి వుచ్చతి.

తేన పుచ్చితే దుతియో హుత్వా సత్థారం పజ్ఞం పుచ్చీతి -

“ముద్ధం ముద్ధాధిపాతజ్ఞా, బావరీ పరిపుచ్చతి;

తం బ్యాకరోహి భగవా, కజ్జం వినయ నో ఇసే"తి. (సు. ని. ౧౦౩౧) -

ఏవం తేన పఞ్ణో పుచ్చితే భగవతా చ -

“అవిజ్ఞా ముద్ధాతి జానాహి, విజ్ఞా ముద్ధాధిపాతిసీ;

సద్ధాసతిసమాధీహి, ఛన్దవీరియేన సంయుతా"తి. (సు. ని. ౧౦౩౨) -

పఞ్ణో విస్సజ్జితే దుతియో హుత్వా పఞ్ణం పుచ్చి.

అథస్స...పే.... పఞ్ణం కథేసీతి -

“కథం లోకం అవేక్షంతం, మచ్ఛురాజా న పస్సతీ"తి. (సు. ని. ౧౧౨౪) -

తేన పఞ్ణో పుచ్చితే -

“సుఞ్ఞతో లోకం అవేక్షస్సు, మోఘరాజ సదా సతో;

అత్తానుదిట్ఠిం ఊహచ్చ, ఏవం మచ్ఛుతరో సియా;

ఏవం లోకం అవేక్షంతం, మచ్ఛురాజా న పస్సతీ"తి. (సు. ని. ౧౧౨౫) -

పఞ్ణం విస్సజ్జేసి.

సేసజనాతి తస్మిం సమాగమే సన్నిపతితా సేసజనా. న కథీయంతీతి “ఏత్తకా సోతాపన్నా”తిఆదినా న వుచ్చంతి. ఏవం పారాయనే వత్థు సముట్ఠితంతి పారాయనవగ్గే ఇదం వత్థు సముట్ఠితం.

చతుత్థవీతదగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

ధేరపాళిసంవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౪. ఏతదగ్గవగ్గో

(౧౪) ౫. పఞ్చమవీతదగ్గవగ్గవణ్ణనా

మహాపజాపతిగోతమీధేరీవత్థు

౨౩౫. ధేరీపాళిసంవణ్ణనాయ పరమే యదిదం మహాగోతమీతి ఏత్థ “యదిదం మహాపజాపతి గోతమీ”తి చ పఠంతి. తత్థ గోతమీతి గోత్తం. నామకరణదివసే పనస్సా లద్ధసక్కారా బ్రాహ్మణా లక్ష్ణణసమ్మత్తిం దిస్సా “సచే అయం ధీతరం లభిస్సతి, చక్కవత్తిరఞ్ఞో మహేసీ భవిస్సతి. సచే పుత్తం లభిస్సతి, చక్కవత్తిరాజా భవిస్సతీ"తి ఉభయథాపి “మహాతీయేవస్సా పజా భవిస్సతీ"తి బ్యాకరింసు, తస్మా పుత్తపజాయ చేవ ధీతుపజాయ చ మహాంతతాయ “మహాపజాపతి"తి వోహరింసు.

తదుభయం పన సంసన్ధేత్వా “మహాపజాపతిగోతమీ”తి వుత్తం. వారభిక్షన్తి వారేన దాతబ్ధం భిక్షం. నామం అకంసూతి గోత్తంయేవ నామం అకంసు. మాతుచ్చన్తి చూళమాతరం. మాతుభగినీ హి మాతుచ్చాతి వుచ్చతి. కలహవివాదసుత్తపరియోసానేతి “కుతోపహూతా కలహ వివాదా”తిఆదినా సుత్తనిపాతే ఆగతస్స కలహవివాదసుత్తస్స (సు. ని. ౮౬౮ ఆదయో) పరియోసానే. ఇదఞ్చ అజ్ఞత్తరభాణకానం కథామగ్గానుసారేన వుత్తం. అపరే పన “తస్మింయేవ సుత్తనిపాతే ‘అత్తదణ్ణాభయం జాత’న్తిఆదినా ఆగతస్స అత్తదణ్ణసుత్తస్స (సు. ని. ౯౪౧ ఆదయో) పరియోసానే”తి వదన్తి. నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితానన్తి ఏత్థ ఏహిభిక్షుపబ్బజ్ఞాయ ఏతే పబ్బజితాతి వదన్తి. తేనేవ సుత్తనిపాతే అత్తదణ్ణసుత్తసంవణ్ణనాయ (సు. ని. అట్ట. ౨.౯౪౨ ఆదయో) వుత్తం – “దేసనాపరియోసానే పఞ్చసతా సాకియకుమారా కోళియకుమారా చ ఏహిభిక్షుపబ్బజ్ఞాయ పబ్బజితా. తే గహేత్వా భగవా మహావనం పావిసీ”తి. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

భేమాధేరీవత్తు

౨౩౬. దుతియే పరపరియాపన్నా హుత్వాతి పరేసం దాసీ హుత్వా. సువణ్ణరసపిజ్జరో అహోసీతి సువణ్ణరసపిజ్జరో వియ అహోసి.

మక్కుటకోవ జాలన్తి యథా నామ మక్కుటకో సుత్తజాలం కత్వా మజ్జట్టానే నాభిమణ్డలే నిపన్నో పరియన్తే పతితం పటం వా మక్కికం వా వేగేన గన్త్యా విజ్ఞిత్వా తస్స రసం పివిత్వా పునాగన్త్యా తస్మింయేవ రానే నిపజ్జతి, ఏవమేవ యే సత్తా రాగరత్తా దోసపదుట్టా మోహమూఱ్హా సయంకతం తణ్ణాసోతం అనుపతన్తి, తే తం సమతిక్కమితుం న సక్కోన్తి, ఏవం దురతిక్కమం. ఏతమ్పి ఛేత్వాన వజన్తి ధీరాతి పణ్ణితా ఏతం బన్ధనం చిన్దిత్వా అనపీఠీనో నిరాలయా హుత్వా అరహత్తమగ్గేన సబ్బం దుష్టం పహాయ వజన్తి గచ్ఛన్తితి అత్తో.

ఉప్పలవణ్ణాధేరీవత్తు

౨౩౭. తతియం ఉత్తానత్థమేవ.

పటాచారాధేరీవత్తు

౨౩౮. చతుత్థే పటిహారసతేనపీతి ద్వారసతేనపి. పటిహారసద్దో హి ద్వారే దోవారికే చ దిస్సతి. కులసభాగన్తి అత్తనో గేహసమీపం.

తాణాయాతి తాణభావాయ పతిట్ఠానత్థాయ. బన్ధవాతి పుత్తే చ పితరో చ రపేత్వా అవసేసా ఇతిసుహజ్ఞా. అన్తకేనాధిపన్నస్సాతి మరణేన అభిభూతస్స. పవత్తియఞ్ఞో పుత్తాదయో అన్నపానాదిదానేన చేవ ఉప్పన్నకిచ్చనిత్థరణేన చ తాణా హుత్వాపి మరణకాలే కేనచి ఉపాయేన మరణం పటిబాహితుం అసమత్థతాయ తాణత్థాయ లేణత్థాయ న సన్తి నామ. తేనేవ వుత్తం – “నత్థి ఇతిసు తాణతా”తి.

ఏతమత్థవసన్తి ఏతం తేసం అఞ్ఞమఞ్ఞస్స తాణం భవితుం అసమత్థభావసజ్ఞాతం కారణం జానిత్వా పణ్ణితో చతుపారిసుద్ధిసీలేన సంవుతో రక్షితగోపితో హుత్వా నిబ్బానగమనం అట్టగ్గికం మగ్గం సీఘం సోధేయ్యాతి అత్తో.

ధమ్మదిన్నాధరీవత్తు

౨౩౯. పశ్చిమే పరాయత్తట్టానేతి పరేసం దాసిట్టానే. సుజాతత్థేరస్స అధికారకమ్మం కత్వాతి సా కిర అత్తనో కేసే విక్కిణిత్వా సుజాతత్థేరస్స నామ అగ్గసావకస్స దానం దత్వా పత్తనం అకాసి . తం సన్ధాయేతం వుత్తం. హత్థే పసారితేతి తస్స హత్థావలమ్బనత్తం పుబ్బాచిణ్ణవసేన హత్థే పసారితే. సో కిర అనాగామీ హుత్వా గేహం ఆగచ్ఛన్తో యథా అశ్శోసు దివసేసు ఇతో చితో చ ఓలోకేన్తో సితం కురుమానో హసమానో ఆగచ్ఛతి, ఏవం అనాగన్త్యా సన్తిన్ద్రియో సన్తమానసో హుత్వా అగమాసి. ధమ్మదిన్నా సీహపజ్జరం ఉగ్ధాటేత్వా వీధిం ఓలోకయమానా తస్స ఆగమనాకారం దిస్సా “కిం ను ఖో ఏత”న్తి చిన్తేత్వా తస్స పచ్చగ్గమనం కురుమానా సోపానసీసే రత్వా ఓలమ్బనత్తం హత్తం పసారేసి. ఉపాసకో అత్తనో హత్తం సమిజ్జోసి. సా “పాతరాసభోజనకాలే జానిస్సామీ”తి చిన్తేసి. ఉపాసకో పుబ్బే తాయ సద్ధిం ఏకతో భుజ్జతి. తం దివసం పన తం అనపలోకేత్వా యోగావచరభిక్కు వియ ఏకకోవ భుజ్జి. తేనాహ – “భుజ్జమానోపి ఇమం దేధ, ఇమం హరథాతి న బ్యాహరీ”తి. తత్థ ఇమం దేధాతి ఇమం ఖాదనీయం వా భోజనీయం వా దేధ. ఇమం హరథాతి ఇమం ఖాదనీయం వా భోజనీయం వా అపహరథ. సన్థవవసేనాతి కిలేససన్థవవసేన. చిరకాలపరిభావితాయ ఘటదీపజాలాయ వియ అబ్బన్తరే దిబ్బమానాయ హేతుసమ్మత్తియా చోదియమానా ఆహ – “ఏవం సన్తే...పే.... మయ్యం పబ్బజ్జం అనుజానాథా”తి.

అయం తావ సేట్టి ఘరమజ్జే రితోవ దుక్ఖస్సన్తం అకాసీతి సా కిర “ధమ్మదిన్నే తుయ్యం దోసో నత్తి, అహం పన అజ్జ పట్టాయ సన్థవవసేన...పే.... కులఘరం గచ్ఛా”తి వుత్తే ఏవం చిన్తేసి – “పకతిపురిసో ఏవం వత్తా నామ నత్తి, అద్ధా ఏతేన లోకుత్తరధమ్మో నామ పటివిద్ధో”తి. తేనస్సా అయం సజ్జప్పో అహోసి “అయం తావ సేట్టి ఘరమజ్జే రితోవ దుక్ఖస్సన్తం అకాసీ”తి. మజ్జిమనికాయట్టకథాయం (మ. ని. అట్ట. ౧.౪౬౦) పన “అథ కస్మా మయా సద్ధిం యథాపకతియా ఆలాపసల్లాపమత్తమ్మి న కరోథాతి సో చిన్తేసి – ‘అయం లోకుత్తరధమ్మో నామ గరు భారియో న పకాసేతట్టో; సచే ఖో పనాహం న కథేస్సామి, అయం హదయం ఫాలేత్వా ఏత్థేవ కాలం కరేయ్యా’తి తస్సా అనుగ్గహత్థాయ కథేసి – ‘ధమ్మదిన్నే అహం సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా లోకుత్తరధమ్మం నామ అధిగతో, తం అధిగతస్స ఏవరూపా లోకియకిరియా న వట్టతీ’”తి వుత్తం.

పశ్చిక్ఖన్ధాదివసేన పశ్చో పుచ్చీతి “సక్కాయో సక్కాయోతి అయ్యే వుచ్చతి, కతమో ను ఖో అయ్యే సక్కాయో వుత్తో భగవతా”తిఆదినా చూళవేదల్లసుత్తే (మ. ని. ౧.౪౬౦ ఆదయో) ఆగతనయేన పుచ్చి. పుచ్చితం పుచ్చితం విస్సజ్జేసీతి “పశ్చా ఖో ఇమే, ఆవుసో విసాఖ, ఉపాదానక్ఖన్ధా సక్కాయో వుత్తో భగవతా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౬౦ ఆదయో) తత్థేవ ఆగతనయేన విస్సజ్జేసి. సూరభావన్తి తిక్ఖభావం. అనధిగతలరహత్తమగ్గస్స ఉగ్గహేన వినా తత్థ పశ్చో న ఉపట్టాతీతి ఆహ – “ఉగ్గహవసేన అరహత్తమగ్గేపి పుచ్చీ”తి. తం నివత్తేన్తీతి “విముత్తియా పనాయ్యే కిం పటిభాగో”తి పుచ్చితే “విముత్తియా ఖో, ఆవుసో విసాఖ, నిబ్బానం పటిభాగో”తి (మ. ని. ౧.౪౬౬) వుత్తే “నిబ్బానస్స, పనాయ్యే, కిం పటిభాగో”తి పున పుచ్చితే తం నివత్తేన్తీ “అచ్చసరావుసో విసాఖా”తిఆదిమాహ. తత్థ అచ్చసరాతి అపుచ్చితత్వం పుచ్చన్తో పజ్జం అతిక్కామితా అహోసీతి అత్తో. నాసక్ఖి పజ్జానం పరియన్తం గహేతున్తి పజ్జానం పరిచ్ఛేదప్పమాణం గహేతుం నాసక్ఖి. పజ్జానజ్ఞో పరిచ్ఛేదం గహేతుం యుత్తట్టానే అట్టత్వా తతో పరం పుచ్చన్తో నాసక్ఖి పజ్జానం పరియన్తం గహేతుం. అప్పటిభాగధమ్మస్స చ పటిభాగం పుచ్చి. నిబ్బానం నామేతం అప్పటిభాగం, న సక్కా నీలం వా పీతకం వాతి కేనచి ధమ్మేన సద్ధిం పటిభాగం కత్వా దస్సేతుం, తశ్చ త్వం ఇమినా అధిప్పాయేన పుచ్చసీతి అత్తో. నిబ్బానోగధన్తి నిబ్బానం ఓగాహేత్వా రితం, నిబ్బానన్తోగధం నిబ్బానం

అనుప్పవిట్టన్తి అత్తో. నిబ్బానపరాయణన్తి నిబ్బానం పరం అయనమస్స పరాగతి, న తతో పరం గచ్ఛతీతి అత్తో. నిబ్బానం పరియోసానం అవసానం అస్సాతి నిబ్బానపరియోసానం.

పురేతి అతీతేసు ఖడ్ధేసు. పచ్చాతి అనాగతేసు ఖడ్ధేసు. మజ్జేతి పచ్చప్పన్నేసు ఖడ్ధేసు. అకిఞ్చనన్తి యస్స ఏతేసు తీసు తణ్ణాగాహసజ్ఞాతం కిఞ్చనం నత్తి, తమహం రాగకిఞ్చనాదీహి అకిఞ్చనం కస్సచి గహణస్స అభావేన అనాదానం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

పణ్ణితాతి ధాతుఆయతనాదికుసలతాసజ్ఞాతేన పణ్ణిచ్ఛేన సమన్నాగతా. వుత్తజ్ఞోతం -

“కిత్తావతా ను ఖో, భన్తే, పణ్ణితో హోతి? యతో ఖో, ఆనన్ద, భిక్కు ధాతుకుసలో చ హోతి ఆయతనకుసలో చ పటిచ్చసముప్పాదకుసలో చ రానాట్టానకుసలో చ, ఏత్తావతా ఖో, ఆనన్ద, భిక్కు పణ్ణితో హోతీ”తి.

మహాపఞ్ఞాతి మహన్తే అత్తే మహన్తే ధమ్మే మహన్తా నిరుత్తియో మహన్తాని పటిభానాని పరిగ్గహణే సమత్తాయ పఞ్ఞాయ సమన్నాగతా. ఇమిస్సా హి థేరియా అసేక్ఖప్పటిసమ్మిదాప్పత్తతాయ పటిసమ్మిదాయో పూరేత్వా రితతాయ పఞ్ఞామహత్తం. యథా తం ధమ్మదిన్నాయాతి యథా ధమ్మదిన్నాయ భిక్కునియా బ్యాకతం, అహం ఏవమేవ బ్యాకరేయ్యన్తి అత్తో. తన్తి నిపాతమత్తం.

నన్దాథరీవత్తు

౨౪౦. చట్టే అఞ్ఞం మగ్గం అపస్సన్తీతి అఞ్ఞం ఉపాయం అపస్సన్తీ. విస్సత్థాతి నిరాసజ్ఞా. ఇత్థినిమిత్తన్తి ఇత్థియా సుభనిమిత్తం, సుభాకారన్తి వుత్తం హోతి. ధమ్మపదే గాథం వత్వాతి -

“అట్ఠీనం నగరం కతం, మంసలోహితలేపనం;

యత్థ జరా చ మచ్చు చ, మానో మక్ఖో చ ఓహితో”తి. (ధం. పం. ౧౫౦) -

ఇమం గాథం వత్వా. తత్రాయమధిప్పాయో - యథేవ హి పుబ్బణ్ణాపరణ్ణాదీనం ఓదహనత్తాయ కట్టాని ఉస్సాపేత్వా వల్లీహి బన్ధిత్యా మత్తికాయ విలిమ్పిత్యా నగరసజ్ఞాతం బహిద్ధా గేహం కరోన్తి, ఏవమిదం అజ్ఞత్తికమ్మి తీణి అట్ఠీసతాని ఉస్సాపేత్వా న్నారువినద్ధం మంసలోహితలేపనం తచపటిచ్చన్నం జీరణలక్ఖణాయ జరాయ మరణలక్ఖణస్స మచ్చునో ఆరోగ్యసమ్మదాదీని పటిచ్చ ఉప్పజ్జనలక్ఖణస్స మానస్స సుకతకారణవినాసనలక్ఖణస్స మక్ఖస్స చ ఓదహనత్తాయ నగరం కతం. ఏవరూపో ఏవ హి ఏత్థ కాయికచేతసికో ఆబాధో ఓహితో, ఇతో ఉద్ధం కిఞ్చి గయ్యూపగం నత్తీతి.

సుత్తం అభాసీతి -

“చరం వా యది వా తిట్టం, నిసిన్నో ఉద వా సయం;

సమిజ్జోతి పసారేతి, ఏసా కాయస్స ఇజ్జనా.

“అట్ఠీనహారుసంయుత్తో, తచమంసావలేపనో;

ధవియా కాయో పటిచ్చన్తో, యథాభూతం న దిస్సతీ”తి. (సు. ని. ౧౯౫-౧౯౬) -

ఆదినా సుత్తమభాసి.

సోణాథేరీవత్తు

౨౪౧. సత్తమే సబ్బేపి విసుం విసుం ఘరావాసే పతిట్టాపేసీతి ఏత్థ సబ్బేపి విసుం విసుం ఘరావాసే పతిట్టాపేత్త్వా “పుత్తావ మం పటిజగ్గిస్సన్తి, కిం మే విసుం కుటుమ్పేనా”తి సబ్బం సాపతేయ్యమ్మి విభజిత్త్వా అదాసీతి వేదితబ్బం. తేనేవ హి తతో పట్టాయ “అయం అవ్హాకం కిం కరిస్సతీ”తి అత్తనో సన్తికం ఆగతం “మాతా”తి సజ్జామ్మి న కరింసు. తథా హి నం కతిపాహచ్చయేన జేట్టపుత్తస్స భరియా “అహో అవ్హాకం అయం జేట్టేపుత్తో మేతి ద్వే కోట్టాసే దత్త్వా వియ ఇమమేవ గేహం ఆగచ్ఛతీ”తి ఆహ. సేసపుత్తానం భరియాయోపి ఏవమేవం వదింసు. జేట్టధీతరం ఆదిం కత్త్వా తాసం గేహం గతకాలే తాపి నం ఏవమేవ వదింసు. సా అవమానప్పత్తా హుత్త్వా “కిం మే ఇమేసం సన్తికే వుత్తేన, భిక్ఖునీ హుత్త్వా జీవిస్సామీ”తి భిక్ఖునీఉపస్సయం గత్త్వా పబ్బజ్జం యాచి, తా నం పబ్బాజేసుం. ఇమమేవ వత్తుం దస్సేన్తో “బహుపుత్తికసోణా తేసం అత్తని అగారవభావం ఇత్త్వా ‘ఘరావాసేన కిం కరిస్సామీ’తి నిక్ఖమిత్త్వా పబ్బజీ”తి ఆహ.

విహారం గచ్ఛన్తియోతి భిక్ఖువిహారం గచ్ఛన్తియో. ధమ్మముత్తమన్తి నవవిధలోకుత్తరధమ్మం. సో హి ఉత్తమధమ్మో నామ యో హి తం న పస్సతి, తస్స వస్ససతమ్మి జీవనతో తం ధమ్మం పస్సంతస్స పటివిజ్ఞంతస్స ఏకాహమ్మి ఏకక్షణమ్మి జీవితం సేయ్యో. ఆగన్తుకజనోతి విహారగతం భిక్ఖునీజనం సన్ధాయ వదతి. అనుపధారేత్త్వాతి అసల్లక్ఖేత్త్వా.

బకులాథేరీవత్తు

౨౪౨. అట్టమం ఉత్తానత్తమేవ.

కుణ్డలకేసాథేరీవత్తు

౨౪౩. నవమే చతుక్కేతి వీధిచతుక్కే. చతున్నం సమాహారో చతుక్కం. చారకతోతి బన్ధనాగారతో. ఉబ్బట్టేత్త్వాతి ఉద్ధరిత్త్వా.

ముహుత్తమపి చిన్తయేతి ముహుత్తం తజ్ఞణమ్మి రానుప్పత్తికపజ్ఞాయ తజ్ఞణానురూపం అత్థం చిన్తితుం సక్కుణేయ్య. సహస్సమపి చే గాథా, అనత్థపదసంహితాతి అయం గాథా దారుచీరియత్థేరస్స భగవతా భాసితా, ఇథాపి చ సాయేవ గాథా దస్సితా. థేరిగాథాసంవణ్ణనాయం ఆచరియధమ్మపాలత్థేరేనపి కుణ్డలకేసితేరియా వత్తుమ్మి అయమేవ గాథా వుత్తా. ధమ్మపదట్ఠకథాయం పన కుణ్డలకేసితేరియా వత్తుమ్మి -

“యో చ గాథాసతం భాసే, అనత్థపదసంహితా;

ఏకం ధమ్మపదం సేయ్యో, యం సుత్వా ఉపసమ్మతీ”తి. (ధ. ప. అట్ట. ౧.౧౦౨) -

అయం గాఢా ఆగతా. తంతంభాణకానం కథామగ్గానుసారేన తథ తథ తథా వుత్తన్తి న ఇథ ఆచరియస్స పుబ్బాపరవిరోధో సజ్జితబ్బో.

భద్దాకాపిలానీధేరీ-భద్దాకచ్చానాధేరీవత్తు

౨౪౪-౨౪౫. దసమం ఏకాదసమశ్చ ఉత్తానత్తమేవ.

కిసాగోతమీధేరీవత్తు

౨౪౬. ద్వాదసమే తీహి లూఖేహీతి వత్థలూఖసుత్తలూఖరజనలూఖసజ్ఞాతేహి తీహి లూఖేహి. సిద్ధత్థకన్తి సాసపబీజం.

తం పుత్తపసుసమ్మత్తన్తి తం రూపబలాదిసమ్మన్నే పుత్తే చ పసూ చ లభిత్యా “మమ పుత్తా అభిరూపా బలసమ్మన్నా పణ్ణితా సబ్బకిచ్చసమత్థా, మమ గోణో అరోగో అభిరూపో మహాభారవహో, మమ గావీ బహుఖీరా”తి ఏవం పుత్తేహి చ పసూహి చ సమ్మత్తం నరం. బ్యాసత్తమనసన్తి చక్కువిజ్ఞోయ్యాదీసు ఆరమ్మణేసు హిరణ్ణసువణ్ణాదీసు పత్తచీవరాదీసు వా యం యం లద్ధం హోతి, తత్త తత్తేవ లగ్గనాయ సత్తమానసం. సుత్తం గామన్తి నిద్ధం ఉపగతం సత్తకాయం. మహోఘోవాతి యథా ఏవరూపం గామం గమ్మీరతో విత్థారతో చ మహాన్తో మహానదిఃఖో అన్తమసో సునఖమ్మి అసేసేత్వా సబ్బం ఆదాయ గచ్ఛతి, ఏవం పుత్తప్పకారం నరం మచ్చు ఆదాయ గచ్ఛతీతి అత్తో. అమతం పదన్తి మరణరహితం కోట్టాసం, అమతం మహానిబ్బానన్తి అత్తో. సేసమేత్త ఉత్తానమేవ.

సిజ్ఞాలకమాతాధేరీవత్తు

౨౪౭. తేరసమం ఉత్తానత్తమేవ.

(పశ్చాత్తమవతదగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.)

ధేరిపాళిసంవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. ఏతదగ్గవగ్గో

(౧౪) ౬. ఛట్టఏతదగ్గవగ్గవణ్ణనా

తపుస్స-భల్లికవత్తు

౨౪౮. ఉపాసకపాళిసంవణ్ణనాయ పరమే సబ్బపథమం సరణం గచ్ఛన్తానన్తి సబ్బేసం పథమం హుత్వా సరణం గచ్ఛన్తానం. ఇతో పరన్తి సత్తసత్తాహతో పరం. గమనూపచ్ఛేదం అకాసీతి గమనవిచ్ఛేదం అకాసి. యథా తే గోణా ధురం ఛడ్డేత్వా పోథియమానాపి న గచ్ఛన్తి, తథా అకాసీతి అత్తో. తేసన్తి తపుస్సభల్లికానం. అధిముచ్చిత్యాతి ఆవిసిత్వా. యక్ఖస్స ఆవట్టో యక్ఖావట్టో. ఏవం సేసేసుపి. అతీతబుద్ధానం ఆచిణ్ణం ఓలోకేసీతి అతీతబుద్ధా కేన భాజనేన పటిగ్గణ్ణింసూతి

బుద్ధాచిణ్ణం ఓలోకేసి. ద్వేవాచికే సరణే పతిట్ఠాయాతి సఙ్ఖస్స అనుప్పన్నత్తా బుద్ధధమ్మవసేన ద్వేవాచికే సరణే పతిట్ఠహిత్వా. చేతియన్తి పూజనీయవత్తుం. జీవకేసధాతుయాతి జీవమానస్స భగవతో కేసధాతుయా.

అనాథపిణ్డకసేట్టివత్తు

౨౪౯. దుతియే తేనేవ గుణేనాతి తేనేవ దాయకభావసఙ్ఖాతేన గుణేన. సో హి సబ్బకామసమిద్ధతాయ విగతమచ్ఛేరతాయ కరుణాదిగుణసమగ్గితాయ చ నిచ్చకాలం అనాథానం పిణ్డమదాసి. తేన సబ్బకాలం ఉపట్టితో అనాథానం పిణ్డో ఏతస్స అట్టితి అనాథపిణ్డకోతి సఙ్ఖం గతో. యోజనికవిహారే కారేత్వాతి యోజనే యోజనే ఏకమేకం విహారం కారేత్వా. “ఏవరూపం దానం పవత్తేసీ”తి వత్వా తమేవ దానం విభజిత్వా దస్సేన్తో “దేవసికం పఞ్చ సలాకభత్తాని హోన్తి”తిఆదిమాహ. తత్త సలాకాయ గాహితబ్బం భత్తం సలాకభత్తం. ఏకస్మిం పక్ఖే ఏకదివసం దాతబ్బం భత్తం పక్ఖికభత్తం. ధురగేహి రపేత్వా దాతబ్బం భత్తం ధురభత్తం. ఆగన్తుకానం దాతబ్బం భత్తం ఆగన్తుకభత్తం. ఏవం సేసేసుపి. పఞ్చ ఆసనసతాని గేహి నిచ్చపఞ్చత్తానేవ హోన్తితి గేహి నిసీదాపేత్వా భుజ్జన్తానం పఞ్చన్నం భిక్షుసతానం పఞ్చ ఆసనసతాని నిచ్చపఞ్చత్తాని హోన్తి.

చిత్తగహపతివత్తు

౨౫౦. తతియే మిగా ఏవ మిగరూపాని. భిక్షం సమాదాపేత్వాతి, “భన్తే, మయ్యం అనుగ్గహం కరోథ, ఇథ నిసీదిత్వా భిక్షం గణ్ణథా”తి భిక్షాగహణత్తం సమాదాపేత్వా . వివట్టం ఉద్ధిస్స ఉపచితం నిబ్బేధభాగియకుసలం ఉపనిస్సయో. సళాయతనవిభత్తిమేవ దేసేసీతి సళాయతనవిభాగప్పటిసంయుత్తమేవ ధమ్మకథం కథేసి. థేరేనాతి తత్త సన్నిహితానం సబ్బేసం జేట్టేన మహాథేరన. పఞ్చం విస్సజ్జేతుం అసక్కోన్నేనాతి చిత్తేన గహపతినా “యా ఇమా, భన్తే థేర, అనేకవిహితా దిట్టియో లోకే ఉప్పజ్జన్తి, ‘సస్సతో లోకో’తి వా, ‘అసస్సతో లోకో’తి వా, ‘అన్తవా లోకో’తి వా, ‘అనన్తవా లోకో’తి వా, ‘తం జీవం తం సరీర’న్తి వా, ‘అఞ్ఞం జీవం అఞ్ఞం సరీర’న్తి వా, ‘హోతి తథాగతో పరం మరణా’తి వా, ‘న హోతి తథాగతో పరం మరణా’తి వా, ‘హోతి చ న హోతి చ తథాగతో పరం మరణా’తి వా, ‘నేవ హోతి న న హోతి తథాగతో పరం మరణా’తి వా యాని చిమాని ద్వాసట్టి దిట్టిగతాని బ్రహ్మజాలే గణితాని, ఇమా ను ఖో, భన్తే, దిట్టియో కిస్మిం సతి హోన్తి, కిస్మిం అసతి న హోన్తి”తి ఏవమాదినా (సం. ని. ౪.౩౪౫) పఞ్చో పుట్టే తం పఞ్చం విస్సజ్జేతుం అసక్కోన్నేన. ఇమం కిర పఞ్చం యావతతియం పుట్టో మహాథేరో తుట్ఠో అహోసి. అథ ఇసిదత్తత్థేరో చిన్తేసి - “అయం థేరో నేవ అత్తనా బ్యాకరోతి, న అఞ్ఞం అజ్ఞేసతి, ఉపాసకో చ భిక్షుసఙ్ఖం విహేసతి, అహమేతం బ్యాకరిత్వా ఫాసువిహారం కత్వా దస్సామీ”తి. ఏవం చిన్తేత్వా చ ఆసనతో వుట్టాయ థేరస్స సన్తికం గన్త్వా “బ్యాకరోమహం, భన్తే, చిత్తస్స గహపతినో ఏతం పఞ్చ”న్తి (సం. ని. ౪.౩౪౫) ఆహ. ఏవం వుత్తే థేరో “బ్యాకరోహి త్వం, ఆవుసో ఇసిదత్త, చిత్తస్స గహపతినో ఏతం పఞ్చ”న్తి ఇసిదత్తం అజ్ఞేసి. తేన వుత్తం - “పఞ్చం విస్సజ్జేతుం అసక్కోన్నేన అజ్ఞిట్టో”తి.

పఞ్చం విస్సజ్జేత్వాతి “యా ఇమా, గహపతి, అనేకవిహితా దిట్టియో లోకే ఉప్పజ్జన్తి ‘సస్సతో లోకో’తి వా, ‘అసస్సతో లోకో’తి వా...పే... యాని చిమాని ద్వాసట్టి దిట్టిగతాని బ్రహ్మజాలే గణితాని, ఇమా ఖో, గహపతి, దిట్టియో సక్కాయదిట్టియా సతి హోన్తి, సక్కాయదిట్టియా అసతి న హోన్తి”తిఆదినా నయేన పఞ్చం విస్సజ్జేత్వా. గిహిసహాయకభావే ఇతేతి థేరస్స గిహిసహాయకభావే చిత్తేన గహపతినా ఇతే. చిత్తో కిర, గహపతి, తస్స పఞ్చవేయ్యకరణే తుట్టో “కుతో, భన్తే,

అయ్యో ఇసిదత్తో ఆగచ్చతో”తి వత్వా “అవన్నియా ఖో అహం, గహపతి, ఆగచ్ఛామీ”తి వుత్తో “అత్తి, భన్తే, అవన్నియా ఇసిదత్తో నామ కులపుత్తో అమ్మాకం అదిట్టసహాయో పబ్బజితో, దిట్టో నో ఆయస్మతా”తి పుచ్చి. థేరో చ “ఏవం, గహపతీ”తి వత్వా “కహం ను ఖో, భన్తే, నో ఆయస్మా ఏతరహి విహరతీ”తి పున పుట్టో తుట్టో అహోసి. అథ చిత్తో గహపతి “అయ్యో నో, భన్తే, ఇసిదత్తో”తి పుచ్చిత్వా “ఏవం, గహపతీ”తి వుత్తే అత్తనో గిహిసహాయభావం అఞ్ఞాసి.

తేజోసమాపత్తిపాటిహారియం దస్సేత్వాతి ఏకస్మిం కిర దివసే చిత్తో గహపతి “సాధు మే, భన్తే, అయ్యో ఉత్తరిమనుస్సధమ్మా ఇద్ధిపాటిహారియం దస్సేత్వా”తి మహాథేరం యాచి. థేరో “తేన హి త్వం, గహపతి, ఆళిన్దే ఉత్తరాసఙ్గం పఞ్ణాపేత్వా తత్త తిణకలాపం ఓకిరా”తి వత్వా తేన చ తథా కతే సయం విహరం పవిసిత్వా చ ఘటికం దత్వా తథారూపం ఇద్ధాభిసఙ్ఖారం అభిసఙ్ఖారేసి, యథా తాళచ్చిగ్గళేన చ అగ్గళన్తరికాయ చ అచ్చి నిక్ఖమిత్వా తిణాని ఝూపేతి, ఉత్తరాసఙ్గం న ఝూపేతి. అథ చిత్తో గహపతి ఉత్తరాసఙ్గం పప్పోటేత్వా సంవిగ్గో లోమహట్టజాతో ఏకమన్తం రితో థేరం బహి నిక్ఖమన్తం దిస్సా “అభిరమతు, భన్తే, అయ్యో మచ్చికాసణ్ణే, రమణీయం అమ్మాటకవనం, అహం అయ్యస్స ఉస్సుక్కుం కరిస్సామి చీవరపిణ్ణపాతసేనాసనగిలానపచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారాన”ని ఆహ. తతో థేరో “న దాని ఇథ వసితుం సక్కా”తి తమ్మా విహారా పక్కామి. తం సన్ధాయేతం వుత్తం – **“తేజోసమాపత్తి పాటిహారియం దస్సేత్వా ‘ఇదాని ఇథ వసితుం న యుత్త’ని యథాసుఖం పక్కామీ”**తి. ద్వే అగ్గసావకాతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం విత్థారతో వినయపాళియం ఆగతమేవ.

సద్ధోతి లోకియలోకుత్తరాయ సద్ధాయ సమన్నాగతో. సీలేనాతి అగారియసీలం అనగారియసీలన్ని దువిధం సీలం, తేసు ఇథ అగారియం సీలం అధిప్పేతం, తేన సమన్నాగతోతి అత్తో. **యసోభోగసమప్పితో**తి యాదిసో అనాధపిణ్ణికాదీనం పఞ్చఉపాసకసతపరివారసజ్ఞాతో అగారియో యసో, తాదిసేనేవ యసేన, యో చ ధనధణ్ణాదికో చేవ సత్తవిధఅరియధనసజ్ఞాతో చాతి దువిధో భోగో, తేన చ సమన్నాగతోతి అత్తో. **యం యం పదేసన్ని** పురత్తిమాదీసు దిసాసు ఏవరూపో కులపుత్తో యం యం పదేసం భజతి, తత్త తత్త ఏవరూపేన లాభసక్కారేన పూజితోవ హోతీతి అత్తో.

హత్థకఆళవకవత్తు

౨౫౧. చతుత్థే చతుబ్బిధేన సఙ్గహవత్తునాతి దానపీయవచనఅత్తచరియాసమానత్తతాసజ్ఞాతేన చతుబ్బిధేన సఙ్గహవత్తునా. “స్వే భత్తచాటియా సద్ధిం ఆళవకస్స పేసేతబ్బో అహోసీ”తి వుత్తమత్తం పాకటం కత్వా దస్సేతుం – **“తత్రాయం అనుపుబ్బికథా”**తిఆదిమాహ. మిగవత్థాయ అరఞ్ఞం గన్త్యాతి ఆళవకో రాజా వివిధనాటకూపభోగం ఛడ్డేత్వా చోరప్పటిబాహనత్తేచ్చ పటిరాజనిసేధనత్తేచ్చ బ్యాయామకరణత్తేచ్చ సత్తమే సత్తమే దివసే మిగవం గచ్చన్తో ఏకదివసం బలకాయేన సద్ధిం “యస్స పస్సేన మిగో పలాయతి, తస్సేవ నో భారో”తి కతకతికవత్తో మిగవత్థాయ అరఞ్ఞం గన్త్యా. ఏకం మిగన్ని అత్తనో రితట్టానేన పలాతం ఏణిమిగం. **అనుబద్ధిత్వా**తి తియోజనమగ్గం ఏకకోవ అనుబద్ధిత్వా. జవసమ్మన్నో హి రాజా ధనుం గహేత్వా పత్తికోవ తియోజనం తం మిగమనుబద్ధి. **ఘాతేత్వా**తి యస్మా ఏణిమిగా తియోజనవేగా ఏవ హోన్తి, తస్మా పరిక్ష్ణిణజవం తం మిగం ఉదకం పవిసిత్వా రితం ఘాతేత్వా. ద్వీధా ఛేత్వా ధనుకోటియం లగేత్వా నివత్తేత్వా ఆగచ్చన్తో అనత్తికోపి మంసేన “నాసక్తి మిగం గహేతు”ని అపవాదమోచనత్తం ద్వీధా చిన్నం ధనుకోటియం లగేత్వా ఆగచ్చన్తో. సన్ధచ్చాయన్ని ఘనచ్చాయం బహులపత్తపలాసం.

రుక్మిణీ అధివత్తా దేవతాతి ఆళవకం యక్ష్మం సన్ధాయ వదతి. సో హి మహారాజునం సన్తికా వరం లభిత్వా మజ్జన్తికసమయే తస్య రుక్మస్య ఛాయాయ పుట్టోకాసం పవిట్టే పాణినో ఖాదన్తో తత్త పటివసతి. ఆళవకస్య నిసీదనపల్లజ్యే నిసీదీతి యత్త అభిలక్ష్మితేసు మగ్గలదివసాదీసు ఆళవకో నిసీదిత్వా సిరిం అనుభోతి, తస్మిన్యేవ దిబ్బరతనపల్లజ్యే నిసీది. అత్తనో గమనే అసమ్మజ్జమానే “కిం ను ఖో కారణ”న్తి ఆవజ్ఞేనాతి తదా కిర సాతాగిరహేమవతా భగవన్తం జేతవనేయేవ వన్దిత్వా “యక్ష్మసమాగమం గమిస్సామా”తి సపరివారా నానాయానేహి ఆకాసేన గచ్ఛన్తి, ఆకాసే చ యక్ష్మానం న సబ్బత్తి మగ్గో అత్తి, ఆకాసత్తాని విమానాని పరిహరిత్వా మగ్గత్తానేవ మగ్గో హోతి, ఆళవకస్య పన విమానం భూమత్తం సుగుత్తం పాకారపరిక్ష్మితం సుసంవిహితద్వారట్టాలకగోపురం ఉపరి కంసజాలసశ్చన్నమజ్జాసాసదిసం తియోజనం ఉబ్బేధేన, తస్య ఉపరి మగ్గో హోతి, తే తం పదేసమాగమ్మ గన్తుమసమత్తా అహేసుం. బుద్ధానశ్చో నిసీన్నోకాసస్య ఉపరిభాగేన యావ భవగ్గా కోచి గన్తుమసమత్తో, తస్మా అత్తనో గమనే అసమ్మజ్జమానే “కిం ను ఖో కారణ”న్తి ఆవజ్ఞేసుం. తేసం కథం సుత్వా చిన్తేసీతి యస్మా అస్సద్ధస్య సద్ధాకథా దుక్కథా హోతి దుస్సీలాదీనం సీలకథాదయో వియ, తస్మా తేసం యక్ష్మానం సన్తికా భగవతో పసంసం సుత్వా ఏవ అగ్గిష్ఠి పక్ష్మితలలోణసక్థరా వియ అబ్బన్తరే ఉప్పన్నకోపేన పటపటాయమానహదయో హుత్వా చిన్తేసి. పబ్బతకూటన్తి కేలాసపబ్బతకూటం.

ఇతో పట్టాయ ఆళవకయుద్ధం విత్తారేతబ్బన్తి సో కిర మనోసిలాతలే వామపాదేన రత్వా “పస్సథ దాని తుమ్మాకం వా సత్తా మహానుభావో, అహం వా”తి దక్షిణపాదేన సట్టియోజనమత్తం కేలాసకూటపబ్బతం అక్కమి, తం అయోకూటప్పహతో వియ నిద్ధన్తఅయపిణ్ణో పపటికాయో ముఞ్చో. సో తత్త రత్వా “అహం ఆళవకో”తి ఉగ్గోసేసి, సకలజమ్ముదీపం సద్దో ఫరి. తియోజనసహస్సవిత్తతహేమవాపి సమ్మకమ్పి యక్ష్మస్సానుభావేన. సో వాతమణ్డలం సముట్టాపేసి “ఏతేనేవ సమణం పలాపేస్సామీ”తి. తే పురత్తిమాదిభేదా వాతా సముట్టహేత్వా అడ్డయోజనయోజనద్వియోజనతియోజనప్పమాణాని పబ్బతకూటాని పదాలేత్వా వనగచ్ఛరుక్థాదీని ఉమ్మూలేత్వా ఆళవినగరం పక్ష్మన్తా జిణ్ణహత్తిసాలాదీని చుణ్ణేన్తా ఛదనిట్టకా ఆకాసే భమేన్తా. భగవా “మా కస్సచి ఉపరోధో హోతూ”తి అధిట్టాసి. తే వాతా దసబలం పత్వా చీవరకణ్ణమత్తమ్పి చాలేతుం నాసక్కింసు. తతో మహావస్సం సముట్టాపేసి “ఉదకేన అజ్ఞోత్థరిత్వా సమణం మారేస్సామీ”తి. తస్సానుభావేన ఉపరూపరి సతపటలసహస్సపటలాదిభేదా వలాహకా ఉట్టహేత్వా పవస్సింసు. వుట్టిధారావేగేన పథవీ చిద్ధా అహోసి. వనరుక్థాదీనం ఉపరి మహోఘా ఆగన్త్యా దసబలస్య చీవరే ఉస్సావచిన్దుమత్తమ్పి తేమేతుం నాసక్కి. తతో పాసాణవస్సం సముట్టాపేసి. మహాన్తాని మహాన్తాని పబ్బతకూటాని ధూమాయన్తాని పజ్జలన్తాని ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలం పత్వా దిబ్బమాలాగుళాని సమ్మజ్జింసు. తతో పహరణవస్సం సముట్టాపేసి. ఏకతోధారా ఉభతోధారా అసిసత్తిఖురప్పాదయో ధూమాయన్తా పజ్జలన్తా ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్య పాదమూలే దిబ్బపుప్పాని అహేసుం.

తతో అజ్ఞారవస్సం సముట్టాపేసి. కింసుకవణ్ణా అజ్ఞారా ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్య పాదమూలే దిబ్బపుప్పాని హుత్వా వికిరింసు. తతో కుక్కుళవస్సం సముట్టాపేసి. అచ్చుణ్ణో కుక్కుళో ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్య పాదమూలే చన్దనచుణ్ణం హుత్వా నిపతి. తతో వాలికవస్సం సముట్టాపేసి. అతిసుఖుమా వాలికా ధూమాయన్తా పజ్జలన్తా ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్య పాదమూలే దిబ్బపుప్పాని హుత్వా నిపతింసు. తతో కలలవస్సం సముట్టాపేసి. తం ధూమాయన్తం పజ్జలన్తం ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్య పాదమూలే దిబ్బగన్తం హుత్వా నిపతి. తతో అన్ధకారం సముట్టాపేసి “భింసేత్వా సమణం పలాపేస్సామీ”తి. చతురజ్గసమన్నాగతం అన్ధకారసదిసం హుత్వా దసబలం పత్వా సూరియప్పభావిహతమివన్ధకారం అన్తరథాయి. ఏవం యక్ష్మో ఇమాహి నవహి వాతవస్సపాసాణపహరణజ్ఞారకుక్కుళవాలికకలలన్ధకారవుట్టిహి భగవన్తం

పలాపేతుమసక్కిన్తో నానావిధపుహరణహత్థాఅనేకప్పకారరూపభూతగణసమాకులాయ చతురగ్గినియా సేనాయ సయమేవ భగవంతం అభిగతో. తే భూతగణా అనేకప్పకారవికారే కత్వా “గణ్ణధ హనథా”తి భగవతో ఉపరి ఆగచ్ఛంతా వియ చ హోన్తి. అపిచ ఖో నిద్ధంతలోహపిణ్ణం వియ మక్ఖికా భగవంతం అల్లియితుమసమత్థా ఏవ అహీసుం.

ఏవం సబ్బరత్తిం అనేకప్పకారవిభింసాకారదస్సనేనపి భగవంతం చాలేతుమసక్కిన్తో ఆళవకో చిన్తేసి - “యంనూనాహం కేనచి అజేయ్యం దుస్సావుధం ముఞ్చోయ్య”న్తి. సచే హి సో దుట్టో ఆకాసే తం దుస్సావుధం ముఞ్చోయ్య, ద్వాదస వస్సాని దేవో న వస్సీయ్య. సచే పథవియం ముఞ్చోయ్య, సబ్బరుక్ఖతిణాదీని సుస్సిత్వా ద్వాదసవస్సంతరం న పున రుహీయ్యం. సచే సముద్ధే ముఞ్చోయ్య, తత్తకపాలే ఉదకబిన్ధు వియ సబ్బం సుస్సీయ్య. సచే సినేరుపబ్బతే ముఞ్చోయ్య, ఖణ్ణాఖణ్ణం హుత్వా వికిరేయ్య. సో ఏవంమహానుభావం దుస్సావుధం ఉత్తరిసాటకం ముఞ్చోత్వా అగ్గహీసి. యేభుయ్యేన దససహస్సిలోకధాతుదేవతా వేగేన సన్నిపతింసు “అజ్ఞ భగవా ఆళవకం దమేస్సతి, తత్థ ధమ్మం సోస్సామా”తి. యుద్ధదస్సనకామాపి దేవతా సన్నిపతింసు. ఏవం సకలమ్పి ఆకాసం దేవతాహి పరిపుణ్ణం అహోసి. అథాళవకో భగవతో సమీపే ఉపరూపరి విచరిత్వా వత్థావుధం ముఞ్చో. తం అసనిచక్కం వియ ఆకాసే భేరవసద్ధం కరోంతం ధూమాయంతం పజ్జలంతం భగవంతం పత్వా యక్ఖస్స మానమద్దనత్థం పాదపుఞ్చానచోళం హుత్వా పాదమూలే నిపతి. ఆళవకో తం దిస్వా చిన్నవిసాణో వియ ఉసభో, ఉద్ధటదాలో వియ సప్పో నిత్తేజో నిమ్మదో నిపాతితమానద్ధజో అహోసి. ఏవమిదం ఆళవకయుద్ధం విత్థారేత్తబ్బం.

అట పఞ్ఠో పుచ్చీతి -

“కిం సూధ విత్తం పురిసస్స సేటం,
కిం సు సుచిణ్ణం సుఖమావహాతి;
కిం సు హవే సాదుతరం రసానం,
కథం జీవిం జీవితమాహు సేట”న్తి. (సం. ని. ౧.౨౪౬; సు. ని. ౧౮౩) -

ఆదినా అట పఞ్ఠో పుచ్చి. సత్థా విస్సజ్జేసీతి -

“సద్ధీధ విత్తం పురిసస్స సేటం,
ధమ్మో సుచిణ్ణో సుఖమావహాతి;
సచ్చం హవే సాదుతరం రసానం,
పఞ్ణాజీవిం జీవితమాహు సేట”న్తి. (సం. ని. ౧.౨౪౬; సు. ని. ౧౮౪) -

ఆదినా విస్సజ్జేసి. విక్కున్దమానాయాతి అచ్చంతం పరిదేవమానాయ.

మహానామసక్కువత్తు

౨౫౨. పఞ్చమే సత్థా తతో పరం పటిఞ్ఘం నాదాసీతి సంవచ్చరతో పరం సిక్ఖాపదపఞ్ఘత్తియా
పచ్చయప్పవారణాసాదియనస్స వారితత్తా “పటిఞ్ఘం నాదాసీ”తి వుత్తం. తథా హి భగవా తతియవారేపి మహానామేన

సక్యేన “ఇచ్ఛామహం, భన్తే, సజ్జం యావజీవం భేసజ్జేన పవారేతు”ని (పాచి. 304-305) వుత్తే “సాధు సాధు, మహానామ, తేన హి త్వం, మహానామ, సజ్జం యావజీవం భేసజ్జేన పవారేహి”తి పటిష్ఠాం అదాసియేవ. ఏవం పటిష్ఠాం దత్వా పచ్ఛా ఛట్టగ్గియేహి భిక్ఖూహి మహానామస్స సక్కస్స విహేరితభావం సుత్వా ఛట్టగ్గియే భిక్ఖూ విగరహిత్వా సిక్ఖాపదం పజ్జాపేసి “అగిలానేన భిక్ఖునా చాతుమాసప్పచ్చయపవారణా సాదితబ్బా అజ్ఞాత్ర పునప్పవారణాయ అజ్ఞాత్ర నిచ్చప్పవారణాయ. తతో చే ఉత్తరి సాదియేయ్య, పాచిత్తియ”ని. తస్మా పరమం అనుజానిత్వాపి పచ్ఛా సిక్ఖాపదబంధనేన వారితత్తా “పటిష్ఠాం నాదాసీ”తి వుత్తం.

ఉగ్గగహపత్యాదివత్తు

౨౫౩-౨౫౬. ఛట్టసత్తమఅట్టమనవమాని సువిజ్ఞోయ్యానేవ.

నకులపితుగహపతివత్తు

౨౫౭. దసమే సుసుమారగిరినగరేతి ఏవంనామకే నగరే. తస్స కిర నగరస్స వత్తుపరిగ్గహదివసే అవిదురే ఉడకరహదే సుసుమారో సద్దమకాసి, గిరం నిచ్ఛారేసి. అథ నగరే అనంతరాయేన మాపితే తమేవ సుసుమారగిరకరణం సుభనిమిత్తం కత్వా “సుసుమారగిరీ”త్వేవస్స నామం అకంసు. కేచి పన “సుసుమారసణ్ణానత్తా సుసుమారో నామ ఏకో గిరి, సో తస్స నగరస్స సమీపే, తస్మా తం సుసుమారగిరి ఏతస్స అత్థీతి సుసుమారగిరీతి వుచ్చతీ”తి వదన్తి. భేసకళావనేతి భేసకళానామకే వనే. “భేసకళావనే”తిపి పారో. కథం పన భగవతి నేసం పుత్తసజ్ఞా పతిట్టాసీతి ఆహ - “అయం కిరా”తిఆది. దహరస్సేవ దహరా ఆనీతాతి మే దహరస్సేవ సతో దహరా ఆనీతాతి అత్తో. అతిచరితాతి అతిక్కమిత్వా చరన్తో.

(ఛట్టవీతదగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.)

ఉపాసకపాళిసంవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. ఏతదగ్గవగ్గో

(౧౪) ౭. సత్తమవీతదగ్గవగ్గవణ్ణనా

సుజాతావత్తు

౨౫౮. ఉపాసకపాళిసంవణ్ణనాయ పరమం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

విసాఖావత్తు

౨౫౯. దుతియే మహాలతాపసాధనస్సాతి మహాలతాపిళన్ధనస్స. తస్మి ఇచ్ఛా పిళన్ధనే చతస్సో వజిరనాళియో ఉపయోగం అగమంసు. ముత్తానం ఏకాదస నాళియో, పవాళస్స ద్వావీసతి నాళియో, పదుమరాగమణీనం తేత్తింస నాళియో. ఇతి ఏతేహి చ అజ్ఞోహి చ ఇన్ధనీలాదీహి నీలపీతలోహితోదాతమజ్జిట్టసామకబరవణ్ణవసేన సత్తవణ్ణేహి వరరతనేహి

నిట్టానం అగమాసి, తం సీసే పటిముక్కం యావ పాదపిట్టియా భస్మతి, పశ్చాన్నం హస్తీనం బలం ధారయమానావ నం ఇత్తి ధారేతుం సక్కితి. అన్తోఅగ్గి బహి న నీహరితబ్బోతిఆదీనం అత్తో ఉపరి ఆవి భవిస్సతి. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఋజ్జుత్తరా-సామావతీవత్తు

౨౬౦-౨౬౧. తతియచతుత్తేసు పాయాసస్సాతి బహాలతరస్స పాయాసస్స. తం పాయాసం భుజ్జాన్తేసూతి తం బహాలతరం గరుసినిద్ధం పాయాసం భుజ్జాన్తేసు. జీరాపేతుం అసక్కిన్తోతి అన్తరామగ్గే అప్పాహారతాయ మన్దగహణికత్తా జీరాపేతుం అసక్కిన్తో. వాళమిగట్టానేతి వాళమిగేహి అధిట్టితట్టానే. అనువిజ్జన్తోతి విచారేన్తో. సాలాతి నళకారసాలా. ముధా న కరిస్సతీతి మూల్యం వినా న కరిస్సతి. ఆలిమ్పేసీతి అగ్గిం అదాసి, అగ్గిం జాలేసీతి అత్తో. పేక్ఖాతి ఆగమేహి. ఉపధిసమ్మదాతి సరీరసమ్మత్తి. వటరుక్ఖం పత్వాతి నిగ్గోధరుక్ఖం పత్వా. సువణ్ణకటకేతి సువణ్ణవలయే. అబ్బుం మేతి మే అవడ్డితి అత్తో. అన్తో అసోధేత్వాతి పణ్ణసాలాయ అన్తో కస్సచి అత్తిభావం వా నత్తిభావం వా అనుపధారేత్వా. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఉత్తరానన్దమాతావత్తు

౨౬౨. పశ్చామే ఉపనిస్సయం దిస్సాతి ఇమినా యథా విసేసాధిగమస్స సతిపి పచ్చప్పన్నపచ్చయసమవాయే అవస్సం ఉపనిస్సయసమ్మదా ఇచ్చితబ్బా, ఏవం దిట్టధమ్మవేదనీయభావేన విపచ్చనకస్స కమ్మస్సపి పచ్చప్పన్నసమవాయో వియ ఉపనిస్సయసమ్మదాపి సవిసేసా ఇచ్చితబ్బాతి దస్సేతి. తథా హి ఉక్కుంసగతసప్పురిసూపనిస్సయయోనిసోమనసికారేసు లబ్బమానేసుపి ఉపనిస్సయరహితస్స విసేసాధిగమో న సమ్మజ్జతేవాతి. కప్పీయం కత్వాతి యథా కప్పీయం హోతి, తథా కత్వా. పత్తే పతిట్టపేయ్యాతి ఆహారం దానముఖే విస్సజ్జేయ్య. తీహి చేతనాహీతి పుబ్బభాగముశ్చఅనుమోదనాచేతనాహి. పుత్తణ్ణోతం -

“పుట్టేవ దానా సుమనో, దదం చిత్తం పసాదయే;

దత్వా అత్తమనో హోతి, ఏసా పుజ్జాస్స సమ్మదా”తి. (అ. ని. ౬.౩౭; పే. వ. ౩౦౮);

తవ మనం సన్ధారేహీతి “అజ్జ భత్తం చిరాయిత”ని కోధతో తవ చిత్తం సన్ధారేహి, మా కుజ్ఞీతి అత్తో.

ఓలోకితోలోకితట్టానం...పే.... సమ్మరికిణ్ణం వియ అహోసీతి తేన కసితట్టానం సబ్బం సువణ్ణభావాపత్తియా మహాకోసాతకిపుప్పేహి సశ్చాన్నం వియ అహోసి. తాదిసీతి తయా సదీసే. న కోపేమీతి న వినాసేమి, జాతియా న హీళేమి. పూజం కరోతీతి సమ్మాసమ్మద్ధస్స పూజం కరోతి. అన్తరవత్తున్తి గేహగ్గణం. భోతి సమ్మోధనే నిపాతో. జేతి అవణ్ణాలపనం. సయం అరియసావికాభావతో సత్థువసేన “సపితికా ధీతా”తి వత్వా సత్థు సమ్ముఖా ధమ్మస్సవనేన తస్సా విసేసాధిగమం పచ్చాసీసన్తి “దసబలే ఖమన్తేయేవ ఖమిస్సామీ”తి ఆహ. కదరియన్తి ధద్ధమచ్చరిం.

సుప్పవాసావత్తు

౨౬౩. ఛట్టే పణీతదాయికానన్తి పణీతరసవత్థానం దాయికానం. ఆయునో రితిహేతుం భోజనం దేన్తి ఆయుం దేతి నామ. ఏస నయో వణ్ణం దేతీతిఆదీసు. తేనాహ - “పశ్చా రానానీ”తి. కమ్మసరిక్ఖకళ్ళోతం ఫలన్తి దస్సేన్తో “ఆయుం ఖో పన దత్వా”తిఆదిమాహ. తత్త దత్వాతి దానహేతు. భాగినీతి భాగవతీ లద్దుం భబ్బా.

సుప్రియావత్తు

౨౬౪. సత్తమే ఊరుమంసం ఛిన్దిత్వా దాసియా అదాసీతి ఆగతఫలా విజ్ఞాతసాసనా అరియసావికా అత్తనో సరీరదుష్టం అచిన్తేత్వా తస్య భిక్షునో రోగవ్రాపసమమేవ పచ్చాసీసంతి అత్తనో ఊరుమంసం ఛిన్దిత్వా దాసియా అదాసి. సత్తాపి తస్మా తథాపవత్తం అజ్ఞాసయసమ్మత్తిం దిస్వా “మమ సమ్ముఖీభావూపగమనేనేవస్సా వణో రుహిత్యా సఇచ్చావి జాయతి, ఫాసుభావో హోతీ”తి చ దిస్వా “పక్కోసథ న”న్తి ఆహ. సా చిన్తేసీతి “సబ్బలోకస్స హితానుకమ్పకో సత్తా న మం దుక్ఖాపేతుం పక్కోసతి, అత్థేత్థ కారణ”న్తి చిన్తేసి. అత్తనా కతకారణం సబ్బం కథేసీతి బుద్ధానుభావవిభావనత్తం కథేసి, న అత్తనో దళ్ళజ్ఞాసయతాయ విభావనత్తం. గిలానుపట్టాకీనం అగ్గట్టానే రపేసీతి అగణితత్తదుక్ఖా గిలానానం భిక్షూనం గేలజ్ఞావ్రాపసమనే యుత్తప్పయుత్తాతి గిలానుపట్టాకీనం అగ్గట్టానే రపేసీతి.

కాతియానీవత్తు

౨౬౫. అట్టమే అవేచ్చప్పసన్నానన్తి రతనత్తయగుణే యాథావతో ఇత్వా పసన్నానం, సో పనస్స పసాదో మగ్గేనాగతత్తా కేనచి అకమ్పనీయో. అధిగతేనాతి మగ్గాధిగమేనేవ అధిగతేన. “అవిగతేనా”తి వా పారో, తస్సత్తో “కదాచి అవిగచ్ఛన్తేనా”తి. సో అప్పధంసియో చ హోతి, తస్మా వుత్తం – “అధిగతేన అచలప్పసాదేనా”తి. తత్త కాయసక్ఖిం కత్వాతి పముఖం కత్వా, వచనత్తతో పన నామకాయేన దేసనాయ సమ్మటిచ్చనవసేన సక్ఖిభూతం కత్వాతి అత్తో. ఉమ్మగ్గం ఖనిత్వాతి ఘరసన్నిచ్చేదనేన అన్తోపవిసనమగ్గం ఖనిత్వా. దుల్లభస్సవనన్తి దుల్లభసద్ధమ్మస్సవనం. మహాపథవీ పవిసితబ్బా భవేయ్యాతి అవీచిప్పవేసనం వదతి.

నకులమాతావత్తు

౨౬౬. నవమే విస్సాసకథనేనేవ నకులమాతా నకులపితా చ సత్థవిస్సాసికా నామ జాతాతి వుత్తం – “విస్సాసికానన్తి విస్సాసకథం కథేన్తీనం ఉపాసికాన”న్తి. గహపతానీతి గేహసామినీ. వుత్తమేవాతి ఉపాసకపాళియం నకులపితుకథాయం వుత్తనయమేవ.

కాళీకురరఘురికావత్తు

౨౬౭. దసమే అనుస్సవేనేవాతి పచ్చక్షతో రూపదస్సనేన సత్థ సమ్ముఖా ధమ్మస్సవనేన చ వినా కేవలం అనుస్సవనేనేవ పరస్స వచనం అనుగతస్సవనేనేవ ఉప్పన్నేన పసాదేన. అనుస్సవికప్పసాదన్తి అనుస్సవతో ఆగతప్పసాదం.

(సత్తమవితదగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.)

ఉపాసికాపాళిసంవణ్ణనా సమత్తా.

నిట్టితా చ మనోరథపూరణీయా

అజ్ఞత్తరనికాయ-అట్టకథాయ

ఏతద్గర్గవర్ణనాయ అనుత్తానత్థదీపనా.

౧౫. అట్టానపాళి (పఠమవగ్గ)

(౧౫) ౧. అట్టానపాళి-పఠమవగ్గవణ్ణనా

౨౬౮. అట్టానపాళివణ్ణనాయం అవిజ్ఞమానం రానం అట్టానం, నత్తి రానన్తి వా అట్టానం. అనవకాసోతి ఏణ్ణాపి ఏసేవ నయో. తదత్థనిగమనమేవ హి “నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి వచనన్తి. తేనాహ - “ఉభయేనపీ”తిఆది. యన్తి కారణత్తే పచ్చత్తవచనం. హేతులత్తో చేత్థ కారణత్తోతి ఆహ - “యన్తి యేన కారణేనా”తి. ఉక్కుట్టనిద్దేసేనేత్థ దిట్టిసమ్మత్తి వేదితబ్బాతి వుత్తం - “మగ్గదిట్టియా సమ్మన్నో”తి. కుతో పనాయమత్తో లబ్బతీతి? లిజ్ఞతో, లిజ్ఞం చేతస్స నిచ్చతో ఉపగమనప్పటిక్లేవో. చతుభూమకేసూతి ఇదం చతుత్థభూమకసజ్ఞారానం అరియసావకస్స విసయభావూపగమనతో వుత్తం, న పన తే ఆరబ్బ నిచ్చతో ఉపగమనసమ్మవతో. వత్థతి హి “తదభావే చతుత్థభూమకసజ్ఞారా పనా”తిఆదినా. అభిసజ్ఞతసజ్ఞారలభిసజ్ఞరణకసజ్ఞారానం సప్పదేసత్తా నిప్పదేససజ్ఞారగ్గహణత్తం “సజ్ఞతసజ్ఞారేసూ”తి వుత్తం, లోకుత్తరసజ్ఞారానం పన నివత్తనే కారణం సయమేవ వత్థతి. ఏతం కారణం నత్తీతి తథా ఉపగమనే సేతుఘాతో నత్తి. తేజస్సదత్తాతి సంకిలేసవిధమనతేజస్స అధికభావతో. తథా హి తే గమ్మీరభావేన దుద్దసా అకుసలానం ఆరమ్మణం న హోన్తీతి. ఇదం పన పకరణవసేన వుత్తం. అప్పహీనవిపల్లాసానజ్ఞో సన్తానేసు కుసలధమ్మానమ్మి తే ఆరమ్మణం న హోన్తి.

౨౬౯. అసుఖే సుఖన్తి విపల్లాసో చ ఇథ సుఖతో ఉపగమనస్స రానన్తి దస్సేన్తో “ఏకన్త...పే... అత్తదిట్టివసేనా”తి పధానదిట్టిమాహ. గూఢన్తి గూఢట్టానం, దిట్టియా నిబ్బానస్స అవిసయభావో హేట్టా వుత్తో ఏవాతి కసిణాదిపణ్ణత్తిసజ్ఞహత్తన్తి వుత్తం.

౨౭౦. పరిచ్ఛేదోతి పరిచ్ఛిన్దనం పరిచ్ఛిజ్జ తస్స గహణం. స్వాయం యేసు నిచ్ఛాదితో ఉపగమనం సమ్మవతి, తేసం వసేనయేవ కాతబ్బోతి దస్సేన్తో “సబ్బవారేసు వా”తిఆదిమాహ. సబ్బవారేసూతి “నిచ్చతో ఉపగచ్ఛేయ్యా”తిఆదినా ఆగతేసు సబ్బేసు సుత్తపదేసు. పుథుజ్ఞనో హీతి హి-సద్దో హేతులత్తో. యస్మా యం యం సజ్ఞారం పుథుజ్ఞనో నిచ్ఛాదివసేన గణ్ణాతి, తం తం అరియసావకో అనిచ్ఛాదివసేన గణ్ణన్తో యాథావతో జానన్తో తం గాహం తం దిట్టిం విస్సజ్జేతి, తస్మా యత్థ గాహో, తత్థ విస్సజ్జనాతి చతుభూమకసజ్ఞారా ఇథ సజ్ఞారగ్గహణేన న గయ్యన్తీతి అత్తో.

౨౭౧. పుత్తసమ్మన్దేన మాతుపితుసమజ్ఞా దత్తకిత్తిమాదివసేనపి పుత్తవోహరో లోకే దిస్సతి, సో చ ఖో పరియాయేనాతి నిప్పరియాయేన సిద్ధం తం దస్సేతుం - “జనికావ మాతా, జనకోవ పితా”తి వుత్తం. తథా ఆనన్తరియకమ్మస్స అధిప్పేతత్తా “మనుస్సభూతోవ భీణాసవో అరహతో అధిప్పేతో”తి వుత్తం. “అట్టానమేత”న్తిఆదినా “మాతుఆదీనయేవ జీవితా వోరోపనే అరియసావకస్స అభబ్బభావదస్సనతో తదజ్ఞాం అరియసావకో జీవితా వోరోపేతీతి ఇదం అత్తతో ఆపన్నమేవా”తి మజ్జామానో వదతి - “కిం పన అరియసావకో అజ్ఞాం జీవితా వోరోపేయ్యా”తి? “అట్టానమేతం అనవకాసో, యం దిట్టిసమ్మన్నో పుగ్గలో సజ్ఞాచ్చ పాణం జీవితా వోరోపేయ్య, నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి వచనతో “ఏతమ్మి అట్టాన”న్తి వుత్తం. తేనేవాహ - “సచే హి”తిఆది. ఏవం సన్తే కస్మా “మాతర”న్తిఆదినా విసేసేత్వా పుత్తన్తి ఆహ - “పుథుజ్ఞనభావస్స పనా”తిఆది. తత్థ బలదీపనత్థన్తి సద్ధాదిబలసమన్నాగమదీపనత్థం. అరియమగ్గేనాగతసద్ధాధిబలవసేన హి అరియసావకో తాదిసం సావజ్ఞం న కరోతి.

౨౭౫. పశ్చాత్తాప కారణహీనత ఇదమేతద్ధాని నిష్పాదకాని తేసం పుబ్బభాగియాని చ కారణాని కారణభావసామర్థ్యేన ఏకజ్ఞం గోహత్వా వుత్తం, న పన సద్భేసం సమానయోగక్షమత్తా. ఆకారహీనత కారణహీనత. అనుస్సావనేనాతి అనురూపం సావనేన. భేదస్స అనురూపం యథా భేదో హోతి, ఏవం భిద్ధితబ్బానం భిక్షానం అత్తనో వచనస్స సావనేన విజ్ఞాపనేన. తేనాహ - “నను తుష్ఠే”తిఆది. కణ్ఠమూలే వచీభేదం కత్వాతి ఏతేన పాకటం కత్వా భేదకరవత్తుదీపనం వోహరో, తత్త అత్తనో నిచ్చితమత్తం రహస్సవసేన విజ్ఞాపనం అనుస్సావనన్తి దస్సేతి.

కమ్మమేవ ఉద్దేశో వా పమాణన్తి తేహి సజ్జభేదసిద్ధితో వుత్తం, ఇతరే పన తేసం సమ్మారభూతా. తేనాహ - “వోహరా”తిఆది. తత్తాతి వోహరణే. చుతిఅనన్తరం ఫలం అనన్తరం నామ, తస్మిం అనన్తరే నియుత్తాని, తన్నిబ్బత్తనేన అనన్తరకరణసీలాని, అనన్తరప్పయోజనాని చాతి ఆనన్తరియాని, తాని ఏవ కమ్మానీతి ఆనన్తరియకమ్మాని.

కమ్మతోతి “ఏవం ఆనన్తరియకమ్మం హోతి, ఏవం ఆనన్తరియకమ్మసదిస”న్తి ఏవం కమ్మవిభాగతో. ద్వారతోతి కాయద్వారతో. కప్పట్టితియతోతి “ఇదం కప్పట్టితియవిపాకం, ఇదం న కప్పట్టితియవిపాక”న్తి ఏవం కప్పట్టితియవిభాగతో. పాకసాధారణాదీహీతి “ఇదమేతద్ధాని విపచ్చతి, ఇదం న విపచ్చతీ”తి విపచ్చనవిభాగతో, గహట్టపబ్బజితానం సాధారణసాధారణతో, ఆది-సద్దేన వేదనాదివిభాగతో చ.

కమ్మతో తావ వినిచ్చయో వుచ్చతీతి సమ్మద్ధో. యస్మా మనుస్సత్తభావే రితస్సేవ కుసలధమ్మానం తిక్ఖవిసదభావాపత్తి, యథా తిణ్ణం బోధిసత్తానం బోధిత్తయనిబ్బత్తియం, ఏవం మనుస్సభావే రితస్సేవ ఏదిసానం అకుసలధమ్మానమ్మి తిక్ఖవిసదభావాపత్తితి ఆహ - “మనుస్సభూతస్సేవా”తి. పాకతికమనుస్సానమ్మి చ కుసలధమ్మానం విసేసప్పత్తి విమానవత్తుఅట్టకథాయం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా. యథావుత్తో చ అత్తో సమానజాతియస్స వికోపనే గరుతరో, న తథా విజాతియస్సాతి వుత్తం - “మనుస్సభూతం మాతరం వా పితరం వా”తి. లిక్ఖపరివత్తే చ సో ఏవ ఏకకమ్మనిబ్బత్తో భవక్ఖప్పబద్ధో జీవితిన్ద్రియపబద్ధో చ, న అత్తోతి ఆహ - “అపి పరివత్తలిక్ఖ”న్తి. అరహత్తం పత్తేపి ఏసేవ నయో. తస్స విపాకన్తిఆది కమ్మస్స ఆనన్తరియభావసమత్తనం. చతుక్కోటియశ్చోత్త సమ్మవతి. తత్త పరమా కోటి దస్సితా, ఇతరాసు విసజ్జేతభావం దస్సేతుం - “యో పనా”తిఆది వుత్తం. యదిపి తత్త విసజ్జేతో, కమ్మం పన గరుతరం ఆనన్తరియసదిసం భాయితబ్బన్తి ఆహ - “భారియం...పి.... తిట్టతీ”తి. అయం పశ్చోతి శాపనిచ్చానిబ్బత్తా కథా.

అభిసన్ధినాతి అధిష్ఠాయేన. ఆనన్తరియం ఘోసతీతి మరణాధిష్ఠాయేనేవ ఆనన్తరియవత్తునో వికోపితత్తా వుత్తం. ఆనన్తరియం న ఘోసతీతి ఆనన్తరియవత్తుఅభావతో ఆనన్తరియం న హోతి. సబ్బత్త హి పురిమం అభిసన్ధిచిత్తం అప్పమాణం, వధకచిత్తం పన తదారమ్మణం జీవితిన్ద్రియశ్చ ఆనన్తరియభావే పమాణన్తి దట్టబ్బం. సజ్ఞామచతుక్కుం సమ్మత్తవసేన యోజేతబ్బం. యో హి పరసేనాయ అజ్ఞాశ్చ యోధం పితరశ్చ కమ్మం కరోన్తే దిస్సా యోధస్స ఉసుం ఖిపతి “ఏతం విజ్ఞిత్యా మమ పితరం విజ్ఞిస్సతీ”తి, యథాధిష్ఠాయం గతే పితుఘాతకో హోతి. “యోధే విద్ధే మమ పితా పలాయిస్సతీ”తి ఖిపతి, ఉసుం అయథాధిష్ఠాయం గత్వా పితరం మారేతి, వోహరవసేన పితుఘాతకోతి వుచ్చతి, ఆనన్తరియం పన నత్తీతి. చోరచతుక్కుం పన యో “చోరం మారేస్సామీ”తి చోరవసేన గచ్ఛన్తం పితరం మారేతి, ఆనన్తరియం ఘోసతీతిఆదినా యోజేతబ్బం. తేనేవాతి తేనేవ పయోగేన. అరహన్తఘాతకో హోతియేవాతి అరహతో మారితత్తా వుత్తం, పుథుజ్ఞనస్సేవ తం దిన్నం హోతీతి ఏత్థాయమధిష్ఠాయో - యథా వధకచేతనా పచ్చప్పన్నారమ్మణాపి పబన్ధవిచ్ఛేదనవసేన జీవితిన్ద్రియం

ఆరమ్మణం కత్వా పవత్యతి, న ఏవం చాగచ్ఛేతనా. సా హి చజితబ్ధవత్త్వం ఆరమ్మణం కత్వా చజనమత్తమేవ హోతి,
అఞ్జాసంతకభావకరణాన్ తస్య చజనం, తస్మా యస్య తం సంతకం కతం, తస్మైవ దిన్నం హోతితి.

లోహితం సమోసరతీతి అభిఘాతేన పకుప్తమానం సశ్చితం హోతి. మహాంతరంతి గరుతరం. సరీరప్పటిజగ్గనే
వియాతి సత్తురూపకాయప్పటిజగ్గనే వియ.

అసన్నిపతితేతి ఇదం సామగ్రియదీపనం. భేదో చ హోతితి సజ్జస్య భేదో చ హోతి. వట్టతీతి సజ్ఞాయాతి “ఈదిసం కరణం
సజ్జభేదాయ న హోతి”తి సజ్ఞాయ. తథా నవతో ఊనపరిసాయాతి నవతో ఊనపరిసాయ కరోంతస్య తథాతి యోజేతబ్ధం.
తథాతి చ ఇమినా “న ఆనంతరియకమ్మ”న్తి ఇమం ఆకర్షతి, న పన “భేదోవ హోతి”తి ఇదం. హేటిమన్తేన హి నవన్నమేవ
వసేన సజ్జభేదో. ధమ్మవాదినో అనవజ్ఞాతి యథాధమ్మం అనవట్టానతో. సజ్జభేదస్య పుబ్బభాగో సజ్జరాజి.

కాయద్వారమేవ పూరేన్తి కాయకమ్మభావేనేవ లక్ష్ఠితబ్ధతో. సణ్ణహన్తేహి కప్పే...పే.... ముచ్చతీతి ఇదం కప్పట్టకథాయ
(కథా. ౬౦౪ ఆదయో) న సమేతి. తత్త హి అట్టకథాయ (కథా. అట్ట. ౬౦౪-౬౦౭) వుత్తం - “ఆపాయికోతి ఇదం సుత్తం
యం సో ఏకం కప్పం అసీతిభాగే కత్వా తతో ఏకభాగమత్తం కాలం తిట్ఠేయ్య, తం ఆయుకప్పం సన్ధాయ వుత్త”న్తి.
కప్పవినాసేయేవాతి చ ఆయుకప్పవినాసే ఏవాతి అట్ఠే సతి నట్ఠి విరోధో. ఏత్త చ సణ్ణహన్తేతి ఇదమ్మి “స్వేవ వినస్సిస్సతీ”తి
వియ అభూతపరికప్పవసేన వుత్తం. ఏకదివసమేవ నిరయే పచ్చతి, తతో పరం కప్పాభావే ఆయుకప్పస్సపి అభావతోతి
అవిరోధతో అత్తయోజనా దట్టబ్బా. సేసానీతి సజ్జభేదతో అఞ్జాని ఆనంతరియకమ్మాని.

యది తాని అహోసికమ్మసజ్ఞం గచ్ఛన్తి, ఏవం సతి కథం నేసం ఆనంతరియతా చుతిఅనంతరం విపాకదానాభావతో. అథ
సతి ఫలదానే చుతిఅనంతరో ఏవ ఏతేసం ఫలకాలో, న అఞ్జోతి ఫలకాలనియమేన నియతతా ఇచ్చితా, న
ఫలదాననియమేన. ఏవమ్మి నియతఫలకాలానం అఞ్జోసమ్మి ఉపపజ్జవేదనీయానం దిట్టధమ్మవేదనీయానాన్ నియతతా
ఆపజ్ఞేయ్య, తస్మా విపాకధమ్మధమ్మానం పచ్చయంతరవికలతాదీహి అవిపచ్చమానానమ్మి అత్తనో సభావేన విపాకధమ్మతా
వియ బలవతా ఆనంతరియేన విపాకే దిన్నే అవిపచ్చమానానమ్మి ఆనంతరియానం ఫలదానే నియతసభావా
ఆనంతరియసభావా చ పవత్తితి అత్తనో సభావేన ఫలదాననియమేనేవ నియతా ఆనంతరియతా చ వేదితబ్బా. అవస్సణ్ణ
ఆనంతరియసభావా తతో ఏవ నియతసభావా చ తేసం పవత్తితి సమ్మటిచ్చితబ్బమేతం, అఞ్జస్య బలవతో ఆనంతరియస్స
అభావే సతి చుతిఅనంతరం ఏకన్తేన ఫలదానతో.

నను ఏవం అఞ్జోసమ్మి ఉపపజ్జవేదనీయానం అఞ్జాస్మిం విపాకదాయకే అసతి చుతిఅనంతరమేవ ఏకన్తేన ఫలదానతో
నియతసభావా ఆనంతరియసభావా చ పవత్తి ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి అసమానజాతికేన చేతోపణిధివసేన ఉపఘాతకేన చ
నివత్తేతబ్బవిపాకత్తా అనంతరే ఏకన్తఫలదాయకత్తాభావా, న పన ఆనంతరియానం పరమజ్ఞానాదీనం దుతియజ్ఞానాదీని వియ
అసమానజాతికం ఫలనివత్తకం అత్తి సబ్బానంతరియానం అవీచిఫలత్తా, న చ హేటూపపత్తిం ఇచ్చతో సీలవతో చేతోపణిధి
వియ ఉపరూపపత్తిజనకకమ్మఫలం ఆనంతరియఫలం నివత్తేతుం సమత్తో చేతోపణిధి అత్తి అనిచ్చంతస్సేవ అవీచిపాతనతో, న
చ ఆనంతరియోపఘాతకం కిఞ్చి కమ్మం అత్తి, తస్మా తేసంయేవ అనంతరే ఏకన్తవిపాకజనకసభావా పవత్తితి. అనేకాని చ
ఆనంతరియాని కతాని ఏకన్తేన విపాకే నియతసభావత్తా ఉపరతావిపచ్చనసభావాసజ్కత్తా నిచ్చితాని సభావతో నియతానేవ.
తేసు పన సమానసభావేసు ఏకేన విపాకే దిన్నే ఇతరాని అత్తనా కత్తబ్బకిచ్చస్స తేనేవ కత్తత్తా న దుతియం తతియమ్మి చ

పటినన్ని కరోన్, న సమత్తతావిఘాతతాతి నత్తి తేసం ఆనన్తరియకతానివత్తి, గరుగరుతరభావో పన తేసం లబ్ధతేవాతి సజ్జభేదస్స సీయా గరుతరభావోతి “యేన...పే.... విపచ్చతీ”తి ఆహ. ఏకస్స పన అజ్ఞాని ఉపత్తమ్మకాని హోంతీతి దట్టబ్బాని. పటినన్నివసేన విపచ్చతీతి వచనేన ఇతరేసం పవత్తివిపాకదాయితా అనుజ్ఞాతా వియ దిస్సతి. నో వా తథా సీలవతీతి యథా పితా సీలవా, తథా సీలవతీ నో వా హోతీతి యోజనా. సచే మాతా సీలవతీ, మాతుఘాతో పటినన్నివసేన విపచ్చతీతి యోజనా.

పకతత్తోతి అనుక్కిత్తో. సమానసంవాసకోతి అపారాజికో. సమానసీమాయన్తి ఏకసీమాయం.

౨౭౬. సత్థు కిచ్చం కాతుం అసమత్తోతి యం సత్థారా కాతబ్బకిచ్చం అనుసాసనాది, నం కాతుం అసమత్తోతి భగవన్తం పచ్చక్ఖాయ. అజ్ఞం తిత్థకరన్తి అజ్ఞం సత్థారం. వుత్తజ్ఞోతం -

“తిత్థం జానితబ్బం, తిత్థకరో జానితబ్బో, తిత్థియా జానితబ్బా, తిత్థియసావకా జానితబ్బా. తత్థ తిత్థం నామ ద్వాసట్టి దిట్టియో. ఏత్థ హి సత్థా తరన్తి ఉష్సవన్తి ఉమ్ముజ్జనిమ్ముజ్జం కరోన్తి, తస్మా తిత్థన్తి వుచ్చన్తి. తాదిసానం దిట్ఠీనం ఉప్పాదేతా తిత్థకరో నామ పూరణకస్సపాదికో. తస్స లద్ధిం గహేత్వా పబ్బజితా తిత్థియా నామ. తే హి తిత్థే జాతాతి తిత్థియా. యథావుత్తం వా దిట్ఠిగతసజ్జాతం తిత్థం ఏతేసం అట్ఠీతి తిత్థికా , తిత్థికా ఏవ తిత్థియా. తేసం పచ్చయదాయకా తిత్థియసావకాతి వేదితబ్బా”తి (మ. ని. అట్ట. ౧.౧౪౦).

౨౭౭. అభిజాతిఆదీసు పకమ్మనదేవతూపసజ్జమనాదినా జాతచక్కవాళేన సమానయోగక్ఖమం దససహస్సపరిమాణం చక్కవాళం జాతిఖేత్తం. సరసేవ ఆణాపవత్తనట్టానం ఆణాఖేత్తం. విసయభూతం రానం విసయఖేత్తం. దససహస్సీ లోకధాతూతి ఇమాయ లోకధాతుయా సద్ధిం ఇమం లోకధాతుం పరివారేత్వా రితా దససహస్సీ లోకధాతు. తత్తకానంయేవ జాతిఖేత్తభావో ధమ్మతావసేన వేదితబ్బో. “పరిగ్గహవసేనా”తి కేచి, “సబ్బేసంయేవ బుద్ధానం తత్తకంయేవ జాతిఖేత్తం తన్నివాసీనంయేవ దేవతానం ధమ్మాభిసమయో”తి చ వదన్తి. మాతుకుచ్చి ఓక్కమనకాలాదీనం ఛన్నం ఏవ గహణం నిదస్సనమత్తం మహాభినీహారాదికాలేపి తస్స పకమ్మనస్స లబ్బనతో. ఆణాఖేత్తం నామ యం ఏకజ్ఞం సంవట్టతి వివట్టతి చ, ఆణా పవత్తతి ఆణాయ తన్నివాసిదేవతానం సిరసా సమ్మటిచ్చనేన, తజ్ఞా ఖో కేవలం బుద్ధానం ఆనుభావేవ, న అధిష్ఠాయవసేన. అధిష్ఠాయవసేన పన “యావతా వా పన ఆకజ్ఞేయ్యా”తి (అ. ని. ౩.౮౧) వచనతో తతో పరమ్మి ఆణా వత్తేయ్యేవ.

న ఉప్పజ్జన్తితి పన అట్ఠీతి “న మే ఆచరియో అట్ఠి, సదిసో మే న విజ్ఞతీ”తిఆదిం (మ. ని. ౧.౨౮౫; మహావ. ౧౧; కథా. ౪౦౫) ఇమిస్సా లోకధాతుయా రత్వా వదన్తేన భగవతా “కిం పనావుసో, సారిపుత్త, అత్థేతరహి అజ్ఞో సమణా వా బ్రాహ్మణా వా భగవతా సమసమా సమ్మోధియన్తి, ఏవం పుట్టో అహం, భన్తే, ‘నో’తి వదేయ్య”న్తి (దీ. ని. ౩.౧౬౧) వత్వా తస్స కారణం దస్సేతుం - “అట్ఠానమేతం అనవకాసో, యం ఏకిస్సా లోకధాతుయా ద్వే అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా అపుబ్బం అచరిమం ఉప్పజ్జేయ్య”న్తి ఇమం సుత్తం (అ. ని. ౧.౨౭౭; విభ. ౮౦౯; మ. ని. ౩.౧౨౯; మి. ప. ౫.౧.౧) ఆహరన్తేన ధమ్మసేనాపతినా చ బుద్ధఖేత్తభూతం ఇమం లోకధాతుం రపేత్వా అజ్ఞాత్థ అనుప్పత్తి వుత్తా హోతీతి అధిష్ఠాయో.

ఏకతోతి సహ, ఏకస్మిం కాలేతి అత్తో, సో పన కాలో కథం పరిచ్ఛిన్నోతి చరిమభవే పటీసన్నిగ్గహణతో పట్టాయ యావ ధాతుపరినిబ్బానాతి దస్సేన్తో, “తత్తా”తిఆదిమాహ. అనచ్ఛరియత్తాతి ద్వీసుపి ఉప్పజ్జమానేసు అచ్ఛరియత్తాభావతోతి అత్తో. ద్వీసుపి ఉప్పజ్జమానేసు అనచ్ఛరియతా, కిమజ్ఞం పన బహూసూతి దస్సేన్తో, “యది చా”తిఆదిమాహ. బుద్ధా నామ మజ్ఞే భిన్నసువణ్ణం వియ ఏకసదిసాతి తేసం దేసనాపి ఏకరసా ఏకధాతి ఆహ - “దేసనాయ చ విసేసాభావతో”తి . ఏతేనపి అనచ్ఛరియత్తమేవ సాధేతి. వివాదభావతోతి ఏతేన వివాదాభావత్తం ద్వే బుద్ధా ఏకతో న ఉప్పజ్జన్తితి దస్సేతి. ఏతం కారణన్ని ఏతం అనచ్ఛరియతాదికారణం. తత్తాతి మిలిన్దపఞ్ఞో.

ఏకం ఏవ బుద్ధం ధారేతీతి ఏకబుద్ధధారణీ. ఏతేన ఏవంసభావా ఏతే బుద్ధగుణా, యేన దుతియబుద్ధగుణే ధారేతుం అసమత్థా అయం లోకధాతుాతి దస్సేతి. పచ్చయవిసేసనిప్పన్నానఞ్ఞో గుణధమ్మానం భారియో విసేసో మహాపథవియాపి దుస్సహోతి సక్కా విజ్ఞాతుం. తథా హి అభిసమ్మోధిసమయే ఉపగతస్స లోకనాథస్స గుణభారం బోధిరుక్ఖస్స తీసుపి దిసాసు మహాపథవీ సన్ధారేతుం నాసక్తి. తస్మా “న ధారేయ్యా”తి వత్తా తమేవ అధారణం పరియాయంతరేహి పకాసేన్తో “చలేయ్యా”తిఆదిమాహ. తత్త చలేయ్యాతి పరిప్పన్దేయ్య. కమ్మేయ్యాతి పవేధేయ్య . నమేయ్యాతి ఏకపస్సేన నమేయ్య. ఓనమేయ్యాతి ఓసీదేయ్య. వినమేయ్యాతి వివిధం ఇతో చితో చ నమేయ్య. వికిరేయ్యాతి వాతేన ధుసముట్టి వియ విప్పకిరేయ్య. విధమేయ్యాతి వినస్సేయ్య. విద్ధంసేయ్యాతి సబ్బసో విద్ధస్తా భవేయ్య. తథాభూతా చ న కత్థచి తిట్టేయ్యాతి ఆహ - “న రానముపగచ్ఛేయ్యా”తి.

ఇదాని తత్త నిదస్సనం దస్సేన్తో, “యథా, మహారాజా”తిఆదిమాహ. తత్త ఏకే పురిసేతి ఏకస్మిం పురిసే. సముపాదికాతి సమం ఉద్ధం పజ్జతి పవత్తతీతి సముపాదికా, ఉదకస్స ఉపరి సమం గామినీతి అత్తో. “సముప్పాదికా”తిపి పరన్ని, అయమేవత్తో. వణ్ణేనాతి సణ్ణానేన. పమాణేనాతి ఆరోహేన. కిసఘాలేనాతి కిసఘాలభావేన, పరిణాహేనాతి అత్తో. ద్వీన్నమ్పితి ద్వేపి, ద్వీన్నమ్పి వా సరీరభారం.

ఛాదేన్తన్ని రోచేన్తం రుచిం ఉప్పాదేన్తం. తన్నికతోతి తేన భోజనేన తన్దిభూతో. అనోనమితదణ్ణజాతోతి యావదత్తం భోజనేన ఓనమితుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ అనోనమనదణ్ణో వియ జాతో. సకిం భుత్తో వమేయ్యాతి ఏకమ్పి ఆలోపం అఞ్ఞోహరిత్వా వమేయ్యాతి అత్తో.

అతిథమ్మభారేన పథవీ చలతీతి ధమ్మేన నామ పథవీ తిట్టేయ్య. సా కిం తేనేవ చలతి వినస్సతీతి అధిప్పాయేన పుచ్చతి. పున థేరో “రతనం నామ లోకే కుటుమ్మం సన్ధారేన్తం అభిమతఞ్చా లోకేన అత్తనో గరుసభావతాయ సకటభజ్ఞస్స కారణం అతిభారభూతం దిట్టం. ఏవం ధమ్మో చ హితసుఖవిసేసేహి తంసమజ్ఞీనం ధారేన్తో అభిమతో చ విజ్ఞానం గమ్మీరప్పమేయ్యభావేన గరుసభావత్తా అతిభారభూతో పథవీచలనస్స కారణం హోతీ”తి దస్సేన్తో, “ఇథ, మహారాజ, ద్వే సకటా”తిఆదిమాహ . ఏతేనేవ తథాగతస్స మాతుకుచ్చిఓక్కమనాదికాలే పథవీకమ్పనకారణం సంవణ్ణితన్ని దట్టబ్బం. ఏకస్సాతి ఏకస్మా, ఏకస్స వా సకటస్స రతనం, తస్మా సకటా గహేత్వాతి అత్తో.

ఓసారితన్ని ఉద్ఘారితం, వుత్తన్ని అత్తో. అగ్గోతి సబ్బసత్తేహి అగ్గో. జేట్తోతి వుద్ధతరో. సేట్తోతి పసత్తతరో. విసిట్టేహి సీలాదీహి గుణేహి సమన్నాగతత్తా విసిట్టో. ఉగ్గతతమోతి ఉత్తమో. పవరోతి తస్సేవ వేవచనం. నత్తి ఏతస్స సమోతి అసమో.

అసమా పుబ్బబుద్ధా, తేహి సమోతి అసమసమో. నత్తి ఏతస్స పటిసమో పటిపుగ్గలోతి అప్పటిసమో. నత్తి ఏతస్స పటిభాగోతి అప్పటిభాగో. నత్తి ఏతస్స పటిపుగ్గలోతి అప్పటిపుగ్గలో.

సభావపకతికాతి సభావభూతా అకిత్తిమా పకతి. కారణమహస్తత్తాతి కారణానం మహస్తతాయ, మహస్తేహి బుద్ధకరథమ్మేహి పారమిసజ్ఞాతేహి కారణేహి బుద్ధగుణానం నిబ్బత్తితోతి వుత్తం హోతి. పథవీఆదీని మహస్తాని వత్తాని, మహస్తా చక్కవాళాదయో అత్తనో అత్తనో విసయే ఏకేకావ, ఏవం సమ్మాసమ్ముద్ధోపి మహస్తో అత్తనో విసయే ఏకో ఏవ. కో చ తస్స విసయో? బుద్ధభూమి, యావతకం వా ఇోయ్యం. “ఆకాసో వియ అనంతవిసయో భగవా ఏకో ఏవ హోతీ”తి వదన్తో పరచక్కవాళేసుపి దుతియస్స బుద్ధస్స అభావం దస్సేతి.

ఇమినావ పదేనాతి “ఏకిస్సా లోకధాతుయా”తి ఇమినా ఏవ పదేన. దస చక్కవాళసహస్సాని గహితానీతి జాతిఖేత్తాపేక్ఖాయ గహితాని. ఏకచక్కవాళేనేవాతి ఇమినా ఏవ ఏకచక్కవాళేన, న యేన కేనచి. యథా “ఇమస్మింయేవ చక్కవాళే ఉప్పజ్జన్తి”తి వుత్తే ఇమస్మిమ్మి చక్కవాళే జమ్ముదీపే ఏవ, తత్థాపి మజ్జిమదేసే ఏవాతి పరిచ్ఛిన్దితుం వట్టతి, ఏవం “ఏకిస్సా లోకధాతుయా”తి జాతిఖేత్తే అధిప్పేతేపి ఇమినావ చక్కవాళేన పరిచ్ఛిన్దితుం వట్టతి.

పరమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౫. అట్టానపాళి (దుతియవగ్గ)

(౧౫) ౨. అట్టానపాళి-దుతియవగ్గవణ్ణనా

౨౭౮. వివాదుపచ్చేదతోతి వివాదుపచ్చేదకారణా. ద్వీసు ఉప్పన్నేసు యో వివాదో భవేయ్య, తస్స అనుప్పాదోయేవేత్త వివాదుపచ్చేదో. ఏకస్మిం దీపేతిఆదినా దీపంతరేపి ఏకజ్ఞం న ఉప్పజ్జతి, పగేవ ఏకదీపేతి దస్సేతి. సోపి పరిహాయేథాతి చక్కువాళస్స పదేసే ఏవ పవత్తితబ్బత్తా పరిహాయేయ్య.

౨౭౯-౨౮౦. మనుస్సత్తన్తి మనుస్సభావో తస్సేవ పబ్బజ్జాదిగుణానం యోగ్గభావతో. లిజ్జసమ్మత్తేతి పురిసభావో. హేతుాతి మనోవచీపణిధానపుబ్బికా హేతుసమ్మదా. సత్థారదస్సనన్తి సత్థసమ్ముఖీభావో. పబ్బజ్జాతి కమ్మకిరియవాదీసు తాపసేసు, భిక్షూసు వా పబ్బజ్జా. గుణసమ్మత్తేతి అభిజ్ఞాదిగుణసమ్మదా. అధికారోతి బుద్ధే ఉద్ధిస్స అధికో కారో, సవిసేసా ఉపకారకిరియా అధికో సక్కారోతి వుత్తం హోతి. ఛన్దోవ ఛన్దతా, సమ్మాసమ్మోధిం ఉద్ధిస్స సాతిసయో కత్తుకమ్మతాకుసలచ్చన్దో. అట్టధమ్మసమ్మాధానాతి ఏతేసం అట్టన్నం ధమ్మానం సమాయోగేన. అభినీహారోతి కాయపణిధానం. సమిజ్జతీతి నిప్పజ్జతి. అయమేత్థ సజ్ఞేవో, విత్థారో పన పరమత్థదీపనియా చరియాపిటకవణ్ణనాయ (చరియా. అట్ట. పకిణ్ణకకథా) వుత్తనయేన వేదితబ్బో. సబ్బాకారపరిపూరమేవాతి పరిపుణ్ణలక్షణతాయ సత్తుత్తమాదీహి సబ్బాకారేన సమ్మన్నమేవ. న హి ఇత్థియా కోనోహితవత్థగుయ్హతాది సమ్మవతి. దుతియపకతి చ నామ పరమపకతితో నిహీనా ఏవ. తేనేవాహ - అనన్తరవారే “యస్మా”తిఆది.

౨౮౧. ఇథ పురిసస్స తత్థ నిబ్బత్తనతోతి ఇమస్మిం మనుస్సలోకే పురిసభూతస్స తత్థ బ్రహ్మలోకే బ్రహ్మత్తభావేన నిబ్బత్తనతో. తేన అసతిపి పురిసలిజ్ఞే పురిసాకారా బ్రహ్మానో హోన్తీతి దస్సేతి. తంయేవ చ పురిసాకారం సన్ధాయ వుత్తం భగవతా “యం పురిసో బ్రహ్మత్తం కారేయ్యా”తి. తేనేవాహ - “సమానేపీ”తిఆది. యది ఏవం ఇత్థియా బ్రహ్మలోకే న ఉప్పజ్జేయ్యన్తి ఆహ - “బ్రహ్మత్త”న్తిఆది.

౨౯౦-౨౯౫. “కాయదుచ్చరితస్సా”తిఆదిపాళియా కమ్మనియామో నామ కథితో. సమజ్జానం సమజ్ఞో, సమన్నాగమో, సో ఏతస్స అత్థేతి సమజ్ఞే, సమన్నాగతో, సమజ్జానసీలో వా సమజ్ఞే, పుబ్బభాగే ఉపకరణసముదాయతో పభుతి ఆయాహనవసేన ఆయాహనసమజ్ఞేతా, సన్నిట్టాపకచేతనావసేన చేతనాసమజ్ఞేతా. చేతనాసంతతివసేన వా ఆయాహనసమజ్ఞేతా, తంతంచేతనాక్షణవసేన చేతనాసమజ్ఞేతా. కత్తూపచితస్స అవిపక్కవిపాకస్స కమ్మస్స వసేన కమ్మసమజ్ఞేతా. కమ్మే పన విపచ్చితుం ఆరద్ధే విపాకప్పవత్తివసేన విపాకసమజ్ఞేతా. కమ్మాదీనం ఉపట్టానకాలవసేన ఉపట్టానసమజ్ఞేతా. కుసలాకుసలకమ్మాయూహనక్షణేతి కుసలకమ్మస్స అకుసలకమ్మస్స చ సమీహనక్షణే. తథాతి ఇమినా కుసలాకుసలకమ్మపదం ఆకడ్డతి. యథా కతం కమ్మం ఫలదానసమత్తం హోతి, తథా కతం ఉపచితం. విపాకారహన్తి దుతియభవాదీసు విపచ్చనారహం. ఉప్పజ్జమానానం ఉపపత్తినిమిత్తం ఉపట్టాతీతి యోజనా. ఉపపత్తియా ఉప్పజ్జనస్స నిమిత్తం కారణన్తి ఉపపత్తినిమిత్తం, కమ్మం, కమ్మనిమిత్తం, గతినిమిత్తఇచ్చ. అట్టకథాయం పన గతినిమిత్తవసేనేవ యోజనా దస్సేతా. కమ్మకమ్మనిమిత్తానమ్మి ఉపట్టానం యథారహం దట్టబ్బం. “యానిస్స తాని పుబ్బే కతాని కమ్మాని, తానిస్స తస్మిం సమయే ఓలమ్మన్తి అజ్ఞోలమ్మన్తి అభిలమ్మన్తి”తి (మ. ని. ౩.౨౪౮) వచనతో సాయన్ఠే మహాన్తానం

పబ్బతకూటానం ఛాయా వియ ఆసన్నమరణస్స సత్తస్స చిత్తే సుపినే వియ విపచ్చితుం కత్తోకాసం కమ్మం, తస్స నిమిత్తం గతినిమిత్తం ఉపతిట్ఠతేవ. చలతీతి పరివత్తతి. ఏకేన హి కమ్మునా తజ్జే నిమిత్తే ఉపతిట్ఠతే పచ్చయవిసేసవసేన తతో అజ్ఞాన కమ్మునా తదజ్ఞాస్స నిమిత్తస్స ఉపట్ఠానం పరివత్తనం. సేసా నిచ్చలా అవసేసా చతుబ్బిధాపి సమజ్ఞేతా నిచ్చలా అపరివత్తనతో.

సునఖవాజికోతి సునఖేహి మిగవాజవసేన వజనసీలో, సునఖలుద్దకోతి అత్తో. తలసన్ధరణపూజన్తి భూమితలస్స పుప్పేహి సన్ధరణపూజం. ఆయాహనచేతనా కమ్మసమజ్ఞేతావసేనాతి కాయదుచ్చరితస్స అపరాపరం ఆయాహనేన సన్నిట్ఠాపకచేతనాయ తస్సేవ పకప్పనే కమ్మక్ఖయకరణాణేన అఖేపితత్తా యథాపచితకమ్మునా చ సమజ్ఞేభావస్స వసేన.

కమ్మన్తి అకుసలకమ్మం. తస్మింయేవ ఖణేతి ఆయాహనక్ఖణేయేవ. తస్సాతి కమ్మసమజ్ఞేనో పుగ్గలస్స సగ్గో వారితో, తజ్జో కమ్మం విపాకవారం లభేయ్యాతి అధిప్పాయో. సగ్గో వారితోతి చ నిదస్సనమత్తం. మనుస్సలోకోపిస్స వారితోవాతి. అపరే పన పురిమేహి విపాకావరణస్స అనుద్ధటత్తా “తస్మింయేవ ఖణే”తి చ అవిసేసేన వుత్తత్తా తం దోసం పరిహరితుం “ఆయాహితకమ్మం నామా”తిఆదిమాహ. యదా కమ్మం విపాకవారం లభతీతి ఇదం కత్తోకాసస్స అప్పటిబాహియత్తా వుత్తం . తథా హి భగవా తతియపారాజికవత్థుస్మిం (పారా. ౧౬౨ ఆదయో) పటిసల్లీయి, ఇమస్మిం సుత్తే “కాయదుచ్చరితసమజ్ఞీ”తి ఆగతత్తా విపాకూపట్ఠానసమజ్ఞేతా న లబ్బన్తి.

(దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.)

అట్ఠానపాళివణ్ణనాయం అనుత్తానత్తదీపనా నిట్ఠితా.

౧౬. ఏకధమ్మపాళి

(౧౬) ౧. ఏకధమ్మపాళి-పఠమవగ్గవణ్ణనా

౨౯౬. ఏకధమ్మపాళివణ్ణనాయం ఇథ ధమ్మ-సద్దో సభావత్తో “కుసలా ధమ్మా”తిఆదీసు వియాతి ఆహ - “ఏకసభావో”తి. ఏకన్తేనాతి ఏకంసేన, అవస్సంతి అత్తో. వట్టితి సంసారవట్టి. నిబ్బింతనత్థాయాతి అనభిరమనత్థాయ. విరజ్జనత్థాయాతి అరజ్జనత్థాయ. విరజ్జనాయాతి పలుజ్జనాయ. తేనేవాహ - “విగమాయా”తి. రాగాదీనం నిరోధాయాతి మగ్గజాణేన రాగాదీనం నిరోధనత్థాయ. మగ్గజాణేన నిరోధనం నామ అచ్చంతం అప్పవత్తికరణంతి ఆహ - “అప్పవత్తికరణత్థాయా”తి. యథా ఖాదనీయస్స ముఖే కత్వా ఖాదనం నామ యావదేవ అజ్ఞోహరణత్థం, ఏవం రాగాదీనం నిరోధనం వట్టనిరోధనత్థమేవాతి వుత్తం - “వట్టస్సేవ వా నిరుజ్జనత్థాయా”తి. యస్మా కిలేసేసు ఖీణేసు ఇతరం వట్టద్వయమ్మి ఖీణమేవ హోతి, తస్మా మూలమేవ గణ్ఠవ్తో “ఉపసమాయాతి కిలేసవూపసమనత్థాయా”తి ఆహ. సజ్ఞతధమ్మానం అభిజాననం నామ తత్త లక్షణత్తయారోపనముఖేనేవాతి ఆహ - “అనిచ్చాది...పే... అభిజాననత్థాయా”తి. సమ్ముజ్జితబ్బాని నామ చత్తారి అరియసచ్చాని తబ్బినిముత్తస్స శోయ్యస్స అభావతో. “చతున్నం సచ్చానం బుజ్జనత్థాయా”తి వత్వా తయిదం బుజ్జనం యస్స శాణస్స వసేన ఇజ్జతి, తస్స శాణస్స వసేన దస్సేతుం - “బోధి వుచ్చతో”తిఆది వుత్తం. అప్పచ్చయనిబ్బానస్సాతి అమతథాతుయా.

ఉస్సాహజననత్తంతి కమ్మట్టానే అభిరుచిఉప్పాదనాయ. విసకణ్ఠకోతి గుళస్స వాణిజసమజ్ఞా. “కిస్మిళ్ళో దేసే దేసభాసా”తి కేచి. ఉచ్చరసో సమపాకపక్కో చుణ్ణాదీహి మిస్సేత్వా పిణ్డీకతో గుళో, అపిణ్డీకతో ఫాణితం. పాకవిసేసేన ఖణ్ణఖణ్ణసేదితో ఖణ్డో, మలాభావం ఆపన్నో సక్కరా.

సరతీతి సతి. అను అను సరతీతి అనుస్సతి, అను అనురూపా సతీతిపి అనుస్సతి. దువిధం హోతీతి పయోజనవసేన దువిధం హోతి. చిత్తసమ్మహంసనత్తంతి పసాదనీయవత్థుస్మిం పసాదుప్పాదనేన భావనాచిత్తస్స పరితోసనత్థం. విపస్సనత్తంతి విపస్సనాసుఖత్థం. ఉపచారసమాధినా హి చిత్తే సమాహితే విపస్సనాసుఖేన ఇజ్జతి. చిత్తుప్పాదోతి భావనావసేన పవత్తో చిత్తుప్పాదో . ఉపహజ్జాతి పతిహజ్జాతి పటికూలత్తా ఆరమ్మణస్స. తతో ఏవ ఉక్కణ్ఠతి, కమ్మట్టానం రిశ్సతి, నిరస్సాదో హోతి భావనస్సాదస్స అలబ్ధనతో. పసీదతి బుద్ధగుణానం పసాదనీయత్తా. తథా చ కజ్జాదిచేతోఖిలాభావేన వినీవరణో హోతి. దమేత్వాతి నీవరణనిరాకరణేన నిబ్బిసేవనం కత్వా. ఏవం కమ్మట్టానంతరానుయుజ్జానేన చిత్తపరిదమనస్స ఉపమం దస్సేన్తో, “కథ”న్తిఆదిమాహ.

కో అయం...పే... అనుస్సరీతి కో అయం మమ అబ్బంతరే రత్వా అనుస్సరి. పరిగ్గణ్ఠవ్తోతి బాహిరకపరికప్పితస్స అనుస్సరకస్స సబ్బసో అభావదస్సనమేతం. తేనాహ - “న అజ్ఞో కోచీ”తి. దిస్సాతి పరియేసననయేన వుత్తప్పకారం చిత్తమేవ అనుస్సరీతి దిస్సా సబ్బమ్మేతంతి ఏతం హదయవత్థుఆదిప్పభేదం సబ్బమ్మి. ఇదశ్చ రూపం పురిమశ్చ అరూపంతి ఇదం రుప్పనసభావత్తా రూపం, పురిమం అతంసభావత్తా అరూపంతి సజ్ఞేపతో రూపారూపం వవత్థేపత్వా. పశ్చాత్తన్తే వవత్థేపత్వాతి యోజనా. సమ్భావికాతి సముట్టాపికా. తస్సాతి సముదయసచ్చస్స. నిరోధోతి నిరోధనిమిత్తం. అప్పనావారోతి యథారద్ధాయ దేసనాయ నిగమనవారో.

౨౯౭. ఏసేవ నయోతి ఇమినా య్యాయం “తం పనేత”ని ఆదినా అర్థనయో బుద్ధానుస్సతియం విభావితోతి అతిదిసతి, స్వాయం అతిదేసో పయోజనవసేన నవసుపి అనుస్సతీసు సాధారణవసేన వుత్తోపి ఆనాపానస్సతి ఆదీసు తీసు విపస్సనత్థానేవ హోస్తీతి ఇమినా అపవాదేన నివత్తితోతి తాసం ఏకప్పయోజనతావ దట్టబ్బా. ధమ్మే అనుస్సతి ధమ్మానుస్సతీతి సమాసపదవిభాగదస్సనమ్మి వచనత్థదస్సనపక్ఖికమేవాతి ఆహ - “అయం పనేత్థ వచనత్థో”తి. ధమ్మం ఆరబ్భాతి హి ధమ్మస్స అనుస్సతియా విసయభావదస్సనమేతం. ఏస నయో సేససుపి. సీలం ఆరబ్భాతి అత్తనో పారిసుద్ధిసీలం ఆరబ్బ. చాగం ఆరబ్భాతి అత్తనో చాగగుణం ఆరబ్బ. దేవతా ఆరబ్భాతి ఏత్థ దేవతాగుణసదిసతాయ అత్తనో సద్ధాసీలసుతచాగపజ్ఞాసు దేవతాసమజ్ఞా. భవతి హి తంసదిసేపి తబ్బోహోరో యథా “తాని ఓసధాని, ఏస బ్రహ్మదత్తో”తి చ. తేనాహ - “దేవతా సక్ఖిట్టానే ఠపేత్వా”తి ఆది. తత్థ దేవతా సక్ఖిట్టానే ఠపేత్వాతి “యథారూపాయ సద్ధాయ సమన్నాగతా తా దేవతా ఇతో చుతా తత్థ ఉపపన్నా, మయ్హమ్మి తథారూపా సద్ధా సంవిజ్జతి. యథారూపేన సీలేన, యథారూపేన సుతేన, యథారూపేన చాగేన, యథారూపాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతా తా దేవతా ఇతో చుతా తత్థ ఉపపన్నా, మయ్హమ్మి తథారూపా పజ్ఞా సంవిజ్జతీ”తి ఏవం దేవతా సక్ఖిట్టానే ఠపేత్వా. అస్సాసపస్సాసనిమిత్తం నామ తత్థ లద్ధబ్బప్పటిభాగనిమిత్తం. గతాతి ఆరమ్మణకరణవసేన ఉపగతా పవత్తా.

ఉపసమ్మతి ఏత్థ దుక్ఖన్తి ఉపసమో, నిబ్బానం. అచ్చన్తమేవ ఏత్థ ఉపసమ్మతి వట్టత్తయన్తి అచ్చన్తూపసమో, నిబ్బానమేవ. ఖిణోతి ఖేపేతి కిలేసేతి ఖయో, అరియమగ్గో. తే ఏవ ఉపసమేతీతి ఉపసమో, అరియమగ్గో ఏవ. ఖయో చ సో ఉపసమో చాతి ఖయూపసమో. తత్తచాయం ఉపసమో ధమ్మో ఏవాతి ధమ్మానుస్సతియా ఉపసమానుస్సతి ఏకసగ్గహోతి? సచ్చం ఏకసగ్గహో ధమ్మభావసామజ్ఞో అధిప్పేతే, సజ్ఞతధమ్మతో పన అసజ్ఞతధమ్మో సాతీసయో ఉళారతమపణీతతమభావతోతి దీపేతుం విసుం నీహరిత్వా వుత్తం. ఇమమేవ హి విసేసం సద్ధాయ భగవా - “ధమ్మానుస్సతీ”తి వత్వాపి ఉపసమానుస్సతిం అవోచ అనుస్సరన్తస్స సవిసేసం సన్తపణీతభావేన ఉపట్టానతో. ఏవజ్ఞా కత్వా ఇథ ఖయూపసమగ్గహాణమ్మి సమత్థితన్తి దట్టబ్బం. యథేవ హి సమానేపి లోకుత్తరధమ్మభావే “యావతా, భిక్ఖవే, ధమ్మా సజ్ఞతా వా అసజ్ఞతా వా, విరాగో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి ఆదివచనతో (ఇతివు. ౯౦) మగ్గఫలధమ్మేహి నిబ్బానధమ్మో సాతీసయో, ఏవం ఫలధమ్మతో మగ్గధమ్మో కిలేసప్పహానేన అచ్చరియధమ్మభావతో, తస్మా అచ్చన్తూపసమేన సద్ధిం ఖయూపసమోపి గహితోతి దట్టబ్బం. విపస్సనత్థానేవ హోస్తీతి కస్మా వుత్తన్తి? “ఏకన్తనిబ్బిదాయాతి ఆదివచనతో”తి కేచి, తం అకారణం బుద్ధానుస్సతి ఆదీసుపి తథా దేసనాయ ఆగతత్తా. యథా పన బుద్ధానుస్సతి ఆదీని కమ్మట్టానాని విపస్సనత్థాని హోన్తి, నిమిత్తసమ్మహంసనత్థానిపి హోన్తి, న ఏవమేతాని, ఏతాని పన విపస్సనత్థానేవాతి తథా వుత్తం.

పరమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. ఏకధమ్మపాళి

(౧౬) ౨. ఏకధమ్మపాళి-దుతియవగ్గవణ్ణనా

౨౯౮. మిచ్ఛా పస్సతి తాయ, సయం వా మిచ్ఛా పస్సతి, మిచ్ఛాదస్సనమేవ వా తన్తి మిచ్ఛాదిట్ఠి, యం కిజ్ఞి విపరీతదస్సనం. తేనాహ - “ద్వాసట్ఠివిధాయా”తి ఆది. మిచ్ఛాదిట్ఠి ఏతస్సాతి మిచ్ఛాదిట్ఠికో. తస్స మిచ్ఛాదిట్ఠికస్స.

౨౯౯. సమ్మా పస్సతి తాయ, సయం వా సమ్మా పస్సతి, సమ్మాదస్సనమత్తమేవ వా తన్తి సమ్మాదిట్టి.
 పఞ్చవిధాయాతి కమ్మస్సకతాయూనవిపస్సనామగ్గఫలవసేన పఞ్చవిధాయ. తత్థ యూనచిత్తుప్పాదపరియాపన్నం ఇాణం
 యూనసమ్మాదిట్టి, విపస్సనాఇాణం విపస్సనాసమ్మాదిట్టి.

౩౦౨. పఞ్చసు ఖడ్ధేసు “నిచ్చ”న్తిఆదినా పవత్తో అనుపాయమనసికారో.

౩౦౩. “అనిచ్చ”న్తిఆదినా పవత్తో ఉపాయమనసికారో. యావ నియామోక్కమనాతి యావ మిచ్చత్తనియామోక్కమనా.
 మిచ్చత్తనియామోక్కమననయో పన సామజ్ఞాఫలసుత్తవణ్ణనాయం తట్టికాయ చ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

౩౦౪. అయం తివిధా సగ్గావరణా చేవ హోతీతి కమ్మపథప్పత్తియా మహాసావజ్జభావతో వుత్తం. సగ్గావరణాయ
 హోన్తియా మగ్గవిబన్ధకభావే వత్తబ్బమేవ నత్థీతి వుత్తం - “మగ్గావరణా చా”తి. “సస్సతో లోకో”తిఆదికా దసవత్తుకా
 అన్తగ్గాహికా మిచ్చాదిట్టి. మగ్గావరణావ హోతి విపరీతదస్సనభావతో, న సగ్గావరణా అకమ్మపథప్పత్తితోతి అధిప్పాయో. ఇదం
 పన విధానం పటిక్ఖిపిత్వాతి విపరీతదస్సనఇచ్చ న మగ్గావరణఇచ్చాతి విరుద్ధమేతం ఉద్ధమ్మభావతో. తథా హి సతి
 అప్పహీనాయ ఏవ సక్కాయదిట్టియా మగ్గాధిగమేన భవితబ్బన్తి అధిప్పాయేన యథావుత్తవిధానం పటిక్ఖిపిత్వా. “న
 సగ్గావరణా”తి సగ్గాపపత్తియా అవిబన్ధకత్తం వదన్తేహి దిట్టియా సగ్గావహతాపి నామ అనుజ్ఞాతా హోతీతి తం వాదం
 పటిక్ఖిపన్తేన “దిట్టి నామ సగ్గం ఉపనేతుం సమత్థా నామ నత్థీ”తి వుత్తం. కస్మా? ఏకన్తగరుతరసావజ్జభావతో. తేనాహ -
 “ఏకన్తం నిరయస్మింయేవ నిముజ్జాపేతీ”తిఆది.

౩౦౫. వట్టం విద్ధంసేతీతి మగ్గసమ్మాదిట్టి కిలేసవట్టం కమ్మవట్టఇచ్చ విద్ధంసేతి. విపాకవట్టం కా ను విద్ధంసేతి నామ.
 ఏవం పన అత్తనో కారణేన విద్ధస్తభవం ఫలసమ్మాదిట్టి పటిబాహతీతి వుత్తం అవసరదానతో. ఇచ్చేతం కుసలన్తి అరహత్తం
 పాపేతుం సచే సక్కోతి, ఏవమేతం విపస్సనాయ పటిసన్ధిలనాకడ్డనం కుసలం అనవజ్జం. సత్త భవే దేతీతి సోతాపత్తిమగ్గస్స
 పచ్చయభూతా విపస్సనాసమ్మాదిట్టి తస్స పుగ్గలస్స సత్త భవే దేతి. ఏవమయన్తి పఞ్చవిధమ్మి సమ్మాదిట్టిం సన్ధాయ
 వుత్తం. తేనాహ - “లోకియలోకుత్తరా సమ్మాదిట్టి కథితా”తి. ఇమస్మిం పనత్థేతి “నాహం, భిక్షవే, అజ్ఞాం ఏకధమ్మమ్మి
 సమనుపస్సామీ”తిఆదినా వుత్తే గతిమగ్గసజ్ఞాతే అత్తే. “సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జన్తి”తి వుత్తత్తా “లోకికా భవనిప్పాదికావ
 వేదితబ్బా”తి వుత్తం.

౩౦౬. యథాదిట్టితి అత్థబ్యాపనిచ్చాయం యథా-సద్దో, తేన ఉత్తరపదత్థప్పధానో సమాసోతి ఆహ - “యా యా దిట్టి”తి.
 తస్సా తస్సా అనురూపన్తి తంతందిట్టిఅనురూపన్తి అత్తో. సమత్తన్తి అనవసేసం. తేనాహ - “పరిపుణ్ణ”న్తి. సమాదిన్నన్తి
 ఆదిమజ్జపరియోసాసేసు సమం ఏకసదిసం కత్వా ఆదిన్నం గహితం అనిస్సట్టం. తదేతన్తి యదేతం “యజ్ఞోవ
 కాయకమ్మ”న్తిఆదినా వుత్తం, తదేతం కాయకమ్మం. యథాదిట్టియం రితకాయకమ్మన్తి యా పన దిట్టి “నత్థి తతోనిదానం
 పాప”న్తిఆదినా పవత్తా, తస్సం దిట్టియం రితకస్స రితమత్తస్స అనిస్సట్టస్స తందిట్టికస్స కాయకమ్మం. దిట్టిసహజాతం
 కాయకమ్మన్తి తస్స యథాదిట్టికస్స పరేసం హత్థముద్దాదినా విజ్ఞాపనకాలే తాయ దిట్టియా సహజాతం కాయకమ్మం. న
 చేత్త వచీకమ్మాసజ్ఞా ఉప్పాదేతబ్బా పాణఘాతాదీనయేవ అధిప్పేతత్తా. దిట్టానులోమికం కాయకమ్మన్తి యథా పరేసం
 పాకటం హోతి, ఏవం దిట్టియా అనులోమికం కత్వా పవత్తితం కాయకమ్మం. తేనాహ - “సమాదిన్నం గహితం పరామట్ట”న్తి.
 తత్థాతిఆది సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఏసేవ నయోతి ఇమినా యథావుత్తాయ దిట్టియా రితవచీకమ్మం, దిట్టిసహజాతం వచీకమ్మం,

దిట్టానులోమికం వచీకమ్మని తివిధం హోతీతి ఏవమాది అతిదిసతి. మిచ్చాదిట్టికస్సాతి కమ్మపథప్పత్తాయ మిచ్చాదిట్టియా మిచ్చాదిట్టికస్స. “యాయ కాయచి మిచ్చాదిట్టియా మిచ్చాదిట్టికస్స సతో”తి అపరే.

దిట్టిసహజాతాతి యథావుత్తాయ దిట్టియా సహజాతా చేతనా. ఏస నయో సేసపదేసుపి. పత్తనాతి “ఇదం నామ కరేయ్య”న్తి తణ్ణాపత్తనా. చేతనాపత్తనానం వసేనాతి యథావుత్తదిట్టిగతనిస్సితచేతసికనికామనానం వసేన. చిత్తట్టపనాతి చిత్తస్స పణిదహనా. ఫస్సాదయోతి చేతనాదిట్టితణ్ణాదివినిముత్తా ఫస్సాదిధమ్మా. యస్మా దిట్టి పాపికా, తస్మా తస్స పుగ్గలస్స సబ్బే తే ధమ్మా అనిట్టాయ...పే... సంవత్తంతీతి యోజనా. పురిమస్సేవాతి తిత్తకపదస్సేవ . తిత్తకం కటుకన్తి చ ఉభయం ఇథ అనిట్టపరియాయం దట్టబ్బం “పచ్చా తే కటుకం భవిస్సంతీ”తిఆదీసు వియ.

అమ్మోయన్తి అమ్మో అయం. తమేవ పూజన్తి తమేవ పుట్టే లద్ధపరిసిజ్ఞానదానాదిపూజం. నివేసరేతి పవిసింసు. అసాతసన్నివాసేనాతి అమధురనిమ్మమూలసంసగ్గేన.

తం పన పటిక్ఖిపిత్వా...పే... వుత్తన్తి సబ్బాపి మిచ్చాదిట్టి ఏకంతసావజ్జత్తా అనిట్టాయ దుక్ఖాయ సంవత్తతీతి అధిప్పాయేన వుత్తం. అనంతరసుత్తేతి దసమసుత్తే. యోజేత్వా వేదితబ్బానీతి నవమసుత్తే వియ యోజేత్వా వేదితబ్బాని. చిత్తట్టపనావ పత్తనాతి ఏత్త పణిధి చాతి వత్తబ్బం.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. ఏకధమ్మపాళి

(౧౬) ౩. ఏకధమ్మపాళి-తతియవగ్గవణ్ణనా

౩౦౮. తతియస్స పరమే అయాథావదిట్టికోతి అనిచ్చాదిభావేసు ధమ్మేసు నిచ్చాతిఆదినా ఉప్పన్నదిట్టికో. తేనాహ – “తాయేవ మిచ్చాదిట్టియా విపరీతదస్సనో”తి సద్ధమ్మాతి ఏత్త సన్తో పసన్తో సున్దరో ధమ్మో, యో మనుస్సధమ్మాతిపి వుచ్చతి. తతో హి మిచ్చాదిట్టికో పరం వుట్టాపేయ్య, న అరియధమ్మతో. తేనాహ – “దసకుసలకమ్మపథధమ్మతో”తి. ఏవయాపాతి ఇమినా పాథికపుత్తాదికే సజ్జణ్ణాతి.

౩౦౯. సబ్బజ్ఞాబోధిసత్తోతి సబ్బజ్ఞాభాగీ బోధిసత్తో. ఆది-సద్దేన పూరితపారమికా పచ్చేకబోధిసత్తా ఏకచ్చసావకబోధిసత్తా చ సజ్జయ్యన్తి.

౩౧౦. పరమాతి మహాసావజ్జభావేన పరమా, ఉక్కుంసగతాతి అత్తో. తేసన్తి ఆనంతరియకమ్మానం. పరిచ్ఛేదోతి విపాకవసేన పరియోసానం. వట్టస్స మూలం, తతో తంసమగ్గీపుగ్గలో వట్టస్స ఖాణాతి వుచ్చతి. తేనాహ – “తాయా”తిఆది. తజ్ఞో గాహం న విస్సజ్జేతి, తస్స పునపి తబ్బావావహత్తా వుత్తం – “భవతో వుట్టానం నత్థీ”తి, న పన సబ్బసో వుట్టానస్స అభావతో. యాదిసే హి పచ్చయే పటిచ్చ అయం తం దస్సనం ఓక్కన్తో పున కదాచి తప్పటిపక్ఖే పచ్చయే పటిచ్చ తతో సీసుక్ఖిపనమస్స న హోతీతి న వత్తబ్బం. అకుసలజ్ఞో నామేతం అబలం దుబ్బలం, న కుసలం వియ

మహాబలం. అజ్ఞాధా సమృత్తనియామో వియ మిచ్ఛత్తనియామోపి అచ్ఛన్తికో సీయా, న చ మిచ్ఛత్తనియామో అచ్ఛన్తికో.

తేనేవ పపశ్చసూదనియం (మ. ని. అట్ట. ౨.౧౦౦) -

“కిం పనేస ఏకస్మిన్యేవ అత్తభావే నియతో హోతి, ఉదాహు అజ్ఞాస్మిమ్పితి? ఏకస్మిన్యేవ నియతో, ఆసేవనవసేన భవంతరేపి తం దిట్ఠిం రోచేతి ఏవా”తి -

వుత్తం. తతోయేవ చ సుమజ్జలవిలాసినియమ్మి (దీ. ని. అట్ట. ౧.౧౭౦-౧౭౨) వుత్తం -

“యే వా పన తేసం లద్ధిం గహేత్వా రత్తిట్టానే దివాట్టానే నిసిన్నా సజ్ఞాయన్తి వీమంసన్తి, తేసం ‘కరోతో న కరీయతి పాపం, నత్తి హేతు, నత్తి పచ్చయో, మతో ఉచ్చిజ్జతీతి తస్మిం ఆరమ్మణే మిచ్ఛాసతి సన్తిట్ఠతి, చిత్తం ఏకగ్గం హోతి, జవనాని జవన్తి. పరమజవనే సతేకిచ్ఛా హోన్తి, తథా దుతియాదీసు. సత్తమే బుద్ధానమ్మి అతేకిచ్ఛా అనివత్తితో అరిట్ఠకణ్ఠకసదిసా, తత్త కోచి ఏకం దస్సనం ఓక్కమతి, కోచి ద్వే, కోచి తీణిపి, ఏకస్మిం ఓక్కన్తేపి ద్వీసు తీసు ఓక్కన్తేసుపి నియతమిచ్ఛాదిట్ఠికోవ హోతి. పత్తో సగ్గమగ్గావరణశ్చోవ మోక్షమగ్గావరణశ్చ, అభబ్బో తస్సత్తభావస్స అనన్తరం సగ్గమ్మి గన్తుం, పగేవ మోక్షం, వట్టఖాణు నామేస సత్తో పథవిగోపకో, యేభుయ్యేస ఏవరూపస్స భవతో వుట్టానం నత్థీ”తి.

పిట్టిచక్కవాళేతి ఝాయమానచక్కవాళస్స పరతో ఏకస్మిం ఓకాసే. యం ఝాయమానానం అజ్ఞాయమానానశ్చ చక్కవాళానమన్తరం, యత్త లోకన్తరికనిరయసమజ్ఞా, తాదిసే ఏకస్మిం ఓకాసే. పచ్చతియేవాతి చక్కవాళే ఝాయమానే అజ్ఞాయమానేపి అత్తనో కమ్మబలేన పచ్చతియేవ.

౩౧౧. చతుత్థే “మా ఖలీ”తి వచనం ఉపాదాయ ఏవంలద్ధనామోతి తం కిర సకద్దమాయ భూమియా తేలఘటం గహేత్వా గచ్ఛన్తం, “తాత, మా ఖలీ”తి సామికో ఆహ. సో పమాదేన ఖలిత్వా పతిత్వా సామికస్స భయేన పలాయితం ఆరద్ధో. సామికో ఉపధావిత్వా సాటకకణ్ఠే అగ్గహేసి. సో సాటకం ఛడ్డేత్వా అచేలకో హుత్వా పలాతో పణ్ణేన వా తిణేన వా పటిచ్ఛాదేతుమ్మి అజానన్తో జాతరూపేనేవ ఏకం గామం పావిసి. మనుస్సా తం దిస్సా “అయం సమణో అరహో అప్పిచ్ఛో, నత్తి ఇమినా సదిసో”తి పూవభత్తాదీని గహేత్వా ఉపసజ్కమిత్వా “మయ్యం సాటకం అనివత్తభావేన ఇదం ఉప్పన్న”న్తి తతో పట్టాయ సాటకం లభిత్వాపి న నివాసేసి, తదేవ చ పబ్బజ్జం అగ్గహేసి. తస్స సన్తికే అజ్ఞోపి అజ్ఞోపీతి పశ్చాసతా మనుస్సా పబ్బజింసు. తం సన్ధాయేతం వుత్తం - “మా ఖలీతి వచనం ఉపాదాయ ఏవంలద్ధనామో తిత్తకరో”తి.

సమాగతట్టానేతి ద్విన్నం నదీనం ఉదకప్పవాహస్స సన్నిపాతట్టానే. ద్విన్నం ఉదకానన్తి ద్విన్నం ఉదకప్పవాహానం. యథావుత్తట్టానే మచ్ఛగ్గహణత్తం ఖిపితబ్బతో ఖిప్పం, కుమినం, తదేవ ఇథ ఖిప్పన్తి వుత్తం. తేనాహ - “కుమిన”న్తి. ఉచ్ఛాహీతి ఉదకఉచ్ఛాహి. తుచ్ఛపురిసో అరియధమ్మాభావతో. ఝానమత్తమ్మి హి తస్స నత్తేవ, కుతో అరియమగ్గో. మనుస్సఖిప్పం మజ్జోతి మనుస్సా పతిత్వా బ్యసనప్పత్తిఅత్తం ఓట్టితం కుమినం వియ. తేనాహ - “మహాజనస్సా”తిఆది.

౩౧౨. పశ్చామాదీసు బాహిరకసాసనన్తి అవిసేసేన వుత్తం - తస్స సబ్బస్సపి అనియ్యానికత్తా సత్థపటిజ్ఞాస్సపి అసబ్బజ్ఞాభావతో. తేనాహ - “తత్థ హి”తిఆది. గణోతి సావకగణో. తథాభావాయాతి ఆచరియేన వుత్తాకారతాయ సమగ్గభావత్తం. జజ్ఞసతన్తి బహూ అనేకే సత్తే. సమకమేవ అకుసలం పాపుణాతీతి తేసం సబ్బేసం ఏకజ్ఞం సమాదపనేపి

తేసం అకుసలేన సమకమేవ అకుసలం పాపుణాతి ఏకజ్ఞం బహూనం సమాదపనేపి తథా ఉస్సహనస్స బలవభావతో.
విసుం విసుం సమాదపనే వత్తబ్బమేవ నత్తి. యథా హి ధమ్మచరియాయం సమకమేవాతి వత్తబ్బా కల్యాణమిత్తతా, ఏవం
అధమ్మచరియాయం అకల్యాణమిత్తతాతి.

౩౧౩. సుట్ట అక్ఖాతేతి ఏకంతతో నియ్యానికభావేన అక్ఖాతే. సత్థా చ సబ్బజ్ఞా హోతీతి అసబ్బజ్ఞానో నియ్యానికభావేన
కథేతుం అసక్కుణేయ్యత్తా. ధమ్మా చ స్వాక్ఖాతో సమ్మాసమ్మద్ధప్పవేదితత్తా. గణో చ సుప్పటిపన్నో సత్థారా సువిసీతత్తా.
సమాదపకో హీతిఆది సుప్పటిపత్తియా నిదస్సనం దట్టబ్బం.

౩౧౪. పమాణం జానితబ్బన్తి “అయం ఏత్తకేన యాపేతి, ఇమస్స ఏత్తకం దాతుం యుత్త”న్తి ఏవం పమాణం
జానితబ్బం. అతిరేకే...పే.... నిబ్బానసమ్మత్తి వా నత్తి దురక్ఖాతత్తా ధమ్మస్స. తస్మాతి పటిగ్గాహకస్స. అప్పిచ్చపటిపదా
నామ నత్తి దురక్ఖాతే ధమ్మవినయేతి అధిష్పాయో.

౩౧౫. దాయకస్స వసో నామ ఉళారుళారతాభేదో అజ్ఞాసయో. దేయ్యధమ్మస్స పన థోకబహుతావ దేయ్యధమ్మస్స
వసో నామ. అత్తనో థామోతి యాపనప్పమాణం. యది హీతిఆది “కథ”న్తిఆదినా సజ్ఞేపతో వుత్తస్స అత్తస్స వివరణం.
అనుప్పన్నస్మాతి అనుప్పన్నో అస్స పుగ్గలస్స. చక్ఖుభూతో హోతీతి మహాజనస్స చక్ఖు వియ హోతి. సాసనం చిరట్టితితం
కరోతీతి అనుప్పన్నలాభుష్పాదనేన మహాజనస్స పసాదుష్పాదనేన చ చిరట్టితికం కరోతి.

కుటుమ్మరియవిహారేతి కుటుమ్మరియగామసన్నిస్సితవిహారే. భుజ్జనత్థాయాతి తస్మింయేవ గేహ నిసీదిత్వా
భుజ్జనత్థాయ. గహేత్వా గమనత్థాయాతి గేహతో బహి గహేత్వా గమనత్థాయ. ధురభత్తానీతి నిచ్చభత్తాని. చూళుపట్టాకన్తి
వేయ్యావచ్చకరం. వీమంసిత్వాతి యథా ఉద్దిస్స కతం న హోతి, ఏవం వీమంసిత్వా . మహాజనో అప్పిచ్చో భవితుం
మజ్జాతీతి మహాజనో సయం అప్పిచ్చో భవితుం మజ్జాతి దిట్టానుగతిం ఆపజ్జనేన. మహాజనస్మాతి బహుజనస్స.
అవత్థరిత్వాతి విత్థారికం కత్వా.

౩౧౬. పఞ్చాతపతప్పనం చతుసు పస్సేసు అగ్గిసన్తాపస్స ఉపరి సూరియసన్తాపస్స చ తప్పనం, తఞ్చా ఖో
గిష్ఠాకాలే. చిన్నప్పపాతపబ్బతసిఖరతో పతనం మరుప్పపాతపతనం. పుబ్బణ్ణాదీసు ఆదిచ్చాభిముఖావట్టనం
ఆదిచ్చానుపరివత్తనం.

౩౧౭. అయమ్మీతి స్వాక్ఖాతే ధమ్మవినయే కుసీతోపి. సామజ్ఞాన్తి తపచరణం. దుప్పరామట్టన్తి మిచ్చాచరితం సంకిలిట్టం.
నిరయాయుపకడ్డతీతి నిరయదుష్ఠాయ నం కడ్డతి.

౩౧౮. వుత్తప్పకారేతి పఞ్చాతపతప్పనాదికే వుత్తప్పకారే.

౩౧౯. ఏవన్తి వుత్తప్పకారాయ చిత్తప్పసాదవ్ఠయసుప్పటిపత్తియా. తేన సమణధమ్మకరణసుఖఞ్చ సజ్గత్తాతి.

౩౨౦. నవకనిపాతేతి ఇమస్మింయేవ అజ్ఞత్తరనికాయే వక్ఖమానం నవకనిపాతం సన్ధాయాహ. నవ పుగ్గలాతి
సత్తక్ఖత్తుపరమకోలంకోలాదయో నవ పుగ్గలా. సబ్బత్థాతి ఇమస్మిం సుత్తే వుత్తావసిట్ఠేసు సబ్బేసు సుత్తేసు.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. ఏకధమ్మపాళి

(౧౬) ౪. ఏకధమ్మపాళి-చతుత్థవగ్గవణ్ణనా

౩౨౨. చతుత్థస్స పరమే సజ్ఞాణభూతాతి ఉపలక్ఖణభూతా. పశ్చాదసయోజనావట్టక్ఖన్ధాతి
పశ్చాదసయోజనక్ఖన్ధపరిక్ఖేపా. యథా చాతి చ-సద్దేన కదమ్బరుక్ఖాదీనం కప్పట్టాయీభావం వియ
యోజనసతుబ్బేధాదిభావం సముచ్చినోతి, న పన జమ్బుయా జమ్బుదీపస్స వియ తేహి అపరగోయానాదీనం
సజ్ఞాణభావం. రామణేయ్యకన్తి రమణీయభావం. సేసపదేసూతి వనరామణేయ్యకాదిపదేసు. ఉగ్గతం కూలం ఉస్సితభావో
ఏతస్సాతి ఉక్కులం, విగతం అపగతం కూలం ఏతస్సాతి వికూలన్తి ఆహ - “ఉన్నతట్టానం నిన్నట్టాన”న్తి చ.
నన్దియావట్టమచ్చపిట్టేనేవాతి కుజ్జకకులిసకమచ్చసజ్ఞాతపిట్టేనేవ.

౩౨౩. దుతియాదీసు చత్తారో అపాయా అజ్ఞాత్ర మనుస్సేహీతి అధిప్పేతా, న దేవా అజ్ఞాత్ర మనుస్సేహీతి హీనాయ
జాతియా అధిప్పేతత్తా. ఉపాదాయుపాదాయాపి మజ్ఞిమదేసో లబ్భతి, యత్త గతి భిక్షూనం భిక్షునీనం ఉపాసకానం
ఉపాసకానం అజ్ఞోసమ్మి కమ్మవాదికిరియవాదివిజ్ఞాజాతికానం, యో పతిరూపదేసోతి వుచ్చతి. తేనాహ - “సకలోపి
హీ”తిఆది.

౩౨౪. ఏళాతి దోసో. తేనాహ - “నిద్దోసముఖాతి అత్తో”తి.

౩౨౬. తథాగతస్స గుణే జానిత్వా చక్కునాపి దస్సనం దస్సనమేవ, అజానిత్వా పన దస్సనం తిరచ్ఛానగతానమ్మి
హోతియేవాతి ఆహ - “యే తథాగతస్స గుణే జానిత్వా”తిఆది.

౩౨౭. పకాసేత్వా కథితన్తి సచ్ఛాని పకాసేత్వా కథితం.

౩౨౮. సుతానం ధమ్మానం అసమ్మాసో ధారణన్తి ఆహ - “ధారేన్తి న పమ్మస్సన్తి”తి.

౩౨౯. అత్థానత్థం ఉపపరిక్ఖన్తి “అయం ఇమిస్సా పాళియా అత్తో, అయం న అత్తో”తి అత్థానత్థం ఉపపరిక్ఖన్తి.
అనత్థపరిహరేన హి అత్థగ్గహణం యథా అధమ్మపరివజ్జనేన ధమ్మప్పటిపత్తి.

౩౩౦. అనులోమపటిపదన్తి నిబ్బానస్స అనులోమికం పటిపదం.

౩౩౧. సంవేగజనకేసు కారణేసూతి సంవేగజనకేసు జాతిఆదీసు కారణేసు. సంవేజనీయేసు రానేసు సహోత్తప్పజ్ఞాణం
సంవేగో.

౩౩౨. ఉపాయేనాతి యేన ఉపాయేన వట్టాపచ్ఛేదో, తేన ఉపాయేన. పధానవీరియం కరోన్తి సమ్మప్పధానసజ్ఞాతం
వీరియం కరోన్తి ఉప్పాదేన్తి.

౩౩౩. వవస్సజీయన్తి విస్సజ్జీయన్తి ఏత్థ సజ్ఞారాతి వవస్సగ్గో, అసజ్ఞతా ధాతుతి ఆహ - “వవస్సగ్గో వుచ్చతి నిబ్బాన”న్తి.

౩౩౪. ఉత్తమన్నానన్తి ఉత్తమానం పఞ్చన్నం భోజనానం. ఉత్తమరసానన్తి ఉత్తమానం రసానం. ఉఞ్చాచారేనాతి ఉఞ్చాచరియాయ కస్సచి అపరిగ్గహభూతస్స కిఞ్చి అయాచిత్వా గహణం ఉఞ్చాచారో. ఏత్థ చాతిఆదినా అన్నాదీనం అగ్గభావో నామ మనాపపరమో ఇచ్చితక్ఖణలాభో, న తేసం లాభితామత్తన్తి దస్సేతి. పటిలభన్తితి దేన్తి పణీతభావేన. భత్తస్స ఏకపాతీతి ఏకపాతిపూరం భత్తం. ఇదం కిం నామాతి “ఇదం అన్నగ్గరసగ్గం నామ హోతి, న హోతీ”తి వుచ్చతి. ఉఞ్ఛోస కపాలాభతేనాతి మిస్సకభత్తేన. యాపేన్నేతి యాపనసీసేన యాపనహేతుం భత్తం వదతి. ఉపాదాయ అగ్గరసం నామాతి తం తం ఉపాదాయుపాదాయ అన్నగ్గరసగ్గం దట్ఠబ్బన్తి దస్సేతి. చక్కువత్తిఆహారతో హి చాతుమహారాజికానం ఆహారో అగ్గోతి ఏవం యావ పరనిమ్మితవసవత్తిదేవా నేతబ్బం.

౩౩౫. అత్థరసో నామ చత్తారి సామజ్ఞాఫలాని “అరియమగ్గానం ఫలభూతో రసో”తి కత్వా. ధమ్మరసో నామ చత్తారో మగ్గా “సామజ్ఞాఫలస్స హేతుభూతో రసో”తి కత్వా విముత్తిరసో నామ అమతం నిబ్బానం “సబ్బసజ్ఞారసమథో”తి కత్వా.

చతుత్థవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

జమ్బుదీపపేయ్యాలో నిట్టితో.

౧౭. పసాదకరధమ్మవగ్గవణ్ణనా

౩౬౬. అథమిదన్తి సన్ధివసేన పాళియం రస్సం కత్వా వుత్తం, మ-కారో పదసన్ధికరోతి ఆహ - “అద్ధా ఇద”న్తి. ఏకంసో ఏసాతి ఏకంసో హేతు ఏస లాభానం. పాపకం నామాతి అప్పకమ్మి పాపం నామ బృత్తం ఏకంసేన న కరోతి. తథస్సాతి తథా సమ్మాపటిపజ్జమానస్స అస్స. ఆరణ్ణోకత్తం...పే... తేచీవరికత్తన్తి ఇమేసం ధుతథమ్మానం గహణేనేవ ఇతరేసమ్మి తంసభాగానం గహితభావో దట్టబ్బో. థావరప్పత్తభావోతి సాసనే ధిరభావప్పత్తి థేరభావో. ఆకప్పస్స సమ్మత్తీతి “అణ్ణో మే ఆకప్పో కరణీయో”తి ఏవం వుత్తస్స ఆకప్పస్స సమ్మత్తి. కోలపుత్తీతి కోలపుత్తియన్తి ఆహ - “కులపుత్తభావో”తి. సమ్మన్నరూపతాతి ఉపధిసమ్మదా. వచనకిరియాయాతి వచనప్పయోగస్స మధురభావో మజ్జాస్సరతా. తేనస్స లాభో ఉప్పజ్జతీతి ఇదం న లాభుప్పాదనూపాయదస్సనపరం, అథ ఖో ఏవం సమ్మాపటిపజ్జమానస్స అనిచ్ఛన్తస్సేవ లాభో ఉప్పజ్జతీతి లాభస్స అబ్యభిచారహేతుదస్సనపరం దట్టబ్బం. యథాహ -

“ఆకణ్ఠేయ్య చే, భిక్షవే, భిక్షు లాభీ అస్సం చీవరపిణ్ణపాతసేనాసనగిలానప్పచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారానన్తి, సీలేస్వేవస్స పరిపూరకారీ”తి (మ. ని. ౧.౬౮).

పసాదకరధమ్మవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౮. అపరఅచ్చరాసజ్ఞాతవగ్గవణ్ణనా

౩౮౨. ఇదమ్మి సుత్తన్తి ఏత్త పి-సద్దో హేట్టా వుత్తమాళచ్చరాసజ్ఞాతసుత్తం సమ్మిణ్ణేతి. చూళచ్చరాసజ్ఞాతసుత్తే అప్పనం అప్పత్తాయ మేత్తాయ తావమహన్తో విపాకో దస్సితో, కిమిజ్ఞం పన ఇమిస్సా అప్పనాప్పత్తాయ మేత్తాయాతి దస్సేతుం - “అప్పనాప్పత్తాయ హీ”తిఆదిమాహ. విపాకకథాయేవ నత్తితి విపాకే కథాయేవ నత్తి, అయమేవ వా పాఠో.

గణనానుపుబ్బతాతి గణనానుపుబ్బతాయ. పరమం ఉప్పన్నన్తిపి పరమం, పరమం సమాపజ్జితీతి ఇదం పన న ఏకస్తలక్షణం. చిణ్ణవసీభావో హి అట్టసమాపత్తిలాభీ ఆదితో పట్టాయ మత్తకం పాపేన్తోపి సమాపజ్జితుం సక్కోతి, మత్తకతో పట్టాయ ఆదిం పాపేన్తోపి, అన్తరన్తరా ఓక్కన్తోపి సమాపజ్జితుం సక్కోతి ఏవ. పుబ్బుప్పత్తియట్టేన పన పరమం నామ హోతి. విభజ్జేతి ఝానవిభజ్జే. విపస్సనం కయిరమానం లక్ఖణాపనిజ్ఞానకిచ్చం మగ్గేన సిజ్ఞతి తగ్గతసమ్మోహవిద్ధంసనతో . అపిచ విపస్సనాయ లక్ఖణాపనిజ్ఞానం మగ్గేన ఉప్పన్నేన సిజ్ఞతి ఇతరథా పరివత్తనతో, తస్మా మగ్గో లక్ఖణాపనిజ్ఞానం, న అనిచ్ఛాదిలక్ఖణానం ఆరమ్మణకరణతో. యథా ఫలం నిబ్బానస్స అసజ్ఞతలక్ఖణం ఆరమ్మణకరణవసేన ఉపనిజ్ఞాయతి, ఏవం మగ్గోపి. ఏవమ్మిస్స లక్ఖణాపనిజ్ఞానతం వేదితబ్బం. వత్తబ్బమేవ నత్తి అరిత్తజ్ఞానతాయ. సేసం విసేసం, అరిత్తజ్ఞానా ఏవాతి అత్తో.

౩౮౬-౩౮౭. హితఫరణన్తి సత్తేసు హితానురూపం ఝానస్స ఫరిత్వా పవత్తనం. చేతోపటిపక్ఖతో విముచ్చతి ఏతాయాతి చేతోవిముత్తి, అప్పనాప్పత్తా మేత్తా. తేనాహ - “ఇథా”తిఆది. ఏసేవ నయోతి ఇమినా కరుణాదీనమ్మి అప్పనాప్పత్తతం అతిదిసతి. వట్టం హోన్తి కమ్మవట్టభావతో. వట్టపాదా హోన్తితి విపాకవట్టస్స కారణం హోన్తి.

౩౯౦. అజ్ఞత్తపరికమ్మవసేనాతి అత్తనో కేసాదీసు పరికమ్మకరణవసేన. అట్టారసవిధేతి అట్టారసప్పభేదే. కాయేతి రూపకాయే. రూపకాయో హి ఇథ అజ్ఞపచ్చజ్ఞానం కేసాదీనజ్ఞా ధమ్మానం సమూహాట్టేన హత్తికాయరథకాయాదయో వియ కాయోతి అధిప్పేతో. సమూహవిసయతాయ చస్స కాయసద్దస్స సముదాయూపాదనతాయ చ అసుభాకారస్స “కాయే”తి ఏకవచనం. తథా ఆరమ్మణాదివిభాగేన అనేకభేదభిన్నమ్మి చిత్తం చిత్తభావసామజ్ఞోన ఏకజ్ఞం గహేత్వా “చిత్తే”తి ఏకవచనం కతం. కాయానుపస్సీతి ఇమస్స అత్తం దస్సేతుం - “తమేవ కాయం పజ్ఞాయ అనుపస్సన్తో”తి ఆహ. తమేవ కాయన్తి చ అవధారణేన వేదనాదిఅనుపస్సనం నివత్తేతి. తేన చ పున కాయగ్గహణస్స పయోజనం సూచితన్తి దట్టబ్బం. “కాయే”తి హి వత్వాపి పున “కాయానుపస్సీ”తి దుతియం కాయగ్గహణం అసమ్మిస్సతో వవత్థానఘనవినిబ్బోగాదిదస్సనత్తం కతం. తేన వేదనాదయోపి ఏత్త సితా, ఏత్త పటిబద్ధాతి కాయవేదనాదిఅనుపస్సనప్పసజ్జేపి ఆపన్నే న కాయే వేదనానుపస్సీ చిత్తానుపస్సీ ధమ్మానుపస్సీ వా. అథ ఖో కాయానుపస్సీయేవాతి కాయసజ్ఞాతవత్తుస్మిం కాయానుపస్సనాకారస్సేవ దస్సనేన అసమ్మిస్సతో వవత్థానం దస్సేతుం హోతి. తథా న కాయే అజ్ఞపచ్చజ్ఞవినిముత్తఏకధమ్మానుపస్సీ, నాపి కేసలోమాదివినిముత్తఇత్థిపురిసానుపస్సీ. యోపి చేత్త కేసలోమాదికో భూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతో కాయో, కత్థపి న భూతుపాదాయవినిముత్తఏకధమ్మానుపస్సీ, అథ ఖో రథసమ్భారానుపస్సకో వియ అజ్ఞపచ్చజ్ఞసమూహానుపస్సీ , నాగరావయవానుపస్సకో వియ కేసలోమాదిసమూహానుపస్సీ, కదలిక్ఖన్దవత్తవట్టివినిబ్బుజ్జకో రిత్తముట్టివినివేరకో వియ చ భూతుపాదాయసమూహానుపస్సీయేవాతి నానప్పకారతో సమూహవసేనేవ కాయసజ్ఞాతస్స వత్తునో దస్సనేన ఘనవినిబ్బోగో దస్సితో హోతి. న హేత్త యథావుత్తసమూహవినిముత్తో కాయో వా ఇత్థి వా పురిసో వా అజ్ఞో వా కోచి ధమ్మో దిస్సతి, యథావుత్తధమ్మసమూహమత్తేయేవ పన తథా తథా సత్తా మిచ్ఛాభినివేసం కరోన్తి.

అట్టారసవిధేనాతి అట్టారసవిధా. సతిపట్టానభావకస్సాతి సతిపట్టానభావం భావేంతస్స. తీసు భవేసు కిలేస ఆతపేతీతి ఆతాపో, వీరియస్సేతం నామం. యదిపి హి కిలేసానం పహానం ఆతాపనన్తి, తం సమ్మాదిట్టిఆదీనమ్మి అత్తేవ. ఆతపసద్ధో వియ పన ఆతాపసద్ధోపి వీరియేవ నిరుత్తో. అథ వా పటిపక్ఖప్పహానే సమ్మయుత్తధమ్మానం అబ్బుస్సహనవసేన పవత్తమానస్స వీరియస్స సాతిసయం తదాతాపనన్తి వీరియమేవ తథా వుచ్చతి, న అజ్ఞాధమ్మా, తస్మా ఆతాపోతి వీరియస్స నామం, సో అస్స అత్తీతి ఆతాపీ. అయఞ్చ ఈకారో పసంసాయ అతిసయస్స వా దీపకోతి ఆతాపిగ్గహణేన సమ్మప్పధానసమగ్గితం దస్సేతి. తేనాహ - “ఆతాపీతి...పీ.... వీరియేన వీరియవా”తి. సమ్మజానోతి సమ్మజ్ఞాసజ్ఞాతేన జ్ఞాణేన సమన్నాగతో. తేనాహ - “అట్టారసవిధేన...పీ.... సమ్మా పజానన్తో”తి. అయం పనేత్థ వచనత్తో - సమ్మా సమన్తతో సామజ్ఞా పజానన్తో సమ్మజానో, అసమ్మిస్సతో వవత్థానే అజ్ఞాధమ్మానుపస్సితాభావేన సమ్మా అవిపరీతం సబ్బాకారప్పజానేన సమన్తతో ఉపరూపరివిసేసావహభావేన పవత్తియా సమ్మా పజానన్తోతి అత్తో.

కాయో చ ఇథ లుజ్జనప్పలుజ్జనట్టేన లోకోతి అధిప్పేతోతి ఆహ - “తస్మింయేవ కాయసజ్ఞాతే లోకే”తి. పఞ్చకామగుణికతత్తాన్తి రూపాదీసు పఞ్చసు కామగుణేసు పవత్తమానం తత్తం . యస్మా పనేత్థ అభిజ్ఞాగహణేన కామచ్ఛన్తో, దోమనస్సగ్గహణేన బ్యాపాదో సజ్గహం గచ్ఛతి, తస్మా నీవరణపరియాపన్నబలవధమ్మద్వయదస్సనేన నీవరణప్పహానం వుత్తం హోతీతి వేదితబ్బం. విసేసేన చేత్థ అభిజ్ఞావినయేన కాయసమ్మత్తిమూలకస్స అనురోధస్స, దోమనస్సవినయేన కాయవిపత్తిమూలకస్స విరోధస్స, అభిజ్ఞావినయేన చ కాయే అభిరతియా, దోమనస్సవినయేన కాయభావనాయ అనభిరతియా, అభిజ్ఞావినయేన కాయే అభూతానం సుభసుఖభావాదీనం పక్ఖేపస్స, దోమనస్సవినయేన కాయే భూతానం అసుభాసుఖభావాదీనం అపనయనస్స చ పహానం వుత్తం. తేన యోగావచరస్స యోగానుభావో యోగసమత్తతా చ దీపితా హోతి. యోగానుభావో హి ఏస, యదిదం అనురోధవిరోధవిప్పముత్తో అరతిరతిసహో అభూతపక్ఖేపభూతాపనయనవిరహితో చ హోతి. అనురోధవిరోధవిప్పముత్తో చేస అరతిరతిసహో అభూతం అపక్ఖిపన్తో భూతఞ్చ అనపనేన్తో యోగసమత్తో హోతీతి. సుద్ధరూపసమ్మసనమేవ కథిత్తి కేవలం కాయానుపస్సనాభావతో వుత్తం.

సుఖాదిభేదాసు వేదనాసూతి సుఖదుక్ఖఅదుక్ఖమసుఖసామిసనిరామిసభేదాసు వేదనాసు. తత్త సుఖయతీతి సుఖా, సమ్మయుత్తధమ్మే కాయఞ్చ లద్ధస్సాదే కరోతీతి అత్తో. సుట్టు వా ఖాదతి, ఖనతి వా కాయికం చేతసికఞ్చ ఆబాధన్తి సుఖా, సుకరం ఓకాసదానం ఏతిస్సాతి వా సుఖా. దుక్ఖయతీతి దుక్ఖా, సమ్మయుత్తధమ్మే కాయఞ్చ పీళేతి విబాధతీతి అత్తో. దుట్టు వా ఖాదతి, ఖనతి వా కాయికం చేతసికఞ్చ సాతన్తి దుక్ఖా, దుక్కరం ఓకాసదానం ఏతిస్సాతి వా దుక్ఖా. దుక్ఖసుఖప్పటిక్ఖేపేన అదుక్ఖమసుఖాతి ఉపేక్ఖా వుత్తా. వేదియతి ఆరమ్మణరసం అనుభవతీతి వేదనా. వేదియమానోతి అనుభవమానో. సుఖం వేదనం వేదియామీతి పజానాతీతి కాయికం వా చేతసికం వా సుఖం వేదనం వేదియమానో “అహం సుఖం వేదనం వేదియామీ”తి పజానాతీతి అత్తో. తత్త కామం ఉత్తానసేయ్యకాపి దారకా థజ్ఞాపివనాదికాలే సుఖం వేదనం వేదియమానా “సుఖం వేదనం వేదియామా”తి పజానన్తి, న పనేతం ఏవరూపం పజాననం సన్ధాయ వుత్తం. ఏవరూపజ్ఞో జాననం సత్తుపలద్ధిం న జహతి, అత్తసజ్ఞం న ఉగ్ధాటేతి, కమ్మట్టానం వా సతిపట్టానభావనా వా న హోతి. ఇమస్స పన భిక్కునో జాననం సత్తుపలద్ధిం జహతి, అత్తసజ్ఞం ఉగ్ధాటేతి, కమ్మట్టానఞ్చోవ సతిపట్టానభావనా చ హోతి. ఇదఞ్చో “కో వేదియతి, తస్స వేదనా, కిం కారణా వేదనా”తి ఏవం సమ్మజానంతస్స వేదియనం సన్ధాయ వుత్తం.

తత్త కో వేదియతీతి? న కోచి సత్తో వా పుగ్గలో వా వేదియతి. కస్స వేదనాతి? న కస్సచి సత్తస్స వా పుగ్గలస్స వా వేదనా. కిం కారణా వేదనాతి? వత్తుఆరమ్మణా చ పనస్స వేదనాతి. తస్మా ఏస ఏవం పజానాతి “తం తం సుఖాదీనం వత్తుభూతం రూపాదిం ఆరమ్మణం కత్వా వేదనావ వేదియతి, తం పన వేదనాపవత్తిం ఉపాదాయ ‘అహం వేదియామీ’తి వోహరమత్తం హోతీ”తి. ఏవం “సుఖాదీనం వత్తుభూతం రూపాదిం ఆరమ్మణం కత్వా వేదనావ వేదియతీ”తి సల్లక్ఖేన్తో ఏస “సుఖం వేదనం వేదియామీ”తి పజానాతీతి వేదితబ్బో.

అథ వా సుఖం వేదనం వేదియామీతి పజానాతీతి సుఖవేదనాక్ఖణే దుక్ఖాయ వేదనాయ అభావతో సుఖం వేదనం వేదియమానో “సుఖం వేదనంయేవ వేదియామీ”తి పజానాతి. తేన యా పుట్టే భూతపుట్టా దుక్ఖా వేదనా, తస్మా ఇదాని అభావతో ఇమిస్సా చ సుఖాయ వేదనాయ ఇతో పరం పఠమం అభావతో “వేదనా నామ అనిచ్ఛా అద్ధువా విపరిణామధమ్మా”తి ఇతిహ తత్త సమ్మజానో హోతి. దుక్ఖం వేదనం వేదియామీతి పజానాతీతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో.

సామిసం వా సుఖంతిఆదీసు యస్మా కిలేసేహి ఆమసిత్తబ్బతో ఆమిసా నామ పఞ్చ కామగుణా. ఆరమ్మణకరణవసేన సహ ఆమిసేహీతి సామిసా, తస్మా సామిసా సుఖా నామ పఞ్చకామగుణామిసనిస్సితా ఛసు ద్వారేసు ఉప్పన్నా ఛగేహస్సితా సోమనస్సవేదనా. సామిసా దుక్ఖా నామ ఛగేహస్సితా దోమనస్సవేదనా. సా చ ఛసు ద్వారేసు “ఇట్టారమ్మణం నానుభవిస్సామి నానుభవామీ”తి వితక్కయతో ఉప్పన్నా కామగుణనిస్సితా దోమనస్సవేదనా వేదితబ్బా. నిరామిసా సుఖా నామ ఛనేక్ఖమ్మస్సితా సోమనస్సవేదనా. సా చ ఛసు ద్వారేసు ఇట్టారమ్మణే ఆపాథగతే అనిచ్ఛాదివసేన విపస్సనం పట్టపేత్వా ఉస్సుక్కాపేతుం సక్కోంతస్స “ఉస్సక్కితా మే విపస్సనా”తి సోమనస్సజాతస్స ఉప్పన్నా సోమనస్సవేదనా దట్టబ్బా.

నిరామిసా దుక్ఖా నామ ఛనేక్ఖమ్మస్సితా దోమనస్సవేదనా. సా పన ఛసు ద్వారేసు ఇట్టారమ్మణే ఆపాథగతే అనుత్తరవిమోక్షసజ్ఞాతరియఫలధమ్మేసు పిహం పట్టపేత్వా తదధిగమాయ అనిచ్ఛాదివసేన విపస్సనం పట్టపేత్వా ఉస్సుక్కాపేతుం అసక్కోంతస్స “ఇమమ్మి పక్ఖం ఇమమ్మి మాసం ఇమమ్మి సంవచ్చరం విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరియభూమిం పాపుణీతుం నాసక్ఖీ”న్తి అనుసోచతో ఉప్పన్నా దోమనస్సవేదనా.

సామిసా అదుక్ఖమసుఖా నామ ఛగేహస్సితా ఉపేక్ఖావేదనా. సా చ ఛసు ద్వారేసు ఇట్టారమ్మణే ఆపాథగతే గుళపిణ్ణకే నిలీనమక్ఖికా వియ రూపాదీని అనువత్తమానా తత్తేవ లగ్గా లగ్గితా హుత్వా ఉప్పన్నా కామగుణనిస్సితా ఉపేక్ఖావేదనా. నిరామిసా అదుక్ఖమసుఖా నామ ఛనేక్ఖమ్మస్సితా ఉపేక్ఖావేదనా. సా పన ఛసు ద్వారేసు ఇట్టాదిఆరమ్మణే ఆపాథగతే ఇట్టే అరజ్జంతస్స, అనిట్టే అదుస్సంతస్స, అసమపేక్ఖచేన అముయ్యంతస్స ఉప్పన్నా విపస్సనాఞాణసమ్మయుత్తా ఉపేక్ఖావేదనా. ఏవం వుత్తన్తి మహాసతిపట్టానసుత్తే వుత్తం. సావ వేదనా వేదితబ్బాతి లుజ్జనప్పలుజ్జనట్టేన సా వేదనా “లోకో”తి వేదితబ్బా.

ఏవం విత్థారితేతి “సరాగం వా చిత్తం సరాగం చిత్తన్తి పజానాతి, వీతరాగం వా చిత్తం...పే... సదోసం వా చిత్తం, వీతదోసం వా చిత్తం, సమోహం వా చిత్తం, వీతమోహం వా చిత్తం, సంఖిత్తం వా చిత్తం, విక్ఖిత్తం వా చిత్తం, మహగ్గతం వా చిత్తం, అమహగ్గతం వా చిత్తం, సఉత్తరం వా చిత్తం, అనుత్తరం వా చిత్తం, సమాహితం వా చిత్తం, అసమాహితం వా చిత్తం, విముత్తం వా చిత్తం, అవిముత్తం వా చిత్తన్తి పజానాతీ”తి ఏవం సతిపట్టానసుత్తే (దీ. ని. ౨.౩౮౧; మ. ని. ౧.౧౧౪) విత్థారేత్వా దస్సితే సోళసవిధే చిత్తే.

తత్త సరాగన్తి అట్టవిధం లోభసహగతం. వీతరాగన్తి లోకియకుసలాభ్యాకతం. ఇదం పన యస్మా సమ్మసనం న ధమ్మసమోధానం, తస్మా ఇధ ఏకపదేపి లోకుత్తరం న లబ్బతి. సేసాని చత్తారి అకుసలచిత్తాని నేవ పురిమపదం, న పచ్చిమపదం భజన్తి. సదోసన్తి దువిధం దోమనస్ససహగతం. వీతదోసన్తి లోకియకుసలాభ్యాకతం. సేసాని దస అకుసలచిత్తాని నేవ పురిమపదం, న పచ్చిమపదం భజన్తి. సమోహన్తి విచికిచ్ఛాసహగతజ్ఞోవ ఉద్ధచ్చసహగతజ్ఞోతి దువిధం. యస్మా పన మోహో సబ్బాకుసలేసు ఉప్పజ్జతి, తస్మా సేసానిపి ఇధ వత్తన్తియేవ. ఇమస్మిజ్ఞోవ హి దుకే ద్వాదసాకుసలచిత్తాని పరియాదిన్నానీతి. వీతమోహన్తి లోకియకుసలాభ్యాకతం.

సంఖిత్తన్తి ధినమిద్ధానుపతితం. ఏతజ్ఞో సజ్జచితచిత్తం నామ ఆరమ్మణే సజ్జోచవసేన పవత్తనతో. విక్ఖిత్తన్తి ఉద్ధచ్చసహగతం. ఏతజ్ఞో పసటచిత్తం నామ ఆరమ్మణే సవిసేసం విక్ఖేపవసేన విసటభావేన పవత్తనతో. మహగ్గతన్తి రూపావచరం అరూపావచరజ్ఞా. అమహగ్గతన్తి కామావచరం. సఉత్తరన్తి కామావచరం. అనుత్తరన్తి రూపావచరం అరూపావచరజ్ఞా. తత్తాపి సఉత్తరం రూపావచరం, అనుత్తరం అరూపావచరమేవ. సమాహితన్తి యస్స అప్పనాసమాధి వా ఉపచారసమాధి వా అత్తి. అసమాహితన్తి ఉభయసమాధివిరహితం. విముత్తన్తి తదగ్గవిక్ఖమ్భనవిముత్తీహి విముత్తం. అవిముత్తన్తి ఉభయవిముత్తిరహితం. సముచ్చేదప్పటిప్పస్సద్ధినిస్సరణవిముత్తీనం పన ఇధ ఓకాసోవ నత్తి, ఓకాసాభావో చ సమ్మసనచారస్స అధిప్పేతత్తా వేదితబ్బో.

ఉపాదానస్స ఖన్ధా ఉపాదానక్ఖన్ధా, ఉపాదానస్స పచ్చయభూతా ధమ్మపుణ్ణా ధమ్మరాసయోతి అత్తో. ఉపాదానేహి ఆరమ్మణకరణాదివసేన ఉపాదాతబ్బా వా ఖన్ధా ఉపాదానక్ఖన్ధా. ఛ అజ్జత్తికబాహిరాయతనానీతి చక్ఖు సోతం ఘానం జిహ్వా కాయో మనోతి ఇమాని ఛ అజ్జత్తికాయతనాని చేవ, రూపం సద్దో గద్దో రసో ఫోట్టబ్బో ధమ్మాతి ఇమాని ఛ బాహిరాయతనాని చ. ఏత్త పన లోకుత్తరధమ్మా న గహేతబ్బా సమ్మసనచారస్స అధిప్పేతత్తా. సత్త సమ్మోజ్జఙ్గాతి సతిసమ్మోజ్జఙ్గాదయో సత్త సమ్మోజ్జఙ్గా. సతిఆదయో హి సమ్మోధిస్స, సమ్మోధియా వా అజ్ఞాతి సమ్మోజ్జఙ్గా. తథా హి సమ్మోజ్జతి ఆరద్ధవిపస్సకతో పట్టాయ యోగావచరోతి సమ్మోధి, యాయ వా సో సతిఆదికాయ సత్తధమ్మసామగ్గియా సమ్మోజ్జతి, కిలేసనిద్దాతో ఉట్టాతి, సచ్చాని వా పటివిజ్జతి, సా ధమ్మసామగ్గీ సమ్మోధి, తస్స సమ్మోధిస్స, తస్సా వా సమ్మోధియా అజ్ఞాతి సమ్మోజ్జఙ్గా.

చత్తారి అరియసచ్చానీతి “దుక్ఖం దుక్ఖసముదయో దుక్ఖనిరోధో దుక్ఖనిరోధగామినిపటిపదా”తి (సం. ని. ౨.౧౦౭౧-౧౦౭౨) ఏవం వుత్తాని చత్తారి అరియసచ్చాని. తత్త పురిమాని ద్వే సచ్చాని వట్టం పవత్తిహేతుభావతో. పచ్చిమాని వివట్టం నివట్టతదధిగమూపాయభావతో. తేసు భిక్షునో వట్టే కమ్మట్టానాభినివేసో హోతి సరూపతో పరిగ్గహసమ్మవతో. వివట్టే నత్తి అభినివేసో అవిసయత్తా అవిసయత్తే చ పయోజనాభావతో. పశ్చాదా వుత్తేసూతి సతిపట్టానసుత్తే వుత్తేసు. సుద్ధఅరూపసమ్మసనమేవాతి రూపేన అమిస్సితత్తా కేవలం అరూపసమ్మసనమేవ. ఖన్ధాయతనసచ్చకోట్టాసానం పశ్చక్షన్తసగ్గహతో “రూపారూపసమ్మసన”న్తి వుత్తం. పుబ్బభాగియానమ్మి సతిపట్టానానం సగ్గహితత్తా “లోకియలోకుత్తరమిస్సకానేవ కథితానీ”తి ఆహ.

౩౯౪. అనిబ్బత్తానన్తి అజాతానం. పయోగం పరక్కమన్తి ఏత్త భుసం యోగో పయోగో, పయోగోవ పరక్కమో, పయోగసజ్ఞాతం పరక్కమన్తి అత్తో. చిత్తం ఉక్ఖిపతీతి కోసజ్జపక్ఖే పతితుం అపదానవసేన ఉక్ఖిపతి. పధానవీరియన్తి సమ్మప్పధానలక్ఖణప్పత్తవీరియం. లోకియాతి లోకియసమ్మప్పధానకథా. సబ్బపుబ్బభాగేతి సబ్బమగ్గానం పుబ్బభాగే.

కస్యపసంయుత్తపరియాయేనాతి కస్యపసంయుత్తే ఆగతసుత్తేన “ఉప్పన్నా మే పాపకా అకుసలా ధమ్మా అప్పహీయమానా అనత్థాయ సంవత్తేయ్యు”న్తి (సం. ని. ౨.౧౪౦) ఆగతత్తా. సా లోకియాతి వేదితబ్బా.

సమధవిపస్సనావాతి అవధారణేన మగ్గం నివత్తేత్వా తస్స నివత్తనే కారణం దస్సేన్తో, “మగ్గో పనా”తిఆదిమాహ. సకిం ఉప్పజ్జిత్వాతి ఇదం భూతకథనమత్తం. నిరుద్ధస్స పున అనుప్పజ్జనతో “న కోచి గుణో”తి ఆసజ్జేయ్యాతి ఆహ - “సో హీ”తిఆది. అనంతరమేవ యథా ఫలం ఉప్పజ్జతి, తథా పవత్తియేవస్స పచ్చయదానం. పురిమస్మిమ్మీతి “అనుప్పన్నా మే కుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జమానా అనత్థాయ సంవత్తేయ్యు”న్తి ఏత్థపి. వుత్తన్తి పోరాణట్టకథాయం. తం పన తథావుత్తవచనం న యుత్తం దుతియస్మిం వియ పురిమస్మిం మగ్గస్స అగ్గహణే కారణాభావతో. పురిమస్మిం అగ్గహితే మగ్గే అనుప్పజ్జమానో మగ్గో అనత్థాయ సంవత్తేయ్యాతి ఆపజ్జేయ్య, న చేతం యుత్తం ఆపజ్జమానే తస్మిం పధానత్థసమ్భవతో.

చతుకిచ్చసాధనవసేనాతి అనుప్పన్నాకుసలానుప్పాదనాదిచతుకిచ్చసాధనవసేన.

వుత్తనయేనాతి “అసముదాచారవసేన వా అననుభూతారమ్మణవసేన వా”తిఆదినా వుత్తనయేన. విజ్ఞమానాతి ధరమానసభావా. ఖణత్తయపరియాపన్నత్తా ఉప్పాదాదిసమగ్గినో వత్తమానభావేన ఉప్పన్నం వత్తమానుప్పన్నం. తత్తో ఉప్పాదతో పట్టాయ యావ భజ్జో ఉద్ధం పన్నం పత్తన్తి నిప్పరియాయతో “ఉప్పన్న”న్తి వుచ్చతి. అనుభవిత్వా భవిత్వా చ విగతం భుత్వావిగతం. అనుభవనభవనాని హి భవనసామత్తోన భుత్వా-సద్దేన వుత్తాని. సామత్తోమేవ హి ఉపసగ్గేన విసేసీయతి. ఇథ విపాకానుభవనవసేన తదారమ్మణం అవిపక్కవిపాకస్స సబ్బథా అవిగతత్తా భవిత్వావిగతమత్తవసేన కమ్మిణ్ణ “భుత్వావిగతుప్పన్న”న్తి వుత్తం. న అట్టసాలినియం వియ రజ్జనాదివసేన అనుభూతాపగతం జవనం ఉప్పజ్జిత్వా నిరుద్ధతావసేన భూతాపగతాణ్ణ సజ్ఞతం భూతాపగతుప్పన్నన్తి. తస్మా ఇథ ఓకాసకతుప్పన్నం విపాకమేవ వదతి, న తత్త వియ కమ్మమ్మి. అట్టసాలినియత్తో భూతావిగతుప్పన్నం ఓకాసకతుప్పన్నాణ్ణ అజ్ఞాథా దస్సితం. వుత్తత్తో తత్త (ధ. స. అట్ట. ౧ కామావచరకుసలపదభాజనీయ) -

“ఆరమ్మణరసం అనుభవిత్వా నిరుద్ధం అనుభూతాపగతసజ్ఞతం కుసలాకుసలం, ఉపాదాదిత్తయం అనుప్పత్వా నిరుద్ధం భూతాపగతసజ్ఞతం సేససజ్ఞతాణ్ణ భూతాపగతుప్పన్నం నామ. ‘యానిస్స తాని పుట్టే కతాని కమ్మానీ’తి ఏవమాదినా నయేన వుత్తం కమ్మం అతీతమ్మి సమానం అజ్ఞం విపాకం పటిబాహిత్వా అత్తనో విపాకస్సోకాసం కత్వా రితత్తా, తథాకతోకాసాణ్ణ విపాకం అనుప్పన్నమ్మి సమానం ఏవం కతే ఓకాసే ఏకన్తేన ఉప్పజ్జనతో ఓకాసకతుప్పన్నం నామా”తి.

ఇథ పన సమ్మోహావిసోదనియం వుత్తనయేనేవ భుత్వావిగతుప్పన్నం ఓకాసకతుప్పన్నాణ్ణ దస్సితం. వుత్తత్తో, సమ్మోహావిసోదనియం (విభ. అట్ట. ౪౦౬) -

“కమ్మే పన జహితే ఆరమ్మణరసం అనుభవిత్వా నిరుద్ధో విపాకో భుత్వావిగతం నామ. కమ్మం ఉప్పజ్జిత్వా నిరుద్ధం భుత్వావిగతం నామ. తదుభయమ్మి భుత్వావిగతుప్పన్నన్తి సజ్ఞ్యం గచ్చతి. కుసలాకుసలం కమ్మం అజ్ఞాకమ్మస్స విపాకం పటిబాహిత్వా అత్తనో విపాకస్స ఓకాసం కరోతి. ఏవం కతే ఓకాసే విపాకో ఉప్పజ్జమానో ఓకాసకరణతో పట్టాయ ఉప్పన్నోతి వుచ్చతి. ఇదం ఓకాసకతుప్పన్నం నామా”తి.

తత్త అట్టసాలినియా అయమధిప్పాయో - “సతిపి సబ్బేసమ్మి చిత్తుప్పాదానం సంవేదయితసభావా
ఆరమ్మణానుభవనే సవిపల్లాసే పన సన్తానే చిత్తాభిసంజ్ఞారవసేన పవత్తితో అబ్బాకతేహి విసిట్టో కుసలాకుసలానం సాతిసయో
విసయానుభవనాకారో. యథా వికప్పగ్గాహవసేన రాగాదీహి తబ్బిపక్ఖేహి చ అకుసలం కుసలం నిప్పరియాయతో
ఆరమ్మణరసం అనుభవతి, న తథా విపాకో కమ్మవేగక్ఖిత్తత్తా, నాపి కిరియా అహేతుకానం అతిదుబ్బలతాయ,
సహేతుకానం ఖీణకిలేసస్స ఛళఙ్గపేక్ఖావతో ఉప్పజ్జమానానం అతిసంతవృత్తిత్తా, తస్మా రజ్జనాదివసేన
ఆరమ్మణసానుభవనం సాతిసయన్తి అకుసలం కుసలం ఉప్పజ్జత్వా నిరుద్ధతాసామజ్ఞోన సేససంజ్ఞతం భూతాపగత”న్తి
వృత్తం. సమ్మోహవిసోదనియా పన విపాకానుభవనవసేన తదారమ్మణం అవిపక్కపాకస్స సబ్బథా అవిగతత్తా
భవిత్వావిగతమత్తవసేన కమ్మం భుత్వాపగతన్తి వృత్తం. తేనేవ తత్త ఓకాసకతుప్పన్నన్తి విపాకమేవాహ, న కమ్మమ్మి,
తస్మా ఇథాపి సమ్మోహవిసోదనియం వృత్తనయేనేవ భుత్వాపగతుప్పన్నం ఓకాసకతుప్పన్నం విభత్తన్తి దట్టబ్బం.

పశ్చాత్తన్తా పన విపస్సనాయ భూమి నామాతి సమ్మసనస్స రానభావతో వృత్తం. తేనూతి అతీతాదిభేదేసు.
అనుసయితకిలేసాతి అప్పహీనా మగ్గేన పహాతబ్బా అధిప్పేతా. తేనాహ - “అతీతా వా...పి... న వత్తబ్బా”తి. హోస్తు తావ
“అతీతా”తి వా “పచ్చప్పన్నా”తి వా న వత్తబ్బా, “అనాగతా”తి పన కస్మా న వత్తబ్బా, నను కారణలాభే ఉప్పజ్జనారహా
అప్పహీనట్టేన ధామగతా కిలేసా అనుసయతి వుచ్చన్తితి? సచ్చమేతం, అనాగతభావోపి నేసం న పరిచ్చిన్నో
ఇతరానాగతక్షణానం వియాతి “అనాగతా వాతి న వత్తబ్బా”తి వృత్తం. యది హి నేసం పరిచ్చిన్నో అనాగతభావో సీయా, తతో
“పచ్చప్పన్నా, అతీతా”తి చ వత్తబ్బా సీయుం, పచ్చయసమవాయే పన ఉప్పజ్జనారహతం ఉపాదాయ అనాగతభావో
తత్త వేదితబ్బో.

ఇదం భూమిలద్ధుప్పన్నం నామాతి ఇదం యథావృత్తం కిలేసజాతం అప్పహీనట్టేన భూమిలద్ధుప్పన్నం నామ
కారణలాభే సతి విజ్ఞమానకిచ్చకరణతో. తాసు తాసు భూమిసూతి మనుస్సదేవాదిఅత్తభావసంజ్ఞాతేసు ఉపాదానక్షణేసు.
ఆరమ్మణకరణవసేన హి భవన్తి ఏత్త కిలేసాతి భూమియో, ఉపాదానక్షణా. అసమ్మగ్ధాతగతాతి తస్మిం తస్మిం సన్తానే
అనుప్పత్తిధమ్మతం అనాపాదితతాయ సమ్మగ్ధాతం సముచ్చేదం న గతాతి అసమ్మగ్ధాతగతా. భూమిలద్ధుప్పన్నం నామాతి
ఏత్త లద్ధభూమికం భూమిలద్ధన్తి వృత్తం అగ్గిహితో వియ. ఓకాసకతుప్పన్నసద్దేపి చ అట్టసాలినియం (ధ. స. అట్ట. ౧
కామావచరకుసలపదభాజనీయ) ఆగతనయేన ఓకాసో కతో ఏతేన కుసలాకుసలకమ్మేన, ఓకాసో కతో ఏతస్స విపాకస్సాతి
చ దువిధత్థేపి ఏవమేవ కతసద్దస్స పరనిపాతో వేదితబ్బో. ఇథ పన ఓకాసకతుప్పన్నసద్దేన విపాకస్సేవ గహితత్తా “ఓకాసో
కతో ఏతస్స విపాకస్సా”తి ఏవం విగహో దట్టబ్బో.

ఖణత్తయసమజ్ఞేతాయ సముదాచారప్పత్తం సముదాచారుప్పన్నం. తేనాహ - “సమ్మతి వత్తమానంయేవా”తి.
ఆరమ్మణం అధిగ్గయ్య దళ్లం గహేత్వా పవత్తం ఆరమ్మణాధిగ్గహితుప్పన్నం. విక్ఖమ్మనప్పహానవసేన అప్పహీనా
అవిక్ఖమ్మితా. సముచ్చేదప్పహానవసేన అప్పహీనా అసమ్మగ్ధాతా. నిమిత్తగ్గాహవసేన ఆరమ్మణస్స అధిగ్గహితత్తా తం
ఆరమ్మణం అనుస్సరితానుస్సరితక్షణే కిలేసుప్పత్తిహేతుభావేన ఉపతిట్టనతో అధిగ్గహితమేవ నామం హోతీతి ఆహ -
“ఆరమ్మణస్స అధిగ్గహితత్తా”తి. ఏత్త చ ఆహటభీరరుక్ఖో వియ నిమిత్తగ్గాహవసేన అధిగ్గహితం ఆరమ్మణం,
అనాహటభీరరుక్ఖో వియ అవిక్ఖమ్మితతాయ అన్తోగతకిలేసఆరమ్మణం దట్టబ్బం. నిమిత్తగ్గాహికా అవిక్ఖమ్మితకిలేసా వా
పుగ్గలా వా ఆహటానాహటభీరరుక్ఖసదిసా. పురిమనయేనేవాతి అవిక్ఖమ్మితుప్పన్నే వృత్తనయేనేవ. విత్థారేతబ్బన్తి

“ఇమస్మిం నామ రానే నుప్పజ్జిస్సంతీ”తి న వత్తబ్బా. కస్మా? అసముగ్ఘాతితత్తా. యథా కిం? యథా సచే ఖీరరుక్షం కుఠారియా ఆహనేయ్యం, ఇమస్మిం నామ రానే ఖీరం న నిక్ఖమేయ్యాతి న వత్తబ్బం, ఏవం. ఇదం అసముగ్ఘాతితుప్పన్నం నామాతి ఏవం యోజేత్వా విత్థారేతబ్బం.

ఇమేసు ఉప్పన్నేసూతి యథావుత్తేసు అట్టసు ఉప్పన్నేసు. ఇదం న మగ్గవజ్ఞం అప్పహాతబ్బవత్తుత్తా. మగ్గవజ్ఞం మగ్గేన పహీయ్యవత్తుత్తా. రత్తోతి రాగేన సమన్నాగతో. ఏస నయో దుట్టో మూళ్లోతి ఏత్థాపి. వినిబద్ధోతి మానసంయోజనేన విరూపం నిబద్ధితో. పరామట్టోతి దిట్టిపరామాసేన ధమ్మసభావం అతిక్కమ్మ పరతో ఆమట్టో. అనిట్టజ్ఞతోతి నిట్టం అగతో, సంసయాపన్నోతి అత్తో. ధామగతోతి అనుసయవసేన దళ్ళతం ఉపగతో. యుగనద్ధాతి పహాతబ్బప్పహాయకయుగే నద్ధా వియ వత్తనకా ఏకకాలికత్తా. సంకిలేసికాతి సంకిలేసధమ్మసహితా.

పాళియన్తి పటిసమ్మిదాపాళియం (పటి. మం. ౩.౨౧). తికాలికేసుపి కిలేసేసు వాయామాభావదస్సనత్తం అజాతఫలతరుణరుక్షో పాళియం నిదస్సితో, అట్టకథాయం పన జాతో సత్తో అసముదాహటకిలేసో నామ నత్తితి “జాతఫలరుక్షేన దీపేతబ్బ”న్తి వత్వా తమత్తం వివరితుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. అథ వా మగ్గేన పహీనకిలేసానమేవ అతీతాదిభేదేన తిథా నవత్తబ్బతం పాకటం కాతుం అజాతఫలరుక్షో ఉపమావసేన పాళియం ఆభతో, అతీతాదీనం అప్పహీనతాదస్సనత్తమ్మి “జాతఫలరుక్షేన దీపేతబ్బ”న్తి అట్టకథాయం వుత్తం. తత్త యథా అచ్చిన్నే రుక్షే నిబ్బత్తనారహాని ఫలాని భిన్నే అనుప్పజ్జమానాని కదాచి ససభావాని అహీసుం, హోన్తి, భవిస్సన్తి వాతి అతీతాదిభావేన న వత్తబ్బాని, ఏవం మగ్గేన పహీనకిలేసా చ దట్టబ్బా మగ్గే అనుప్పన్నే ఉప్పత్తిరహానం ఉప్పన్నే సబ్బేన సబ్బం అభావతో . యథా చ భేదే అసతి ఫలాని ఉప్పజ్జిస్సంతీతి భేదనస్స సాత్థకతా, ఏవం మగ్గభావనాయ చ సాత్థకతా యోజేతబ్బా. నాపి న పజహాతీతి ఉప్పజ్జనారహానం పజహానతో వుత్తం. ఉప్పజ్జిత్యాతి లక్ఖణే త్వా-సద్దో. మగ్గస్స ఉప్పజ్జనకిరియాయ హి సముదయప్పహాననిబ్బానససచికరణకిరియా వియ ఖన్ధానం పరిజాననకిరియా లక్ఖీయతి.

తేపి పజహాతియేవాతి యే తేహి కిలేసేహి జనేతబ్బా ఉపాదిన్నక్షన్ధా, తేపి పజహాతియేవ తన్నిమిత్తస్స అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స నిరోధనతో. తేనాహ - “వుత్తమ్మి చేత”న్తిఆది. అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స నిరోధేనాతి కమ్మవిజ్ఞాణస్స అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనేన. ఏత్థాతి ఏతస్మిం సోతాపత్తిమగ్గజాణే హేతుభూతే. ఏతేతి నామరూపసజ్ఞితా సజ్ఞారా. సబ్బభవేహి వుట్టాతియేవాతిపి వదన్తీతి అరహత్తమగ్గో సబ్బభవేహి వుట్టాతియేవాతి వదన్తి తదుప్పత్తితో ఉద్ధం భవూపపత్తియా కిలేసస్సపి అభావతో.

ఏకచిత్తక్షణికత్తా మగ్గస్సాతి అధిప్పాయేన “కథం అనుప్పన్నానం...పే... రితియా భావనా హోతీ”తి పుచ్చతి. మగ్గప్పవత్తియాయేవ ఉభయకిచ్చసిద్ధితో ఆహ - “మగ్గప్పవత్తియాయేవా”తి. మగ్గో హీతిఆదినా తమత్తం వివరతి. అనుప్పన్నో నామ పుచ్చతి, తస్మా తస్స భావనా అనుప్పన్నానం ఉప్పాదాయ భావనా వుత్తాతి యోజేతబ్బా. వత్తుం వట్టతీతి యావతా మగ్గస్స పవత్తియేవ రితి, తత్తకానేవ నిబ్బత్తితలోకుత్తరాని.

౩౯౮-౪౦౧. కత్తుకమ్యతాధన్దం అధిపతిం కరిత్వా పటిలద్ధసమాధి ధన్దసమాధీతి ఆహ - “ధన్దం నిస్సాయ పవత్తో సమాధి ధన్దసమాధీ”తి పధానసజ్ఞారాతి చతుకిచ్చసాధకస్స సమ్మప్పధానవీరియస్సేతం అధివచనం. తేనాహ - “పధానభూతా సజ్ఞారా పధానసజ్ఞారా”తి. తత్త పధానభూతాతి వీరియభూతా. సజ్ఞతసజ్ఞారాదినివత్తనత్తం పధానగ్గహణన్తి.

అథ వా తం తం విసేసం సజ్జరోతీతి సజ్జరో, సబ్బం వీరియం. తత్త చతుకిచ్చసాధకతో సేసనివత్తనత్తం పధానగ్గహణ్ణి, పధానభూతా సేట్టభూతాతి అత్తో. చతుబ్బిధస్స పన వీరియస్స అధిప్పేతత్తా బహువచననిద్దేసో కతో. **తేహి ధమ్మహీతి** ఛన్దసమాధినా పధానసజ్జరోహి చ. **ఇద్ధిపాదన్తి** ఏత్త ఇజ్జతీతి ఇద్ధి, సమిజ్జతి నిప్పజ్జతీతి అత్తో. ఇజ్జన్తి వా ఏతాయ సత్తా ఇద్ధా వుద్ధా ఉక్కుంసగతా హోన్తీతిపి ఇద్ధి. పరమేనత్తేన ఇద్ధి ఏవ పాదో **ఇద్ధిపాదో**, ఇద్ధికోట్టానోతి అత్తో. దుతియేనత్తేన ఇద్ధియా పాదోతి **ఇద్ధిపాదో**, పాదోతి పతిట్టా, అధిగమూపాయోతి అత్తో. తేన హి యస్మా ఉపరూపరివిసేససజ్జాతం ఇద్ధిం పజ్జన్తి పాపుణ్ణి, తస్మా పాదోతి వుచ్చతి. తేనాహ - “**ఇద్ధియా పాదం, ఇద్ధిభూతం వా పాదం ఇద్ధిపాద**”న్తి.

అథ వా **ఇద్ధిపాదన్తి** నిప్పత్తిపరియాయేన ఇజ్జనట్టేన, ఇజ్జన్తి ఏతాయ సత్తా ఇద్ధా వుద్ధా ఉక్కుంసగతా హోన్తీతి ఇమినా వా పరియాయేన ఇద్ధీతి సజ్జం గతానం ఉపచారజ్ఞానాదికుసలచిత్తసమ్మయుత్తానం ఛన్దసమాధిపధానసజ్జారానం అధిట్టానట్టేన పాదభూతం సేసచిత్తచేతసికరాసిన్తి అత్తో. తేనేవ **ఇద్ధిపాదవిభజ్జే** (విభ. 434-432) “**ఇద్ధిపాదోతి తథాభూతస్స** వేదనాక్ఖన్దో...పే.... విజ్ఞాణక్ఖన్దో”తి వుత్తం. సా ఏవ చ తథావుత్తా ఇద్ధి యస్మా హేట్టిమా హేట్టిమా ఉపరిమాయ ఉపరిమాయ తయో ఛన్దసమాధిప్పధానసజ్జారా పాదభూతా అధిట్టానభూతా, తస్మా వుత్తం “**ఇద్ధిభూతం వా పాద**”న్తి. తథా హేట్టా ధమ్మా ఇద్ధిపి హోన్తి ఇద్ధిపాదాపి, సేసా పన సమ్మయుత్తకా చత్తారో ఖన్ధా ఇద్ధిపాదాయేవ. వీరియచిత్తవీమంసాసమాధిప్పధానసజ్జారసజ్జాతాపి తయో తయో ధమ్మా ఇద్ధిపి హోన్తి ఇద్ధిపాదాపి, సేసా పన సమ్మయుత్తకా చత్తారో ఖన్ధా ఇద్ధిపాదాయేవ.

అపిచ పుబ్బభాగో పుబ్బభాగో ఇద్ధిపాదో నామ, పటిలాభో పటిలాభో ఇద్ధి నామాతి వేదితబ్బా. అయమత్తో ఉపచారేన వా విపస్సనాయ వా దీపేతబ్బో. పరమజ్ఞానపరికమ్మజ్ఞో ఇద్ధిపాదో నామ, పరమజ్ఞానం ఇద్ధి నామ. దుతియరూన... తతియరూన... చతుత్థరూన... ఆకాసానఞ్చాయతన... విజ్ఞాణఞ్చాయతన... ఆకిఞ్చఞ్చాయతన... నేవసఞ్ఞానాసఞ్ఞాయతనపరికమ్మం ఇద్ధిపాదో నామ, నేవసఞ్ఞానాసఞ్ఞాయతనం ఇద్ధి నామ. సోతాపత్తిమగ్గస్స విపస్సనా ఇద్ధిపాదో నామ, సోతాపత్తిమగ్గో ఇద్ధి నామ. సకదాగామి-అనాగామి-అరహత్తమగ్గస్స విపస్సనా ఇద్ధిపాదో నామ, అరహత్తమగ్గో ఇద్ధి నామ. పటిలాభేనపి దీపేతుం వట్టతియేవ. పరమజ్ఞానజ్ఞో ఇద్ధిపాదో నామ, దుతియజ్ఞానం ఇద్ధి నామ. దుతియజ్ఞానం ఇద్ధిపాదో నామ, తతియజ్ఞానం ఇద్ధి నామ...పే.... అనాగామిమగ్గో ఇద్ధిపాదో నామ, అరహత్తమగ్గో ఇద్ధి నామ.

సేసేసుపీతి వీరియసమాధిఆదీసుపి. తత్త హి వీరియం, చిత్తం, వీమంసం అధిపతిం కరిత్వా పటిలద్ధసమాధి వీరియసమాధి, చిత్తసమాధి, వీమంసాసమాధీతి అత్తో వేదితబ్బో. **ఛన్దాదీసు** ఏకన్తి ఛన్దాదీసు చతుసు ఆదితో వుత్తత్తా ఆదిభూతం ఏకం పధానం ఛన్దన్తి అధిప్పాయో. తేనేవాహ - “**తదాస్స పఠమిద్ధిపాదో**”తి. **ఏవం సేసాపీతి** ఏతేన వీరియం చిత్తం వీమంసం నిస్సాయ విపస్సనం వడ్డేత్వా అరహత్తం పాపుణ్ణానం వసేన దుతియవీరియద్ధిపాదాదయో యోజేతబ్బాతి దస్సేతి. ఇమినా హి సుత్తన్తేన చతున్నం భిక్షూనం మత్తకప్పత్తం కమ్మట్టానం దస్సేతం. ఏకో హి భిక్షు ఛన్దం అవస్సయతి, కత్తుకమ్మత్తాకుసలధమ్మచ్చన్దేన అత్థనిప్పత్తియం సతి “అహం లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేస్సామి, నత్తి మయ్ఘం ఏతస్స నిబ్బత్తనే భారో”తి ఛన్దం జేట్టకం ఛన్దం దురం ఛన్దం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేతి. ఏకో వీరియం అవస్సయతి, ఏకో చిత్తం, ఏకో పజ్ఞాం అవస్సయతి, పజ్ఞాయ అత్థనిప్పత్తియం సతి “అహం లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేస్సామి, నత్తి మయ్ఘం ఏతస్స నిబ్బత్తనే భారో”తి పజ్ఞాం జేట్టకం పజ్ఞాం దురం పజ్ఞాం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేతి.

కథం? యథా హి చతూసు అమచ్చపుత్తేసు రానంతరం పట్టేత్వా విచరంతేసు ఏకో ఉపట్టానం అవస్సయతి, ఏకో సూరభావం, ఏకో జాతిం, ఏకో మంతం. కథం? తేసు హి పరమో ఉపట్టానే అప్పమాదకారితాయ అత్తనిప్పత్తియా సతి లబ్బమానం “లచ్చామేతం రానంతర”న్తి ఉపట్టానం అవస్సయతి. దుతియో ఉపట్టానే అప్పమత్తోపి “ఏకచ్చో సజ్ఞామే పచ్చుపట్టితే సణ్ఠాతుం న సక్కోతి, అవస్సం పన రజ్ఞో పచ్చన్తో కుప్పిస్సతి, తస్మిం కుప్పితే రథస్స పురతో కమ్మం కత్వా రాజానం ఆరాధేత్వా ఆహరాపేస్సామేతం రానంతర”న్తి సూరభావం అవస్సయతి. తతియో “సూరభావేపి సతి ఏకచ్చో హీనజాతికో హోతి, జాతిం సోధేత్వా రానంతరం దేన్తో మయ్ఘం దస్సతీ”తి జాతిం అవస్సయతి. చతుత్తో “జాతిమాపి ఏకో అమంతనీయో హోతి, మంతేన కత్తబ్బకిచ్చే ఉప్పన్నే ఆహరాపేస్సామేతం రానంతర”న్తి మంతం అవస్సయతి. తే సబ్బేపి అత్తనో అత్తనో అవస్సయబలేన రానంతరాని పాపుణింసు.

తత్త ఉపట్టానే అప్పమత్తో హుత్వా రానంతరం పత్తో వియ చన్దం అవస్సాయ కత్తుకమ్మతాకుసలధమ్మచ్చన్దేన “అత్తనిప్పత్తియం సతి అహం లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేస్సామి, నత్తి మయ్ఘం ఏతస్స నిబ్బత్తనే సారో”తి చన్దం జేట్టకం చన్దం ధురం చన్దం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మనిబ్బత్తకో దట్టబ్బో రట్టపాలత్థేరో (మ. ని. ౨.౨౯౩ ఆదయో) వియ. సో హి ఆయస్మా “చన్దే సతి కథం నానుజానిస్సన్తి”తి సత్తాహమ్మి భత్తాని అభుజ్జితా మాతాపితరో అనుజానాపేత్వా పబ్బజిత్వా చన్దమేవ అవస్సాయ లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేసి. సూరభావేన రాజానం ఆరాధేత్వా రానంతరం పత్తో వియ వీరియం జేట్టకం వీరియం ధురం వీరియం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మనిబ్బత్తకో దట్టబ్బో సోణత్థేరో (మహావ. ౨౪౩ ఆదయో) వియ. సో హి ఆయస్మా వీరియం ధురం కత్వా లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేసి.

జాతిసమ్మత్తియా రానంతరం పత్తోవియ చిత్తం జేట్టకం చిత్తం ధురం చిత్తం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మనిబ్బత్తకో దట్టబ్బో సమ్మూతత్థేరో (ధేరగా. అట్ట. ౨ సమ్మూతత్థేరగాథావణ్ణనా) వియ. సో హి ఆయస్మా చిత్తం జేట్టకం చిత్తం ధురం చిత్తం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేసి. మంతం అవస్సాయ రానంతరం పత్తో వియ వీమంసం జేట్టకం వీమంసం ధురం వీమంసం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మనిబ్బత్తకో దట్టబ్బో థేరో మోఘరాజా (సు. ని. ౧౧౨౨ ఆదయో; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేసో ౮౫) వియ. సో హి ఆయస్మా వీమంసం జేట్టకం వీమంసం ధురం వీమంసం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా లోకుత్తరధమ్మం నిబ్బత్తేసి. తస్స హి భగవా “సుజ్ఞాతో లోకం అవేక్షస్సూ”తి (సు. ని. ౧౧౨౫; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేసో ౮౮) సుజ్ఞాతాకథం కథేసి. పజ్ఞానిస్సితమాననిగ్గహత్థఇచ్చ ద్విక్షత్తుం పుచ్చితో పజ్ఞాం న కథేసి. ఏత్త చ పునపునం చన్దుప్పాదనం తోసనం వియ హోతితి చన్దస్స ఉపట్టానసదిసతా వుత్తా, థామభావతో వీరియస్స సూరత్తసదిసతా, “చద్వారాధిపతి రాజా”తి (ధ. ప. అట్ట. ౨.విరకపత్తనాగరాజవత్తు) వచనతో పుబ్బజ్ఞమతా చిత్తస్స విసిట్టజాతిసదిసతా.

౪౦౨-౪౦౬. అత్తనో సద్ధాధురేతి అత్తనో సద్ధాకిచ్చే సద్ధహనకిరియాయ. ఇన్దట్టం కారేతీతి అనువత్తనవసేన సమ్మయుత్తధమ్మేసు ఇన్దట్టం కారేతి, తస్మా ఆధిపతేయ్యత్తేన సద్ధా ఏవ ఇన్ద్రియన్తి సద్ధిన్ద్రియం. తథా వీరియాదీనం సకసకకిచ్చేసూతి ఆహ - “వీరియిన్ద్రియాదీసుపి ఏసేవ నయో”తి. విసోధేన్తోతి విపక్ఖవిపజ్జనసపక్ఖనిసేవనసరిక్ఖాపనిస్సయసజ్ఞణనలక్ఖణేహి తీహి కారణేహి విసోధనవసేన సోధేన్తో.

అస్పద్ధే పుగ్గలే పరివజ్జయతోతి బుద్ధాదీసు పసాదసీనేహభావేన సద్ధారహితే లూఖపుగ్గలే సబ్బసో వజ్జయతో. సద్ధే పుగ్గలే సేవతోతి బుద్ధాదీసు సద్ధాధిముత్తే వక్కులిత్థేరసదిసే సేవతో. పసాదసీయేతి పసాదావహీ సమ్మసాదసీయసుత్తాదికే (దీ. ని. ౩.౧౪౧ ఆదయో). పచ్చవేక్షతోతి పాళితో అత్తతో చ పతి పతి అవేక్షంతస్స చింతేంతస్స. విసుజ్ఞతీతి పటిపక్షమలవిగమతో పచ్చయవసేన సభావసంసుద్ధితో విసుద్ధఫలనిబ్బత్తితో చ సద్ధిన్ద్రియం విసుజ్ఞతి. ఏస నయో సేసేసుపి. సమ్మప్పధానేతి సమ్మప్పధానప్పటిసంయుత్తే (సం. ని. ౫.౬౫౧-౬౬౨ ఆదయో) సుత్తంతే. ఏస నయో సేసేసుపి. యూనవిమోక్షేతి పరమజ్ఞానాదిజ్ఞానాని చేవ పరమవిమోక్షాదివిమోక్షే చ. కామఞ్చోత్థ యూనానియేవ విమోక్షా, పవత్తిఆకారవసేన పన విసుం గహణం.

గమ్పీరజాణచరియన్తి గమ్పీరానం ఇాణానం పవత్తిట్టానం. తేనాహ - “సన్ధాసుఖుమ”న్తిఆది. ఖన్ధంతరన్తి సభావజాతిభూమిఆదివసేన ఖన్ధానం నానత్తం. ఏస నయో సేసేసుపి. అకతాభినివేసోతి పుట్టే అకతభావనాభినివేసో. సద్ధాధురాదీసూతి సద్ధాధురే పజ్ఞాధురే చ. అవసానేతి భావనాపరియోసానే. వివట్టత్వాతి సజ్ఞారారమ్మణతో వివట్టత్వా నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా. అరహత్తం గణ్ణాతీతి మగ్గపరమ్మరాయ అరహత్తం గణ్ణాతి. అకమ్పియట్టేనాతి పటిపక్షహి అకమ్పియభావేన. ఏతేనేవస్స సమ్మయుత్తధమ్మేసు ధిరభావోపి విభావితో దట్టబ్బో. న హి సమ్మయుత్తధమ్మేసు ధిరభావేన వినా పటిపక్షహి అకమ్పియతా సమ్మవతి. సమ్మయుత్తధమ్మేసు ధిరభావేనేవ హి అకుసలానం అబ్యాకతానశ్చ నేసం బలవభావూపపత్తి. అస్సద్ధియేతి అస్సద్ధియహేతు. నిమిత్తత్తే హేతం భుమ్మవచనం. ఏస నయో సేసేసుపి.

౪౧౮. ఆదిపదానన్తి సతిఆదిపదానం. సరణట్టేనాతి చిరకతచిరభాసితానం అనుస్సరణట్టేన. ఉపట్టానలక్ష్ణణాతి కాయాదీసు అసుభాకారాదిసల్లక్షణముఖేన తత్త ఉపతిట్టనసభావా. ఉపతిట్టనశ్చ ఆరమ్మణం ఉపగన్త్వా రానం, అవిస్సజ్జనం వా ఆరమ్మణస్స. అపిలాపనలక్ష్ణణాతి అసమ్ముస్సనసభావా, ఉదకే అలాటు వియ ఆరమ్మణే ప్లవిత్వా గన్తుం అప్పదానం, పాసాణస్స వియ నిచ్చలస్స ఆరమ్మణస్స రపనం సారణం అసమ్ముట్టకరణం అపిలాపనం. సాపతేయ్యన్తి సంతకం. అపిలాపనం అసమ్ముట్టం కరోతి అపిలాపేతి, సాయం పాతశ్చ రాజానం ఇస్సరియసమ్మత్తిం సల్లక్ఖాపేతి సారేతీతి అత్తో. కణ్ణసుక్కుసప్పటిభాగే ధమ్మేతి కణ్ణసుక్కుసజ్ఞాతే సప్పటిభాగే ధమ్మే. కణ్ణో హి ధమ్మో సుక్కేన, సుక్కో చ కణ్ణేన సప్పటిభాగో. విత్థార-సద్ధో ఆదిసద్ధత్తో. తేన “ఇమే చత్తారో ధమ్మా సమ్మప్పధానా, ఇమే చత్తారో ఇద్ధిపాదా, ఇమాని పఞ్చీన్ద్రియాని, ఇమాని పఞ్చ బలాని, ఇమే సత్త బోజ్జఙ్గా, అయం అరియో అట్టజ్ఞీకో మగ్గో, అయం సమధో, అయం విపస్సనా, అయం విజ్ఞా, అయం విముత్తి, ఇమే లోకుత్తరధమ్మాతి ఏవం ఖో, మహారాజ, అపిలాపనలక్ష్ణణా సతీ”తి (మి. పం. ౨.౧.౧౩) ఇమం పాళిసేసం సజ్ఞణ్ణాతి. ధేరేనాతి నాగసేనత్థేరేన. సో హి ధమ్మానం కిచ్చం లక్ష్ణణం కత్వా అస్సేతి “అపిలాపనలక్ష్ణణా సతి, ఆకోటనలక్ష్ణణో వితక్కో”తిఆదినా. ఏవఞ్ఞో ధమ్మా సుబోధా హోన్తీతి. సమ్మోసపచ్చనీకం కిచ్చం అసమ్మోసో, న సమ్మోసాభావమత్తన్తి ఆహ - “అసమ్మోసరసా వా”తి. యస్స ధమ్మస్స బలేన సమ్మయుత్తధమ్మా ఆరమ్మణాభిముఖా భవన్తి, సా సతి. తస్మా సా తేసం ఆరమ్మణాభిముఖభావం పచ్చుపట్టాపేసి, సయం వా ఆరమ్మణాభిముఖభావేన పచ్చుపతిట్టతీతి వుత్తం - “గోచరాభిముఖీభావపచ్చుపట్టానా”తి. సమ్మా పసత్తో బోజ్జఙ్గోతి సమ్మోజ్జఙ్గో. బోధియా వక్షమానాయ ధమ్మసామగ్గియా, బోధిస్స వా అరియసావకస్స అగ్గోతి బోజ్జఙ్గో. యా హీతిఆదినా తమేవ సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరతి. “యా హి అయం ధమ్మసామగ్గీ”తి ఏతస్స “బోధీతి వుచ్చతీ”తి ఇమినా సమ్మన్దో. ధమ్మసామగ్గియాతి ధమ్మసమ్మాహేన, యాయ ధమ్మసామగ్గియాతి సమ్మన్దో. పతిట్టానాయూహనా

ఓఘతరణసుత్తవణ్ణనాయం (సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౧) “కిలేసవసేన పతిట్టానం, అభిసజ్ఞారవసేన ఆయుహానా. తణ్ణా దిట్టివసేన పతిట్టానం, అవసేసకిలేసాభిసజ్ఞారేహి ఆయుహానా. తణ్ణావసేన పతిట్టానం, దిట్టివసేన ఆయుహానా. సస్సతదిట్టియా పతిట్టానం, ఉచ్చేదదిట్టియా ఆయుహానా. లీనవసేన పతిట్టానం, ఉద్ధచ్చవసేన ఆయుహానా. కామసుఖల్లికానుయోగవసేన పతిట్టానం, అత్తకిలమథానుయోగవసేన ఆయుహానా. సబ్బాకుసలాభిసజ్ఞారవసేన పతిట్టానం, సబ్బలోకియకుసలాభిసజ్ఞారవసేన ఆయుహానా”తి ఏవం వుత్తేసు సత్తసు పకారేసు ఇథ అవుత్తానం వసేన వేదితబ్బా. పటిపక్ఖభూతాయాతి ఏత్త లీనప్పతిట్టానకామసుఖల్లికానుయోగఉచ్చేదాభినివేసానం ధమ్మవిచయవీరియపీతిప్పధానా ధమ్మసామగ్గీ పటిపక్ఖో, ఉద్ధచ్చాయూహనఅత్తకిలమథానుయోగసస్సతాభినివేసానం పస్సద్ధిసమాధిఉపేక్షాపధానా ధమ్మసామగ్గీ పటిపక్ఖో. సతి పన ఉభయత్థాపి ఇచ్చితబ్బా. తథా హి సా “సబ్బత్థికా”తి వుత్తా.

కిలేససన్తాననిద్దాయ ఉట్టహాతీతి ఏతేన సిఖాప్పత్తవిపస్సనాయ సహగతానమ్మి సతిఆదీనం బోజ్జగ్గభావం దస్సేతి. వుట్టానగామినివిపస్సనా హి కిలేసే నిరోధేన్తీ ఏవ పవత్తతీతి. చత్తారి వాతిఆదినా పన మగ్గఫలసహగతానం బోజ్జగ్గభావం దస్సేతి. సత్తహి బోజ్జగ్గేహి భావితేహి సచ్చప్పటివేధో హోతీతి కథమిదం జానితబ్బన్తి చోదనం సన్ధాయాహ – “యథాహ”తిఆది. ఝానజ్ఞమగ్గజ్ఞాయో వియాతి ఏతేన బోధిబోజ్జగ్గసద్ధానం సముదాయావయవవిసయతం దస్సేతి. సేనజ్ఞరథజ్ఞాయో వియాతి ఏతేన పుగ్గలపజ్ఞత్తియా అవిజ్ఞమానపజ్ఞత్తిభావం దస్సేతి.

బోధాయ సంవత్తన్తీతి బోజ్జగ్గతి కారణత్తో అగ్గసద్ధోతి కత్వా వుత్తం. బుజ్జన్తీతి బోధియో, బోధియో ఏవ అగ్గాని బోజ్జగ్గానీతి వుత్తం – “బుజ్జన్తీతి బోజ్జగ్గ”తి. విపస్సనాదీనం కారణాదీనం బుజ్జితబ్బానశ్చ సచ్చానం అనురూపం పచ్చక్ఖభావేన పటిముఖం అవిపరీతతాయ సమ్మా చ బుజ్జన్తీతి ఏవం అత్థవిసేసదీపకేహి ఉపసగ్గేహి “అనుబుజ్జన్తీ”తిఆది వుత్తం. బోధిసద్ధో హి సబ్బవిసేసయుత్తబుజ్జనం సామజ్ఞోన సజ్జణ్ణాతి. సం-సద్ధో పసంసాయం సున్దరభావే చ దిస్సతీతి ఆహ – “పసత్తో సున్దరో చ బోజ్జగ్గో సమ్మోజ్జగ్గో”తి.

ధమ్మే విచినతీతి ధమ్మవిచయో. తత్త ధమ్మేతి చతుసచ్చధమ్మే తచ్చినిముత్తస్స సభావధమ్మస్స అభావతో. తతో ఏవ సో పవిచయలక్ఖణో. ఓభాసనరసోతి విసయోభాసనరసో. అసమ్ముయ్వానాకారేన పచ్చుపతిట్ఠతీతి అసమ్మోహపచ్చుపట్ఠానో.

వీరస్స భావో, కమ్మం వాతి వీరియం. ఈరయితబ్బతోతి పవత్తేతబ్బతో. పగ్గహలక్ఖణన్తి కోసజ్జపక్ఖే పతితుం అదత్వా సమ్మయుత్తధమ్మానం పగ్గహలక్ఖణం. తతో ఏవ సమ్మయుత్తధమ్మే ఉపత్థమ్మనరసం. అనోసీదనం అసంసీదనం.

పీణయతీతి తప్పేతి. పీణనకిచ్చేన సమ్మయుత్తధమ్మానం వియ తంసముట్టానపణీతరూపేహి కాయస్సాబ్యపనం. ఫరణపీతివసేన హేతం లక్ఖణం వుత్తం, తథా రసోతి. ఉదగ్గభావో ఓదగ్గం, తం పచ్చుపట్ఠపేతీతి ఓదగ్గపచ్చుపట్ఠానా. ఉట్టేగపీతివసేన చేతం వుత్తం.

కాయచిత్తదరథప్పస్సమ్మనతోతి కాయదరథస్స చిత్తదరథస్స చ పస్సమ్మనతో వూపసమనతో. తేనాహ – “ఉపసమలక్ఖణా”తి, కాయచిత్తదరథానం వూపసమనలక్ఖణాతి అత్తో. కాయోతి చేత్త వేదనాదయో తయో ఖన్ధా. దరథో

సారమో, దుక్ఖదోమనస్సపచ్చయానం ఉద్ధచ్చాదికానం కిలేసానం, తథాపవత్తానం వా చతున్నం ఖిన్నానమేతం అధివచనం. దరథనిమ్మద్ధనేన పరిళాహపరిప్పన్దనవిరహితో సీతిభావో అపరిప్పన్దనసీతిభావో.

సమ్మా చిత్తస్స రపనం సమాధానం. అవిక్ఖేపో సమ్మయుత్తానం అవిక్ఖిత్తతా. యేన సమ్మయుత్తా అవిక్ఖిత్తా హోన్తి, సో ధమ్మో అవిక్ఖేపో. అవిసారో అత్తనో ఏవ అవిసరణభావో. అథ వా విక్ఖేపప్పటిపక్ఖతాయ అవిక్ఖేపలక్ఖణో. వ్హానీయచుణ్ణస్స ఉదకం వియ సమ్మయుత్తధమ్మానం సమ్మిణ్ణనకిచ్చతాయ అవిసారభావేన లక్ఖితబ్బో అవిసారలక్ఖణో. నివాతే దీపచ్చిట్టితి వియ చేతసో రితిభావేన పచ్చుపతిట్ఠతీతి చిత్తట్టితిపచ్చుపట్టానో.

అజ్ఞపీక్ఖనతోతి సమప్పవత్తేసు అస్సేసు సారథి వియ సమ్మయుత్తధమ్మానం అజ్ఞపీక్ఖనతో. పటిసజ్ఞానలక్ఖణాతి మజ్జత్తభావే రత్వా వీమంసనసజ్ఞాతప్పటిసజ్ఞానలక్ఖణా. సమవాహితలక్ఖణాతి సమం అవిసమం యథాసకకిచ్చేసు సమ్మయుత్తధమ్మానం పవత్తనలక్ఖణా. ఉదాసీనభావేన పవత్తమానాపి సేససమ్మయుత్తధమ్మే యథాసకకిచ్చేసు పవత్తేతి, యథా రాజా తుణ్ణీ నిసిన్నోపి అత్థకరణే ధమ్మట్ఠే యథాసకం కిచ్చేసు అప్పమత్తో పవత్తేతి. అలీనానుద్ధతప్పవత్తిపచ్చయత్తా ఉనాధికనివారణరసా. పక్ఖపాతుపచ్చేదనరసాతి “ఇదం నిహీనకిచ్చం హోతు, ఇదం అతిరేకతరకిచ్చ”న్తి ఏవం పక్ఖపాతనవసేన వియ పవత్తి పక్ఖపాతో, తం ఉపచ్చిన్దన్తి వియ హోతీతి పక్ఖపాతుపచ్చేదనరసా. సమ్మయుత్తధమ్మానం సకసకకిచ్చే మజ్జత్తభావేన పచ్చుపతిట్ఠతీతి మజ్జత్తభావపచ్చుపట్టానో. బోజ్జగ్గానం ఉపరూపరి ఉప్పాదనమేవ బ్రూహానం వడ్డనగ్గాతి ఆహ - “ఉప్పాదేతీ”తి.

సతి చ సమ్మజ్ఞాగ్గా సతిసమ్మజ్ఞాం, సతిపధానం వా సమ్మజ్ఞాం సతిసమ్మజ్ఞాం. తం సబ్బత్థ సతోకారిభావావహత్తా సతిసమ్మోజ్జగ్గస్స ఉప్పాదాయ హోతి. యథా పచ్చనీకధమ్మప్పహానం అనురూపధమ్మసేవనా చ అనుప్పన్నానం కుసలానం ధమ్మానం ఉప్పాదాయ హోతి, ఏవం సతిరహితపుగ్గలవివజ్జనా, సతోకారిపుగ్గలసేవనా, తత్థ చ యుత్తతా సతిసమ్మోజ్జగ్గస్స ఉప్పాదాయ హోతీతి ఇమమత్థం దస్సేతి, “సతిసమ్మజ్ఞా”న్తిఆదినా. సత్తసు తానేనూతి “అభిక్కున్నే పటిక్కున్నే సమ్మజానకారీ హోతి, ఆలోకితే విలోకితే సమ్మజానకారీ హోతి, సమిజ్జోతే పసారితే సమ్మజానకారీ హోతి, సజ్ఞాటిపత్తచీవరధారణే సమ్మజానకారీ హోతి, అసితే పీతే ఖాయితే సాయితే సమ్మజానకారీ హోతి, ఉచ్చారపస్సావకమ్మే సమ్మజానకారీ హోతి, గతే రితే నిసిన్నే సుత్తే జాగరితే భాసితే తుణ్ణీభావే సమ్మజానకారీ హోతీ”తి (దీ. ని. ౨.౩౭౬; మ. ని. ౧.౧౦౯) ఏవం పుత్తేసు అభిక్కున్నాదీసు సత్తసు తానేసు. తిస్సదత్తత్థేరో నామ యో బోధిమజ్జే సువణ్ణసలకం గహేత్వా “అట్టారససు భాసాసు కతరభాసాయ ధమ్మం కథేమీ”తి పరిసం పధారేసి. అభయత్థేరోతి దత్తాభయత్థేరమాహ. అభినివేసన్తి విపస్సనాభినివేసం.

పరిపుచ్చకతాతి పరియోగాహేత్వా పుచ్చకభావో. ఆచరియే పయిరుపాసిత్యా పఞ్చపి నికాయే సహ అట్ఠకథాయ పరియోగాహేత్వా యం యం తత్థ గణ్ఢిట్ఠానభూతం, తం తం “ఇదం, భన్తే, కథం, ఇమస్స కో అత్థో”తి ఖిన్నాయతనాదిఅత్థం పుచ్చన్దస్స హి ధమ్మవిచయసమ్మోజ్జగ్గో ఉప్పజ్జతి. తేనాహ - “ఖిన్దధాతు...పే.... బహులతా”తి.

వత్థువిసదకిరియాతి ఏత్థ చిత్తచేతసికానం పవత్తిట్ఠానభావతో సరీరం తప్పటిబద్ధాని చీవరాదీని చ వత్థానీతి అధిప్పేతాని. తాని యథా చిత్తస్స సుఖావహాని హోన్తి, తథా కరణం తేసం విసదకిరియా. తేనాహ - “అజ్ఞత్తికబాహిరాన”న్తిఆది. ఉస్సన్నదోసన్తి వాతపితాదివసేన ఉపచితదోసం. సేదమలమక్ఖితన్తి సేదేన చేవ జల్లికాసజ్ఞాతేన

సరీరమలేన చ మక్ష్మితం. చ-సద్దేన అజ్ఞామ్ని సరీరస్స పీఠావహం అద్వాసనాదీం సజ్జణ్ణాతి. సేనాసనం వాతి వా-సద్దేన మలగ్గహితపత్తాదీనం సజ్జహో దట్టబ్బో. పరిభణ్ణకరణాదీహీతి ఆది-సద్దేన పత్తపచనాదీనం సజ్జహో దట్టబ్బో. అవినదేతి వత్తుమ్మి అవినదే సతి, విసయభూతే వా. కథం భావనమనుయుత్తస్స తాని అజ్ఞత్తికబాహిరవత్థాని విసయో? అన్తరన్తరా పవత్తనకచిత్తుప్పాదవసేనేవ వుత్తం. తే హి చిత్తుప్పాదా చిత్తేకగ్గతాయ అపరిసుద్ధభావాయ సంవత్తన్తి. చిత్తచేతసికేసూతి నిస్సయాదిపచ్చయభూతేసు చిత్తచేతసికేసు. ఇాణమ్మీతి అపి-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో. తేన “న కేవలం వత్తుయేవ, అథ ఖో తస్మిం అపరిసుద్ధే ఇాణమ్మి అపరిసుద్ధం హోతీ”తి నిస్సయాపరిసుద్ధియా తంనిస్సితాపరిసుద్ధి వియ విసయస్స అపరిసుద్ధతాయ విసయినో అపరిసుద్ధిం దస్సేతి.

సమభావకరణన్తి కిచ్చతో అనూనాధికభావకరణం. సద్ధిన్ద్రియం బలవం హోతి, సద్ధేయ్యవత్తుస్మిం పచ్చయవసేన అధిమోక్షకిచ్చస్స పటుతరభావేన పజ్ఞాయ అవిసదతాయ వీరియాదీనఞ్చ సిధిలతాదినా సద్ధిన్ద్రియం బలవం హోతి. తేనాహ - “ఇతరాని మన్దానీ”తి. తతోతి తస్మా, సద్ధిన్ద్రియస్స బలవభావతో ఇతరేసఞ్చ మన్దత్తాతి అత్తో. కోసజ్జపక్ఖే పతితుం అదత్వా సమ్మయుత్తధమ్మానం పగ్గణ్ణనం అనుబలప్పదానం పగ్గహో. పగ్గహోవ కిచ్చం పగ్గహాకిచ్చం. కాతుం న సక్కోతీతి ఆనేత్వా సమ్మబ్ధితబ్బం. ఆరమ్మణం ఉపగన్త్వా రానం, అనిస్సజ్జనం వా ఉపట్టానం. విక్ఖేపప్పటిపక్ఖో, యేన వా సమ్మయుత్తా అవిక్ఖిత్తా హోన్తి, సో అవిక్ఖేపో. రూపగతం వియ చక్షునా యేన యాథావతో విసయసభావం పస్సతి, తం దస్సనకిచ్చం కాతుం న సక్కోతి బలవతా సద్ధిన్ద్రియేన అధిభూతత్తా. సహజాతధమ్మేసు హి ఇన్ద్రట్టం కారేన్దానం సహపవత్తమానానం ధమ్మానం ఏకదేసతావసేనేవ అత్థసిద్ధి, న అజ్ఞాధా. తస్మాతి వుత్తమేవత్థం కారణభావేన పచ్చామసతి. తన్తి సద్ధిన్ద్రియం. ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేనాతి యస్స సద్ధేయ్యస్స వత్తునో ఉళారతాదిగుణే అధిముచ్చనస్స సాతిసయప్పవత్తియా సద్ధిన్ద్రియం బలవం జాతం, తస్స పచ్చయపచ్చయుప్పన్నతాదివిభాగతో యాథావతో వీమంసనేన. ఏవఞ్ఞో ఏవంధమ్మతానయేన యాథావసరసతో పరిగ్గయ్మామానే సవిప్పారో అధిమోక్షో న హోతి “అయం ఇమేసం ధమ్మానం సభావో”తి పరిజాననవసేన పజ్ఞాబ్యాపారస్స సాతిసయత్తా. ధురియధమ్మేసు హి యథా సద్ధాయ బలవభావే పజ్ఞాయ మన్దభావో హోతి, ఏవం పజ్ఞాయ బలవభావే సద్ధాయ మన్దభావో హోతి. తేన వుత్తం - “తం ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేన హాపేతబ్బ”న్తి.

తథా అమనసికారేనాతి యేనాకారేన భావనమనుయుజ్ఞాన్తస్స సద్ధిన్ద్రియం బలవం జాతం, తేనాకారేన భావనాయ అననుయుజ్ఞనతోతి వుత్తం హోతి. ఇథ దువిధేన సద్ధిన్ద్రియస్స బలవభావో అత్తనో వా పచ్చయవిసేసేన కిచ్చుత్తరియతో వీరియాదీనం వా మన్దకిచ్చతాయ. తత్థ పరమవికప్పే హాపనవిధి దస్సితో, దుతియవికప్పే పన యథా మనసికరోతో వీరియాదీనం మన్దకిచ్చతాయ సద్ధిన్ద్రియం బలవం జాతం, తథా అమనసికారేన వీరియాదీనం పటుకిచ్చభావావహేన మనసికారేన సద్ధిన్ద్రియం తేహి సమరసం కరోన్తేన హాపేతబ్బం. ఇమినా నయేన సేసిన్ద్రియేసుపి హాపనవిధి వేదితబ్బో.

వక్కులిత్థేరవత్థాతి సో హి ఆయస్మా సద్ధాధిముత్తతాయ కతాధికారో సత్థు రూపదస్సనప్పసుతో ఏవ హుత్వా విహరన్తో సత్థారా “కిం తే, వక్కులి, ఇమినా పూతికాయేన దిట్టేన, యో ఖో, వక్కులి, ధమ్మం పస్సతి, సో మం పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. 3.౮౭) నయేన ఓవదిత్వా కమ్మట్టానే నియోజితోపి తం అననుయుజ్ఞాన్తో పణామితో అత్తానం వినిపాతేతుం పపాతట్టానం అభిరుహి. అథ నం సత్థా యథానిసినోవ ఓభాసవిస్సజ్జనేన అత్తానం దస్సేత్వా -

“పామోజ్జబహులో భిక్షు, పసన్నో బుద్ధసాసనే;

గాథం వత్వా “ఏహి, వక్కలీ”తి ఆహ. సో తేనేవ అమతేన అభిసిత్తో హట్టతుట్తో హుత్వా విపస్సనం పట్టపేసి, సద్ధాయ పన బలవభావేన విపస్సనావీధిం న ఓతరి. తం ఇత్వా భగవా తస్స ఇన్ద్రియసమత్తప్పటిపాదనాయ కమ్మట్టానం సోధేత్వా అదాసి. సో సత్థారా దిన్ననయే రత్వా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గప్పటిపాటియా అరహత్తం పాపుణి. తేన వుత్తం - “వక్కలిత్థేరవత్తు చేత్థ నిదస్సన”న్తి. ఏత్థాతి సద్ధిన్ద్రియస్స అధిమత్తభావే సేసిన్ద్రియానం సకిచ్చాకరణే. ఇతరకిచ్చభేదన్తి ఉపట్టానాదికిచ్చవిసేసం. పస్సద్ధాదీతి ఆది-సద్దేన సమాధిఉపేక్షాసమ్మోజ్ఞానం సజ్ఞహో. హాపేతబ్బన్తి యథా సద్ధిన్ద్రియస్స బలవభావో ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేన హాయతి, ఏవం వీరియిన్ద్రియస్స అధిమత్తతా పస్సద్ధిఆదిభావనాయ హాయతి సమాధిపక్ఖియత్తా తస్సా. తథా హి సమాధిన్ద్రియస్స అధిమత్తతం కోసజ్జపాతతో రక్ఖన్తి వీరియాదిభావనా వియ వీరియిన్ద్రియస్స అధిమత్తతం ఉద్ధచ్చపాతతో రక్ఖన్తి పస్సద్ధాదిభావనా ఏకంసతో హాపేతి. తేన వుత్తం - “పస్సద్ధాదిభావనాయ హాపేతబ్బ”న్తి.

సోఞ్ఠేరస్స వత్థాతి సుఖుమాలసోఞ్ఠేరస్స వత్తు. సో హి ఆయస్మా సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా సీతవనే విహరన్తో “మమ సరీరం సుఖుమాలం, న చ సక్కా సుఖేనేవ సుఖం అధిగన్తుం, కిలమేత్వాపి సమణధమ్మో కాతబ్బో”తి రానచక్కమమేవ అధిట్టాయ పధానమనుయుజ్ఞాన్తో పాదతలేసు ఫోటేసు ఉట్టితేసుపి వేదనం అజ్ఞాపేక్షిత్వా దళ్ళవీరియం కరోన్తో అచ్చారద్ధవీరియతాయ విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్ఖి. సత్థా తత్థ గన్త్వా వీణాపమోవాదేన ఓవదిత్వా వీరియసమతాయోజనవిధిం దస్సేన్తో కమ్మట్టానం విసోధేత్వా గిజ్జకూటం గతో. థేరోపి సత్థారా దిన్ననయేన వీరియసమతం యోజేత్వా భావేన్తో విపస్సనమ్మి ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం - “సోఞ్ఠేరస్స వత్తు దస్సేతబ్బ”న్తి. సేసేసుపీతి సతిసమాధిపజ్ఞాన్దియేసుపి.

సమతన్తి సద్ధాపజ్ఞానం అజ్ఞామజ్ఞాం అనూనాధికభావం, తథా సమాధివీరియానం. యథా హి సద్ధాపజ్ఞానం విసుం ధురియధమ్మభూతానం కిచ్చతో అజ్ఞామజ్ఞానతివత్తనం విసేసతో ఇచ్చితబ్బం, యతో నేసం సమధురతాయ అప్పనా సమ్మజ్జతి, ఏవం సమాధివీరియానం కోసజ్జద్ధచ్చపక్ఖికానం సమరసతాయ సతి అజ్ఞామజ్ఞాపత్తమ్మనతో సమ్మయుత్తధమ్మానం అన్తద్వయపాతాభావేన సమ్మదేవ అప్పనా ఇజ్జతి. బలవసద్ధేతిఆది బృతిరేకముఖేన వుత్తస్సేవత్తస్స సమత్తనం. తస్సట్తో - యో బలవతియా సద్ధాయ సమన్నాగతో అవిసదశాణో, సో ముధప్పసన్నో హోతి, న అవేచ్చప్పసన్నో. తథా హి అవత్తుస్మిం పసీదతి సేయ్యథాపి తిత్తియసావకా. కేరాటికపక్ఖన్తి సారేయ్యపక్ఖం భజతి. సద్ధాహీనాయ పజ్ఞాయ అతిధావన్తో “దేయ్యవత్తుపరిచ్చాగేన వినా చిత్తుప్పాదమత్తేనపి దానమయం పుజ్ఞం హోతి”తిఆదిని పరికప్పేతి హేతుప్పటిరూపకేహి వఞ్చితో, ఏవంభూతో సుక్ఖతక్కవిలుత్తచిత్తో పణ్ణితానం వచనం నాదియతి, సజ్ఞాత్తిం న గచ్ఛతి. తేనాహ - “భేసజ్జసముట్టితో వియ రోగో అతేకిచ్చో హోతి”తి. యథా చేత్థ సద్ధాపజ్ఞానం అజ్ఞామజ్ఞాం సమభావో అత్థావహో, అనత్థావహో విసమభావో, ఏవం సమాధివీరియానం అజ్ఞామజ్ఞాం అవిక్ఖేపావహో సమభావో, ఇతరో విక్ఖేపావహో చాతి కోసజ్జం అభిభవతి, తేన అప్పనం న పాపుణాతీతి అధిప్పాయో. ఉద్ధచ్చం అభిభవతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తం ఉభయన్తి సద్ధాపజ్ఞాద్వయం సమాధివీరియద్వయజ్ఞా. సమం కత్తబ్బన్తి సమరసం కాతబ్బం.

సమాధికమ్మికస్సాతి సమధకమ్మట్టానికస్స. ఏవన్తి ఏవం సన్తే, సద్ధాయ థోకం బలవభావే సతీతి అత్తో. సద్దహన్తోతి “పథవీ పథవీతి మనసికరణమత్తేన కథం ఝానుప్పత్తి”తి అచిన్తేత్వా “అద్ధా సమ్మాసమ్ముద్ధేన వుత్తవిధి ఇజ్జిస్సతీ”తి

సద్దహన్తో సద్దం జనేన్తో. ఓకప్పేన్తోతి ఆరమ్మణం అనుప్పవిసిత్వా వియ అధిముచ్చనవసేన అవకప్పేన్తో పక్ఖన్దన్తో. ఏకగ్గతా బలవతీ వట్టతి సమాధిప్పధానత్తా యూనస్స. ఉభిన్నన్తి సమాధిపజ్ఞానం. సమాధికమ్మికస్స సమాధినో అధిమత్తతా వియ పజ్ఞాయ అధిమత్తతాపి ఇచ్చితబ్బాతి ఆహ - “సమతాయపీ”తి, సమభావేనపీతి అట్తో. అప్పనాతి లోకియఅప్పనా. తథా హి “హోతియేవా”తి సాసజ్ఞం వదతి. లోకుత్తరప్పనా పన తేసం సమభావేనేవ ఇచ్చితా. యథాహ - “సమధవిపస్సనం యుగనద్దం భావేతీ”తి (అ. ని. ౪.౧౭౦; పటి. మ. ౨.౨).

యది విసేసతో సద్ధాపజ్ఞానం సమాధివీరియానశ్చ సమతావ ఇచ్చితా, కథం సతీతి ఆహ - “సతి పన సబ్బత్థి బలవతీ వట్టతి”తి. సబ్బత్థాతి లీనుద్దచ్చపక్ఖికేసు పశ్చాసు ఇన్ద్రియేసు. ఉద్దచ్చపక్ఖికే గణ్ఠన్తో “సద్ధావీరియపజ్ఞాన”న్తి ఆహ. అజ్ఞాధాపీతి చ గహేతబ్బా సీయా. తథా హి కోసజ్జపక్ఖికేన చ సమాధినాఇచ్చేవ వుత్తం, న “పస్సద్ధిసమాధిఉప్పేక్షాహి”తి. సాతి సతి. సబ్బేసు రాజకమ్మేసు నియుత్తో సబ్బకమ్మికో. తేనాతి తేన సబ్బత్థ ఇచ్చితబ్బత్తేన కారణేన. ఆహ అట్టకథాయం. సబ్బత్థ నియుత్తా సబ్బత్థికా సబ్బత్థి లీనే ఉద్ధతే చ చిత్తే ఇచ్చితబ్బత్తా, సబ్బేన వా లీనుద్దచ్చపక్ఖియేన బోజ్జుగ్గణేన అత్థేతబ్బాతి సబ్బత్థా, సావ సబ్బత్థికా. చిత్తన్తి కుసలచిత్తం. తస్స హి సతిపటిసరణం పరాయణం అప్పత్తస్స పత్తియా అనధిగతస్స అధిగమాయ. తేనాహ - “ఆరక్ఖపచ్చుపట్టానా”తిఆది.

ఖన్ధాదిభేదేసు అనేగాళ్ళపజ్ఞానన్తి పరియత్తిబాహుసచ్చవసేనపి ఖన్ధాయతనాదీసు అప్పతిట్టితబుద్ధీనం. బహుస్సుతసేవనా హి సుతమయజ్ఞాణావహ. తరుణవిపస్సనాసమగ్గీపి భావనామయజ్ఞాణే రితత్తా ఏకంసతో పజ్ఞావా ఏవ నామ హోతితి ఆహ - “సమపజ్ఞాస...పీ... పుగ్గలసేవనా”తి. ఇోయ్యధమ్మస్స గమ్మీరభావవసేన తప్పరిచ్చేదకజ్ఞాణస్స గమ్మీరభావగ్గహణన్తి ఆహ - “గమ్మీరేసు ఖన్ధాదీసు పవత్తాయ గమ్మీరపజ్ఞాయా”తి. తజ్ఞో ఇోయ్యం తాదిసాయ పజ్ఞాయ చరితబ్బతో గమ్మీరజ్ఞాణచరియం. తస్సా వా పజ్ఞాయ తత్త పభేదతో పవత్తి గమ్మీరజ్ఞాణచరియా, తస్సా పచ్చవేక్షణాతి ఆహ - “గమ్మీరపజ్ఞాయ పభేదపచ్చవేక్షణా”తి.

పశ్చావిధబద్ధనకమ్మకారణం నిరయే నిబ్బత్తసత్తస్స యేభుయ్యేన సబ్బపరమం కరోన్తితి దేవదూతసుత్తాదీసు ఆదితో వుత్తత్తా చ ఆహ - “పశ్చావిధబద్ధనకమ్మకారణతో పట్టాయా”తి. సకటవహనాదికాలేతి ఆది-సద్దేన తదజ్ఞం మనుస్సేహి తిరచ్ఛానేహి చ విబాధితబ్బకాలం సజ్జణ్ఠాతి. ఏకం బుద్ధన్తరన్తి ఇదం అపరాపరేసు పేతేసుయేవ ఉప్పజ్జనకసత్తవసేన వుత్తం, ఏకచ్ఛానం వా పేతానం ఏకచ్చతిరచ్ఛానానం వియ దీఘాయుకతా సీయాతి తథా వుత్తం. తథా హి కాళో నాగరాజా చతున్నం బుద్ధానం సమ్ముఖీభావం లభిత్వా రితోపి మేత్తేయ్యస్సపి భగవతో సమ్ముఖీభావం లభిస్సతీతి వదన్తి, యతస్స కప్పాయుకతా వుత్తా.

ఏవం ఆనిసంసదస్సావినోతి వీరియాయత్తో ఏవ సబ్బో లోకియో లోకుత్తరో చ విసేసాధిగమోతి ఏవం వీరియే ఆనిసంసదస్సనసీలస్స. గమనవీధిన్తి సపుబ్బభాగం నిబ్బానగామినిపటిపదం , సహ విపస్సనాయ అరియమగ్గప్పటిపాటి, సత్తవిసుద్ధిపరమ్మరా వా. సా హి “భిక్ఖునో వట్టనియ్యానాయ గన్తబ్బా పటిపజ్జితబ్బా పటిపదా”తి కత్వా గమనవీధి నామ.

కాయదళ్ళీబహులోతి యథా తథా కాయస్స దళ్ళీకమ్మప్పసుతో. పిణ్ణపాతన్తి రట్టపిణ్ణం. పచ్చయదాయకానం అత్తని కారస్స అత్తనో సమ్మాపటిపత్తియా మహప్పలభావస్స కరణేన పిణ్ణస్స భిక్ఖాయ పటిపూజనా పిణ్ణపాతాపచాయనం.

నీహరన్తోతి పత్తత్తవికతో నీహరన్తో. తం సద్దం సుత్వాతి తం ఉపాసికాయ వచనం పణ్ణసాలాద్వారే రితోవ
పశ్చాభిజ్ఞతాయ దిబ్బసోతేన సుత్వా. మనుస్ససమ్మత్తి, దిబ్బసమ్మత్తి, నిబ్బానసమ్మత్తి ఇమా తిస్సో సమ్మత్తియో.
దాతుం సక్కిస్ససీతి తయి కతేన దానమయేన వేయ్యావచ్చమయేన చ పుణ్ణకమ్మేన ఖేత్తవిసేసభావూపగమనేన
అపరాపరం దేవమనుస్సానం సమ్మత్తియో అన్తే నిబ్బానసమ్మత్తి ఇదాతుం సక్కిస్ససీతి థేరో అత్తానం పుచ్చతి. సీతం
కరోన్తోతి “అకిచ్చేనేవ మయా వట్టదుక్ఖం సమతిక్కింత”ని పచ్చవేక్ఖణావసానే సజ్ఞాతపామోజ్జవసేన సీతం కరోన్తో.

నిప్పరిస్సయకాలోతి నిరుపద్దవకాలో, తదా భిక్ఖుసమ్మస్స సులభా పచ్చయా హోన్తోతి పచ్చయహేతుకా చిత్తపీళా నట్టితి
అధిప్పాయో. పస్సన్తానంయేవాతి అనాదరే సామివచనం. ఖీరథేనున్తి ఖీరదాయికం థేనుం . కిళ్ళిదేవ కత్వాతి కిళ్ళిదేవ
భతికమ్మం కత్వా. ఉచ్చయన్తకమ్మన్తి ఉచ్చయన్తసాలాయ కాతబ్బం కిచ్చం. తమేవ మగ్గన్తి ఉపాసకేన పటిపన్నమగ్గం.
ఉపకట్టాయాతి ఆసన్నాయ. విప్పటిపన్నన్తి జాతిధమ్మకులధమ్మాదిలక్ఖనేన అసమ్మాపటిపన్నం. ఏవన్తి యథా
అసమ్మాపటిపన్నో పుత్తో తాయ ఏవ అసమ్మాపటిపత్తియా కులసన్తానతో బాహిరో హుత్వా పితు సన్తికా దాయజ్జస్స న
భాగీ, ఏవం కుసీతోపి తేనేవ కుసీతభావేన న సమ్మాపటిపన్నో సత్తు సన్తికా లద్దబ్బఅరియధనదాయజ్జస్స న భాగీ.
ఆరద్ధవీరియోవ లభతి సమ్మాపటిపజ్జనతో. ఉప్పజ్జతి వీరియసమ్మోజ్జజ్ఞోతి యోజనా, ఏవం సబ్బత్త.

మహాతి సీలాదిగుణేహి మహన్తో విపులో అనజ్ఞాసాధారణో. తం పనస్స గుణమహత్తం దససహస్సిలోకధాతుకమ్మనేన
లోకే పాకటన్తి దస్సేన్తో “సత్తునో హి”తిఆదిమాహ.

యస్మా సత్తుసాసనే పబ్బజితస్స పబ్బజ్జాపగమనేన సక్యపుత్తియభావో సజ్ఞాయతి, తస్మా బుద్ధపుత్తభావం దస్సేన్తో
“అసమ్మిన్నాయ”తిఆదిమాహ.

అలసానం భావనాయ నామమత్తమ్మి అజానన్తానం కాయదళ్ళీబహులానం యావదత్తం భుజ్జేత్వా
సేయ్యసుఖాదిఅనుయుజ్జనకానం తిరచ్ఛానగతికానం పుగ్గలానం దూరతో వజ్జనా కుసీతపుగ్గలపరివజ్జనాతి ఆహ -
“కుచ్చిం పూరేత్వా రితఅజగరసదిసే”తిఆది. “దివసం చక్కమేన నిసజ్జాయ ఆవరణీయేహి ధమ్మేహి చిత్తం
పరిసోధేస్సామా”తిఆదినా భావనారమ్భవసేన ఆరద్ధవీరియానం దళ్ళపరక్కమానం కాలేన కాలం ఉపసంజ్ఞమానా
ఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవనాతి ఆహ - “ఆరద్ధవీరియే”తిఆది. విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౬౪-౬౮) పన జాతిమహత్తపచ్చవేక్ఖణా
సబ్రహ్మచారిమహత్తపచ్చవేక్ఖణాతి ఇదం ద్వయం న గహితం, ధినమిద్ధవినోదనతా సమ్మప్పధానపచ్చవేక్ఖణతాతి ఇదం
ద్వయం గహితం. తత్త ఆనిసంసదస్సావితాయ ఏవ సమ్మప్పధానపచ్చవేక్ఖణా గహితా హోతి
లోకియలోకుత్తరవిసేసాధిగమస్స వీరియాయత్తతాదస్సనభావతో, ధినమిద్ధవినోదనం పన తదధిముత్తతాయ ఏవ గహితం
హోతి. వీరియుప్పాదనే యుత్తప్పయుత్తస్స ధినమిద్ధవినోదనం అత్తసిద్ధమేవాతి. తత్త
ధినమిద్ధవినోదనకుసీతపుగ్గలపరివజ్జనఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవనతదధి- ముత్తతాపటిపక్ఖవిధమనపచ్చయూపసంహారవసేన
అపాయభయపచ్చవేక్ఖణాదయో సముత్తేజనవసేన వీరియసమ్మోజ్జజ్ఞస్స ఉప్పాదకా దట్టబ్బా.

బుద్ధానుస్సతియా ఉపచారసమాధినిట్టత్తా వుత్తం - “యావ ఉపచారా”తి. సకలసరీరం ఫరమానోతి పీతిసముట్టానేహి
పణీతరూపేహి సకలసరీరం ఫరమానో, ధమ్మసమ్మగుణే అనుస్సరన్తస్సపి యావ ఉపచారా సకలసరీరం ఫరమానో
పీతిసమ్మోజ్జజ్ఞో ఉప్పజ్జతీతి ఏవం సేసఅనుస్సతీసు, పసాదనీయసుత్తన్తపచ్చవేక్ఖణాయ చ యోజేతబ్బం తస్సాపి

విముత్తాయతనభావేన తగ్గతికత్తా. ఏవరూపే కాలేతి “దుర్భిక్షభయాదీనూ”తి వుత్తకాలే. సమాపత్తి...పే.... న సముదాచరన్తీతి ఇదం ఉపసమానుస్సతియా వసేన వుత్తం. సజ్ఞారానజ్ఞో వసేన సప్పదేసవూపసమేపి నిప్పదేసవూపసమే వియ తథా సజ్ఞాయ పవత్తితో భావనామనసికారో కిలేసవిక్ఖమ్భనసమత్తో హుత్వా ఉపచారసమాధిం ఆవహంతో తథారూపపీతిసోమనస్ససమన్నాగతో పీతిసమ్మోఙ్ఘజ్ఞస్స ఉపాదాయ హోతీతి. తత్త “విక్ఖమ్భితా కిలేసా”తి పారో. న సముదాచరన్తీతి ఇతి-సద్దో కారణత్తో. యస్మా న సముదాచరన్తి, తస్మా తం నేసం అసముదాచారం పచ్చవేక్షన్తస్సాతి యోజనా. న హి కిలేసే పచ్చవేక్షన్తస్స బోఙ్ఘజ్ఞప్పత్తి యుత్తా, పసాదనీయేసు రానేసు పసాదసినేహాభావేన లూఖహదయతాయ లూఖతా. సా తత్త ఆదరగారవాకరణేన విజ్ఞాయతీతి ఆహ - “అసక్కుచ్చకిరియాయ సంసూచితలూఖభావే”తి.

పణీతభోజనసేవనతాతి పణీతసప్పాయభోజనసేవనతా. ఉతుఇరియాపథసుఖగ్గహణేన సప్పాయఉతుఇరియాపథగ్గహణం దట్టబ్బం. తజ్ఞో తివిధమ్మి సప్పాయం సేవియమానం కాయస్స కల్కతాపాదనవసేన చిత్తస్స కల్కతం ఆవహన్తం దువిధాయపి పస్సద్ధియా కారణం హోతి. అహేతుకసత్తేసు లబ్భమానం సుఖదుక్ఖన్తి అయమేకో అన్తో, ఇస్సరాదివిసమహేతుకన్తి పన అయం దుతియో. ఏతే ఉభో అన్తే అనుపగమ్మ యథాసకం కమ్మునా హోతీతి అయం మజ్జిమా పటిపత్తి. మజ్జత్తో పయోగో యస్స సో మజ్జత్తపయోగో, తస్స భావో మజ్జత్తపయోగతా. అయజ్ఞో సభావాసారద్ధతాయ తంపస్సద్ధకాయతాయ కారణం హోతి, పస్సద్ధిద్వయం ఆవహతి. ఏతేనేవ సారద్ధకాయపుగ్గలపరివజ్జనపస్సద్ధకాయపుగ్గలసేవనానం తదావహనతా సంవణ్ణితాతి దట్టబ్బం.

వత్థువిసదకిరియా ఇన్ద్రియసమత్తప్పటిపాదనా చ పజ్ఞావహా వుత్తా, సమాధానావహాపి తా హోన్తి. సమాధానావహాభావేనేవ పజ్ఞావహాభావతోతి వుత్తం - “వత్థువిసదకిరియా...పే.... వేదితబ్బా”తి.

కారణకోసల్లభావనాకోసల్లానం నానన్తరియభావతో రక్ఖనాకోసల్లస్స చ తంమూలకత్తా “నిమిత్తకుసలతా నామ కసిణనిమిత్తస్స ఉగ్గహకుసలతా”ఇచ్చేవ వుత్తం. కసిణనిమిత్తస్సాతి చ నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. అసుభనిమిత్తాదికస్సపి హి యస్స కస్సచి యూనుప్పత్తినిమిత్తస్స ఉగ్గహకోసల్లం నిమిత్తకుసలతా ఏవాతి. అతిసిథిలవీరియతాదీహీతి ఆది-సద్దేన పజ్ఞాపయోగమన్తతం పయోగవేకల్లశ్చ సజ్ఞత్తాతి. తస్స పగ్గణ్ణనన్తి తస్స లీనస్స చిత్తస్స ధమ్మవిచయసమ్మోఙ్ఘజ్ఞాదిసముట్థాపసేన లయాపత్తితో సముద్ధరణం. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“యస్మింశ్చ ఖో, భిక్ఖవే, సమయే లీనం చిత్తం హోతి, కాలో తస్మిం సమయే ధమ్మవిచయసమ్మోఙ్ఘజ్ఞస్స భావనాయ, కాలో వీరియసమ్మోఙ్ఘజ్ఞస్స భావనాయ, కాలో పీతిసమ్మోఙ్ఘజ్ఞస్స భావనాయ. తం కిస్స హేతు? లీనం, భిక్ఖవే, చిత్తం, తం ఏతేహి ధమ్మేహి సుసముట్థాపయం హోతి. సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే, పురిసో పరిత్తం అగ్గిం ఉజ్జాలేతుకామో అస్స. సో తత్త సుక్ఖాని చేవ తిణాని పక్ఖిపేయ్య, సుక్ఖాని చ గోమయాని పక్ఖిపేయ్య, సుక్ఖాని చ కట్టాని పక్ఖిపేయ్య, ముఖవాతశ్చ దదేయ్య, న చ పంసుకేన ఓకిరేయ్య, భబ్బో ను ఖో సో పురిసో పరిత్తం అగ్గిం ఉజ్జాలేతున్తి? ఏవం, భన్తే”తి (సం. ని. ౫.౨౩౪).

ఏత్త చ యథాసకం ఆహారవసేన ధమ్మవిచయసమ్మోఙ్ఘజ్ఞాదీనం భావనా సముట్థాపనాతి వేదితబ్బా, సా అనన్తరం విభావితా ఏవ.

అచ్చారద్ధవీరియతాదీహీతి ఆది-సద్దేన పజ్ఞాపయోగబలవతం పమోదుప్పిలాపనశ్చ సజ్జణ్ణాతి. తస్స నిగ్గణ్ణనన్తి తస్స ఉద్ధతస్స చిత్తస్స సమాధిసమ్మోజ్జఙ్గాదిసముత్థాపనేన ఉద్ధతాపత్తితో నిసేధనం. వుత్తమ్మి చేతం భగవతా -

“యస్మింశ్చ ఖో, భిక్షవే, సమయే ఉద్ధతం చిత్తం హోతి, కాలో తస్మిం సమయే పస్సద్ధిసమ్మోజ్జఙ్గాస్స భావనాయ, కాలో సమాధిసమ్మోజ్జఙ్గాస్స భావనాయ, కాలో ఉపేక్షాసమ్మోజ్జఙ్గాస్స భావనాయ. తం కిస్స హేతు? ఉద్ధతం, భిక్షవే, చిత్తం, తం ఏతేహి ధమ్మేహి సువూపసమం హోతి. సేయ్యథాపి, భిక్షవే, పురిసో మహంతం అగ్గిక్షంతం నిబ్బాపేతుకామో అస్స, సో తత్థ అల్లాని చేవ తిణాని పక్ఖిపేయ్య, అల్లాని చ గోమయాని నిక్ఖిపేయ్య, అల్లాని చ కట్టాని పక్ఖిపేయ్య, ముఖవాతశ్చ న దదేయ్య, పంసుకేన చ ఓకిరేయ్య, భబ్బో ను ఖో సో పురిసో మహంతం అగ్గిక్షంతం నిబ్బాపేతున్తి? ఏవం, భన్తే”తి (సం. ని. ౫.౨౩౪).

ఏత్థాపి యథాసకం ఆహారవసేన పస్సద్ధిసమ్మోజ్జఙ్గాదీనం భావనా సముత్థాపనాతి వేదితబ్బా. తత్థ పస్సద్ధిసమ్మోజ్జఙ్గాస్స భావనా వుత్తా ఏవ, సమాధిసమ్మోజ్జఙ్గాస్స వుచ్చమానా, ఇతరస్స అనంతరం వక్ఖతి.

పజ్ఞాపయోగమన్తతాయాతి పజ్ఞాబ్యాపారస్స అప్పకభావేన. యథా హి దానం అలోభప్పధానం, సీలం అదోసప్పధానం, ఏవం భావనా అమోహప్పధానా. తత్థ యదా పజ్ఞా న బలవతీ హోతి, తదా భావనా పుట్టేనాపరం విసేసావహా న హోతి. అనభిసక్ఖతో వియ ఆహారో పురిసస్స, యోగినో చిత్తస్స అభిరుచిం న జనేతి, తేన తం నిరస్సాదం హోతి. తథా భావనాయ సమ్మదేవ అవీధిపటిపత్తియా ఉపసమసుఖం న విన్దతి, తేనపి చిత్తం నిరస్సాదం హోతి. తేన వుత్తం - “పజ్ఞాపయోగమన్తతాయా...పే.... నిరస్సాదం హోతీ”తి. తస్స సంవేగుప్పాదనం పసాదుప్పాదనశ్చ తికిచ్చనన్తి తం దస్సేన్తో, “అట్ట సంవేగవత్థానీ”తిఆదిమాహ. తత్థ జాతిజరాబ్యాధిమరణాని యథారహం సుగతియం దుగ్గతియశ్చ హోన్తీతి తదజ్ఞమేవ పశ్చాదిధబన్దనాదిఖుప్పిపాసాదిఅజ్ఞమజ్ఞవిహేరనాదిహేతుకం అపాయదుక్ఖం దట్టబ్బం. తయిదం సబ్బం తేసం తేసం సత్తానం పచ్చప్పన్నభవనిస్సితం గహితన్తి అతీతే అనాగతే చ కాలే వట్టమూలకదుక్ఖాని విసుం గహితాని . యే పన సత్తా ఆహారూపజీవినో, తత్థ చ ఉట్టానఫలూపజీవినో, తేసం అజ్ఞోహి అసాధారణజీవితదుక్ఖం అట్టమం సంవేగవత్థు గహితన్తి దట్టబ్బం. అయం వుచ్చతి సమయే సమ్మహంసనతాతి అయం భావనాచిత్తస్స సమ్మహంసితబ్బసమయే వుత్తనయేనేవ సంవేగజననవసేన చేవ పసాదుప్పాదనవసేన చ సమ్మదేవ పహంసనా, సంవేగజననపుబ్బకపసాదుప్పాదనేన తోసనాతి అత్తో.

సమ్మాపటిపత్తిం ఆగమ్మాతి లీనుద్ధచ్చవిరహేన సమథవీధిపటిపత్తియా చ సమ్మా అవిసమం సమ్మదేవ భావనాపటిపత్తిం ఆగమ్మ. అలీనన్తిఆదీసు కోసజ్ఞపక్ఖియానం ధమ్మానం అనధిమత్తతాయ అలీనం, ఉద్ధచ్చపక్ఖికానం అనధిమత్తతాయ అనుద్ధతం, పజ్ఞాపయోగసమ్మత్తియా ఉపసమసుఖాధిగమేన చ అనిరస్సాదం, తతో ఏవ ఆరమ్మణే సమప్పవత్తం సమథవీధిపటిపన్నం. అలీనానుద్ధతాహి వా ఆరమ్మణే సమప్పవత్తం, అనిరస్సాదతాయ సమథవీధిపటిపన్నం. సమప్పవత్తియా వా అలీనం అనుద్ధతం, సమథవీధిపటిపత్తియా అనిరస్సాదన్తి దట్టబ్బం. తత్థ అలీనతాయ పగ్గహే, అనుద్ధతతాయ నిగ్గహే, అనిరస్సాదతాయ సమ్మహంసనే న బ్యాపారం ఆపజ్జతి. అయం వుచ్చతి సమయే అజ్ఞపేక్షనతాతి అయం అజ్ఞపేక్షితబ్బసమయే భావనాచిత్తస్స పగ్గహానిగ్గహాసమ్మహంసనేసు బ్యావటతాసజ్ఞాతం పటిపక్ఖం అభిభుయ్య అజ్ఞపేక్షనా వుచ్చతి. పటిపక్ఖవిక్ఖమ్మనతో విపస్సనాయ అధిట్టానభావూపగమనతో చ

ఉపచారజ్ఞానమ్ని సమాధానకిచ్చనిప్పత్తియా పుగ్గలస్స సమాహితభావసాధనమేవాతి తత్త సమధురభావేనాహ -
“ఉపచారం వా అప్పనం వా”తి. ఏస ఉప్పజ్జతీతి ఏస సమాధిసమ్మోజ్జగ్గో అనుప్పన్నో ఉప్పజ్జతి.

అనురోధవిరోధప్పహనవసేన మజ్జత్తభావో ఉపేక్షాసమ్మోజ్జగ్గస్స కారణం తస్మిం సతి సిద్ధునతో, అసతి చ అసిద్ధునతో, సో చ మజ్జత్తభావో విసయవసేన దువిధోతి ఆహ - “సత్తమజ్జత్తతా సఙ్ఖారమజ్జత్తతా”తి. తదుభయేన చ విరుజ్ఞానం పస్సద్ధిసమ్మోజ్జగ్గభావనాయ ఏవ దూరీకతన్తి అనురుజ్ఞానస్సేవ పహనవిధిం దస్సేతుం - “సత్తమజ్జత్తతా”తిఆది వుత్తం. తేనాహ - “సత్తసఙ్ఖారకేలాయనపుగ్గలపరివజ్జనతా”తి. ఉపేక్షాయ హి విసేసతో రాగో పటిపక్ఖో. తథా చాహ - “ఉపేక్షా రాగబహులస్స విసుద్ధిమగ్గో”తి (విసుద్ధి. ౧.౨౬౯). ద్వీహాకారేహీతి కమ్మస్సకతాపచ్చవేక్షణం, అత్తసుజ్ఞాతాపచ్చవేక్షణన్తి, ఇమేహి ద్వీహి కారణేహి. ద్వీహీవాతి అవధారణం సఙ్ఖ్యాసమానతాదస్సనత్తం. సఙ్ఖ్యా ఏవ హేత్త సమానా, న సఙ్ఖ్యేయ్యం సబ్బథా సమానన్తి. అస్సామికభావో అనత్తనియతా. సతి హి అత్తని తస్స కిఞ్చనభావేన చీవరం అజ్ఞాం వా కిఞ్చి అత్తనియం నామ సియా, సో పన కోచి నత్తేవాతి అధిప్పాయో. అనద్ధనియన్తి న అద్ధానక్ఖమం, న చిరట్ఠాయీ ఇత్తరం అనిచ్చన్తి అత్తో. తావకాలికన్తి తస్సేవ వేవచనం.

మమాయతీతి మమత్తం కరోతి, మమాతి తణ్ణాయ పరిగ్గయ్ఠ తిట్ఠతి. ధనాయన్తాతి ధనం దబ్బం కరోన్తా.

౪౧౯. సమ్మాదస్సనలక్ఖణాతి సమ్మా అవిపరీతం అనిచ్ఛాద్దివసేన దస్సనసభావా. సమ్మాఅభినిరోపనలక్ఖణోతి సమ్మదేవ ఆరమ్మణే చిత్తస్స అభినిరోపనసభావో. చతురర్థసమన్నాగతా వాచా జనం సబ్బణ్ణాతీతి తచ్ఛిపక్ఖవిరతిసభావా సమ్మావాచా భేదకరమిచ్ఛావాచాపహసేన జనే సమ్మయుత్తే చ పరిగ్గణ్ణనకిచ్చవతీ హోతీతి “పరిగ్గహలక్ఖణా”తి వుత్తా. విసంవాదనాదికిచ్చతాయ హి లూఖానం అపరిగ్గాహకానం ముసావాదాదీనం పటిపక్ఖభూతా సినిద్ధభావేన పరిగ్గహణసభావా సమ్మాజప్పనకిచ్చా సమ్మావాచా తప్పచ్చయసుభాసితసమ్మటిగ్గాహకే జనే సమ్మయుత్తధమ్మే చ పరిగ్గణ్ణన్తి పవత్తతీతి పరిగ్గహలక్ఖణా. యథా చీవరకమ్మాదిప్పయోగసఙ్ఖతో కమ్మన్తో కాతబ్బం చీవరరజనాదికం సముట్ఠాపేతి నిష్పాదేతి, తంతంకిరియానిష్పాదకో వా చేతనాసఙ్ఖతో కమ్మన్తో హత్థచలనాదికం కిరియం సముట్ఠాపేతి, ఏవం సావజ్జకత్తబ్బకిరియాసముట్ఠాపకమిచ్ఛాకమ్మన్తప్పహసేన సమ్మాకమ్మన్తో నిరవజ్జస్స కత్తబ్బస్స నిరవజ్జాకారేన సముట్ఠాపనకిచ్చవా హోతీతి ఆహ - “సమ్మాసముట్ఠాపనలక్ఖణో”తి. సమ్మయుత్తధమ్మానం వా ఉక్ఖిపనం సముట్ఠాపనం కాయకకిరియాయ భారుక్ఖిపనం వియ. సమ్మావోదాపనలక్ఖణోతి జీవమానస్స పుగ్గలస్స, సమ్మయుత్తధమ్మానం వా జీవిత్తిన్దియవుత్తియా, ఆజీవస్సేవ వా సమ్మదేవ సోధనం వోదాపనం లక్ఖణం ఏతస్సాతి సమ్మావోదాపనలక్ఖణో. అథ వా కాయవాచానం ఖిన్ధసన్తానస్స చ సంకిలేసభూతమిచ్ఛాఆజీవప్పహసేన సమ్మాఆజీవో “వోదాపనలక్ఖణో”తి వుత్తో. సమ్మావాయామసతిసమాధీసు వత్తబ్బం హేత్తా వుత్తమేవ.

పజ్ఞాయ కుసలానం ధమ్మానం పుబ్బగ్గమభావతో సట్ఠేపి అకుసలా ధమ్మా తస్సా పటిపక్ఖావాతి వుత్తం - “అఙ్గోహిపి అత్తనో పచ్చనీకకిలేసేహి సద్ధి”న్తి. అథ వా అత్తనో పచ్చనీకకిలేసా దిట్ఠకట్ఠా అవిజ్ఞాదయో పజ్ఞాయ ఉజ్జపచ్చనీకభావతో. పస్సతీతి పస్సన్తి వియ హోతి విబన్ధాభావతో. తేనాహ - “తప్పటిచ్చాదక...పే.... అసమ్మాహతో”తి. సమ్మాసజ్ఞప్పాదీనం మిచ్ఛాసజ్ఞప్పాదయో ఉజ్జవిపచ్చనీకాతి ఆహ - “సమ్మాసజ్ఞప్పాదయో...పే.... పజహన్తి”తి.

తథేవాతి ఇమినా అత్తనో పచ్చనీకకిలేసేహి సద్ధిన్తి ఇమమత్తం అనుకడ్డతి. విసేసతోతి సమ్మాదిట్టియా పుత్తకిచ్చతో విసేసేన. ఏత్థాతి ఏతేసు సమ్మాసజ్జప్పాదీసు.

ఏసా సమ్మాదిట్టి నామాతి లోకియం లోకుత్తరఞ్చ ఏకజ్ఞం కత్వా వదతి మిస్సకతాభావతో . తేనాహ - “పుబ్బభాగే”తిఆది. ఏకారమ్మణా నిబ్బానారమ్మణత్తా. కిచ్చతోతి పుబ్బభాగే దుక్ఖాదీహి ఇణ్ణేహి కాతబ్బకిచ్చస్స ఇథ నిప్పత్తితో, ఇమస్సేవ వా ఇణ్ణస్స దుక్ఖాదిప్పకాసనకిచ్చతో. చత్తారి నామాని లభతి దుక్ఖపరిజ్ఞాదిచతుకిచ్చసాధనతో. తీణి నామాని లభతి కామసజ్జప్పాదిప్పహానకిచ్చనిప్పత్తితో. సిక్ఖాపదవిభజ్జే (విభ. 203 ఆదయో) “విరతిచేతనా తంసమ్మయుత్తా చ ధమ్మా సిక్ఖాపదానీ”తి వుత్తాని, తత్థ పధానానం విరతిచేతనానం వసేన “విరతియోపి హోన్తి చేతనాదయోపీ”తి ఆహ. “సమ్మా వదతి ఏతాయా”తిఆదినా అత్థసమ్మవతో సమ్మావాచాదయో తయో విరతియోపి హోన్తి చేతనాదయోపి. ముసావాదాదీహి విరమణకాలే విరతియో, సుభాసితాదివాచాభాసనాదికాలే చేతనాదయో యోజేతబ్బా. మగ్గక్షణే పన విరతియోవ మగ్గలక్షణప్పత్తితో. న హి చేతనా నియ్యానసభావా. అథ వా ఏకస్స ఇణ్ణస్స దుక్ఖాదిఇణ్ణతా వియ ఏకాయ విరతియా ముసావాదాదివిరతిభావో వియ చ ఏకాయ చేతనాయ సమ్మావాచాదికిచ్చత్తయసాధనసభావా సమ్మావాచాదిభావాసిద్ధితో “మగ్గక్షణే విరతియోవా”తి వుత్తం.

చత్తారి నామాని లభతీతి చతుసమ్మప్పధానచతుసతిపట్టానవసేన లభతి. మగ్గక్షణేతి ఆనేత్వా సమ్మన్దో. పుబ్బభాగేపి మగ్గక్షణేపి సమ్మాసమాధి ఏవాతి యదిపి సమాధిఉపకారకానం అభినిరోపనానుమజ్జనసమ్మియాయనట్టాహానసంతసుఖానం వితక్కాదీనం వసేన చతుహి ఝానేహి సమ్మాసమాధి విభత్తో, తథాపి వాయామో వియ అనుప్పన్నాకుసలానుష్పాదనాదిచతువాయామకిచ్చం, సతి వియ చ అసుభాసుఖానిచ్చానత్తేసు కాయాదీసు సుభాదిసజ్ఞాపహానలక్షణం చతుసతికిచ్చం, ఏకో సమాధి చతుజ్ఞానసమాధికిచ్చం న సాధేతీతి పుబ్బభాగేపి పరమజ్ఞానసమాధి, పరమజ్ఞానసమాధి ఏవ మగ్గక్షణేపి, తథా పుబ్బభాగేపి చతుత్థజ్ఞానసమాధి, చతుత్థజ్ఞానసమాధి ఏవ మగ్గక్షణేపితి అత్తో.

“కిం పనాయం మగ్గధమ్మానం దేసనానుక్కమో, కేవలం వాచాయ కమవత్తినిభావతో, ఉదాహు కఞ్చి విసేసం ఉపాదాయా”తి విచారణాయం కఞ్చి విసేసం ఉపాదాయాతి దస్సేన్తో ఆహ - “ఇమేసు”తిఆది. తత్థ భావనానుభావా హితఫలాయ సాతిసయం తిక్ఖవిసదభావప్పత్తియా అచ్చరియబ్బుతసమత్తతాయోగేన సబ్బసో పటిపక్ఖవిధమనేన యాథావతో ధమ్మసభావబోధనేన చ సమ్మాదిట్టియా బహుకారతా వేదితబ్బా. తేనాహ - “అయం హీ”తిఆది.

తస్మాతి సమ్మాదిట్టియా. బహుకారోతి ధమ్మసమ్మటివేధే బహూపకారో. ఇదాని తమత్తం ఉపమాహి విభావేతుం, “యథా హీ”తిఆది వుత్తం.

వచీభేదస్స కారకో వితక్కో సావజ్ఞానవజ్జవచీభేదనివత్తనప్పవత్తనాకారాయ సమ్మావాచాయపి ఉపకారకో ఏవాతి ఆహ - “స్వాయం...పే... సమ్మావాచాయపి ఉపకారకో”తి. సమ్మాసజ్జప్పో హి సచ్చవాచాయ విరతివాచాయపి విసేసపచ్చయో మిచ్చాసజ్జప్పత్తదేకట్ఠకిలేసప్పహానతో.

సంవిదహిత్యాతిఆదీసు సమ్మా విదహనం కమ్మన్తప్పయోజనశ్చ ఏకన్తానవజ్జవచీకాయకమ్మవసేన ఇచ్చితబ్బన్తి
విరతివాచావసేన సంవిదహనం విరతికమ్మన్తస్సేవ పయోజనశ్చ నిదస్సితన్తి దట్టబ్బం. ఏవం హిస్స సమ్మావాచాయ
సమ్మాకమ్మన్తస్సాపి బహుకారతా జోతితా సియా. వచీభేదనియామికా హి వచీదుచ్చరితవిరతి
కాయకకిరీయనియామికాయ కాయదుచ్చరితవిరతియా ఉపకారికా. తథా హి విసంవాదనాదిమిచ్చావాచతో అవిరతో
మిచ్చాకమ్మన్తతోపి న విరమతేవ. యథాహ - “ఏకం ధమ్మం అతీతస్స...పే... నత్తి పాపం అకారియ”న్తి. తస్మా
అవిసంవాదనాదిసమ్మావాచాయ రితో సమ్మాకమ్మన్తమ్మి పూరేతియేవాతి వచీదుచ్చరితవిరతి కాయదుచ్చరితవిరతియా
ఉపకారికా.

యస్మా ఆజీవపారిసుద్ధి నామ దుస్సీల్యప్పహనపుబ్బికా, తస్మా సమ్మావాచాకమ్మన్తానన్తరం సమ్మాఆజీవో దేసితోతి
దస్సేతుం - “చతుబ్బిధం పనా”తిఆది వుత్తం. ఏత్తావతాతి పరిసుద్ధసీలాజీవికామత్తేన. ఇదం వీరియన్తి
చతుసమ్మప్పధానవీరియం.

వీరియారమ్భాపి సమ్మాసతిపరిగ్గహితో ఏవ నిబ్బానావహో, న కేవలోతి దస్సేతుం - “తతో”తిఆది వుత్తం.
సూపట్టితాతి బహిద్ధావిక్లేపం పహాయ సుట్టు ఉపట్టితా కాతబ్బా. సమాధిస్స ఉపకారధమ్మా నామ
యథావుత్తవత్తువిసదకిరియాదయో. తప్పటిపక్ఖతో అనుపకారధమ్మా వేదితబ్బా. గతియోతి నిప్పత్తియో. సమన్వేసిత్వాతి
సమ్మా పరియేసిత్వా.

౪౨౭. యథా ఇత్థీసు కథా పవత్తా అధిత్థీతి వుచ్చతి, ఏవం అత్తానం అధికిచ్చ పవత్తా అజ్ఞత్తం. “ఏవం పవత్తమానా
మయం ‘అత్తా’తి గహణం గమిస్సామా”తి ఇమినా వియ అధిప్పాయేన అత్తానం అధికిచ్చ ఉద్దిస్స పవత్తా
సత్తసన్తతిపరియాపన్నా అజ్ఞత్తం. తస్మిం అజ్ఞత్తరూపే, అత్తనో కేసాదివత్తుకే కసిణరూపేతి అత్తో. పరికమ్మవసేన అజ్ఞత్తం
రూపసఙ్ఖాతి పరికమ్మకరణవసేన అజ్ఞత్తం రూపసఙ్ఖో, న అప్పనావసేన. న హి పటిభాగనిమిత్తారమ్మణా అప్పనా
అజ్ఞత్తవిసయా సమ్భవతి. తం పన అజ్ఞత్తం పరికమ్మవసేన లద్ధం కసిణనిమిత్తం అవిసుద్ధమేవ హోతి, న బహిద్ధా
పరికమ్మవసేన లద్ధం వియ విసుద్ధం. తేనాహ - “తం పనా”తిఆది.

యస్సేవం పరికమ్మం అజ్ఞత్తం ఉప్పన్నన్తి యస్స పుగ్గలస్స ఏవం వుత్తప్పకారేన అజ్ఞత్తం పరికమ్మం జాతం. నిమిత్తం
పన బహిద్ధాతి పటిభాగనిమిత్తం ససన్తతిపరియాపన్నం న హోతీతి బహిద్ధా. పరిత్తానీతి యథాలద్ధాని సుప్పసరావమత్తాని.
తేనాహ - “అవడ్డితానీ”తి. పరిత్తవసేనేవాతి వణ్ణవసేన ఆభోగే విజ్ఞమాసేపి పరిత్తవసేనేవ ఇదం అభిభాయతనం వుత్తం
పరిత్తతా హేత్థ అభిభవనస్స కారణం. వణ్ణాభోగే సతిపి అసతిపి అభిభవతీతి అభిభు, పరికమ్మం, ఇాణం వా. అభిభు
ఆయతనం ఏతస్సాతి అభిభాయతనం, ఝానం. అభిభవితబ్బం వా ఆరమ్మణసజ్ఞాతం ఆయతనం ఏతస్సాతి
అభిభాయతనం. అథ వా ఆరమ్మణాభిభవనతో అభిభు చ తం ఆయతనశ్చ యోగినో సుఖవిసేసానం అధిట్టానభావతో
మనాయతనధమ్మాయతనభావతో చాతి ససమ్మయుత్తజ్ఞానం అభిభాయతనం. అభిభాయతనభావనా నామ తిక్ఖపఙ్గాస్సేవ
సమ్భవతి, న ఇతరస్సాతి ఆహ - “ఇాణుత్తరికో పుగ్గలో”తి. అభిభవిత్వా సమాపజ్జతీతి ఏత్థ అభిభవనం సమాపజ్జనశ్చ
ఉపచారజ్ఞానాధిగమనసమనన్తరమేవ అప్పనారూనుప్పాదనన్తి ఆహ - “సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవేత్థ అప్పనం పాపీతీ”తి.
సహ నిమిత్తుప్పాదేనాతి చ అప్పనాపరివాసాభావస్స లక్ఖణవచనమేతం. యో ఖిప్పాభిఙ్గోతి వుచ్చతి, తతోపి
ఇాణుత్తరస్సేవ అభిభాయతనభావనా. ఏత్థాతి ఏతస్మిం నిమిత్తే. అప్పనం పాపీతీతి భావనాఅప్పనం నేతి.

ఏత్త చ కేచి “ఉప్పన్నే ఉపచారజ్ఞానే తం ఆరబ్బ యే హేటిమన్నేన ద్వే తయో జవనవారా పవత్తన్తి, తే ఉపచారజ్ఞానపక్కికా ఏవ, తదనన్తరం భవజ్ఞపరివాసేన ఉపచారసేవనాయ చ వినా అప్పనా హోతి, సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవ అప్పనం పాపేతి”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం. న హి పారివాసికపరికమ్మేన అప్పనావారో ఇచ్చితో, నాపి మహగ్గతప్పమాణజ్ఞానేసు వియ ఉపచారజ్ఞానే ఏకన్తతో పచ్చవేక్షణా ఇచ్చితబ్బా. తస్మా ఉపచారజ్ఞానాధిగమతో పరం కతిపయభవజ్ఞచిత్తావసానే అప్పనం పాపుణన్తో “సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవేత్థ అప్పనం పాపేతి”తి వుత్తో. సహ నిమిత్తుప్పాదేనాతి చ అధిప్పాయికమిదం వచనం, న నీతత్తం, తత్త అధిప్పాయో వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. న అన్తోసమాపత్తియం తదా తథారూపస్స ఆభోగస్స అసమ్భవతో. సమాపత్తితో వుట్టితస్స ఆభోగో పుబ్బభాగభావనావసేన ఝానక్ఖణే పవత్తం అభిభవనాకారం గహేత్వా పవత్తోతి దట్టబ్బం. అభిధమ్మట్టకథాయం పన “ఇమినాస్స పుబ్బాభోగో కథితో”తి వుత్తం. అన్తోసమాపత్తియం తదా తథా ఆభోగాభావే కస్మా ఝానసజ్ఞాయపీతి వుత్తన్తి ఆహ - “అభిభవసజ్ఞా హిస్స అన్తోసమాపత్తియమ్మి అత్థీ”తి.

వడ్డితప్పమాణానీతి విపులప్పమాణానీతి అత్తో, న ఏకజ్ఞలద్వజ్ఞలాదివడ్డిం పాపితాని తథా వడ్డనస్సేవేత్థ అసమ్భవతో. తేనాహ - “మహన్తానీ”తి. భత్తవడ్డితకన్తి భుజ్జనభాజనే వడ్డేత్వా దిన్నం భత్తం, ఏకాసనే పురిసేన భుజ్జితబ్బభత్తతో ఉపడ్డభత్తన్తి అత్తో.

రూపే సజ్ఞా రూపసజ్ఞా, సా అస్స అత్థీతి రూపసజ్ఞో, న రూపసజ్ఞో అరూపసజ్ఞో. సజ్ఞాసీసేన ఝానం వదతి. రూపసజ్ఞాయ అనుప్పాదనమేవేత్థ అలాభితా. బహిద్ధావ ఉప్పన్నన్తి బహిద్ధావత్తుస్మింయేవ ఉప్పన్నం. ఏత్త చ -

“అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్తాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని. అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి అప్పమాణాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని . అజ్ఞత్తం అరూపసజ్ఞో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్తాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని. అజ్ఞత్తం అరూపసజ్ఞో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి అప్పమాణాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి (దీ. ని. 3.33౮, 3౫౮; అ. ని. ౮.౬౫; ౧౦.౨౯) -

ఏవమిధ చత్తారి అభిభాయతనాని ఆగతాని. అభిధమ్మే (ధ. స. ౨౪౪-౨౪౫) పన “అజ్ఞత్తం అరూపసజ్ఞో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్తాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని, అప్పమాణాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి ఏవమాగతాని. తత్త చ కారణం అభిధమ్మట్టకథాయం వుత్తమేవ. తథా హి వుత్తం అట్టసాలినియం (ధ. స. అట్ట. ౨౦౪) -

“కస్మా పన యథా సుత్తన్తే ‘అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో ఏకో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్తానీ’తిఆది వుత్తం, ఏవం అవత్వా ఇధ చత్తాసుపి అభిభాయతనేసు అజ్ఞత్తం అరూపసజ్ఞోతావ వుత్తాతి. అజ్ఞత్తరూపానం అనభిభవనీయతో. తత్త వా హి ఇధ వా బహిద్ధా రూపానేవ అభిభవితబ్బాని, తస్మా తాని నియమతో వత్తబ్బానీ”తి.

తత్తాపి ఇధపి వుత్తాని “అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో అజ్ఞత్తం అరూపసజ్ఞోతి ఇదం పన సత్త దేసనావిలాసమత్తమేవా”తి. అయం పనేత్థ అధిప్పాయో - ఇధ వణ్ణాభోగరహితాని సహితాని చ సబ్బాని పరిత్తాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని అభిభుయ్యాతి. పరియాయకథా హి సుత్తన్తదేసనాతి. అభిధమ్మే పన నిప్పరియాయదేసనత్తా వణ్ణాభోగరహితాని విసుం వుత్తాని, తథా సహితాని. అత్థి హి ఉభయత్త అభిభవనవిసేసోతి. తథా ఇధ పరియాయదేసనత్తా విమోక్షానమ్మి అభిభవనపరియాయో

అట్టి “అజ్ఞతం రూపసంజ్ఞ” తి ఆదినా పరమదుతియ అభిభాయతనేను పరమవిమోక్షో, తతియచతుర్థ అభిభాయతనేను దుతియవిమోక్షో, వణ్ణాభిభాయతనేను తతియవిమోక్షో చ అభిభవనపత్తితో సజ్ఞహితో. అభిధమ్మే పన నిప్పరియాయదేసనత్తా విమోక్షాభిభాయతనాని అసజ్ఞరతో దేసేతుం విమోక్షే వజ్ఞేత్వా అభిభాయతనాని కథితాని. సబ్బాని చ విమోక్షకిచ్చాని ఝానాని విమోక్షదేసనాయం వుత్తాని. తదేతం “అజ్ఞతం రూపసంజ్ఞ” తి ఆగతస్స అభిభాయతనద్వయస్స అభిధమ్మే అభిభాయతనేను అవచనతో “రూపీ రూపాని పస్సతీ” తి ఆదీన ఇచ్చ సబ్బవిమోక్షకిచ్చ సాధారణవచనభావతో వవత్థానం కతంతి విజ్ఞాయతి.

అజ్ఞతరూపానం అనభిభవనీయతో తి ఇదం అభిధమ్మే కత్థచిపి “అజ్ఞతరూపాని పస్సతీ” తి అవత్వా సబ్బత్థే యం వుత్తం – “బహిద్ధా రూపాని పస్సతీ” తి, తస్స కారణవచనం. తేన యం అజ్ఞాహేతుకం సుత్తంతే “బహిద్ధా రూపాని పస్సతీ” తి వచనం, తం తేన హేతునా వుత్తం. యం పన దేసనావిలాసహేతుకం అజ్ఞతం అరూపసంజ్ఞేతాయ ఏవ అభిధమ్మే వచనం, న తస్స అజ్ఞాం కారణం మగ్గితబ్బంతి దస్సేతి. అజ్ఞతరూపానం అనభిభవనీయతా చ తేసం బహిద్ధారూపానం వియ అవిభూతత్తా. దేసనావిలాసో చ యథావుత్తవవత్థానవసేన వేదితబ్బో వేనేయ్యజ్ఞాసయవసేన విజ్ఞమానపరియాయకధనభావతో. దేసనావిలాసో హి నామ వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం విజ్ఞమానస్స చ పరియాయస్స విభావనం, న యస్స కస్సచి, తస్మా “ఇథ పరియాయదేసనత్తా” తి ఆదినా వుత్తప్పకారం వవత్థానం దేసనావిలాసనిబన్ధనంతి దట్టబ్బం.

సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ తి ఏతేనేవ సిద్ధత్తా న నీలాది అభిభాయతనాని వత్తబ్బానీ తి చే? న నీలాదీసు కతాధికారానం నీలాదిభావస్సేవ అభిభవనకారణత్తా. న హి తేసం పరిసుద్ధాపరిసుద్ధవణ్ణానం పరిత్తత్తా అప్పమాణత్తా వా అభిభవనకారణం, అథ ఖో నీలాదిభావో ఏవాతి. ఏతేసు చ పరిత్తాదికసింహరూపేసు యంయంచరితస్స ఇమాని అభిభాయతనాని ఇజ్ఞంతి, తం దస్సేతుం – “ఇమేసు పనా” తి ఆది వుత్తం.

సబ్బసంజ్ఞాహికవసేనా తి నీలవణ్ణనీలనిదస్సననీలనిభాసానం సాధారణవసేన. వణ్ణవసేనా తి సభావవణ్ణవసేన. నిదస్సనవసేనా తి పస్సితబ్బతావసేన, చక్కువిజ్ఞాణవీధియా గహేతబ్బతావసేన . ఓభాసవసేనా తి సప్పభాసతాయ అవభాసనవసేన. వణ్ణధాతుయా వా తి అజ్ఞానరజతవత్థాదివణ్ణధాతుయా. లోకియానేవ రూపావచరజ్ఞానభావతో.

౪౩౫. రూపీ తి ఏత్త యేనాయం ససంతతిపరియాపన్నేన రూపేన సమన్నాగతో, తం యస్స ఝానస్స హేతుభావేన విసిట్ఠరూపం హోతి. యేన విసిట్ఠేన రూపీ తి వుచ్చేయ్య, తదేవ ససంతతిపరియాపన్నరూపనిమిత్తం ఝానం. ఇథ పన పరమత్థతో రూపిభావసాధకంతి ఆహ – “అజ్ఞతం కేసాదీసూ” తి ఆది. **రూపజ్ఞానం** రూపంతి ఉత్తరపదలోపేన వుత్తం – “రూపూపపత్తియా” తి ఆదీసు (ధ. స. ౧౬౦-౧౬౧, ౧౮౫-౧౯౦ ఆదయో, ౨౪౪-౨౪౫ ఆదయో; విభ. ౬౨౫) వియ.

సుభన్తే వ అధిముత్తో హోతీతి అయం తతియవిమోక్షో. ఇథ సుపరిసుద్ధనీలాదివణ్ణకసింహజ్ఞానవసేన వుత్తేతి దస్సేత్వా ఇదాని పటిసమ్మిదాపాళియం తస్స బ్రహ్మవిహారజ్ఞానవసేన ఆగతభావం దస్సేతుం – “పటిసమ్మిదామగ్గే పనా” తి ఆది ఆరద్ధం. ఇథ పన ఉపరిపాళియంయేవ బ్రహ్మవిహారానం ఆగతత్తా తం నయం పటిక్ఖిపిత్వా పరిసుద్ధనీలాదివణ్ణకసింహవసేనేవ సుభవిమోక్షో అనుజ్ఞాతో.

౪౪౩. పరికమ్మపథవియాపీతి అకతాయ వా కతాయ వా దళ్లమణ్ణలాదిసజ్ఞాతపరికమ్మపథవియాపి.

ఉగ్రహనిమిత్తాదీనం పథవీకసిణన్తి నామం నిస్సితే నిస్సయవోహరవసేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం, యథా “మజ్జా ఉక్కుట్టిం కరోన్తి”తి.

సీలానీతి పాతిమోక్షసంవరాదీని చత్తారి సీలాని. సోధేత్వాతి అనాపజ్జనేన ఆపన్నపుట్టాపనేన కిలేసేహి అప్పటిపీళనేన చ విసోధేత్వా. తివిధజ్ఞో సీలస్స విసోధనం నామ - అనాపజ్జనం ఆపన్నపుట్టాపనం కిలేసేహి చ అప్పటిపీళనన్తి. కమ్మట్టానభావనం పరిబుద్ధేతి ఉపరోధేతి పవత్తితుం న దేతీతి పలిబోధో రకారస్స లకారం కత్వా, పరిబద్ధోతి అట్టో. ఉపచ్ఛిన్ధిత్వాతి సమాపన్నేన సజ్ఞాహణేన వా ఉపరున్ధిత్వా, అపలిబోధం కత్వాతి అట్టో. కల్యాణమిత్తం ఉపసంక్కమిత్వాతి -

“పియో గరు భావనీయో, వత్తా చ వచనక్ఖమో;

గమ్మీరజ్జా కథం కత్తా, నో చట్టానే నియోజకో”తి. (అ. ని. ౭.౩౭) -

ఏవమాదిగుణసమన్నాగతం ఏకంతహితేసిం వుద్ధిపక్ఖే రితం కల్యాణమిత్తం ఉపసంక్కమిత్వా.

అననురూపం విహరన్తి అట్టారసన్నం దోసానం అజ్ఞాతరేన సమన్నాగతం. వుత్తజ్ఞోతం అట్టకథాసు -

“మహావాసం నవావాసం, జరావాసజ్జా పన్థనిం;

సోణ్ణీం పణ్ణజ్జా పుప్పజ్జా, ఫలం పత్తితమేవ చ.

“నగరం దారునా ఖేత్తం, విసభాగేన పట్టనం;

పచ్చన్తసీమా సప్పాయం, యత్త మిత్తో న లబ్బతి.

“అట్టారసేతాని రానాని, ఇతి విజ్ఞాయ పణ్ణితో;

ఆరకా పరివజ్జేయ్య, మగ్గం సప్పటిభయం యథా”తి. (విసుద్ధి. ౧.౫౨);

అనురూపీతి గోచరగామతో నాతిదూరనచ్చాసన్నతాదీహి పజ్జాహి అజ్ఞేహి సమన్నాగతే. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“కథజ్జా, భిక్ఖవే, సేనాసనం పజ్జాజ్ఞసమన్నాగతం హోతి? ఇథ, భిక్ఖవే, సేనాసనం నాతిదూరం హోతి నచ్చాసన్నం గమనాగమనసమ్మన్నం దివా అప్పాకిణ్ణం రత్తిం అప్పసద్దం అప్పనిగ్గోసం అప్పడంసమకసవాతాతపసరీసపసమ్మస్సం. తస్మిం ఖో పన సేనాసనే విహరన్తస్స అప్పకసిరేన ఉప్పజ్జన్తి చీవరపిణ్ణపాతసేనాసనగిలానపచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారా. తస్మిం ఖో పన సేనాసనే థేరా భిక్ఖూ విహరన్తి బహుస్సుతా ఆగతాగమా ధమ్మధరా వినయధరా మాతికాధరా. తే కాలేన కాలం ఉపసంక్కమిత్వా పరిపుచ్చతి పరిపజ్జాతి ‘ఇదం, భన్తే, కథం ఇమస్స కో అట్టో’తి. తస్స తే ఆయస్మన్తో అవివటజ్జోవ వివరన్తి, అనుత్తానీకతజ్జా ఉత్తానిం కరోన్తి, అనేకవిహితేసు చ కజ్ఞారానియేసు ధమ్మేసు కజ్ఞం పటివినోదేన్తి. ఏవం ఖో, భిక్ఖవే, సేనాసనం పజ్జాజ్ఞసమన్నాగతం హోతి”తి (అ. ని. ౧౦.౧౧).

ఏత్త చ నాతిదూరం నచ్చాసన్నం గమనాగమనసమ్మన్నన్తి ఏకం అఙ్గం, దివా అప్పాకిణ్ణం రత్తిం అప్పసద్దం అప్పనిఘోసన్తి ఏకం, అప్పడంసమకసవాతాతపసరీసపసమ్మన్నన్తి ఏకం, తస్మిం ఖో పన సేనాసనే విహరన్తస్స...పే.... పరిక్ఖారాతి ఏకం, తస్మిం ఖో పన సేనాసనే ధేరా...పే.... కఙ్ఖం పటివినోదేన్తితి ఏకన్తి ఏవం పఞ్చజ్ఞాని వేదితబ్బాని.

ఋద్ధకపలిబోధం ఉపచ్ఛిన్దిత్వాతి దీఘకేసనఖలోమానం ఛేదనేన
చీవరకమ్మచీవరరజనపత్తపచనమఞ్చపీఠాదిసోధనవసేన ఋద్ధకపలిబోధం ఉపచ్ఛిన్దిత్వా.

౪౫౩. ఉద్ధుమాతకాదీసూతి ఏత్త ఆది-సద్దేన

విన్లీలకవిపుబ్బకవిచ్ఛిద్ధకవిక్ఖాయితకహతవిక్ఖిత్తకలోహితకపుళవకఅట్టికానం సఙ్గహో దట్టబ్బో. తత్త భస్తా వియ వాయునా ఉద్ధం జీవితపరియాదానా యథానుక్కుమం సముగ్గతేన సూనభావేన ధుమాతత్తా ఉద్ధుమాతం, ఉద్ధుమాతమేవ ఉద్ధుమాతకం, పటికూలత్తా వా కుచ్ఛితం ఉద్ధుమాతన్తి ఉద్ధుమాతకం, తథారూపస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. విన్లీలం వుచ్చతి విపరిభిన్ననీలవణ్ణం, విన్లీలమేవ విన్లీలకం, పటికూలత్తా వా కుచ్ఛితం విన్లీలన్తి విన్లీలకం, మంసుస్సదట్టానేసు రత్తవణ్ణస్స , పుబ్బసన్నిచయట్టానేసు సేతవణ్ణస్స, యేభుయ్యేన చ నీలవణ్ణస్స నిలట్టానే నీలసాటకపారుతస్సేవ ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. పరిభిన్నట్టానేసు విస్సన్దమానపుబ్బం విపుబ్బం, విపుబ్బమేవ విపుబ్బకం, పటికూలత్తా వా కుచ్ఛితం విపుబ్బన్తి విపుబ్బకం, తథారూపస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. విచ్ఛిద్ధం వుచ్చతి ద్వీధా చిన్దనేన అపధారితం, విచ్ఛిద్ధమేవ విచ్ఛిద్ధకం, పటికూలత్తా వా కుచ్ఛితం విచ్ఛిద్ధన్తి విచ్ఛిద్ధకం, వేమజ్జే చిన్నస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. ఇతో చ ఏత్తో చ వివిధాకారేన సోణసిఙ్గాలాదీహి ఖాయితం విక్ఖాయితం, విక్ఖాయితమేవ విక్ఖాయితకం, పటికూలత్తా వా కుచ్ఛితం విక్ఖాయితన్తి విక్ఖాయితకం, తథారూపస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం.

వివిధా ఖిత్తం విక్ఖిత్తం, విక్ఖిత్తమేవ విక్ఖిత్తకం, పటికూలత్తా వా కుచ్ఛితం విక్ఖిత్తన్తి విక్ఖిత్తకం, అఞ్ఞోన హత్థం, అఞ్ఞోన పాదం, అఞ్ఞోన సీసన్తి ఏవం తతో తతో విక్ఖిత్తస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. హతఞ్చ తం పురిమనయేనేవ విక్ఖిత్తకఞ్చాతి హతవిక్ఖిత్తకం, కాకపదాకారేన అఙ్గపచ్చఙ్గేసు సత్తేన హనిత్వా వుత్తనయేనేవ విక్ఖిత్తస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. లోహితం కిరతి విక్ఖిపతి ఇతో చిలో చ పఘరతీతి లోహితకం, పఘరతీలోహితమక్ఖితస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. పుళవా వుచ్చన్తి కిమయో, పుళవే కిరతీతి పుళవకం, కిమిపరిపుణ్ణస్స ఛవసరీరస్సేతం అధివచనం. అట్టియేవ అట్టికం, పటికూలత్తా వా కుచ్ఛితం అట్టితి అట్టికం, అట్టిసఙ్ఖలికాయపి ఏకట్టికస్సపి ఏతం అధివచనం. ఇమేసు దససు అసుభేసు పఠమజ్ఞానమేవ ఉప్పజ్జతి, న దుతియాదీని. తేనాహ - ఇధ “పఠమజ్ఞానసహగతా సఞ్ఞా”తి. తథా హి అపరిసణ్ణితజలాయ సేఘసోతాయ నదియా అరిత్తబలేనేవ నావా తిట్టతి, వినా అరిత్తేన న సక్కా రపేతుం. ఏవమేవం దుబ్బలత్తా ఆరమ్మణస్స వితక్కుబలేనేవ చిత్తం ఏకగ్గం హుత్వా తిట్టతి, వినా వితక్కేన న సక్కా రపేతుం . తస్మా పఠమజ్ఞానమేవేత్థ హోతి, న దుతియాదీని. ఆరమ్మణస్స దుబ్బలత్తా చేత్థ పటికూలభావేన చిత్తం రపేతుం అసమత్థతా.

“రుక్ఖో మతో, లోహం మత”న్తిఆదీసు యం ఖన్ధప్పబన్ధం ఉపాదాయ రుక్ఖాదిసమజ్ఞా, తస్మిం అనుపచ్ఛిన్నేపి అల్లతాదివిగమనం నిస్సాయ మతవోహరో సమ్ముతిమరణం. సఙ్ఖారానం ఖణభఙ్గసఙ్ఖాతం ఖణికమరణం. సముచ్ఛేదమరణన్తి అరహతో సన్తానస్స సబ్బసో ఉచ్ఛేదభూతం మరణం. విపన్ననాభావనావసేన చేతం వుత్తం. మరణానుస్సతిభావనాయం పన తివిధమ్పేతం నాధిప్పేతం అసంవేగవత్థితో అనుపట్టహానతో అబాహుల్లతో చ. మరణానుస్సతియఞ్ఞో ఏకేన భవేన

పరిచ్ఛిన్నస్య జీవితీంద్రియప్రబంధస్య విచ్ఛేదో మరణస్తి అధిష్ఠితో సంవేగవత్తుతో ఉపట్టహసతో బాహుల్లతో చ. ఇదాని ఇమమేవ మరణం సన్ధాయ వికప్పస్తరం దస్సంతో, “హేటా వుత్తలక్ఖణా వా”తిఆదిమాహ.

అసితపీతాదిభేదేతి అసితపీతఖాయితసాయితప్పభేదే, అసితబృఖాదితబృసాయితబృవిభాగేతి అత్తో కాలభేదవచనిచ్చాయ అభావతో యథా “దుద్ధ”న్తి. కబళం కరీయతీతి కబళీకారో, ఆహరీయతీతి ఆహారో, కబళీకారో చ సో ఆహారో చాతి **కబళీకారాహారో**. వత్తువసేన చేతం వుత్తం. సవత్తుకో ఏవ హి ఆహారో ఇథ కమ్మట్టానభావేన అధిష్ఠితో. ఓజాలక్ఖణో పన ఆహారో ఓజట్టమకం రూపం ఆహారతీతి ఆహారోతి వుచ్చతి. సో ఇథ నాధిష్ఠితో పటికూలాకారగృహణస్య అసమ్భవతో. **నవ పటికూలానీతి** గమనపరియేసనపరిభోగాసయనిదానఅపరిపక్వపరిపక్వఫలనిస్సన్దప్పటికూలవసేన నవ పటికూలాని. సమక్ష్ణనప్పటికూలం పన పరిభోగాదీసు లబ్బమానత్తా ఇథ విసుం న గహితం, అజ్ఞాథా తేన సద్ధిం “దస పటికూలానీ”తి వత్తబ్బం. **విసుద్ధిమగ్గే** (విసుద్ధి. ౧.౩౦౩-౩౦౪) పన సమక్ష్ణనం పరిభోగాదీసు లబ్బమానమ్పి నిస్సన్దవసేన విసేసతో పటికూలన్తి విసుం గహేత్వా దసహాకారేహి పటికూలతా వుత్తా.

ఉప్పజ్జనకసంజ్ఞాన్తి పటికూలాకారగృహణవసేన ఉప్పజ్జనకసంజ్ఞాం. సంజ్ఞాసద్దో చాయం “రూపసంజ్ఞా సద్దసంజ్ఞా”తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౫౭) సంజ్ఞాననలక్ఖణే ధమ్మే ఆగతో, “అనిచ్చసంజ్ఞా దుక్ఖసంజ్ఞా”తిఆదీసు విపస్సనాయ ఆగతో, “ఉద్దుమాతకసంజ్ఞాతి వా సోపాకరూపసంజ్ఞాతి వా ఇమే ధమ్మా ఏకట్టా, ఉదాహు నానట్టా”తిఆదీసు సమధే ఆగతో. ఇథ పన సమధస్స పరికమ్మే దట్టబ్బో. ఆహారేహి పటికూలాకారగృహణం, తప్పభావితం వా ఉపచారజ్ఞానం ఇథ “ఆహారే పటికూలసంజ్ఞా”తి అధిష్ఠితం.

ఉక్కణ్ఠితసంజ్ఞాన్తి నిబ్బిన్దనాకారేన ఉప్పజ్జనకసంజ్ఞాం. **అనిచ్చసంజ్ఞాన్తి** ఏత్త అనిచ్చం ఖన్ధపఞ్చకం ఉప్పాదవయజ్ఞాధత్తభావతో, హుత్వా అభావతో వా, తస్మిం అనిచ్చే ఖన్ధపఞ్చకే అనిచ్చన్తి ఉప్పజ్జమానా అనిచ్చలక్ఖణపరిగ్గాహికా సంజ్ఞా అనిచ్చసంజ్ఞా. తేనాహ - “పఞ్చన్నం ఉపాదానక్ఖణ్ణాన”న్తిఆది. తత్త ఉదయో నిబ్బత్తిలక్ఖణం, వయో విపరిణామలక్ఖణం, **అజ్ఞాధత్తం** జరా. ఉదయబృయజ్ఞాధత్తగృహణేన అనిచ్చలక్ఖణం దస్సేతి. ఉప్పాదవయజ్ఞాధత్తభావతో హి ఖన్ధపఞ్చకం అనిచ్చన్తి వుచ్చతి. యస్స చ సభావేన ఖన్ధపఞ్చకం అనిచ్చన్తి వుచ్చతి, తం **అనిచ్చలక్ఖణం**. తేన హి తం అనిచ్చన్తి లక్ష్ఠీయతి, అనిచ్చలక్ఖణాచ్చ ఉదయబృయాయం అమనసికారా సన్తతియా పటిచ్ఛన్నత్తా న ఉపట్టాతి, ఉదయబృయం పన పరిగ్గహేత్వా సన్తతియా వికోపితాయ అనిచ్చలక్ఖణం యాథావసరసతో ఉపట్టాతి. న హి సమ్మదేవ ఉదయబృయం సల్లక్ఖేన్దస్స పుబ్బాపరియేన పవత్తమానానం ధమ్మానం అజ్ఞోజ్ఞాభావం సల్లక్ఖణేన సన్తతియా ఉగ్ఘాటితాయ ధమ్మా సమ్మన్దభావేన ఉపట్టహన్తి, అథ ఖో అయోసలాకా వియ అసమ్మన్దభావేనాతి సుట్టుతరం అనిచ్చలక్ఖణం పాకటం హోతి.

“యదనిచ్చం, తం దుక్ఖ”న్తి (సం. ని. ౩.౧౫, ౪౫, ౪౬, ౭౬, ౭౭, ౮౫; ౨.౪.౧, ౪) వచనతో తదేవ ఖన్ధపఞ్చకం అభిణ్ఠప్పటిపీళనతో దుక్ఖం, అభిణ్ఠప్పటిపీళనాకారో పన దుక్ఖలక్ఖణం. తేనేవాహ - “అనిచ్చే ఖన్ధపఞ్చకే...పీ.... సంజ్ఞాం భావేతి”తి. తత్త పటిపీళనం నామ యథాపరిగ్గహితం ఉదయవయవసేన సంజ్ఞారానం నిరస్తరం పటిపీళియమానతా విబాధియమానతా. దుక్ఖలక్ఖణాచ్చ అభిణ్ఠసమ్మటిపీళనస్స అమనసికారా ఇరియాపథేహి పటిచ్ఛన్నత్తా న ఉపట్టాతి, అభిణ్ఠసమ్మటిపీళనం పన మనసి కరిత్వా ఇరియాపథే లబ్బమానదుక్ఖప్పటిచ్చాదకభావే ఉగ్ఘాటితే దుక్ఖలక్ఖణం

యాధావసరసతో ఉపట్టాతి. తథా హి ఇరియాపథేహి పటిచ్చన్నతా దుష్టలక్షణం న ఉపట్టాతి, తే చ ఇరియాపథా అభిణ్ణసమ్పటిపీళనామనసికారేన పటిచ్చాదకా జాతా. ఏకస్మిన్ శ్లో ఇరియాపథే ఉప్పన్నస్స దుష్టస్స వినోదకం ఇరియాపథస్తరం తస్స పటిచ్చాదకం వియ హోతి, ఏవం సేసాపి. ఇరియాపథానం పన తంతందుష్టపతితాకారభావే యాధావతో ఇతో తేసం దుష్టప్పటిచ్చాదకభావో ఉగ్ఘాటితో నామ హోతి సజ్ఞారానం నిరస్తరం దుష్టాభితున్నతాయ పాకటభావతో. తస్మా అభిణ్ణసమ్పటిపీళనం మనసి కరిత్వా ఇరియాపథే లబ్ధమానదుష్టప్పటిచ్చాదకభావే ఉగ్ఘాటితే దుష్టలక్షణం యాధావసరసతో ఉపట్టాతి.

“యం దుష్టం, తదనత్తా”తి వచనతో తదేవ ఖిన్దపశ్చకం అవసవత్తనతో అనత్తా, అవసవత్తనాకారో పన అనత్తలక్షణం. తేనాహ - “పటిపీళనట్టేనా”తిఆది . అనత్తలక్షణశ్చ నానాధాతువినిర్భోగస్స అమనసికారా ఘనేన పటిచ్చన్నతా న ఉపట్టాతి, నానాధాతుయో పన వినిర్భుజ్జిత్యా “అశ్శో పథవీధాతు, అశ్శో ఆపోధాతు”తిఆదినా, “అశ్శో ఫస్సో, అశ్శో వేదనా”తిఆదినా చ విసుం విసుం కత్వా ఘనవినిర్భోగే కతే సమూహఘనే కిచ్చారమ్మణఘనే చ భేదితే అనత్తలక్షణం యాధావసరసతో ఉపట్టాతి. యా హేసా అశ్శమశ్శాపత్తమ్భేసు సముదితేసు రూపారూపధమ్మేసు ఏకత్తాభినివేసవసేన అపరిమద్దితసజ్ఞారేహి మమాయమానా సమూహఘనతా, తథా తేసం తేసం ధమ్మానం కిచ్చభేదస్స సతిపి పటినియతభావే ఏకతో గయ్ఘమానా కిచ్చఘనతా, తథా సారమ్మణధమ్మానం సతిపి ఆరమ్మణకరణభేదే ఏకతో గయ్ఘమానా ఆరమ్మణఘనతా. సా చతుసు ధాతుసు ఇతోన వినిర్భుజిత్యా దిస్సమానాసు హత్తేన పరిమద్దియమానో ఫేణపిణ్డో వియ విలీనం ఆగచ్ఛతి, యథాపచ్ఛయం పవత్తమానా సుశ్శా ఏతే ధమ్మమత్తాతి అవసవత్తనాకారసజ్ఞాతం అనత్తలక్షణం పాకటతరం హోతి.

అపరఅచ్చరాసజ్ఞాతవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౯. కాయగతాసతివగ్గవణ్ణనా

౨౬౩. చేతసా పుటోతి చిత్తేన ఫరితో. చిత్తేన ఫరణఇచ్చ సముద్దస్స ద్విధా సమ్భవతీతి ఆహ - “దువిధం ఫరణ”న్తిఆది. పురిమేన అత్థేనాతి “సమ్మయోగవసేన విజ్ఞం భజన్తి”తి వుత్తేన అత్థేన. పచ్చిమేనాతి “విజ్ఞాభాగే విజ్ఞాకోట్టాసే వత్తన్తి”తి వుత్తేన.

౨౬౪. మహతో సంవేగాయ సంవత్తతీతిఆదీసు అయం పన అపరో నయో. యాథావతో కాయసభావప్పవేదనతో మహతో సంవేగాయ సంవత్తతి. అత్థాయాతి దిట్టధమ్మికాదిఅత్థాయ. యోగక్షేమాయాతి చతుహి యోగేహి ఖేమభావాయ. సతిసమ్మజ్ఞాయాతి సబ్బత్థ సతిఅవిప్పవాసాయ సత్తట్టానియసమ్మజ్ఞాయ చ. ఇాణదస్సనప్పటిలాభాయాతి విపస్సనాఇాణాధిగమాయ. విజ్ఞావిముత్తిఫలసచ్చికిరియాయాతి తిస్సో విజ్ఞా చిత్తస్స అధిముత్తి నిట్టానం చత్తారి సామజ్ఞఫలానీతి ఏతేసం పచ్చక్షకరణాయ.

౨౬౫. పజ్ఞాపటిలాభాయాతిఆదీసు సోళససు పదేసు పజ్ఞాపటిలాభాయ పజ్ఞావుద్ధియా పజ్ఞావేపుల్లాయ పజ్ఞాబాహుల్లాయాతి ఇమాని చత్తారి పజ్ఞావసేన భావవచనాని, సేసాని ద్వాదస పుగ్గలవసేన భావవచనాని. సప్పురిససంసేవోతి సప్పురిసానం భజనం. సద్ధమ్మస్సవనన్తి తేసం సప్పురిసానం సన్తికే సీలాదిప్పటిపత్తిదీపకస్స సద్ధమ్మవచనస్స సవనం. యోనిసో మనసికారోతి సుతానం ధమ్మానం అత్థూపపరిక్ఖావసేన ఉపాయేన మనసికారో. ధమ్మానుధమ్మప్పటిపత్తితి లోకుత్తరధమ్మే అనుగతస్స సీలాదిప్పటిపదాధమ్మస్స పటిపజ్ఞనం.

ధన్తం అభిజ్ఞాఇాణానన్తి ఇద్ధివిధదిబ్బసోతచేతోపరియపుట్టేనివాసదిబ్బచక్షుఆసవక్ఖయఇాణానం. తేసత్తతీనం ఇాణానన్తి పటిసమ్మిదాపాళియం (పటి. మ. ౧.౧-౨ మాతికా) “సోతావధానే పజ్ఞా సుతమయే ఇాణం, సుత్వాన సంవరే పజ్ఞా సీలమయే ఇాణ”న్తిఆదినా ఇాణకథాయ నిద్దిట్టానం సావకసాధారణాసాధారణానం ఇాణానం. ఇమేసజ్ఞే తేసత్తతిఇాణానం సుతమయఇాణాదీని సత్తసట్టిఇాణాని సావకస్స సాధారణాని, “ఇన్ద్రియపరోపరియత్తే ఇాణం, సత్తానం ఆసయానుసయే ఇాణం, యమకపాటిహరే ఇాణం, మహాకరుణాసమాపత్తియా ఇాణం, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, అనావరణఇాణ”న్తి (పటి. మ. ౧.౬౮-౭౩ మాతికా) ఇమాని ధ అసాధారణఇాణాని సావకేహి.

సత్తసత్తతీనం ఇాణానన్తి ఏత్థ -

“జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి ఇాణం, అసతి జాతియా నత్తి జరామరణన్తి ఇాణం. అతీతమ్మి అద్ధానం జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి ఇాణం, అసతి జాతియా నత్తి జరామరణన్తి ఇాణం. అనాగతమ్మి అద్ధానం జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి ఇాణం, అసతి జాతియా నత్తి జరామరణన్తి ఇాణం. యమ్మిస్స తం ధమ్మట్టితిఇాణం, తమ్మి ఖయధమ్మం వయధమ్మం విరాగధమ్మం నిరోధధమ్మన్తి ఇాణం. భవపచ్చయా జాతీతి ఇాణం...పే.... ఉపాదానపచ్చయా భవోతి ఇాణం, తణ్హాపచ్చయా ఉపాదానన్తి ఇాణం, వేదనాపచ్చయా తణ్హాతి ఇాణం, ఫస్సపచ్చయా వేదనాతి ఇాణం, సళాయతనపచ్చయా ఫస్సోతి ఇాణం, నామరూపపచ్చయా సళాయతనన్తి ఇాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపన్తి ఇాణం, సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణన్తి ఇాణం, అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారాతి

జాణం, అసతి అవిజ్ఞాయ నత్తి సజ్ఞారాతి జాణం, అతీతమ్మి అద్ధానం అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారాతి జాణం, అసతి అవిజ్ఞాయ నత్తి సజ్ఞారాతి జాణం, అనాగతమ్మి అద్ధానం అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారాతి జాణం, అసతి అవిజ్ఞాయ నత్తి సజ్ఞారాతి జాణం, యమ్మిస్స తం ధమ్మట్టితిజాణం, తమ్మి ఖయధమ్మం వయధమ్మం విరాగధమ్మం నిరోధధమ్మం జాణ”ని -

భగవతా నిదానవగ్గే (సం. ని. ౨.౩౪-౩౫) జరామరణాదీసు ఏకాదససు పటిచ్చసముప్పాదజ్జేసు పచ్చేకం సత్త సత్త కత్తా వుత్తాని సత్తసత్తతిజాణాని.

తత్త ధమ్మట్టితిజాణని పచ్చయాకారజాణం. పచ్చయాకారో హి ధమ్మానం పవత్తిసజ్ఞాతాయ రితియా కారణత్తా “ధమ్మట్టితి”తి వుచ్చతి, తత్త జాణం ధమ్మట్టితిజాణం, “జాతిపచ్చయా జరామరణ”నిఆదినా వుత్తస్సేవ ఛబ్బిధస్స జాణస్సేతం అధివచనం. ఖయధమ్మని ఖయగమనసభావం. వయధమ్మని వయగమనసభావం. విరాగధమ్మని విరజ్జనసభావం. నిరోధధమ్మని నిరుజ్జనసభావని అత్తో.

లాభోతిఆదీసు లాభోయేవ ఉపసగ్గేన విసేసేత్వా “పటిలాభో”తి వుత్తో. పున తస్సేవ అత్తవివరణవసేన “పత్తి సమ్మత్తి”తి వుత్తం. పుసనాతి అధిగమనవసేన పుసనా. సచ్చికిరియాతి పటిలాభసచ్చికిరియా. ఉపసమ్మదాతి నిప్పాదనా.

సత్తన్న ఇ సేక్ఖానని తిస్సో సిక్ఖా సిక్ఖన్తితి సేక్ఖసజ్ఞాతానం సోతాపత్తిమగ్గట్టాదీనం సత్తన్నం. పుథుజ్జనకల్యాణకస్స చాతి నిబ్బానగామినియా పటిపదాయ యుత్తత్తా సుందరత్తేన కల్యాణసజ్ఞాతస్స పుథుజ్జనస్స. వడ్డితం వడ్డనం ఏకాయాతి వడ్డితవడ్డనా. యథావుత్తానం అట్టన్నమ్మి పజ్ఞానం వసేన విసేసతోవ అరహతో పజ్ఞావసేన పజ్ఞావృద్ధియా. తథా పజ్ఞావేపుల్లాయ.

యస్స కస్సచిపి విసేసతో అనురూపధమ్మస్స మహంతం నామ కిచ్చసిద్ధియా వేదితబ్బని తదస్స కిచ్చసిద్ధియా దస్సేన్తో “మహంతే అత్తే పరిగ్గణ్ణాతి”తిఆదిమాహ. తత్త అత్తాదీనం మహంతభావో మహావిసయతాయ వేదితబ్బో, మహావిసయతా చ తేసం పటిసమ్మిదామగ్గే ఆగతనయేన వేదితబ్బా. సీలక్ఖన్దస్స పన హేతుమహంతతాయ, పచ్చయమహంతతాయ, నిస్సయమహంతతాయ , పభేదమహంతతాయ, కిచ్చమహంతతాయ, ఫలమహంతతాయ, ఆనిసంసమహంతతాయ చ మహంతభావో వేదితబ్బో. తత్త హేతు అలోభాదయో. పచ్చయో హిరోత్తప్పసద్ధాసతివీరియాదయో. నిస్సయో సావకబోధిపచ్చేకబోధినియతతా తంసమగ్గేనో చ పురిసవిసేసా. పభేదో చారిత్రవారిత్తాదివిభాగో. కిచ్చం తదజ్ఞాదివసేన పటిపక్షవిధమనం. ఫలం సగ్గసమ్మదా నిబ్బానసమ్మదా చ. ఆనిసంసో పియమనాపతాది. అయమేత్త సజ్జేపో, విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౯) ఆకజ్ఞేయ్యసుత్తాదీసు (మ. ని. ౧.౬౪ ఆదయో) చ ఆగతనయేన వేదితబ్బో. ఇమినా నయేన సమాధిక్ఖన్దాదీనమ్మి మహంతతా యథారహం నిద్ధారేత్వా వత్తబ్బా. రానాట్ఠానాదీనం మహంతభావో పన మహావిసయతాయ వేదితబ్బో. తత్త రానాట్ఠానానం మహావిసయతా బహుధాతుకసుత్తాదీసు ఆగతనయేన వేదితబ్బా.

విహారసమాపత్తీనం మహావిసయతా సమాధిక్ఖన్తే మహావిసయతానిద్ధారణనయేన వేదితబ్బా, అరియసచ్ఛానం సకలయానసజ్ఞాహకతో సచ్చవిభజ్జే (విభ. ౧౮౯ ఆదయో) తంసంవణ్ణనాసు (విభ. అట్ట. ౧౮౯ ఆదయో) చ ఆగతనయేన,

సతిపట్టానాదీనం సతిపట్టానవిభజ్ఞాదీసు (విభ. 3౩౫ ఆదయో) తంసంవణ్ణాదీసు (విభ. అట్ట. 3౩౫ ఆదయో) చ ఆగతనయేన, సామజ్ఞాఫలానం మహతో హితస్స మహతో సుఖస్స మహతో అత్తస్స మహతో యోగక్ఖేమస్స నిప్పత్తిభావతో సంతపణీతఅతక్కావచరపణ్ణితవేదనీయభావతో, అభిజ్ఞానం మహాసమ్మారతో మహావిసయతో మహాకిచ్చతో మహానుభావతో మహానిప్పత్తితో, నిబ్బానస్స మదనిమ్మదనాదిమహత్తసిద్ధితో చ మహస్తభావో వేదితబ్బో. పరిగ్గణ్ణాతీతి సభావాదితో పరిచ్చిజ్జ గణ్ణాతి జానాతి, పటివిజ్ఞుతీతి అత్తో.

పుథుపజ్ఞాతి ఏత్థాపి వుత్తనయానుసారేన అత్తో వేదితబ్బో. అయం పన విసేసో - **పుథు నానాక్ఖన్దేసు ఇాణం పవత్తతీతి** “అయం రూపక్ఖన్దో నామ...పే.... అయం విజ్ఞాణక్ఖన్దో నామా”తి ఏవం పజ్ఞాన్నం ఖద్ధానం నానాకరణం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి. తేసుపి ఏకవిధేన రూపక్ఖన్దో...పే.... ఏకాదసవిధేన రూపక్ఖన్దో. ఏకవిధేన వేదనాక్ఖన్దో...పే.... బహువిధేన వేదనాక్ఖన్దో. ఏకవిధేన సజ్ఞాక్ఖన్దో...పే.... బహువిధేన సజ్ఞాక్ఖన్దో. ఏకవిధేన సజ్ఞారక్ఖన్దో...పే.... బహువిధేన సజ్ఞారక్ఖన్దో. ఏకవిధేన విజ్ఞాణక్ఖన్దో...పే.... బహువిధేన విజ్ఞాణక్ఖన్దోతి ఏవం ఏకేకస్స ఖద్ధస్స ఏకవిధాదివసేన అతీతాదివసేనపి నానాకరణం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి.

పుథు నానాధాతుసూతి “అయం చక్కుధాతు నామ...పే.... అయం మనోవిజ్ఞాణధాతు నామ. తత్త సోళస ధాతుయో కామావచరా, ద్వే చాతుభూమికా”తి ఏవం ధాతుసూ నానాకరణం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి. తయిదం ఉపాదిన్నధాతువసేన వుత్తం. పచ్చేకబుద్ధానజ్ఞో ద్విన్నజ్ఞా అగ్గసావకానం ఉపాదిన్నధాతుసూ ఏవ నానాకరణం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి, తజ్ఞా ఖో ఏకదేసతోవ, న నిప్పదేసతో. బహిద్ధా అనుపాదిన్నధాతుసూ నానాకరణం తేసం అవిసయోవ, సబ్బజ్ఞాబుద్ధానంయేవ పన “ఇమాయ ధాతుయా ఉస్సన్నత్తా ఇమస్స రుక్ఖస్స ఖన్దో సేతో హోతి, ఇమస్స కాళో, ఇమస్స మట్టో, ఇమస్స ఖరో, ఇమస్స బహలతచో, ఇమస్స సుక్ఖతచో. ఇమస్స పత్తం వణ్ణసణ్ణానాదివసేన ఏవరూపం. ఇమస్స పుప్పం నీలం, పీతం, లోహితం, ఓదాతం, సుగన్ధం, దుగ్గన్ధం, మిస్సకగన్ధం. ఫలం ఖుద్దకం, మహన్తం, దీఘం, వట్టం, సువణ్ణం, దుబ్బణ్ణం, మట్టం, ఫరుసం, సుగన్ధం, దుగ్గన్ధం, మధురం, తిత్తకం, అమ్మిలం, కటుకం, కసావం. కణ్ణకో తిఖిణో, అతిఖిణో, ఉజ్జకో, కుటిలో, తమ్పా, నీలో, లోహితో, ఓదాతో”తిఆదినా ధాతునానత్తం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి.

పుథు నానాఆయతనేసూతి “ఇదం చక్ఖాయతనం నామ...పే.... ఇదం ధమ్మాయతనం నామ. తత్త దసాయతనా కామావచరా, ద్వే చాతుభూమికా”తి ఏవం ఆయతననానత్తం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి.

పుథు నానాపటిచ్చసముప్పాదేసూతి అజ్ఞత్తబహిద్ధాభేదతో సన్తానభేదతో చ నానప్పభేదేసు పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞేసు. అవిజ్ఞాదిఅజ్ఞాని హి పచ్చేకం పటిచ్చసముప్పాదసజ్ఞితాని. తేనాహ - సజ్ఞారపిటకే “ద్వాదస పచ్చయా ద్వాదస పటిచ్చసముప్పాదా”తి (సం. ని. టీ. ౧.౧.౧౧౦).

పుథు నానాసుజ్ఞాతమనుపలబ్ధేసూతి నానాసభావేసు నిచ్చసారాదివిరహితేసు సుజ్ఞాసభావేసు, తతో ఏవ ఇత్థిపురిసఅత్తత్తనియాదివసేన అనుపలబ్ధమానసభావేసు. మ-కారో హేత్థి పదసన్నికరో.

పుథు నానాఅత్థేసూతి అత్థపటిసమ్మిదావిసయేసు పచ్చయుప్పన్నాదినానాఅత్థేసు. **ధమ్మేసూతి** ధమ్మపటిసమ్మిదావిసయేసు పచ్చయాదినానాధమ్మేసు. **నిరుత్తీసూతి** తేసంయేవ అత్థధమ్మానం నిద్ధారణవచనసజ్ఞాతేసు

నానానిరుత్తిసు. పుడు నానాపటిభానేసూతి అత్తపటిసమ్మిదాదివిసయేసు ఇమాని ఇమాని ఇదమత్తజోతకానీతి తథా తథా పటిభానతో ఉపతిట్టనతో పటిభానానీతి లద్దనామేసు నానాజాణేసు.

పుడు నానాసీలక్ష్మణేసూతిఅదీసు సీలస్స పుడుత్తం నానత్తజ్ఞా వుత్తమేవ, ఇతరేసం పన వుత్తనయానుసారేన సువిజ్ఞోయ్యత్తా పాకటమేవ. యం పన అభిన్నం ఏకమేవ నిబ్బానం, తత్త ఉపచారవసేన పుడుత్తం గహేతబ్బన్తి ఆహ - “పుడు నానాజనసాధారణే ధమ్మే సమతిక్కుమ్మా”తి. తేనస్స మదనిమ్మదనాదిపరియాయేన పుడుత్తం పరిదీపితం హోతి.

విపులే అత్తేతి మహాన్తే అత్తే. మహాన్తపరియాయో హి విపులసద్ధో. గమ్మీరేసూతి ససాదీహి వియ మహాసముద్ధో అనుపచితజాణసమ్భారేహి అలబ్బనేయ్యప్పతిట్టేసు ఖిన్దేసు ఇమాణం పవత్తతీతి విసయస్స గమ్మీరతాయ ఇమాణస్స గమ్మీరతా విభావితా.

తిక్ఖవిసదభావాదిగుణేహి అసాధారణత్తా పరేసం పజ్ఞాయ న సామన్తా, అథ ఖో సువిదురవిదురేతి అసమన్తపజ్ఞా ఆకారస్స రస్సత్తం కత్వా. కేచి “అసమత్తపజ్ఞా”తి పరన్తి, తేసం యథాపుత్తగుణేహి అజ్ఞోహి అసాధారణత్తా నత్తి ఏతిస్సా కాయచి సమత్తన్తి అసమత్తా పజ్ఞాతి యోజనా. అత్తవవత్తానతోతి అత్తప్పభేదస్స యాథావతో సన్నిట్టానతో. న అజ్ఞో కోచి సక్కోతి అభిసమ్భవితున్తి ఇమాణగతియా సమ్మాపుణితుం న అజ్ఞో కోచిపి సక్కోతి, తస్మా అయం సువిదురవిదురేతి అసమన్తపజ్ఞా. ఇదాని పుగ్గలన్తరవసేన అసమన్తపజ్ఞాం విభావేతుం, “పుడుజ్జనకల్యాణకస్సా”తిఆది ఆరద్ధం.

“పజ్ఞాపభేదకుసలో అభిన్నజాణో అధిగతప్పటిసమ్మిదో చతువేసారజ్జప్పత్తో దసబలధారీ పురిసాసభో పురిససీహో పురిసనాగో పురిసాజ్ఞో పురిసధోరయ్యో అనన్తజాణో అనన్తతేజో అనన్తయసో అడ్డో మహద్ధనో బలవా నేతా వినేతా అనునేతా పజ్ఞాపేతా వినిజ్ఞాపేతా పేక్షతా పసాదేతా. సో హి భగవా అనుప్పన్నస్స మగ్గస్స ఉప్పాదేతా, అసజ్ఞాతస్స మగ్గస్స సజ్ఞనేతా, అనక్ఖాతస్స మగ్గస్స అక్ఖతా, మగ్గజ్ఞా మగ్గవిదు మగ్గకోవిదో. మగ్గానుగామీ చ పన ఏతరహి సావకా విహరన్తి పచ్ఛా సమన్నాగతా.

“సో హి భగవా జానం జానాతి, పస్సం పస్సతి, చక్కుభూతో ఇమాణభూతో ధమ్మభూతో బ్రహ్మభూతో వత్తా పవత్తా అత్తస్స నిన్నేతా అమతస్స దాతా ధమ్మస్సామీ తథాగతో, నత్తి తస్స భగవతో అజ్ఞాతం అదిట్టం అవిదితం అసచ్చికతం అఫస్సితం పజ్ఞాయ. అతీతం అనాగతం పచ్చప్పన్నం ఉపాదాయ సబ్బే ధమ్మా సబ్బాకారేన బుద్ధస్స భగవతో ఇమాణముఖే ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తి, యం కిఞ్చ నేయ్యం నామ అత్తి తం సబ్బం జానితబ్బం, అత్తత్తో వా పరత్తో వా ఉభయత్తో వా దిట్టధమ్మికో వా అత్తో సమ్మరాయికో వా అత్తో ఉత్తానో వా అత్తో గమ్మీరో వా అత్తో గూఢో వా అత్తో పటిచ్చన్నో వా అత్తో నేయ్యో వా అత్తో నీతో వా అత్తో అనవజ్ఞో వా అత్తో నిక్కిలేసో వా అత్తో వోదానో వా అత్తో పరమత్తో వా అత్తో, సబ్బం తం అన్తోబుద్ధజాణే పరివత్తతి.

“సబ్బం కాయకమ్మం బుద్ధస్స భగవతో ఇమాణానుపరివత్తి, సబ్బం వచీకమ్మం బుద్ధస్స భగవతో ఇమాణానుపరివత్తి, సబ్బం మనోకమ్మం బుద్ధస్స భగవతో ఇమాణానుపరివత్తి. అతీతే బుద్ధస్స భగవతో అప్పటిహతం ఇమాణం, అనాగతే బుద్ధస్స భగవతో అప్పటిహతం ఇమాణం, పచ్చప్పన్నే బుద్ధస్స భగవతో అప్పటిహతం ఇమాణం, యావతకం నేయ్యం, తావతకం ఇమాణం. యావతకం ఇమాణం, తావతకం నేయ్యం. నేయ్యపరియన్తికం ఇమాణం, ఇమాణపరియన్తికం నేయ్యం, నేయ్యం అతిక్కుమిత్వా ఇమాణం నప్పవత్తతి, ఇమాణం అతిక్కుమిత్వా నేయ్యపథో నత్తి,

అష్టామష్టాపరియంత్రాయినో తే ధమ్మా, యథా ద్విన్నం సముగ్గపటలానం సమ్మా ఘసితానం హేటిమం
సముగ్గపటలం ఉపరిమం నాతివత్తతి, ఉపరిమం సముగ్గపటలం హేటిమం నాతివత్తతి, అష్టామష్టాపరియంత్రాయినో,
ఏవమేవం బుద్ధస్స భగవతో నేయ్యశ్చ ఇథాశ్చ అష్టామష్టాపరియంత్రాయినో. యావతకం నేయ్యం, తావతకం
ఇథాశ్చ. యావతకం ఇథాశ్చ, తావతకం నేయ్యం, నేయ్యపరియంత్రాయినో ఇథాశ్చ, ఇథాపరియంత్రాయినో నేయ్యం, నేయ్యం
అతిక్కుమిత్వా ఇథాశ్చ నప్పవత్తతి, ఇథాశ్చ అతిక్కుమిత్వా నేయ్యపథో నత్తి. అష్టామష్టాపరియంత్రాయినో తే ధమ్మా.
సబ్బధమ్మేసు బుద్ధస్స భగవతో ఇథాశ్చ పవత్తతి.

“సబ్బే ధమ్మా బుద్ధస్స భగవతో ఆవజ్ఞనప్పటిబద్ధా ఆకంఠప్పటిబద్ధా మనసికారప్పటిబద్ధా
చిత్తుప్పాదప్పటిబద్ధా, సబ్బసత్తేసు బుద్ధస్స భగవతో ఇథాశ్చ పవత్తతి. సబ్బేసం సత్తానం బుద్ధో ఆసయం జానాతి,
అనుసయం జానాతి, చరితం జానాతి, అధిముత్తిం జానాతి, అప్పరజ్ఞక్తే మహారజ్ఞక్తే తిక్కింతియే ముద్దింతియే స్వాకారే
ద్వాకారే సువిజ్ఞాపయే దువిజ్ఞాపయే భబ్బా సబ్బే సత్తే పజానాతి, సదేవకో లోకో సమారకో సబ్రహ్మకో
సస్సమణబ్రాహ్మణీ పజా సదేవమనుస్సా అన్తోబుద్ధజ్ఞాణే పరివత్తతి.

“యథా యే కేచి మచ్ఛకచ్ఛపా అంతమసో తిమితిమిక్ఖలం ఉపాదాయ అన్తోమహాసముద్ధే పరివత్తంతి, ఏవమేవ
సదేవకో లోకో సమారకో సబ్రహ్మకో సస్సమణబ్రాహ్మణీ పజా సదేవమనుస్సా అన్తోబుద్ధజ్ఞాణే పరివత్తతి. యథా యే
కేచి పక్కినో అంతమసో గరుళం వేనతేయ్యం ఉపాదాయ ఆకాసస్స పదేసే పరివత్తంతి, ఏవమేవ యేపి తే
సారిపుత్తసమా పజ్ఞాయ, తేపి బుద్ధజ్ఞాణస్స పదేసే పరివత్తంతి, బుద్ధజ్ఞాణం దేవమనుస్సానం పజ్ఞం ఫరిత్వా
అతిఘంసిత్వా తిట్టతి. యేపి తే ఖత్తియపణ్ణితా బ్రాహ్మణపణ్ణితా గహపతిపణ్ణితా సమణపణ్ణితా నిపుణా
కతపరప్పవాదా వాలవేధిరూపా, వోభిందంతా మజ్ఞో చరంతి పజ్ఞాగతేన దిట్టిగతాని, తే తే పజ్ఞం అభిసంఘరిత్వా
అభిసంఘరిత్వా”తి (పటి. మ. 3.౫) -

ఆదినా నిద్దిట్టపాళిం పేయ్యాలముఖేన సంఖిపిత్వా దస్సేంతో “పజ్ఞాపభేదకుసలో పభిన్నజాణో...పే.... తే పజ్ఞం అభిసంఘరిత్వా
అభిసంఘరిత్వా”తిఆదిమాహ.

తత్త పభిన్నజాణోతి అత్తాదీసు పభేదగతజాణో. “పభేదజాణో”తిపి పరంతి, సోయేవ అత్తో. తే పజ్ఞాంతి తే తే అత్తనా
అధిప్పేతం పజ్ఞం. నిద్దిట్టకారణాతి విస్సజ్జితకారణా. ఉపక్కిత్తకాతి భగవతో పజ్ఞావేయ్యత్తియేన సమీపే ఖిత్తకా అన్తేవాసికా
సమ్మజ్ఞంతి.

భవతి అభిభవతీతి భూరి. కిం? రాగాదిం. ఉపసగ్గే సతిపి తదేవ పదం తమత్తం వదతీతి ఉపసగ్గేన వినాపి సో అత్తో
విజ్ఞోయ్యో అనేకత్తత్తా ధాతునంతి వుత్తం - “అభిభుయ్యతీ”తి. కారకబృత్తయేన చేతం వుత్తం, తస్మా రాగం అభిభుయ్యతీతి
సా సా మగ్గపజ్ఞా అత్తనా అత్తనా వజ్ఞం రాగం అభిభుయ్యతి అభిభవతి, మదతీతి అత్తో. అభిభవతీతి సా సా ఫలపజ్ఞా తం
తం రాగం భవి అభిభవి మద్దీతి భూరిపజ్ఞా. “అభిభవితా”తి వా పారో, “అభిభవిత్యా”తిపి పరంతి. అభిభవిత్యాతి చ
కిరియాయ సిద్ధభావదస్సనం. పజ్ఞా చే సిద్ధా, రాగాభిభవో చ సిద్ధో ఏవాతి. సేసేసుపి ఏసేవ నయో.

రాగాదీసు పన రజ్జునలక్ష్మణో రాగో. దుస్సనలక్ష్మణో దోసో. ముయ్యనలక్ష్మణో మోహో. కుజ్జునలక్ష్మణో కోధో, ఉపనన్దనలక్ష్మణో ఉపనాహో. పుబ్బకాలం కోధో, అపరకాలం ఉపనాహో. పరగుణమక్ష్మణలక్ష్మణో మక్ష్తో, యుగగ్రాహలక్ష్మణో పలాసో. పరసమ్మత్తిఖీయనలక్ష్మణా ఇస్సా, అత్తనో సమ్మత్తినిగ్రాహనలక్ష్మణం మచ్చరియం. అత్తనా కతపాపప్పటిచ్చాదనలక్ష్మణా మాయా, అత్తనో అవిజ్ఞమానగుణప్పకాసనలక్ష్మణం సారేయ్యం. చిత్తస్స ఉద్దుమాతభావలక్ష్మణో ధమ్మో, కరణత్తరియలక్ష్మణో సారమ్మో. ఉన్నతిలక్ష్మణో మానో, అబ్బున్నతిలక్ష్మణో అతిమానో. మత్తభావలక్ష్మణో మదో, పఞ్చకామగుణేసు చిత్తవోస్సగ్గలక్ష్మణో పమాదో. భవతి అభిభవతి అరిన్తి భూరి అసరూపతో పరస్స అకారస్స లోపం కత్వా. తేనాహ - “అరిం మద్దనిపజ్ఞాతి భూరిపజ్ఞా”తి. భవతి ఏత్థ ధావరజ్జుమన్తి భూరి వుచ్చతి పథవీ యథా “భూమీ”తి భూరి వియాతి భూరిపజ్ఞా విత్థతవిపులట్ఠేన సబ్బం సహతాయ చ. తేనాహ - “తాయా”తిఆది. తత్త పథవిసమాయాతి విత్థతవిపులట్ఠేన పథవిసమాయ. విత్థతాయాతి పజ్ఞానితట్ఠే విసయే విత్థతాయ, న ఏకదేసే వత్తమానాయ. విపులాయాతి ఉళారభూతాయ. సమన్నాగతోతి పుగ్గలో. ఇతి-సద్దో కారణత్థే, ఇమినా కారణేన పుగ్గలస్స భూరిపజ్ఞాయ సమన్నాగతత్తా తస్స పజ్ఞా భూరిపజ్ఞా నామాతి అత్తో. “భూరిపజ్ఞస్స పజ్ఞా భూరిపజ్ఞపజ్ఞా”తి వత్తట్ఠే ఏకస్స పజ్ఞాసద్దస్స లోపం కత్వా “భూరిపజ్ఞా”తి వుత్తం.

అపిచాతి పజ్ఞాపరియాయదస్సనత్తం వుత్తం. పజ్ఞాయమేతన్తి పజ్ఞాయ ఏతం. అధివచనన్తి అధికం వచనం. భూరితి భూతే అత్థే ఖిన్దాదికే రమతి సచ్చసభావేన, దిట్టి వియ న అభూతేతి భూరి. మేధాతి అసని వియ సిలుచ్చయే కిలేసే మేధతి హింసతీతి మేధా, ఖిప్పం గహణధారణట్ఠేన వా మేధా. పరిణాయికాతి యస్సుప్పజ్జతి, తం సత్తం అత్తహితప్పటిపత్తియం సమ్మయుత్తధమ్మే చ యాథావలక్ష్మణప్పటివేధే పరిణేతీతి పరిణాయికా. ఇమేహేవ అజ్ఞానిపి పజ్ఞాపరియాయవచనాని హోన్తి.

పజ్ఞాబాహుల్లన్తి పజ్ఞా బహులా అస్సాతి పజ్ఞాబహులో, తస్స భావో పజ్ఞాబాహుల్లం. తజ్ఞా పజ్ఞాయ బాహుల్లం పవత్తి ఏవాతి తమత్తం పజ్ఞాగరుకస్స పుగ్గలస్స వసేన దస్సన్తో, “ఇధేకచ్చో పజ్ఞాగరుకో హోతీ”తిఆదిమాహ. తత్త ఇధేకచ్చోతి పుధుజ్జనకల్యాణకో, అరియో వా. పజ్ఞా గరు ఏకస్సాతి పజ్ఞాగరుకో. పజ్ఞాయ చరితో పవత్తితో పజ్ఞాచరితో, పజ్ఞాయ చరితం పవత్తం అస్సాతి వా పజ్ఞాచరితో. అనులోమికఖన్తిఆదివిభాగా పజ్ఞా ఆసయో ఏతస్సాతి పజ్ఞాసయో. పజ్ఞాయ అధిముత్తో తన్నిన్నోతి పజ్ఞాధిముత్తో. సముస్సితట్ఠేన పజ్ఞా ధజో ఏతస్సాతి పజ్ఞాధజో. పజ్ఞాకేతుాతి తస్సేవ వేవచనం. పజ్ఞానిమిత్తం ఆధిపతేయ్యం ఏతస్సాతి పజ్ఞాధిపతేయ్యో. పజ్ఞాసజ్ఞాతో విచయో, ధమ్మసభావవిచిననం వా బహులం ఏతస్సాతి విచయబహులో. నానప్పకారేన ధమ్మసభావవిచిననం బహులం అస్సాతి పవిచయబహులో. ఓక్ఖాయనం యాథావతో ధమ్మానం ఉపట్ఠానం బహులం ఏతస్సాతి ఓక్ఖాయనబహులో. పజ్ఞాయ తస్స తస్స ధమ్మస్స సమ్మాపేక్షనా సమ్మేక్షా, సమ్మేక్షాయ అయనం పవత్తనం సమ్మేక్షాయనం, సమ్మేక్షాయనం ధమ్మో పకతి అస్సాతి సమ్మేక్షాయనధమ్మో. సమ్మేక్షాయనం వా యాథావతో దస్సనధమ్మో సభావో ఏతస్సాతి సమ్మేక్షాయనధమ్మో. సబ్బం ధమ్మజాతం విభూతం విభావితం కత్వా విహరణసీలోతి విభూతవిహరీ.

తచ్చరితోతిఆదీసు తం-సద్దేన పజ్ఞా పచ్చామట్ఠా, తస్మా తత్త “పజ్ఞాచరితో”తిఆదినా అత్తో వేదితబ్బో. సా పజ్ఞా చరితా గరుకా బహులా అస్సాతి తచ్చరితో తగ్గరుకో తబ్బహులో. తస్సం పజ్ఞాయం నిన్నో పోణో పబ్భారో అధిముత్తోతి తన్నిన్నో తప్పోణో తప్పబ్భారో తదధిముత్తో. సా పజ్ఞా అధిపతి తదధిపతి, తదధిపతితో ఆగతో తదాధిపతేయ్యో. పజ్ఞాగరుకోతిఆదీని

“కామం సేవంతంయేవ జానాతి, అయం పుగ్గలో నేక్షమ్మగరుకో”తిఆదీసు (పటి. మ. ౧.౧౧౪) వియ పురిమజాతితో పభుతి వుత్తాని. తచ్చరితోతిఆదీని ఇమిస్సా జాతియా వుత్తాని. ఇదాని వుత్తమేవత్తం నిదస్సనవసేనపి దస్సేతుం – “యథా”తిఆది వుత్తం. ఏవమేవన్తిఆదీని దస్సితబ్బనిగమనం.

సీఘపజ్ఞాతి అత్తనో విసయే సీఘప్పవత్తికా పజ్ఞా, యా సమారథా అత్తనో పజ్ఞాకిచ్చం అదన్దాయన్తి అవిత్థాయన్తి ఖిప్పమేవ సమ్మాపేతి. తేనాహ – “సీఘం సీఘం సీలాని పరిపూరేతీ”తిఆది. తత్త సీఘం సీఘన్తి బహూనం సీలాదీనం సజ్ఘహత్తం ద్విక్ఖత్తం వుత్తం. సీలానీతి చారిత్రవారిత్తవసేన పజ్ఞాత్తాని పాతిమోక్షసంవరసీలాని, ఠపేత్వా వా ఇన్ద్రియసంవరం తస్స విసుం గహితత్తా ఇతరాని తివిధసీలాని. ఇన్ద్రియసంవరన్తి చక్ఖాదీనం ఛన్నం ఇన్ద్రియానం రాగప్పటిఘప్పవేసం అకత్వా సతికవాటేన నివారణం థకనం. భోజనే మత్తజ్ఞాతన్తి పచ్చవేక్ఖితపరిభోగవసేన భోజనే పమాణజ్ఞాభావం. జాగరియానుయోగన్తి దివసస్స తీసు కోట్టాసేసు రత్తియా పరమమజ్జిమకోట్టాసేసు చ జాగరతి న నిద్దాయతి, సమణధమ్మమేవ కరోతీతి జాగరో, జాగరస్స భావో, కమ్మం వా జాగరియం, జాగరియస్స అనుయోగో జాగరియానుయోగో, తం జాగరియానుయోగం. సీలక్ఖన్ధన్తి సేక్ఖం వా అసేక్ఖం వా సీలక్ఖన్ధం. ఏవమితరేపి ఖన్ధా వేదితబ్బా. పజ్ఞాక్ఖన్ధన్తి మగ్గపజ్ఞా చ సేక్ఖాసేక్ఖానం లోకియపజ్ఞా చ. విముత్తిక్ఖన్ధన్తి ఫలవిముత్తి. విముత్తిజ్ఞాణదస్సనక్ఖన్ధన్తి పచ్చవేక్ఖణజ్ఞాణం. సీఘపజ్ఞానిద్దేససదిసోయేవ లహుపజ్ఞానిద్దేసో, తథా హాసపజ్ఞానిద్దేసో. జవనపజ్ఞానిద్దేసో పన కలాపసమ్మసననయేన పవత్తో. తిక్ఖపజ్ఞానిద్దేసో వీరియస్స ఉస్సుక్కాపనవసేన, నిబ్బేధికపజ్ఞానిద్దేసో సబ్బలోకే అనభిరతసజ్ఞావసేన పవత్తో. తత్త తురితకిరియా సీఘతా. అదన్ధతా లహుతా. వేగాయితత్తం ఖిప్పతా.

హాసబహులోతి పీతిబహులో. సేసపదాని తస్సేవ వేవచనాని. అథ వా హాసబహులోతి మూలపదం. వేదబహులోతి తస్సా ఏవ పీతియా సమ్మయుత్తసోమనస్సవేదనావసేన నిద్దేసపదం. తుట్టిబహులోతి నాతిబలవపీతియా తుట్టాకారవసేన. పామోజ్జబహులోతి బలవపీతియా పముదితభావవసేన. సీలాని పరిపూరేతీతి హట్టప్పహట్టో ఉదగ్గాదగ్గో సమ్మియాయమానో సీలాని సమ్మాదేతి. పీతిసోమనస్ససహగతా హి పజ్ఞా అభిరతివసేన ఆరమ్మణే పుల్లితా వికసితా వియ పవత్తతి, న ఏవం ఉపేక్ఖాసహగతాతి.

అనిచ్చతో ఖిప్పం జవతీతి “ఖన్ధపఞ్చకం అనిచ్చ”న్తి వేగాయితేన పవత్తతి, పటిపక్ఖదూరీభావేన పుబ్బాభిసజ్ఞారస్స సాతిసయత్తా ఇన్దేన విస్సట్టవజిరం వియ లక్ఖణం అవిరజ్జన్తి అదన్దాయన్తి అనిచ్చలక్ఖణం వేగసా పటివిజ్జతి, తస్మా సా జవనపజ్ఞా నామాతి అత్తో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. ఏవం లక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనావసేన జవనపజ్ఞాం దస్సేత్వా బలవవిపస్సనావసేన దస్సేతుం – “రూప”న్తిఆది వుత్తం. తత్త ఖయట్ఠేనాతి యత్త యత్త ఉప్పజ్జతి, తత్త తత్తేవ భిజ్జనతో ఖయసభావత్తా. భయట్ఠేనాతి భయానకభావతో. అసారకట్ఠేనాతి అత్తసారవిరహతో నిచ్చసారాదివిరహతో చ. తులయిత్వాతి తులాభూతాయ విపస్సనాపజ్ఞాయ తులేత్వా. తీరయిత్వాతి తాయ ఏవ తీరణభూతాయ తీరేత్వా. విభావయిత్వాతి యాథావతో పకాసేత్వా పాకటం కత్వా. అథ వా తులయిత్వాతి కలాపసమ్మసనవసేన తులయిత్వా. తీరయిత్వాతి ఉదయబ్బయానుపస్సనావసేన తీరేత్వా. విభావయిత్వాతి భజ్ఞానుపస్సనాదివసేన పాకటం కత్వా. విభూతం కత్వాతి సజ్ఞారుపేక్ఖానులోమవసేన ఘటం కత్వా. రూపనిరోధేతి రూపక్ఖన్ధస్స నిరోధభూతే నిబ్బానే. ఖిప్పం జవతీతి నిన్నపోణపబ్బారవసేన జవతి పవత్తతి. ఇదాని సిఖాప్పత్తవిపస్సనావసేన జవనపజ్ఞాం దస్సేతుం, పున “రూప”న్తిఆది వుత్తం.

జాణస్స తిక్ఖభావో నామ సవిసేసం పటిపక్ఖసముచ్చిన్ననేన వేదితబ్బోతి “ఖిప్పం కిలేసే చిన్ఠితీ తిక్ఖపజ్ఞా”తి వత్వా తే పన కిలేసే విభాగేన దస్సేన్తో, “ఉప్పన్నం కామవితక్క”నిఆదిమాహ. సమధవిపస్సనాహి విక్ఖమ్భనతదజ్ఞవసేన పహీనమ్మి అరియమగ్గేన అసమూహతత్తా ఉప్పత్తిధమ్మతం అనతీతతాయ అసమూహతుప్పన్నని వుచ్చతి, తం ఇథ “ఉప్పన్న”ని అధిప్పేతం. నాధివాసీతీతి సంతానం ఆరోపేత్వా న వాసీతి. పజహతీతి సముచ్చేదవసేన పజహతి. వినోదేతీతి ఖిపతి. బృన్ఠిం కరోతీతి విగతంతం కరోతి. అనభావం గమేతీతి అను అభావం గమేతి, విపస్సనాక్కమేన అరియమగ్గం పత్వా సముచ్చేదవసేనేవ అభావం గమయతీతి అత్తో. ఏత్థ చ కామప్పటిసంయుత్తో వితక్కో కామవితక్కో. “ఇమే సత్తా మరన్ఠా”తి పరేసం మరణప్పటిసంయుత్తో వితక్కో బ్యాపాదవితక్కో. “ఇమే సత్తా విహింసియన్ఠా”తి పరేసం విహింసాపటిసంయుత్తో వితక్కో విహింసావితక్కో. పాపకేతి లామకే. అకుసలే ధమ్మేతి అకోసల్లసమ్మాతే ధమ్మే. తిక్ఖపజ్ఞో నామ ఖిప్పాభిజ్ఞో హోతి, పటిపదా చస్స న చలతీతి ఆహ - “ఏకమ్మి ఆసనే చత్తారో అరియమగ్గా”తిఆది.

“సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా దుక్ఖా విపరిణామధమ్మా సజ్ఞతా పటిచ్చసముప్పన్నా ఖయధమ్మా వయధమ్మా విరాగధమ్మా నిరోధధమ్మా”తి యాథావతో దస్సనేన సచ్చప్పటివేధో ఇజ్ఞతి, న అజ్ఞాధాతి కారణముఖేన నిబ్బేధికపజ్ఞాం దస్సేతుం - “సబ్బసజ్ఞారేసు ఉబ్బేగబహులో హోతీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఉబ్బేగబహులోతి “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తిఆదినా (ధ. ప. ౨౭౭) నయేన సబ్బసజ్ఞారేసు అభిణ్ఠప్పవత్తసంవేగో. ఉత్తాసబహులోతి జాణభయవసేన సబ్బసజ్ఞారేసు బహుసో ఉత్తస్తమానసో. తేన ఆదీనవానుపస్సనమాహ. ఉక్కుణ్ణసబహులోతి సజ్ఞారతో ఉద్ధం విసజ్ఞారాభిముఖతాయ ఉక్కుణ్ణసబహులో. ఇమినా నిబ్బిదానుపస్సనమాహ. అరతిబహులోతిఆదినా తస్సా ఏవ అపరాపరూపపత్తిం. బహిముఖోతి సబ్బసజ్ఞారతో బహిభూతం నిబ్బానం ఉద్ధిస్స పవత్తజాణముఖో. తథా పవత్తితవిమోక్షముఖో. నిబ్బిజ్ఞనం పటివిజ్ఞనం నిబ్బేధో, సో ఏతిస్సా అత్థీతి నిబ్బేధికా, నిబ్బిజ్ఞతీతి వా నిబ్బేధికా, సా ఏవ పజ్ఞా నిబ్బేధికపజ్ఞా. అనిబ్బిద్ధపుబ్బన్తి అనమతగ్గే సంసారే అంతం పాపేత్వా అనివిద్ధపుబ్బన్తి. అప్పదాలితపుబ్బన్తి తస్సేవ అత్థవచనం, అంతకరణేనేవ అప్పదాలితపుబ్బన్తి అత్తో. లోభక్ఖన్ఠన్తి లోభరాసిం, లోభకోట్ఠాసం వా.

కాయగతాసతివగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨౦. అమతవగ్గవణ్ణనా

౬౦౦-౬౧౧. నత్తి ఏత్త మతం మరణం వినాసోతి అమతం, నిబ్బానన్తి ఆహ - “మరణవిరహితం నిబ్బానం పరిభుజ్ఞాన్తి”తి. అమతస్స వా నిబ్బానస్స అధిగమహేతుతాయ అమతసదిసఅతప్పకసుఖపతితతాయ చ కాయగతాసతి “అమత”న్తి వుత్తా. పరిభుజ్ఞాన్తి యూనసమాపజ్జనేన వళజ్ఞాన్తి. విరద్ధన్తి అనధిగమేన విరజ్జితం. తేనాహ - “విరాధితం నాధిగత”న్తి. ఆరద్ధన్తి సాధితం నిప్పాదితం. తజ్ఞా పరిపుణ్ణం నామ హోతీతి ఆహ - “ఆరద్ధన్తి పరిపుణ్ణ”న్తి. పమాదింసూతి కాలబ్యత్తయేనేదం వుత్తన్తి ఆహ - “పమజ్జన్తి”తి.

అమతవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి మనోరథపూరణియా అజ్ఞత్తరనికాయ-అటకథాయ

ఏకకనిపాతవణ్ణనాయ అనుత్తానత్తదీపనా సమత్తా.

పరమో భాగో నిట్టితో.